

Mr. Dutch,

HET BOEK VAN MORMON.

GEDRUKT BIJ I. BREMER. — AMSTERDAM.

Mormon, Book of. Dutch

HET
BOEK VAN MORMON.

EEN VERSLAG GESCHREVEN DOOR

DE HAND VAN MORMON.

OP

Platen genomen van de Platen van Nephi.

Daarom is het een uittreksel van het verslag van het volk van Nephi en van de Lamanieten, geschreven aan de Lamanieten die een overblijfsel zijn van het huis Israëls; en eveneens aan de Joden en de Heidenen, geschreven op bevel en door den Geest der profetie en openbaring. Geschreven en verzegeld en tot den Heere verborgen opdat het niet vernietigd zoude worden, om voort te komen en vertaald te worden door de gave en kracht Gods; verzegeld door de hand van Moroni en tot den Heere verborgen om in zijnen tijd door middel der Heidenen voortgebracht en vertaald te worden door de gave Gods.

Eveneens een uittreksel genomen uit het Boek van Ether, hetwelk een verslag of geschiedenis is van het volk van Jared, dat verspreid was toen de Heere de taal van het volk verwarde toen zij eenen toren bouwden om tot den Hemel te komen; welk verslag gegeven is om aan het overblijfsel van het huis Israëls te toonen welke groote dingen de Heere voor hunne vaderen gedaan had; en opdat zij de verbonden des Heeren mogen weten, opdat zij niet voor eeuwig verstooten zijn en eveneens tot de overtuiging van Jood en Heiden, dat JEZUS de CHRISTUS is, de EEUWIGE GOD, die zich aan alle natiën openbaart. En indien er fouten zijn, het zijn fouten van menschen. Veroordeel daarom niet de dingen Gods, opdat gij vlekkeloos moogt bevonden worden voor den rechterstoel van Christus.

VERTAALD DOOR JOZEF SMITH JR.

VERDEELD IN HOOFDSTUKKEN EN VERZEN, MET AANHALINGEN,

DOOR ORSON PRATT, SEN.

UIT HET ENGELSCH VERTAALD DOOR J. W. F. VÖLKER.

EERSTE NEDERLANDSCHE UITGAVE,

DOOR FRANCIS A. BROWN.

AMSTERDAM.

1890.

M.F.

De Getuigenis der drie Getuigen.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie dit werk zal komen, dat wij door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus de platen hebben gezien, welke dit boek bevatten, hetwelk een verslag is van het volk van Nephi, van de Lamanieten, hunne broederen, en van het volk van Jared, dat van den toren kwam, van welken is gesproken geworden. En wij weten ook, dat zij vertaald zijn door de gave en kracht Gods, want zijne stem heeft het ons bekend gemaakt. Daardoor weten wij zeker dat het werk waarheid is. Wij getuigen alzoo, dat wij het graveerwerk, hetwelk op de platen was, gezien hebben; dat het ons getoond is geworden door de kracht Gods en niet door die van den mensch. Wij maken met nederige woorden bekend, dat een engel Gods uit den Hemel nederdaalde en de platen voor onze oogen bracht, zoodat wij ze konden betasten evenals het graveerwerk op dezelve. Wij weten dat het door de genade van God den Vader en onzen Heer Jezus Christus is, dat wij ze aanschouwden en geven getuigenis, dat deze dingen waarachtig zijn; en het is wonderlijk in onze oogen. Niettemin, de stem des Heeren gebood ons, dat wij hiervan getuigenis zouden geven. Om gehoorzaam te zijn aan de geboden van God, geven wij getuigenis van deze dingen, wetende dat indien wij getrouw blijven in Christus, wij onze kleederen zullen reinigen van het bloed aller menschen, vlekkeloos zullen bevonden worden voor den rechterstoel van Christus en eeuwig met Hem zullen wonen in den Hemel. En eere zij den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest, welke zijn één God. Amen.

OLIVIER COWDERIJ.
DAVID WHITMER.
MARTINUS HARRIS.

En eveneens de getuigenis der acht Getuigen.

Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, tot wie dit werk zal komen, dat Jozef Smith Jr., de vertaler van dit werk, ons de platen getoond heeft, waarvan gesproken is geworden. Dat zij eenen gouden glans bezitten en dat wij alle bladen, die genoemde Jozef Smith vertaald heeft, in onze handen hebben gehad, zoodat wij duidelijk het graveerwerk, daarop aanwezig, konden zien. Dat dit graveerwerk van eene buitengewone bewerking is en tot die der oudheden schijnt te behooren. Wij getuigen met nederige woorden, dat genoemde Smith ons dit alles getoond heeft, dat wij dit hebben gezien en betast en wij daardoor met zekerheid weten, dat genoemde Smith de platen heeft, waarvan wij gesproken hebben. Wij geven onze namen aan de wereld om aan de geheele aarde te getuigen wat wij gezien hebben en wij liegen niet, God zijnde ons medegetuige

CHRISTIAAN WHITMER,	HYRUM PAGE.
JACOB WHITMER,	JOZEF SMITH, Sr.
PETRUS WHITMER Jr.	HYRUM SMITH,
JAN WHITMER,	SAMUEL H. SMITH.

INHOUD.

ERRATA.

Abusief komen Blz. 207 en 208 tweemaal in de pagineering voor.

HET BOEK VAN MORMON.

EERSTE BOEK VAN NEPHI.

ZIJNE REGEERING EN BEDIENING.

Van Lehi, zijne vrouw Sariah en hunne vier zonen, genaamd, beginnende bij den oudsten, Laman, Lémuel, Samuel en Nephi. De Heer beveelt Lehi het land van Jeruzalem te verlaten, daar men hem van het leven wilde berooven, omdat hij het volk hunne gruwelen openbaarde. Hij reist met zijn gezin gedurende drie dagen in de wildernis. Nephi neemt zijne broeders met zich, om terug te keeren naar het land van Jeruzalem, teneinde de jaarboeken der Joden te verkrijgen. De geschiedenis van hun lijden. Zij huwen met de dochters van Ismaël. Zij begeven zich met hunne familie op weg naar de wildernis. Hun lijden en hunne wederwaardigheden in de wildernis. De richting van hunnen weg. Zij komen aan de groote wateren. De broeders van Nephi staan tegen hem op. Hij verstomt hen. Samenstelling van een schip. Zij geven het land den naam „Overvloed". Zij trekken over de groote wateren en komen in het beloofde land. Dit is volgens de geschiedrollen van Nephi, of m.a.w. „Ik Nephi, schrijf deze geschiedenis".

HOOFDSTUK 1.

1. IK, NEPHI, uit gegoede ouders geboren, onderricht zijnde in alle de leeringen mijns vaders, heb vele tegenspoeden gedurende mijn leven ondervonden. Niettemin heeft de Heere mij rijkelijk gezegend gedurende al de dagen mijns levens, want Hij heeft mij Zijne goedheden en verborgenheden leeren kennen. Het is daarom, dat ik een verslag maak van de gebeurtenissen mijns levens.

2. Ik maak dit verslag in de taal mijns vaders, volgens de leering der Joden en de [a]taal der Egyptenaren.
3. Ik weet dat mijn verhaal overeenkomstig de waarheid is. Ik schrijf het eigenhandig en volgens mijne kennis.
4. Het geschiedde in het begin van het [b]eerste jaar der regeering van Zedekia, koning van Juda, (mijn vader Lehi heeft tot dien tijd in Jeruzalem gewoond) dat er eene [c]menigte profeten opstonden, die aan het volk profeteerden dat hunne groote stad Jeruzalem zoude verwoest worden, indien zij zich niet bekeerden.
5. Het geschiedde daarom, dat mijn vader Lehi, als hij voortging, ootmoedig tot den Heere bad voor zijn volk.
6. En het geschiedde, toen hij bad tot den Heere, dat er een pilaar van vuur verscheen, die zich voor hem op eene rots plaatste. En hij zag en hoorde vele zaken, die hem deden sidderen van angst en bewondering.
7. En het geschiedde, nadat hij in zijn huis te Jeruzalem teruggekeerd was, dat hij zich te bed begaf, opgewonden door den Geest en de dingen, die hij gezien had.
8. En opgewonden zijnde door den Geest, ontsloot zich een visioen en zag hij de Hemelen geopend en meende hij God te zien, zittende op Zijnen troon, omringd door eene ontelbare menigte Engelen, Hem lovende en aanbiddende.
9. En het geschiedde, dat hij uit het midden des Hemels eenen zag nederdalen, wiens heerlijkheid, die der zon op den middag, overtrof.
10. En hij zag twaalf anderen, die hem volgden, en wier glans, die der sterren in het firmament te boven ging.
11. En zij daalden tot op de aarde. De eerste hield stand voor mijnen vader en gaf hem een boek, hetwelk hij hem beval te lezen.
12. En het geschiedde, als mijn vader las, dat hij vervuld was met den Geest des Heeren.
13. En hij las, zeggende: »Wee, wee, over Jeruzalem, want ik heb uwe ongerechtigheden gezien. Ja, mijn vader heeft zeer veel dingen over Jeruzalem gezien. Hij heeft gelezen, [d]dat het verwoest zoude worden; alsook dat velen harer inwoners zouden omkomen door het zwaard en in ballingschap zouden weggevoerd worden naar Babylon.
14. En het geschiedde toen mijn vader vele groote en wonderbare dingen gezien en gelezen had, dat hij zijn hart tot den Heer verhief, zeggende: »Groot en wonderlijk zijn uwe werken, o, Heere! Almachtige God! Uw troon is hoog verheven in den hemel en Uwe macht, goedheid en barmhartigheid is over al de bewoners der aarde. En omdat Gij barm-

---

a, Mos. 1 : 4. Mor. 9 : 32. *b*, 2 Kon. 24 : 18. *c*, 2 Kron. 36 : 15 16. *d*, 2 Kron. 36 : 17—20.

hartig zijt, zult Gij niemand laten verloren gaan, die tot U komt!"

15. Aldus sprak mijn vader, terwijl hij God prees; want zijn hart en zijne ziel waren van vreugde vervuld, dewijl hij zooveel dingen gezien had, die hem door den Heere geopenbaard waren.

16. En nu, ik, Nephi, geef geen volledig verslag van alles wat mijn [e]vader heeft geschreven, want hij heeft van zeer vele zaken geschreven, die hij in visioenen en droomen gezien heeft, alsmede die hij voorspelde en aan zijne kinderen mededeelde. Van deze dingen geef ik geen volledig verslag.

17. Ik geef slechts alleen een verslag van de gebeurtenissen gedurende mijn leven. Ziet ik maak een [f]uittreksel van de jaarboeken mijns vaders, op platen, die ik zelf heb vervaardigd. En na dit uitstreksel gegeven te hebben, zal ik een verhaal geven van mijn leven.

18. Het is daarom, dat ik wenschte, dat gij zoudt weten, dat mijn vader, nadat de Heer hem zoovele wonderlijke dingen had geopenbaard, aangaande de verwoesting van Jeruzalem, zich te midden van het volk begaf en begon te profeteeren, hun de dingen mededeelende, die hij gehoord en gezien had.

19. En het geschiedde, dat de [g]Joden hem bespott'en, wegens de dingen, die hij van hen getuigde; want waarlijk, hij getuigde hun van hunne ongerechtigheden en gruwelen. Hij getuigde hun wat hij had gezien en gehoord, alsmede wat hij in het boek gelezen had, waarin duidelijk de komst van eenen Messias en de verlossing der wereld werd aangekondigd.

20 En toen de Joden deze dingen hoorden, werden zij verwoed op hem, evenals in vroeger dagen tegen de profeten, die zij hadden uitgeworpen, gesteenigd en gedood. Insgelijks zochten zij mijnen vader om het leven te brengen. Maar ziet, ik, Nephi, ik zal u toonen, dat de Heer Zijne barmhartigheid toont aan al degenen die hij heeft uitverkoren door hun geloof, om hen machtig te maken tot de kracht der verlossing.

HOOFDSTUK 2.

1. WANT ziet, het geschiedde, dat de Heere tot mijnen vader sprak in eenen droom en tot hem zeide: »Gezegend zijt gij, Lehi! door hetgeen gij gedaan hebt; omdat gij getrouw geweest zijt en aan het volk bekend gemaakt hebt, wat ik u bevolen heb. Ziet, zij willen u dooden."

2. En het geschiedde, dat de Heere mijnen vader in

---

e, 1 Nep. 6 : 1. *f*, 1 Nep. 6 : 1. 9 : 2—5. 10 : 1. 19 : 1—6. 2 Nep. 5 : 29—33. Jakob 1 : 1—4. 3 : 13, 14. 4 : 1, 2. 7 : 26, 27. Enos 1 : 13, 15—18. Jarom 1 : 14, 15. Woorden van Mormon 1 : 1—11. *g*, 2 Kron. 36 : 16.

eenen droom beval, zijn gezin met zich te nemen en naar de wildernis te vertrekken.

3. En hij onderwierp zich aan het woord Gods, waardoor hij deed wat hem bevolen was.

4. En hij vertrok naar de wildernis; verliet zijn huis, zijne geboorteplaats, zijn goud, zijn geld, zijne kostbaarheden en nam niets met zich dan zijn gezin, levensmiddelen en tenten.

5. En hij kwam nabij de oevers der Roode Zee en reisde met zijn gezin, bestaande uit mijne moeder Sariah en mijne oudere broeders, Laman, Lémuel en Samuel, in de wildernis nabij de oevers der Roode Zee voort.

6. En het geschiedde, als hij drie dagen in de wildernis voortgetrokken was, dat hij zijne tent opsloeg in eene vallei aan den oever eener rivier.

7. En het geschiedde, dat hij daar een steenen altaar opbouwde, een offer opdroeg en den Heere onzen God dankte.

8. En het geschiedde, dat hij deze rivier, die in de Roode Zee uitliep, den naam »Laman" gaf. En deze vallei was op den oever, nabij de monding.

9. En toen mijn vader zag, dat de wateren dezer rivier in de Roode Zee uitliepen, sprak hij tot Laman, zeggende: »O, Mocht gij gelijk zijn aan deze rivier, immer uitloopende in de bron van alle rechtvaardigheid!"

10. En hij sprak tot Lémuel: »Mocht gij gelijk zijn aan deze vallei, flink, standvastig en onwrikbaar in het nakomen van Gods geboden!"

11. Hij sprak aldus tot Laman en Lémuel, omdat zij zoo hardnekkig waren; want zij morden in vele zaken tegen hun vader, omdat hij een geestenziener was en hen overgehaald had Jeruzalem, hunne geboortestad, hun goud, hun geld en kostbaarheden te verlaten om in de wildernis om te komen. En dit zeiden zij had hij gedaan omreden de dwaze verzinselen van zijn hart.

12. Het geschiedde, dat Laman en Lémuel, die de oudsten waren, aldus morden tegen hunnen vader, omdat zij in het geheel niet bekend waren met de handelingen van dien God, die hen geschapen had.

13. Zij geloofden geenszins dat Jeruzalem, die groote stad, verwoest konde worden, zooals het door de profeten voorspeld was. Zij waren gelijk aan de Joden, die te Jeruzalem waren en mijnen vader hadden willen dooden.

14. En het geschiedde, dat mijn vader, vervuld door den Geest, tot hen sprak in de vallei »Lémuel" met zoodaning eene macht, dat zij voor hem sidderden en beefden. Hij bracht hen zoodanig in verwarring, dat zij niets tegen hem durfden zeggen, waardoor zij zich onderwierpen aan zijne bevelen.

15. Mijn vader woonde toen in eene tent.

16. En het geschiedde, dat ik, Nephi, nog zeer jong, doch van eene groote gestalte was; en daar ik een groote begeerte

had om de verborgenheden Gods te leeren kennen, bad ik tot God, en ziet, hij bezocht mij en verzachtte mijn hart, zoodat ik al de woorden mijn vaders geloofde en niet tegen hem murmureerde, zooals mijne broeders gedaan hadden.

17. En ik wendde mij tot Samuel en maakte hem de dingen bekend, die de Heere mij door Zijnen Heiligen Geest geopenbaard had. En hij geloofde in mijne woorden.

18. Maar Laman en Lémuel wilden geenszins naar mijne woorden hooren. En bedroefd zijnde over de verstoktheid hunner harten, bad ik den Heere voor hen.

19. En het geschiedde, dat de Heere tot mij sprak: »Gezegend zijt gij, Nephi! omreden uw geloof; want gij hebt mij naarstiglijk gezocht in de eenvoudigheid uws harten.”

20. »En in zooverre gij Mijne geboden onderhoudt, zult gij voorspoedig [a]zijn en geleid worden naar het beloofde land; naar een land, dat ik voor u bereid heb; een land, hetwelk in schoonheid alle andere landen overtreft.”

21. »En inzooverre uwe [b]broeders tegen u zullen opstaan, zullen zij verwijderd worden uit de tegenwoordigheid des Heeren.”

22. En in zooverre gij Mijne geboden onderhoudt, zult [c]gij als heerscher en leeraar over uwe broeders gesteld worden.”

23. »Want ziet, ten dage, dat zij tegen Mij zullen opstaan, zal Ik ze [d]vloeken met eenen zwaren vloek, en zij zullen geene macht over uw zaad hebben, tenzij uw zaad eveneens tegen Mij zal opstaan.” En wanneer zij tegen mij opstaan, zullen zij eene geeselroede voor uw zaad zijn, om de herinnering van het goede spoor in hen op te wekken.

HOOFDSTUK 3.

1. HET geschiedde, dat ik, Nephi, na met den Heere gesproken te hebben, terugkeerde tot de tent mijns vaders.

2. En het geschiedde, dat hij tot mij zeide: »Ik heb eenen droom gehad, waarin de Heer mij beval, dat gij en uwe broeders naar Jeruzalem terug zoudt keeren.”

3. »Want Laban bezit de jaarboeken der Joden, alsmede een geslachtsregister uwer vaderen, [a]welke zijn gegraveerd op koperen platen.”

4. »Daarom heeft de Heere mij geboden, dat gij en uwe

---

a, 1 Nep. 18 : 22, 23. Ether 1 : 42. 2 : 7—12. *b*, 2 Nep. 5 : 20. Alma 9 : 13, 14. 38 : 1. *c*, 1 Nep. 3 : 29. 2 Nep. 5 : 19. *d*, 1 Nep. 12 : 22, 23. 2 Nep. 5 : 21—25. Alma 3 : 6—19, 17 : 15. 3 Nep. 2 : 15, 16. Mor. 5 : 15.

a, 1 Nep. 3 : 12, 19, 20, 24. 4 : 24, 38. 5 : 10—22. 13 : 23. 19 : 22. 2 Nep. 4 : 2. 5 : 12. Mos. 1 : 3, 4. 28 : 20. Alma 37 : 3—12. 63 : 1, 11—14. 3 Nep. 1 : 2.

broeders tot het huis van Laban zoudt gaan om de jaarboeken te verkrijgen en ze hier naar de wildernis te brengen."

5. »En nu, luister! Uwe broeders murmureeren, zeggende, dat de zaak moeielijk is, die ik van hen verlang; maar het is geenszins mijn verlangen, doch een gebod des Heeren."

6. »Ga daarom mijn zoon! Gij zult gezegend worden door den Heere, omdat gij niet gemurmureerd hebt."

7. En het geschiedde, dat ik, Nephi, tot mijnen vader sprak, zeggende: »Ik zal gaan, en doen wat de Heere bevolen heeft; want ik weet, dat de Heere geenszins bevelen aan de kinderen der menschen geeft, zonder hun den weg te bereiden, om die geboden te kunnen volbrengen."

8. En toen mijn vader deze woorden had gehoord, verblijdde hij zich zeer; want hij wist, dat ik door den Heere gezegend was.

9. En ik, Nephi, en mijne broeders begaven ons op weg in de wildernis, onze tenten medevoerende, om te gaan naar het land van Jeruzalem.

10. En nadat wij op de bestemde plaats waren aangekomen, overlegden wij samen wat wij zouden doen.

11. En wij [b]wierpen het lot om te zien, wie van ons naar het huis van Laban zoude gaan. En het lot viel op Laman, die zich, na in het huis van Laban gekomen te zijn, met hem onderhield.

12. En het geschiedde, dat mijn broeder Laban vroeg naar de jaarboeken der Joden, welke op koperen platen gegraveerd waren en de geslachtsregisters mijns vaders bevatt'en.

13. En het geschiedde, dat Laban toornig werd, hem uit zijne tegenwoordigheid verdreef en de registers niet wilde geven, zeggende: »Gij zijt een dief, en ik zal u dooden."

14. En het geschiedde, dat mijn broeder Laman ontvluchtte en ons mededeelde wat Laban gedaan had; dat wij zeer bedroefd werden, en mijne broeders het plan opvatt'en om weder tot mijnen vader in de wildernis te gaan.

15. Maar ik zeide hun: »Zoo waarlijk de Heere leeft, en zoo waarlijk wij leven, zullen wij niet tot onzen vader terugkeeren, alvorens wij gedaan hebben, hetgeen de Heere ons bevolen heeft."

16. »Laat ons daarom getrouw zijn in het nakomen van Gods geboden. Laat ons optrekken naar het land van onzen vader, want hij heeft zijn [c]goud, zilver en kostbaarheden achtergelaten op bevel des Heeren."

17. Want hij wist, dat [d]Jeruzalem zoude verwoest worden, omreden de goddeloosheden van het volk."

---

b, Jozua 18 : 6, 10. Richteren 20 : 9. Hand. 1 : 26. *c*, 1 Nep. 2 : 4. *d*, 2 Kron. 36 : 14—20.

18. »Want zij hebben de woorden der profeten verworpen.
En indien mijn vader in dit land was gebleven, nadat de
Heere hem geboden had te vertrekken, zoude hij insgelijks
omkomen. Daarom was het noodzakelijk het land te verlaten.”
19. »En nu wil God in Zijne wijsheid, dat wij de jaar-
boeken in ons bezit krijgen, opdat wij onze kinderen zouden
kunnen onderwijzen in de [e]taal onzer voorouders.”
20. »En dat wij hen zouden bekend maken met de woor-
den, welke gesproken zijn geworden door den mond van alle
Heilige Profeten, die ze hadden ontvangen door den Geest en
de macht Gods van af de grondlegging der wereld tot op den
huidigen dag.
21. En het geschiedde, na aldus met hen gesproken te
hebben, dat ik mijne broederen overhaalde dat zij getrouw
zouden zijn in het houden der geboden Gods.
22. En het geschiedde, dat wij naar ons geboorteland
gingen, en ons [f]goud, zilver en kostbaarheden verzamelden.
23. En na deze dingen verzameld te hebben, gingen wij
wederom naar het huis van Laban.
24. En het geschiedde, dat wij bij Laban binnentraden en
hem de registers, die op koperen [g]platen gegraveerd waren
verzochten, waarvoor wij ons goud en onze kostbaarheden zou-
den geven.
25. En het geschiedde, dat Laban de groote waarde
onzer schatten zag, en zeer verlangend was ze in zijn bezit te
krijgen. Daarom dreef hij ons met geweld het huis uit en zond
zijne dienstknechten om ons te dooden, ten einde die schatten
machtig te worden.
26. En het geschiedde, dat wij vluchtten voor Labans
knechten en genoodzaakt waren onze schatten achter te laten,
die in handen van Laban vielen.
27. En het geschiedde, dat wij vluchtten in de wildernis en
de knechten van Laban ons niet konden achterhalen, omreden
wij ons in de holte eener rots verborgen.
28. En het geschiedde, dat Laman zeer vertoornd was op
mijnen vader en mij, evenals Lémuel, die naar zijnen broeder
Laman luisterde. Vandaar, dat zij ons, hunne jongere broeders,
vele harde woorden toevoegden en ons ten laatste met eene roede
sloegen.
29. En het geschiedde, toen zij ons sloegen, dat een Engel
des Heeren kwam en zich voor hen plaatste, zeggende: »Waar-
om slaat gij uwen jongeren broeder met eene roede? Weet gij
niet, dat de Heere hem uitverkoren heeft om een [h]heerscher
over u te zijn, omreden uwe ongerechtigheden? Ziet, gij zult
naar Jeruzalem terugkeeren en de Heere zal u Laban in uwe
handen geven.”

---

e, 1 Nep. 1 : 3. Mos. 1 : 4. *f*, 1 Nep. 2 : 4. 3 : 16. *g*, Ziet
a. *h*, 1 Nep. 2 : 22.

30. En nadat de Engel gesproken had, verdween hij.
31. En nadat de Engel verdwenen was, begonnen Laman en Lémuel opnieuw te murmureeren, zeggende: »Hoe zoude het mogelijk zijn, dat de Heere ons Laban overlevert, hem, een machtig man, die over vijftig gebiedt; ja zelfs vijftig kan dooden. Waarom zou hij ons dan niet om het leven kunnen brengen?"

HOOFDSTUK 4.

1. EN het geschiedde, dat ik tot mijne broeders sprak, zeggende: »Laat ons terugkeeren naar Jeruzalem en getrouw zijn in het onderhouden van Gods geboden; want Hij is machtiger dan de geheele aarde; waarom zal hij niet machtiger zijn dan Laban met zijn vijftig, ja zelfs met zijne tienduizenden?"
2. »Laat ons daarom optrekken en sterk zijn evenals Mozes; want hij sprak tot de wateren der Roode Zee en zij scheidden zich, zoodat onze vaderen ongedeerd uit hunne ballingschap trokken, terwijl de legers van Pharao, die hen achtervolgden in de wateren der Roode Zee verdronken."
3. »Nu, gij weet, dat dit waarheid is; en gij weet eveneens dat een Engel tot u gesproken heeft. Hoe kunt ge dan nog twijfelen? Laat ons heengaan. De Heere kan ons zoowel bevrijden als onze vaderen. Hij kan Laban vernietigen, gelijk de Egyptenaren omgekomen zijn."
4. Nadat ik deze woorden tot hen gesproken had, waren zij nog altijd verbitterd en bleven murmureeren. Evenwel volgden ze mij tot aan de muren van Jeruzalem.
5. En het was bij nacht; en ik liet hen schuilplaatsen opzoeken buiten de muren. En toen zij zich behoorlijk verborgen hadden, ging ik, Nephi, de stad weder binnen en begaf mij naar het huis van Laban.
6. En ik werd geleid door den Geest, van te voren niet wetende wat ik zoude doen.
7. Niettegenstaande dit, ging ik voort; en toen ik nabij het huis van Laban kwam, zag ik voor mij eenen man die ter aarde gevallen was; want hij was dronken van wijn. En toen ik tot hem kwam, zag ik dat het Laban was.
9. Ik zag zijn [a]zwaard, trok het uit de schede, en bemerkte, dat het prachtig afgewerkte gevest van zuiver goud en de kling van het beste staal was.
10. En het geschiedde, dat ik door den Geest gedrongen werd om Laban te dooden; doch ik zeide in mijn hart: »Ik heb nog nimmer het bloed van een mensch vergoten." En ik aarzelde opdat ik hem niet zoude ombrengen.
11. En de Geest zeide mij wederom: »Ziet, de Heere heeft

---

a, 2 Nep. 5 : 14. Jakob 1 : 10. Mos. 1 : 16. Leer & Ver. 17 : 1.

hem in uwe handen overgeleverd." Ik wist, dat hij mijn eigen
leven gezocht had; dat hij geenszins wilde luisteren naar
de geboden des Heeren; en dat hij zich had meester gemaakt van al onze bezittingen.
12. En het geschiedde, dat de Geest mij nogmaals zeide:
»Dood hem, want de Heere heeft hem in uwe handen
overgeleverd."
13. Want de Heere doet de Goddeloozen omkomen, om
Zijne rechtvaardige oogmerken te vervullen. Het is beter dat
één mensch omkomt, dan dat eene geheele natie zoude ronddolen en in ongeloof zoude omkomen."
14. En toen ik, Nephi, deze woorden had gehoord, kwamen
mij de woorden voor den Geest, die de Heere tot mij in de
wildernis gesproken had, toen Hij zeide: »In zooverre uw zaad
mijne geboden onderhoudt, [b]zal het gezegend worden in het
beloofde land.
15. En ik bedacht, dat mijn zaad de geboden van God
volgens de wet van Mozes niet kon onderhouden, indien het
die wet niet bezat.
16. En ik wist, dat die wet stond gegraveerd op de
koperen platen.
17. Ik wist ook, dat de Heere Laban in mijne macht had
gesteld, opdat ik bezit zoude kunnen nemen van de registers
volgens Zijne bevelen.
18. Het was daarom, dat ik mij onderwierp aan de stem
des Geestes; Laban bij de haren vatte en hem het hoofd afsloeg met zijn eigen zwaard.
19. En na hem om het leven gebracht te hebben, nam ik
zijne kleederen, trok ze aan, en gordde zijne wapenrusting
om mijne lendenen.
20. En nadat ik deze dingen verricht had, begaf ik mij
naar de schatkamer van Laban. En op mijnen weg ontmoette
ik den knecht van Laban, die de sleutelen der schatkist droeg.
En de stem van zijnen meester nabootsende, gebood ik hem
mij te volgen.
21. En hij dacht zijnen meester voor zich te hebben; want
hij kende de kleederen en het zwaard om mijne lendenen.
22. En hij sprak met mij over de ouderlingen der Joden,
daar hij wist, dat zijn meester, Laban, den avond met hen had
doorgebracht.
23. En ik antwoordde hem alsof ik zijn meester was.
24. Ik beval hem, dat hij de registers, die op koperen
[c]platen gegraveerd waren, naar mijn oudere broeders buiten de
muren der stad zoude dragen.
25. Ik gebood hem mij te volgen.
26. En daar hij dacht, dat ik van de broeders der Kerk

---

b, 1 Nep. 2 : 20, 23. *c*, Ziet *a*, 1 Nep. 3.

sprak, en dat ik waarlijk Laban was, dien ik verslagen had, volgde hij mij.

27. En hij sprak veel aangaande de ouderlingen der Joden, toen wij op weg waren naar mijne broeders, die zich buiten de muren bevonden.

28. En het geschiedde, toen Laman mij zag, dat hij zeer verschrikte, evenals Lémuel en Samuel. Zij vloden uit mijne tegenwoordigheid, want zij verbeeldden zich, dat zij Laban voor zich hadden; dat deze mij omgebracht had en nu kwam om hen te dooden.

29. En het geschiedde, dat ik hen riep; en toen zij mijne stem gehoord hadden, bleven zij staan.

30. En toen de knecht van Laban mijne broeders zag, beefde hij zeer, en stond op het punt om mij te ontvluchten en naar de stad Jeruzalem terug te keeren.

31. Maar, daar ik, Nephi, groot van gestalte was, en veel kracht van den Heer ontvangen had, greep ik den dienstknecht van Laban en verhinderde hem te vluchten.

32. En het geschiedde, dat ik tot hem zeide, dat indien hij naar mijne woorden luisterde, wij hem, zoowaar de Heere en ik leefde, hem in het leven zouden sparen.

33. En ik verzekerde hem, onder eede, dat hij niets te vreezen had, en vrij zoude zijn, evenals wij, indien hij met ons naar de wildernis wilde trekken.

34. En ik sprak nog tot hem, zeggende: »Voorwaar, de Heere heeft ons geboden deze dingen te doen; en moeten wij niet naarstig zijn in het houden der geboden Gods? Daarom zult gij eene plaats onder ons hebben, indien gij ons wilt volgen in de wildernis, naar mijnen vader.

35. En het geschiedde, dat [d]Zoram, aldus was de naam van den knecht, moed vatte op de woorden, die ik tot hem gesproken had. Hij beloofde met ons te gaan in de wildernis naar onzen vader. En hij beloofde alzoo, onder eede, dat hij van nu af bij ons zoude blijven.

36. Ziet hier, waarom wij zeer verlangden, dat hij bij ons zoude blijven. Het was, opdat de Joden niets zouden weten van onze vlucht in de wildernis; opdat zij ons niet zouden achtervolgen en ombrengen.

37. En het geschiedde, dat nadat Zoram zich onder eede aan ons verbonden had, onze vrees aangaande hem ophield.

38. En het geschiedde, dat wij de koperen platen medenamen en met den dienstknecht van Laban in de wildernis vertrokken en naar de tent mijns vaders reisden.

---

d, 1 Nep. 16 : 7. 2 Nep. 5 : 6. Jakob 1 : 13. Alma 54 : 23. 4 Nep. 1 : *36, 37.*

HOOFDSTUK 5.

1. EN het geschiedde, dat mijn vader, toen wij in de tent terugkeerden, zeer verblijd was, evenals mijne moeder Sariah, die zeer over ons getreurd had.

2. Want zij had gedacht, dat wij in de wildernis omgekomen waren. Zij had tegen mijnen vader geklaagd, terwijl zij hem geestenziener noemde, zeggende: »Gij hebt ons uit onze geboorteplaats geleid; mijne kinderen zijn niet meer, en wij komen hier in de wildernis om het leven.''

3. En op deze wijze had mijne moeder geklaagd tegenover mijnen vader.

4. En het geschiedde, dat mijn vader had geantwoord, zeggende: »Ik weet, dat ik een geestenziener ben; want, indien ik de dingen van God niet in [a]een visioen gezien had, zoude ik Zijne goedheid niet gekend hebben en ik zoude in Jeruzalem gebleven zijn, om evenals mijne broeders om te komen.''

5. Maar ziet, ik heb een land der belofte verkregen en nu verblijd ik mij zeer over al deze dingen; want ik weet, dat de Heere mijne zonen uit de handen van Laban zal bevrijden en hen wederom behouden in de wildernis tot ons zal terugbrengen.''

6. Het was op deze wijze, dat mijn vader Lehi mijne moeder over ons troostte, toen wij in de wildernissen naar de stad Jeruzalem reisden, om de registers der Joden te verkrijgen.

7. En toen wij teruggekeerd waren tot de tent mijns vaders, smaakte zij eene volkomene vreugde en was mijne moeder vertroost.

8. En zij sprak zeggende: »Ik ben nu overtuigd, dat de Heere mijnen [b]man geboden heeft naar de wildernis te vluchten. Ook weet ik nu met zekerheid, dat de Heere mijne zonen beschermd heeft, en dat Hij hen bevrijd heeft uit de handen van Laban en dat Hij hun macht heeft gegeven om datgene te volbrengen, wat Hij hun bevolen heeft.'' Dit waren de woorden, die zij sprak.

9. En het geschiedde, dat zij zich zeer verheugden en den God van Israël prezen en loofden door het opdragen van offeranden en brandoffers.

10. En nadat zij den Heere gedankt hadden, nam mijn vader Lehi de registers, die op de koperen [c]platen gegraveerd waren en doorliep van begin af aan.

11. En hij zag, dat zij bevatt'en de vijf boeken van Mozes, die een verslag geven van de schepping der wereld, en eveneens van onze eerste ouders Adam en Eva.

12. En ook een verslag van de Joden, van af hun ontstaan, tot aan het begin der regeering van Zedekia, koning van Juda.

---

a, 1 *Nep. 1 : 13. 3 : 18.* *b*, 1 Nep. 2 : 2. c, Ziet 1 Nep. 3, a.

13. En bovendien nog de profetieën der Heilige Profeten, van af den beginne, tot op den tijd der regeering van Zedekia, en vervolgens vele voorspellingen van Jeremia.
14. En het geschiedde, dat mijn vader Lehi op de platen ook een [d]geslachtsboom zijner vaderen vond, waardoor hij vernam, dat hij van Jozef afstamde. Van denzelfden Jozef, zoon van Jakob, die verkocht was in Egypte, en door de hand des Heeren gespaard was gebleven om zijnen vader Jakob en zijne geheele familie van den hongerdood te redden.
15. En zij waren ook uit hunne ballingschap verlost en geleid uit het land van Egypte door dien zelfden God, die hen bewaard had.
16. Het was op deze wijze, dat mijn vader de geslachtsregisters van zijne voorouders ontdekte. Laban stamde alzoo af van Jozef; en daarom hadden zijne vaderen en hij die registers bewaard.
17. En nadat mijn vader al deze dingen had gelezen, werd hij vervuld met den Geest en voorspelde veel omtrent zijne nakomelingen.
18. En hij voorspelde, dat deze koperen platen zouden komen tot alle natiën, geslachten, talen en volkeren van zijn zaad.
19. »Het is daarom," zeide hij, »dat deze platen door den tijd niet zullen vergaan, noch onduidelijk zullen worden." En hij voorspelde vele dingen omtrent zijn zaad.
20. Het geschiedde, dat mijn vader en ik tot nu toe de geboden Gods, ons geopenbaard, hadden onderhouden.
21. En wij hadden de registers verkregen, zooals de Heere ons geboden had. En na ze onderzocht te hebben, hadden wij gezien, dat zij van eene zeer groote waarde voor ons waren, omdat wij hierdoor voor onze kinderen de geboden Gods konden bewaren.
22. Daarom was het in de raadsbesluiten van den Heere besloten dat wij ze met ons zouden nemen op onze reis door de wildernis naar het beloofde land.

HOOFDSTUK 6.

1. EN ik, Nephi, geef geenszins den geslachtsboom mijner voorouders in dit gedeelte van mijn verslag; en ik zal dien op geene enkele plaats geven, op de platen, die ik te vervaardigen heb, want die bevindt zich in de geschriften, die door mijnen vader [a]beschreven zijn.
2. Want het is mij voldoende te weten, dat wij afstammelingen van Jozef zijn.

---

d, 1 Nep. 3 : 12. 5 : 16. 6 : 2. Alma 10 : 3. 37 : 3.

---

1 Nep. 1 : 16.

3. Maar het is geenszins vereischte, dat ik een volledig verhaal geef van al hetgeen mijnen vader betreft; want dit zoude niet op deze platen beschreven kunnen worden, daar ik de ruimte noodig heb, om de dingen van God te beschrijven.
4. Want mijn doel is om den mensch over te halen, om te komen tot den God van Abraham, Izaäk en Jakob, en alzoo zalig te worden.
5, Het is daarom, dat ik geene woorden schrijf, die aangenaam aan de wereld zijn, doch die behagelijk zijn aan den Heere en dengenen die niet van de wereld zijn.
6. Daarom zal ik bevel geven aan mijn zaad, om deze platen nimmer te [b]gebruiken voor dingen die van geener waarde zijn voor de kinderen der menschen.

HOOFDSTUK 7.

1. EN nu wensch ik, dat gij zoudt weten, dat toen mijn vader Lehi, geëindigd was met de [a]voorspellingen omtrent zijn zaad, de Heer opnieuw tot hem sprak, zeggende: Het is niet goed, Lehi, dat gij en uw gezin alleen in de wildernis zult trekken. Uwe zonen moeten zich vrouwen [b]nemen, teneinde zaad te verwekken voor den Heere in het beloofde land.
2. En het geschiedde, dat de Heere hem beval, dat ik, Nephi, en mijne broeders wederom zouden terugkeeren naar het land van Jeruzalem om [c]Ismaël en zijn gezin naar de wildernis te geleiden.
3. En het geschiedde, dat ik, Nephi, en mijne broeders, ons opnieuw in de wildernis begaven om naar Jeruzalem te gaan.
4. En het geschiedde, dat wij ons naar het huis van Ismaël begaven, die zeer welwillend jegens ons was, zoodat wij hem Gods woorden bekend konden maken.
5. En het geschiedde, dat de Heere het hart van Ismaël en zijn gezin verzachtte, in zooverre dat zij zich met ons op weg begaven in de wildernis naar de tent mijns vaders.
6. En het geschiedde, terwijl wij op reis waren, dat Laman, Lémuel, twee dochters en twee zoons van Ismaël met hunne gezinnen opstonden tegen ons; ja tegen mij, Nephi, en Samuel, en hunnen vader Ismaël, zijne vrouw en hunne drie andere dochters.
7. En zij verklaarden in hun verzet, dat zij naar Jeruzalem terug wilden keeren.
8. En ik, Nephi, bedroefd over de verstoktheid hunner harten, zeide tot hen, zelfs tot Laman en Lémuel: »Ziet, gij zijt mijne oudere broederen, hoe komt het dan, dat gij zoo verstokt

---

b, Jakob 1 : 1—4. 3 : 13, 13. 4 : 1—3. Enos 1 : 13—18. Jarom 1 : 1, 2, 14, 15. Omni 1 : 1, 3. 9, 11, 25. Woorden van Mor. 1 : 3—11.

a, 1 Nep. 1 : 16. 2 : 14. *b*, 1 Nep. 16 : 7. *c*, 1 Nep. 7 : 6, 19.

van hart en blind van geest zijt, dat het noodig is, dat ik, uw jongere broeder, u moet vermanen en een voorbeeld moet geven?"

9. »Waarom hebt gij niet naar de woorden des Heeren geluisterd?"

10. »Zijt gij dan vergeten, dat u een Engel des Heeren [d]verschenen is?"

11. »En hoe hebt gij de herinnering kunnen verliezen van de groote dingen, die de Heere aan ons verricht heeft, door ons uit de handen van Laban te [e]verlossen en de jaarboeken in ons bezit te geven?"

12. »En hoe komt het, dat gij u niet herinnert, dat de Heere de macht heeft, om alle dingen naar zijnen wil te doen, voor de menschenkinderen, die in hem gelooven? Laat ons daarom getrouw blijven aan Hem."

13. »En zoo wij Hem getrouw zijn, zullen [f]wij het beloofde land verkrijgen; en gij zult in de [g]toekomst zien, dat de woorden des Heeren, omtrent de verwoesting van Jeruzalem, vervuld zullen worden; want alle dingen omtrent de verwoesting van Jeruzalem, door de Heere voorspeld, zullen vervuld worden."

14. »Want ziet, de Geest des Heeren zal spoedig ophouden met hen te strijden. Reeds hebben zij de profeten [h]verworpen en [i]Jeremia in de gevangenis geworpen en [j]gezocht mijnen vader te dooden, zoodat hij verplicht was uit zijn land te vluchten.

15. »Luister wel toe, naar de woorden, welke ik nu tot u zal zeggen.

Indien gij wilt terugkeeren naar Jeruzalem, zult gij met de bewoners vergaan. En nu, zoo gij verkiest, gaat naar het land, ondervindt daar en herinnert u mijne woorden. Want als gij er heen gaat, komt gij om. Het is de Geest des Heeren, die mij noodzaakt, aldus tot u te spreken."

16. En het geschiedde, nadat ik, Nephi, deze woorden tot mijne broeders gesproken had, zij toornig op mij werden. En het geschiedde, door hunne boosheid gedreven zijnde, dat zij hunne handen aan mij sloegen en mij met koorden bonden; want zij zochten mij om het leven te brengen en in de wildernis te laten ten prooi van verscheurende dieren.

17. En het geschiedde dat ik tot den Heere bad, zeggende: »Heere! volgens mijn vertrouwen in U, bevrijd mij uit de handen mijns broeders en geef mij de kracht om de koorden te verbreken, die mij gebonden houden."

18. En toen ik deze woorden gesproken had, geschiedde het, dat de banden van mijne handen en voeten vielen, en ik weder voor mijne broeders stond en opnieuw met hen begon te spreken.

---

d. 1 Nep. 3 : 29. *e*, 1 Nep. 4. *f*, 1 Nep. 2 : 20. 18 : 22, 23. *g*, 2 Nep. 6 : 8, 9. 25 : 10. Omni 1 : 15. Hela. 8 : 20, 21. *h*, Jer. 44 : 4—6. *i*, Jer. 37 : 15. *j*, 1 Nep. 2 : 1.

19. En het geschiedde, dat zij opnieuw toornig werden en hunne handen aan mij wilden slaan. Doch eene dochter van Ismaël, hare moeder en een harer zonen pleitte met mijne broeders inzooverre dat hunne harten veranderden en niet meer trachtten mij het leven te benemen.

20. En het geschiedde, dat zij zeer bedroefd waren over hunne slechtheden, zoo dat zij zich ootmoedig voor mij vernederden en vergeving smeekten voor hetgeen zij tegen mij misdreven hadden.

21. Ik vergaf hun van ganscher harte, al hetgeen zij gedaan hadden en vermaande hen, dat zij ook vergeving zouden vragen aan den Heere hunnen God. En het geschiedde, dat zij alzoo deden. En nadat zij tot den Heere gebeden hadden gingen wij weder op weg naar de tent van onzen vader.

22. En het geschiedde, dat wij tot de tent van onzen vader kwamen. En nadat ik, mijne broeders en het geheele gezin van Ismaël behouden aan de tent mijns vaders gekomen waren, dat zij den Heere hunnen God dank toebrachten door offeranden en brandoffers.

HOOFDSTUK 8.

1. EN het geschiedde, dat wij verschillende soorten van [a]zaad vergaderd hadden, zoowel van granen als van vruchten.

2. En gedurende den tijd, die mijn vader in de wildernis vertoefde, zeide hij tot ons: »Ziet, ik heb een droom of met andere woorden een visioen gehad."

3. »En waarlijk, ik heb reden mij zeer te verheugen in den Heere, over de dingen, welke ik gezien heb, omtrent Nephi en Samuel; want ik heb gegronde reden om te gelooven, dat zij en velen hunner nakomelingen zalig zullen worden."

4. Maar ten opzichte van U, Laman en Lémuel, heb ik eene groote vrees; want ik verbeeldde mij in mijn' droom eene treurige en donkere wildernis te zien."

5. »En ik zag eenen man, gehuld in witte kleederen, die mij naderde en voor mij bleef staan."

6. »En die man gebood mij hem te volgen."

7. »En het geschiedde, dat ik, hem volgende, mij in eene treurige en duistere wildernis bevond."

8. »En nadat ik verscheidene uren in de duisternis geloopen had, begon ik tot den Heere te bidden, dat Hij mij barmhartigheid zoude bewijzen naar Zijne menigvuldige en teedere barmhartigheden."

9. »Na gebeden te hebben, tot den Heere, zag ik voor mij een ruim en breed veld."

---

a, 1 Nep. 18 : 24.

10. Op het veld, ontwaarde ik eenen boom, wiens vruchten zeer begeerig waren om iemand gelukkig te maken."

11. »En het geschiedde, dat ik naar den boom ging, zijne vrucht proefde en bemerkte, dat ze aangenamer was, dan eene enkele vrucht, welke ik ooit geproefd had; terwijl de blankheid er van de helderste witheid overtrof, die ik ooit gezien had.

12. »En toen ik van deze vrucht had gegeten, werd mijne ziel vervuld met eene groote vreugde. Daarom verlangde ik, dat mijne familie ook daarvan zoude nuttigen; want ik wist, dat het eene vrucht was, verkieselijk boven alle andere vruchten."

13. »En toen ik mijne blikken om mij heen sloeg, om te zien waar mijne familie was, ontwaarde ik eene [c]rivier, die nabij den boom stroomde, wiens vrucht ik gebruikt had."

14. »En rondziende, van waar die rivier kwam, zag ik, dat haar oorsprong niet ver verwijderd was; en nabij haren oorsprong zag ik uwe moeder Sariah. Samuel en Nephi, die daar stonden alsof zij niet wisten, welken weg zij zouden inslaan."

15. »En het geschiedde, dat ik hen wenkte en hen met luider stem toeriep tot mij te komen en van deze vrucht te eten, die te begeeren was, boven alle andere vruchten."

16. »En het geschiedde, dat zij tot mij kwamen en van de vrucht aten."

17. Maar het geschiedde, dat ik verlangend was, dat ook Laman en Lémuel zouden komen om insgelijks van deze vrucht te eten. Daarom was het dat ik mijne blikken wendde naar den oorsprong der rivier, hopende hen daar te mogen zien."

18. En het geschiedde, dat ik hen zag; maar zij wilden niet bij mij [d]komen."

19. »En ik zag eene ijzeren [e]roede, die zich uitwijdde langs den oever der rivier, en leidde tot den boom, bij welken ik stond."

20. »En ik zag ook een recht en nauw pad, dat langs de ijzeren roede liep tot aan den boom, waar ik mij bevond en dat ook leidde langs den oorsprong der fontein tot aan een ruim en breed veld, alsof het een wereld was."

21. En ik zag ontelbare menigten van volken, waarvan velen zich naar voren verdrongen om het voetpad te bereiken, dat leidde tot den boom, bij dewelken ik stond."

22. »En het geschiedde, dat zij voorwaarts kwamen en begonnen op het pad, dat tot den boom leidde."

23. »En het geschiedde, dat eene dikke mist kwam opzetten, zoo dik, dat zij, die op het pad begonnen waren, hunnen weg verloren, het spoor bijster werden en verloren gingen."

24. »En het geschiedde, dat ik anderen zag, die zich voorwaarts verdrongen; en zij kwamen en grepen het einde van de

---

b, 1 Nep. 8 : 15. 20, 24, 25, 30. 11 : 8, 9, 21—23, 25. *c*, 1 Nep. 8 : 19. 12 : 16, 18. 15 : 26—29. *d*, 2 Nep. 5 : 20. *e*, 1 Nep. 8 : 24, 30. 15 : 23, 24.

ijzeren roede, en zij werkten zich door dezen dikken mist, zich vasthoudende aan de roede, totdat zij eindelijk op de plaats kwamen en van de vrucht des booms plukten.”

25. »En toen zij hadden genomen van de vruchten, wierpen zij hunne blikken om zich heen, alsof zij beschaamd waren.”

26. »En om mij heen ziende, bemerkte ik op den anderen oever der rivier [f]een groot en ruim gebouw, en het stond als het ware in het midden der lucht, hoog boven de aarde.”

27. »En het was gevuld met menschen, jong en oud, van beider geslacht, gehuld in prachtige kleederen; en in eene spottende houding met de vingers wijzende naar degenen, die gekomen waren om van de vrucht te eten.

28. »En degenen, die van de vrucht geproefd hadden, schaamden zich op het gezicht van hen, die hen bespotten; en zij vielen weg in verboden paden en waren verloren.”

29. En ik, Nephi, geef niet alle woorden weder, die mijn vader sprak.

30. Maar om kort te zijn in mijn verhaal: Hij zag nog verscheidene anderen, die zich verdrongen, zich meester maakten van de [g]ijzeren roede en voorwaarts kwamen, immer vasthoudende aan de ijzeren roede, tot zij zich konden neerzetten en van de vrucht des booms nemen.

31. En hij zag nog andere menigten van menschen, die liepen, zich wendende naar dat groote en ruime gebouw.

32. En het geschiedde, dat een groot aantal van [h]hen verdronken in de diepte der fontein, en mijn vader verloor verscheidenen uit het gezicht, die in vreemde wegen wegdaalden.

33. En groot was het aantal dergenen, die binnentraden in dat [i]vreemde gebouw. En nadat zij in het gebouw getreden waren, staken zij den vinger op ten teeken van minachting tot mij en tot allen, die met mij van de vrucht aten. Maar wij sloegen geen acht op hen.

34. »Want”, zeide mijn vader, »zoovelen als er acht op sloegen gingen verloren.”

35. Maar, Laman en Lémuel namen niet van de vrucht, zeide mijn vader.

36. En het geschiedde, nadat mijn vader het verhaal van zijn droom of visioen gegeven had, hetwelk zeer groot was, dat hij tot ons zeide, dat hij zeer bevreesd was voor Laman en Lémuel ter oorzake van hetgeen hij in den droom gezien had; en dat hij beducht was, dat zij zouden uitgeworpen worden uit de tegenwoordigheid des Heeren.

37. En toen vermaande hij hen met al de gevoelens van eenen teederen vader, om te luisteren naar zijne woorden, zeggende, dat de Heere misschien barmhartig jegens hen zoude

---

f. 1 Nep. 9 : 31. 33.11 : 35, 36. *g*. 1 Nep. 8 : 19. 15 : 23, 24. *h*. 1 Nep. 8 : 13, 14. 15 : 26—29. *i*. 1 Nep. 8 : 26. *j*. vers. 4, 17, 18. *k*. 2 Nep. 5 : 20.

zijn en hen niet zoude verwerpen. Op deze wijze vermaande mijn vader hen.

38. En toen hij hen vele dingen had aangekondigd en voorspeld, bad hij hen de geboden des Heeren te bewaren, en hij hield op tot hen te spreken.

HOOFDSTUK 9.

1. EN al deze dingen alsook nog vele andere dingen, die niet op deze platen kunnen geschreven worden, zag, hoorde en zeide mijn vader, toen hij [a]woonde in eene tent in de vallei van Lémuel.

2. En nu, daar ik gesproken heb aangaande deze platen, zoo zijn het niet de platen, waarop ik een vol verslag van de geschiedenis van mijn volk heb geschreven; want de platen die de volledige geschiedenis van mijn volk bevatten, heb ik den naam van Nephi gegeven; vandaar dat zij genaamd zijn »Platen van Nephi," naar mijn eigen naam; en deze platen dragen eveneens den naam van Nephi.

3, Niettemin, de Heere heeft mij bevolen deze platen te maken, met het bijzonder doel dat er een verslag zoude gegraveerd wezen van de heilige bediening van mijn volk.

4. Op de andere platen zal gegraveerd worden de geschiedenis der regeering van de koningen, de oorlogen en de verdeeldheden van mijn volk, zoodat deze platen voor het grootste gedeelte van de bediening, en de andere platen voor het grootste gedeelte van de regeeringen der Koningen, de oorlogen en verdeeldheden van mijn volk zijn.

5. Ziedaar, waarom de Heere mij in Zijne wijze oogmerken; die mij onbekend zijn, bevolen heeft deze platen te maken.

6. Maar, de Heere kent alle dingen van af den beginne; daarom bereidt hij eenen weg om al Zijne werken onder de kinderen der menschen te volbrengen; want ziet: Hij heeft de macht om al Zijne woorden te vervullen. En aldus is het. Amen.

HOOFDSTUK 10.

1. EN ik, Nephi, ga nu voort op deze platen een verslag te geven van mijne daden, regeering en bediening. Maar, teneinde mijn verhaal voort te zetten, is het noodig, dat ik een weinig spreek over mijnen vader en mijne broeders.

2. Want het geschiedde, nadat mijn vader geëindigd was met het verhaal van den droom, dien hij had gehad, en mijne broe-

---

a, 1 Nep. 2 : 7, 14. *b*, Ziet *f*, 1 Nep. 1. *c*, Woorden van Mor. 1 : 7. Leer & Ver. 10 : 34, 35, 40. 1 Nep. 19 : 3.

ders vermaand had tot alle naarstigheid, dat hij tot hen sprak over de Joden.

3. Dat, nadat zij verwoest zouden worden zelfs de groote stad Jeruzalem, en velen hunner in ballingschap naar Babylon zouden weggevoerd zijn, in den tijd, aangewezen door den Heere zij wederom zouden teruggebracht en verlost worden uit hunne ballingschap en dat zij na hunne verlossing uit de ballingschap opnieuw het land hunner geboorte zouden bezitten.

4. En ook, dat [b]zeshonderd jaar na het vertrek van mijnen vader uit Jeruzalem, de Heere God eenen [c]profeet onder de Joden zoude verwekken, zelfs een Messias, of met andere woorden eenen Zaligmaker der wereld.

5. En hij sprak alzoo over de profeten, hoedat een [d]groot gedeelte van hen getuigd hadden van deze dingen; van dezen Messias, of dezen Verlosser der wereld, waarvan hij had gesproken.

6. En dat al de menschenkinderen in eene [e]verloren en gevallen staat waren, en het altijd zouden zijn, tenzij zij zouden vertrouwen op dezen Verlosser.

7. En hij sprak alzoo over eenen [f]profeet, die vóór den Messias zoude komen, om den weg des Heeren te bereiden.

8. Ja, die zoude voortgaan, roepende in de woestijn: »Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijne paden recht; want er is een onder u, dien gij niet kent, die veel machtiger is dan ik, wiens schoenriem ik niet waardig ben te ontbinden. En mijn vader sprak veel over deze zaken.

9. En mijn vader zeide ook, dat hij zoude doopen te Bethebara bij de Jordaan; dat hij zoude doopen in het water en dat zelfs de Messias door hem in het water zoude gedoopt worden.

10. En nadat hij den Messias zoude gedoopt hebben, zoude hij weten en getuigenis geven, dat hij het Lam Gods gedoopt had, dat de zonden der wereld zoude wegnemen.

11. En het geschiedde nadat mijn vader deze woorden gesproken had, dat hij tot mijne broeders sprak, over het Evangelie, hetwelk onder de Joden zoude gepredikt worden; en ook over het [g]omdolen der Joden in ongeloof. En dan nadat zij den Messias, die komen moest, omgebracht zouden hebben die Messias van den doode zoude verrijzen en zich zelven zoude bekend maken aan de Heidenen door den Heiligen Geest.

12. Mijn vader sprak nog veel aangaande de Heidenen en van het Huis van Israël. Hij zeide, dat men hen zouden vergelijken met eenen [h]olijfboom, wiens takken afgerukt en verstrooid zouden worden over de oppervlakte der aarde.

---

a, 2 Nep. 6 : 8, 9. Dan. 9 : 2. *b*. 1. Nep. 10 : 4. 19 : 8. 2 Nep. 25 : 19. 3 Nep. 1 : 1. *c*, 1 Nep. 22 : 20, 21. 3 Nep. 20, 23. *d*, 3 Nep. 20 : 24. *e*, 2 Nep. 2 : 5—8. 9 : 6—38. 25 : 20. 31 : 21. Mos. 16 : 4, 5. Alma 9 : 30, 32. *f*, 1 Nep. 11 : 27. 2 Nep. 31 : 4—18. *g*, Rom. 11. Jakob 4 : 15. 3 Nep. 15 : 23. *h*, Jakob 5 en 6.

13. Daarvoor zeide hij, is het noodig, dat wij allen geleid worden in het beloofde [i]land, ter vervulling van het woord des Heeren, dat wij zouden verspreid worden over de geheele oppervlakte der aarde.

14. En hij zeide, dat het huis van Israël, na zijne verspreiding, wederom opnieuw zoude vergaderd worden, of met andere woorden: Wanneer [j]de Heidenen het Evangelie in al zijne volheid zouden ontvangen hebben, de natuurlijke takken van den olijfboom, of de overblijfselen van het huis van Israël zouden ingeënt worden en zouden komen tot de kennis van den waren Messias, hunnen Heer en Verlosser.

15. En het was op deze wijze, dat mijn vader profeteerde en tot mijne broeders sprak; en alzoo vele andere dingen, die ik niet in dit boek schrijf; want zoovele van dezelve als dienstig voor mij waren heb ik [k]in mijn andere boek geschreven.

16. En al deze dingen, waarvan ik gesproken heb, geschiedden ten tijde, toen mijn vader [l]woonde in eene tent in de vallei van Lémuel.

17. En het geschiedde, dat ik, Nephi, nadat ik al de woorden van mijnen vader gehoord had, aangaande de dingen, die hij in een visioen gezien had en ook aangaande de dingen, waarvan hij had gesproken, door de kracht van den Heiligen Geest, welke kracht hij had ontvangen door het geloof in den Zoon Gods, (welke Zoon Gods de Messias was, die moest komen), dat ik, Nephi, ook verlangde deze dingen te zien, te hooren en te kennen door de kracht van den Heiligen Geest, welke kracht is de [m]gave Gods aan allen die hem naarstiglijk zoeken, zoowel in de dagen van ouds, als ten dage dat Hij zich zelven zoude bekend maken aan de kinderen der menschen.

18. Want Hij is dezelfde; gisteren, heden en tot in eeuwigheid. En de weg is bereid van af de grondlegging der wereld voor alle menschen, indien zij zich bekeeren en tot Hem komen.

19. Want hij, die naarstiglijk zoekt, zal vinden; en de verborgenheden Gods zullen voor hem ontsluierd worden door de kracht van den Heiligen Geest, zoowel in de tegenwoordige, als in vroegere tijden; en zoowel als in vroegere tijden ook in de toekomende tijden; want de weg des Heeren is eene eeuwige cirkel.

20. Herinnert u daarom, o mensch! dat gij voor alle uwe daden zult geoordeeld worden.

21. Het is daarom, dat wanneer gij in de dagen van uwen proeftijd de goddeloosheid gezocht hebt, gij onrein zult bevonden worden voor de rechterstoel van God; en niets wat onrein is kan met God wonen; daarom zult gij voor eeuwig verworpen worden.

---

i, 1 Nep. 2 : 20. 18 : 23. *j*, Jakob. 5. 3. Nep. 16 : 4—7. 21 : 1—11. *k*, ziet *f*. 1. Nep. 1. *l*, 1. Nep. 1 : 14. *m*, Petr: 1 : 21.

22. En de Heilige Geest geeft mij macht om deze woorden te spreken en ze niet te verloochenen.

———

HOOFDSTUK 11.

1. WANT het geschiedde, nadat ik verlangd had te kennen, de dingen, welke mijn vader had gezien, en geloovende, dat de Heere de macht had ze mij bekend te maken, dat terwijl ik nederzat, in mijn hart overwegende, ik in den Geest des Heeren weggevoerd werd, op eenen zeer hoogen berg, welke ik nooit te voren had gezien, op welken ik nog nooit een voet had gezet.
2. En de Geest zeide tot mij: »Wat verlangt gij?"
3. En ik antwoordde: »Ik wensch de dingen te zien, die mijn vader gezien heeft."
4. En de Geest zeide mij: »Gelooft gij, dat uw vader den [a]boom heeft gezien, van welken hij gesproken heeft?"
5. En ik antwoordde: »Ja, Gij weet, dat ik al de woorden mijns vaders geloof."
6. En toen ik dit geantwoord had, riep de Geest met luider stem, zeggende: »Hosanna tot den Heere, den Allerhoogsten God, want Hij is God over de geheele aarde, ja zelfs boven alles; en gezegend zijt gij, Nephi, omdat gij gelooft in den Zoon van den Allerhoogsten God; daarom zult gij de dingen zien, welke gij verlangd hebt te zien."
7. »En ziet, hetgeen u ten teeken zal gegeven worden. Nadat gij den boom zult aanschouwd hebben, die de vrucht draagt, welke uw vader geproefd heeft, zult gij een mensch uit den Hemel zien nederdalen; gij zult er getuige van zijn, en nadat gij hem zult hebben gezien, zult gij getuigenis geven, dat het de Zoon Gods is."
8. En het geschiedde, dat de Geest tot mij zeide: »Ziet." En ik aanschouwde en zag een boom, die gelijk was aan dien, welken mijn vader gezien had, wiens schoonheid alle andere schoonheden overtrof, en wiens witheid de versch gevallen sneeuw te boven ging.
9. En het geschiedde, toen ik den boom gezien had, dat ik tot den Geest zeide: »Ik heb den boom gezien, die in schoonheid alles overtreft."
10. En hij zeide tot mij: »Wat verlangt gij?"
11. En ik antwoordde: »Ik wensch de uitlegging te weten, van hetgeen ik gezien heb;" want ik sprak tot hem, evenals men tot een mensch spreekt, in welke [b]gedaante hij zich aan mij vertoonde. Niettemin wist ik, dat het de Geest des Heeren was, en hij sprak tot mij, zooals de eene mensch tot den anderen spreekt.

---

a, 1 Nep. 8 : 10—12. 11 : 8, 9. 15 : 21, 22. *b*, Joh. 14 : 16, 17.

12. En het geschiedde, dat hij tot mij zeide: »Ziet!" en toen ik de oogen opsloeg om hem te zien, zag ik hem niet meer, want hij was uit mijne tegenwoordigheid verdwenen.
13. En het geschiedde, dat ik zag en aanschouwde de groote stad Jeruzalem, en alzoo andere steden. En ik zag de stad Nazareth, en in die stad [c]Nazareth zag ik eene Maagd, die zeer schoon en wit was.
14. En het geschiedde, dat ik de Hemelen geopend zag en eenen Engel zag nederdalen, die voor mij bleef staan en tot mij zeide: »Nephi, wat ziet gij?"
15. En ik antwoordde hem: »Ik zie eene maagd zeer lieflijk en schoon, boven alle andere maagden."
16. En hij zeide tot mij: »Kent gij de Goedgunstigheid van God?"
17. En ik zeide tot hem: Ik weet, dat Hij Zijne kinderen bemint; doch de beteekenis van al deze dingen weet ik niet.
18. En hij zeide tot mij: »Ziet, de maagd, die gij gezien hebt, is naar het [d]vleesch de moeder van den Zoon Gods."
19. En het geschiedde, dat ik zag, dat zij werd weggenomen in den Geest, en nadat zij gedurende eenigen tijd verdwenen was geweest, sprak de Engel tot mij, zeggende: »Ziet!"
20. En ik zag, en aanschouwde opnieuw de maagd, dragende een kind in haar armen.
21. En de Engel zeide tot mij: »Ziet, het Lam Gods, ja, zelfs den Zoon des Eeuwigen Vaders! Weet gij de beteekenis van den boom, welken uw vader heeft gezien?"
22. En ik antwoordde hem, zeggende: »Ja, het is de [e]liefde van God, die zichzelven uitstort in de harten der menschenkinderen; daarom is zij de begeerlijkste boven alle dingen."
23. En hij zeide tot mij: »Ja en het aangenaamste voor de ziel."
24. En toen hij deze woorden gesproken had, zeide hij tot mij: »Ziet!" en ik zag op en aanschouwde den Zoon van God, voortgaande onder de kinderen der menschen, waarvan velen aan Zijne voeten nedervielen en Hem aanbaden.
25. En het geschiedde, dat ik bemerkte, dat de ijzeren [f]roede, welke mijn vader gezien had, het woord Gods was, dat leidde tot de bron der levende wateren; of tot den boom des levens; en deze wateren zijn het beeld van de liefde Gods; en ik zag eveneens, dat de boom des levens ook een zinnebeeld van de liefde Gods was.
26. En de Engel zeide opnieuw tot mij: »Ziet en aanschouwt de goedertierenheid van God."
27. En ik zag en aanschouwde den Verlosser der wereld,

---

c, Luk. 4 : 26, 27. d, Luk. 1 : 31, 32. 1 Nep. 11 : 20. 21. Mos 15 : 2—5. 19 : 13. Ether 3 : 9. e, 1 Nep. 11 : 25. Moroni 8 : 26. f, 1 Nep. 8 : 19. g, 1 Nep. 10 : 7—10. 2 Nep. 31 : 4—14.

van wien mijn vader had gesproken; en ik zag ook den [g]profeet, die den weg voor hem zoude bereiden. En het Lam Gods kwam en werd door hem gedoopt; en nadat Hij gedoopt was, zag ik de Hemelen geopend en den Heiligen Geest op Hem nederdalen in de gedaante van eene duif.

28. En ik zag dat Hij voortging het volk dienende in kracht en groote heerlijkheid; en de menigten waren te zamen vergaderd om naar Hem te luisteren; en ik zag ook dat zij Hem uit hun midden verwierpen.

29. En ik zag [h]twaalf anderen, die Hem volgden. En het geschiedde, dat dezen in den Geest werden weggenomen voor mijn aangezicht, zoodat ik hen niet meer zag.

30. En de Engel sprak opnieuw tot mij, zeggende: »Ziet!" en ik zag de Hemelen weder geopend, en ik zag Engelen nederdalen onder de kinderen der menschen; en zij dienden hen.

31. En hij sprak wederom tot mij, zeggende: »Ziet," en ik zag het Lam Gods, onder de kinderen der menschen. En ik zag vele personen die ziek waren en bezocht waren met verschillende kwalen, die door duivelen en onreine geesten bezeten waren. En de Engel sprak tot mij en toonde mij al deze dingen. En zij werden genezen door de kracht van het Lam Gods en de duivelen en onreine geesten werden uitgeworpen.

32. En het geschiedde, dat de Engel opnieuw tot mij sprak, zeggende: »Ziet!" En ik zag dat het Lam Gods door het volk gevat werd; ja, de Zoon van den Eeuwigen God werd geoordeeld door de wereld. Ik zag het en geef er getuigenis van.

33. En ik, Nephi, zag, dat Hij aan het kruis gehangen en ter dood gebracht werd voor de zonden der wereld.

34. En nadat Hij ter dood gebracht was, zag ik de volken der aarde zich verzamelen om te strijden tegen de Apostelen van het Lam; want zoo werden de twaalf genoemd door den Engel des Heeren.

35. En het volk der aarde was te zamen vergaderd in een groot en ruim gebouw, gelijk het [i]gebouw, dat mijnen vader gezien had. En de Engel des Heeren sprak wederom tot mij, zeggende: »Ziet de wereld en hare wijsheid; ja, ziet het huis van Israël heeft zich vergaderd om tegen de twaaf Apostelen des Lams te strijden."

36. En het geschiedde, dat ik zag en geef getuigenis, dat het groote en ruime gebouw de hoogmoed der wereld voorstelde. Het viel, en zijn val was zeer groot. En de Engel des Heeren zeide nog tot mij: »Alzoo zullen alle natiën, geslachten, talen en volkeren verwoest worden, die strijden tegen de twaalf Apostelen des Lams.

———

h, 1 Nep. 11 : 34—36. 12 : 9. 13 : 24—26, 40, 41. 14 : 20. *i*, 1. Nep. 8 : 26—28.

HOOFDSTUK 12.

1. EN het geschiedde dat de Engel tot mij zeide: »Ziet en aanschouwt uw zaad, en eveneens het zaad uwer broeders!" En ik zag het beloofde land en eveneens menigten van volkeren; ja, in getal gelijk de zandkorrels aan den zeeoever.
2. En het geschiedde, dat ik de scharen te zamen vergaderd zag om te strijden de eene tegen de andere; en ik zag oorlogen en geruchten van oorlogen en groote slachtingen met het zwaard onder mijn volk.
3. En het geschiedde, dat ik vele geslachten voorbij zag gaan in oorlogen en twisten op het land; en ik zag vele steden; ja, zoovele, dat ik ze niet kon tellen.
4. En het geschiedde, dat ik eenen [a]donkeren mist op de oppervlakte van het beloofde land zag; en ik zag bliksemen, en hoorde donderen en aardbevingen, en alle soorten van onstuimige geluiden; dat de aarde en de rotsen scheurden; en ik zag bergen in stukken verbrokkelen en dat de vlakten der aarde opgebroken werden; en ik zag dat vele steden wegzonken en vele verbrandden door vuur en vele nedervielen vanwege het beven der aarde.
5. En het geschiedde, nadat ik deze dingen gezien had, dat ik den rook der duisternis van de aarde zag optrekken; en ziet, ik zag dat vele scharen gevallen waren door de groote en vreeselijke oordeelen des Heeren.
6. En ik zag de hemelen geopend en het Lam Gods [b]nederdalen uit den hemel; en het daalde neder en vertoonde zich aan hen.
7. En ik zag en geef getuigenis, dat de Heilige Geest op [c]twaalf anderen viel en door God werden uitverkoren en geordineerd.
8. En de Engel sprak tot mij, zeggende: »Ziet de twaalf discipelen van het Lam, die uitverkoren zijn om uw zaad te dienen."
9. En hij zeide tot mij: »Gij herinnert u de twaalf Apostelen van het Lam? Ziet, zij zijn het, die de twaalf geslachten Israëls zullen oordeelen; vandaar, dat de twaalf dienaren van uw zaad door hen geoordeeld zullen worden; want gij zijt van het huis Israëls."
10. »En deze twaalf dienaren, die gij aanschouwt, zullen uw zaad oordeelen. En ziet, zij zijn voor eeuwig rechtvaardig; want door hun geloof in het Lam Gods zijn hunne kleederen wit gemaakt in Zijn bloed."
11. En de Engel zeide tot mij: »Ziet!" En ik zag [d]drie

---

a, 1 Nep. 19 : 10—12. 2 Nep. 26 : 3—7. Hela 14 : 20—27. 3 Nep. 8—10. *b*, 2 Nep. 26 : 1, 9. Alma 16 : 20. 3 Nep. 11 : 3—17. *c*, 3 Nep. 11 : 22. 12 : 1. 13 : 25. 15 : 11. 18 : 37. 19 : 4—36. 27 en 28. 4 Nep. 1 : 1—14. *d*. 2 Nep. 26 : 9, 10. Alma 45 : 10—14. Hela. 13 : 5, 6, 9, 10. 3 Nep. 27 : 31, 32. Mor. 6.

geslachten voorbij gaan in rechtvaardigheid, en hunne klee-
deren waren wit, gelijk het Lam Gods. En de Engel zeide tot
mij: »Deze zijn witgemaakt in het bloed des Lams, omreden
hun geloof in Hem.”
12. En ik, Nephi, zag alzoo velen van het vierde geslacht
voorbijgaan in rechtvaardigheid.
13. En het geschiedde dat ik de scharen des aardrijks te
zamen vergaderd zag.
14. En de Engel zeide tot mij: »Ziet uw zaad en dat
uwer broeders.
15. En het geschiedde, dat ik het [e]volk van mijn zaad in
de menigten te zamen vergaderd zag tegen het zaad mijner
broeders; en zij waren te zamen ten strijde vergaderd.
16. En de Engel sprak tot mij, zeggende: »Ziet de fontein
van vuil water welke uw vader zag; zelfs [f]de rivier, waarvan
hij sprak; en de diepten er van zijn de diepten der hel.”
17. »En de donkere misten zijn de verleidingen des duivels,
welke de oogen verblinden en de harten der menschen ver-
harden, en hen verleiden in de breede wegen zoodat zij om-
komen en verloren zijn.”
18. »En het groote en ruime gebouw hetwelk uw vader
zag, is de ijdele verbeelding en de trotschheid der menschen.
En eene groote en vreeselijke golf scheidt hen; zelfs het woord
der rechtvaardigheid van den Eeuwigen God en den Messias,
die het Lam Gods is, van wien de Heilige Geest getuigenis
geeft van af het begin der wereld tot op dezen tijd, en van nu
aan voor eeuwig.
19. En terwijl de Engel deze woorden sprak, zag ik, dat
het zaad mijner broeders tegen mijn zaad streed, volgens het
woord van den Engel; en door de trotschheid van mijn zaad
en de verleidingen des duivels, zag ik dat het zaad mijner
broeders het volk van mijn zaad overwon.
20. En het geschiedde, dat ik het volk van het zaad mijner
broeders zag, dat zij mijn zaad overwonnen hadden; en in me-
nigten voortgingen over de oppervlakten van het land.
21. En ik zag ze in menigten te zamen vergaderd; en ik
zag oorlogen en geruchten van oorlogen onder hen; en in oor-
logen en geruchten van oorlogen zag ik [g]vele geslachten
voorbijgaan.
22. En de Engel zeide tot mij: »Ziet, deze zullen in on-
geloof ronddolen.”
23. En het geschiedde dat ik zag nadat zij in ongeloof
rondgedoold hadden, zij een [h]donker, lui en vuil volk werden;
vol van ijdelheid en alle soorten van gruwelen.

---

e, Mor. 6. *f*, 1 Nep. 8 : 13, 14. 15 : 26—29. *g*, voor 14 eeuwen.
h, 2 Nep. 5 : 20—25. Alma 3 : 6—19. Mor. 5 : 15.

HOOFDSTUK 13.

1. EN het geschiedde dat de engel tot mij sprak, zeggende: »Ziet!” En ik zag vele natiën en koninkrijken.

2. En de engel vroeg mij: »Wat ziet gij?” En ik antwoordde hem: »Ik zie vele natiën en koninkrijken.”

3. En hij zeide tot mij: »Deze zijn de natiën en koninkrijken der Heidenen.”

4. En het geschiedde dat ik onder de natiën der Heidenen het fondament eener [a]groote Kerk zag.

5. En de engel zeide tot mij: »Ziet het fondament eener kerk, welke de afschuwelijkste is boven alle andere kerken, welke de Heilgen Gods [b]ombrengt, hen pijnigt, hen bindt met een ijzeren juk en tot slavernij brengt.”

6. En het geschiedde dat ik deze groote en afschuwelijke kerk zag; en ik [c]zag, dat de duivel het fondament er van was.

7. En ik [d]zag eveneens goud en zilver en zijde en scharlaken en fijn geweven linnen en vele soorten van kostbare kleedij; en ik zag vele hoeren.

8. En de engel sprak tot mij, zeggende: »Ziet het goud en het zilver en de zijde en het scharlaken en het fijne linnen en de kostbare kleeding en de hoeren zijn de begeerten van deze groote en afschuwelijke kerk.”

9. »En voor de eer der wereld vernietigen zij eveneens de Heiligen Gods en brengen hen in slavernij.”

10. En het geschiedde dat ik [e]vele wateren zag; en zij scheidden de Heidenen van het zaad mijner broeders.

11. En het geschiedde dat de engel tot mij zeide: »Ziet, de toorn van God is op het zaad uwer broeders.”

12. En ik zag eenen [f]man onder de Heidenen, die gescheiden was van het zaad mijner broeders door de vele wateren; en ik zag den Geest Gods, die op den man nederdaalde; en hij ging voort op de vele wateren tot het zaad mijner broeders, hetwelk in het beloofde land was.

13. En het geschiedde dat ik den Geest Gods zag, die werkte op [g]andere Heidenen, en zij gingen voort uit de gevangenschap over de vele wateren.

14. En het geschiedde dat ik vele scharen van Heidenen in het beloofde land zag; en ik zag den toorn Gods, die op het [h]zaad mijner broeders was; en zij werden door de Heidenen verspreid en verslagen.

15. En ik zag den Geest des Heeren, die over de Heidenen was, waardoor zij voorspoedig waren en het land voor hunne inwoning verkregen; en ik zag, dat zij wit waren, en zeer mooi

---

a, Vers. 6, 26, 28, 32, 34. 1 Nep. 14 : 3, 9—17. *b*, Vers. 9. 1 Nep. 14 : 13. Openb. 17 : 6. 18 : 24. *c*, 1 Nep. 14 : 9, 10. 22 : 22, 23. *d*, Mor. 8 : 36—38. Openb. 18 : 10—17. *e*, De Atlantische Oceaan. *f*, Columbus. *g*, Pelgrim Vaders. *h*, De Indianen.

en schoon waren, gelijk mijn [i]volk was, voor het verslagen was.
16. En het geschiedde, dat ik, Nephi, zag, dat de Heidenen,
die voortgegegaan waren uit de gevangenschap, zich zelven vernederden voor den Heere, en de kracht des Heeren was met hen.
17. En ik zag dat hunne [j]moeder Heidenen te zamen vergaderd waren op de wateren en eveneens op het land om tegen hen te strijden.
18. En ik zag dat de kracht Gods met hen was, en eveneens dat de toorn Gods was op al degenen die tegen hen vergaderd waren om te strijden.
19. En ik, Nephi, zag dat de [k]Heidenen, die uit de gevangenschap uitgegaan waren, verlost werden door de kracht Gods uit de handen van alle andere natiën.
20. En het geschiedde, dat ik, Nephi, zag, dat zij voorspoedig waren in het land; en ik zag een [l]boek, hetwelk zij met zich brachten.
21. En de engel zeide tot mij: »Weet gij de beteekenis van het Boek?"
22. En ik zeide tot hem: »Ik weet het niet."
23. En hij zeide: »Ziet, het komt voort uit den mond eens Joods;" en ik, Nephi, zag het; en hij zeide tot mij: Het boek, dat gij ziet, is een verslag van de Joden, hetwelk de verbonden des Heeren bevat, welke hij met het huis Israëls gemaakt heeft, en het bevat eveneens vele der profetieën van de Heilige Profeten; en het is een verslag gelijk aan de graveeringen, welke op de koperen [m]platen zijn, uitgezonderd, dat er niet zoovele zijn; niettemin bevatten zij de verbonden des Heeren, welke hij met het huis Israëls gemaakt heeft, waardoor zij van groote waarde voor de Heidenen zijn."
24. En de engel des Heeren zeide tot mij: »Gij hebt gezien, dat het Boek voortkomt uit den mond eens Joods; en toen het voortkwam uit den mond van eenen Jood bevatte het de eenvoudigheid van het evangelie des Heeren, van wien de twaalf Apostelen getuigenis geven; en zij geven getuigenis volgens de waarheid welke is in het Lam Gods."
25. »Daarom gaan deze dingen in reinheid voort van de Joden tot de Heidenen, volgens de waarheid, die in God is."
26. »En nadat zij voortgaan door de handen der twaalf Apostelen des Lams, van de Joden tot de Heidenen, ziet gij het fondament eener groote en afschuwelijke kerk, welke de afschuwelijkste is boven alle andere kerken; want ziet, zij hebben vele deelen, welke zeer duidelijk en de belangrijkste zijn, zoowel als vele verbonden des Heeren uit het evangelie van het Lam [n]weggenomen."
27. »En al dit hebben zij gedaan, opdat zij de wegen des

---

i, Mor. 9 : 17–22. *j*, De Engelschen. *k*, De Vereenigde Staten. *l*, Den Bijbel. *m*, Ziet a, 1 Nep. 3. *n*, vers. 28 : 32.

Heeren mochten veranderen; opdat zij de oogen mochten verblinden en de harten der menschen mochten verharden."

28. »Daarom ziet gij, dat, nadat het boek voortgegaan is door de handen der groote en afschuwelijke kerk, er vele duidelijke en belangrijke dingen uit dat boek, hetwelk het boek van het Lam Gods is, zijn weggenomen.

29. En nadat deze duidelijke en belangrijke dingen zijn weggenomen, gaat het voort tot alle de natiën der Heidenen; en nadat het voortgaat onder alle Heidensche natiën, ja zelfs over de groote wateren, welke gij gezien hebt met de Heidenen, die uit de gevangenschap waren uitgegaan, ziet gij eene zeer groote menigte struikelen, zoodat satan eene groote macht over hen heeft, omrede vele duidelijke en belangrijke dingen uit het Boek genomen zijn, die verstaanbaar waren voor het verstand der menschen, volgens de eenvoudigheid van het Lam Gods; ja, dewijl deze dingen uit het Evangelie des Lams zijn weggenomen."

30. »Niettemin, gij ziet, dat de [o] Heidenen, die uit de gevangenschap zijn voortgegaan, en door de kracht Gods verheven zijn geworden boven alle andere natiën over de oppervlakte des lands, hetwelk schoon is boven alle andere landen, hetwelk is het land, dat God aan uwen vader beloofd had, dat zijn zaad het voor het land hunner inwoning zoude hebben; daarom ziet gij dat de Heere God niet zal toestaan, dat de Heidenen het [p] vermengde van uw zaad, hetwelk onder uwe broeders is, geheel zullen verwoesten."

31. »Noch zal Hij toelaten, dat de Heidenen het [q] zaad van uwe broeders zullen verwoesten."

32. »Noch zal de Heere God toestaan, dat de Heidenen voor eeuwig zullen verblijven in dien vreeselijken, blinden staat, waarin gij ziet, dat zij zich bevinden, omdat de belangrijkste deelen uit het evangelie van het Lam zijn teruggehouden door de afschuwelijke kerk, wier vorming gij gezien hebt."

33. Daarom zegt het Lam Gods: »Ik zal barmhartigheid bewijzen aan de Heidenen, door de overblijfselen van het Huis Israëls te bezoeken met groote oordeelen."

34. En het geschiedde, dat de Engel des Heeren tot mij sprak, zeggende: »Ziet, zegt het Lam Gods, nadat ik het overblijfsel van het huis Israëls bezocht heb; en dit overblijfsel, waarvan ik spreek, is het zaad van uwen vader; daarom, nadat ik ze met oordeelen bezocht en [r] ze geslagen heb door de handen der Heidenen; en nadat de Heidenen veel zullen gestruikeld hebben omdat de duidelijkste en belangrijkste deelen van het evangelie des Lams terug zijn gehouden, door die afschuwelijke kerk, welke de moeder is der hoeren, zal ik barmhar-

o, De Vereenigde Staten 2 Nep. 10 : 10—14. *p*, Alma 45 : 10—14. Mor. 9 : 24. *q*, De Indianen Vers. 33 : 34. 3 Nep. 16 : 7—10. Mor. 5 : 19—21. *r*, De Indianen.

tig zijn jegens de Heidenen in dien dag; zoodat ik hun door mijne eigene kracht zal voortbrengen veel van mijn evangelie, hetwelk duidelijk en belangrijk zal zijn," zoo zegt het Lam.

35. »Want ziet," zegt het Lam, »Ik zal mij zelven aan uw zaad bekend maken, opdat zij vele dingen zullen schrijven, welke ik hun zal toedienen, die duidelijk en van groote waarde zullen zijn; en nadat uw zaad verwoest zal zijn, en rond zal dolen in ongeloof en alzoo het zaad uwer broederen; zullen deze dingen [s] verborgen worden, om tot de Heidenen voort te komen, door de gave en kracht van het Lam."

36. »En in dezelven zal Mijn evangelie Mijne rots en Mijn heil beschreven zijn," zegt het Lam.

37. »En gezegend zijn [t] diegenen, welke te dien dage Mijn Sion zullen zoeken voort te brengen; want zij zullen de gaven en krachten des Heiligen Geestes hebben; en indien zij volharden tot den einde, zullen zij ten laatsten dage verheven worden en zalig zijn in het eeuwige koninkrijk van het Lam; en hoe lieflijk en heerlijk zullen zij zijn op de bergen, die vrede verkondigen; zelfs boodschappen van groote vreugde.

38. En het geschiedde, dat ik zag het overblijfsel van het zaad mijner broeders; eveneens het [u] Boek van het Lam Gods, hetwelk voortgekomen was uit den mond eens Joods, hetwelk van de Heidenen voortging tot het overblijfsel van het zaad mijner broeders.

39. En nadat het tot hen was voortgegaan, zag ik andere [v] Boeken, welke voortkwamen door de kracht van het Lam van de Heidenen tot hen; tot de overtuiging der Heidenen en het overblijfsel van het zaad mijner broeders, en alzoo de Joden, die verspreid waren over de geheele oppervlakte der aarde, dat de verslagen van de profeten en der twaalf apostelen van het Lam waarachtig zijn.

40. En de Engel sprak tot mij, zeggende: »Deze laatste verslagen, welke gij gezien hebt onder de Heidenen, zullen de waarheid der [w] eerste, die van de twaalf apostelen des Lams zijn, bevestigen; en zullen de duidelijke en belangrijke deelen, welke uit dezelve zijn weggenomen, bekend maken; en zullen aan alle geslachten, tongen en volkeren bekend maken, dat het Lam Gods de Zoon van den Eeuwigen Vader en Zaligmaker der wereld is; en dat alle menschen tot hem moeten komen, of zij kunnen niet zalig worden."

41. »En zij moeten komen, volgens de woorden, welke door den mond van het Lam vastgesteld zullen worden, en de woorden van het Lam zullen bekend gemaakt worden in de geschriften van uw zaad, zoowel als in de geschriften der twaalf

---

s, 2 Nep. 27 : 6—26. 3 Nep. 16 : 4. Mor. 8 : 4. *t*, 2 Nep. 30 : 3. Jakob 5 : 70—75. 6 : 2, 3. *u*, Bijbel. *v*, Boek Mormon. Leer. en Verb. *w*, Bijbel.

apostelen van het Lam; daarom zullen [x]zij beiden één worden; want er is één God en één Herder over de geheele aarde."

42. »En de tijd komt, dat Hij zichzelven aan alle natiën bekend zal maken; zoowel aan de Joden als aan de Heidenen; en nadat Hij zich zoowel aan de Joden als aan de Heidenen bekend gemaakt zal hebben, zal Hij zich aan de Heidenen zoowel als aan de Joden bekend maken; en de laatsten zullen de eersten ende eersten de laatsten zijn."

HOOFDSTUK 14.

1. EN het zal geschieden, dat indien de Heidenen te dien dage naar het Lam Gods zullen luisteren, Hij zich zelven in woord, [a]kracht en daad aan hen zal bekend maken; zoodat hunne struikelblokken weggeruimd zullen worden."

2. »En, indien zij hunne harten niet verharden tegen het Lam Gods, zullen zij onder het zaad van uwen vader [b]gerekend worden; ja, zij zullen gerekend worden onder het huis Israëls en zullen voor immer een gezegend volk op het beloofde land zijn. Zij zullen niet meer in [c]gevangenschap gevoerd worden, en het huis Israëls zal niet meer beschaamd worden."

3. »En die groote put, welke voor hem gegraven was door die groote en afschuwelijke kerk, welke door den duivel en zijne kinderen opgericht was, om de zielen der menschen in de hel te verdoemen, zelfs die groote afgrond, welke gegraven was voor de verwoesting der menschen, zal gevuld worden met diegenen, die hem gegraven hebben; zoodat zij geheel verwoest zijn," zegt het Lam Gods; niet de verwoesting der ziel, maar de verwerping dier ziel in die hel, waaraan geen einde is.

4. Want ziet, dit is volgens de gevangenschap des duivels, en de rechtvaardigheid van God over alle degenen, die goddeloosheden en afschuwelijkheden voor zijn aangezicht willen werken.

5. En het geschiedde, dat de engel tot mij sprak, zeggende: »Nephi, gij hebt gezien, dat indien de Heidenen zich bekeeren, het wel met hen zal zijn; en gij weet eveneens wat betreft de verbonden des Heeren met het huis Israëls; en gij hebt eveneens gehoord dat wie niet wil bekeeren, omkomen moet."

6. »Daarom, [d]wee den Heidenen, indien zij hunne harten verharden tegen het Lam Gods."

7. »Want de tijd komt," zegt het Lam Gods, »dat ik een groot en [e]wonderbaarlijk werk zal werken onder de menschenkinderen; een werk, hetwelk voor eeuwig zal zijn; hetzij ten

---

x, 2 Nep. 3 : 12. 2 Nep. 29 : 13, 14. Ezech. 37 :15—23.

a, Vers. 14. 1 Nep. 13 : 37. Jakob 6 : 2, 3. *b*, 3 Nep. 21 : 6, 22—25. Hoofdstuk 30. Ether 13 : 10. *c*. 2 Nep. 10 : 10—14. *d*, 2 Nep. 28 : 32. 3 Nep. 16 : 7—15. 21 : 11—21. *e*, Jes. 29 : 14.

eene of ten anderen kant; hetzij tot hunne overtuiging tot vrede
en het eeuwige leven, of tot de overlevering van de hardheid
hunner harten, en de verblindheid van hun verstand; tot hunne
vernedering in gevangenschap en alzoo tot de verwoesting van
beide tijdelijke en geestelijke, volgens de gevangenschap des
duivels, waarvan ik gesproken heb."
8. En het geschiedde toen de engel deze woorden gespro-
ken had, dat hij tot mij zeide: »Herinnert gij u de verbonden
des vaders met het huis Israëls?" Ik zeide tot hem, »Ja."
9. En het geschiedde, dat hij tot mij zeide: »Ziet en aan-
schouwt die groote en afschuwelijke kerk welke de moeder der
gruwelen is, en wier fondament de duivel is."
10. En hij zeide tot mij: »Ziet, er zijn slechts [f] twee ker-
ken; de eene is de kerk van het Lam Gods, en de andere is de
kerk des duivels; daarom, wie niet tot de kerk van het Lam
Gods behoort, behoort tot die groote kerk, welke de moeder der
gruwelen, en [g] die de hoer der geheele aarde is."
11. En het geschiedde, dat ik zag en aanschouwde de hoer
der geheele aarde, en zij zat op vele wateren, en had heerschap-
pij over de geheele aarde, onder alle natiën, geslachten, talen,
en volkeren.
12. En het geschiedde, dat ik zag de kerk van het Lam
Gods, en hare kinderen waren [h] weinige in getal, omrede de
boosheden en afschuwelijkheden der hoer, die op vele wateren
zat; niettemin zag ik, dat de kerk van het Lam, welke de Hei-
ligen Gods waren, eveneens over de oppervlakte der aarde ver-
spreid waren; en hunne heerschappijen over de oppervlakte
der aarde was gering, door de goddeloosheden der groote hoer,
welke ik zag.
13. En het geschiedde, dat ik zag, dat de groote moeder
der gruwelen, de scharen over de oppervlakte der aarde te za-
men vergaderde onder alle natiën der Heidenen, om te strijden
tegen het Lam Gods.
14. En het geschiedde, dat ik, Nephi, de kracht aanschouw-
de van het Lam Gods; dat zij nederdaalde op de Heiligen der
kerk van het Lam en op het volk van het verbond des Hee-
ren, hetwelk verspreid was over de oppervlakte der aarde; en
zij waren gewapend met rechtvaardigheid en met de [i] kracht
van God in groote heerlijkheid,
15. En het geschiedde, dat ik den toorn Gods uitgestort zag
op de groote en afschuwelijke kerk, zoodat er oorlogen en ge-
ruchten van oorlogen onder al de natiën en geslachten der aar-
de waren.
16. En als er oorlogen en geruchten van oorlogen begon-
nen onder al de natiën, welke tot de moeder der gruwelijkhe-

---

f, Vers. 11 : 17, 22 : 14, 22—26. *g*, vers. 11—17. Openb. 17 : 5, 15
h. 3 Nep. 14 : 14. Jes. 24 : 6, Matt. 24 : 37. *i*. 1 Nep. 13 : 37, 38. Jacob
6 : 2, 3. *j*. 1 Nep. 22 : 13, 14. Jes 66 : 15, 16.

den behoorden, kwam de engel tot mij, zeggende: »Ziet de toorn Gods is op de moeder der hoeren, en ziet, gij aanschouwt al deze dingen.”
17. En wanneer de dag komt, dat de [k]toorn Gods uitgestort is over de moeder der hoeren, welke de groote en afschuwlijke kerk der geheele aarde is, wier fondament de duivel is, dan, te dien dage zal het werk des Vaders beginnen in het bereiden van den weg voor de vervulling zijner verbonden, welke Hij met zijn volk heeft gemaakt, dat van het huis Israëls is.
18. En het geschiedde, dat de Engel tot mij sprak, zeggende: »Ziet.”
19. En ik zag en aanschouwde eenen man, die gekleed was in witte kleederen.
20. En de Engel zeide tot mij: »Ziet [l]een der twaalf Apostelen des Lams.”
21. »Ziet, hij zal het overige dezer dingen zien en schrijven, evenals vele dingen, die geweest zijn.”
22. En hij zal eveneens schrijven aangaande het einde der wereld.”
23. Daarom zijn de dingen, welke hij zal schrijven, rechtvaardig en waarachtig; en ziet, zij zijn geschreven in het [m]boek hetwelk gij zaagt voortkomen uit den mond eens Joods; ten tijde, dat het uit den mond eens Joods voortkwam, of ten tijde het boek voortkwam uit den mond eens Joods, waren de geschreven dingen duidelijk en rein en van het grootste gewicht; en gemakkelijk voor het verstand van alle menschen.
24. En ziet, de dingen, welke deze apostel van het Lam zal schrijven, zijn vele dingen welke gij gezien hebt, en de overige zult gij zien.
25. Maar de dingen, welke gij hierna zult zien, zult gij niet schrijven; want de Heere God heeft den Apostel van het Lam Gods geboden, dat hij ze zoude schrijven.
26. En eveneens andere, welke geweest zijn; aan hen heeft hij alle dingen getoond, en [n]zij hebben ze geschreven; en zij zijn verzegeld om voort te komen tot het huis Israëls in hunne reinheid, volgens de waarheid, welke in het Lam is, in den vastgestelden tijd des Heeren tot het huis Israëls.
27. En ik, Nephi, hoorde en geef getuigenis, dat de naam van den Apostel des Lams was [o]Johannes, volgens het woord van den Engel.
28. En ziet, mij Nephi is verboden, om de overige van de dingen, die ik gehoord en gezien heb, neder te schrijven. Daarom zijn de dingen, welke ik geschreven heb, mij voldoende, en ik heb maar een klein gedeelte van de dingen geschrevan, welke ik gezien heb.

---

k, 1 Nep. 22 : 15, 16. 3 Nep. 20 : 20. 21 : 20, 21. Mor. 8 : 41. *l*, vers. 27. *m*, Bijbel. *n*, Ether 3 : 21—27. 12 : 21. 2 Nep. 27 : 6—23. *o*, vers. 20.

29. En ik geef getuigenis, dat ik de dingen zag, welke mijn [p]vader zag, en de engel des Heeren maakte ze mij bekend.

30. En nu eindig ik te spreken over de dingen welke ik gezien heb, terwijl ik in den Geest weggevoerd was; en indien alle de dingen, welke ik zag, niet geschreven zijn, de dingen, welke ik geschreven heb, zijn waarachtig. En aldus is het. Amen.

HOOFDSTUK 15.

1. EN het geschiedde, nadat ik, Nephi, weggevoerd was geweest in den Geest, en al deze dingen gezien had, dat ik wederkeerde tot de tent mijns vaders.

2. En het geschiedde, dat ik mijne broeders zag; en zij waren twistende de een met den ander over de dingen, welke mijn vader tot hen gesproken had.

3. Want hij sprak waarlijk vele groote dingen tot hen, welke moeielijk waren om te verstaan, tenzij een mensch den Heere zoude vragen; en zij, verhard van hart zijnde, steunden niet op den Heere, zooals hun plicht was.

4. En ik, Nephi, was bedroefd over de verhardheid hunner harten en eveneens over de dingen, welke ik gezien had; want ik wist, dat zij ontegenzeggelijk zouden geschieden, vanwege de groote goddeloosheid der menschen.

5. En het geschiedde dat mijne droefheid mij overmeesterde; want ik gevoelde, dat mijne beproevingen grooter waren, dan alle andere, door de verwoestingen [a]mijns volks; want ik had hunnen val gezien.

6. En het geschiedde, nadat ik kracht ontvangen had, dat ik tot mijne broeders sprak en naar de oorzaak hunner verdeeldheid vroeg.

7. En zij zeiden: »Ziet, wij kunnen de woorden niet verstaan, welke [b]onze Vader gesproken heeft aangaande de natuurlijke takken van den Olijfboom en eveneens aangaande de Heidenen."

8. En ik zeide tot hen: »Hebt gij den Heere gevraagd?"

9. En zij zeiden tot mij: »Dit hebben wij niet; want de Heere maakt ons zulke dingen niet bekend."

10. »Ziet," zeide ik tot hen, »Hoe is het, dat gij de geboden des Heeren niet bewaart? Waarom is het, dat gij wilt omkomen, wegens de verhardheid uwer harten."

11. »Herinnert gij u de dingen niet, welke de Heere gezegd heeft: Indien gij uwe harten niet wilt verharden, en Mij in geloof vraagt, vertrouwende dat gij zult ontvangen, naarstig

---

p. 1 Nep. 8 : 2.

a, De Nephieten. Mor. 6. b, 1 Nep. 9 : 1.

Mijne geboden onderhoudende, zullen deze dingen u zekerlijk bekend gemaakt worden.

12. Ziet, ik zeg u, dat het huis Israëls vergeleken was bij eenen [c] olijfboom, door den Geest des Heeren, welke in onze Vaderen was; en ziet, zijn wij niet afgebroken van het huis Israëls, en zijn wij niet eenen tak van het huis Israëls?

13. En nu, hetgeen onze vader bedoelt met de inenting der natuurlijke takken door de volheid der Heidenen, is, dat in de laatste dagen, wanneer ons [d] zaad voor vele jaren en vele geslachten in ongeloof zal omgedoold hebben, nadat de Messias bekend gemaakt zal zijn in het vleesch aan de menschen, dan zal de volheid van het evangelie van den Messias tot de Heidenen komen; en van de Heidenen tot het overblijfsel van ons zaad.

14. En te dien dage zal het overblijfsel van ons zaad weten, dat het van het huis Israëls en het verbondsvolk des Heeren is; en dan zullen zij weten en tot de kennis komen hunner voorvaderen; en eveneens tot de kennis en het Evangelie huns Verlossers, hetwelk aan hunne vaderen door Hem bediend was; waardoor zij zullen komen tot de kennis van hunnen Verlosser en de punten Zijner leer, opdat zij mogen weten, hoe zij tot Hem moeten komen en zalig worden.

15. En te dien dage, zullen zij zich dan niet verheugen en den eeuwigen God prijzen, hunne rots en hunne zaligheid? Ja, te dien dage zullen zij dan niet de kracht en sterkte van den waren wijnstok ontvangen? Ja, zullen zij dan niet komen tot de ware kudde van God?

16. Ziet, ik zeg tot u: Ja, zij zullen wederom herinnerd worden onder het huis Israëls; zijnde een natuurlijke tak van den olijfboom zullen zij tot den waarachtigen olijfboom ingeënt worden.

17. En dit is, wat onze vader bedoelt; dat het niet zal geschieden dan na hunne verspreiding door de Heidenen; dat het zal geschieden door middel der Heidenen, opdat de Heere zijne kracht mag toonen aan de Heidenen, omreden Hij verworpen zal worden door de Joden of het huis Israëls.

18. Daarom heeft onze vader niet alleen gesproken van ons zaad, maar van het geheele huis Israëls, wijzende op het verbond, hetwelk vervuld zoude worden in de laatste dagen; het verbond, hetwelk de Heere met onzen vader Abraham gemaakt heeft, zeggende: »In uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.”

19. En het geschiedde, dat ik, Nephi, veel tot hen sprak

---

c. Vers 13 : 16. 2 Nep. 3 : 5. Jacob 3; 6 : 1—4. d, De Indianen vers 14—20. 1 Nep. 22 : 8—12. 3 Nep. 3 : 21—26, 16 : 10—12. Hoofdstuk 21. Mor. 5 : 10—15, 20, 21

aangaande deze dingen. Ja, ik sprak tot hen over de herstel-
ling der [e]Joden in de laatste dagen.
20. En ik verhaalde hun de woorden van Jesaja, die over
de herstelling der Joden of van het huis Israëls sprak; en
nadat zij hersteld waren, zouden zij niet meer verward, noch
wederom verspreid worden. En het geschiedde, dat ik vele
woorden tot mijne broeders sprak, en zij tevreden waren, en
zich zelven voor den Heere vernederden.
21. En het geschiedde dat zij wederom tot mij spraken,
zeggende: »Wat beteekent de zaak, welke onze vader in eenen
droom gezien heeft? Wat beteekent de [f]boom welken hij zag?"
22. En ik zeide tot hen: »Het was eene voorstelling van
den boom des levens."
23. En zij zeiden tot mij: »Wat beteekent de ijzeren [g]roede,
welke onze vader zag, welke tot den boom leidde."
24. En ik zeide tot hen: »Dat was het woord van God;
en zoo wie luisteren wilde naar die woorden Gods en zich daar-
aan wilde vasthouden, nooit zoude vergaan, noch zoude de
verleidingen en de vurige pijlen van den Satan hen tot blind-
heid overwinnen, om hen weg te leiden tot verwoesting.
25. Daarom ik, Nephi, vermaande hen om te luisteren naar
de woorden des Heeren. Ja, ik vermaande hen met al den
ijver mijner ziel, en met al de bekwaamheid, welke ik bezat,
dat zij zouden luisteren naar de woorden van God, en herin-
neren Zijne geboden in alle dingen te onderhouden.
26. En zij zeiden tot mij: »Wat beteekent de [h]rivier, welke
onze vader zag?"
27. En ik zeide tot hen, dat het water, hetwelk mijn vader
zag, vuilheid was; en zoozeer waren zijne gedachten door an-
dere dingen afgeleid, dat hij de vuilheid van het water niet
bemerkte.
28. En ik zeide tot hen, dat het eene vreeselijke [i]golf was,
welke de goddeloozen van den boom des levens en van de
Heiligen Gods scheidde.
29. En ik zeide tot hen, dat het een beeld was van die
vreeselijke hel, welke volgens het woord van den engel bereid
was voor de goddeloozen.
30. En ik zeide tot hen, dat onze vader alzoo zag, dat de
rechtvaardigheid Gods de goddeloozen van de rechtvaardigen
scheidde; en de heerlijkheid daarvan was gelijk de heerlijkheid
van een vlammend vuur, hetwelk voor eeuwig en eeuwig op-
stijgt tot God, en geen einde heeft.
31. En zij zeiden tot mij: »Heeft deze zaak betrekking op
de pijnigingen van het lichaam, in de dagen van zijn bestaan,

---

e, 1 Nep. 19 : 13—16. 22 : 11, 12. 2 Nep. 6 : 10—15. 9 : 1, 2. : 10 5—9. 25 : 16, 17. 30 : 7, 8. 3 Nep. 5 : 21—26. 20 : 29—34. 21 : 26—29. 29 : 1, 8. Mor. 5 : 14. *f*, 1 Nep. 8 : 10—12. *g*, 1 Nep. 8 : 19. *h*, 1 Nep. 8 : 13. *i*, 2 Nep. 1 : 13, Alma 26 : 20. Hela 3 : 29.

of op den laatsten staat der ziel na den dood van het tijdelijke lichaam? of spreekt het over de tijdelijke dingen?"

32. En het geschiedde dat ik tot hen zeide: Dat het eene voorstelling was van de dingen, zoowel tijdelijke als geestelijke; want de dag zoude komen, dat zij geoordeeld zouden worden voor hunne werken; ja, voor de werken, welke gedaan waren door het tijdelijke lichaam in de dagen van zijnen proeftijd.

33. Daarom, indien zij sterven in hunne goddeloosheid, moeten zij weggeworpen worden van de dingen, die geestelijk zijn, welke tot de rechtvaardigheid behooren. Daarom moeten zij voortgebracht worden voor God, om geoordeeld te worden voor hunne werken; en indien hunne werken [j]vuilheid geweest zijn, moeten zij vuil zijn; en indien zij vuil zijn, is het onmogelijk, dat zij kunnen wonen in het Koninkrijk Gods; indien dit zoo niet is, zoude het Koninkrijk Gods eveneens vuil zijn.

34. Maar ziet, ik zeg tot u, het Koninkrijk Gods is niet vuil; en niets dat onrein is, kan het Koninkrijk Gods ingaan; daarom is het noodig, dat er eene plaats bereid is voor datgene, wat vuil is.

35. En daar is eene plaats bereid; ja, die [k]vreeselijke hel waarvan ik gesproken heb; waarvan de duivel het fondament is; daarom, de laatste staat van de zielen der menschen is, te wonen in het Koninkrijk Gods, of uitgeworpen te worden omreden die [l]rechtvaardigheid, waarvan ik gesproken heb.

36. Daarom zijn de goddeloozen verworpen van de rechtvaardigen en alzoo van dien boom des levens, wiens vrucht zeer kostbaar en begeerlijk is, boven alle andere vruchten, en de grootste van alle gaven Gods is. En aldus sprak ik tot mijne broeders. Amen.

HOOFDSTUK 16.

1. EN nu het geschiedde toen ik, Nephi, tot mijne broeders gesproken had, zij tot mij zeiden: »Gij hebt ons [a]harde dingen verteld; meer dan wij in staat zijn om te dragen."

2. En het geschiedde, dat ik tot hen zeide, dat ik wist, dat ik harde dingen gesproken had tegen de goddeloozen, volgens de waarheid, en dat ik de rechtvaardigen had gerechtvaardigd, en getuigd, dat zij verheven zullen worden ten laatsten dage; daarom valt den schuldige de waarheid hard; want zij snijdt hem tot in het binnenste.

---

j, 2 Nep. 9 : 16. Mos. 2 : 37. Alma 11 : 37. Mor. 9 : 4. *k*, ver. 29. 2. Nep. 1 : 13. 2 : 29. 9 : 8—19. 26 : 34, 36. 28 : 13, 21, 23. Jacob 6 : 10. Alma 12 : 16—18. 3 Nep. 27 : 11, 12. Mor. 8 : 13, 14, 21. *l*, vers 30.

a, vers 2 en 3. 2 Nep. 1 : 26, 27. Enos 1 : 23. Mor. 9 : 4.

3. En nu mijne broeders, indien gij rechtvaardigen waart, en gewillig waart om naar de waarheid te luisteren en te gehoorzamen, teneinde oprecht voor God te mogen wandelen, zoudt gij niet murmureeren over de waarheid en zeggen: »Gij spreekt harde dingen tegen ons.”

4. En het geschiedde dat ik, Nephi, mijne broederen met alle naarstigheid vermaande om de geboden des Heeren te bewaren.

5. En het geschiedde, dat zij zich zelven voor den Heere vernederden; zoodat ik groote vreugde en hoop over hen had, dat zij zouden wandelen in de paden der rechtvaardigheid.

6. Nu, alle deze dingen waren gezegd en gedaan, toen mijn vader in eene tent woonde in de [b] vallei, welke hij Lémuel noemde.

7. En het geschiedde, dat ik, Nephi, eene der dochteren [c] Ismaëls tot vrouw nam; en mijne broeders namen eveneens van de dochters Ismaëls tot vrouwen; en Zoram nam de oudste dochter van Ismaël tot vrouw.

8. En mijn vader had aldus alle de geboden des Heeren, welke hem gegeven waren, vervuld. En alzoo ik, Nephi, was buitengewoon door den Heere gezegend geworden.

9. En het geschiedde, dat de stem des Heeren in den nacht tot mijnen vader sprak en hem gebood, dat hij in den morgen zijne reis in de wildernis zoude voortzetten.

10. En het geschiedde, dat als mijn vader in den morgen opstond en voortging tot de deur der tent, dat hij tot zijne groote verwondering op den grond eenen ronden [d] bal van eigenaardige bewerking zag; en hij was van geel koper. En in den bal waren twee spillen; en de eene wees ons den weg, welken wij zouden volgen in de wildernis.

11. En het geschiedde, dat wij alle dingen, die wij mede zouden nemen in de wildernis te zamen vergaderden, zoowel als het overblijfsel onzer levensbehoeften, welke de Heere ons gegeven had; alzoo alle soorten van zaad.

12. En het geschiedde, dat wij onze tent namen en in de wildernis vertrokken over de rivier Laman.

13. En het geschiedde dat wij vier dagen reisden, in eene zuid zuidoostelijke richting; en wij spanden onze tenten wederom, en gaven deze plaats den naam »Shazer.”

14. En het geschiedde, dat wij onze bogen en pijlen namen en voortgingen in de wildernis om voedsel te zoeken voor onze huisgezinnen; en nadat wij voedsel voor onze huisgezinnen hadden, keerden wij wederom tot onze huisgezinnen in de wildernis, tot de plaats Shazer. En wij gingen wederom voort in de wildernis, dezelfde koers volgende, blijvende in de vruchtbaarste deelen der wildernis, welke nabij de oevers de Roode Zee waren.

---

b, 1 Nep. 2 : 8, 14. 9 : 1. *c*, 1 Nep. 7 : 2—6. 19, 22. *d*, vers 16, 28—30. 1 Nep. 18 : 12, 21. 2 Nep. 5 : 12. Alma 37 : 38—47.

15. En het geschiedde, dat wij vele dagen reisden, wild ombrengende voor voedsel langs den weg, met onze pijlen en bogen en onze steenen en slingers.

16. En wij volgden de aanwijzingen van den bal, welke ons leidde in de meer vruchtbare deelen der wildernis.

17. En nadat wij vele dagen gereisd hadden, sloegen wij voor eenigen tijd onze tenten op, opdat wij mochten rusten en voedsel verzamelen voor onze huisgezinnen.

18. En het geschiedde, dat als ik, Nephi, voortging om voedsel te verkrijgen, dat ik mijne boog brak, welke van [e] fijn staal gemaakt was; en nadat ik mijne boog gebroken had, waren mijne broeders toornig op mij, wegens het verlies mijner boog, want wij verkregen geen voedsel.

19. En het geschiedde dat wij zonder voedsel wederkeerden naar onze huisgezinnen. En zeer vermoeid zijnde door reizen, leden zij veel door gebrek aan voedsel.

20. En het geschiedde dat Laman en Lémuel en de zonen van Ismaël zeer begonnen te murmureeren over hunnen toestand en hunne beproevingen in de wildernis; en eveneens mijn vader begon tegen den Heere, zijnen God te murmureeren. Ja, en zij allen waren zeer droevig, zoodat zij tegen den Heere murmureerden.

21. Nu het geschiedde, dat ik, Nephi, bedroefd werd met mijne broeders door het verlies mijner boog; en hunne bogen hare spanning verloren hebbende, begon het zeer moeielijk te worden; zoodat wij geen voedsel konden verkrijgen.

22. En het geschiedde, dat ik, Nephi, veel tot mijne broederen sprak, omreden zij wederom hunne harten verhardden, ja tot klagens toe tegen den Heere, hunnen God.

23. En het geschiedde dat ik, Nephi eene houten boog maakte, en een pijl uit eenen rechten stok, zoodat ik mij wapende met pijl en boog, met eenen slinger en steenen. En ik zeide tot mijn vader: »Waar zal ik gaan, om voedsel te verkrijgen?"

24. En het geschiedde dat hij den Heer vroeg; want zij hadden zich zelven vernederd door mijne woorden; want ik sprak vele dingen tot hen met den ijver mijner ziel.

25. En het geschiedde, dat de stem des Heeren tot mijnen vader kwam en hij gekastijd werd voor zijne murmureeringen tegen den Heere, zoodat hij tot de diepste droefheid gebracht werd.

26. En het geschiedde, dat de stem des Heeren tot hem zeide: Ziet op den [f] bal en aanschouwt de dingen, welke geschreven zijn."

27. En het geschiedde toen mijn vader de dingen zag, welke op den bal gescheven waren, dat hij zeer vreesde en beefde;

---

e. 1 Nep. 4 : 9. 2 Nep. 5 : 15. Jarom 1 : 8. Esther 7 : 7. Psalm 18 : 34. *f*, 1 Nep. 16 : 10.

eveneens mijne broeders en de zonen van Ismaël en onze
vrouwen.
28. En het geschiedde dat ik, Nephi, de aanwijzers zag,
welke in den bol waren; dat zij werkten naar het geloof, den
ijver en de oplettendheid, die wij aan dezelve gaven.
29. En daar was alzoo op hen geschreven een nieuw schrift,
dat duidelijk te lezen was; hetwelk ons te verstaan gaf de
wegen des Heeren; en het was geschreven en veranderde van
tijd tot tijd, naar het geloof en den ijver welke wij aan dezelve
gaven. En dus zien wij, dat de Heere door eenvoudige middelen
groote dingen kan doen.
30. En het geschiedde dat ik, Nephi voortging tot den top
des bergs, in de richting welke door den bal gegeven werd.
31. En het geschiedde, dat ik wilde beesten sloeg, zoodat
ik voedsel kreeg voor onze huisgezinnen.
32. En het geschiedde dat ik wederkeerde tot onze tenten,
dragende de beesten, welke ik verslagen had; en toen zij zagen
dat ik voedsel verkregen had, was hunne vreugde groot. En
het geschiedde, dat zij zich voor den Heere vernederden en
Hem dank brachten.
33. En het geschiedde, dat wij onze reis voortzett'en, reizende
ongeveer in dezelfde richting als in den beginne; en nadat
wij gereisd hadden gedurende vele dagen, sloegen wij onze tenten
wederom op, opdat wij gedurende eenigen tijd zouden vertoeven.
34. En het geschiedde dat [g] Ismaël stierf en begraven werd
in de plaats, welke genoemd werd »Nahom."
35. En het geschiedde, dat de dochteren Ismaëls zeer rouwden
over het verlies van hunnen vader en om reden hunnen
kommer in de wildernis; en zij murmureerden tegen mijnen
vader, om reden hij hen uit het land van Jeruzalem geleid
had, zeggende: »Onze vader is dood en wij hebben veel rond
gedoold in de wildernis; en wij hebben veel kommer, honger,
dorst en vermoeienis geleden; en na al dit lijden moeten wij
in de wildernis van gebrek omkomen."
36. En aldus murmureerden zij tegen mijnen vader en tegen
mij eveneens; en zij verlangden weder terug te keeren naar
Jeruzalem.
37. En Laman zeide tot Lémuel, en eveneens tot de zonen
van Ismaël: Ziet, laat ons onzen vader ombrengen en ook onzen
broeder Nephi, die op zich genomen heeft onze heerscher en
leeraar te zijn, die zijne oudere broeders zijn."
38. Nu, hij zegt dat de Heer met hem gesproken heeft;
en eveneens dat engelen hem dienden. Maar ziet, wij weten,
dat hij tot ons liegt en ons deze dingen vertelt en vele dingen
werkt door zijne listigheid om onze oogen te verblinden; denkende
misschien dat hij ons zoude kunnen leiden in zekere

---

g, 1 Nep. 7 : 2–6, 19.

vreemde wildernis; en nadat hij ons weggeleid heeft, hij zich zelven als eenen Koning en heerscher over ons wil stellen; opdat hij met ons zoude kunnen doen volgens zijn wil en welbehagen. En op deze wijze wekte mijn broeder Laman hen tot toorn op.
29. En het geschiedde, dat de Heere met ons was. Ja, de stem des Heeren kwam en sprak vele woorden tot hen, en kastijdde hen zeer; en nadat zij gekastijd waren door de stem des Heeren, keerde hun toorn van hen en bekeerden zij zich van hunne zonden, zoodat de Heere ons wederom zegende met voedsel, zoodat wij niet omkwamen.

HOOFDSTUK 17.

1. EN het geschiedde, dat wij onze reis wederom voortzett'en in de wildernis; en wij reisden ongeveer oostwaarts van dien tijd afaan. En wij reisden en leden veel kommer in de wildernis; en onze vrouwen baarden kinderen in de wildernis.
2. En zoo groot waren de zegeningen des Heeren over ons, dat, terwijl wij van rauw vleesch leefden, onze vrouwen overvloedig te zuigen hadden voor hunne kinderen en sterk waren, gelijk de mannen; en zij begonnen het reizen te verdragen zonder murmureeren.
3. En dus zien wij, dat de geboden van God vervuld moeten worden. En indien de menschen de geboden van God bewaren, versterkt en bekrachtigd Hij hen en voorziet Hij in alles, waardoor zij de dingen volbrengen kunnen, welke Hij hun geboden heeft; waarom Hij ons voorzag, terwijl wij reisden in de wildernis.
4. En wij reisden gedurende vele jaren, ja, acht jaren in de wildernis.
5. En wij kwamen tot het land, hetwelk wij noemden »Bountiful," door de groote hoeveelheid zijner vruchten, zoowel als wilde honig; en al deze dingen waren door den Heere bereid, opdat wij niet zouden omkomen. En wij zagen de zee, welke wij noemden »Irreantum," hetwelk vertaald zijnde is »vele wateren."
6. En het geschiedde, dat wij onze tenten opsloegen aan den zeeoever; en niettegenstaande wij veel kommer en vele moeielijkheden doorstonden, ja zoovele, dat wij ze niet alle kunnen schrijven, waren wij zeer verheugd toen wij aan den zeeoever kwamen; en wij noemden de plaats »Bountiful" van wege hare vruchten.
7. En het geschiedde, nadat ik, Nephi gedurende vele dagen in het land »Bountiful" geweest was, dat de stem des Heeren tot mij kwam, zeggende: »Sta op en gaat tot den berg." En het geschiedde dat ik opstond en optrok tot den berg en tot den Heere riep.
8. En het geschiedde, dat de Heere tot mij sprak, zeg-

gende: »Gij zult een schip bouwen, volgens de wijze, welke ik u zal toonen; opdat ik uw volk over de wateren heenbrenge.”

9. En ik zeide: »Heere, waar zal ik gaan, dat ik metaal zal vinden om te smelten, dat ik gereedschap mag vervaardigen om het schip te bouwen volgens het model, hetwelk Gij mij getoond hebt?”

10. En het geschiedde, dat de Heere mij wees waar ik zoude gaan om metaal te vinden, opdat ik gereedschap kon maken.

11. En het geschiedde, dat ik, Nephi, eenen blaasbalg maakte van beestenvellen, waarmede ik het vuur kon aanblazen; en nadat ik eenen blaasbalg gemaakt had, waarmede ik het vuur kon aanblazen, sloeg ik twee steenen te zamen, opdat ik vuur mocht maken.

12. Want de Heere had tot nu toe niet toegestaan, dat wij vuur zouden maken gedurende onze reis in de wildernis; want Hij zeide: »Ik zal uw voedsel zoet maken, zoodat gij het niet kookt.

13. En Ik zal alzoo uw licht wezen in de wildernis; en Ik zal den weg voor u bereiden, indien gij Mijne geboden onderhoudt; daarom, in zooverre gij mijne geboden zult bewaren, zult gij geleid worden tot het [a]beloofde land en gij zult weten, dat het door Mij is, dat gij geleid wordt.”

14. En de Heere zeide alzoo: »Nadat gij tot het beloofde land gekomen zijt, zult gij weten, dat Ik de Heere God ben; en dat Ik, de Heere, u verlost heb van verwoesting; ja, dat Ik u uitgebracht heb uit Jeruzalem.”

15. Daarom ik, Nephi, streefde om de geboden des Heeren te bewaren en ik vermaande mijne broeders tot getrouwheid en naarstigheid.

16. En het geschiedde, dat ik [b]gereedschap maakte van het metaal, hetwelk ik uit de rots smolt.

17. En toen mijne broeders zagen, dat ik omtrent bereid was een schip te bouwen, begonnen zij wederom tegen mij te murmureeren, zeggende: »Onze broeder is een dwaas; want hij denkt dat hij een schip kan [c]bouwen; ja en hij denkt eveneens dat hij over deze groote wateren kan trekken.”

18. En aldus klaagden mijne broeders tegen mij, en waren verlangend, dat zij niet behoefden te werken; want zij geloofden niet, dat ik een schip kon bouwen; noch wilden zij gelooven dat ik door den Heere werd ingelicht.

19. En het geschiedde, dat ik, Nephi, zeer verdrietig was omreden de hardheid hunner harten; en toen zij zagen, dat ik verdrietig werd, waren zij verheugd in hunne harten, zoodat zij zich over mij verheugden, zeggende: »Wij wisten, dat gij geen schip kondet bouwen; want wij wisten, dat gij oordeel te

---

a, 1 Nep. 2 : 20. 18 : 23. *b*, verzen 9, 10. *c*, vers. 8, 49, 51. 18 : 1—6.

kort kwaamt, waardoor gij zulk een groot werk niet kunt verrichten."

20. »En gij zijt, evenals onze vader, weggeleid door de dwaze overdenkingen van zijn hart; ja, hij heeft ons uitgeleid uit het land van Jeruzalem, en wij hebben rondgedoold in de wildernis gedurende vele jaren; en onze vrouwen hebben gewerkt, terwijl zij bevrucht waren; en zij hebben kinderen gebaard in de wildernis en alle dingen geleden, uitgezonderd den dood; en het zoude beter geweest zijn, dat zij gestorven waren vóór dat zij uit Jeruzalem gekomen waren, dan deze bekommeringen te lijden."

21. »Ziet, deze vele jaren hebben wij geleden in de wildernis, gedurende welken tijd wij ons hadden kunnen verheugen met onze bezittingen en het land onzer inwoning; ja, wij zouden gelukkig geweest zijn."

22. »En wij weten, dat het volk, hetwelk in Jeruzalem was, een rechtvaardig volk was; want zij hielden de statuten en de rechten des Heeren en alle Zijne geboden, volgens de wet van Mozes, waardoor wij weten, dat het een rechtvaardig volk was; en onze vader heeft ze geoordeeld, en heeft ons weggeleid, omdat wij naar zijne woorden geluisterd hebben, en onze broeder is hem gelijk." En op deze wijze murmureerden en klaagden mijne broeders tegen ons.

23. »En het geschiedde, dat ik, Nephi tot hen sprak, zeggende: »Gelooft gij, dat onze vaderen, die de kinderen Israëls waren, zouden weggeleid zijn uit de handen der Egyptenaren, indien zij niet geluisterd hadden naar de woorden des Heeren?"

24. »Ja, denkt gij, dat zij uit de slavernij zouden geleid zijn, indien de Heere Mozes niet geboden had dat hij hen uit de verdrukking zoude leiden?"

25. »Nu gij weet, dat de kinderen Israëls in verdrukking waren; en gij weet, dat zij met lasten beladen waren welke zwaar waren om te dragen; daarom weet gij, dat het goed voor hen moest zijn dat zij uit de verdrukking uitgebracht zouden worden."

26. »Nu gij weet dat Mozes door den Heere geboden was om dat groote werk te verrichten; en gij weet dat door Zijn woord de wateren der Roode zee zich heen en weder verdeelden en zij op droogen grond doorgingen."

27. Maar gij weet dat de Egyptenaren welke de legers van Pharao waren verdronken in de Roode zee.

28. En gij weet eveneens, dat zij met Manna gevoed werden in de wildernis.

29. Ja, en gij weet eveneens, dat Mozes door Zijn woord, volgens de kracht van God, welke in hem was, de rots sloeg en er water te voorschijn kwam, zoodat de kinderen Israëls hunnen dorst konden lesschen.

30. En niettegenstaande zij geleid werden, door den Heere hunnen God, hunnen Verlosser, die voor hen ging, hen leidde

bij dag, en hun licht gaf bij nacht, en alle dingen voor hen deed welke nuttig waren voor den mensch om te ontvangen, verhardden zij hunne harten en verduisterden hun verstand, en rebelleerden tegen Mozes en tegen den waarachtigen en levenden God.

31. En het geschiedde, dat Hij hen volgens Zijn woord verwoestte, en hen volgens Zijn woord leidde; en volgens Zijn woord alle dingen voor hen deed; en er was niets gedaan, dan alleen door Zijn woord.

32. En nadat zij over de rivier de Jordaan gegaan waren, maakte Hij hen machtig, zoodat zij de kinderen uit het land verdreven; ja, hen verstrooiden, totdat zij vernietigd waren.

33. En denkt gij nu, dat de kinderen van dat land, die in het land der belofte waren, welke uitgedreven waren door onze vaderen, denkt gij, dat zij rechtvaardig waren? Ik zeg tot u: »Neen.”

34. Denkt gij, dat onze vaderen meer uitverkoren geweest zouden zijn dan zij, indien zij rechtvaardigen waren? Ik zeg tot u: »Neen”

35. Ziet, de Heere acht alle vleesch gelijk; hij, die rechtvaardig is, is door God gezegend. Maar ziet, dat volk heeft elk woord van God verworpen; en zij waren rijp in boosheden; en de volheid van den toorn Gods was op hen; en de Heere vloekte het land tegen hen, en zegende het voor onze vaderen; ja, Hij vloekte het tegen hen tot hunne verwoesting, en Hij zegende het tot onze vaderen,totdat dezen de macht er over verkregen.

36. Ziet, de Heere heeft de aarde geschapen, dat zij zoude bewoond worden en Hij heeft Zijne kinderen geschapen, dat zij haar zouden bezitten.

37. En Hij verwekt eene rechtvaardige natie, en vernietigt de natiën der goddeloozen.

38. En Hij leidt de rechtvaardigen weg in kostbare landen; en de goddeloozen verwoest Hij en Hij vloekt het land om hunnent wil.

39. Hij regeert hoog in de hemelen, want het is Zijn troon, en deze aarde is Zijne voetbank.

40. Hij bemint degenen, die Hem als hunnen God willen hebben. Ziet, Hij beminde onze vaderen en maakte een verbond met hen; ja, met Abraham, Izaäk en Jacob; en Hij herinnert zich de verbonden, die Hij gemaakt had; daarom bracht Hij hen uit het land van Egypte.

41. En Hij kastijdde hen in de wildernis met Zijne roede; want zij verhardden hunne harten even gelijk gij, en de Heere richtte hen omreden hunne boosheden. Hij zond vurige slangen onder hen; en nadat zij gebeten waren, bereidde Hij eenen weg, waardoor zij mochten genezen worden; en het werk, hetwelk zij te verrichten hadden, was op te zien; en omreden de eenvoudigheid en de gemakkelijkheid ervan, waren er velen die omkwamen.

42. En van tijd tot tijd verhardden zij hunne harten en stonden op tegen Mozes, en alzoo, tegen God; niettemin, gij weet dat zij voortgeleid werden door Zijne onmetelijke kracht in het land der belofte.

43. En nu, na al deze dingen is de tijd gekomen, dat zij goddeloos geworden zijn; ja, omtrent rijp zijn; en ik weet niet, maar dat zij op dezen dag omtrent vernietigd zullen worden; want ik weet dat de dag zekerlijk moet komen, dat zij verwoest moeten worden, uitgezonderd weinigen die weggeleid zullen worden in gevangenschap.

44. Daarom [d] gebood de Heere mijnen vader dat hij zoude vertrekken in de wildernis; en de [e] Joden zochten daarom zijn leven te nemen; ja en [f] gij hebt eveveneens gezocht zijn leven te nemen, waardoor gij moordenaars in uwe harten zijt; en gij zijt hun gelijk.

45. Gij zijt vlug om kwaad te doen; maar traag om u den Heere, uwen God te herinneren. [g] Gij hebt eenen engel gezien, en hij sprak tot u; gij hebt zijne stem gehoord van tijd tot tijd; en hij heeft tot u gesproken met eene stille, zachte stem, maar gij hadt geen gevoel, zoodat gij zijne woorden niet kondet voelen; daarom heeft Hij tot u gesproken, gelijk de stem des donders, waardoor de aarde beefde, alsof zij van elkaar zoude scheuren.

46. En gij weet alzoo, dat Hij door de kracht van Zijn almachtig woord kan [h] maken, dat de aarde voorbij zal gaan; ja, en gij weet dat Hij door Zijn woord kan maken, dat de [i] ruwe plaatsen gelijk worden; en gelijke plaatsen opgebroken worden; O dan, waarom is het, dat gij zoo hard kunt wezen in uwe harten?

47. Ziet, mijne ziel is van een gereten door angst over u, en mijn hart heeft pijn. Ik vrees, dat gij voor eeuwig verworpen zult worden. Ziet, ik ben vol van den geest Gods, in zooverre dat mijn lichaam geene kracht heeft.

48. En nu het geschiedde, toen ik deze woorden gesproken had, dat zij toornig op mij waren en verlangden mij in de diepte der zee te werpen. En als zij voortkwamen, om hunne handen aan mij te slaan, sprak ik tot hen, zeggende: »In den naam van den Almachtigen God gebied ik u mij niet aan te [j] raken; want ik ben vervuld door de kracht Gods; ja tot de verteering van mijn vleesch; en die hunne handen op mij zullen leggen, zullen verkwijnen gelijk een gedroogd riet; en hij zal zijn als niets voor de kracht Gods; want God zal hem slaan.

49. En het geschiedde, dat ik, Nephi, tot hen zeide, dat zij

---

d. 1 Nep. 2 : 2. *e,* 1 Nep. 2 : 1, *f.* 1 Nep. 16 : 37. *g,* 1 Nep. 3 : 29. *h* 3 Nep. 26 : 3. *i,* 1 Nep. 12 : 4. 17 : 11, 12. 2 Nep. 26 : 4—6. Hela 14 : 21—24. 3 Nep. 8 : 5—19. *j,* verzen 52—55. 2 Nep. 1 : 26, 27.

niet meer zouden murmureeren tegen hunnen vader; noch hunne hulp aan mij zouden onttrekken; want dat God mij geboden had een schip te bouwen.

50. En ik zeide tot hen: [k]Indien God mij geboden had alle dingen te doen, ik zoude ze kunnen doen. Indien hij mij gebieden zou, dat ik tot dit water zoude zeggen: »wordt gij aarde," het zoude aarde worden; en indien ik het zoude zeggen, zoude het geschieden.

51. En nu, indien de Heere zulk eene groote kracht heeft, en zulke wonderen gewrocht heeft onder de menschen, hoe is het dan, dat Hij mij niet kan leeren, dat ik een schip zoude bouwen?

52. En het geschiedde, dat ik, Nephi, vele dingen tot mijne broeders sprak, totdat zij verstomd waren en niet tegen mij konden opstaan; noch hunne handen aan mij durfden te slaan, noch mij met hunne vingers aanraken gedurende vele dagen. Nu zij durfden dit niet te doen, opdat zij niet voor mij zouden verkwijnen; zoo krachtvol was de Geest Gods, en dus werkte deze op hen.

53. En het geschiedde dat de Heere tot mij zeide: »Strek uwe hand wederom uit tot uwe broeders,; en zij zullen [l]niet voor u verkwijnen; maar Ik zal ze schokken," zegt de Heere; »en dat wil Ik doen, opdat zij mogen weten, dat Ik de Heere hunnen God ben."

54. En het geschiedde dat ik mijne hand uitstrekte tot mijne broeders en zij verkwijnden niet voor mij, maar de Heere schokte ze volgens het woord, hetwelk Hij gesproken had.

55. En zij zeiden: »Wij weten met zekerheid, dat de Heere met u is; want wij weten, dat het de kracht des Heeren is, die ons geschokt heeft." En zij vielen neder voor mij en waren gereed mij te dienen en te eerbiedigen; maar ik wilde het niet toestaan, zeggende: »Ik ben uw broeder; ja, uw jongere broeder, daarom aanbidt den Heere uwen God, en eert uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen mogen verlengd zijn in het land, hetwelk de Heere uw God u zal geven."

HOOFDSTUK 18.

1. EN het geschiedde dat zij den Heere aanbaden en met mij voortgingen; en wij werkten timmerhout van buitengewoon werk. En de Heere toonde mij van tijd tot tijd op welke wijze ik de houten van het schip zoude bewerken.

2. Nu, ik, Nephi, [a]bewerkte het hout niet op de wijze als

---

k, 1 Nep. 3 : 7. Jakob 4 : 6. *l*, verzen 48, 54, 55.

a, 1 Nep. 17 : 8.

geleerd werd door de menschen; noch bouwde ik het schip
volgens de menschelijke wijze, maar ik bouwde het op de wijze,
die de Heere mij toonde; waardoor het niet was volgens de
wijze der menschen.
3. En ik, Nephi, ging dikwijls op den berg en bad dikwijls
tot den Heere, waardoor Hij mij groote dingen toonde.
4. En het geschiedde nadat ik het schip voltooid had volgens
het woord des Heeren, dat mijne broeders zagen dat het
goed was en dat de bewerking er van zeer fijn was; waarom
zij zich wederom voor den Heere vernederden.
5. En het geschiedde dat de stem des Heeren tot mijnen
vader kwam, dat wij zouden opstaan en afdalen in het schip.
6. En het geschiedde in den morgen, nadat wij alle dingen
bereid hadden, veel vruchten en vleesch uit de wildernis en
honig in overvloed, en andere behoeften volgens hetgeen de
Heere ons bevolen had, dat wij nedergingen in het schip; met
geheel onze lading en onze [b]zaden, en alles wat wij met ons
gebracht hadden; een iegelijk volgens zijnen ouderdom, waarom
wij allen nedergingen in het schip met onze vrouwen en kinderen.
7. En nu, mijn vader had twee zonen verkregen in de wildernis;
de oudste was genaamd Jakob en de jongste Jozef.
8. En het geschiedde, nadat wij allen in het schip waren
gegaan en onze behoeften hadden medegenomen, welke ons
geboden waren; dat wij voortgingen in de zee en voor den wind
afdreven [c]naar het beloofde land.
9. En nadat wij voor den wind afgedreven waren gedurende
vele dagen, ziet mijne broeders en de zonen Ismaëls, en eveneens
hunne vrouwen begonnen zich zoo vroolijk te maken, dat
zij begonnen te dansen en te zingen en met ruwheid te spreken;
zoodat zij begonnen te vergeten door welke kracht zij zoover
gebracht waren; ja, zij werden zeer ruw en onbeschaafd.
10. En ik, Nephi, begon zeer te vreezen, dat de Heere
toornig op ons zoude worden en ons zoude slaan, omreden onze
ongerechtigheid, dat wij verslonden zouden worden in de diepten
der zee; waarom ik, Nephi, tot hen begon te spreken in eenvoudigheid;
maar ziet, zij werden toornig op mij, zeggende:
«Wij willen niet, dat onze jongere broeder [d]heerscher over ons
zal zijn.
11. En het geschiedde dat Laman en Lémuel mij namen
en met koorden bonden; en mij met veel hardheid behandelden,
niettemin de Heere liet het toe, dat Hij Zijne kracht mocht
toonen tot vervulling Zijner woorden, welke Hij gesproken heeft
aangaande de goddeloozen.
12. En het geschiedde nadat zij mij gebonden hadden,

---

b, 1 Nep. 8 : 1. 16 : 11. vers 24. *c*, 1 Nep. 2 : 20. 3 : 5, 22. 7 : 13. 12 : 1, 4. 13 : 12, 14, 30. 14 : 2. 18 : 22 : 23. *d*, 1 Nep. 2 : 22. 16 : 37, 38. 2 Nep. 1 : 25—27. 5 : 3, 19.

zoodat ik mij niet konde bewegen, dat de [e] kompas, welke door
den Heere bereid was, op hield te werken
13. Waardoor zij niet wisten op welken weg zij het schip
zouden sturen; en daar er eenen hevigen wind opzette, een
groot en verschrikkelijk onweder, waardoor wij gedurende drie
dagen op de wateren teruggeslagen werden, dat mijne broeders
zeer verschrikt begonnen te zijn, dat zij in de zee zouden ver-
drinken; niettemin maakten zij mij niet los.
14 En op den vierden dag, waarop wij teruggedreven wer-
den, begon het onweder zeer vreeeselijk te worden.
15. En het geschiedde, dat wij bijna door de zee verzwol-
gen werden. En nadat wij gedurende vier dagen teruggedreven
waren, begonnen mijne broeders de oordeelen Gods te gevoelen,
welke op hen uitgestort werden; waardoor zij moesten omkomen,
tenzij zij zich zouden bekee ren van hunne boosheden; waarom zij
tot mij kwamen en de banden welke om mijne polsen waren
los maakten; en ziet, mijne polsen waren zeer gezwollen evenals
mijne enkels; en hevig waren de pijnen.
16 Niettemin zag ik op tot mijnen God en loofde Hem den
geheelen dag door en murmureerde niet tegen mijnen God om-
reden mijne pijnen.
17. Nu, mijn vader Lehi had vele dingen tot hen gezegd
evenals tot de [f] zonen van Ismaël; maar ziet, zij bedreigden
ernstig iemand die voor mij sprak; en ziet, mijne ouders oud
geworden zijnde en veel zorg geleden te hebben omreden hunne
kinderen, waren zij aan het ziekbed gekluisterd.
18. Omreden hun verdriet en vele droefheid en de boosheid
mijner broeders, waren zij bijna zoo ver gekomen, om uit dit
leven tot hunnen God over te gaan; ja hunne grijze haren zou-
den haast nedergelegd worden in het stof; ja, zij waren op
het punt om in het watergraf nedergelegd te worden.
19. En [g] Jakob en eveneens Jozef, jong zijnde en veel zorg
behoevende, waren droevig omreden den kommer hunner moe-
der; en eveneens [h] mijne vrouw met hare tranen en gebeden,
en eveneens mijne kinderen konden de harten mijner broeders
niet verzachten, dat zij mij los zouden maken.
20. En daar was niets, dan alleen de kracht Gods, die hen
dreigde met verwoesting, waardoor hunne harten konden ver-
zacht worden; waardoor, toen zij zagen, dat zij bijna verzwol-
gen zouden worden in de diepten der zee, zij zich bekeerden
van de dingen, welke zij gedaan gedaan hadden; zoodat zij mij
losmaakten.
21. En het geschiedde, nadat zij mij losgemaakt hadden,
dat ik het [i] kompas nam; en ziet, het werkte weder goed, zoo-
als ik het verlangde. En het geschiedde, dat ik tot den Heere

---

e, ziet *d*, 1 Nep. 16. *f*, 1 Nep. 7 : 6. *g*, vers 7. *h*, 1 Nep. 16 : 7. *i*, vers 12.

bad ; en nadat ik tot den Heere gebeden had, hielden de stormen op en de wind bedaarde en er was eene groote stilte.

22. En het geschiedde dat ik, Nephi, het schip [j] stuurde, zoodat wij wederom naar het beloofde land zeilden.

23. En het geschiedde nadat wij gedurende vele dagen gezeild hadden, dat wij aan het [k] beloofde land kwamen; en wij gingen voort op het land en wij sloegen onze tenten op en noemden het het »beloofde land.”

24. En het geschiedde dat wij de aarde begonnen te bewerken en zaad begonnen te zaaien; ja, wij plantten al onze [l] zaden in de aarde, welke wij uit het land van Jeruzalem medegebracht hadden. En het geschiedde, dat zij zeer goed groeiden, waardoor wij in overvloed gezegend werden.

25. En het geschiedde dat wij op het land der belofte evenals in de wildernis, allerlei soorten van [m] beesten in de bosschen vonden; zoowel koeien als stieren; ezels als paarden, geiten en wilde geiten en alle soorten van wilde beesten, welke voor het gebruik van den mensch waren. En wij vonden alle soorten van [n] metaal, zoowel goud als zilver als koper.

HOOFDSTUK 19.

1. EN het geschiedde. dat de Heere mij gebood om [a] platen te maken van metaal en dat ik op dezelve een verslag van mijn volk zoude graveeren. En op de platen, welke ik maakte, graveerde ik het [b] verslag mijns vaders; eveneens dat onzer reizen in de wildernis en de profetieën mijns vaders zoowel als vele van mijne eigene profetieën.

2. En ten tijde dat ik ze maakte, wist ik niet dat ik door den Heere geboden zoude worden deze platen te maken; daarom is de geschiedenis mijns vaders, het geslachtregister zijner vaderen en het grootste gedeelte van al onze handelingen in de wildernis, gegraveerd op deze platen, waarvan ik gesproken heb; daarom zijn de dingen, welke gebeurde voordat ik deze platen gemaakt heb, waarlijk duidelijker beschreven dan op de eerste platen.

3. En nadat ik volgens gebod, deze [c] platen gemaakt had, ontving ik, Nephi, bevel, dat de duidelijkste en voornaamste deelen der bediening en der profetieën, op deze platen geschreven moesten worden; en dat de dingen, welke geschreven

---

j, vers 13. *k*, 1 Nep. 2 : 20, verondersteld te zijn aan de kust van Chili in Zuid-Amerika. *l*, 1 Nep. 8 : 1. *m*, Enos 1 : 21. Alma 18 : 9. 20 : 6. 3 Nep. 3 : 22. 4 : 4. 6 : 1. Ether 7 : 18, 19, 31—34. 10 : 19—21. *n*. 1 Nep. 19 : 1. 2 Nep. 5 : 14—16. Jakob 2 : 12, 13. Hela. 6 : 9—11. Ether 9 : 17. 10 : 7, 12, 23.

a, ziet *f*, 1 Nep. 1. *b*, 1 Nep. 1 : 16, 17. 19 : 2. *c*, tweede platen.

waren, zouden bewaard worden tot leering van mijn volk, dat het land zoude bezitten; evenals voor andere wijze redenen, welke bij den Heere bekend waren.

4. Daarom ik, Nephi, maakte een verslag op de [d]andere platen welke een verslag geven, of welke een grooter verslag geven van de oorlogen, verdeeldheden en verwoestingen mijns volks. En dit heb ik gedaan; en gebood mijn volk wat zij zouden doen, nadat ik weggegaan zoude zijn; en dat deze platen moesten overhandigd worden van het eene geslacht aan het andere; of van den eenen profeet aan den anderen, totdat de Heere verder zoude gebieden.

5. En een verslag van het maken [e]dezer platen zal later gegeven worden; en dan ga ik voort volgens hetgeen ik gezegd heb; en dat doe ik, opdat de heiliger dingen bewaard mogen worden voor de kennis van mijn volk.

6. Niettemin, ik schrijf niets op platen, tenzij het heilig is volgens mijne gedachten. En nu, indien ik eene fout bega, zoo deden zij eveneens van ouds; niet, dat ik mij zelven wil vrijpleiten, dewijl andere menschen ook fouten begaan, maar omreden de zwakheid, die in mij is naar het vleesch.

7. Want de dingen, welke sommige menschen waardeeren als van groote waarde te zijn, zoowel naar het lichaam als naar de ziel, worden door anderen veracht en vertreden onder de voeten. Ja, de menschen vertreden den God Israëls onder hunne voeten; ik zeg: vertreden onder hunne voeten; maar ik wil met andere woorden zeggen: zij verachten Hem en luisteren niet naar de stem Zijner raadgevingen.

8. En ziet, Hij komt volgens de woorden van den Engel, [f]zeshonderd jaren na den tijd waarop mijn vader Jeruzalem verliet.

9. En de wereld zal Hem door hare ongerechtigheid oordeelen als een verachtelijk wezen; daarom zullen zij Hem geeselen; en Hij zal het verdragen. Zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem en Hij verdraagt het door Zijne goedheid en Zijne lankmoedigheid jegens de menschenkinderen.

10. En de God onzer Vaderen, die hen uit Egypte en uit de verdrukking verlost heeft, en hen eveneens in de wildernis bewaard heeft; de God van Abraham, Izaäk en Jakob geeft zichzelven, volgens de woorden des Engels, over als een mensch in de handen van goddelooze menschen, om verheven te worden volgens de woorden van [g]Zenock, en om gekruisigd te worden volgens de woorden van Neum; en om begraven te worden in een graf, volgens de woorden van [h]Zenos, welke hij

---

d, tweede platen. *e*, 2 Nep. 5 : 30. Lees *b*. Ver. Hoofdstuk 10. *f* 1 Nep. 10 : 4, ziet *b*, 1 Nep. 10. *g*, Alma 33 : 15. 34 : 7. Hela 8 : 20. 3 Nep. 10 : 15—17. *h*, vers 12, 16. Jakob 5 : 1. 6 : 1. Alma 33 : 3, 13, 15. 34 : 7. Hela 8 : 19. 15 : 11. 3 Nep. 10 : 16.

sprak, aangaande de [i]drie dagen van duisternis, welke een
teeken zouden zijn van Zijnen dood, tot degenen, die de eilan-
den der zee zouden bewonen; doch meer hoofdzakelijk voor
degenen, die van het huis Israëls zijn.
11. Want aldus sprak de profeet: Te dien dage zal de
Heere God zekerlijk het geheele huis Israëls bezoeken; som-
migen met [j]Zijne stem, omreden hunne rechtvaardigheid, tot
hunne groote vreugde en zaligheid, en anderen [k]met de donders
en bliksemen Zijner kracht, door onweders, door vuur, door
rook, door dikke duisternis, door het openen der aarde en door
bergen, welke weggedragen zullen worden.
12. En alle deze dingen moeten zekerlijk geschieden, zegt
de profeet Zenos. En de [l]rotsen der aarde moeten scheuren;
en omreden de kreuningen der aarde zullen velen der koningen
van den eilanden der zee door den Geest van God gedrongen
worden om uit te roepen: »De God der natuur lijdt smarten.”
13. En als voor degenen, die te Jeruzalem zijn, zegt de
Profeet: Zij zullen gekastijd worden door alle volkeren, dewijl
zij den God Israëls gekruisigd, en hunne harten afgekeerd heb-
ben, terwijl zij de teekenen en wonderen, de kracht en de heer-
lijkheid van den God Israëls verwerpen.
14. En omdat zij hunne harten afgetrokken en den Heilige
Israëls veracht hebben, zegt de Profeet: Zij zullen ronddolen
en omkomen in het vleesch en een spreekwoord en oorzaak van
spot worden; en zij zullen gehaat worden onder alle natiën.
15. Niettemin, zegt de profeet, wanneer die dag komt, dat[m]
zij hunne harten niet meer zullen afkeeren van den Heilige
Israëls, dan wil Hij zich de verbonden herinneren, welke Hij
met hunnen vader gemaakt heeft.
16. Ook zal Hij zich herinneren de eilanden der zee; ja
en al het volk, hetwelk van het huis Israëls is, wil ik verga-
deren, van de vier hoeken der aarde, zegt de Heere, volgens
de woorden van den profeet [n]Zenos.
17. En de geheele aarde zal het heil des Heeren zien, zegt
de profeet; elke natie, geslacht, taal en volk zal gezegend
worden.
18. En ik, Nephi, heb deze dingen aan mijn volk ge-
schreven, opdat ik ze misschien mag bewegen om zich den
Heere, hunnen Verlosser te herinneren.
19. Waarvoor ik spreek tot het geheele huis Israëls, indien
het zoo zij, dat zij deze dingen zouden verkrijgen.
20. Want ziet, ik heb werkingen in den Geest, welke
mij vermoeien; ja zoovele, dat mijne leden zwak zijn, voor
degenen die te Jeruzalem zijn; want was de Heere niet barm-

---

i, Hela 14 : 20, 27. 3 Nep. 8 : 19—23. 10 : 9. *j*, 3 Nep. 9. *k*, Hela 14 : 20—27. 3 Nep. 8 : 5—23. *l*, Hela 14 : 21, 22. 3 Nep. 8 : 17, 18. *m*, ziet *e*, 1 Nep 15. *n*, ziet *h*.

hartig geweest, om mij aangaande hen te toonen, gelijk den
profeten van ouds, ik zoude insgelijks omgekomen zijn.
21. En Hij toonde zekerlijk aan de oude profeten alle
dingen aangaande hen; en Hij toonde eveneens aan velen omtrent
ons; daarom is het noodig, dat wij van hen weten; hetwelk
[o]geschreven is op de geelkoperen platen.
22. Nu, het geschiedde, dat ik, Nephi, mijnen broeders deze
dingen leerde; en het geschiedde, dat ik hen vele dingen voorlas,
welke op de geelkoperen [p]platen gegraveerd waren, opdat zij
mochten weten aangaande de werkingen des Heeren in andere
landen onder het volk van ouds.
23. En ik las hun vele dingen voor, welke geschreven
waren in het Boek van Mozes; maar opdat ik hen mocht overhalen
om in den Heere, hunnen Verlosser te gelooven, las ik
hun datgene voor, wat geschreven was door den profeet Jesaja;
want ik vergelijk alle schriften van ons, opdat zij moge zijn
tot onze opbouwing en leering.
24. Daarom spreek ik tot hen, zeggende: Hoort gij de
woorden van den profeet, gij die het overblijfsel van het huis
Israëls zijt, een tak, welke afgebroken is; hoort gij de woorden
van den profeet, welke geschreven waren aan het geheele huis
Israëls, en vergelijk ze bij u zelven, opdat gij hoop moogt
hebben zoowel als uwe broederen, van wie gij zijt afgebroken;
want volgens deze wijze heeft de profeet geschreven.

HOOFDSTUK 20. *(Ziet Jesaja 48.)*

1. LUISTERT en hoort dit, o gij huis Jakobs. dat genoemd
wordt met den naam van Israël, en [a]uit de wateren van Juda
zijt voortgekomen; die [b]zweren bij den naam des Heeren, en
den God Israëls vermelden; maar [c]niet in waarheid noch in
gerechtigheid.
2. Niettemin zij noemen zich zelven [d]van de heilige stad;
maar hunne steun is [e]niet op den God Israëls, die de Heer
der Heirscharen is. Ja, Heere der Heirscharen is Zijn naam.
3. De vorige dingen heb [f]ik van den beginne verkondigd.
Uit mijnen mond zijn zij voortgegaan en ik heb ze getoond. Ik
heb ze snellijk gedaan.
4. En ik deed het, omdat ik wist, dat gij hardnekkig waart;
en [g]uw nek was eene ijzeren zenuw; uw voorhoofd koper.
5. Daarom heb ik het u verkondigd zelfs [h]van den beginne;

---

o, 3 Nep. 10 : 16, 17. *p*, ziet *a*, 1 Nep. 3.

a, Jesaja 48 : 26. *b*, Deut. 6 : 13. Jes. 65 : 16. Zeph. 1 : 5. *c*. Jer. 4 : 2. 5 : 2. *d*, Jes. 52 : 1. *e*, Mich. 3 : 9—11. *f*, Jes. 41 : 22, 42 : 9. 43 : 9. 44 : 7. 8. 45 : 21. 46 : 9, 10. *g*, Era 32 : 9. Deut. 31 : 27. *h*, ziet *f*.

eer dat het geschiedde heb ik het u getoond en ik heb het gedaan, opdat gij misschien niet zoudt zeggen: mijn afgod heeft het gedaan, of mijn gesneden beeld, of mijn gegoten beeld heeft het geboden.

6. Gij hebt alle deze dingen gezien en gehoord; zult gij ze niet verkondigen? En dat ik u nieuwe dingen heb getoond van nu af; zelfs verborgen dingen, die gij niet geweten hebt.

7. Zij zijn nu geschapen, en niet van den beginne; voor den dag, toen gij ze niet gehoord hebt, zijn ze u verkondigd geworden, opdat gij niet zoudt zeggen: Ziet ik heb ze geweten.

8. Ook hoordet gij niet; ook wist gij niet; van dien tijd af was uw oor niet geopend; want ik wist dat gij zeer trouweloos handelen zoudt, en van den buik af een [i]overtreder genoemd zijt.

9. Niettemin om mijns naams wille, zal ik mijnen toorn uitstellen, en om mijns roems wille zal ik mij van u terughouden, opdat ik u niet afhouwe.

10. Want ziet, ik heb u gelouterd, ik heb u gekeurd in de smeltkroes der ellende.

11. Om mijnentwil, ja, om mijnentwil zal ik dit doen; want ik zal niet toestaan, dat mijn naam ontheiligd worde; [j]en ik zal mijne eer aan geen ander geven.

12. Hoort naar mij, o Jakob en gij Israël mijne geroepene; want ik ben het; ik ben de [k]eerste en eveneens de laatste.

13. Ook heeft mijne [l]hand het fondament der aarde gelegd, en mijne rechterhand heeft de hemelen gespannen. [m]Ik roep tot hen, en zij staan te zamen.

14. Vergadert u [n]allen, en hoort; wie onder hen heeft deze dingen verkondigd? De Heere heeft hem lief; hij zal zijn woord, hetwelk hij door hem heeft verkondigd, vervullen; en [o]hij zal naar zijn welbehagen aan Babylon doen, en zijn arm zal over de Chaldeeën komen.

15. Ik, de Heere, Ik heb gesproken, [p]Ik heb hem geroepen om te verkondigen. Ik heb hem gebracht en hij zal zijnen weg voorspoedig maken.

16. Nadert gijlieden tot mij. [q]Ik heb van den beginne niet in het verborgene gesproken; van af den tijd, dat het verkondigd was heb ik gesproken; en de Heere God en Zijn Geest heeft mij gezonden.

17. Aldus zegt de Heer, uw Verlosser, de Heilige Israëls. Ik heb hem gezonden. Ik, de Heere uw God, die u leert wat nut is; die u leidt op den weg. dien gij gaan moet, heeft het gedaan.

18. O, dat gij naar mijne geboden geluisterd had! zoo zoude uwe vrede geweest zijn als eene rivier, en uwe gerechtigheid als de golven der zee.

---

i, Psalm 38 : 3. *j*, Jes. 42 : 8. *k*. Jes. 41 : 4. Open. 1 : 17. 22 : 13. *l*, Ps. 102 : 25. *m*, Jes. 40 : 26. *n*, ziet *f*, *o*, Jes. 44 : 28. *p*, Jes. 45 : 1—4. *q*, Jes. 45 : 19.

19. Ook zoude [r]uw zaad geweest zijn als het zand, en die uit uwe ingewanden voortkomen, als deszelfs steentjes, wiens naam niet zoude worden afgehouwen nog verdelgd van voor mij.
20. [s]Gaat uit van Babylon, vliedt van de Chaldeeën; verkondigt het met eene juichende stem; doet zulks hooren; brengt het uit tot aan het einde der aarde; zegt: [t]De Heere heeft Zijnen knecht Jakob verlost.
21. En zij hadden geen [u]dorst; Hij leidde hen door de woestijn; Hij deed water voor hen uit de rots vloeien; Hij kloofde de rots, en de wateren stroomden voort.
22. En niettegenstaande hij dit alles gedaan heeft, en eveneens grootere dingen. »Daar is geen vrede voor de goddeloozen" zegt de Heere.

HOOFDSTUK 21. *(Ziet Jesaja 49).*

1. HOORT, o gij huis Israëls, gij allen, die afgebroken en uitgedreven zijt omreden de goddeloosheden van de leiders mijns volks. Allen, die afgebroken, die verspreid, die van mijn volk zijt. O huis Israëls luistert, [a]o eilanden, naar mij en hoort gij volken van verre; de Heere heeft mij van de baarmoeder afgeroepen, van mijne moeders ingewanden af heeft Hij mijnen naam vermeld.
2. En hij heeft mijnen mond gemaakt gelijk een scherp zwaard; in de schaduw Zijner hand heeft Hij mij verborgen en heeft mij tot een zuiveren pijl gemaakt; in Zijnen pijlkoker heeft Hij mij verborgen.
3. En Hij heeft tot mij gezegd: »Gij zijt mijn knecht, o Israël, in dewelke Ik verheerlijkt wordt."
4. Toen zeide ik: »Ik heb tevergeefs gearbeid; ik heb mijne kracht nutteloos en tevergeefs gebruikt; gewisselijk mijn oordeel is met den Heer, en mijn werk met mijnen God.
5. En nu zegt de Heere, die mij van de baarmoeder af geformeerd heeft, dat ik [b]Zijn knecht zoude zijn, om Jakob weder tot Hem te brengen: Hoewel Israël niet vergaderd wordt, nochtans zal ik verheerlijkt worden in de oogen des Heeren; en mijn God zal mijne sterkte zijn.
6. En Hij zeide: »Het is een gering iets, dat gij mijn knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob op te richten en de bewaarder van Israël weder te brengen. Ik zal u stellen tot een licht [c]der Heidenen, om mijn heil te zijn tot het einde der aarde."

---

r, Gen. 22 : 17. Hos. 1 : 10. *s*, Jer. 50 : 8. 51 : 6, 44, 45. Zech. 2 : 6, 7. *t*, Jes. 44 : 22, 23. *u*, Ps. 107 : 35—38. Jes. 35 : 6, 7. 41 : 17, 18.

a, vers 8. Jes. 51 : 5. 60 : 9. 66 : 19. 1 Nep. 22 : 4. 2 Nep. 10 : 20—22. *b*, ziet *e*. 2 Nep. 3 Hoofdstuk. *c*, 3 Nep. 21 : 11.

7. Alzoo zegt de Heere, de Verlosser van Israël, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot dien, aan wien het volk eenen gruwel heeft; tot den knecht dergenen, die heerschen. Koningen zullen het zien en opstaan; vorsten zullen hem dienen om des Heeren wil, die getrouw is.

8. Alzoo zegt de Heere: »In eenen aangenamen tijd heb Ik u verhoord, [d] o eilanden der zee; en in den dag der zaligheid heb Ik u geholpen; en Ik wil u bewaren en u [e] Mijnen knecht geven tot een verbond van het volk om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te doen beërven."

9. Opdat gij moogt zeggen tot de gevangenen: »Gaat voort," [f] tot hen, die in duisternis zitten; »Komt te voorschijn." Zij zullen op de wegen weiden en op alle hooge plaatsen zullen hunne [g] weiden wezen.

10. Zij zullen niet hongeren noch dorsten; en hitte en zon zal hun niet hinderen; want Hij, die hunner barmhartig is, zal ze leiden; ja, [h] bij springen des waters zal Hij ze leiden.

11. En Ik zal [i] alle mijne bergen tot eenen weg maken, en [j] mijne banen zullen verhoogd worden.

12. En dan, o Huis Israëls, ziet, [k] deze zullen van verre komen; ziet, die uit het Noorden en uit het Westen, en dezen uit het land Sinim.

13. [l] Juicht! o gij hemelen; en verheugt u! o aarde; want de voeten dergenen, die in het Oosten zijn, zullen opgericht worden; en breekt juichend voort, o bergen; want zij zullen niet meer geslagen worden; want de Heere heeft Zijn volk vertroost en zal zich over Zijne ellendigen ontfermen.

14. Maar ziet, Sion heeft gezegd: »de Heere heeft mij verlaten en de Heere heeft mij vergeten;" maar de Heere zal mij toonen, dat het niet zoo is.

15. [m] Want kan eene vrouw hare zuigeling vergeten, dat zij zich niet zoude ontfermen over den zoon harer buik? Ofschoon deze vergeten, nochtans zal Ik u niet vergeten. o huis Israëls!

16. Ziet, Ik heb u gegraveerd in de palmen mijner handen; uwe muren zijn steeds voor Mij.

17. Uwe kinderen zullen zich haasten tegen uwe verwoesters; en degenen, die u woest maken, zullen van u uitgaan.

18. Heft uwe oogen rondom op en ziet. Zij [n] allen vergaderen zich en zullen tot u komen. En zoo waarachtig als Ik leef, zegt de Heere, gij zult u zekerlijk kleeden met hen allen, als met een versiersel; en ze aanbinden gelijk eene bruid.

19. Want uwe woeste en eenzame plaatsen, en het land

---

d, ziet *a*. *e*, ziet *e*, 2 Nep. 3. *f*, 2 Nep. 3 : 5. *g*, In de verhevene omstreken van de Rotsgebergten. *h*, ziet *u*, 1 Nep. 20. *i*, ziet *g*. *j*, Jes. 40 : 3. 62 : 10. Spoorwegen gelegd in de hooge plaatsen der aarde in de woestijn. *k*, Jes. 43 : 5—7. *l*, Jes. 44 : 23. *m*, Ps. 103 : 13. *n*, Mic. 4 : 11—13.

uwer verwoesting zal nu te nauw zijn omreden hare inwoneren; en [o]zij, die u verslonden hebben, zullen verre weg zijn.
20. De kinderen, die gij hebben zult, nadat gij de eersten [p]verloren hebt, zullen wederom tot uwe ooren zeggen: »De plaats is mij te nauw, geef mij plaats, opdat ik wone."
21. Dan zult gij in uw hart zeggen: »Wie heeft mij dezen gewonnen, aangezien ik mijne kinderen verloren heb [q]en verlaten was; een gevangene hier en daar wijkende? wie heeft dezen opgebracht? Ziet, ik was alleen overgelaten, dezen, waar zijn zij geweest?"
22. Dus zegt de Heere God: »Ziet, Ik zal [r]Mijne hand opheffen tot de Heidenen, en tot het volk [s]Mijne banier opheffen; [t]zij zullen uwe zonen in hunne armen brengen, en dochters zullen op hunne schouders gedragen worden."
23. »En koningen zullen uwe voedsterheeren zijn; hunne vorstinnen uwe zoogmoeders; zij zullen zich voor u met het aangezicht tot de aarde nederbuigen en het stof uwer voeten lekken; en gij zult weten, dat Ik de Heere ben; want zij, die Mij verachten, zullen niet beschaamd worden."
24. [u]Want, zal de prooi van den machtige ontnomen worden, of de wettige gevangene ontkomen?
25. Maar alzoo zegt de Heere: »Ja, de gevangene des machtigen zal weggenomen worden; en de prooi des tirans zal verlost worden; want Ik zal twisten met degenen, die tegen u twisten en uwe kinderen zal Ik verlossen."
26. [v]En Ik zal uwe verdrukkers voeden met hun eigen vleesch; van hun eigen bloed zullen zij dronken zijn, als van zoeten wijn; en alle vleesch zal weten, dat Ik de Heere ben, uw Zaligmaker en Verlosser, de Machtige Jakobs.

HOOFDSTUK 22.

1. EN het geschiedde, nadat ik, Nephi, deze dingen welke op de koperen [a]platen gegraveerd waren, gelezen had, dat mijne broeders tot mij kwamen en tot mij zeiden: »Wat beteekenen deze dingen, welke gij gelezen hebt? Ziet, moeten zij verstaan worden volgens de dingen, die geestelijk zijn, welke geschieden zullen volgens den Geest en niet volgens het vleesch?"
2. En ik, Nephi, zeide tot hen: »Ziet, zij waren aan den profeet bekend gemaakt door de stem des Geestes; want door

---

o, vers 17. *p*, De tien verlorene stammen vers 21. *q*, De verspreiding van Juda. *r*, Jes. 66 : 18—20. *s*, Jes 62 : 10. Ziet *p*. 2 Nep. 15. *t*, 1 Nep. 22 : 8. 2 Nep. 6 : 6, 7. 10 : 8, 9. *u*, 1 Nep. 22 : 12—14. *v*, 1 Nep. 14 : 15-17. 22 : 13, 14. 2 Nep. 6 : 14—18

a, ziet *a*, 1 Nep. 3,

den Geest worden alle dingen, welke op de menschen zullen
komen naar het vleesch, bekend gemaakt aan de profeten."
3. »Daarom hebben de dingen, welke ik gelezen heb zoo-
wel betrekking op tijdelijke als op geestelijke dingen; want het
schijnt, dat het huis Israëls vroeger of later verspreid zal wor-
den over het aangezicht der aarde en alzoo onder alle natiën.
4. En ziet, er zijn alreeds velen, die verloren zijn uit de
kennis van degenen, die te Jeruzalem zijn. Ja, het grootste ge-
deelte van al de stammen is weggeleid, en is hier en daar ver-
spreid op de [b]eilanden der zee; en waar zij zijn, weet niemand
onzer; alleen weten wij, dat zij uitgeleid zijn."
5. En sedert zij weggeleid zijn, zijn deze dingen aangaande
hen geprofeteerd geworden; en eveneens aangaande al degenen,
die hierna verspreid en verward zullen worden omrede den
Heilige Israëls; want tegen hen zullen zij hunne harten ver-
harden, waardoor zij verspreid zullen worden onder alle natiën
en door alle menschen zullen gehaat worden.
6. Niettemin nadat zij zullen verzorgd worden door de Hei-
denen en de Heere Zijne hand opgeheven heeft over de [c]Hei-
denen en ze opgezet heeft voor eene banier, en hnnne kinde-
ren in hunne armen en hunne dochteren op hunne schouderen
gedragen hebben, ziet, deze dingen, waarvan ik gesproken heb,
zijn tijdelijk want dit is het verbond des Heeren met onze va-
deren; en het beteekent ons in toekomende dagen, zoowel als
alle onze broeders, die van het huis Israëls zijn.
7· »En het beteekent, dat de tijd zal komen, dat na het
geheele huis Israëls verspreid en verward geweest zal zijn, dat
de Heere God eene [d]machtige natie onder de Heidenen zal op-
richten; ja, op het aangezicht van dit land, en door hen zal
[e]ons zaad verspreid worden.
8. En nadat ons zaad verspreid is, zal de Heere voortgaan om
een [f]wonderbaar werk onder de Heidenen te verrichten, hetwelk
van groote waarde zal zijn voor ons zaad; daarom werd het
vergeleken, dat zij verzorgd zijn door de Heidenen, gedragen
in hunne armen en op hunne schouders.
9. En het zal eveneens van [g]waarde zijn voor de Heidenen;
en niet alleen voor de Heidenen, maar voor het [h]geheele huis
Israëls, tot het bekend maken der verbonden van den Vader
des Hemels tot Abraham, zeggende: »In uw zaad zullen alle
de geslachten des aardrijks gezegend worden."
10. En ik wenschte mijne broeders, dat gij zoudet weten
dat alle de geslachten des aardrijks niet gezegend kunnen wor-

---

b, 2 Nep. 10 : 20—22. *c*, 1 Nep. 21 : 22, 23. *d*, de Vereenigde Staten. *e*, De Lamaniten. *f*, 1 Nep. 13 : 35. 14 : 7. 2 Nep. 25 : 17. 27 : 26. 29 : 1, 2. 3 Nep. 21 : 1—9. Ether 4 : 15, *g*. 1 Nep. 13 : 34—42. 14 : 1—5. 2 Nep. 28 : 2. 30 : 3. 3 Nep. 21 : 6. 23 : 4. *h*. 1 Nep. 13 : 39. 14 : 17. 2 Nep. 29: 13, 14: 30 : 7, 8. 3 Nep. 5 : 23—26, 16 : 4, 5. 21 : 26—29.

den tenzij Hij Zijne arm openbaar maakt in de oogen der natiën.
11. Daarom zal de Heere God voortgaan Zijnen arm openbaar te maken in de oogen aller natiën, door het vervullen van Zijn verbond en Zijn evangelie tot degenen, die van het huis Israëls zijn.
12. Daarom zal hij ze wederom brengen uit de gevangenschap en zij zullen te zamen vergaderd worden tot de landen hunner inwoning; en zij zullen voortgebracht worden uit de duisternis en zij zullen weten, dat de Heere hun Zaligmaker en hun Verlosser, de Machtige Israëls is.
13. En het bloed van die groote en afschuwelijke kerk, welke de hoer der geheele aarde is, zal op hun eigen hoofden keeren; want [i] zij zullen oorlog voeren onder elkander en het zwaard in hunne handen zal op hun eigen hoofd nederdalen en zij zullen van hun eigen bloed dronken zijn.
14. En elke natie, welke tegen u zal strijden, o huis Israëls, zal gekeerd worden, de eene tegen de andere en zij zullen in den put vallen, welke zij gegraven hebben voor het volk des Heeren. En al degenen, die tegen Sion [j] strijden, zullen verwoest worden; en die groote hoer, welke de rechte wegen des Heeren veranderd heeft, ja, die groote en afschuwelijke kerk zal ter aarde vallen en groot zal haren val zijn.
15. »Want ziet," zegt de profeet; »de tijd komt spoedig, dat Satan [k] geene macht meer zal hebben over de harten der menschen; want de dag komt spoedig, dat al de hoogmoedigen en die goddeloos handelen, als stoppel zullen zijn; en de dag komt, dat zij [l] verbrand zullen worden."
16. »Want de tijd komt spoedig, dat de volheid van den toorn Gods zal uitgestort worden op alle menschenkinderen; want Hij zal niet toestaan, dat de goddeloozen de rechtvaardigen zullen verwoesten."
17. Daarom bewaart Hij de rechtvaardigen door Zijne kracht, indien het zoo is, dat de volheid Zijner toorn komen moet tot de verwoesting hunner vijanden door vuur en de rechtvaardigen bewaard worden. Daardoor hebben de rechtvaardigen niet te vreezen, want dus zegt de profeet: »Zij zullen gered worden zelfs indien het door vuur moet geschieden.
18. Ziet, mijne broeders, ik zeg tot u, dat deze dingen schielijk zullen gebeuren; ja, bloed, vuur en rookdamp moet komen, en het is noodig dat het komt op het aangezicht der aarde; en het komt tot den mensch naar het vleesch, indien zij hunne harten willen verharden tegen den Heilige Israëls.
19. Want ziet, de rechtvaardigen zullen niet omkomen; want de tijd moet zekerlijk komen, dat al degenen, die tegen Sion strijden, zullen afgehouwen worden.

---

i, 1 Nep. 14 : 3, 15—17. 21 : 26. *j*, vers 17, 20. 2 Nep. 27 : 2, 3. *k*, vers 26. Jakob 5 : 76. *l*, vers 17, 18.

20. En de Heere zal zekerlijk eenen weg bereiden voor
Zijn volk, tot vervulling der woorden van Mozes, welke hij
sprak, zeggende: »Een [m]profeet zal u de Heere God ver-
wekken, gelijk mij; hem zult gij hooren in alle dingen, welke
hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat al degenen
die dezen profeet niet willen hooren, van het volk uitgehouwen
zullen worden.
21. En nu, ik Nephi, verkondig u, dat deze profeet, van
wien Mozes gesproken heeft, de Heilige Israëls was, daarom
zal Hij oordeelen in rechtvaardigheid.
22. En de [n]rechtvaardigen behoeven niet te vreezen, want
zij zijn diegenen die niet beschaamd zullen worden. Maar het
is het koninkrijk van den duivel, hetwelk opgebouwd zal
worden onder de menschenkinderen; welk koninkrijk is opge-
richt onder degenen, die in het vleesch zijn.
23. Want de tijd zal spoedig komen, dat [o]alle kerken,
welke opgebouwd zijn om winst te verkrijgen, en alle, welke
gebouwd zijn om kracht te verkrijgen over het vleesch, en die,
welke opgebouwd zijn om geëerd te worden in de oogen der
menschen; en die, welke de wellusten des vleesches en de din-
gen der wereld zoeken, en om alle verschillende boosheden te
verrichten; ja, in een woord, al degenen, die tot het koninkrijk
van den duivel behooren, degenen zijn, die behoeven te vree-
zen en te beven en te schudden; zij zijn het, welke vernederd
moeten worden in het stof; zij zijn het, die verteerd moeten
worden als kaf; en dit is volgens de woorden van den profeet.
24. En de tijd zal spoedig komen, dat de rechtvaardigen
moeten opgeleid worden als [p]kalveren van den stal en de Hei-
ligen Israëls moet regeeren in macht, in heerschappij en kracht
en groote heerlijkheid.
25. En Hij vergadert Zijne [q]kinderen van de vier deelen
der aarde; en Hij telt Zijne schapen en zij kennen Hem; en
daar zal zijn ééne kudde en één herder; en Hij zal Zijne
schapen voeden, en in Hem zullen zij weiden vinden.
26. En door de rechtvaardigheid van Zijn volk, heeft
de Satan geene kracht; waardoor hij niet losgemaakt kan
worden voor vele jaren; want hij heeft geene kracht over de
harten van het volk; want zij zullen wonen in rechtvaardigheid
en de Heilige Israëls regeert.
27. En nu ziet, ik, Nephi, zeg tot u, dat al deze dingen
moeten geschieden naar het vleesch.
28. Maar ziet, alle natiën, geslachten, talen en volkeren

---

m, vers 21. 3 Nep. 20 : 23. 21 : 11. *n*, verzen 16, 17, 19, 24, 28.
o, 1 Nep. 14 : 10, 15—17. 2 Nep. 28 : 3—32. 3 Nep. 27 : 7—12.
4 Nep. 1 : 25—27. Mor. 8 : 28, 32, 33, 36—38. *p*, 3 Nep. 25 : 3.
q, Psalm 50 : 5. Jes. 43 : 6, 7. Jer. 3 : 14. Openb. 18 : 4, 5.
Eph. 1 : 10.

zullen zeker wonen in den Heilige Israëls; indien het zoo is, dat zij zich bekeeren.

29. En nu, ik, Nephi, maak een einde, want ik durf nog niet verder spreken aangaande deze dingen.

30. Daarom, mijn broeders, hoop ik, dat gij de dingen zoudt overdenken; dat de dingen, welke op de koperen [r]platen geschreven staan, waarachtig zijn; en zij getuigen, dat een mensch gehoorzaam moet wezen aan de geboden Gods.

31. Daarom behoeft gij niet te denken, dat mijn vader en ik de eenigsten zijn, die getuigenis geven en ze alzoo geleerd hebben. Daarom, indien gij gehoorzaam zijt aan de geboden en volharden wilt tot het einde, zult gij ten laatste dagen zalig worden. En aldus is het. Amen.

HET TWEEDE BOEK VAN NEPHI.

Een verslag van Lehi's dood. Nephi's broederen rebelleeren tegen hem. De Heere waarschuwt Nephi in de wildernis te vertrekken. Zijne reizen in de wildernis, enz.

HOOFDSTUK 1.

1. EN nu het geschiedde, nadat ik, Nephi, geëindigd was met mijne broeders te onderrichten, dat onze vader Lehi eveneens vele dingen tot hen sprak over de groote dingen, die de Heere voor hen gedaan had door hen uit het land van Jeruzalem te leiden.

2. En hij sprak tot hen aangaande hunnen [a]opstand terwijl zij op de wateren waren, en de barmhartigheden, die God hun bewezen had door hen in het leven te sparen, dat zij niet verzwolgen waren door de zee.

3. En hij sprak eveneens tot hen aangaande [b]het land der belofte, hetwelk zij verkregen hadden; hoe lankmoedig de Heere geweest was door ons te waarschuwen dat wij uit het land van Jeruzalem zouden vlieden.

4. Want ziet, zegt hij: Ik heb een visioen [c]gezien, door hetwelk ik weet dat Jeruzalem verwoest is; en hadden wij te Jeruzalem vertoefd, wij zouden insgelijks omgekomen zijn.

---

r, Ziet *a*, 1 Nep. 3.

---

a, 1 Nep. 18 : 9—20. *b*, vers 5—12. Ziet *a*, 1 Nep. 2. *c*. 1 Nep. 17 : 14. Hela 8 : 21 22

5. Maar, zeide hij, niettegenstaande onze ellenden hebben wij een land van beloften verkregen, een land hetwelk uitverkoren is boven alle andere landen; een land, hetwelk volgens het verbond, dat de Heere God met mij gemaakt heeft, een land van inwoning is voor mijn zaad. Ja, de Heere heeft dit land voor eeuwig aan mij en aan mijne kinderen beloofd; en eveneens aan al degenen die uit andere landen geleid zullen worden door de hand des Heeren.

6. Daarom, ik, Lehi, profeteer volgens de werking des Geestes, die in mij is, dat er niemand tot dit land gebracht zal worden, tenzij hij gebracht worde door de hand des Heeren.

7. Daarom is dit land toegewijd aan degenen, die Hij zal brengen. En indien zij hem zullen dienen volgens de geboden, die Hij hen gegeven heeft, zal het een land van vrijheid voor hen zijn; waarom zij nooit in gevangenschap zullen gebracht worden, tenzij het zal zijn ter oorzake hunner boosheden; want boosheden zullen bestaan; doch [d]vervloekt zal het land zijn om hunnentwil; maar voor de rechtvaardigen zal het voor eeuwig gezegend zijn.

8. En ziet, het is wijsheid, dat dit land nog onbekend blijve voor de overige natiën; want ziet, vele natiën zullen tot het land gaan, zoodat er geene plaats voor eene inwoning zoude zijn.

9. Daarom, ik, Lehi, heb eene belofte verkregen, dat in zooverre degenen, die de Heere God uit Jeruzalem zal brengen, Zijne geboden zullen bewaren; zij vooruitgaan zullen op het land, en zullen teruggehouden worden van alle andere natiën, opdat zij dit land voor zich zelven mogen bezitten. En indien zij Zijne geboden bewaren, zullen zij op dit land gezegend zijn en er zal niemand zijn, die hen hindert, noch hun het land hunner inwoning zal ontnemen; en zij zullen voor eeuwig zekerlijk wonen.

10. Maar ziet, wanneer de tijd komt, dat zij in ongeloof zullen ronddolen, nadat zij zulke groote zegeningen van de hand des Heeren hebben ontvangen, eene kennis hebbende van de schepping der aarde en alle menschen, wetende de groote en wonderbare werken des Heeren van af de schepping der wereld, hebbende kracht verkregen om alle dingen door het geloof te doen, hebbende alle de geboden van den beginne; en door Zijne eindelooze goedheid gebracht zijnde in dit voorname land der belofte, ziet, ik zeg, indien de dag zal komen, dat zij den Heilige Israëls, een waarachtigen Messias, hunnen Verlosser en hunnen God zullen verwerpen, de oordeelen van Hem, die rechtvaardig is, op hen rusten zullen.

11. Ja, Hij zal [e]andere natiën tot hen brengen, en Hij zal

---

d, Alma 45 : 10—14, 16. Mor. 1 : 7. 6 : 7—22. Ether 2 : 8—12.
e, 1 Nep. 13 : 12—20. Mor. 5 : 19, 20.

hun kracht geven; en Hij zal het land hunner bezitting van
hen nemen en hij zal hen doen verslaan en verspreiden.
12. Ja, als het eene geslacht voorbij gaat tot een ander
zullen er bloedbaden en groote bezoekingen onder hen zijn;
daarom wil ik, mijne zonen dat gij zoudt herinneren; dat gij
zult luisteren naar mijne woorden.
13. Och, dat gij wakker werd! Ontwaak uit eenen diepen
slaap; ja, uit den slaap der helen schudt de vreeselijke ketenen
af, waarmede gij gebonden zijt; welke de banden zijn, waarmede
de menschenkinderen gebonden zijn, zoodat zij als gevangenen
weggedragen zullen worden in de eeuwige poel van ellende en
verdriet.
14. Ontwaakt, en verrijst uit het stof, en hoort de woorden
eens bevenden vaders, wiens beenderen gij spoedig zult neder-
leggen in het koude en stille graf, van waar geen reiziger kan
wederkeeren. Eenige dagen nog , en ik ga den weg der geheele
aarde.
15. Maar ziet, de Heere heeft mijne ziel uit de hel ver-
lost. Ik heb Zijne heerlijkheid gezien, en ik ben voor eeuwig
omsloten door de armen Zijner liefde.
16. En ik verlang, dat gij u zult herinneren om de statuten
en rechten des Heeren te onderhouden; ziet, dit is het streven
mijner ziel geweest van den beginne af.
17. Mijn hart is van tijd tot tijd ter neder gedrukt geweest
door verdriet; want ik heb gevreesd, dat de Heere God in de
volheid Zijner wraak op [f]u zoude komen, tengevolge van de
verstoktheid uwer harten, opdat gij niet voor eeuwig afgehou-
wen en verwoest werd.
18. Of dat een vloek over u zoude komen voor [g]vele ge-
slachten, en gij bezocht werd door zwaard en hongersnood, en
gehaat zoudt worden en geleid volgens den wil en de gevan-
genschap des duivels.
19. O, mijne zonen, dat deze dingen niet op u komen; maar
dat gij een uitverkoren en gezegend volk des Heeren moogt zijn.
Want ziet, Zijn wil geschiedt; want Zijne wegen zijn voor
eeuwig rechtvaardig.
20. En hij heeft gezegd, [h]dat in zooverre gij Zijne geboden
zult bewaren, gij gezegend zult worden in het land; maar in
zooverre gij Zijne geboden niet wilt houden, zult gij afgehouwen
worden van Zijn aangezicht.
21. En nu, opdat mijne ziel zich in u verheugen mag, en
dat mijn hart met blijdschap over u deze wereld mag verlaten,
opdat ik niet terneder gedrukt mag zijn door pijnen en verdriet tot
het graf, rijst op uit het stof, mijne zonen, en zijt mannen één van

---

f, 1 Nep. 2 : 23. 2 Nep. 5 : 21—24. Alma 3 : 6—19. Mor. 5 : 15.
g, 1 Nep. 12 : 20—22. *h*, Jarom 1 : 9. Omni 1 : 6. Mos. 1 : 7. 2 :
22, 31. Alma 9 : 13, 14. 36 : 1, 30. 37 : 13. 38 : 1. 3 Nep. 5 : 22.

geest, en één van hart, vereenigd in alle dingen, opdat gij niet
in gevangenschap gebracht worde.
22. Dat gij niet vervloekt moge worden met eenen zwaren
vloek; en dat gij den toorn van een rechtvaardig God niet op
u hale tot uwe verwoesting; ja, de eeuwige verwoesting van
ziel en lichaam beide.
23. Ontwaakt mijne zonen, doet aan de wapenrusting der
gerechtigheid. Schudt af de ketens, waarmede gij gebonden
zijt en komt voort uit de duisternis, en rijst op uit het stof.
24. Rebelleer niet meer tegen uwen broeder, wiens gedachten [i]heerlijk geweest zijn, en die de geboden bewaard heeft,
van den tijd af, dat wij Jeruzalem verlaten hebben; en die een
middel in Gods handen is geweest, om ons over te brengen
naar het land der belofte; want, was het niet voor hem geweest,
wij zouden van [j]honger omgekomen zijn in de wildernis; niettemin hebt gij gezocht zijn [k]leven te nemen; ja, hij heeft veel
verdriet van u geleden.
25. En ik vrees en beef zeer omtrent u, dat hij wederom
zal lijden; want ziet gij hebt hem beschuldigd, dat hij macht
en [l]heerschappij over u zocht te verkrijgen; maar ik weet, dat
hij geene macht en heerschappij over u gezocht heeft, maar hij
heeft de heerlijkheid van God en uw eigen eeuwig welzijn
gezocht.
26. En gij hebt gemurmureerd, omdat Hij duidelijk tegenover u geweest is. Gij zegt, dat hij scherpe woorden gebruikt
heeft; gij zegt. dat hij toornig tegen u geweest is, maar ziet,
zijne scherpe woorden waren de [m]scherpte der kracht van de
woorden Gods, die in hem waren; en wat gij toorn noemt, was
de waarheid, volgens de waarheid, die in God is, welke hij
niet kon achterhouden, en u zonder vrees uwe boosheid openbarende.
27. En het is noodig, dat de kracht Gods met hem is, ja,
dat hij u gebood, dat gij moet gehoorzamen. Maar ziet, hij was
het niet, maar het was de Geest des Heeren, die in hem was,
welke zijnen mond opende om te spreken, en waardoor hij dien
niet kon sluiten.
28. En nu, mijn zoon Laman, en Lémuel en Samuel, en
eveneens mijne zonen, die de zonen van Ismaël zijn, ziet, indien
gij wilt luisteren naar de stem van Nephi, zult gij niet omkomen. En indien gij naar hem wilt luisteren, laat ik u eenen
zegen, ja, mijnen eersten zegen.
29. Maar, indien gij niet naar hem wilt luisteren, zoo neem
ik mijnen eersten zegen weg; ja, mijne zegening, en die zal op
hem rusten.
30. En nu, Zoram, spreek ik tot u. Ziet, gij zijt de [n]knecht

---

i, 1 Nep. 11 : 1. 18 : 3. *j*, 1 Nep. 16 : 32. *k*, 1 Nep. 16 : 37.
l, 1 Nep. 16 : 38. *m*, 1 Nep. 17 : 48. *n*, 1 Nep. 4 : 20, 35.

Labans; niettemin zijt gij uit het land van Jeruzalem gebracht geworden; en ik weet, dat gij voor eeuwig een trouw vriend van mijnen zoon Nephi zijt.

31. Daarom, omdat gij getrouw geweest zijt, zal uw zaad met zijn zaad gezegend worden; zoodat het lang in voorspoed op dit land zal wonen, en niets, dan ongerechtigheden onder hen zullen hunnen voorspoed voor eeuwig op dit land verhinderen of tegenhouden.

32. Daarom, indien gij de geboden des Heeren zult bewaren, heeft de Heere dit land ingewijd voor de verzekering van uw zaad met het zaad uws zoons.

HOOFDSTUK 2.

1. EN nu Jakob, spreek ik tot u. Gij zijt mijn [a] eerstgeborene in de dagen mijner beproeving in de wildernis. En ziet, in uwe kindsheid hebt gij verdriet en ellende geleden tengevolge van de ruwheid uwer broeders.

2. Niettemin Jakob, mijn eerstgeborene in de wildernis, gij weet de grootheid Gods, en Hij zal uwe ellenden zegenen tot uwe winst.

3. Daarom, uwe ziel zal gezegend worden; gij zult veilig met uwen broeder Nephi wonen; en uwe dagen zullen doorgebracht worden in den dienst van uwen God. Daarom weet ik, dat gij verlost zijt door de rechtvaardinheid van uwen Verlosser; want gij hebt gezien, dat Hij in de volheid des tijds komt. om de zaligheid tot de menschen te brengen.

4. En gij hebt in uwe jeugd Zijne heerlijkheid gezien; daarom zijt gij gezegend, gelijk zij, die Hij zal bedienen in het vleesch; want de geest is dezelfde, gisteren, heden en voor eeuwig. En de weg is bereid van den val des menschen; en de zaligheid is vrij.

5. En de menschen zijn genoeg onderricht, zoodat zij weten van goed en kwaad; En de wet is aan de menschen gegeven. En door de wet is geen vleesch gerechtvaardigd; maar zijn de menschen afgesneden. Ja, door de [b]tijdelijke wet waren zij afgehouwen, en alzoo komen zij om door de [c]geestelijke wet van datgene wat goed is, en worden zij voor eeuwig ellendig.

6. Daarom, verlossing komt in en door den Heiligen Messias; want Hij is vol van genade en waarheid.

7. Ziet, Hij offert zich zelven als eene offerande voor de zonden. om de einden der wet te beantwoorden, tot al degenen, die een gebroken hart en eenen verslagen geest hebben;

---

a, Nep. 18 : 7, 19. b, 2 Nep. 9 : 4, 6, 7. Alma 11 : 42—45. 12 : 12, 16, 24, 27, 31, 36. 42 : 6—9. Hela 14 : 16. c, 2 Nep 9 : 8—15, 26. Mos 16 : 4—10. Alma 11 : 40—45. 12 : 16—18, 32, 36, 37. 40 : 13, 14, 26. 42 : 6—11, 14. Hela 14 : 15—18.

van Eden. En alle dingen, die geschapen waren, moesten in dien zelfden staat gebleven zijn, waarin zij verkeerden, nadat zij geschapen waren; en zij moesten voor eeuwig gebleven zijn en geen einde gehad hebben.

23. En zij zouden [j]geene kinderen gehad hebben; waardoor zij in eenen onschuldigen staat staat zouden gebleven zijn; hebbende geene vreugde, want zij kenden geene ellende; doende geen goed, want zij kenden geene zonde.

24. Maar ziet, alle dingen zijn geschied door de wijsheid van Hem, die alle dingen weet.

25. Adam [k]viel, opdat de menschen mochten zijn; en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.

26. En de Messias komt in de volheid des tijds, opdat Hij de kinderen der menschen verlossen mag van den val. En omdat zij van den val verlost zijn, worden zij voor eeuwig [l]vrij, kennende goed en kwaad, om voor zich zelven te handelen en niet om mede gehandeld te worden, tenzij het is door de straf der wet in den grooten en laatsten dag volgens de geboden, welke God gegeven heeft.

27. Daarom zijn de menschen vrij naar het vleesch; en alle dingen, welke tot nut van den mensch zijn, zijn hem gegeven. En zij zijn vrij om te kiezen, hetzij vrijheid en het eeuwig leven door den grooten Middelaar aller menschen, of om te kiezen gevangenschap en dood, volgens de kracht des Satans; want hij zoekt alle menschen in ellende te storten, gelijk hij is.

28. En nu, mijne zonen, ik wenschte, dat gij zoudt opzien tot den grooten Middelaar, en zoudt luisteren naar Zijne groote geboden, en getrouw zoudt zijn aan Zijne woorden; en dat gij het eeuwige leven zoudt kiezen naar de kracht des Heiligen Geestes.

29. En kiest niet den eeuwigen dood naar den wil des vleesches en het kwaad, hetwelk daar in is, hetwelk den geest des duivels kracht geeft u gevangen te nemen, u neder te werpen in de hel, opdat hij over u moge regeeren in zijn koninkrijk.

30. Ik heb deze weinige woorden tot u, alle mijne zonen gesproken in de laatste dagen van mijnen proeftijd; en ik heb het goede deel gekozen naar de woorden van den profeet. En ik heb geen ander doel, tenzij het is het eeuwig welzijn uwer zielen. Amen.

HOOFDSTUK 3.

1. EN ik spreek tot u, Jozef, [a]mijn laatstgeborene. Gij waart geboren in de wildernis mijner ellende; ja, in de dagen van mijn grootst verdriet heeft uwe moeder u gebaard.

---

j, Vers 25. Paarl van groote waarde pag. 10. *k*, Vers 23. *l*, Vers 27—29, Alma 29, Hoofdstuk 41 : 7, 24 : 27. Hela 14 : 30.

a, 1 Nep. 18 : 7. 19.

2. En moge de Heere ook alzoo voor u [b] dit land zegenen,
hetwelk schoon is boven alle andere, voor uwe inwoning en die
van uw zaad met uwe broeders, voor uwe zekerheid voor eeuwig,
indien zij de geboden van den Heilige Israëls zullen bewaren.
3. En nu Jozef, mijn jongstgeborene, die ik uit de wildernis
mijner ellende heb uitgebracht, moge de Heere u voor eeuwig
zegenen, want uw zaad zal niet [c] geheel verwoest worden.
4. Want ziet, gij zijt de vrucht mijner lendenen en ik ben
een [d] afstammeling van Jozef, die als gevangene naar Egypte
werd gevoerd. En groot waren de verbonden des Heeren, welke
Hij met Jozef gemaakt heeft.
5. Daarom zag Jozef waarlijk onzen dag. En hij verkreeg
eene belofte van den Heer, dat uit de vrucht zijner lendenen
de Heere God een rechtvaardige tak tot het huis Israëls zoude
oprichten; niet den Messias, maar een tak, welke afgebroken
zoude zijn; niettemin, om herinnerd te worden aan de verbonden
des Heeren, dat de Messias in latere dagen aan hen bekend
gemaakt zoude worden in den Geest der kracht, tot hunne verlossing uit de duisternis tot het licht; ja, uit verborgen duisternis en uit gevangenschap tot vrijheid.
6. Want Jozef getuigde waarlijk, zeggende: »Eenen [e] ziener
zal de Heere mijn God oprichten, die een verkoren ziener zal
zijn tot de vrucht mijner lendenen."
7. Ja, Jozef zeide waarlijk: »Dus zegt de Heere tot mij.
Een voortreffelijk ziener wil ik oprichten uit de vrucht uwer
lendenen. En hij zal zeer hoog geprezen worden onder de vrucht
uwer lendenen. En aan hem wil ik een gebod geven, dat hij
een werk zal doen voor de vrucht uwer lendenen, zijne broeders, hetwelk van groote waarde voor hen zal zijn, ja, tot het
brengen van hen tot de kennis der verbonden, welke Ik met
uwe vaderen gemaakt heb.
8. En ik zal aan hem een gebod geven, dat hij geen ander
werk zal doen, tenzij het werk, hetwelk ik hem gebieden zal.
En ik wil hem groot maken in mijne oogen, want hij zal mijn
werk doen.
9. En hij zal groot zijn gelijk Mozes, dien ik gezegd heb,
dat ik zoude oprichten voor u, om mijn volk te verlossen o
huis Israëls.
10. En Mozes zal ik verwekken om uw volk uit het land
van Egypte te verlossen.
11. Maar eenen ziener zal ik verwekken uit de vrucht uwer
lendenen; en aan hem wil ik kracht geven mijn woord voort te
brengen tot het zaad uwer lendenen; en niet alleen tot het
voortbrengen van mijn woord, zegt de Heere, maar tot hunne

---

b, 1 Nep, 2 : 20. 18 : 22, 23. *c*, 1 Nep. 13 : 30. *d*, 1 Nep. 5 : 14—16
Alma 10 : 3. *e*, vers. 11. 14. Mos. 8 : 13—18. Ether 3 : 21—28. 3
Nep. 21 : 8—11. Mor. 8 : 16, 25.

overtuiging van Mijn woord, hetwelk alreeds onder hen zal
voortgegaan zijn.
12. Daarom, de vrucht uwer lendenen zal schrijven, en de
vrucht der lendenen van Juda zal schrijven, en datgene wat
geschreven zal worden door de vrucht der lendenen van Juda,
zal te zamen [f]groeien tot beschaming van valsche leeringen, en
het vernietigen der strijdingen, en het bevestigen van vrede
onder de vrucht uwer lendenen. en het brengen van hen tot de
[g]kennis hunner vaderen in de laatste dagen en eveneens tot de
kennis mijner verbonden zegt de Heere.
13. En uit zwakheid zal hij ten dien dage, wanneer mijn
werk onder al mijn volk zal beginnen sterk gemaakt worden,
tot de herstelling van u, o huis Israëls, zegt de Heere.
14. En dus profeteerde Jozef, zeggende: »Ziet, dien ziener
wil de Heere zegenen; en degenen, welke hem zullen zoeken
te verwoesten, zullen beschaamd worden; want deze belofte,
welke ik van den Heere verkregen heb, van de vrucht mijner
lendenen, zullen vervuld worden.” Ziet, ik ben verzekerd van
de vervulling dezer belofte.
15. En zijn naam zal [h]naar mij genaamd worden en het
zal zijn naar den naam zijns vaders. En hij zal mij gelijk zijn,
want hetgene de Heere zal doen voortbrengen door Zijne hand,
door de kracht des Heeren, zal mijn volk tot zaligheid [i]brengen.
16. Ja, aldus profeteerde Jozef. Ik ben verzekerd van deze
zaak, evenals ik verzekerd ben van de belofte van Mozes; want
de Heere heeft tot mij gezegd: »Ik zal uw zaad voor eeuwig
bewaren.”
17. En de Heere heeft gezegd: »Ik wil een Mozes verwek-
ken, en ik zal aan hem kracht geven in eene roede; en ik zal
hem oordeel geven in schrijven. Doch ik zal zijne tong niet
losmaken, opdat hij niet veel zal spreken; want ik wil hem niet
machtig maken in het spreken. Maar ik wil hem mijne wet
schrijven door den vinger van mijne eigene hand, en ik zal
voor hem eenen spreker geven.
18. Nu de Heere zeide alzoo tot mij: »Ik zal hem tot de
vrucht uwer lendenen oprichten en ik zal hem eenen [j]spreker
geven. En ik, ziet, ik zal hem geven, dat hij het geschrevene
van de vrucht uwer lendenen tot de vrucht uwer lendenen zal
schrijven; en de spreker uwer lendenen zal het verkondigen.
19. En de woorden, welke hij zal schrijven, zullen woor-
den zijn, die in mijne wijsheid nuttig zijn, om voort te gaan
tot de vrucht uwer lendenen. En het zal zijn, alsof de vrucht
uwer lendenen tot hen had gesproken uit het stof; want ik weet
hun geloof.
20. En zelfs bekeering tot hunne broederen; nadat vele ge-

f. Ezek 37 : 16—20. *g*, 3 Nep. 5 : 23. Mor. 7 : 5, 10. *h*. Joseph·
i, 2 Nep. 27 : 6—26. Enos 1 : 12—18. Alma 37 : 1—20. 3 Nep·
16 : 10 11. Mor. 7 : 8—10 *j*, Leering is verbonden 100 : 9. 11.

slachten hen voorbijgegaan zullen zijn, zullen zij [k]piepen uit het stof. En het zal geschieden, dat hunne stem zal gaan volgens de eenvoudigheid hunner woorden.

21. Door hun geloof zullen hunne woorden voortgaan uit mijnen mond tot hunne broederen, die de vrucht uwer lendenen zijn; en de zwakheid hunner woorden zal ik sterk maken door hun geloof tot de herinnering van mijn verbond, hetwelk ik met uwe vaderen gemaakt heb.

22. En nu, mijn zoon Jozef, ziet op deze wijze profeteerde mijn vader van ouds.

23. Daarom, door dat verbond zijt gij gezegend; want uw zaad zal niet verwoest worden; want zij zullen luisteren naar het woord des boeks.

24. En er zal [l]een machtige onder hen opstaan, die veel goed zal doen, zoowel in woord als in daad; zijnde een instrument in de handen van God, met groot geloof om machtige wonderen te doen; en die zaak te doen, welke groot is in de oogen van God, n.l. door veel te herstellen aan het huis Israëls en het zaad uwer broederen.

25. En nu, gezegend zijt gij, Jozef. Ziet, gij zijt klein; daarom luistert naar de woorden van uwen broeder Nephi, en u zal geschieden volgens de woorden welke ik gesproken heb. Gedenk de woorden uws stervenden vaders. Amen.

———

HOOFDSTUK 4.

1. EN nu ik, Nephi, spreek aangaande de profetieën van welke mijn vader gesproken heeft, aangaande Jozef, die naar Egypte gevoerd was.

2. Want ziet, hij profeteerde waarlijk aangaande al zijn zaad. En er zijn niet veel grooter profetieën, dan welke hij geschreven heeft. En hij profeteerde aangaande ons en onze toekomende geslachten; en zij zijn geschreven op de koperen [a]platen.

3. Daarom, nadat mijn vader geëindigd was met te spreken over de profetieën van Jozef, riep hij de kinderen van Laman, zijne zonen en zijne dochteren en zeide tot hen: »Ziet, mijne zonen en mijne dochteren, die de zonen en dochteren zijn van mijnen eerstgeborene, ik wenschte, dat gij zoudt luisteren naar mijne woorden.”

4. Want de Heere God heeft gezegd, dat in zooverre gij Zijne geboden zult houden, zult gij gezegend worden in het land, en in zooverre gij Zijne geboden niet zult bewaren, zult gij afgesneden worden van Zijne tegenwoordigheid.

---

k, 2 Nep. 26 : 16. Mor. 8 : 14—16, 23. 25, 26. *l*, Een Indiaansch Profeet.

——

a. ziet *a*, 1 Nep. 3.

5. Maar ziet, mijne zonen en mijne dochteren, ik kan niet
nedergaan in mijn graf, tenzij ik u eenen zegen geef. Want
ziet, ik weet, dat indien gij opgebracht wordt in den weg, dien
gij gaan moet, gij daar niet uit zult gaan.
6. Daarom, indien gij gevloekt zijt, ziet, ik laat mijne zege-
ning op u, opdat de vloek van u genomen moge worden, en
nedergebracht worde op de hoofden uwer ouders.
7. Daarom, omreden mijne zegeningen zal de Heere God niet
toestaan, dat gij zult omkomen; waarvoor Hij voor eeuwig barm-
hartig over u en over uw zaad [b]wil zijn.
8. En het geschiedde, dat nadat mijn vader geëindigd was
met spreken tot de zonen en dochteren van Laman, dat hij de
zonen en dochteren van Lémuel voor zich liet brengen.
9. En hij sprak tot hen zeggende: »Ziet mijne zonen en
dochteren, die de zonen en dochteren van mijnen tweeden zoon
zijt; ziet, ik laat op u [c]dezelfde zegening, welke ik gelaten heb
op de zonen en dochteren van Laman; daarom zult gij niet
geheel verwoest worden; maar in het einde zal uw zaad geze-
gend worden,"
10. En het geschiedde toen mijn vader geëindigd was met
spreken, ziet, zoo sprak hij tot de [d]zonen van Ismaël, ja tot
zijn geheele huisgezin.
11. En nadat hij geëindigd was tot hun te spreken, sprak
hij tot Samuel, zeggende: »Gezegend zijt gij en uw zaad; want
gij zult het land beërven gelijk uw broeder Nephi. En uw
zaad zal met zijn zaad [e]gerekend worden en gij zult zijn gelijk
uw broeder, en uw zaad gelijk zijn zaad en gij zult gezegend
zijn in alle uwe dagen.
12. En het geschiedde, nadat mijn vader Lehi tot zijn ge-
heele huis gesproken had, volgens de gevoelens van zijn hart
en den Geest des Heeren, welke in hem was, en zijne jaren
vele zijnde, dat hij stierf en begraven werd.
13. En het geschiedde weinige dagen na zijnen dood, dat
Laman en Lémuel en de zonen van Ismaël toornig op mij werden
tengevolge der terechtwijzingen des Heeren.
14. Want ik, Nephi, werd gedrongen tot hen te spreken
volgens Zijn Woord; want ik had vele dingen tot hen ge-
sproken evenals mijn vader voor zijnen dood; vele van deze
gezegden zijn op mijne [f]andere platen gegraveerd; want een
meer geschiedkundig gedeelte is geschreven op mijne andere
platen.
15. En op [g]deze schrijf ik de dingen mijner ziel en vele
der schriften, welke gegraveerd zijn op koperen platen. Want

---

b, 1 Nep. 13 : 31. 2 Nep. 10 : 18, 19. Jakob 3 : 3—9. Hela 7 : 23, 24. 15 : 10—17· 3 Nep. 20 : 22. Mor. 5 : 20, 21. Ether 13 : 6, 8—11. *c*, vers 5—7. *d*. 1 Nep. 7 : 6. *e*, Jakob 1 : 12—14. *f*, 1 Nep. 9 : 4. *g*, 1 Nep. 6 : 1—5.

mijne ziel verheugt zich in de Schriften en mijn hart bedenkt
ze en ik schrijf ze tot onderricht en nut mijner kinderen.
16. Ziet, mijne ziel verheugt zich in de dingen des Heeren
en mijn hart overdenkt ten allen tijde de dingen, welke ik ge-
zien en gehoord heb.
17. Niettegenstaande de groote goedheid des Heeren, die
mij Zijne groote en wonderbare werken toont, roept mijn hart
uit: »O ellendig mensch die ik ben;" Ja, mijn hart treurt,
omreden mijn vleesch. Mijne ziel bedroeft zich omreden mijne
boosheden.
18. Ik ben omsingeld door de verleidingen en de zonden,
welke mij zoo gemakkelijk bezetten.
19. En wanneer ik mij wensch te verheugen, kermt mijn
hart omreden mijne zonden; niettemin ik weet in wien ik
vertrouw.
20. Mijn God is mijn steun geweest; Hij heeft mij geleid
door mijne ellende in de wildernis en hij heeft mij behoed op
de diepe wateren.
21. Hij heeft mij vervuld met Zijne liefde; ja, tot de ver-
tering van mijn vleesch.
22. Hij heeft mijne vijanden beschaamd, zoodat zij voor
mij beefden.
23. Ziet, Hij heeft mijne stem bij dag verhoord en Hij heeft
mij bij nacht kennis gegeven door visioenen.
24. En op den dag ben ik sterk geworden in machtig ge-
bed tot Hem. Ja, mijne stem heb ik omhoog gezonden, en
engelen kwamen en dienden mij.
25. En op de vleugelen Zijns Geestes is mijn lichaam weg-
gedragen geworden op zeer hooge bergen. En mijne oogen
hebben groote dingen gezien; ja, te groot voor den mensch;
daarom werd mij bevolen ze niet te schrijven.
26. O dan, indien ik zulke groote dingen gezien heb, in-
dien de Heere in Zijne goedgunstigheid jegens de menschen,
hen in zooveel barmhartigheid bezocht heeft, waarom zoude
mijn hart dan treuren; en mijne ziel treuren in de vallei der
ellende; en mijn vleesch wijgkwijnen en mijne kracht vermin-
deren omreden mijne droefheid?
27. En waarom zoude ik mij overgeven aan zonde; omreden
mijn vleesch? Ja, waarom zoude ik mij overgeven aan ver-
leidingen, opdat de booze plaats in mijn hart neemt, om mijn
vrede te verwoesten en mijne ziel te beproeven? Waarom ben
ik toornig tegen mijnen vijand?
28. Ontwaakt mijne ziel! Sluimert niet langer in zonde.
Verblijdt u, o mijn hart en geeft den vijand mijner ziel geene
plaats meer.
29. Wordt niet weder toornig, omreden mijne vijanden. Ver-
mindert mijne kracht niet omreden mijne ellende.
30. Verblijdt u, o mijn hart en roept tot den Heere en
zegt: »O Heere, ik zal U voor eeuwig prijzen; ja, mijne ziel

wil zich in U verheugen mijn God, de rots mijns heils.
31. O Heere, wilt Gij mijne ziel verlossen? Wilt Gij mij
verlossen uit de handen mijner vijanden? Wilt Gij mij maken,
zoodat ik beef voor de gedachte aan zonde?
32. Moge de poorten der hel voortaan voor mij gesloten
zijn, dewijl mijn hart gebroken en mijn geest verslagen is! O
Heere, sluit de poorten uwer rechtvaardigheid niet voor mij, opdat
ik moge wandelen in het pad der lage vallei, dat ik nauwge-
zet moge zijn in den rechten weg?
33. O Heere, wilt mij omsingelen in de kleederen uwer
rechtvaardigheid! O Heere, wilt gij eenen weg voor de
ontkoming aan mijne vijanden maken? Wilt gij mijn pad
recht voor mij maken? Wilt gij geen struikelblok in mijnen
weg zetten? Maar dat gij mijnen weg wildet gelijk maken
voor mij, en mijnen weg niet afsluiten, maar de wegen mijner
vijanden!
34. O Heere, ik heb op U vertrouwd; en ik wil voor
eeuwig op U vertrouwen. Ik wil mijn vertrouwen niet stellen
in den arm des vleesches; want ik weet, dat een iegelijk ver-
vloekt is, die zijn vertrouwen in den arm des vleesches stelt.
Ja, vervloekt is hij, die op een mensch vertrouwt en vleesch
tot zijnen arm stelt.
35. Ja, ik weet dat God mildelijk geeft aan degenen, die
Hem vragen. Ja, mijn God wil mij geven, indien ik niet
kwalijk bid; daarom wil ik mijne stem verheffen tot U, ja, ik
wil roepen tot U mijnen God, de rots mijns heils. Ziet, mijne
stem zal voor eeuwig tot U, mijne rots en mijnen eeuwigen
God opstijgen. Amen.

HOOFDSTUK 5.

1. ZIET, het geschiedde, dat ik, Nephi, veel tot den Heer,
mijn God, bad, omreden den [a]toorn mijner broeders.
2. Maar ziet, hun toorn tegen mij vermeerderde, zoodat
zij mij het leven zochten te benemen.
3. Ja, zij murmureerden tegen mij, zeggende: »Onze jon-
gere broeder denkt over ons te heerschen; en wij hebben ter
wille van hem vele beproevingen doorstaan. Daarom, laten wij
hem nu verslaan, opdat wij niet ellendiger worden voor zijne woor-
den. Want ziet, wij willen hem niet als heerscher hebben; want
het komt ons, die de oudere broeders zijn toe, om over dit volk
te heerschen.
4. Nu, ik schrijf niet al de woorden, op deze platen; die
zij tegen mij murmureerden; het is mij voldoende te zeggen, dat
zij mij het leven zochten te benemen.
5. En het geschiedde, dat de Heere mij waarschuwde,

---

a. 2 Nep. 4 : 13. Enos 1 : 20. Mor. 10 : 15.

opdat ik, Nephi, mij van hen zoude verwijderen en in de wildernis zoude vlieden, met allen die met mij zouden willen gaan.

6. Daarom geschiedde het, dat ik, Nephi, mijn huisgezin nam, en alzoo Zoram met zijn huisgezin, en Samuel, mijn oudere broeder en zijn huisgezin, en Jakob en Jozef, mijne jongere broeders; en eveneens mijne zusters en al diegenen, die met mij wilden gaan. En al degenen, die met mij wilden gaan, waren zij, die geloofden in de waarschuwingen en in de openbaringen van God, waardoor zij naar mijne woorden luisterden.

7. En wij namen onze tenten en alle dingen, welke wij noodig hadden, en reisden gedurende vele dagen in de wildernis. En nadat wij vele dagen gereisd hadden, sloegen wij onze tenten op.

8. En mijn volk wilde, dat wij die plaats den naam »Nephi" zouden geven; daarom noemden wij haar »Nephi."

9. En al degenen, die met mij waren, namen op zich den naam »Nephi" aan te nemen, of zich het volk van »Nephi" te noemen.

10. En wij trachtten de oordeelen en de statuten en de geboden des Heeren volgens de wet van Mozes in alle dingen te onderhouden.

11. En de Heere was met ons; en wij waren zeer voorspoedig, want wij zaaiden zaad en maaiden in grooten overvloed. En wij begonnen vee te teelen, en hadden kudden en beesten van iedere soort.

12. En ik, Nephi, had de verslagen medegenomen, welke op de koperen [c]platen gegraveerd waren; en eveneens den [d]bal of het kompas, welke door de hand des Heeren voor mijnen vader bereid was, naar hetgeen geschreven is.

13. En het geschiedde, dat wij zeer voorspoedig begonnen te worden en vermenigvuldigden in het land.

14. En ik, Nephi, nam het [e]zwaard van Laban, en naar dat voorbeeld maakte ik vele zwaarden, opdat wij ons zouden kunnen verdedigen, wanneer te eeniger tijd het volk, dat nu Lamanieten genoemd wordt op ons zoude komen om ons te verwoesten; want ik wist hunne [f]haat tegen mij, mijne kinderen en diegenen die mijn volk genoemd werden.

15. En ik leerde mijn volk huizen bouwen, en alle [g]soorten van hout bewerken; evenals ijzer, koper, geel koper, staal, goud, zilver en andere kostbare metalen, welke in overvloed aanwezig waren.

---

b, Omni 1 : 12, 27. Woorden van Mor. 1 : 13 Mos, 7 : 6, 7, 9, 21. 9 : 1, 3, 4, 14. 11 : 13. 19 : 15, 19, 22. 21 : 26. 23 : 35—38. 28 : 1, 5. 29 : 3. Alma 2 : 24. 5 : 3. 17 : 8. 20 : 1, 2. 22 : 1, 26—34. 25 : 13. 27 : 14. 47 : 1, 20. 50 : 8, 11. 54 : 6. Hela 4 : 12. 5 : 20, 21. *c*, ziet *a* 1 Nep. 3. *d*, ziet *d*. 1 Nep. 16. *e*, ziet *a*, 1 Nep. 4. *f*, ziet *a*, 2 Nep. 5. *g*, Jarom 1 : 8. Ether 7 : 9.

16. En ik, Nephi, bouwde eenen [h]tempel, en ik bouwde
dien op de wijze van den tempel van Salomon, uitgezonderd,
dat hij niet uit zoovele kostbare dingen bestond; want zij waren
niet in het land te vinden; daarom kon hij niet gebouwd worden gelijk Salomon's tempel. Maar de voltooiing was gelijk aan
die van Salomons tempel, en het werk er van was zeer fijn.
17. En het geschiedde, dat ik, Nephi, maakte dat mijn volk
zeer industrieëel werd, en met hunne handen arbeidde.
18. En het geschiedde, dat zij verlangden, dat ik hun
[i]Koning zoude zijn. Maar ik, Nephi, verlangde, dat zij geenen
Koning zouden hebben; niettemin deed ik alles voor hen
wat in mijne macht was.
19. En ziet, de woorden des Heeren, welke Hij gesproken
had, aangaande mijne broeders waren vervuld geworden, dat
ik hun heerscher en leeraar zoude zijn; waardoor ik hun
heerscher en leeraar was geweest, volgens de geboden des Heeren, tot den dag, waarop zij mijn leven zochten te [k] benemen.
20. Daarom was het woord des Heeren vervuld, hetwelk
Hij tot mij gesproken had, zeggende: »In zooverre zij niet naar
uwe woorden willen luisteren, zullen zij [l]afgehouwen worden
van voor het aangezicht des Heeren." En ziet, zij waren afgesneden uit Zijne tegenwoordigheid.
21. En Hij had een [m]vloek op hen doen komen; ja, eenen
zwaren vloek, omreden hunne ongerechtigheid. Want ziet, zij
hadden hunne harten tegen Hem verhard, zoodat zij gelijk eenen
steen geworden waren; daarom, daar zij wit en zeer schoon en
aannemelijk waren, deed de Heere eene donkere huid op hen
komen, opdat zij niet verlokkend zouden zijn voor mijn volk.
22. En dus zegt de Heere God: »Ik zal hen maken, dat
zij afschuwelijk voor uw volk zijn, tenzij zij zich van hunne
goddeloosheden bekeeren."
23. »En vervloekt zal het zaad zijn, dat zich met hun zaad
vermengt; want het zal gevloekt zijn met den zelfden vloek."
En de Heere sprak, en het was geschied.
24. En door den vloek, welke op hen rustte, werden zij
een ijdel volk, vol van boosheden en bedrog, die in de wildernis beesten voor hunne prooi zochten.
25. En de Heere God zeide tot mij: »Zij zullen eene [n]tuchtiging voor uw zaad zijn, om bij hen de herinnering aan Mij
op te wekken; en in zooverre zij zich Mij niet willen herinneren, en naar mijne woorden luisteren, zullen zij ze geeselen;
ja, tot verwoesting.
26. En het geschiedde, dat ik, Nephi, Jacob en Jozef

---

h, Jakob 1 : 17. Alma 16 : 13. 23 : 2. 26 : 29. Hela 3 : 9, 14. 3 Nep. 2 : 1. *i*, 2 Nep. 6 : 2. Jakob 1 : 9, 11, 15. Jarom 1 : 7. 14. Omni 1 : 12, 19, 23, 24. Mos. 1 10. 6 : 4—7. *j*, ziet *c*, 1 Nep. 2. *k*, ziet vers 2. *l*, ziet *b*, 1 Nep. 2. *m*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *n*, 1 Nep. 2 : 24. 12 : 19. Alma 45 : 9—14. 46 : 24. Mor. 6.

zegende, en hen toewijdde dat [o]zij priesteren en leeraren zouden zijn over het land van mijn volk.

27. En het geschiedde, dat wij in geluk leefden.

28. En dertig jaren waren verloopen, sedert wij Jeruzalem verlaten hadden.

29. En ik, Nephi, had de [p]verslagen van mijn volk tot op dien tijd, gehouden op mijne platen, welke ik gemaakt had.

30. En het geschiedde, dat de Heere God tot mij zeide: »Maak [q]andere platen en gij zult daarop graveeren vele dingen, welke goed zijn in Mijne oogen tot nut van uw volk.

31. Daarom, ik, Nephi, om gehoorzaam te zijn aan de geboden des Heeren, ging en maakte deze platen, waarop ik deze dingen gegraveerd heb.

32. En ik graveer datgene, wat aangenaam is in de oogen des Heeren. En indien mijn volk zich verheugt in de dingen van God, zullen zij verheugd zijn met de graveeringen welke op deze platen zijn.

33. En, indien mijn volk de meer bijzondere deelen van de geschiedenis mijns volks verlangt te weten, zoo moeten zij mijne andere platen onderzoeken.

34. En het is mij voldoende, te zeggen, dat veertig jaren waren verloopen, en wij hadden al reeds oorlogen en twisten met onze broeders.

HOOFDSTUK 6.

1. DE woorden van Jakob, den broeder van Nephi, welke hij tot het volk van Nephi gesproken heeft.

2. Ziet, mijne geliefde broederen! Ik, Jakob, van God geroepen zijnde, en [a]geordineerd op de wijze Zijner heilige orde, en ingewijd door mijnen broeder, Nephi, tot wien gij opziet als eenen [b]koning of eenen beschermer, en op wien gij vertrouwt voor redding, ziet, gij weet, dat ik zeer vele dingen tot u gesproken heb.

3. Niettemin, ik spreek wederom tot u; want ik ben verlangend naar het welzijn uwer zielen. Ja, mijne ongerustheid over u is groot; en gij zelf weet, dat dit altijd zoo geweest is; want ik heb u altijd met alle naarstigheid vermaand en ik heb u de woorden mijns vaders geleerd en ik heb tot u gesproken aangaande alle dingen, welke geschreven zijn van de schepping der wereld af.

4. En nu, ziet, ik wenschte tot u te spreken over de dingen, welke zijn en welke nog moeten geschieden; daarom wil

---

o, 2 Nep. 6 : 2. Jakob 1 : 18, 19. *p*, ziet *f*, 1 Nep. 1. *q*. ziet *c*, 1 Nep. 9.

a, 2 Nep. 5 : 26. Jakob 1 : 18. 19. *b*, ziet *i*, 2 Nep. 5.

ik u de woorden van Jesaja lezen. En het zijn de woorden,
welke mijn broeder verlangd heeft, dat ik tot u zoude spreken.
En ik spreek tot u om uwentwil, opdat gij moogt leeren en
den naam van uwen God verheerlijken.
5. En nu, de woorden, welke ik zal lezen, zijn die, welke
Jesaja sprak aangaande het geheele huis Israëls; daarom mogen
zij met u vergeleken worden, omdat gij van het huis Israëls
zijt. En er zijn vele dingen door Jesaja gesproken geworden
welke op u toegepast kunnen worden, omdat gij van het huis
Israëls zijt.
6. En nu, dit zijn de woorden: [c] Aldus zegt de Heere
God: Ziet, ik zal Mijne hand tot de Heidenen opheffen en
Mijne banier tot het volk oprichten; en zij zullen uwe zonen
in hunne armen brengen en uwe dochteren zullen op hunne
schouders gedragen worden.
7. En de Koningen zullen uwe voedsterheeren zijn en hunne
Koninginnen uwe zoogvrouwen; zij zullen voor u nederbuigen,
met hunne aangezichten tot de aarde en het stof uwer voeten
lekken; en gij zult weten, dat ik de Heere ben; want zij zullen
niet beschaamd worden, die op mij wachten.
8. En nu, ik, Jakob, wil een weinig over deze woorden
spreken. Want ziet, de Heere heeft mij [d] getoond, dat degenen,
die te Jeruzalem zijn, vanwaar wij gekomen zijn, verslagen en
gevangelijk weggevoerd zijn geworden.
9. Niettemin, de Heere heeft mij getoond, dat zij wederom
zullen terugkeeren. En Hij heeft mij eveneens getoond, dat de
Heere God, de Heilige Israëls zichzelven in het vleesch aan
hen zoude openbaren; en nadat Hij zich bekend gemaakt zal
hebben, zullen zij Hem geeselen en kruisigen, volgens de woorden des Engels, die tot mij gesproken heeft.
10. En nadat zij hunne harten verhard en hunne nekken
tegen den Heilige Israëls verhard hebben, zullen de oordeelen
van den Heilige Israëls op hen komen. En de dag komt, dat
zij geslagen en bezocht zullen worden.
11. Daarom, nadat zij hier en daar verdreven zijn, want
aldus zegt de Engel, zullen velen bezocht worden in het vleesch,
en niet omkomen, omreden de gebeden der getrouwen; zij
zullen verspreid, geslagen en gehaat worden; niettemin, de
Heere zal hen barmhartig zijn, zoodat zij, [e] wanneer zij tot de
kennis huns Verlossers zullen komen, zij wederom te zamen
vergaderd zullen worden tot de landen hunner inwoning.
12. En gezegend zijn de [f] Heidenen, degenen van wie de
profeet geschreven heeft; want ziet, indien zij zich zullen bekeeren en niet tegen Zion zullen strijden, en zich niet ver-

---

c, Jes. 49 : 22. 23. *d*, 1 Nep. 7 : 13, 14. *e*, ziet *e*, 1 Nep. 15. *f*, 1 Nep. 13 : 12—23, 30—35, 38—42. 14 : 1—5. 2 Nep. 10 : 8—14, 18, 19. 3 Nep. 16 : 6, 7. 20 : 27. 21 : 2—6, 22—25. Mor. 5 : 19.

eenigen met die groote en [g] afschuwelijke kerk, zullen zij zalig worden; want de Heere God zal Zijne verbonden vervullen, welke Hij met Zijne kinderen gemaakt heeft; en om deze reden heeft de profeet deze dingen geschreven.

13. Daarom, [h] zij die tegen Zion en het verbondsvolk des Heeren strijden, zullen het stof hunner voeten lekken, en het volk des Heeren zal niet beschaamd worden. Want het volk des Heeren zijn degenen, die op Hem wachten; want zij verwachten de komst van den Messias.

14. En ziet, volgens de woorden van den profeet zal de Messias zich zelven wederom ten tweeden [i] male stellen, om hen te herstellen; daarom zal Hij zich zelven aan hen bekend maken in kracht en groote heerlijkheid, tot de verwoesting hunner vijanden, wanneer die dag komt; dat zij in Hem zullen gelooven, en niemand, die in Hem gelooft, zal Hij verwoesten.

15. En zij, die in Hem [j] niet gelooven zullen verwoest worden door vuur en onweder en door bloedvergietingen en door aardbevingen en door pestilentiën en door hongersnood. En zij zullen weten, dat de Heere God, de Heilige Israëls is.

16. [k] Want zal den machtige de prooi ontnomen of de wettige gevangene verlost worden?

17. Maar aldus zegt de Heere: Zelfs de gevangenen der machtigen zullen verlost en de prooi der vreeselijken weggenomen worden; want de Machtige God zal Zijn verbondsvolk verlossen. Want aldus zegt de Heere: »Ik zal strijden met degenen, die tegen u strijden."

18. En die u verdrukken zal ik voeden met hun eigen vleesch; en zij zullen van hun eigen bloed dronken zijn als van zoete wijn; en alle vleesch zal weten dat Ik de Heere, Uw Zaligmaker en Verlosser, de Machtige Jakobs ben.

HOOFDSTUK 7. *(Ziet Jesaja 50).*

1. ALDUS zegt de Heere: [a]Heb ik U weggedaan? Of heb ik u voor eeuwig verstooten? Waar is de [b]scheidbrief uwer moeder? Aan wien heb ik u weggedaan? Of aan wien mijner [c]schuldeischers heb ik u verkocht? Aan wien heb ik u verkocht? Ziet, door uwe ongerechtigheden [d]hebt gij u zelven verkocht en om uwe overtredingen is uwe moeder weggedaan.

---

g. ziet *a*, 1 Nep. 13. *h*, ziet *j*, 1 Nep. 22. *i*, 2 Nep. 21 : 11. 25 : 17. 29 : 1. *j*, 1 Nep. 14 : 3, 15—17. 22 : 13—23. 2 Nep. 10 : 15, 16. 27 : 2—4. 28 : 15—32. 3 Nep. 16 : 8—15. 20 : 15—20. 21 : 11—21. 29. Mor. 5 : 22—24. Ether 2 : 8—11. *k*, Jesaja 49 : 24—26.

Mal. 2 : 16. Math. 19 : 9. *b*, Deut. : 24 1—4. Jer. 3 : 8. Hos. *c*, 2 Kon. 4 :1. Math. 18 25. *d* Jes. 52 : 3.

2. Daarom, toen ik kwam was er niemand; [e]toen ik riep,
was er niemand om te antwoorden. Is mijne hand dan verkort
o huis Israëls, dat zij niet verlossen kan of heb ik geene kracht
om te redden? Ziet, [f]door Mijne bestraffing droog ik de zee op,
en ik maak [g]hunne rivieren tot eene wildernis en [h]hunne visch
stinkend dewijl de wateren opgedroogd zijn; zij sterven van
dorst.
3. [i]Ik bekleed de hemelen met donkerheid [j]en stel een
zak tot zijn bedeksel.
4. [k]De Heere heeft mij de tong der geleerden gegeven,
opdat ik ter rechter tijd een woord tot u weet te spreken, o
huis Israëls. Wanneer gij vermoeid zijt wekt hij morgen op
morgen. Hij wekt mijn oor om te hooren gelijk de geleerden.
5. De Heere God heeft mijn oor geopend; ik was niet
wederspannig noch keerde mij achterwaarts.
6. Ik geef mijnen rug aan degenen, die mij slaan, en mijne
wangen dengenen, die mij het haar uittrekken. Mijn aangezicht
verberg ik niet voor smaadheden en speeksel.
7. Want de Heere God helpt mij; daarom word ik niet ten
schande. Daarom heb ik mijn aangezicht gelijk een keisteen
gezet en ik weet, dat ik niet zal beschaamd worden.
8. En de Heere is nabij en rechtvaardigt mij. Wie zal
met mij twisten? Laat ons te zamen staan. Wie is mijne tegenpartij?
Laat hem nabij mij komen [l]en ik zal hem slaan met de
kracht mijns monds.
9. Want de Heere God helpt mij. En ziet, alle degenen,
die mij veroordeelen, zullen [m]altemaal als een kleed verouderen;
en de mot zal hen eten.
10. Wie is er onder u lieden die den Heere vreest; die
de stem van zijnen dienstknecht gehoorzaamt, die in duisternis
wandelt en geen licht heeft?
11. Ziet, gij allen, die een vuur aansteekt, die zich zelven
omringt met vonken, wandelt in het licht van uw vuur en in
de vonken welke gij ontstoken hebt. [n]Dit zult gij hebben van
mijne hand. In smart zult gij lieden nederliggen.

HOOFDSTUK 8. *(Ziet Jesaja 51.)*

1. LUISTERT naar mij, gij die de gerechtigheid navolgt.
Aanschouwt de rots waaruit gij gehouwen zijt, en de holte des
puts waaruit gij gegraven zijt.

---

e, Spreuken 1 : 24—27. Jes. 65 : 12. 66 : 4. Jer. 7 : 13. 35 : 15. Lees *b*, Ver. 133 : 67. *f*, Exod. 14 : 21. Ps. 106 : 9. Nah. 1 : 4. Leer, & Ver. 133 : 68. *g*, Jos. 3 : 15, 16. *h*, Exo. 7 : 18, 21. *i*, Exo. 10 : 21. *j*, Openb. 6 : 12. *k*, Exo. 4 : 11. *l*, Jes. 11 : 4. *m*, Job 13 : 28. Ps. 102 : 26. Jes. 51 : 6, 8. *n*, Leer. & Ver. 133 : 70.

2. Ziet op Abraham, uwen vader en Sara, die u gebaard heeft; want ik heb hem alleen geroepen en hem gezegend.

3. Want de Heere [a]zal Zion troosten: Hij zal al [b]hare woeste plaatsen troosten en Hij zal hare [c]wildernis gelijk Eden maken en [d]hare woestijn gelijk den hof des Heeren. Vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden; dankzeggingen en eene stem van gejuich.

4. Luistert naar mij, mijn volk, neigt uw oor naar mij, o. mijne natie; want eene [e]wet zal van mij uitgaan en ik zal mijn recht doen rusten tot een licht der volken.

5. Mijne gerechtigheid is nabij; mijn heil is voortgegaan en mijn arm zal het volk rechten. [f]De eilanden zullen op mij wachten en op mijnen arm zullen zij vertrouwen.

6. [g]Heft uwe oogen op tot de Hemelen en ziet op de aarde beneden; want de hemelen zullen voorbijgaan gelijk rook, en de aarde zal gelijk een kleed verouderen; en zij, die daarin wonen, zullen op gelijke wijze sterven. Maar, mijn heil zal voor eeuwig zijn en mijne gerechtigheid zal niet verbroken worden.

7. Luistert naar mij, die de gerechtigheid kent; het volk in wiens hart ik mijne [h]wet geschreven heb, vreest niet de smaadheden van den mensch, noch hunne beschimpingen.

8. [i]Want de mot zal hen opeten gelijk een kleed; en de worm zal hen eten gelijk wol. Maar mijne gerechtigheid zal voor eeuwig zijn en mijn heil van geslacht tot geslacht.

9. [j]Ontwaak, ontwaak, trek [k]sterkte aan, o arm des Heeren; ontwaak [l]als in de dagen van ouds. Zijt gij het niet, die Rahab [m]uitgehouwen hebt, die den draak verwondde.

10. Zijt gij het niet, die de zee, de wateren van den grooten afgrond gedroogd hebt? die de diepte der zee gemaakt heeft als eenen weg voor de verlosten om door te gaan.

11. [n]Daarom de verlosten des Heeren zullen wederkeeren, en tot Zion komen met gejuich; en eeuwige vreugde en heiligheid zal op hun hoofden zijn; zij zullen blijdschap en vreugde verkrijgen; treuring en zuchten zullen wegvlieden.

12. Ik ben het; Ja, ik ben het, die u vertroost. Ziet, wie zijt gij, dat gij den mensch zoudt vreezen, die sterven zal; en voor eens menschenkind, die aan gras gelijk gemaakt zal worden;

13. En vergeet den Heere, uwen Maker, die de hemelen uitgebreid en de fondamenten der aarde gelegd heeft; [o]en vreest

---

a, Vers 12. Ps. 102 : 13. Jes. 40 : 1. 52 : 9. *b*, Jes. 35 : 1. *c*, Ps. 107 : 34, 35—37. Jes. 32 : 15—20. 35 : 1, 2, 6, 7. 43 : 19, 20. *d*, Jes. 35 : 1, 2, 6, 7. 43 : 19, 20. *e*, Jes. 2 : 3. Mic. 4 : 2. *f*, ziet *a*, 1 Nep. 21. *g*, 102 : 25, 26. Math. 24 : 35. Pet. 3 : 10—12. *h*, ziet *e*. *i*, ziet *m*, 2 Nep. 7. *j*, Ps. 44 : 23. Jes. 52 : 1. *k*, Psalm 93 : 1. Openb. 11 : 17. *l*, Ps. 44 : 1. *m*, Ps. 74 : 13, 14. 89 : 10. Jes. 27 : 1. 35 : 8. 43 : 16. Ezek 29 : 3. *n*, Jes. 35 : 8—10. Jer. 31 : 12, 13. *o*, 1 Nep. 22 : 17.

gestadig den ganschen dag, omreden de grimmigheid des benauwers, alsof hij bereid was om u te verderven? [p]En waar is de grimmigheid uwer benauwers?
14. De [q]gevangene banneling haast zich, opdat hij losgemaakt moge worden; en dat hij niet in den put zoude sterven; noch zijn brood hem zoude ontbreken.
15. Maar ik ben de Heere, uw God, die de zee klieft, dat hare golven bruisen. Heer der Heirscharen is mijn naam.
16. En ik heb mijne woorden in uwen mond gelegd en heb u bedekt door de schaduw mijner handen, [r]opdat ik de hemelen zoude planten en de fondamenten der aarde zoude leggen en zeggen tot Zion: [s]»Ziet, gij zijt mijn volk.”
17. Waak op, waak op, sta op Jeruzalem, [t]gij, die gedronken hebt van de hand des Heeren, den beker Zijner grimmigheid; den droesem des bekers der zwijmeling, hebt gij gedronken, ja uitgezogen.
18. Daar is niemand van alle de kinderen die zij gebaard heeft, die haar zachtkens leidt, en niemand van alle de zoons die zij opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt.
19. Deze [u]twee zonen zijn tot u gekomen; wie zal medelijden hebben met u, uwe verwoesting, verlatenheid, honger en het zwaard? En door wien zal ik u troosten?
20. Uwe zonen zijn bezweken, uitgezonderd deze twee; zij liggen aan het hoofd van alle straten, gelijk een wilde os in een net; zij zijn vol van de grimmigheid des Heeren, de bestraffing uws Gods.
21. Daarom, hoort nu dit, gij bedrukten; en gij dronkenen, maar niet van wijn.
22. Aldus zegt uw Heer, de Heer en uw God pleiten de zaak van zijn volk; ziet, ik heb den beker der siddering uit uwe hand genomen; den droesem des bekers mijner grimmigheid, zult gij niet wederom drinken.
23. Maar [v]ik zal het in de handen geven dergenen, die u verdrukt hebben; die tot uwe ziel gezegd hebben: »Buigt u neder opdat wij over u gaan; en gij hebt uw lichaam gesteld als den grond en als de straat voor hen, die over u gingen.
24. [w]Ontwaak, ontwaak, trek uwe sterkte aan! O Zion, doet uwe schoone kleederen aan o Jeruzalem, de heilige stad! [x]want van nu aan zal de onbesnedene en onreine niet meer tot u komen.
25. Schudt u zelf uit het stof; maak u op; zit neder o Jeruzalem; maak u zelf [y]los van de banden uwer nek o gij gevangene dochters Zions.

---

p, ziet *j*. 1 Nep. 22. *q*, Vers 16, 21—25. Jes. 60 : 12, 14. *r*, Jes. 65 : 17. 66 : 22. *s*, Ver. 3. Ps. 46 : 4—7. 48 : 1—3. 102 : 13—16. *t*, Jes. 40 : 1, 2, 9, 10. Lucas 21 : 22—24. *u*, Vers 20. Jaen 11 : 3—13. *v*. Joël 3 : 9—16. Zach. 12 : 2, 3, 8, 9. 14 : 3 12—15. *w*, Vers 9—11. Jes. 52 : 1, 2. *x*, Joël 3 : 17. Zach. 14 : 21. *y*, ziet *q*.

HOOFDSTUK 9.

1. EN nu, geliefde broeders, ik heb deze dingen gelezen,
opdat gij zoudt weten aangaande de verbonden des Heeren, die
Hij gemaakt heeft met het gansche huis Israëls.
2. Dat Hij gesproken heeft tot de Joden door den mond
Zijner heilige profeten, zelfs van af den beginne; van geslacht
tot geslacht, tot de tijd zal komen, dat zij [a]hersteld zullen wor-
den tot de ware kerk en kudde van God, wanneer zij naar
huis vergaderd zullen worden tot de landen hunner erfenis, en
gesteld zullen worden in alle hunne landen der belofte.
3. Ziet, mijne geliefde broeders, ik spreek deze dingen
tot u, opdat gij u moogt verheugen en immer uwe hoofden
zoudt verheffen, omreden de zegeningen, welke de Heere God
over uwe kinderen zal uitstorten.
4. Want ik weet, dat velen van u lieden veel onderzocht
hebben, om de toekomende dingen te weten; daarom weet ik,
dat u bekend is, dat ons vleesch moet sterven en wegkwijnen;
nochtans zullen wij in ons [b]vleesch God aanschouwen.
5. Ik weet, dat het u bekend was, dat Hij zich zelven
in het lichaam zoude toonen aan de inwoneren van Jeruzalem,
van waar wij gekomen zijn; want het is noodig, dat het onder
hen zij; want het betaamde den grooten Schepper, dat Hij
toestond zich zelven te onderwerpen aan den mensch in het
vleesch, en te [c]sterven voor alle menschen, opdat alle men-
schen aan Hem onderworpen zouden zijn.
6. Want, gelijk de dood over alle menschen is gekomen,
om het barmhartige plan van den grooten Schepper te vervul-
len, is het eveneens noodig, dat er eene kracht der opstanding
is; en de [d]opstanding moet komen tot den mensch tengevolge
van den val; en de val kwam als een gevolg der overtreding;
en omreden de mensch gevallen is, waren zij afgesneden [e]van
de tegenwoordigheid des Heeren.
7. Daarom moest het eene eindelooze [f]verzoening zijn; en
tenzij er geene eindelooze verzoening is, zoude deze sterfelijk-
heid geene onsterfelijkheid kunnen aandoen. Daarom, het
[g]eerste oordeel, hetwelk over den mensch kwam, moest voor
eeuwig gebleven zijn. En indien dit zoo is, dit vleesch moest
nederleggen en vergaan, en keeren tot hare moeder aarde, om
niet wederom op te staan.
8. O, de wijsheid van God! Zijne barmhartigheid en ge-
nade! Want ziet, indien het vleesch niet meer zoude opstaan,

---

a, Ziet *e*, 1 Nep. 15. *b*, Vers 15, 22, 26, 38. Mos. 16 : 10. Alma 5 : 15, 22. 11 : 41—45. 12 : 12—18. 40 : 21. 42 : 23. Hela 14 : 15—18. 3 Nep. 27 : 14, 15. Moro 9 : 13. Moro. 10 : 34. *c*, vers 21 : 22. Hela 14 : 15—18. 3 Nep. 27 : 14, 15. *d*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *e*, Vers 9. Alma 42 : 7, 9, 11, 14, 23. Hela 14 : 16, 17. *f*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *g*, Vers 8—16. Mos. 3 : 26, 27. 16 : 4—11. Alma 11 : 45. 12 : 18, 26, 36. 42 : 6, 9, 14. Hela 14 : 16, 17. Mor. 9 : 13.

moesten onze geesten onderworpen zijn aan dien [h]engel, die uit
de tegenwoordigheid van den eeuwigen God viel en den duivel
werd om niet meer op te staan.
9. En onze geesten moesten aan hem [i]gelijk en wij
duivelen worden; engelen van eenen dui vel, om uitgesloten
te zijn van de tegenwoordigheid van onzen God om te vertoe-
ven met den vader der leugenen, in ellende gelijk hij zelf; ja,
aan dat wezen, dat onze eerste ouders verleidde, dat zich ver-
anderde, alsof het een engel des lichts ware, en de harten der
menschenkinderen opwekte tot geheime vereenigingen om te
moorden en alle soorten van geheime werken der duisternis te
bewerken.
10. O, hoe groot is de goedheid van onzen God, die eenen
weg tot onze ontkoming bereidt, uit de handen van dit vreese-
lijk monster; ja, dat monster, [j]dood en hel; dewelke ik den
dood van het lichaam en eveneens den dood des geestes noem.
11. En door den weg der verlossing van onzen God den
Heilige Israëls, deze dood waarvan ik gesproken heb, als de
tijdelijke; zal hare dooden opgeven, welke dood het graf is.
12. En deze dood, waarvan ik gesproken heb, welke de
de geestelijke dood is, zal hare dooden opgeven, welke geestelijke
dood de hel is; daarom moeten [k]dood en hel hunne dooden
opgeven en de hel moet hare gevangene geesten overgeven; en
het graf moet zijne gevangene lichamen overgeven; en de licha-
men en de geesten der menschen zullen hersteld worden de
een tot den ander; en het is door de kracht der opstanding van
den Heilige Israëls.
13. O, hoe groot is het plan van onzen God! want aan de
andere hand moet het [l]paradijs van God de geesten der recht-
vaardigen overgeven en het graf moet het lichaam der recht-
vaardigen opgeven; en de geest en het lichaam zijn wederom
aan elkander [m]hersteld; en alle menschen worden onsterfelijk
en onbederfelijk; en zij zijn levende zielen, hebbende eene vol-
maakte kennis gelijk wij in het vleesch; tenzij dat onze kennis
volmaakt zal zijn.
14. Daarom zullen wij eene [n]volmaakte kennis hebben van
al onze schuld en onze onreinheid en onze naaktheid; en de
rechtvaardigen zullen eene volmaakte kennis hebben van hunne
vreugde en hunne gerechtigheid, bekleed zijnde met reinheid,
zelfs met de kleederen der gerechtigheid.
15. En het zal geschieden, dat wanneer alle menschen van
dezen eersten dood tot het leven zullen overgegaan zijn, in zoo-

---

h, ziet *i*. 2 Nep. 2. *i*, vers 16, 26, 37, 46. 1 Nep. 14 : 3, 4, 7. 2 Nep. 28 : 20—23. Mos. 16 : 2—5, 11. *j*, vers 11—13, 26. Mos. 16 : 4—8. Alma 12 : 24—27. 40 : 23—26. 42 : 6—15. Hela 14 : 15—19. Mor. 9 : 13. *k*, ziet *j*. *l*, Alma 40 : 12, 14. 4 Nep. 1 : 14. Moro. 10 : 34. *m*, Alma 11 : 42—45. 40 : 21, 24, 41. *n*, Mos. 3 : 25. Alma 11 : 43. 12 : 14.

verre dat zij onsterfelijk zijn geworden, zij moeten verschijnen
voor den rechterstoel van den Heilige Israëls; en dan komt
het oordeel, en dan moeten zij geoordeeld worden volgens het
heilige oordeel Gods.
16. En zoo zeker als de Heere leeft, want de Heere God
heeft het gesproken, en het is Zijn eeuwig woord, hetwelk niet
voorbijgaan kan, zullen de rechtvaardigen, steeds rechtvaardig
blijven; en zij, die vuil zijn, steeds [o]vuil blijven. Daarom, zij
die vuil zijn, zijn de duivelen en zijne engelen, en zij zullen
weggaan in het eeuwig vuur, dat voor hen bereid is; en hunne
pijnen zijn als een meer van vuur en zwavel, wiens vlammen
voor eeuwig en eeuwig opstijgen en geen einde hebben.
17. O, de grootheid en rechtvaardigheid van onzen God!
Want Hij volbrengt alle Zijne woorden, en zij zijn uit Zijnen
mond voortgegaan en Zijne wet moet vervuld worden.
18. Maar ziet, de rechtvaardigen, de heiligen van den
Heilige Israëls, zij, die geloofd hebben in den Heilige Israëls,
zij, die de kruisen der wereld doorstaan en de schande er van
veracht hebben; zij zullen het Koninkrijk Gods beërven, het-
welk voor hen bereid was [p]van af de grondlegging der wereld;
en hunne vreugde zal voor eeuwig vol zijn.
19. O, de grootheid van de barmhartigheid onzes Gods,
den Heilige Israëls! want Hij verlost Zijne heiligen van dat
[q]verschrikkelijk monster, den duivel, dood, hel, en dat meer
van vuur en zwavel, hetwelk eindelooze foltering is.
20. O, hoe groot is de heiligheid van onzen God! want
Hij weet [r]alle dingen, en daar is niet een ding, dat Hij
niet weet.
21. En Hij komt in de wereld, opdat Hij alle menschen
moge redden, indien zij naar Zijne stem willen luisteren; want
ziet, Hij lijdt de smarten van alle menschen; ja, de [s]pijnen
van elk levend schepsel, zoowel mannen als vrouwen als kin-
deren, die tot het huisgezin van Adam behooren.
22. En Hij lijdt dit, opdat de [t]opstanding over alle men-
schen moge komen; opdat alle menschen voor Hem mogen staan
in den grooten oordeelsdag.
23. En Hij gebiedt allen menschen, dat [u]zij zich moeten

---

o, 1 Nep. 15 : 33—35. Alma 7 : 21. Mor. 9 : 14. *p*, Alma 13 : 3, 5, 7—9. 22 : 13. 42 : 26. Hela 5 : 47. 3 Nep. 26 : 5. Ether 3 : 14, 4 : 14, 15, 19. 12 : 32—34, 37. Moro. 8 : 12. *q*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *r*, Alma 7 : 13. 13 : 7. 18 : 32. 26 : 35. Hela 9 : 41. 3 Nep. 27 : 26. Mor. 8 : 17. Moro. 7 : 22. *s*, vers 5, 7. Mos. 3 : 7, 14. 15 : 10. Alma 7 : 11—13. 11 : 40. 22 : 14. 34 : 8—15. Hela 14 : 15—17. 3 Nep. 9 : 22. 11 : 11, 14, 15. 27 : 14, 15. Mor. 9 : 13, 14. *t*, ziet *d*. 2 Nep. 2. *u*, Hand. 2 : 38. Markus 1 : 4. Matth. 3 : 5, 6. Lukas 3 : 3. Joh. 3 : 5, 2 Nep. 31 : 5, 9—13, 17. Mos. 18 : 8—17. Alma 15 : 12—14. 19 : 35. 62 : 45. Hela 3 : 24—26. 5 : 17, 19. 3 Nep. 7 : 23—26. 11 : 21—38. 12 : 1, 2. 18 : 5, 11, 30. 19 : 10—13. 22 : 5, 26 17, 21. 27 : 1, 16, 20. 28 : 18, Hoofdstuk 30. 4 Nep. 1 : 1. Mor. 7 : 8, 10. 9 : 23. Ether 4 : 18. Moro. 6 : 1—4. 8 : 5—26.

bekeeren en gedoopt moeten worden in Zijnen naam, hebbende volmaakt geloof in den Heilige Israëls of zij kunnen niet zalig worden in het Koninkrijk van God.

24. En indien zij niet bekeeren, en gelooven in Zijnen naam, en in Zijnen naam gedoopt worden en niet volharden tot het einde, zullen zij verdoemd worden; want de Heere God, de Heilige Israëls heeft het gesproken.

25. Daarom heeft Hij eene wet gegeven; en waar geene wet gegeven is, daar is geene straf; en waar geene straf is, daar is geene verdoemenis; en waar geene verdoemenis is, heeft de barmhartigheid van den Heilige Israëls aanspraak op hen door de [v] verzoening; want zij zijn verlost door Zijne kracht.

26. Want de verzoening voldoet de eischen Zijner rechtvaardigheid over alle degenen, aan wien geene wet gegeven is; opdat zij verlost zijn van dat verschrikkelijk monster, [w] dood, hel, den duivel en het meer van vuur en zwavel, hetwelk is eindelooze wroeging; en zij zijn hersteld tot dien God, die hun den adem gaf, die is de Heilige Israëls.

27. Maar wee hem, wien de wet gegeven is; ja, die alle de Godsgeboden heeft, gelijk wij, en die ze overtreedt; en die de dagen van zijnen proeftijd verwoest; want vreeselijk is zijn staat.

28. O, dat verleidende plan des duivels! O, de ijdelheden, zwakheden en dwaasheden van den mensch! Wanneer zij geleerd [x] zijn, denken zij wijs te zijn, en luisteren niet naar den raad van God; want zij stellen dien ter zijde, denkende, dat zij genoeg van zich zelven weten. — Daarom, hunne wijsheid is dwaasheid, en veroorzaakt geen nut. En zij zullen omkomen.

29. Doch geleerd te zijn is goed, indien zij naar de lessen van God luisteren.

30. Maar wee, de rijken, die rijk zijn van de dingen der wereld. Want, dewijl zij rijk zijn, verachten zij de armen; en vervolgen zij de zachtmoedigen; en hunne harten zijn bij hunne schatten; daarom is hunne schat hun God. En ziet, hunne schat zal met hen omkomen.

31. En wee de dooven, die niet willen hooren; want zij zullen omkomen.

32. Wee de blinden, die niet willen zien; want zij zullen eveneens omkomen.

33. Wee, de onbesnedenen van hart; want eene kennis hunner ongerechtigheden zal hen slaan ten laatsten dage.

34. Wee den leugenaar, want hij zal ter helle nedergeworpen worden.

35. Wee den moordenaar, die met voorbedachten raad doodt; want hij zal sterven.

---

v, ziet *f*. 2 Nep. 2. *w*, ziet *j*. *x*, vers 29, 42. 2 Nep. 26 : 20. 27 : 15—26. 28 : 4, 15.

36. Wee hun, die [y]hoererij bedrijven; want zij zullen ter helle nedergestooten worden.

37. Ja, wee diengenen, die afgoden dienen; want de duivel der duivelen verheugt zich in hen.

38. En eindelijk, wee alle dengenen, die in hunne zonden sterven; want zij zullen [z]wederkeeren tot God, Zijn aangezicht zien en in hunne zonden verblijven.

39. O mijne geliefde broederen! herinnert u de vreeselijkheid van het overtreden tegen dien Heiligen God; en eveneens de vreeselijkheid door u aan de listen van den booze over te geven. Herinnert u, dat vleeschelijk verstandig zijn de dood, en geestelijk verstandig zijn het eeuwige leven is.

30. O, mijne geliefde broeders, geeft gehoor aan mijne woorden. Herinnert u de grootheid van den Heilige Israëls. Zegt niet, dat ik harde waarheden tegen u gesproken heb, want, indien gij het doet, staat gij tegen de waarheid op; want ik heb de woorden van uwen Maker gesproken. Ik weet dat de woorden der waarheid hard zijn tegen alle onreinheid; maar de rechtvaardigen vreezen die niet, want zij hebben de waarheid lief en zijn niet bewogen.

41. O dan mijne geliefde broederen, kom tot den Heere den Heilige. Herinnert u, dat Zijne paden recht zijn. Ziet, de weg voor den mensch is [2a]nauw; maar het licht is eene rechte lijn voor hem; en de bewaarder der deur is de Heilige Israëls; en Hij gebruikt daar geene dienstknechten; en daar is geen andere weg, dan door de poort; want hij kan niet bedrogen worden; want Heere God is Zijn naam.

42. En zoo wie klopt zal opengedaan worden; en de [2b]wijzen, de geleerden, en die rijk en opgeblazen zijn door hun verstand, wijsheid en rijkdommen, zijn degenen, die hij veracht; en tenzij zij deze dingen wegwerpen; en zich zelven erkennen als dwazen voor God, en nederkomen tot de diepste vernedering, zal Hij ze niet open doen.

43. Maar de dingen der wijzen en der verstandigen zullen voor hen voor eeuwig verborgen zijn; ja, dat geluk hetwelk voor de heiligen bereid is.

44. O mijne geliefde broeders, herinnert u mijne woorden. Ziet, ik doe mijne kleederen af, en schud ze voor u. Ik bid den God mijns heils, dat Hij mij met Zijn alziend oog wil gadeslaan; daarom ten laatsten dage, wanneer alle menschen geoordeeld zullen worden voor hunne werken, zult gij weten dat de God Israëls getuigde dat ik uwe ongerechtigheden van mijne ziel geschud heb; en dat ik met heerlijkheid voor Hem sta en bevrijd ben van uw bloed.

---

y, 2 Nep. 28 : 15. Jacob 2 : 28. Alma 39 : 5, 9, 11. 3 Nep. 12 : 27–32. *z*, vers 15. Alma 40 : 11. 2*a*, 2 Nep. 31 : 9, 17, 18. 33 : 9. Alma 37 : 44, 45. Hela 3 : 29, 30. 3 Nep. 14 : 13. 14. 2*b*. vers 29. 2 Nep. 28 : 4, 15.

45. O, mijne geliefde broederen, keert terug van uwe zon-
den; schudt de ketenen af, van hem, die u wil vastbinden;
komt tot dien God, die de rotssteen uwer zaligheid is.
46. Bereidt uwe zielen voor dien glorierijken dag, wanneer
rechtvaardigheid zal bediend worden aan de rechtvaardigen; ja,
voor den dag des oordeels, opdat gij niet terugdeinst met verschrik-
kelijke vrees; opdat gij u uwe vreeselijke schuld niet in hare
2c volmaakheid moogt herinneren, en gedrongen wordt uit te
roepen: »Heilig, heilig zijn uwe oordeelen, o Heere, Almach-
tige God. Maar ik ken mijn schuld; ik overtrad uwe wet; en
mijne overtredingen zijn de mijne, en de duivel heeft mij 2d ver-
kregen, zoodat ik eene prooi ben zijner vreeselijke ellende,
47. Maar ziet, mijne broeders, is het nuttig dat ik u wak-
ker maak tot eene verschrikkelijke werkelijkheid dezer dingen?
Zoude ik uwe zielen vaneen rijten, indien uw verstand rein
was? Zoude ik u duidelijk zijn, volgens de duidelijkheid der
waarheid, indien gij bevrijd waart van zonden?
48. Indien gij heilig waart, zoude ik tot u spreken over
de heiligheid; maar daar gij niet heilig zijt, en gij op mij ziet
als eenen leeraar, is het nuttig, dat ik u de gevolgen der
zonde leer.
49. Ziet, mijne ziel heeft eenen afschuw van zonden en
mijn hart verheugt zich in de gerechtigheid; ik zal den heiligen
naam van mijnen God prijzen.
50. Komt mijne broeders, een 2e iegelijk die dorst, komt
tot de wateren; en hij, die geen geld heeft, komt, koopt en eet.
Ja, koopt wijn en melk zonder geld en zonder prijs.
51. Daarom, geeft geen geld uit voor datgene, hetwelk
geene waarde heeft; noch uw werk voor datgene, hetwelk niet
verzadigt. Luistert naarstiglijk naar mij en herinnert u de woor-
den, welke ik tot u gesproken heb; en komt tot den Heilige
Israëls en verlustigt u in datgene, hetwelk niet vergaat noch
kan bederven en laat uwe ziel zich in de vetheid verheugen.
52. Ziet, mijne geliefde broeders, herinnert u de woorden
uws Gods en bidt gestadig tot Hem bij dag, en dankt Zijnen
heiligen naam bij nacht. Laat uwe harten zich verheugen.
53. En ziet, hoe groot zijn de verbonden des Heeren en
hoe groot is Zijne goedgunstigheid jegens de menschenkinderen;
en door Zijne grootheid, Zijne genade en barmhartigheid heeft
Hij aan ons beloofd, dat ons zaad 2f niet geheel zal vernietigd
worden naar het vleesch; maar dat Hij het zoude bewaren,
om in toekomende geslachten eenen rechtwaardigen tak van het
huis Israëls te worden.
54. En nu, mijne broeders, ik wilde meer tot u spreken;
maar morgen zal ik u het overige gedeelte mijner woorden
verkondigen. Amen.

2c, ziet *n*. 2*d*, ziet *i*. 2*e*, Jez. 55 : 1, 2. 2*f*, 1 Nep. 13 : 30, 31.
ziet *p*. 1 Nep. 13.

HOOFDSTUK 10.

1. EN nu, ik Jakob spreek wederom tot U, mijne geliefde broeders aangaande dien [a] rechtvaardigen tak, waarvan ik gesproken heb.
2 Want ziet, de beloften welke wij verkregen hebben, zijn beloften aan ons naar het vleesch; daarom is het, gelijk het aan mij getoond is geworden, dat [b] velen onzer kinderen in het vleesch zullen omkomen door het ongeloof. Niettemin, God wil jegens velen barmhartig zijn; en onze kinderen zullen hersteld worden, opdat zij mogen komen tot datgene, hetwelk hun de ware kennis van hunnen Verlosser zal geven.
3. Daarom moet het noodzakelijk zijn, zooals ik tot u gezegd heb, dat Christus (want in den laatsten nacht sprak de engel tot mij, dat dit Zijnen naam zoude zijn) onder de Joden zal komen, onder diegenen, die het meer goddelooze gedeelte der wereld uitmaken en zij zullen Hem kruisigen. Want aldus betaamt het onzen God, en daar is geene andere natie op de aarde, die haren God zoude kruisigen.
4. Want zouden de machtige wonderen onder andere natiën gewrocht worden, zij zouden bekeeren, en weten, dat Hij hun God was.
5. Maar door het priesterbedrog en de ongerechtigheden zullen zij te Jeruzalem hunne nekken tegen Hem verstijven, opdat Hij gekruisigd worde.
6. Daarom, door hunne goddeloosheden, zullen verwoestingen, hongersnooden, pestilentiën en bloedvergietingen over hen komen; en zij, die overblijven, zullen verspreid worden onder alle natiën.
7 Maar ziet, aldus zegt de Heere God: »Wanneer de dag komt, dat zij in Mij zullen gelooven, dat Ik de Christus ben, dan heb ik een verbond gemaakt met hunne vaderen, dat [c] zij hersteld zullen worden in het vleesch op de aarde, tot de landen hunner erfenis."
8. »En het zal geschieden, dat zij bijeen verzameld zullen worden uit hunne langdurige verwijdering van de eilanden der zee en van de vier deelen der aarde; en de natiën der Heidenen zullen groot zijn in Mijne oogen in het voortbrengen van hen tot het land hunner erfenis." Zoo zegt God.
9. Ja, [d] de Koningen der Heidenen zullen hunne voedsterheeren zijn en hunne Koninginnen zullen hunne zoogvrouwen worden; daarom zijn de beloften des Heeren aan de Heidenen groot; want Hij heeft gesproken; en wie kan tegenspreken?
10. Maar ziet, dit land, zegt God, zal een land uwer [e] inwo-

---

a, 1 Nep. 15 : 12—17. 2 Nep. 3 : 5. 9 : 53. Jakob 5 : 25.43—45. Alma 46 : 24, 25. *b*, ziet *d*, 1 Nep. 15. *c*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *d*, 1 Nep. 13 : 35, 39. 15 : 17, 18. 22 : 5—9. 2 Nep. 6 : 6, 7. *e*, ziet *a*, 1 Nep, 2.

ning zijn; en de Heidenen [f] zullen op dit land gezegend worden.

11. En dit land zal een land van vrijheid zijn voor de Heidenen, en er zullen geen Koningen op het land zijn, die uit de Heidenen zullen opstaan.

12. En ik wil dit land versterken [g] tegen alle andere natiën.

13. En hij, die tegen Zion [h] strijdt zal omkomen," zegt God.

14. Want die eenen Koning verwekt tegen Mij zal omkomen; want Ik, de Heere, de Koning des Hemels, zal hun Koning zijn en ik zal degenen, die mijne woorden hooren voor eeuwig tot een licht zijn.

15. Daarom, opdat mijne verbonden vervuld moge worden, welke ik met de menschenkinderen gemaakt heb, die ik vervullen zal terwijl zij in het vleesch zijn, is het noodig, dat ik de [i] verborgen werken der duisternis, der moordenaren en der gruwelen verwoest.

16. Daarom hij, die [j] tegen Zion strijdt, zoowel Jood als Heiden, zoowel gebondene als vrije, zoowel man als vrouw. zal omkomen; want zij zijn diegenen, welke van de [k] hoer der geheele aarde zijn. »Want allen, die niet met Mij zijn, zijn tegen Mij," zegt onze God.

16. Want ik wil mijne beloften vervullen, welke ik met de menschenkinderen gemaakt heb; en ik zal ze vervullen terwijl zij in het vleesch zijn.

18. Daarom, mijne geliefde broeders, dus zegt onze God: »Ik zal uw zaad bezoeken door de [l] hand der Heidenen; niettemin zal ik de harten der Heidenen verzachten, zoodat zij hun gelijk een vader zullen zijn; daarom zullen de Heidenen gezegend en onder het huis Israëls gerekend worden.

19. Daarom zal ik [m] dit land aan uw zaad, en diegenen, die onder uw zaad gerekend zullen worden voor eeuwig toewijden als het land hunner inwoning; want het is een schoon land, zegt God tegen mij, boven alle andere landen; daarom wil ik, dat alle menschen, die daarop zullen wonen, mij zullen dienen, zegt God.

20. En nu, mijne geliefde broeders, ziende dat onze barmhartige God ons zulk eene groote kennis aangaande deze dingen gegeven heeft, laat ons Hem herinneren en onze zonden

---

f, 1 Nep. 13 : 15, 19, 34—42. 14 : 1—7. 15 : 13, 17. 22 : 6—10. 3 Nep. 16 : 4—7. 21 : 2—6, 22—25. Mor. 5 : 19. Ether 2 : 12. *g*, 1 Nep. 13 : 19. *h*, Ver, 16, 1 Nep. 22 : 14, 19. 2 Nep. 27 : 2, 3. *i*, 2 Nep. 9 : 9. 26 : 22. 27 : 27. Alma 37 : 21—33. Hela 1 : 11, 12. 2 : 3—14. 3 : 23. 6 : 17—30, 37—41. 7 : 4, 5, 20, 21. 25. 8 : 1, 4. 27, 28, 9 : 6. 10 : 3. 11 : 2, 10, 25—33. 3 Nep. 1 :27—30, 2 : 10—19. 3 en 4 hoofdstuk. 5 : 4—6. 6 : 28—30. 7 : 6, 9—12. 9 : 9. 4 Nep. 1 : 42, 46. Mor. 1 : 18. 2 : 8, 10, 27. 8 : 27, 40. Ether 8 : 9—25. 9 : 1, 5, 6, 26. 10 : 33. 11 : 15, 22. 13 : 15, 18. 14 : 8—10. *j*, ziet *h*. *k*, ziet *g*, 1 Nep. 14. *l*, 1 Nep. 13 : 14, 15, 30, 31. ziet *p* en *q*, 1 Nep. 13. *m*, 1 Nep. 13 : 15. ziet *a*, 1 Nep. 2.

nalaten; en onze hoofden niet doen nederhangen; want wij zijn niet verworpen; niettemin zijn wij uit het land onzer inwoning verdreven; maar zijn tot een beter land geleid; want de Heere heeft ons de zee tot een pad gemaakt, en zijn wij op een eiland der zee.

21. Maar groot zijn de beloften des Heeren aan degenen, die op de [n]eilanden der zee zijn; daarom, gelijk het zegt, eilanden, is het zeker, dat er meer dan dit zijn en bewoond worden door onze broeders.

22. Want ziet, de Heere God heeft van tijd tot tijd van het huis Israëls [o]weggeleid naar Zijn wil en welbehagen. En nu, ziet de Heere herinnert zich alle degenen, die afgebroken zijn; daarom herinnert Hij zich ons eveneens.

23. Daarom, heft uwe harten op en herinnert u, dat gij vrij zijt om zelf te handelen, om den weg te kiezen tot den eeuwigen dood, of den weg des eeuwigen levens.

24. Daarom mijne geliefde broeders, verzoent u zelven met den wil Gods en niet met den wil des duivels en van het vleesch; en herinnert u, nadat gij met God verzoend zijt, dat het alleen in en door de genade Gods is, dat gij zalig zijt.

25. Daarom, moge God u opwekken uit den dood door de kracht der [p]opstanding; en eveneens uit den eeuwigen dood door de kracht van de [q]Verzoening; opdat gij opgenomen moogt worden in het eeuwige Koninkrijk van God; opdat gij Hem moogt prijzen door Goddelijke genade. Amen.

HOOFDSTUK 11.

1. EN nu, Jakob sprak nog vele andere dingen tot mijn volk ten dien dage; niettemin heb ik deze dingen alleen maar geschreven; wat ik geschreven heb, is mij voldoende.

2. En nu, ik Nephi schrijf meer van de woorden van Jesaja, want mijne ziel verheugt zich in zijne woorden. Want ik zal zijne woorden toepassen op mijn volk en ze voortsturen tot al mijne kinderen; want hij [a]zag waarlijk mijnen Verlosser, evenals ik Hem gezien had.

3, En mijn broeder Jakob heeft hem eveneens [b]gezien, gelijk ik hem gezien heb; daarom wil ik hunne woorden voortzenden tot mijne kinderen, om hun te bewijzen, dat mijne woorden waarachtig zijn. Daarom, door de woorden van [c]drie, heeft God gezegd, zal mijn woord bestaan. Niettemin, God zendt [d]meer getuigen, en Hij bevestigt alle Zijne woorden.

---

n, 1 Nep. 19 : 16. 22 : 3–5. Jes. 49 : 1, 51 : 5. 60 : 9. 66 : 19. o, 1 Nep. 22 : 4. 5. p, ziet d, 2 Nep. 2. q, ziet f, 2 Nep. 2.

a, 1 Nep. 16 : 1. Jes. 59 : 20. b, 2 Nep. 2 : 3, 4. c, 2 Nep. 27 : 12. Ether 5 : 3, 4. Leer. & Ver. 5 : 11, 15. 17. Boek van Mormon pag. 5. d, 2 Nep. 27 : 13, 14. Ether 5 : 2. Boek van Morm. pag. 5.

4. Ziet, mijne ziel verheugt zich, met aan mijn volk de waarheid van de komst van Christus te bewijzen; want met dit doel was de wet van Mozes gegeven; en alle dingen welke van God gegeven zijn aan den mensch van het begin der wereld af, zijn de afbeeldingen van Hem.
5. Mijne ziel verheugt zich alzoo in de verbonden des Heeren, welke Hij met onze vaderen gemaakt heeft; ja, mijne ziel verheugt zich in Zijne genade en in Zijne rechtvaardigheid en kracht en barmhartigheid, in het groote en eeuwige plan van de [e]verlossing des doods. —
6. En mijne ziel verheugt zich, met aan mijn volk te bewijzen, dat alle menschen zouden moeten omkomen, indien Christus niet zoude komen.
7. Want, indien er geen Christus is, daar is [f]geen God; en indien er geen God is, zoo zijn wij niet; want er konde geene schepping plaats vinden. Maar, daar is een God, en Hij is Christus, en Hij komt in de volheid Zijns tijds.
8. En nu schrijf ik sommige der [g]woorden van Jesaja, opdat, wie ook van mijn volk deze woorden zal zien, hij zijn hart moge verheffen, en verheugd moge zijn voor alle menschen. Nu, dit zijn de woorden en gij moogt ze met u zelven en met alle menschen vergelijken.

———

HOOFDSTUK 12. *(Ziet Jesaja 2)*

1. HET woord, hetwelk Jesaja de zoon van Amos zag aangaande Juda en Jeruzalem.
2. En het zal geschieden in [a]het laatste der dagen, dat de berg van het [b]huis des Heeren zal vastgesteld zijn in de toppen der bergen en verheven zal zijn boven de heuvelen; en alle natiën zullen tot hem vloeien.
3. En vele volkeren zullen gaan en zeggen: Komt en laat ons opgaan tot den berg des Heeren, tot het huis van den God Jakobs; en Hij wil ons leeren van Zijne wegen, en wij zullen wandelen in Zijne paden; want uit Zion zal de wet voortgaan, en des Heeren woord uit Jeruzalem.
4. En hij zal [d]richten onder de natiën en zal vele volkeren bestraffen; en [e]zij zullen hunne zwaarden slaan tot spaden en hunne spiesen tot sikkels; het eene volk zal tegen het andere geen zwaard opheffen; noch zullen zij den oorlog meer leeren.

---

e ziet *f*, 2 Nep. 2. *f*, 2 Nep. 2 : 13, 14. Alma 42 : 22, 23. Mor. 9 : 19. *g*, ziet Jes. van het 2de tot en met het 14de hoofdstuk gelijk het aangehaald is in de volgende 13 hoofdstukken door Nephi van de Koperen Platen genomen.

a, Micha 4 : 1—3. *b*, vers 3. 3 Nep. 24 : 1. *c*, Leer. & Ver. 133 : 13. *d*, 2 Nep. 21 : 2—5. *e*, 2 Nep. 21 : 9.

5. O, huis Jakobs, komt gij en laat ons wandelen in het licht des Heeren; [f]ja, komt, want gij zijt allen afgedwaald, een iegelijk tot zijnen goddeloozen weg.

6. Daarom o Heere, gij hebt uw volk, het huis Jakobs, verlaten, opdat zij aangevuld zouden worden [g]van het oosten, en luisteren [h]naar waarzeggers, gelijk de Philistijnen; en zij verblijden zich zelven in de kinderen der vreemden.

7. [i]Hun land is vol zilver en goud; noch is er een einde aan hunne schatten; hun land is eveneens vol paarden, noch is er een einde aan [j]hunne wagens.

8. Hun land is eveneens vol afgoden; zij eerbiedigen het werk hunner handen; dat gene wat hunne eigen vingers gemaakt hebben.

9. En de gemeene man buigt zich [k]niet neder, en de rijke man buigt zich [l]niet; daarom vergeeft hem niet.

10. [m]O, gij goddeloozen, gaat in den rotssteen en verbergt u zelven in het stof; want de vreeze des Heeren en de Heerlijkheid Zijner Majesteit zal u slaan.

11. En het zal geschieden, dat de [n]hooge oogen des menschen zullen vernederd worden en de trotschheid der menschen zal nedergebogen worden; en de Heere alleen zal ten dien dage verheven zijn.

12, Want de [o]dag des Heeren der Heirscharen komt spoedig op alle natiën; ja, op iedereen; ja op den [p]hoogmoedige en den hooge en op een ieder, die opgeheven is en hij zal ter neder gebracht worden.

13. Ja, en de dag des Heeren zal komen op al [q]de cederen van den Libanon; want zij zijn hoog en verheven, en op alle eiken van Basan.

14. En op alle [r]hooge bergen. en op alle heuvelen, en op alle natiën. welke verheven zijn, en op ieder volk.

15. En op [s]elken hoogen toren en op allen beschutten muur.

16. En op alle schepen der zee, en [t]op alle de schepen van Tarsis, en op alle kostelijke werken.

17. En [u]de hoogheid der menschen zal nedergebogen worden; en de trotschheid der menschen zal vernederd worden; en de Heere alleen zal ten dien dage verheven zijn.

18. En de afgoden zal Hij [v]ganschelijk vernietigen.

19. En [w]zij zullen in de holen der rotsen en in de kloven der aarde gaan; want de vreeze des Heeren zal op hen komen;

---

f, deze zin niet in de tegenwoordige vertaling van den Bijbel. Ziet 1 Nep. 13. *g*, Num. 23 : 7. *h*, Deut. 18 : 14. *i*, Deut. 17 : 16, 17. *j*, Jer. 2 : 28. *k*, Jes. 2 : 9. *l*, het woordje *niet* tweemaal te gebruiken in deze tekst. *m*, vers 19, 21. Openb. 6 : 15, 16. *n*, ver. 17. 2 Nep. 15 : 15. 16. *o*, Zeph. 1 : 14—18. *p*, Mal. 4 : 1. *q*, Jes. 14 : 8. 37 : 24. Ezek. 31 : 3. Zech. 11 : 1. 2. *r*. Jes. 30 : 25. *s*. Zech. 1 : 16. 3 Nep. 21 : 15, 18. *t*, 1 Kon. 10 : 22. *u*, vers 11. *v*, vers 20. *w*, ziet *m*.

en de heerlijkheid Zijner majesteit zal hen slaan, wanneer Hij
zich opmaakt, om de aarde vreeselijk te doen schudden.
23. In dien dag zal een [x] man zijne zilveren en gouden
afgoden, welke hij voor zich zelven gemaakt heeft om te eerbiedigen, wegwerpen tot de mollen en de vleermuizen.
21. Om te [y] gaan in de kloven der steenrotsen en in de
toppen der ruwe rotsen, want de vreeze des Heeren zal op hen
komen, en de majesteit Zijner heerlijkheid zal ze slaan, wanneer Hij zich opmaakt, om de aarde vreeselijk doen te schudden.
22. Laat af van den mensch, wiens adem in zijne neusgaten is; want waarin is hij te achten?

HOOFDSTUK 13. *(Ziet Jesaja 3).*

1. WANT ziet, de Heere, Heere der Heirscharen zal van
Jeruzalem en Juda wegnemen den stok en den staf, allen stok
des broods en allen stok des waters.
2. Den [a] held en den krijgsman, den rechter en den profeet,
den voorzichtige en den oude.
3. Den overste van vijftig en den aanzienlijken mensch, en
den raadgever en de werkmeesters en den kloeken spreker.
4. En ik zal kinderen aan hen [b] geven, om hunne prinsen
te zijn en zuigelingen zullen over hen heerschen.
5. En het volk zal verdrukt worden; het eene door het
andere; en een ieder door zijnen buurman; het kind zal zich
hoogmoedig tegen de Ouden, en de verachten tegen de aanzienlijken gedragen.
6. Wanneer een man eenen broeder van zijns vaders huis
zal aangrijpen, zeggende: »Gij hebt een kleed, wees ons tot
overste, en laat deze aanstoot niet onder uwe hand zijn.
7. Ten dien dage zal hij zweren, zeggende: Ik zal geen
heeler zijn, want in mijn huis is noch brood, noch kleeding;
maak mij geen heerscher over 't volk.
8. Want [c] Jeruzalem is verwoest en Juda is gevallen, omreden hunnen tongen en hunne werken tegen den Heere zijn
geweest; om de oogen Zijner heerlijkheid te verbitteren.
9. Het gelaat huns aangezichts getuigt tegen hen, en openbaart hunne zonden gelijk [d] Sodom te zijn; en zij kunnen het
niet verbergen. Wee hunner zielen! want zij hebben zich zelven
het kwaad beloond.
10. Zegt tot de rechtvaardigen, dat het wel met hen is;
want zij zullen de vrucht hunner werken eten.

---

x, Vers 18. *y*, ziet *m*.

a, 2 Kon. 24 : 14. *b*. Eccl. 10 : 16. c, Mic. 3 : 12. *d*, Gen. 13 : 13.
18 : 20, 21. 19 : 5.

11. Wee den goddeloozen! want zij zullen omkomen; want de belooning hunner handen zal op hen zijn.

12. En mijn volk, [e]kinderen zijn hunne verdrukkers, en vrouwen heerschen over hen. O mijn volk, zij, [f]die u leidden, die u deden zondigen en de wegen uwer paden verwoestten.

13. De Heere staat op [g]om te pleiten, en staat om de volken te richten.

14. De Heere zal in het gericht treden met de ouden van zijn volk en hunne vorsten; want gij hebt [h]den wijngaard, en den woeker der armen in uwe huizen gegeten.

15. Wat meent gij? Gij [i]slaat mijn volk tot stukken, en vermaalt de gezichten der armen, zegt de Heere, God der Heirscharen.

16. Voorts zegt de Heere: Omdat de dochteren Zions zich verheffen, en wandelen met uitgestrekten hals en lonkende oogen, al gaande en trippelende daarhenen treden, en alsof hare voeten vastgebonden waren.

17. Daarom zal de Heere de schedels van de dochteren Zions [j]kaal maken en de Heere zal hunne geheime deelen ontdekken.

18. Ten dien dage zal de Heere de schoonheid der blinkende ornamenten wegnemen evenals de haarnetten en mandjes.

19. De kettingen en de armbanden en de moffen.

20. De hoeden en de ornamenten der beenen; en de hoofdbanden en de schrijftafeltjes en de oorringen.

21. De ringen en neusjuweelen.

22. De wisselkleederen en de mantels en de wimpels en de krulijzers.

23. De glazen en het fijne linnen en de hoeden en de sluiers.

24. En het zal geschieden, dat in plaats van zoete reuk stank zal zijn; en in plaats van eenen gordel een gescheurd kleed; in plaats van welopgemaakt haar [k]kaalheid; en in plaats van een borstlap eene omgording van zakkleederen; verbranding in plaats van schoonheid.

25. Uwe mannen zullen vallen door het zwaard en uwe machtigen door den krijg.

26. [m]En hare poorten zullen weenen en rouwen; en zij zullen verlaten zijn en [n]zullen op den grond zitten.

---

e, vers 4. *f*, Jes. 9 : 16. *g*, Mic. 6 : 2. *h*, Jes. 5 : 7. *i*. Jes. 58 : 4. Mic. 3 : 2, 3. *j*, Deut. 28 : 27. *k*. Jer. 13 : 22, Nah. 3 : 5. *l*. Jes. 22 : 12. Mic. 1 : 16. *m*, Jer. 14 : 2. Klaagliederen van Jer. 1 : 4. *n*, Klaagliederen 2 : 10.

HOOFDSTUK 14. *(Ziet Jesaja 4.)*

1. EN ten dien dage zullen [a] zeven vrouwen eenen man aangrijpen, zeggende: »Wij zullen ons eigen brood eten en onze eigene kleederen dragen; laat ons alleen naar uwen naam genoemd worden om onze smaadheden weg te nemen.
2. Ten dien dage zal [b] de spruit des Heeren schoon en heerlijk zijn; de vrucht der aarde overheerlijk en aangenaam voor degenen, die van Israël ontkomen zijn.
3. En het zal geschieden, dat degenen die in Zion [c] overgebleven zijn, en in Jeruzalem verblijven, heilig zullen genoemd worden; en wel een iegelijk die onder de levenden aangeschreven is in Jeruzalem.
4. Wanneer de Heere de vuilheid van de dochteren Zions zal [d] weggewasschen hebben, en het bloed uit het midden van Jeruzalem zal verdreven hebben door den Geest des oordeels en den [e] Geest der branding.
5. En [f] de Heere zal over alle woningen Zions, en over al hare vergaderingen doen scheppen eene [g] wolk en rook des daags en een vlammend vuur bij nacht; want op alle heerlijkheden van Zion zal eene beschutting zijn.
6. En daar zal een tabernakel zijn voor de schaduw des daags tegen de hitte en [h] voor een toevluchtsoord, en voor eene bedekking tegen storm en regen.

HOOFDSTUK 15. *(Ziet Jesaja 5.)*

1. EN dan zal ik mijnen beminde een lied mijns liefsten zingen van [a] zijnen wijngaard. Mijn beminde heeft eenen wijngaard op eenen zeer vruchtbaren heuvel.
2. En hij heeft dien beschut en de steenen daaruit vergaderd en heeft hem beplant met de schoonste wijnstokken en eenen toren in deszelfs midden gebouwd; en eveneens eenen wijnpersbak daarin geplaatst; en hij dacht dat hij goede druiven zoude voortbrengen, doch hij bracht [b] wilde vruchten voort.
3. En nu, o gij inwoneren van Jeruzalem en mannen van Juda, oordeelt, ik bid u, tusschen mij en mijnen wijngaard.
4. Wat had ik meer aan mijnen wijngaard kunnen doen,

---

a, Jes. 13 : 12. De oordeelen zullen een groote schaarschheid van mannen veroorzaken, zoodat zeven vrouwen zullen eenen man nemen en naar zijnen naam genoemd worden. *b*, 2 Nep. 3 : 5. Jes. 60 : 21. *c*, Matth. 13 : 41—43, 47—50. 25 : 1—12: *d*, 2 Nep. 13 : 16—26. *e*, Ezek. 20 : 37, 38. Mal. 3 : 2. 4 : 1—3. *f*, Jes. 33 : 14, 15. 60 : 1—3, 19—21. Mal. 3 : 2, 3. *g*, Ex. 13 : 21. Zech. 2 : 5. *h*, Jes. 25 : 4.

a, Ps. 80 : 8. Jes. 27 : 2. Jer. 2 : 21. Math. 21 : 33. Mark. 12 : 1. Luk. 20 : 9. *b*, Jakob 5e hoofdstuk.

dan ik gedaan heb. Waarom bracht hij wilde druiven voort, toen ik dacht, dat hij goede druiven zoude voortbrengen?

5. En nu, luistert toe; Ik zal u vertellen, wat ik aan mijnen wijngaard zal doen. Ik zal de heining er van [c]wegnemen, en hij zal opgegeten worden, en ik zal den muur er van doen afbreken en die zal vertreden worden.

6. En ik zal hem verwoesten; hij zal niet meer gesnoeid noch omgegraven worden; maar er zullen [d]distelen en doornen opkomen. Ik zal eveneens de wolken [e]gebieden, dat zij er niet meer op regenen.

7. Want de wijngaard van den Heer der Heirscharen is het huis Israëls; en de mannen van Juda zijne aangename planten, en hij heeft gewacht naar recht, en ziet verdrukking; naar gerechtigheid, maar ziet geschrei.

8. Wee dengenen, die [f]huis aan huis trekken, totdat er geene plaats meer is, opdat zij alleen geplaatst worden in het midden der aarde.

9. In mijne ooren zegt de Heer der Heirscharen: Vele huizen zullen verlaten worden en groote en schoone steden zullen zonder inwoners zijn.

10. Ja, tien bunders wijngaard zullen een eenig [g]bath geven, en een homer zaad zal een efa geven.

11. [h]Wee dengenen, die vroeg in den morgen op staan om sterken drank te drinken; die voortgaan tot den nacht en dien de wijn verhit.

12. [i]En de harp en de viool, de luiten en pijpers en wijn zijn op hunne feesten; maar zij [j]bemerken niet het werk des Heeren, noch bedenken de werken Zijner handen.

13. Daarom is mijn volk in gevangenschap gekomen, [k]omdat het geene kennis heeft en hunne edelen zijn verhongerd en hunne menigten opgedroogd door dorst.

14. Daarom heeft de hel zich vergroot en haren mond zonder maat geopend, en hunne heerlijkheid, en hunne menigten en hunne grootheid, en hij, die zich verheugt, zal daarin nederdalen.

15. En [l]de gemeene man zal ten onder gebracht worden; en de machtige man zal vernederd worden en de oogen der hoogen zullen nedergeslagen worden.

16. Maar de Heere der Heirscharen zal [m]verheven zijn in 't gericht en de God die heilig is, zal geheiligd worden in rechtvaardigheid.

17. En de lammeren zullen weiden naar hunne wijze, en de woeste plaatsen [n]der vetten zullen door vreemdelingen gegeten worden.

---

c, Ps. 80 : 12. *d*, Jes. 7 : 23, 24. 32 : 13. *e*, Jer. 3 : 3. *f*, Mic. 2 : 2. *g*. Ezek. 45 : 11. *h*, ver. 22. Spreuken 23 : 39—32. Prediker 10 : 17. *i*, Amos 6 : 5, 6. *j*, 34 : 27. Ps. 28 : 5. *k*, Jes. 1 : 3. Hos. 4 : 6. Luk. 19 : 44. *l*, Jes. 2 : 9, 17. *m*, Jes. 2 : 11. *n*, Jes. 10 : 16.

18. Wee dengenen, die de ongerechtigheid trekken met
koorden der ijdelheid en de zonden als met dikke wagenzelen.
19. Die zeggen, dat hij spoed [o] make en zich verhaaste,
opdat wij het mogen zien; en laat de raad van den Heilige
Israëls naderbij komen, opdat wij het mogen weten.
20. Wee dengenen, die het kwaad goed en het goede kwaad
noemen; die de duisternis voor licht en licht voor duisternis
zetten; die bitter voor zoet en zoet voor bitter zetten!
21. Wee den wijzen in hunne eigene oogen en den verstandigen in hun eigen gezicht.
22. Wee den machtigen om wijn te drinken, en den sterke
mannen om sterke drank te vermengen.
23. Welke de goddeloozen voor belooning rechtvaardigen
en de rechtvaardigheid uit het huis van de rechtvaardigen
wegnemen.
24. Daarom, gelijk het vuur den stoppel verteert, en de
vlammen het kaf verteren, zal hunnen wortel rot zijn en hunne
bloezem zal opgaan als stof, omreden zij de wet des Heeren
der Heirscharen verworpen hebben, en het woord van den
Heilige Israëls veracht hebben.
25. Daarom is de toorn des Heeren tegen Zijn volk ontstoken en heeft Hij Zijnen arm tegen hen uitgestrekt; en heeft
Hij ze geslagen, en beefden de heuvelen, en zijn hunne doode
lichamen in het midden der straten gescheurd. Voor dit alles
is Zijn toorn niet weggekeerd, maar Zijne hand is stil uitgestrekt.
26. En Hij zal eene [p] banier oprichten tot de natiën van
[q] verre en Hij zal tot hen spreken [r] uit het einde der aarde;
en ziet, zij zullen komen met vluggen spoed; niemand onder
hen zal struikelen of zich vermoeien.
27. Niemand zal sluimeren of slapen; noch zal de gordel
hunner lendenen losgemaakt worden; noch de schoenriem hunner schoenen verbroken worden.
28. Wiens pijlen scherp zullen zijn, en alle hunne bogen
gespannen en de hoeven hunner paarden zullen gelijk steen
gesteld worden, en hunne wielen gelijk eenen wervelwind en
hun geluid gelijk een leeuw.
29. Zij zullen brullen gelijk jonge leeuwen; zij zullen
brullen en hunne prooi aangrijpen en wegvoeren, en niemand
zal verlossen.
30. En ten dien dage zullen zij tegen hen brullen gelijk het
gedruisch der zee; en wanneer zij naar het land zien, zullen
zij duisternis en verdriet zien en het licht er van zal in de
hemelen verdonkerd zijn.

——

o, Jer. 17 : 15. *p*, Jes. 11 : 10, 12. 13 : 2. 18 : 3. 49 : 22. 66 : 19. *q*, ver weg van Palestina. *r*, Geroep uit een zeker verafgelegen land. 2 Nep. 29 : 2. Moro 10 : 28.

HOOFDSTUK 16. *(Ziet Jesaja 6.)*

1. IN den jare toen Koning Uzzia stierf [a] zag ik den Heere
zittende op een hoogen en verheven troon, en zijne zoomen
vervullende den tempel.
2. De serafs stonden boven Hem; een iegelijk had zes
vleugelen: met twee bedekte ieder zijn aangezicht en met twee
bedekte hij Zijne voeten; en met twee vloog hij.
3. En de één riep tot den ander en zeide: »Heilig, heilig,
heilig is de Heer der Heirscharen, de [b] gansche aarde is van
Zijne heerlijkheid vol.
4. Zoodat de posten der dorpelen zich bewogen van de
stemme des roependen en het huis werd vervuld met rook.
5. Toen zeide ik: Wee mij, want ik verga, dewijl ik een
man van onreine lippen ben, en woon in het midden eens volks
dat onrein van lippen is; want mijne oogen hebben den Koning,
den Heere der heirscharen gezien.
6. Maar een van de serafs vloog tot mij, en had eene
gloeiende kool in zijne hand, die hij met de tang van het al-
taar genomen had.
7. En hij roerde mijnen mond daarmede aan, en zeide:
Zie, deze heeft uwe lippen aangeroerd, alzoo is uwe misdaad
van u geweken en uwe zonde is verzoend.
8. Daarna hoorde ik de stemme des Heeren, dewelke zei-
de: Wien zal ik zenden, en wie zal henengaan? Toen zeide ik:
Zie hier ben ik, zend mij henen.
9. Toen zeide hij: Ga henen en zeg tot dit volk: Hoorende
[c] hoort maar verstaat niet, en ziende ziet maar bemerkt niet.
10. Maak het hart dezes volks vet, en maak hunne ooren
zwaar, en sluit hunne oogen; opdat het niet zie met zijne
oogen, noch met zijne ooren hoore, noch met zijn harte versta,
noch zich bekeere en hij het geneze.
11. Toen zeide ik: Hoe lang Heere? En hij zeide: [d] Tot-
dat de steden verwoest worden zoodat er geen inwoner is, en
de huizen zoodat er geen mensch is, en het land met verwoesting
verstoord worde.
12, Want de Heere zal die menschen [e] verre weg doen,
en de verlating zal groot zijn in het binnenste des lands.
13. Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal
wederkeeren en zijn om af te weiden: maar gelijk de eik en
gelijk de haageik in welke na de afwerping der bladeren nog
steunsel is, alzoo zal het [f] heilige zaad het steunsel daarvan zijn.

---

a, vers 5. 1 Kon. 22 : 19. Joh. 12 : 41. *b*, Ps. 72 : 19. *c*, Matth. 13 : 14, 15. Joh. 12 : 40. *d*, Mic. 3 : 12. *e*, 2 Kon. 25 : 21. *f*, Ezra 9 : 2.

HOOFDSTUK 17. *(Ziet Jesaja) 7*.

1. HET geschiedde nu in de dagen van [a] Achaz, den zoon
van Jotham, den zoon van Uzzia, den Koning van Juda, dat
Rezin de Koning vap Syrië, en Pekah de zoon van Remalia,
de Koning Israëls, optoog naar Jeruzalem, ten oorlog tegen
haar; maar hij vermocht met strijden niet tegen haar.
2. Als men den huize Davids boodschapte, zegende: De
Syriërs rusten op Efraïm, zoo bewoog zich zijn hart en het hart
zijns volks gelijk de boomen des wouds bewogen worden door
den wind.
3. En de Heere zeide tot Jesaja: Ga nu uit, Achaz tege-
moet, gij en uw zoon Schear-Jaschub, aan het einde van den
[b] watergang des oppersten vijvers, aan den hoogen weg van het
veld des vollers,
4. En zeg tot hem: Wacht u en wees gerust, vrees niet
en uw hart worde niet week vanwege deze twee staarten dezer
rookende vuurbranden, vanwege de grimmige toorn van Rezin
met Syria, en van den zoon van Remalia.
5. Omdat de Syriër kwaad tegen u beraadslaagd heeft met
Efraïm en den zoon van Remalia zeggende:
6. Laat ons optrekken tegen Juda en het verdriet aandoen,
en het onder ons deelen, en den zoon van Tabeëls Koning
maken in het midden van hen.
7. Aldus zegt de Heere Heere: [c]Het zal niet bestaan en
het zal niet geschieden.
8. Maar Damascus zal [d]het hoofd van Syrië zijn, en Rezin
het hoofd van Damascus; en in nog vijfenzestig jaar zal Efraïm
verbroken wo.den dat het geen volk zij.
9. Ondertusschen zal Samarië Efraïms hoofd zijn, en de
zoon van Remalia het hoofd van Samarië. [e]Indien gijlieden niet
gelooft, zekerlijk gij zult niet bevestigd worden.
10. En de Heere voer voort te spreken tot Achaz, zeg-
gende:
11. [f]Eisch u een teeken van den Heere uwen God, eisch
beneden in de diepte of eisch boven uit de hoogte.
12. Doch Achaz zeide: Ik zal het niet eischen en ik zal
den Heere niet verzoeken.
13. Toen zeide hij: Hoort gij lieden nu, gij huis Davids;
is het ulieden te weinig dat gij de menschen moede maakt, dat
gij ook mijnen God moede maakt?
14. Daarom zal de Heere zelf ullieden een teeken geven.
Zie, eene [g]maagd zal zwanger worden, en zij zal eenen zoon
baren en zijnen naam [h] Immanuël heeten.

---

a, 2 Kon. 16 : 5. 2 Kron. 28 : 5, 6. *b*, 2 Kon. 18 : 17. Jes. 36 : 2. *c*, Spreuken 21 : 30. Jes. 8 : 10. *d*, 2 Sam. 8 : 6. *e*, 2 Kron. 20 : 20. *f*, Richteren 6 : 36—40. Matth. 12 : 38—40. *g*, Matth. 1 : 23. Luk. 1 : 31, 34. ziet *f*. Alma 7. *h*, Jes. 8 : 8.

15. Boter en honig zal hij eten totdat hij weet het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen.
16. Zekerlijk [i]eer dit jongsken west het kwade te verwerpen en het goede te verkiezen, zal dat land waarover gij verdrietig zijt verlaten zijn van [j]beide zijne koningen.
17. Doch [k]de Heere zal over u en over uw volk en over uws vaders huis dagen doen komen, hoedanige niet gekomen zijn van dien dag af dat [l]Efraïm van Juda is afgeweken, door den koning van Assyrië.
18. Want het zal te dien dage geschieden dat de Heere zal lokken de vliegen die aan het einde der rivieren van Egypte zijn, en de bijen die in het land Assur zijn.
19. En zij zullen komen, en zij allen zullen rusten in de woeste dalen, en in de kloven der steenrotsen, en in alle de doornhagen, en in alle geprezene plaatsen.
20. Te dien dage zal de Heere door een gehuurd [m]scheermes hetwelk aan gene zijde der rivier is, door den koning van Assyrië afscheren het hoofd en het haar der voeten, ja, het zal ook den baard gansch wegnemen.
21. En het zal geschieden te dien dage dat iemand een koetje in het leven zal behouden hebben, en twee schapen.
22. En het zal geschieden dat hij vanwege de veelheid der melk die zij zullen geven boter zal eten, ja een ieder die overgebleven zal zijn in het midden des lands, die zal boter en honig eten.
23. Ook zal het te dien dage geschieden dat iedere plaats alwaar duizend wijnstokken geweest zijn van duizend zilverlingen, die zal tot doornen en [n]distelen zijn.
24. Dat men met pijlen en met den boog aldaar zal moeten gaan; want het gansche land zal doornen en distelen zijn.
25. Ook alle de bergen die men met houweelen pleegt om te hakken, daar zal men niet komen uit vreeze der doornen en der distelen, maar die zullen wezen tot inzending van de ossen en tot vertreding van het kleine vee.

HOOFDSTUK 18. *(Ziet Jesaja 8.)*

1. VERDER zeide de Heere tot mij: Neem u eene groote rol, en schrijf daarop met eens menschen pen: [a]aangaande Maher—shalal—chas—baz.
2. En ik nam met mij Uria, den Priester en Zacharia, den zoon van Jeberechja, om te schrijven.

---

i, Jes. 8 : 4. *j*, 2 Kon. 15 : 30. 16 : 9. *k*, 2 Kron. 28 : 19—21. *l*, 1 Kon. 12 : 16—19. *m*, 2 Kon. 16 : 7, 8. 2 Kron. 28 : 20, 21. *n*, ziet *d*. 2 Nep. 15.

a, vers 3.

3. En ik ging tot de Profetes; en zij werd zwanger en
baarde eenen zoon; en de Heere zeide tot mij: Noem zijn
naam Maher-chalal-chas-baz.
4. [b] Want ziet, het kind zal geene kennis hebben om te
roepen »Mijn vader of mijne moeder," alvorens [c] de rijkdom-
men van Damascus en den buit van Samarië weggenomen
zullen zijn door den Koning van Assyrië.
5. De Heere sprak verder tot mij, zeggende:
6. Dewijl dit volk de wateren van [d] Siloah veracht, die
zachtjes gaan, en zich verheugen in den zoon van [e] Rezin en
Remalia:
7. Daarom ziet, de Heere zal over hen die sterke en ge-
weldige wateren der rivier doen opkomen, den Koning [f] van
Assyrië en alle zijne heerlijkheid; en hij zal opkomen over alle
zijne stroomen en gaan over alle zijne oevers.
8. En hij zal doortrekken in Juda, hij zal het overstroomen
en daar doorgaan, [g] hij zal tot aan den hals reiken, en de uit-
strekkingen zijner vleugelen zullen vervullen de breedte uws
lands, o [h] Immanuël.
9. [i] Vergezelt u te zamen, o gij volken, en gij zult in stuk-
ken verbroken worden; en neemt ter oore gij allen die in verre
landen zijt, omgordt u en gij zult verbroken worden.
10. Beraadslaagt te zamen en het zal vernietigd worden;
spreekt een woord, en het zal niet bestaan; want God is met ons.
11. Want aldus sprak de Heere tot mij met eene sterke
hand, en onderrichtte mij, dat ik niet zoude wandelen in de
wegen van dit volk, zeggende:
12. Gij lieden zult niet zeggen: Eene verbintenis, van
alles, waar dit volk van zegt: Het is eene verbintenis; en
vreest gijlieden hunne vreeze niet, en verschrikt niet.
13. Heiligt den Heere der Heirscharen, en laat Hij uwe
vreeze zijn en laat Hij uwe verschrikking wezen.
14. En Hij zal u tot een heiligdom zijn maar tot een [j] steen
des aanstoots en tot eene rots der ergenis aan de twee huizen
Israëls, tot een strik en tot een net voor de inwoneren van
Jeruzalem.
15. En velen onder hen zullen [k] struikelen en vallen en
verbroken worden, en zullen verstrikt en gevangen worden.
16. Bind de getuigenis toe, verzegel de wet onder mijne
discipelen.
17. En ik zal den Heere verbeiden, die zijn aangezicht [l] ver-
bergt voor het huis van Jakob en ik zal hem verwachten.
18. Ziet, ik en de kinderen, dewelke de Heer mij gegeven

---

b, Jes. 7 : 16. *c*, 2 Kon. 15 : 29, 30. *d*, Neh. 3 : 15. Joh. 9 : 7.
e, Jes. 7 : 1—6. *f*, Jes. 10 : 12. *g*, Jes. 30 : 28. *h*, Jes 7 : 14. *i*, Joël
3 : 9—14. *j*, Jes. 28 : 16. Luk. 2 : 34. Rom. 9 : 33. 1 Petr. 2 : 8.
k, Matth. 21 : 44. Luk. 20 : 18. Rom. 9 : 32. *l*, Jes. 54 : 8.

heeft, zijn tot teekenen en tot wonderen in Israël, van den Heere der heirscharen, die op den berg Zion woont.

19. Wanneer zij dan tot ulieden zeggen zullen: [m]Vraagt de waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen en binnensmonds mompelen, zoo zegt: »Zal niet een volk zijnen God [n]vragen? Zal men voor de levenden de dooden vragen?

20. Tot [o]de wet en tot de getuigenis! Zoo zij niet spreken naar dit woord, 't zal zijn dat ze geen dageraad zullen hebben.

21. En een ieder van hen zal daarhenen gaan, hard gedrukt en hongerig; en het zal geschieden wanneer hem hongert en hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijnen Koning en op zijnen God, als hij opwaarts zal zien.

22. Als hij de aarde aanschouwen zal, zie, daar zal benauwdheid en duisternis zijn, hij zal [p]verduisterd door angst en voortgedreven zijn door donkerheid.

HOOFDSTUK 19. *(Ziet Jesaja 9.)*

1. MAAR het land dat beangstigd was zal niet gansch [a]verduisterd worden; gelijk als hij het in den eersten tijd verachtelijk gemaakt heeft naar het [b]land Zebulon aan en naar het land Naftali aan, alzoo heeft hij het in het laatste heerlijk gemaakt naar den weg zeewaarts aan, gelegen over den Jordaan, aan Galiléa der Heidenen.

2. Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien, degenen die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal een licht schijnen.

3. Gij hebt de natie vermenigvuldigd en de vreugde vermeerderd; zij verheugen zich voor uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in den oogst, gelijk men verheugd is wanneer men den buit uitdeelt.

4. Want gij hebt het juk van zijnen last, den stok hunner schouderen en de roede van zijnen verdrukker verbroken.

5. Toen de gansche strijd dergenen die streden met gedruisch geschiedde, en de kleederen in het bloed gewenteld en verbrand werden, tot een voedsel des vuurs.

6. Want een kind is [c]ons geboren, een zoon is ons gegeven, en de [d]heerschappij is op zijnen schouder; en men noemt zijnen naam Wonderlijk, Raad, [e]Sterke God, Vader der eeuwigheid, [f]Vredevorst.

---

m, 1 Sam. 28 : 8. Jes. 19 : 3. *n*, Jes. 29. ziet *c* 2 Nep. 27. *o*, Luk. 16 : 29—31. *p*, Jes. 5 : 30. 9 : 1.

a, Jes. 8 : 22. *b*, Matth. 4 : 15, 16. *c*, Jes. 7 : 14. Luk. 2 : 11. *d*, Matth. 28 : 18. 1 Cor. 15 : 25—28. *e*, Tit. 2 : 13, ziet 2*b*. Mos. 7. *f*, Eph. 2 : 14—17.

7. Aan de grootheid dezer heerschappij en des vredes [g]zal geen einde zijn op den troon Davids en in zijn Koninkrijk, om dat te bevestigen en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des Heeren der heirscharen zal zulks doen.

8. De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.

9. En al dit volk zal het gewaar worden, Efraim en de inwoner van Samarië, in hoogmoed en grootschheid des harten zeggende:

10. De tichelsteenen zijn gevallen, maar met uitgehouwen steenen zullen wij wederom bouwen; de wilde vijgeboomen zijn afgehouwen, maar wij zullen ze in cederen veranderen.

11. Want de Heere zal Rezins tegenpartijders tegen hem verheffen, en hij zal zijne vijanden tezamen vermengen.

12. De Syriërs van voren en de Filistijnen van achteren, dat zij Israël opeten met vollen mond; [h]om dit alles keert zijn toorn niet af, maar zijne hand is nog uitgestrekt.

13. Want dit volk keert zich niet tot dien die het slaat, en de Heere der heirscharen zoeken zij niet.

14. Daarom zal de Heere afhouwen uit Israël den kop en den staart, den tak en de bieze, [j]op éénen dag.

15. [k]De oude en aanzienlijke is de kop, maar de profeet, die valschheid leert is de staart.

16. [l]Want de leiders dezes volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslikt.

17. Daarom zal zich de Heere niet [m]verblijden over hunne jongelingen en over hunne weezen en hunne weduwen zal hij zich niet ontfermen, want zij zijn [n]al te zamen huichelaars en boosdoeners, en alle mond spreekt dwaasheid: [o]om dit alles keert zijn toorn niet af, maar zijne hand is nog uitgestrekt.

18. Want de goddeloosheid [p]brandt als vuur, doornen en distelen zal zij verteren, en zal aansteken de verwarde struiken des wouds, die zich verheven hebben als de verheffing des rooks.

19. Vanwege de verbolgenheid des Heeren der heirscharen zal het [q]land verduisterd worden, en het volk zal zijn als een voedsel des vuurs, de één zal den ander [r]niet verschoonen.

20. [s]Zoo hij ter rechterhand snijdt, zal hij toch hongeren, en zoo hij ter linkerhand eet zal hij toch niet verzadigd worden, een iegelijk zal het vleesch zijns arms eten.

21. Manasse Efraïm, en Efraïm Manasse, en zij zullen te zamen tegen Juda zijn; [t]om dit alles keert zijn toorn niet af maar zijne hand is nog uitgestrekt.

---

g, Dan. 2 : 44. *h*, vers 17, 21. Jes. 5 : 25. 10 : 4. Jer. 4 : 8. *i*, vers 15. *j*, Jes. 10 : 17. *k*, vers 14. *l*, Jes. 3 : 12. *m*, Ps. 147 : 10, 11. *n*, Mic. 7 : 2, 3. *o*, ziet *h*. *p*, Jes. 10 : 17. Mal. 4 : 1. *q*, Jes. 8 : 22. *r*, Mic. 7 : 2—6. *s*, Lev. 26 : 26. *t*, ziet *h*.

HOOFDSTUK 20. *(Ziet Jesaja 10.)*

1. WEE dengenen die ongerechtige inzettingen [a]inzetten, en den schrijvers die moeite voorschrijven.
2. Om de armen van het recht af te wenden en om het recht der ellendigen mijns volks te rooven, opdat de weduwen hun buit worden en opdat zij de weezen mogen plunderen.
3. Maar [b]wat zult gijlieden doen [c]ten dage der bezoeking en der verwoesting, die van verre komen zal? Tot wien zult gij vlieden om hulp, en waar zult gij uwe heerlijkheid laten?
4. Zonder mij zullen zij vallen onder de gevangenen en zij zullen vallen onder de verslagenen. [d]Om dit alles keert zijn toorn niet af, maar zijne hand is nog uitgestrekt.
5. Wee den Assyriër, die de roede mijns toorns is, en mijne grimmigheid is een stok in hunne hand.
6. Ik zal hem zenden tegen een [e]huichelachtig volk en ik zal bevel geven tegen het volk mijner verbolgenheid, opdat hij den roof roove en de plundering plundere, en het ter vertreding stelle gelijk het slijk der straten.
7. Hoewel hij het zóó niet meent en zijn hart alzoo niet denkt, maar hij zal in zijn hart hebben te verdelgen en uit te roeien niet weinige volken.
8. Want hij zegt: [f]Zijn niet mijne Vorsten al te zamen Koningen?
9. Is niet [g]Kalno gelijk [h]Karkemis? Is Hamath niet gelijk Arpad? Is niet Samarië [i]gelijk Damascus?
10. Gelijk als mijne handen gevonden heeft de koninkrijken der afgoden, ofschoon hunne gesneden beelden beter zijn dan die van Jeruzalem en dan die van Samarië.
11. Gelijk ik gedaan heb aan Samarië en hare afgoden, zoude ik alzóó niet kunnen doen aan Jeruzalem en aan hare afgoden?
12. Want het zal geschieden als de Heere een einde zal gemaakt hebben van al zijn werk [j]op den berg Zion en te Jeruzalem, dan zal [k]ik tehuis zoeken de vrucht der grootscheid des harten des Konings van Assyrië, en de pracht van de hoogheid zijner oogen.
13. Want zegt hij: [l]Door de kracht mijner handen en door mijne wijsheid heb ik deze dingen gedaan; want ik ben verstandig; en ik heb de landpalen der volken weggenomen, en heb hunne schatten geroofd, en heb als een geweldige de inwoners doen nederdalen.
14. En mijne hand heeft gevonden het vermogen der volken als een nest, en ik heb het gansche aardrijk samengeraapt gelijk

---

a, Ps. 58 : 2. 94 : 20. *b*, Job. 31 : 14. *c*, Hos, 9 : 7. *d*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *e*, Jer. 34 : 22. *f*, 2 Kon. 18 : 33—35. 19 : 10—13. *g*, Amos 6 : 2. *h*, 2 Kron. 35 : 20. *i*, 2 Kon. 16 : 9. *j*, 2 Kon. 19 : 31. *k*, Jer. 50 : 18. *l*, Jes. 37 : 24—38.

men de eieren die verlaten zijn samenraapt, en daar is niemand
geweest die een vleugel verroerde of den mond open deed
of piepte.
15. Zal eene bijl zich beroemen tegen die daarmede
houwt? Zal eene zaag pochen tegen dien die ze trekt? Alsof
een staf zich verheft tegen degenen die hem opheffen! of ge-
lijk als de staf zich verheft als of het geen hout ware.
16. Daarom zal de Heere Heere der Heirscharen onder
zijne vetten eene magerheid zenden, en onder zijne heerlijkheid
zal hij eenen brand doen branden als de brand des vuurs;
17. Want het licht Israëls zal tot een vuur zijn, en zijn
Heilige tot eene vlam, welke in brand steken en verteren [m]zal
zijne doornen en zijne distelen op één dag.
18. Ook zal hij verteren de heerlijkheid zijns wouds en
zijns vruchtbaren velds, van de ziel af tot het vleesch toe, en
hij zal zijn gelijk als wanneer een vaandrager versmelt.
19. En de overgebleven boomen zijns wouds, zullen weinige
in getal zijn, ja een jongen zouden ze opschrijven.
20. En het zal geschieden te dien dage dat het overblijfsel
Israëls en de ontkomenen van het huis Jakobs niet meer steunen
[n]zullen op dien die ze geslagen heeft, maar zij zullen steunen
op den Heere, den Heilige Israëls, oprechtelijk.
21. [o]Het overblijfsel zal wederkeeren, het overblijfsel Ja-
kobs, tot den sterken God.
22. Want [p]hoewel uw volk, o Israël, is gelijk het zand
der zee, zoo zal [q]toch maar het overblijfsel daarvan weder-
keeren: de [r]verdelging is vastelijk besloten, overvloeiende met
gerechtigheid.
23. Want eene verdelging, die vast besloten is door den
Heere der Heirscharen zal over het gansche land gaan.
24. Daarom zegt de Heere God der Heirscharen aldus: O
mijn volk, dat in Zion woont, [c]zijt niet bevreesd voor den As-
syriër; hij zal u slaan met eene roede en zal zijnen staf tegen
u opheffen [t]naar de wijze der Egyptenaren.
25. Want nog eenen zeer kleinen tijd en de [u]toorn zal op-
houden en mijne gramschap tot hunne vernieling.
26. En de Heere der Heirscharen zal eenen geesel [v]ver-
wekken tegen hem volgens de slachting van [w]Midian aan de
rots van Oreb, en [x]gelijk zijn staf over de zee was, denwelken
hij verheffen zal naar de wijze der Egyptenaren.
27. En het zal geschieden te dien dage, dat [y]zijn last van
uwen schouder genomen zal worden, en zijn juk van uw nek
en het juk zal verwoest worden ter wille der [z]zalving.

---

m, Jes. 9 : 18, 19. 37 : 36. *n*, 2 Kon. 16 : 7—9. 2 Kron. 28 : 20, 21.
o, Jes. 7 : 3—9. *p*, Roma 9 : 27. *q*, Jes. 6 : 13. *r*, Jes. 28 : 22.
s, Jes. 37 : 6, 7. *t*, Ex. 14. *u*, Dan. 11 : 36. *v*, 2 Kon. 19 : 35.
w, Richteren 7 : 25. Jes. 9 : 4. *x*, Ex. 14 : 26, 27. *y*, Jes. 14 : 25.
z, Psalm 105 : 18.

28. Hij is gekomen tot Ajjath, hij is door Migron getrokken, te Michmas heeft hij zijn wagens gelaten.
29. Zij zijn den doorgang [2a]doorgegaan; zij hebben hun verblijf te Geba opgeslagen. Rama is bevreest. [2b]Gibea van Saulus is gevloden.
30. Verheft uwe stemme, op dochter van [2c]Gallim, maakt dat zij het hooren te [2d]Laïs, o gij ellendige [2e]Anatoth.
31. [2f]Madmena is gevloden, de inwoneren van Gebim vergaderen zich te zamen om te vlieden.
34. Nog een dag blijft hij te [2g]Nob; hij zal zijn hand [2h]bewegen tegen den berg der dochter Zions, den heuvel Jeruzalems.
33. Doch zie, de Heere, Heere der heirscharen zal met geweld de takken afkappen, en [2i]die hoog van gestalte zijn zullen nedergehouwen worden, en de verhevenen zullen vernederd worden.
34. En hij zal met ijzer de verwarde struiken des wouds omhouwen, en de Libanon zal vallen door den Heerlijke.

HOOFDSTUK 21. *(Ziet Jesaja 11).*

1. EN [a]er zal eene roede voortkomen uit de stam van Isaï, en eene scheute zal uit zijne wortelen voortgroeien.
2. [b]En de geest des Heeren zal op hem rusten, de geest der wijsheid en des verstands, de geest des raads en der sterkte, de geest der kennis en der vreeze des Heeren.
3. En zal hem vlug maken in het verstaan van de vreeze des Heeren, en hij zal niet oordeelen naar het gezicht zijner oogen, noch naar het gehoor zijner ooren bestraffen:
4. Want [c]met rechtvaardigheid zal hij de armen richten, en de zachtmoedigen des aardrijks met rechtmatigheid bestraffen; en met de roede zijns monds zal hij het aardrijk [d]slaan, en met den adem zijner lippen zal hij de goddeloozen slaan.
5. In [e]gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn, en getrouwheid de gordel zijner lijnen.
6. [f]De wolf zal met het lam verkeeren, en de luipaard met den geitenbok nederliggen, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee te zamen, en een kindeke zal ze leiden.
7. En de koe en de berin zullen te zamen weiden; hunne jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stroo eten gelijk de os.

2a, 1 Sam. 13 : 23. *2b*, 1 Sam. 11 : 4. *2c*, 1 Sam. 25 : 44. *2d*, Richteren 18 : 7. *2e*, Jos. 21 : 18. *2f*, Jos. 15 : 31. *2g*, 1 Sam. 21 : 1. 22 : 19. Neh. 11 : 32. *2h*, Jes. 13 : 2. *2i*, Amos 2 : 9.

a, Vers 10. Jes. 53 : 2. Hand. 13 : 23. Open. 5 : 5. Jes. 23 : 5, 6. *b*, Jes. 61 : 1—3. *c*, Ps. 72 : 2, 4. Open. 19 : 11. *d*, Job. 4 : 9. Mal. 4 : 6. 2 Thes 2 : 8. Open. 19 : 15. 1 : 16. 2 : 16. *e*, Eph. 6 : 14. *f*, Jes. 65 : 25. Ezek 34 : 25. Hos. 2 : 18.

8. En het zoogkind zal zich vermaken over het hol van
eenen adder, en het gespeende kindzal zijne hand uitsteken
in het hol van den basilisk.
9. [g]Zij zullen geen leed doen nog verderven op mijnen
heiligen berg: want [h]de aarde zal vol zijn van de kennis des
Heeren gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.
10. En te dien dage zal [i]er een wortel van Isaï zijn, welke
zal [j]staan voor eene banier des volks, en tot dezelve [k]zullen de
Heidenen gaan en hunne rust zal heerlijk zijn.
11. En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere zijne
hand wederom zal zetten [l]ten tweeden male om het overblijfsel
van zijn volk te herstellen hetwelk overgelaten zal zijn [m]van
Assyrië en van Egypte, en van Pathros, en van Kush en van
Elam, en van Shinar en van Hamath en van de eilanden
der zee.
12. En hij zal eene banier [n]oprichten tegen de natiën, en
de [o]verworpenen van Israël vergaderen; en te zamen verga-
deren de verstrooiden van Juda uit de vier hoeken der aarde.
13. [q]De nijd van Efraïm zal alzoo wijken en de tegen-
partijders van Juda zullen afgesneden worden. Efraïm zal Juda
niet benijden, en Juda zal Efraïm niet benauwen.
14. Maar zij zullen op de schouderen der Filistijnen vlie-
gen ten westen; zij zullen te zamen die van het oosten beroo-
ven; zij zullen de handen op Edom en Moab leggen en de
kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn.
15. En de Heere [r]zal den inham der Egyptische zee ge-
heel verwoesten, en met zijnen machtigen wind zal Hij zijne
hand over de rivier schudden, en zal haar in zeven stroomen
slaan en [r]maken dat de menschen droogvoets daarover zul-
len gaan.
16. [t]En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel
mijns volks, hetwelk overgelaten zal zijn van Assyrië [u]gelijk
het was met Israël ten dage dat zij uit het land van Egypte
opkwamen.

HOOFDSTUK 22. (*Ziet Jesaja 12.*)

1. EN [a]te dien dage zult gij zeggen: O Heere, ik wil u
loven, alhoewel gij toornig op mij waart, uw toorn is wegge-
keerd, en gij vertroost mij.

---

g, Job 5 : 23. Jes. 2 : 4, 35 : 9. *h*, Hab. 2 : 14. *i*, vers 1. Rom. 15 : 12. *j*, vers 12, ziet *p*. 2 Nep. 15. *k*, Leer en Ver. 45 : 9, 10. *l*, ziet *i*. 2 Nep. 6. *m*, Zech. 10 : 10. *n*, ziet *p*. 2 Nep. 15. *o*, ziet *p*. 3 Nep. 15. *p*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *q*, Jes. 3 : 18. *r*, Zech 10 : 11. *s*, Openb. 16 : 12. *t*, Leer en Ver. 133 : 27. Zech. 10 : 11. Jes. 35 : 8—10. *u*, Ex. 14 : 29. Jes. 51 : 10. 63 : 12, 13.

a. Jes. 2 : 11.

2. Ziet, God is mijne zaligheid; ik zal vertrouwen en niet vreezen, want de Heere, [b]JEHOVA, is mijne [c]sterkte en mijn gezang; hij is mij tot heil geworden.
3. Daarom zult gij met vreugde water [d]putten uit de fonteinen des heils.
4. En te dien dage zult gij zeggen: [e]Prijst den Heere, roept Zijnen naam aan, verkondigt Zijne werken onder het volk; vermeldt dat Zijn naam verhoogd is!
5. Zingt tot den Heere, [f]want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; dat is bekend over de geheele aarde.
6. [g]Juicht en zingt, gij inwoneren van Zion, want groot is de Heilige Israëls in het midden van u.

HOOFDSTUK 23. (*Ziet Jesaja 13.*)

1. DE last Babels, dien Jesaja den zoon van Amoz gezien heeft.
2. [a]Heft op eene banier op eenen hoogen berg, verheft eene stemme tot hen, [b]beweegt de hand omhoog, dat zij intrekken door de deuren der Prinsen.
3. Ik heb [c]mijnen geheiligden geboden; ook heb ik mijne machtigen geroepen, want mijn toorn is niet op diegenen, die zich in mijne hoogheid verheugen.
4. Het gedruisch der menigten in de bergen is gelijk dat van een groot volk; een verschrikkelijk gedruisch [d]der koninkrijken van verzamelde natiën; de Heere der heirscharen monstert het krijgsvolk.
5. Zij komen uit een ver land, van de einden des hemels; ja, [e]de Heere en de instrumenten zijner gramschap, om dat gansche land te verdelgen.
6. Huilt gijlieden, want de [f]dag des Heeren is ophanden; hij zal komen als eene verwoesting van den Almachtige.
7. Daarom zullen alle handen bezwijken; een iegelijk menschenhart zal versmelten.
8. En zij zullen bevreesd zijn; pijnen en smarten zullen hen aangrijpen; de een zal over den ander verbaasd zijn; hunne gezichten zullen zijn als vlammen.
9. Ziet, de dag des Heeren komt, gruwelijk, met verbolgenheid en heftigen toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en deszelfs zondaars daaruit te verdelgen.

---

b, Ps. 83 : 18. *c*, Ex. 15 : 2. Ps. 118 : 14. *d*, Joh. 4 : 10, 14. 7 : 37, 38. *e*, 1 Kron. 16 : 8. Ps. 105 : 1—5. 145 : 4—6. *f*, Psalm 68 : 32—35, 98. *g*, Jes. 54 : 1. Zeph. 3 : 14—20. Zech. 2 : 10—13.

a, ziet *p.* 2 Nep. 15. *b*, Jes. 10 : 32. *c*, Joël 3 : 11. *d*, Joël 3 : 9—14. Zeph. 3 : 8. Zech. 12 : 2—9. 14 : 2, 3. *e*, Joël 3 : 11. Zeph. 3 : 8. Zech. 12 : 4, 8, 9. 14 : 3, 5, 9. *f*, Vers 9. Zeph. 1 : 14—18. Zech. 14 : 1, 5.

10. [g]Want de sterren des hemels en zijne gesternten zullen
hun licht niet laten lichten, de zon zal verduisterd worden,
wanneer zij opgaan zal, en de maan zal haar licht niet laten
schijnen.
11. [h]Want ik zal over de wereld de boosheid bezoeken,
en over de goddeloozen hunne ongerechtigheid; en ik zal den
hoogmoed der stouten doen ophouden, en de hoovaardij der
tyrannen zal ik vernederen.
12. Ik zal [i]maken dat een man dierbaarder zal zijn dan
dicht goud, en een mensch dan fijn goud van Ofir.
13. Daarom zal ik den hemel [j]beroeren, en de aarde zal
bewogen worden van hare plaats, van wege de verbolgenheid
des Heeren der heirscharen, en vanwege den dag zijns hittigen
toorns.
14. En een iegelijk zal zijn als eene verjaagde ree, en als
een schaap dat niemand vergadert, een [k]iegelijk zal naar zijn
volk omzien en een iegelijk zal naar zijn land vluchten.
15. Al de hoogmoedigen zullen doorstoken worden, en al
wie aan de goddeloozen vereenigd is, zal door het zwaard vallen.
16. Ook zullen hunne kinderkens voor hunne oogen [l]verpletterd worden, hunne huizen zullen geplunderd en hunne
vrouwen geschonden worden.
17. Zie, ik zal de Meden tegen hen [m]verwekken, die het
zilver niet zullen achten, en aan het goud zullen zij geenen
lust hebben.
18. Maar hunne bogen zullen de jongelingen verpletteren
en zij zullen zich niet ontfermen over de vrucht des schoots,
hun oog zal de kinderen niet verschoonen.
19. [n]Alzoo zal Babel, het sieraad der koninkrijken, de
heerlijkheid, de hoovaardigheid der Chaldeën, gelijk zijn als
toen God [o]Sodom en Gomorra omgekeerd heeft.
20. [p]Daar zal geen woonplaatse zijn zijn in eeuwigheid,
en zij zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht; en de
Arabier zal daar geen tent spannen, en de herders zullen daar
niet legeren.
21. [q]Maar daar zullen nederliggen de wilde dieren der
woestijnen; en hunne huizen zullen vervuld worden met schrikkelijke gedierten, en daar zullen de jonge struisen wonen, en
de duivelen zullen daar huppelen.
22. En wilde dieren der eilanden zullen in zijne verlatene
plaatsen elkander toeroepen, mitsgaders de draken in de wel-

---

g, Jes. 24 : 23. Ezek. 32 : 7, 8. Joël 2 : 31. 3 : 15. Matth. 24 : 29. Mark. 13 : 24. Luk. 21 : 25. Open. 6 : 12. *h*, Jes. 2 : 17. 24 : 6. Mal. 4 : 1. *i*, Jes. 4 : 1–4. *j*, Jes. 24 : 17—20. Hag. 2 : 6, 7. ziet c. 3 Nep. 26. *k*, Jer. 50 : 16. 51 : 9. *l*, Ps. 137 : 8. 9. Nah. 3 : 10. *m*, Jes. 21 : 2. *n*, Jes. 14 : 4—27. *o*, Gen. 19 : 24, 25. Deut. 29 : 23. Jes. 49 : 18. 50 : 40. *p*, Jes. 50 : 3, 37. 51 : 29, 62. *q*, Jes. 34 : 11—15. Open. 18 : 2.

lustige paleizen; [r]haar tijd toch is nabij om te komen, en hare dagen zullen niet uitgesteld worden. Want ik zal haar spoedig verwoesten; want ik wil barmhartig zijn jegens mijn volk; maar de goddeloozen zullen omkomen.

———

HOOFDSTUK 24. *(Ziet Jesaja 14)*

1. WANT de Heere [a]zal zich over Jakob ontfermen, en hij zal Israël nog verkiezen, en hij zal ze in hun land zetten; en de [b]vreemdeling zal zich tot hen vervoegen, en zij zullen den huize Jakobs aanhangen.

2. En de volken zullen hen aannemen en in hunne plaats brengen; ja, van verre, van het einde der aarde zullen zij wederkeeren tot hunne beloofde landen; en het huis Israëls zal hen erfelijk bezitten in het land des Heeren tot knechten en [c]tot maagden; en zij zullen gevankelijk houden degenen die hen gevangen hielden; en zij zullen heerschen over hunne drijvers.

3, En het zal geschieden ten dage wanneer u de Heere ruste geven zal van uwe smart, en van uwe beroering, en van de harde dienstbaarheid waarin men u heeft doen dienen.

4. Dan [d]zult gij deze spreuk opnemen tegen den Koning van Babel, en zeggen: Hoe, heeft de verdrukker en de gouden stad opgehouden!

5. De Heere heeft [e]den stok der goddeloozen gebroken, den schepter der heerschers.

6. Die de volkeren plaagde in verborgenheid met eene plage zonder ophouden, die in toorn over de heidenen heerschte, die wordt vervolgd zonder dat het iemand afweren kan.

7. De gansche aarde rust, zij is stille; zij maken groot geschal met gejuich.

8. Ook verheugen zich [f]de dennen over u, en de cederen van Libanon, zeggende: Sedert gij vernederd zijt, is niemand tegen ons opgekomen.

9. De [g]hel van onderen was beroerd om uwentwil, om u tegemoet te gaan als gij kwaamt; zij wekt om uwentwil de dooden op, alle de bokken der aarde; zij doet alle de Koningen der heidenen van hunne tronen opstaan.

10. Die altegader zullen antwoorden, en tot u zeggen; Zijt gij óók krank geworden gelijk wij, zijt gij ons gelijk geworden?

11. Uwe hoovaardij is in de hel nedergestort met het geklank uwer luiten; de maden zullen onder u gestrooid worden, en de wormen zullen u bedekken.

---

r, Jer. 51 : 33.

———

a. Zech. 1 : 17. 2 : 12. *b*, Jes. 60 : 4, 5, 10. *c*, Jes. 60 : 10—12, 14. 61 : 5. *d*, Jes. 13 : 19. Hab. 2 : 6—8. Open. 18 : 15—17. *e*, Psalm 125 : 3. *f*, Jes. 55 : 12, 13. Ezek. 31 : 16. *g*, Ezek. 32 : 21.

12. [h]Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, o Lucifer, gij
zoon van den morgen! Hoe zijt gij ter aarde nedergehouwen,
gij die de heidenen krenkt!
13. En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen,
ik zal mijnen troon boven de sterren Gods verhoogen, en ik
zal mij zetten op den berg der samenkomst [i] aan de zijden van
het Noorden.
14. Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, [j] ik zal
den Allerhoogste gelijk worden.
15. Ja, [k] in de hel zult gij nedergestooten worden, aan de
zijde van den kuil.
16. Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen
op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde,
die de koninkrijken deed beven?
17. Die de wereld als eene woestijn stelde en hare steden
verstoorde, die zijne gevangnen niet liet losgaan naar huis toe?
18. Alle de Koningen der heidenen, zij allen liggen neder
met eere, een iegelijk in zijn huis.
19. Maar gij zijt uit uw graf verworpen, gelijk eene af-
schuwelijke tak, en het overblijfsel dergenen, die verslagen zijn,
zijn met een zwaard doorstoken, als die, die nederdalen in een
steenkuil, als een vertreden dood lichaam.
20. Gij zult bij dezelve niet gevoegd worden in de be-
grafenis, want gij hebt uw land verdorven en uw volk gedood:
[l] het zaad der boosdoeners zal in eeuwigheid niet genoemd
worden.
21. Maak de slachting voor zijne kinderen gereed, [m] om
hunner vaderen ongerechtigheid; dat zij niet opstaan en de aarde
erven, en de wereld vervullen met steden.
22. Want ik zal tegen hen opstaan, spreekt de Heere der
heirscharen, en ik zal van Babel uitroeien [n] den naam en het
overblijfsel, [o] en den zoon en neef, spreekt de Heere.
23. En [p] ik zal haar stellen tot eene erve der nachtuilen
en tot waterpoelen, en ik zal haar met een bezem des verderfs
uitvagen, spreekt de Heere der heirscharen.
24. De Heere der heirscharen heeft gezworen, zeggende:
Zoo zekerlijk als ik gedacht heb zal het geschieden, en zooals
ik bedoeld heb zal het bestaan.
25. Dat ik Assur in mijn land zal verbreken en hem op
mijne bergen vertreden, opdat [q] zijn juk van hen afwijke en
zijn last van hunne schouders wijke!
26. Dit is de raadslag die [r] beraadslaagd is over dat gansche
land, en dit is de hand, die uitgestrekt is over alle volken.
27. Want de Heere der heirscharen heeft het in zijnen

---

h, Leer en Ver. 76 : 26. *i*, Ps. 48 : 2. *j*, Jes. 47 : 8. 2 Thes 2 : 4. *k*, Ver. 9 *l*, Job. 18 : 16—21. Ps. 21 : 10. 37 : 28. 109 : 13. *m*, Ex. 20 : 5. Matth. 23 : 35. *n*, Spreuken 10 : 7. Jer. 51 : 62. *o*, Job 18 : 19. *p*, Jes. 34 : 11—15. *q*, Jes. 10 : 27. *r*, Jes. 13 : 4—13.

raad besloten: wie zal het dan breken? En zijne hand is uit
gestrekt: wie zal ze dan keeren?
28. In het jaar toen de [s]Koning Ahaz stierf, geschiedde
deze last.
29. Verheug u niet, gij gansch Palestina, [t]dat de roede
die u sloeg gebroken is; want uit den wortel der slang zal een
basilisk voort komen, en [u]hare vrucht zal een vurige vliegende
draak zijn.
30. En de eerstgeborenen der armen zullen weiden, en de
nooddruftigen zullen zéker nederliggen: uwen wortel daaren-
tegen zal ik door den honger dooden, en uw overblijfsel zal hij
ombrengen.
31. Huil gij poort, schreeuw gij stad, gij zijt gesmolten, gij
gansch Palestina; want van het Noorden komt een rook, en
daar is geen eenzame in zijn samenkomsten.
32. Wat zal men dan antwoorden [v]den boden des volks?
Dat [w]de Heer Zion gegrond heeft, opdat de bedrukten zijns
volks eene toevlucht daarin hebben zouden.

HOOFDSTUK 25.

1. NU, ik, Nephi, spreek een weinig aangaande de woor-
den, welke ik geschreven heb, welke gesproken zijn door den
mond van Jesaja. Want ziet, Jesaja sprak vele dingen, welke
voor velen van mijn volk [a]hard waren om te verstaan; want zij
wisten niets aangaande het profeteeren onder de Joden.
2. Want ik, Nephi, had hun niet vele dingen aangaande
de Joden geleerd; want hunne werken waren de werken der
duisternis; en hunne daden waren de daden van afgruwe-
lijkheden.
3. Daarom schrijf ik aan mijn volk, tot alle degenen. die
hierna deze dingen, welke ik geschreven heb, zullen ontvan-
gen, dat zij de oordeelen Gods mogen weten, dat die op alle
natiën uitgestort zullen worden, volgens het woord, hetwelk hij
gesproken had.
4. Daarom, luistert o mijn volk, dat van het huis Israëls
is, en geeft gehoor aan mijne woorden; want ofschoon de woor-
den van Jesaja niet zeer duidelijk zijn, zijn zij duidelijk aan
alle degenen, welke met den Geest der profetie vervuld zijn.
Maar ik geef u eene profetie volgens den geest, die in mij is;
daarom profeteer ik naar de [b]eenvoudigheid, welke bij mij ge-

---

s, 2 Kon. 16 : 20. *t*, 2 Kron. 26 : 6. *u*, 2 Kon. 18 : 8. *v*, De zendelingen of dienstknechten van God. *w*, Ps. 87 : 1—3, 5. 102 : 16. Zeph. 3 : 12. Zech. 11 : 11.

a, Jacob 4 : 14. *b*, vers 7, 8. Jacob 4 : 13.

weest is van den tijd af, toen ik met mijnen vader uit Jeruzalem gekomen ben; want ziet, mijne ziel verheugt zich in het uitleggen aan mijn volk opdat het moge leeren.

5. Ja, en mijne ziel verblijdt zich in de woorden van Jesaja; want ik ben uit Jeruzalem gekomen, en mijne oogen hebben de dingen der Joden gezien, en ik weet dat de Joden de dingen der profeten verstaan; en er is geen ander volk dat de dingen verstaat die tot de Joden gesproken zijn geworden gelijk aan hen, tenzij het is, dat zij geleerd zijn op de wijze van de dingen der Joden.

6. Maar ziet, ik Nephi, heb mijne kinderen niet geleerd naar de wijze der Joden, want ziet, ik zelf heb te Jeruzalem gewoond, daarom weet ik aangaande de landstreken daarvan; en ik heb mijne kinderen ingelicht aangaande de oordeelen Gods, welke uitgestort zijn over de Joden, naar al hetgene dat Jesaja gesproken heeft, en ik schrijf ze niet.

7. Maar ziet, ik ga voort met mijne eigene profetie volgens mijne uitlegging; in dewelke ik weet, dat niemand kan dwalen; niettemin, ten dage dat de profetieën van Jesaja zullen vervuld worden zullen de menschen dezelve voorzeker weten.

8. Daarom zijn zij van waarde voor de menschen; en voor diegenen, die denken dat het niet zoo is, wil ik in het bijzonder spreken, en bepaal de woorden tot mijn eigen volk; want ik weet, dat zij van groote waarde voor hen zullen zijn in de laatste dagen; want te dien dage zullen zij dezelve verstaan; daarom heb ik ze voor hun welzijn geschreven.

9. En gelijk één geslacht verdelgd is geworden onder de Joden, tengevolge der ongerechtigheid, zoo zijn zij van geslacht tot geslacht verdelgd geworden, naarmate hunne ongerechtigheden, en nimmer is een geslacht verdelgd, tenzij het hun voorspeld is geworden door de profeten des Heeren.

10. Daarom is hun verteld geworden aangaande de verwoesting welke over hen zoude komen, onmiddelijk nadat mijn vader Jeruzalem verlaten heeft; niettemin verhardden zij hunne harten, en volgens mijne profetie zijn zij verwoest geworden, uitgezonderd degenen die gevankelijk naar Babylon c weggevoerd zijn.

11. En nu, dit zeg ik door den Geest welke in mij is. En niettegenstaande zij weggevoerd zijn geworden, zullen zij wederkeeren en het land van Jeruzalem bezitten; daarom zullen zij wederom hersteld worden in het land hunner erfenis.

12. Maar ziet, zij zullen oorlogen en geruchten van oorlogen hebben; en wanneer de dag komt, dat de Eeniggeborene van den Vader, ja, de Vader des Hemels en der aarde zich zelf aan hen in het vleesch bekend zal maken, zoo zullen zij hem verwerpen, omreden hunne goddeloosheden, en de hardheid hunner harten en de stijfheid hunner nekken.

---

c, 1 Nep. 1 : 13. 10 : 3. ziet g. 1 Nep. 7.

13. Ziet, zij zullen hem kruisigen en nadat hij gedurende den tijd van drie dagen in het graf gerust zal hebben, zal hij opstaan uit den doode, met genezing in zijne vleugelen; en alle degenen, die in zijnen naam gelooven, zullen zalig worden in het Koninkrijk van God; daarom verheugt zich mijne ziel om aangaande hem te profeteeren; want ik heb zijnen dag [d]gezien, en mijn hart verheerlijkt zijn heiligen naam.

14. En ziet, het zal geschieden nadat de Messias uit den doode verrezen zal zijn, en zichzelven aan zijn volk bekend gemaakt zal hebben, aan zoovelen, als in zijnen naam gelooven willen, dat Jeruzalem wederom verwoest zal worden; want wee dengenen, die tegen God en tegen het volk zijner kerk strijden.

15. Daarom zullen de Joden onder alle natiën [e]verspreid en Babylon zal verwoest worden; daarom zullen de Joden door andere natiën verspreid worden.

16. En nadat zij verspreid zullen geweest zijn, en de Heere God hen gegeeseld zal hebben door andere natiën, voor eenen tijd van vele geslachten, ja van geslacht tot geslacht, totdat zij overgehaald zijn om in Christus den Zoon van God te [f]gelooven, en de [g]verzoening, vooral het menschdom welke eindeloos is; en wanneer die dag zal komen, dat zij in Christus zullen gelooven en den Vader in zijnen naam zullen eeren met reine harten en handen, en niet meer uitzien naar eenen anderen Messias, dan, te dien tijde, zal de dag komen, dat het geschikt zal wezen, dat zij deze dingen zouden gelooven.

17. En de Heere zal zijne hand wederom ten [h]tweeden male uitstrekken om zijn volk uit hunnen verloren en gevallen staat te herstellen. Daarom zal hij voortgaan om een [i]wonderlijk en wonderbaar werk te werken onder de menschenkinderen

18. Daarom zal hij [j]zijne woorden tot hen doen voortkomen, welke woorden hen zullen oordeelen ten laatsten dage, want zij zullen hun gegeven worden voor het doel om hen te [k]overtuigen van den waren Messias, die door hen verworpen was, en om hen te overtuigen, dat zij niet meer naar eenen anderen Messias moeten uitzien, want er zoude geen andere komen, tenzij het een valsche Messias zoude zijn, die het volk zoude verleiden; want er is maar van éénen Messias gesproken door de Profeten, en die Messias is het, die door de Joden verworpen zoude worden.

19. Want volgens de woorden der profeten komt de Messi-

---

d, 1 Nep. 11 : 13—34. *e*, 1 Nep. 10 : 12. 19 : 13, 14. 22 : 5. 2 Nep. 10 : 6. *f*, 1 Nep. 10 : 14. 19 : 15—17. 2 Nep. 6 : 11, 14, 10 : 7—9. 25 : 18. 26 : 12. 30 : 7. 3 Nep. 5 : 26. 20 : 30. Mor. 3 : 21. 5 : 14. *g*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *h*, 2 Nep. 6 : 14. 21 : 11. 29 : 1. Jacob 6 : 2. *i*, 1 Nep. 14 : 7. 1 Nep. 22 : 8. 2 Nep. 27 : 26. 29 : 1. 3 Nep. 21 : 9. 28 : 31—33. Mor. 8 : 34. *j*, 1 Nep. 13 : 34, 35, 39, 40. 2 Nep. 27 : 6—26. 3 Nep. 16 : 4. Mor. 8 : 14—16, 25—34. *k*, 1 Nep. 13 : 39—42. 2 Nep. 25 : 16—18. 26 : 12. Mor. 3 : 21, 5 : 12—15.

as [l]zeshonderd jaren na den tijd, waarop mijn vader Jeruzalem verlaten heeft, en volgens de woorden der profeten, en eveneens volgens het woord van den engel Gods zal zijn naam »Jezus Christus, de zoon van God" zijn.

20. En nu, mijne broeders, ik heb [m]duidelijk gesproken, zoodat gij niet kunt dwalen. Zoo waarachtig als de Heere leeft, die Israël uit het land van Egypte geleid heeft, die aan Mozes kracht gaf om de natiën te genezen, nadat zij door vergiftige slangen gebeten waren, indien zij hunne oogen op de slang wilden richten, welke hij voor hen had opgericht, en hem eveneens kracht gaf, dat hij op de rots zoude slaan om het water daaruit voort te brengen, ja, ik zeg tot u, zoo waarachtig als deze dingen zijn, en de Heere God leeft, is er geen andere naam onder den hemel gegeven dan deze Jezus Christus van wien ik gesproken heb, door wien de mensch kan zalig worden.

21. Daarom, om deze reden heeft de Heere God mij beloofd, dat deze dingen welke ik schrijf, gehouden en bewaard zullen worden en van geslacht tot geslacht overhandigd zullen worden aan mijn zaad, opdat de belofte, aan Jozef gedaan, vervuld moge worden, dat zijn zaad nimmer zoude omkomen zoolang als de aarde zoude bestaan.

22. Daarom zullen deze dingen gaan van geslacht tot geslacht, zoolang als de aarde zal bestaan; en zij zullen voortgaan volgens den wil en het welbehagen van God; en de natiën welke ze zullen bezitten, zullen door dezelve [n]geoordeeld worden, volgens de woorden welke geschreven zijn.

23. Want wij schrijven naarstiglijk om onze kinderen over te halen, evenals onze broeders om in Christus te gelooven en om met God verzoend te worden; want wij weten dat het door genade is, dat wij zalig worden na al hetgeen wij kunnen doen.

24. En [o]niettegenstaande wij in Christus gelooven, houden wij de wet van Mozes, en zien met standvastigheid voorwaarts tot Christus, totdat de wet vervuld zal worden.

25. Want voor dit doel was de wet gegeven; daarom is ons de wet dood geworden, en zijn wij in Christus levend gemaakt, omreden ons geloof; toch houden wij de wet omreden de geboden.

26. En wij spreken van Christus; wij verheugen ons in Christus; wij verkondingen den Christus; wij profeteeren van Christus; en wij schrijven volgens onze profetieën opdat onze kinderen mogen weten, tot welke bron zij moeten gaan voor eene vergeving hunner zonden.

---

l, ziet *b*. 1 Nep. 10. *m*, ziet *b*. *n*, Vers 18. 2 Nep. 33 : 10—15. 3 Nep. 27 : 23—27. 29 : 34. Ether 4 : 8—10. *o*, Vers 25—30. 1 Nep. 5 : 9. 2 Nep. 5 : 10. 26 : 1. Jacob 4 : 4, 5. Jarom 1 : 5. Mos. 2 : 3. 3 : 14—16. 12 : 28, 29, 31—37. 13 : 27—35. 16 : 14, 15. Alma 25 : 14 : 16. 30 : 3. 31 : 9. 34 : 13, 14. Hela 15 : 5. 3 Nep. 1 : 24, 25. 9 : 17—19. 12 : 17, 18. 15 : 2—10.

27. Daarom spreken wij aangaande de wet, opdat onze kin-
deren bekend zijn met de krachteloosheid der wet; en dat zij
door de kennis van de krachteloosheid der wet voorwaarts mogen
zien tot dat leven, hetwelk in Christus is, en weten, met welk
doel de wet gegeven was. En nadat de wet in Christus vervuld
zal zijn, dat zij hunne harten dan niet tegen hem verharden,
wanneer de wet moet weggedaan worden.
28. En nu, ziet mijn volk, gij zijt een hardnekkig volk;
daarom heb ik duidelijk tot u gesproken omdat gij niet mis-
verstaan kunt. En de woorden, welke ik tot u gesproken heb,
zullen als een getuige tegen u staan; want zij zijn voldoende
om een iegelijk mensch den rechten weg te leeren; want de
rechte weg is om in Christus te gelooven en hem niet te ver-
loochenen; want door hem te verloochenen verloochent gij
eveneens de wet en de profeten.
29. En nu, ziet ik zeg tot u dat de rechte weg is om in
Christus te gelooven en hem niet te verloochenen; en Christus
is de Heilige Israëls; daarom moet gij voor hem nederbuigen,
hem aanbidden met al uwe macht, kracht en sterkte en ge-
heel uwe ziel; en indien gij dit doet, zult gij nimmer verwor-
pen worden.
30. En in zooverre als het nuttig is, moet gij de verorde-
ningen en geboden van God onderhouden totdat de wet ver-
vuld zal worden, welke aan Mozes gegeven is.

HOOFDSTUK 26.

1. EN nadat Christus uit den doode verrezen zal zijn,
zal hij zich zelven aan u [a] vertoonen, mijne kinderkens en
mijne geliefde broeders; en de woorden, welke hij tot u spreken
zal, zal de wet zijn, die gij op te volgen hebt.
2. Want ziet, ik zeg tot u, dat ik gezien heb dat vele
geslachten voorbij gingen en dat er groote oorlogen en twisten
onder mijn volk zullen zijn.
3. En nadat de Messias gekomen zal zijn, zullen er [b] tee-
kenen gegeven worden aan mijn volk van zijne geboorte, en
eveneens van zijnen dood en zijne opstanding; en groot en
vreeselijk zal die dag zijn voor de goddeloozen; want zij zullen
omkomen, en zij komen om, omreden zij de profeten en de hei-
ligen uitgeworpen, gesteenigd en verslagen hebben, waardoor
het [c] geroep van het bloed der heiligen van den grond tot God
tegen hen zal opstijgen.
4. Daarom, alle degenen die hoogmoedig zijn, en degenen
die goddeloos handelen, de dag, welke te komen staat zal hen

---

a, Vers 9. 1 Nep. 11 : 7. 12 : 6. ziet *b*. 1 Nep. 12. *b*, ziet *a*. 1 Nep. 2. *c*, ziet *a*. 1 Nep. 12. 3 Nep. 6 : 23, 25. 7 : 10, 14, 19.

verbranden zegt de Heer der heirscharen; want zij zullen als stoppel zijn.

5. En degenen, die de profeten en de heiligen omgebracht hebben, de diepte der aarde zal hen opslikken, zegt de Heere der heirscharen; en bergen zullen hen bedekken, en wervelwinden zullen hen wegdragen, en gebouwen zullen op hen vallen en hen in stukken slaan en tot poeder vermalen.

6. En zij zullen bezocht worden met donder en bliksemen en aardbevingen en alle soorten van verwoestingen, want het vuur des toorns van den Heer zal tegen hen ontstoken zijn, en zij zullen als stoppel zijn en de dag zal komen, welke hen verteren zal zegt de Heere der heirscharen.

7. O, de pijn en de wroeging mijner ziel over het verlies van de verslagenen mijns volks! Want ik, Nephi, heb het gezien, en het verteerde mij omtrent voor het aangezicht des Heeren; maar ik moet tot mijnen God roepen: »Uwe wegen zijn recht."

8. Maar ziet, de rechtvaardigen, die luisteren naar de woorden der profeten, en die hen niet ombrengen, maar met standvastigheid uitzien naar Christus voor de teekenen welke gegeven zijn, niettegenstaande alle de vervolgingen, ziet, zij zijn degenen, die [d]niet zullen komen.

9. Maar de zoon der gerechtigheid zal aan hen [e]verschijnen, en hij zal hen genezen, en zij zullen vrede met hem hebben, totdat drie geslachten zullen voorbijgegaan zijn, evenals velen van het [f]vierde geslacht in rechtvaardigheid.

10. En wanneer deze dingen voorbij gegaan zijn, zal eene spoedige verwoesting over mijn volk komen; want niettegenstaande de pijnen mijner ziel, heb ik het gezien; daarom weet ik dat het geschieden zal, en zij verkoopen zich zelven om niets; want voor de belooning hunner hoogmoed en dwaasheid zullen zij verwoesting oogsten; want omreden zij naar den duivel geluisterd hebben en de werken der duisternis liever kozen dan het licht, moeten zij nederdalen tot de hel toe.

11. Want de geest des Heeren zal niet altijd strijden met den mensch. En wanneer de geest ophoudt met den mensch te strijden, dan komt spoedige verwoesting; en dit bedroeft mijne ziel.

12. En als ik gesproken heb aangaande de [g]overtuiging der Joden, dat Jezus de Christus is, moet het noodig zijn, dat de Heidenen eveneens overtuigd [h]worden dat Jezus, de Christus, de eeuwige God is.

13. En dat hij zich zelven bekend maakt aan alle degenen, die in hem gelooven zullen door de kracht des Heiligen

---

d, 3 Nep. 9 : 13. 10 : 12, 13. *e*, ziet *b*. 1 Nep. 12. *f*, 1 Nep. 12 : 12. Alma 45 : 10, 12. Hela 13 : 5, 9, 10. 3 Nep. 27 : 32. Mor. 6 : 5—22. *g*, ziet *f*. 2 Nep. 25. *h*, ziet *s*. 1 Nep. 13, ziet 1 Nep. 13 : 34—38, 42. 14 : 1—3. Mor. 3 : 21.

Geestes, ja, aan elke natie, geslacht, taal en volk door de kracht des Heiligen Geestes, werkende machtige werken, teekenen en wonderen onder de menschenkinderen volgens hun geloof.

14. Maar ziet, ik profeteer tot u aangaande de laatste dagen, aangaande de dagen, wanneer de Heere God deze dingen tot de menschenkinderen [i] zal doen voortkomen.

15. Nadat mijn zaad en het zaad mijner broeders in ongeloof rondgedoold [j] zal hebben, en door de Heidenen verslagen zal zijn, ja, nadat [k] de Heere God hen met legers omsingeld zal hebben met eenen berg, en forten tegen hen opgebouwd zal hebben, en nadat zij tot stof toe vernederd zijn, zoodat zij niet meer bestaan, zullen de woorden der rechtvaardigen toch geschreven en de gebeden der getrouwen gehoord worden, en al degenen, die in ongeloof rondgedoold zullen hebben, zullen niet vergeten worden.

16. Want degenen, die verwoest zullen worden, zullen tot hen [l] spreken uit den grond, en hunne spraak zal zachtkens voortkomen uit het stof, en hunne stem zal zijn als een bekende geest, want de Heere God wil hem kracht geven, opdat hij moge fluisteren aangaande hen, alsof het uit den grond kwam, en hunne stem zal piepen uit de aarde.

17. Want dus zegt de Heere God: Zij zullen de dingen, welke onder hen gedaan worden, schrijven, en zij zullen geschreven en verzegeld worden in een boek; en degenen, die in ongeloof ronddoolden zullen ze [m] niet hebben, want zij zoeken de dingen van God te verwoesten.

18. Daarom, gelijk degenen die verwoest zijn spoedig verwoest zijn geworden, zullen de [n] menigte hunner tyrannen als kaf zijn dat voorbijgaat. Ja, aldus zegt de Heere God: Het zal in een oogenblik haastiglijk geschieden.

19. En het zal geschieden, dat degenen die in ongeloof [o] ronddolen, verslagen zullen worden door de handen der Heidenen.

20. En de heidenen verheffen zich in de hoogheid hunner oogen, en hebben [p] gestruikeld omreden de grootheid hunner struikelblokken, zoodat zij [q] vele kerken gebouwd hebben; niettemin vernietigen zij de [r] kracht en de wonderen Gods, en prediken hunne eigene wijsheid en hunne [s] eigene leering, opdat zij winst mogen [t] verkrijgen en het aangezicht der armen verdrukken.

---

i, ziet *j*. 1 Nep. 25. *j*, 1 Nep. 12 : 22, 23. 8 : 14, 31. Mor. 5 : 15, 20. *k*, Jes. 29 : 3. *l*, Jes. 29 : 4. *m*, Enos 1 : 14. Mor. 6 : 6. *n* Jes. 29 : 5. Mor. 6 : 6—15. *o*, ziet *j*. *p*, 1 Nep. 13 : 29, 34. 14 : 1—3. *q*, 1 Nep. 14 : 9, 10. 22 : 23. 2 Nep. 28. Mor. 8 : 25—41. *r*, 2 Nep. 28 : 5, 6. Mor. 8 : 26. 9 : 7—26. Moro 7 : 33—38. *s*, 2 Nep. 28 : 4. *t*, 1 Nep. 22 : 23. 2 Nep. 28 : 12, 13. Mor. 8 : 28, 32, 33, 36—39.

21. En er zijn vele kerken opgebouwd, welke jaloerschheid, twisten en haat veroorzaken.

22. En er zijn eveneens [u]geheime vereenigingen, gelijk in vroegere dagen, volgens de vereenigingen des duivels; want hij is de grondlegger van alle deze dingen; ja, de grondlegger der moorden en der werken van de duisternis; en hij leidt ze bij den nek met een koord van vlas, totdat hij ze voor eeuwig met sterke koorden bind.

23. Maar ziet, mijne geliefde broeders, ik zeg tot u, dat de Heere God niet in de duisternis werkt.

24. Hij doet niets, tenzij het is voor het welzijn der wereld; want hij bemint de wereld; ja, zoodat hij zijn eigen leven geeft, opdat hij alle menschen tot zich zoude [v] trekken. Daarom gebiedt hij niemand, dat zij niet van zijn heil zouden nemen.

25. Zegt hij tot een iegelijk: Gaat weg van mij? Ziet, ik zeg u: Neen! Maar hij zegt: Komt tot mij gij alle de einden der aarde, [w]koopt honig en melk zonder geld en zonder prijs.

26. Ziet, heeft hij iemand geboden, dat zij uit de synagoge of uit de godshuizen zouden gaan? Ziet ik zeg tot u: Neen!

27. Heeft hij iemand geboden, dat hij niet van zijn heil zoude nemen? Ziet, ik zeg tot u, Neen! maar hij heeft het vrij gegeven voor alle menschen, en hij heeft zijn volk geboden, dat het alle menschen tot bekeering zoude overhalen.

28. Ziet, heeft de Heere iemand geboden dat hij niet van zijn goedheid zoude nemen? Ziet ik zeg tot u, Neen! maar allen zijn bevoorrecht de eene zoowel als de andere; en niemand is uitgesloten.

29. Hij gebiedt, dat er geen priesterbedrog zal zijn; want ziet, [x]priesterbedrog is dat de menschen zelf prediken, zichzelven stellen tot een licht voor de wereld; opdat zij winst mogen verkrijgen, en de eer der wereld; maar het welzijn van Zion zoeken zij niet.

30. Ziet, de Heere heeft dit verboden; daarom heeft de Heere God een gebod gegeven, dat alle menschen liefde zouden hebben, welke is de volmaakte [y]liefde. En tenzij zij geen liefde zouden hebben, waren zij niets; daarom, indien zij liefde zouden hebben, zouden zij niet toestaan, dat de arbeider in Zion zoude omkomen.

31. Maar de arbeider in Zion zal arbeiden voor Zion; want indien zij voor geld arbeiden, zoo zullen zij omkomen.

32. En wederom, de Heere God heeft geboden, dat de menschen niet zouden dooden; dat zij niet zouden liegen, niet stelen, niet den naam van den Heer, hunnen God ijdelijk zouden gebruiken, dat zij niet jaloersch zouden zijn, dat zij geen wrok zouden hebben, dat zij niet met elkander zouden twisten,

---

u, ziet *i*. 2 Nep. 10. *v*, ziet *c*. 2 Nep. 9. *w*, Jes. 55 : 1. *x*, 3 Nep. 21 : 19—21. 29 : 4—9. 30ste hoofdstuk. *y*. Moro 7 : 47, 48. 8 : 26.

dat zij geene hoererij zouden bedrijven, en dat zij geen van deze dingen zouden doen; want degenen die ze doen, zullen omkomen.
33. Want geene van deze ongerechtigheden komt van den Heer; want Hij doet datgene wat goed is onder de menschenkinderen, en Hij doet niets, tenzij het [z] duidelijk is voor de menschenkinderen; en Hij verzoekt alle menschen tot Hem te komen en te nemen van Zijne goedheid en Hij verloochent niemand, die tot Hem komt, zwart en blank, gevangene en vrije man en vrouw, en Hij herinnert zich den heiden en allen zijn gelijk voor God, zoowel de Joden als de Heidenen.

HOOFDSTUK 27.

1. MAAR ziet, in de laatste dagen, of in de dagen der Heidenen, ja, ziet alle de natiën der Heidenen en eveneens der Joden, die op dit land zoowel als op andere landen zullen zijn, zelfs op alle landen der aarde, zullen [a] dronken zijn van ongerechtigheid en van alle soorten van goddeloosheden.
2. En wanneer die dag zal komen, zullen zij door den Heer der heirscharen [b] bezocht worden met donder en aardbeving, met een groot geluid, met storm, met onweders en met de vlam van een verterend vuur.
3. En de natiën welke tegen Zion strijden, en welke haar benauwen, zullen zijn als de droom van een nachtgezicht; ja, het zal hun zijn gelijk een hongerig man, die droomt dat hij eet, maar ontwakende bemerkt dat zijne ziel nog ledig is; of gelijk een dorstig man, die droomt dat hij drinkt, en ontwakende bemerkt dat hij nog dorstig is, en zijne ziel nog verlangen heeft; ja, zoo zal de menigte van alle natiën wezen, welke strijden tegen den berg Zion.
4. Want ziet, gij allen die de ongerechtigheid werkt, wederhoudt u zelven en bedenkt, want gij zult schreeuwen en roepen; ja, gij zult dronken zijn, maar niet van wijn; gij zult waggelen, maar niet van sterke drank.
5. Want ziet, de Heere heeft een geest des diepen slaaps over u uitgestort. Want ziet, gij hebt uwe oogen gesloten, en gij hebt de profeten verworpen; en uwe heerschers en zieners heeft hij bedekt omreden uwe boosheid.
6. En het zal geschieden dat de Heere God tot u zal doen voortbrengen de woorden eens [c] boeks, en zij zullen de woorden zijn dergenen die geslapen hebben.

---

z, Vers 23, 24.

a, Jes. 29 : 9. b, Jes. 29 : 6—10. c, 1 Nep. 13 : 34, 35, 39—42. 2 Nep. 3 : 6—23. 26 : 16, 17. 29 : 11. Enos. 1 : 13—18. Mor. 5 : 12, 13. 8 : 14—16, 25—32.

7. En ziet, het boek zal [d] verzegeld zijn en in het boek
zal eene [e] openbaring van God zijn, van het begin der wereld
tot het einde er van.
8. Daarom, omreden de dingen die verzegeld zijn, zullen
de dingen die verzegeld zijn niet overgegeven worden in de
[f] dagen der goddeloosheden en gruwelen des volks. Daarom
zal het boek van hen onthouden worden.
9. Maar het boek zal overgegeven worden aan eenen [g] man,
en hij zal de woorden des boeks overgeven welke de woorden
zijn dergenen, die in het stof geslapen hebben, en hij zal deze
woorden overgeven aan een [h] ander.
10. Maar de woorden, welke verzegeld zijn, zal hij niet
overgeven, noch zal hij het boek overgeven. Want het boek
zal verzegeld zijn door de kracht van God; en de openbaring
welke verzegeld was, zal in het boek gehouden worden tot des
Heeren [i] eigen tijd dat zij mogen voortkomen; want ziet zij
[j] openbaren alle dingen van het begin der wereld tot het einde
er van.
11. En de dag komt, dat de woorden van het boek dat
verzegeld is, gelezen zullen worden van de daken; en zij zullen
gelezen worden door de kracht van Christus; en alle dingen,
welke ooit onder de menschen geweest zijn, en welke ooit zullen
zijn tot het einde der aarde. zullen aan de menschenkinderen
[k] geopenbaard worden.
12. Daarom, ten dage wanneer het boek overgegeven zal
zijn aan den [l] man van wien ik gesproken heb, zal het voor de
oogen der wereld verborgen zijn, opdat de oogen van niemand
het zullen aanschouwen, behalve de [m] drie getuigen, die het
zien zullen buiten hem aan wien het boek door de kracht van
God overgegeven zal worden; en zij zullen getuigen van de
waarheid van het boek en van de dingen die daarin staan.
13. En er is niemand die het zien zal, uitgezonderd
eenige [n] weinigen naar den wil van God, om getuigenis te geven
van Zijn woord aan de kinderen der menschen; want de Heere
God heeft gezegd, dat de woorden der getrouwen zouden spreken als het ware uit den [o] doode.
14. Daarom zal de Heere God voortgaan om de woorden
des boeks te doen voortbrengen; en in den mond van [p] zoovele
getuigen als hem goeddunkt zal hij zijn woord doen vaststellen
en wee hem, die het woord van God [q] verwerpt.
15. Maar ziet, het zal geschieden dat de Heere God tot
[r] hem, aan wien hij het boek zal overgeven, zal zeggen: Neemt

d, Jes. 29 : 11. *e*, Ether 4 : 1—7. *f*, Ether 4 : 6, 7. *g*, Jozef Smith Jr. *h*, Martinus Harris. *i*, Ether 4 : 7, 15. *j*, Ether 4 : 15. *k*, Ether 4 : 6, 7, 13—17. *l*, Jozef Smith Jr. *m*, ziet c. 2 Nep. 11. *n*, Boek van Mor. pag. 5. *o*, 2 Nep. 3 : 19, 20. 26 : 16, 17. 27 : 6. 33 : 13—15. Mor. 9 : 30. Moro 10 : 27. Jes. 29 : 4. *p*, ziet c. 2 Nep. 11. *q*, 2 Nep. 28 : 29, 30. 33 : 13—15. Ether 4 : 8. *r*, Jozef Smith Jr.

deze woorden welke niet verzegeld zijn en geeft ze over aan een [s] ander, opdat hij ze [t] aan de geleerden moge toonen, zeggende: [u] »Leest dit, bid ik u". En de geleerde zal zeggen: »Brengt het boek hier en ik zal het lezen."

16. En nu, omreden de grootheid der wereld, en om winst te verkrijgen zullen zij dit zeggen; maar niet voor de heerlijkheid van God.

17. En de man zal zeggen: »Ik kan het boek niet brengen want het is verzegeld."

18. Dan zal de geleerde zeggen: »Ik kan het niet lezen."

19. Daarom zal het geschieden, dat de Heere God het boek en de woorden er van wederom zal overgeven aan [v] hem, die niet geleerd is, en de ongeleerde zal zeggen: »Ik ben niet geleerd."

20. Dan zal de Heere God tot hem zeggen: De geleerden zullen het niet lezen, want zij hebben het verworpen, en ik ben in staat mijn eigen werk te doen; daarom zult gij de woorden lezen, welke ik aan u zal geven.

21. [w] Raak de dingen niet aan die verzegeld zijn, want ik wil ze voortbrengen in mijn eigen tijd; want ik zal aan de menschenkinderen toonen, dat ik in staat ben om mijn eigen werk te doen.

22. Daarom, wanneer gij de woorden gelezen hebt, welke ik u geboden heb, en de [x] getuigen, die ik u beloofd heb verkregen hebt, zult gij het boek wederom verzegelen en het tot mij zelven verbergen, opdat ik de woorden mag bewaren welke gij niet gelezen hebt, totdat ik het in mijne eigene wijsheid nuttig acht alle dingen aan de menschen [y] te openbaren.

23. Want zie, ik ben God en ik ben een God van wonderen; en ik wil aan de wereld toonen, dat ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig; en ik werk niet onder de menschen, tenzij het is volgens hun geloof.

24. En wederom, het zal geschieden, dat de Heere zal zeggen tot [z] hem, die de woorden, welke overgegeven zullen worden zal lezen:

25 In [2a] zooverre dit volk mij nadert met hunnen mond en mij met hunne lippen eert maar hunne harten verre van mij gezet hebben en hunne vreeze, waarmede zij mij vreezen menschen geboden zijn.

26. Daarom ziet, ik zal voorts wonderlijk [2b] handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid hunner wijzen zal vergaan en het verstand hunner verstandigen zal zich verbergen.

27. En wee dengenen, die zich versteken willen om hunnen

---

s, Martinus Harris. *t*, Prof. Anthon van de stad New-York. *u*. Jes. 29 : 11. *v*, Jozef Smith Jr. *w*, Ether 5 : 1. *x*, ziet *c*, 2 Nep. 11. *y*, 2 Nep. 27 : 7, 8. Ether 4 : 6, 7. *z*, Jozef Smith Jr. *2a*, Jes. 29 : 13—24. *2b*, ziet *i*, 2 Nep. 25.

raad voor den Heere te verbergen. En hunne werken zijn in de
duisternis en zij zeggen: Wie ziet ons en wie kent ons? En zij
zeggen ook: Zekerlijk, ulieder werk om de dingen te verdraaien zal
gerekend worden als pottenbakkersleem. Doch ziet, ik wil aan hen
toonen, zegt de Heere der heirscharen, dat ik al hunne werken weet.
Want zal het maaksel zeggen tot hem die het gemaakt heeft:
Hij heeft mij niet gemaakt. Of zal het geformeerde zeggen van
hem, die het geformeerd heeft: Hij heeft geen verstand?
28. Maar ziet, zegt de Heere der heirscharen: ik zal aan
de menschen toonen dat het nog een kleine tijd is en Libanon
zal veranderd worden in een vruchtbaar veld, en het
vruchtbaar veld zal geacht worden als een woud.
29. [2c]En te dien dage zullen de dooven de woorden des
boeks hooren en de oogen der blinden zullen het zien uit de
donkerheid en de duisternis.
30. En de zachtmoedigen zullen alzoo vermeerderen, en
hunne vreugde zal in den Heere zijn, en de armen onder u
zullen zich verheugen in den Heilige Israëls.
31. [2d]Want zoo zeker als de Heere leeft zullen zij zien,
dat de tyran ten onder gebracht en de spotter vernietigd is,
en dat alle degenen, die naar boosheid uitzien afgesneden zijn.
32. En degenen die een mensch schuldig verklaren om
een woord en leggen dien strikken die hen bestraft in de poort
en die den rechtvaardige achten als niets.
33. Daarom zegt de Heere, die Abraham verlost heeft, aangaande
den huize Jakobs alzóó: Jakob zal [2e]nu niet meer beschaamd,
en zijn aangezicht zal niet meer bleek worden.
34. Want als hij zijne kinderen, het werk mijner handen,
zien zal in het midden van hem, zullen zij mijnen naam heiligen,
en zij zullen den Heilige Jakobs heiligen en den God
Israëls vreezen.
35. En [2f]die dwalende van Geest zijn, zullen tot vertand
komen, en de murmureerders zullen de leering aannemen.

HOOFDSTUK 28.

1. EN nu, ziet mijne broederen, ik heb tot u gsproken,
zooals de Geest mij dreef om te spreken, waardoor ik weet dat
het zekerlijk moet geschieden.
2. De dingen, welke uit het [a]boek geschreven zullen worden,
zullen van groote waarde zijn voor de kinderen der menschen,
en voornamelijk voor ons zaad, hetwelk een overblijfsel
is van het huis Israëls.

2c, ziet c. 2d, ziet j, 1 Nep. 22. 2e, ziet e, 1 Nep. 15. 2f, 1 Nep. 13 : 35—38. 14 : 1—3.

a, ziet c, 2 Nep. 27.

3. Want het zal te dien dage geschieden, dat de [b]kerken, welke opgebouwd zijn en niet tot den Heere, wanneer de een tot den ander zal zeggen: Ziet ik, ik ben des Heeren, en de andere zal zeggen: Wij, wij zijn des Heeren. En dus zal een iegelijk zeggen die kerken gebouwd heeft maar niet voor den Heere.

4. En zij zullen met elkander twisten en de priesters zullen met elkander twisten, en zij zullen volgens hunne [c] wijsheid leeren en den Heiligen Geest verloochenen, die woorden geeft.

5. En zij verloochenen de [d]kracht Gods, den Heilige Israëls, en zij zeggen tot het volk: Luistert naar ons en hoort onze leer; want ziet, er is heden geen God, want de Heere en de Verlosser heeft zijn werk gedaan en heeft zijne kracht aan den mensch gegeven.

6. Ziet, luistert naar mijn leer: Indien zij zullen zeggen: Er is een wonder gewerkt door de hand des Heeren, gelooft het niet; want hij is heden geen God van wonderen; hij heeft zijn werk gedaan.

7. Ja, en er zullen velen zijn, die zullen zeggen: Eet, drinkt en weest vroolijk, want morgen sterven wij en het zal wel met ons zijn.

8. En er zullen velen zijn, die zullen zeggen: Eet, drinkt en weest vroolijk; niettemin, vreest God; hij wil eene kleine zonde [e]rechtvaardigen; ja, liegt een weinig, neemt de overhand van een ander omreden zijne woorden; graaft een put voor uwen buurman, daar is geen kwaad in. En doet al deze dingen, want morgen sterven wij, en indien het zoo is, dat wij schuldig zijn, God wil ons met weinige slagen slaan en ten laatste zullen wij zalig zijn in het Koninkrijk van God.

9. Ja, en er zullen velen zijn, die op deze wijze valsche ijdele en dwaze leerstellingen zullen verkondigen; en zij zullen verheven worden in hunne harten, en zullen diep zoeken om hunne raden voor den Heere te verbergen; en hunne werken zullen in de duisternis zijn.

10. En het [f]bloed der heiligen zal uit den grond tegen hen roepen.

11. Ja, zij zijn allen uit den weg gegaan; zij zijn bedorven geworden.

12. Omreden de hoogmoed en omreden de valsche leeraren en valsche leerstellingen zijn hunne [g]kerken bedorven geworden, en de kerken zijn verheven geworden; omreden hunnen hoogmoed zijn zij opgeblazen in hunne harten.

13. Zij berooven de armen omreden hunne fijne heiligdommen; zij plunderen de armen omreden hunne fijne kleeding, en

---

b, ziet *q*, 2 Nep. 26. *c*, 2 Nep. 26 : 20. *d*. ziet *r*, 2 Nep. 26. *e*, vers 21, 25, 26. Mor. 8 : 31. *f*, 1 Nep. 14 : 13. 22 : 14. 2 Nep. 5 : 16. Mor. 8 : 27, 40, 41. Ether 8 : 22—24. Leer. & Ver. 58 : 53. 63 : 28—31. Open. 18 : 24. 19 : 2. *g*, ziet *q*, 2 Nep 26.

zij vervolgen de zachtmoedigen en de armen van harte, omreden zij in hunnen hoogmoed verheven zijn.

14. Zij hebben stijve nekken en hooge hoofden; ja, en omreden den hoogmoed en de goddeloosheid en afschuwelijkheden en hoererijen zijn zij allen verdwaald, uitgezonderd eenige weinigen, die de volgers van Christus zijn, niettegenstaande zij geleid zijn, zoodat zij in vele dingen dwalen, omreden zij [h] geleerd zijn door de inzettingen van menschen.

15. O, de wijzen en de geleerden en de rijken, die verheven zijn in den hoogmoed hunner harten, en alle degenen die valsche leeringen leeren en alle degenen, die hoererij bedrijven en de wegen des Heeren veranderen. [i] Wee, wee, wee hun, zegt de Heere de almachtige God, want zij zullen ter helle nedergestooten worden.

16. Wee hun, die de rechtvaardigen [j] verdrijven voor een ding van geener waarde en opstaan tegen datgene wat goed is, en zeggen: Dat is van geener waarde; want de dag zal spoedig komen, dat de Heere God de inwoneren der aarde zal bezoeken; en te dien dage dat zij [k] volkomen rijp zijn in hunne goddeloosheden zullen zij omkomen.

17. Maar ziet, indien de inwoneren der aarde van hunne boosheden en goddeloosheden zullen bekeeren, zullen zij niet verwoest worden, zegt de Heere der heirscharen.

18. Maar ziet, die groote en afschuwelijke kerk, de hoer der geheele aarde moet ter aarde [l] vallen en groot zal haar val zijn.

19. Want het koninkrijk des duivels [m] moet schudden, en zij, die daartoe behooren, moeten noodzakelijk tot bekeering opgewekt worden, of de duivel zal hen binden met eeuwige banden en zij worden opgewekt tot toorn en vergaan.

20. Want ziet, te dien dage zal hij in de harten der menschen [n] woeden en hen opwekken tot toorn tegen datgene hetwelk goed is.

21. En anderen zal hij [o] bevredigen en hen sussen in vleeschelijke zekerheid, zoodat zij zullen zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion gaat vooruit en bloeit; alles is wel; en dus bedriegt de duivel hunne zielen en leidt hen voorzichtig aan neder ter helle.

22. En ziet, anderen flatteert hij en maakt hun wijs dat er geene hel is, en hij zegt tot hen: Ik ben geen duivel, want er is er geen; en dus fluistert hij in hunne ooren, totdat hij hen bindt met zijne vreeselijke [p] banden, waaruit geene verlossing is.

---

h, 2 Nep. 27 : 35. *i*, 1 Nep. 22 : 23. 2 Nep. 26 : 20—22, 32. Alma 39 : 5. 3 Nep. 29 : 4—9. Mor. 8 : 41. 9 : 26. *j*, 2 Nep. 27 : 32. *k*, 1 Nep. 22 : 16—23. Ether 2 : 8—11. Mor. 8 : 41. *l*, 1 Nep: 14 : 3, 4, 6, 7, 15—17. ziet *k*, 1 Nep. 14. *m*, 1 Nep. 22 : 22, 23. 2 Nep. 28 : 20—32. *n*, vers 28. *o*, 2. Nep. 26 : 29. 28 : 7—14. Mor. 8 : 31. *p*, 2 Nep. 1 : 13, 23. 9 : 45. Vers 19. Alma 12 : 11, 17. 36 : 18.

23. Ja, zij zijn [q]gegrepen met dood en hel; en dood en hel
en duivel, en alle diegenen die daarmede door aangevat zijn
moeten staan voor den troon van God en geoordeeld worden
naar hunne werken, van waar zij moeten gaan in de plaats die
voor hen bereid is, zelfs een [r]meer van vuur en zwavel het-
welk eindelooze wroeging is.
24. Daarom, wee hun, die op hun gemak zijn in Zion.
25. Wee hun, die uitroepen: Alles is wel.
26. Ja, wee dengenen die [s]luisteren naar de leeringen van
menschen en de kracht Gods en de gave des Heiligen Geestes
verloochenen.
27. Ja, wee hun, die zegt: Wij hebben ontvangen en
hebben niet meer [t]noodig.
28. En ten laatste: Wee alle dengenen die beven en
[u]toornig zijn omreden de waarheid Gods. Want ziet, hij die
gebouwd is op eene rots, ontvangt haar met blijdschap; en hij,
die gebouwd is op een zandig fundament beeft uit vrees dat
hij valt.
29. Wee dengenen die zullen zeggen: Wij hebben het
woord van God ontvangen en meer van het woord van God
hebben wij niet [v]noodig; want wij hebben genoeg.
30. Want ziet, dus zegt de Heere God: Ik wil aan de
menschenkinderen geven [w]lijn op lijn, bevel op bevel; hier
een weinig en daar een weinig; en gezegend zijn degenen, die
naar mijne bevelen luisteren en gehoor geven aan mijnen raad;
want zij zullen wijsheid leeren; [x]want aan hem die ontvangt
zal ik meer geven; en van degenen, die zeggen: Wij hebben
genoeg, van hen zal genomen worden datgene wat zij hadden.
31. Vervloekt is degene, die op den mensch vertrouwt of
vleesch tot zijnen arm stelt of zal luisteren naar de [y]bevelen
van menschen, tenzij hunne bevelen gegeven zullen worden
door de kracht des Heiligen Geestes.
32. [z]Wee den Heidenen zegt den Heere God der heirscha-
ren; want niettegenstaande ik mijnen arm van dag tot dag tot
hen wil verlengen, zullen zij mij verloochenen; niettemin wil
ik hunner barmhartig zijn zegt de Heere God, indien zij zullen
bekeeren en tot mij komen; want mijn arm is den geheelen dag
verlengd zegt de Heere God der heirscharen.

HOOFDSTUK 29.

1. MAAR ziet, er zullen velen zijn te dien dage wanneer ik
voort zal gaan om een [a]wonderbaarlijk werk onder hen te doen,

---

q, ziet *j*, 2 Nep. 9. *r*, ziet *k*, 1 Nep. 15. *s*, ziet *r*, 2 Nep. 26. 2 Nep. 28 : 31. *t*, vers 29, 30. Alma 12 : 10, 11. 3 Nep 26 : 9, 10. Ether 4 : 8. *u*, vers 20. *v*, vers 27. Alzoo ziet *t*, *w*, Jes. 28 : 10. *x*, Alma 12 : 10, 11. *y*, vers 3–14. 2 Nep. 27 : 25. *z*, ziet *d*. 1 Nep. 14. *a*, ziet *i*, 2 Nep. 25.

opdat ik mij de verbonden welke ik met de kinderen der menschen gemaakt heb moge herinneren, dat ik mijne hand wederom ten [b]tweeden male mag zetten op mijn volk, dat van het huis Israëls is, te herstellen.

2. En opdat ik alzoo de beloften zoude herinneren, welke ik aan u, Nephi, en eveneens aan uwen vader gedaan heb, dat ik mij uw zaad zoude herinneren en dat de [c]woorden van uw zaad uit mijnen mond zouden voortgaan tot uw zaad. En mijne woorden zullen [d]voortsissen tot de einden der aarde, voor eene [e]banier tot mijn volk, hetwelk van het huis Israëls is.

3. En omreden mijne woorden zullen sissen. zullen velen van de Heidenen zeggen: Een [f]bijbel, een bijbel, wij hebben eenen bijbel en er kan geen andere bijbel wezen.

4. Maar dus zegt de Heere God: O dwaze, zij zullen eenen bijbel hebben, en hij zal voortgaan van de Joden mijn oud verbondsvolk. En wat bedanken zij de Joden voor den bijbel, welke zij van hen ontvangen hebben? Ja wat bedoelen de Heidenen? Herinneren zij zich de reizen en de pijnen der Joden en hunnen ijver aan mij in het voortbrengen der zaligheid aan de Heidenen?

5. O gij, Heidenen, hebt gij u de Joden, mijn oud verbondsvolk herinnerd? Neen, maar gij hebt hen gevloekt en hebt hen gehaat, en niet gezocht hen te herstellen. Maar ziet, ik zal deze dingen op uwe eigene hoofden doen keeren; want ik, de Heere heb mijn volk niet vergeten.

6. Gij [g]dwaas, die zeggen zal: een bijbel, wij hebben eenen bijbel en wij hebben geenen bijbel meer noodig. Hadt gij eenen bijbel verkregen, indien het niet ware door de Joden?

7. Weet gij niet dat er meer natiën zijn dan eene? Weet gij niet dat ik, de Heere, uw God, alle menschen geschapen heb en dat ik mij degenen herinner die op de eilanden der zee zijn, en dat ik regeer boven in de hemelen en beneden op de aarde en ik mijn woord voortbreng tot de kinderen der menschen; ja, tot alle de natiën der aarde?

8. Waarom murmureert gij? Opdat gij meer van mijn woord zult ontvangen? Weet gij niet dat de getuigenissen van twee natiën getuigen voor u zijn dat ik God ben, dat ik mij de eene natie zoowel als de andere herinner? Daarom spreek ik dezelfde woorden tot de eene natie als tot de andere. En wanneer de twee natiën vereenigd zullen worden, zullen de getuigenissen der [h]twee natiën alzoo te zamen vereenigd worden.

9. En doe dit, opdat ik aan velen mag bewijzen, dat ik dezelfde ben, gisteren, heden en voor eeuwig, en dat ik mijne woorden voortbreng naar mijn welbehagen. En omreden ik een

---

b, ziet *i*, 2 Nep. 6. *c*, 2 Nep. 3 : 21. ziet *l*, 2 Nep. 26 : 16. *d*, Jes. 5 : 26. Moro 10 : 28. *e*, Jes. 5 : 26. 18 : 3. 49 : 22. 62 : 10. Leer. & Ver. 45 : 9. 64 : 42. *f*, vers 4, 6—14. *g*, vers 3. *h*, 2 Nep. 3 : 12. Ezek. 37 : 15—20.

woord gesproken heb, behoeft gij niet te denken dat ik geen andere kan spreken, want mijn werk is nog niet geëindigd, noch zal het zijn tot het einde van den mensch, noch van dien tijd voortaan en voor eeuwig.

10. Daarom dan, omreden gij eenen Bijbel hebt, behoeft gij niet te veronderstellen dat die al mijne woorden bevat; noch behoeft gij te denken dat ik niet meer heb laten schrijven.

11. Want ik gebied allen menschen, zoowel in het oosten als in het westen, zoowel in het noorden als in het zuiden, en op de eilanden der zee, dat zij de woorden zullen schrijven, welke ik tot hen spreek; want uit de [i] boeken welke geschreven zullen worden, zal ik de wereld [j] oordeelen, een iegelijk mensch naar zijne werken, naar datgene wat geschreven is.

12. Want ziet, ik zal tot de [k] Joden spreken en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de [l] Nephieten spreken en zij zullen het schrijven; en ik zal tot de andere stammen van het huis Israëls, welke ik uitgeleid heb, [m] spreken, en zij zullen het schrijven, en ik zal tot [n] alle natiën der aarde spreken en zij zullen het schrijven.

13. En het zal geschieden, [o] dat de Joden de woorden der Nephieten zullen hebben, en de Nephieten de woorden der Joden zullen hebben; en de Nephieten en de Joden zullen de woorden der verloren stammen Israëls hebben, en de verloren stammen Israëls zullen de woorden der Nephieten en Joden hebben.

14. En het zal geschieden dat mijn volk, hetwelk het huis Israëls is, te zamen zal vergaderd worden naar de landen hunner bezittingen en mijne woorden zullen alzoo tot een [p] vergaderd worden. En ik zal aan degenen, die tegen mijn woord en tegen mijn volk, dat van het huis Israëls is, strijden, toonen, dat Ik God ben en dat Ik met Abraham verbonden heb gemaakt, dat Ik mij voor eeuwig zijn zaad zoude herinneren.

HOOFDSTUK 30.

1. EN nu, ziet mijne geliefde broeders, ik wil tot u spreken; want ik, Nephi, wil niet dat gij uzelven rechtvaardiger zoudt achten dan de Heidenen zullen zijn. Want ziet, indien gij de geboden Gods niet zult bewaren, zult gij allen desgelijks omkomen; en omreden de woorden welke gesproken zijn behoeft gij niet te denken, dat de Heidenen geheel verwoest zijn.

2. Want ziet, ik zeg tot u, dat zoovelen als er van de

---

i, ziet *c*, 2 Nep. 27. *j*, 2 Nep. 25 : 18, 22. 29 : 12—14. 3 Nep. 27 : 23—26. Open. 20 : 12. *k*, 1 Nep. 13 : 23—29. 2 Nep. 3 : 12. *l*, 1 Nep. 13 : 39—42. 2 Nep. 3 : 12, 18—21. 26 : 16, 17. 27 : 6—26. *m*, 3 Nep. 16 : 1—3. 17 : 4. *n*, vers 7—11. 2 Nep. 26 : 33. *o*, 2 Nep. 3 : 12. 29 : 8. Mor. 5 : 13, 14. *p*, ziet *o*.

Heidenen zullen bekeeren, zijn zij het verbondsvolk des Heeren;
en zoovelen als er van de Joden niet zullen bekeeren, zullen
verworpen worden; want de Heer verbindt zich met niemand
tenzij het is met degenen die bekeeren en in Zijnen Zoon gelooven,
die de Heilige Israëls is.
3. En nu wil ik een weinig meer profeteeren aangaande
de Joden en de Heidenen. Want nadat het [a] boek, waarvan
ik gesproken heb zal voortkomen en geschreven zal worden
tot de Heidenen, en wederom tot den Heere verzegeld zal
worden, zullen er [b] velen zijn die de woorden gelooven zullen
welke geschreven zijn, en zij zullen voortgebracht worden tot
het [c] overblijfsel van ons zaad.
4. En dan zal het overblijfsel van ons zaad weten aangaande
ons, hoe wij uit Jeruzalem gekomen zijn, en dat zij afstammelingen
van de Joden zijn.
5. En het evangelie van Christus zal [d] onder hen verkondigd
worden, waardoor zij hersteld zullen worden tot de [e] kennis
hunner vaderen, en eveneens tot de kennis van Jezus Christus,
die onder hunne vaderen bestond.
6. En dan zullen zij zich verheugen; want zij zullen weten
dat het een zegen voor hen uit de hand Gods is, en de schilfers
van donkerheid zullen van hunne oogen vallen en vele geslachten
zullen onder hen niet voorbijgaan, alvorens zij een
[f] wit en heerlijk volk zullen zijn.
7. En het zal geschieden, dat de Joden die verspreid zijn
eveneens in Christus zullen [g] beginnen te gelooven, en zij tot
het land beginnen te vergaderen, en zoovelen als in Christus
zullen gelooven zullen eveneens een heerlijk volk worden.
8. En het zal geschieden, dat de Heere God zijn werk zal
beginnen onder alle natiën, volkeren, talen en geslachten om
de [h] herstelling van zijn volk op aarde te doen geschieden.
9. [i] En met gerechtigheid zal de Heere God de ellendigen
oordeelen, en met gerechtigheid bestraffen terwille van de zachtmoedigen
der aarde. En hij zal de aarde slaan met de roede
zijns monds en met den adem zijner lippen zal hij de goddeloozen
slaan.
10. Want de tijd komt spoedig dat de Heere God eene
[j] groote verdeeldheid onder het volk zal doen ontstaan, en de goddeloozen
zal hij verwoesten en zijn volk hij zal sparen. Ja,
indien 't noodig zal zijn, zal hij de goddeloozen door vuur verdelgen.

---

a, ziet *c*, 2 Nep. 27. *b*, 1 Nep. 13 : 34—42, 14 : 1, 2, 5. 12—14. 22 : 8. 9. 3 Nep. 16 : 6, 10, 11. 26 : 8. *c*, 1 Nep. 15 : 13—18. 22 : 8—12. 3 Nep. 16 : 6—13. *d*, 1 Nep. 13 : 38—42, 15 : 13—18. 3 Nep. 16 : 11, 12. 21 : 3—7, 24—26. Mor. 5 : 15. *e*, 1 Nëp. 15 : 14. 2 Nep. 3 : 12. Mor. 7 : 1, 9, 10. *f*, 2 Nep. 5 : 21. ziet *d*, 1 Nep. 11. Alma 23 : 18. 3 Nep. 2 : 14—16. *g*, ziet *f*, 2 Nep. 25. *h*, ziet *e*, 1 Nep. 15. *i*, Jes. 11 : 4. *j*, 1 Nep. 14 : 7. 22 : 16, 17.

11. [k]En gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen en getrouwheid zijne teugels zijn.
12. En dan zal de wolf met het lam verkeeren en de luipaard zal met den geitenbok nederliggen, en het kalf en de jonge leeuw en het mestvee te zamen, en een kindeke zal hen leiden.
13. En de koe en de berin zullen te zamen weiden; hunne jongen zullen te zamen nederliggen en de leeuw zal stroo eten gelijk de os.
14. En het zoogkind zal spelen over het hol eens adders; en het gespeende kind zal zijne hand steken in het hol van eenen basilisk.
15. Zij zullen geen leed doen noch verwoesten op mijnen heiligen berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis des Heeren gelijk de wateren den bodem der zee bedekken.
16. [l]Daarom zullen de dingen van alle natiën bekend gemaakt worden; ja, alle dingen zullen den menschenkinderen bekend gemaakt worden.
17. Daar is niets dat verborgen is, dat dan niet geopenbaard zal worden; daar zijn geene duistere werken, die niet aan het licht zullen komen; en daar is niets op aarde hetwelk [m]verzegeld is, dat niet losgemaakt zal worden.
18. Daarom, alle dingen welke aan de kinderen der menschen geopenbaard zijn, zullen te dien dage ontsluierd worden en Satan zal [n]geene macht meer hebben over de harten der menschen gedurende eenen langen tijd. En nu, mijne beminde broeders, ik moet eindigen met spreken.

HOOFDSTUK 31.

1. EN nu, mijne beminde broeders, eindig ik met tot u te profeteeren. En ik kan maar weinige dingen schrijven, welke ik weet dat zeker moeten geschieden; nog kan ik maar weinige woorden schrijven van mijnen broeder Jakob.
2. Daarom zijn de dingen, welke ik geschreven heb, mij voldoende, uitgezonderd eenige woorden, welke ik moet spreken over de leerstellingen van Christus; daarom zal ik duidelijk tot u spreken volgens de uitleggingen mijner profetieën.
3. Want mijne ziel verheugt zich in de [a]duidelijkheid; want op die wijze werkt de Heere God onder de menschenkinderen. Want de Heere God verlicht het verstand; want hij spreekt tot de menschen naar hunne taal, naar hun verstand.

---

k, Jes. 11 : 5—9. *l*, 2 Nep. 29 : 6—14. Ether 4 : 6, 7, 13—17. *m*, 1 Nep. 14 : 26. *n*, 1 Nep. 22 : 15, 26. Jakob 5 : 76. Ether 8 : 26.

a, ziet *b*, 2 Nep. 25.

4. Daarom wil ik, dat gij u herinnert hetgene ik tot u gesproken heb over [b]dien profeet, dien de Heere mij getoond had, die het Lam Gods zoude doopen, dat de zonden der wereld zoude wegnemen.
5. En nu, indien het Lam Gods, heilig zijnde, noodwendig moet gedoopt worden door water om alle recht en gerechtigheid te [c]vervullen, hoeveel te meer is het voor ons dan noodig, die niet heilig zijn, gedoopt te worden, zelfs door water.
6. En nu wil ik u vragen, mijne beminde broeders, waarin het Lam Gods alle gerechtigheid vervulde door met water gedoopt te worden.
7. Weet gij niet, dat hij heilig was? Maar niettegenstaande hij heilig was, toonde hij aan de kinderen der menschen, dat hij zich zelven naar het vleesch vernederde voor den Vader; en aan den Vader getuigde hij, dat hij Hem gehoorzaam wilde zijn in het nakomen Zijner geboden.
8. Daarom daalde, nadat hij gedoopt was, de Heilige Geest op hem neder in de [d]gedaante eener duif.
9. En wederom het bewijst aan de menschenkinderen de [e]rechtheid van het pad en de engheid van de poort waardoor zij zouden ingaan, daar hij zich tot voorbeeld gesteld had.
10. En hij zeide tot de menschenkinderen: Volgt gij mij, mijne geliefde broederen. Kunnen wij Jezus volgen, tenzij wij gewillig zijn de geboden des Vaders te onderhouden?
11. En de Vader zeide: Bekeert u, bekeert u, en wordt [f]gedoopt in den naam van mijnen geliefden zoon.
12. En eveneens kwam de stem des Zoons tot mij, zeggende: Dengenen, die in mijnen naam gedoopt worden, wil de Vader den Heiligen Geest schenken evenals mij; daarom volgt mij en doet de dingen welke gij mij hebt zien doen.
13. Daarom, mijne geliefde broeders, weet ik, indien gij den Zoon volgt met gansch uw hart, door niet geveinsd te handelen, en God niet te misleiden, maar het werkelijke voornemen hebt om van uwe zonden te bekeeren en te getuigen tot den Vader dat gij gewillig zijt den naam van Christus op u te nemen door den doop, ja, door het volgen van uwen Heer en Heiland in het nederdalen in het water, naar Zijn woord, dan zult gij den Heiligen Geest ontvangen; ja, dan komt de doop van vuur en des Heiligen Geestes, en dan kunt gij spreken als met [g]tongen der Engelen en den Heilige Israëls verheerlijken.
14. Maar ziet, mijne geliefde broeders, dus komt de stem des Zoons tot mij zeggende: Nadat gij bekeerd zijt van uwe zonden, en voor den Vader getuigd hebt, dat gij gewillig zijt mijne geboden te bewaren, door den doop des waters, en hebt ontvangen den doop des vuurs in den Heiligen Geest en kunt spreken met eene nieuwe tong, zelfs als met de tong der enge-

---

b, ziet *f*, 1 Nep. 10. *c*, vers 6. 7. *d*, 1 Nep. 11 : 27. *e*, ziet 2*a*, *2 Nep. 9. f*, *ziet u*, 3 Nep. 9. *g*, vers 14, 2 Nep. 32 : 2. 3.

ı mij daarna zoudt verloochenen, zoude het beter voor u
t zijn, indien gij mij [h]niet gekend hadt.
. En ik hoorde eene stem des Vaders, zeggende: Ja,
ırden mijns beminden Zoons zijn waarachtig en getrouw.
e volhardt tot het einde zal zalig worden.
. En nu, mijne geliefde broeders, hierdoor weet ik, dat
een mensch niet volhardt tot het einde in het navolgen
et voorbeeld van den Zoon des levenden Gods, hij niet
lig worden.
. Daarom, doet de dingen, welke ik u vertelde ge-
e hebben, die uw Heer en uw Verlosser zoude doen;
daarom zijn zij mij getoond geworden, opdat gij moogt
de [i]poort door welke gij moet ingaan. Want de poort
ıor gij moet ingaan, is bekeering en de doop door water;
n komt de vergeving der zonden door vuur en den Hei-
Geest.
. En dan zijt gij op dat rechte en nauwe pad, dat ten
en leven leidt; ja, gij zijt ingegaan door de poort, gij hebt ge-
volgens de geboden van den Vader en den Zoon, en gij
ontvangen den Heiligen Geest, die getuigenis van den
en den Zoon geeft, tot vervulling der beloften, welke
naakt heeft, dat indien gij door de poort zoudt ingaan gij
ontvangen.
. En nu, mijne beminde broeders, nadat gij ingegaan zijt
rechte en nauwe pad, vraag ik u, of alles dan volbracht
et, ik zeg tot u: Neen! Want gij waart tot dusverre niet
en, tenzij het was door het woord van Christus met on-
lbaar geloof in Hem geheel vertrouwende op de verdienste
em die machtig is om te redden.
. Daarom moet gij met standvastigheid voorwaarts wer-
Christus, hebbende eene volmaakte heerlijkheid der hoop
ie liefde tot God en alle menschen. Daarom, indien gij
arts zult werken, vast steunende op het woord van Chris-
n volhardt tot den einde, ziet, dus zegt de Vader: Gij
et eeuwige leven hebben.
. En nu, ziet mijne geliefde broeders, dit is de [j]weg en
een andere weg of naam onder den hemel gegeven, waar-
le mensch kan zalig worden in het Koninkrijk van God.
ı, ziet dit is de leerstelling van Christus en de eenige en
htige leerstelling des Vaders en des Zoons en des Heili-
eestes, dewelken zijn één God zonder einde. Amen.

———

ers 15, 16. Jakob 6 : 7—11. Mos. 5 : 11. 15 : 26, 27. Alma
). 39 : 6. 3 Nep. 27 : 17. Mor. 1 : 16, 17. i, ziet e. j, ziet e.
a 11 : 44. 3 Nep. 11 : 27, 28, 36. 28 : 10. Mor. 7 : 7.

HOOFDSTUK 32.

1. EN nu, ziet mijne geliefde broeders, ik veronderstel dat gij een weinig in uw harte overweegt wat gij zult doen nadat gij ingegaan zijt door de poort. Maar ziet, waarom overweegt gij deze dingen in uwe harten?

2. Herinnert gij u niet dat ik tot u zeide: Nadat gij den Heiligen Geest ontvangen hebt, kunt gij spreken met de tongen der engelen? En nu, hoe kondet gij spreken met de [a] tong der engelen, tenzij het ware door den Heiligen Geest?

3. Engelen spreken door de kracht des Heiligen Geestes, waardoor zij de woorden van Christus spreken. Daarom zeide ik tot u: Viert feest op de woorden van Christus; want ziet, de woorden van Christus zullen u alle dingen leeren welke gij te doen hebt.

4. Daarom nu, nadat ik deze woorden gesproken heb, indien gij ze niet kunt verstaan, zal het zijn omdat gij niet vraagt noch klopt; daarom zijt gij niet tot het licht gebracht maar moet omkomen in de duisternis.

5. Maar ziet, wederom zeg ik tot u, dat indien gij in wilt gaan door den weg en den Heiligen Geest ontvangen wilt, hij u zal toonen [b] al de dingen, die gij doen moet.

6. Ziet, dit is de leer van Christus, en er zal geene leer meer gegeven worden, nadat hij zich zelven aan u [c] in het vleesch bekend zal maken. En wanneer hij zichzelven in het vleesch aan u bekend zal gemaakt hebben, zult gij de dingen, die hij tot u zal zeggen, trachten te onderhouden.

7. En nu, ik Nephi kan niets meer zeggen. De Geest wederhoudt mij, en ik ben overgelaten aan de droefheid, omreden het ongeloof en de goddeloosheid en de onkunde en de hardnekkigheid der menschen; want zij willen niet zoeken naar kennis, noch verstand, noch groote wetenschap, wanneer het hun in [d] duidelijkheid gegeven wordt, ja, zoo duidelijk als een woord maar wezen kan.

8. En nu, mijne geliefde broeders, ik begrijp dat gij nog stil in uwe harten overlegt, en het bedroeft mij dat ik over deze dingen moet spreken. Want indien gij zoudt luisteren naar den Geest, die een mensch leert te [e] bidden, zoo zoudt gij

---

a, ziet *g*, 2 Nep. 31. *b*, 1 Nep. 10 : 17—19. 13 : 37. 2 Nep. 31 : 13. Jarom 1 : 4. Alma 5 : 46—48. 3 Nep. 12 : 1, 2. 16 : 6. 30 hoofdstuk. Ether 4 : 11, 12. Moro. 10 : 4—7. *c*, 1 Nep. 12 : 6. ziet *b*, 1 Nep. 12. *d*, ziet *b*, 2 Nep. 25. *e*, 1 Nep. 1 : 5. 6 : 21. 8 : 8. 15 : 8—11. 17 : 7. 18 : 3, 21. 2 Nep. 4 : 23, 24, 28—35. Jakob 7 : 22. Enos 1 : 4, 11, 15—18. Mos. 3 : 4. 4 : 1—3, 11, 19—22. 9 : 17—18. 21 : 14. 26 : 39. Alma 6 : 6. 17 : 3. 18 : 41—43. 19 : 14—16. 22 : 16. 27 : 11, 12. 31 : 10, 26—35. 33 : 4—11. 34 : 39. 38 : 8. 43 : 49 50. 45 : 1. 46 : 13, 16. 58 : 10. 62 : 51. Hela 11 : 3, 4, 10-16. 3 Nep, 1 : 11—14. 13 : 5—13. 14 : 7—11. 17 : 3, 15-17, 21. 18 : -24, 30. 19 : 6—10, 17—36. 20 : 1. 27 : 1, 2, 7, 9, 28, 29. 28 :

weten dat gij bidden moest; want de booze geest leert niemand
bidden, maart leert hem dat hij niet behoeft te bidden.
9. Maar ziet, ik zeg tot u dat gij altijd moet bidden en
niet verflauwen; dat gij geen ding tot den Vader moet doen,
tenzij gij eerst tot den Vader bidt in den naam van Christus,
opdat hij uwe werken wil zegenen, opdat uwe handelingen voor
het welzijn uwer ziel mogen zijn.

HOOFDSTUK 33.

1. EN nu, ik Nephi, kan niet alle dingen schrijven, welke
onder mijn volk geleerd zijn, noch ben ik [a]machtig in het
schrijven gelijk in het spreken; want wanneer een mensch spreekt
door de kracht des Heiligen Geestes, brengt de Heilige Geest
het tot de harten der menschenkinderen.
2. Maar ziet, er zijn velen, die hunne harten tegen den
Heiligen Geest verharden, zoodat die geene plaats in hen heeft.
Daarom verwerpen zij vele dingen, die geschreven zijn en achten
ze als dingen zonder waarde.
3. Maar ik, Nephi, heb geschreven wat ik geschreven heb
en ik acht het van groote waarde en voornamelijk voor mijn
volk. Want ik bid onophoudelijk voor hen bij dag en mijne
tranen besprengen mijn hoofdkussen bij nacht, om hunnentwil;
en ik roep tot mijnen God in geloof en ik weet dat hij mijn
geroep wil verhooren.
4. En ik weet dat de Heere God mijne gebeden zegenen
wil, ten goede voor mijn volk. En de woorden, welke ik in
zwakheid geschreven heb, zullen hun sterk gemaakt worden;
want zij bewegen hen om het goede te doen; zij maken hen
bekend met [b]hunne vaderen en zij spreken van Jezus, en bewegen
hen om in Hem te gelooven en te volharden tot den
einde, hetwelk het eeuwige leven is.
5. En zij spreken [c]hard tegen de zonden volgens de uitlegging
der waarheid; daarom zal niemand toornig zijn over de
woorden welke ik geschreven heb, tenzij hij zal zijn van den
Geest des duivels.
6. Ik verheug mij in de [d]eenvoudigheid; ik verheug mij
in de waarheid; ik verheug mij in Jezus, want hij heeft mijne
ziel uit de [e]hel verlost.

1—9, 30. Mor. 9 :16, 21, 28, 36, 37. Ether 1 : 34—43. 2 : 14, 15, 18—22. 3 : 1—5. Moro. 6 : 4, 5, 9. 7 : 6—10, 26, 48. 8 : 3, 26. 10 : 4, 5.

---

a, Ether 12 : 23—27. *b*, ziet *g*, 2 Nep. 3. Alzoo ziet *e*, 2 Nep. 30. *c*, 1 Nep. 16 : 1—3. 17 : 48. 2 Nep. 1 : 25—27. Enos 1 : 23. Jarom 1 : 12. Woorden van Mor. 1 : 17. Moro. 9 : 4. *d*, ziet *b*, 2 Nep. 25. *e*, ziet *k*, 1 Nep. 15.

7. Ik heb liefde voor mijn volk en een groot geloof in Christus, dat ik vele vlekkelooze zielen zal ontmoeten voor Zijnen rechterstoel.

8. Ik heb liefde voor de Joden, omreden ik degenen bedoel van wie ik gekomen ben.

9. Ik heb eveneens liefde voor de Heidenen. Maar ziet, voor niemand dezer kan ik hopen, tenzij zij met Christus verzoend zullen worden, en ingaan door de [f] enge poort en wandelen in het rechte pad, hetwelk ten leven leidt en voortgaan op het pad tot het einde der dagen van hunnen proeftijd.

10. En nu, mijne geliefde broeders, en eveneens de Joden en alle gij einden der aarde, luistert naar deze woorden en gelooft in Christus; en indien gij niet in deze woorden gelooft, gelooft in Christus; en indien gij in Christus gelooft, zult gij deze woorden gelooven, want het zijn de woorden van Christus en hij heeft ze aan mij gegeven en zij leeren allen menschen dat zij goed moeten doen.

11. En indien het de woorden van Christus niet zijn, oordeelt gij; want Christus wil u in de laatste dagen toonen [g] met kracht en groote heerlijkheid, dat het Zijne woorden zijn; en wij zullen staan van aangezicht tot aangezicht voor Zijnen stoel en gij zult weten dat ik door hem geboden was deze dingen te schrijven niettegenstaande mijne zwakheid.

12. En ik bid den Vader, in den naam van Christus, dat velen onzer, zoo niet allen, gered mogen worden in zijn Koninkrijk op dien grooten en laatsten dag.

13. En nu, mijne geliefde broeders, alle degenen die van het huis Israëls zijn, en alle gij einden der aarde, ik spreek tot u, als de stem van eenen die uit het stof [h] roept. Vaartwel tot dat die groote dag zal komen.

14. En u, die niet van de goedheid Gods nemen wilt, en die de woorden der Joden en eveneens mijne woorden en de woorden welke voort zullen gaan uit den mond van het Lam Gods niet wilt erkennen, roep ik een eeuwig vaartwel toe, want [i] deze woorden zullen u ten laatsten dage verdoemen.

15. Want wat ik op de aarde zal [j] verzegelen, zal tegen u gebracht worden voor den rechterstoel; want aldus heeft de Heere mij bevolen, en ik moet gehoorzamen. Amen.

———

f, ziet 2*a*, 2 Nep. 9. *g*, Ether 4 : 8—10. 5 : 4—6. Moro 7 : 35. 10 : 27. *h*, ziet *l*, 2 Nep. 26. *i*, ziet *q*, 2 Nep. 27. *j*, Hela 10 : 5—11. ziet *q*, 2 Nep. 27.

HET BOEK VAN JAKOB,

DEN BROEDER VAN NEPHI.

De woorden zijner prediking aan zijne broederen. Hij beschaamt eenen man, die de leer van Christus krachteloos zoekt te maken. Eenige woorden aangaande de geschiedenis van het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 1.

1. WANT ziet, het geschiedde dat vijf-en-vijftig jaren verloopen waren sedert den tijd dat Lehi Jeruzalem verlaten had; daarom gaf Nephi mij, Jakob, een bevel aangaande de [a] kleinere platen, waarop deze dingen gegraveerd waren.

2. En hij gaf mij, Jakob, een gebod, dat ik op deze platen eenige der dingen, welke ik het voornaamste achtte, zoude schrijven; dat ik niet zoude aanhalen, tenzij zeer kort, aangaande de geschiedenis van dit volk, hetwelk het volk van Nephi genoemd werd.

3. Want hij zeide dat de geschiedenis van zijn volk op zijne [b] andere platen zoude gegraveerd worden; en dat ik deze platen zoude bewaren, en ze aan mijn zaad zoude overhandigen, van geslacht tot geslacht.

4. En indien er heilige predikingen, openbaringen of profetieën waren, dat ik de voornaamste er van op [c] deze platen zoude graveeren, en zooveel als mogelijk was zoude aanhalen om Christus wille en ter wille van het volk.

5. Want omreden het geloof en het groote verlangen, was ons waarlijk geopenbaard [d] welke dingen ons volk zouden overkomen.

6. En wij hebben alzoo vele openbaringen gehad en den Geest der profetie, waardoor wij weten van Christus en zijn Koninkrijk hetwelk komen zal.

7. Daarom hebben wij naarstig gearbeid onder ons volk, opdat wij het mochten bewegen om tot Christus te komen, en van de goedheid Gods te nemen, opdat zij in zijne rust mochten ingaan, opdat hij niet op eenige wijze in zijnen

---

a, ziet *b*, 1 Nep. 6. *b*. ziet *f*, 1 Nep. 1. *c*, kleine platen ziet *b*, 1 Nep. 6. *d*, 1 Nep. 12 hoofdstuk. 13 hoofdstuk. 14 hoofdstuk. 15 : 1—18. 19 : 10—17. 22 : 7, 8. 2 Nep. 1 : 5—12. 2 : 3. 3 hoofdstuk. 4 : 1—11. 10 hoofdstuk. 25 hoofdstuk. 26 hoofdstuk. 27 hoofdstuk. 29 : 11—14. 30 : 1—6.

toorn zoude zweren dat zij niet zouden ingaan, als in de dagen der verbittering; terwijl de kinderen Israëls in de woestijn waren.
8. Daarom smeekten wij tot God, dat wij alle menschen konden bewegen niet tegen God te rebelleeren, om zijnen toorn op te wekken; maar dat alle menschen in Christus zouden gelooven, en zijnen dood zouden aanschouwen, en zijn kruis zouden dragen en de schande der wereld zouden verduren. Daarom, ik Jakob, neem op mij om [e] het bevel van mijnen broeder Nephi te volbrengen.
9. Nu, Nephi begon oud te worden en hij gevoelde dat hij spoedig zoude sterven; daarom zalfde hij eenen man om koning en heerscher over zijn volk te zijn, op de wijze der koninklijke regeeringen.
10. Het volk, Nephi zeer beminnende, daar hij een groot verdediger voor hetzelve geweest was, het zwaard van Laban ter hunner verdediging gezwaaid hebbende, en al zijne dagen gewerkt hebbende voor hun welzijn,
11. Was verlangend dat zijn naam in herinnering zoude gehouden worden. En zoo wie ook in zijne plaats kwam om te regeeren werd door het volk genoemd den [f] tweeden Nephi, den derden Nephi, enz.; volgens de wijze der koninklijke regeeringen; en aldus werden zij door het volk genoemd, welken naam zij ook mochten hebben.
12. En het geschiedde dat Nephi stierf.
13. Nu, het volk, dat geene Lamanieten waren, waren Nephieten; niettemin werden zij genoemd: Nephieten, Jakobieten, Jozefieten, Zoramieten, Lamanieten, Lemuelieten, en Ismaëlieten.
14. Maar ik, Jakob, zal hen hierna niet met die namen onderscheiden; maar die het volk van Nephi zullen trachten ten onder te brengen, zal ik Lamanieten en degenen, die met Nephi bevriend zijn zal ik Nephieten noemen of het volk van Nephi naar de regeeringen hunner koningen.
15. En nu geschiedde het, dat het volk van Nephi onder de regeering van den [g] tweeden koning verhard begon te worden in hunne harten, door zich zelven over te geven aan goddelooze handelingen gelijk David van vroeger, verlangende vele vrouwen en bijwijven evenals ook Salomon, Davids zoon.
16. Ja, en zij begonnen eveneens naar veel goud en zilver te zoeken, en begonnen een weinig verheven te worden door hoogmoed.
17. Daarom ik, Jakob, gaf hun deze woorden daar ik ze in den [h] tempel leerde mijne boodschap allereerst van God verkregen hebbende.
18. Want ik, Jakob, en mijn broeder, Jozef [i] waren door de hand van Nephi toegewijd tot priesteren en leeraren van dit volk.

---

e, vers 1—4. *f*, vers 9, 14, 15. 2 Nep. 5 : 18. *g*, vers 11. *h*, ziet *h*, 2 Nep. 5. *i*, 2 Nep. 5 : 26.

19, En wij verheerlijkten de Heilige roeping voor den Heer, terwijl wij de verantwoordelijkheid op ons namen, en de zonden des volks op onze hoofden nederdaalden, indien wij hun de woorden van God niet met alle naarstigheid zouden leeren; dus, door met al onze kracht te arbeiden, kon hun [j] bloed niet van ons geëischt worden; anderszins, hun bloed zoude op onze kleederen komen en wij zouden ten laatsten dage niet vlekkeloos bevonden worden.

HOOFDSTUK 2.

1. DE woorden, welke Jakob, de broeder van Nephi, na den dood van Nephi tot de Nephieten sprak.

2. Nu, mijne geliefde broeders, ik, Jakob, volgens de verantwoordelijkheid, waaronder ik sta tot God, om mijn ambt nauwgezet te vervullen en opdat ik mijne kleederen moge [a] bevrijden van uwe zonden, kom op tot dezen tempel in dezen dag, opdat ik u het woord van God moge verkondigen.

3. En gij zelven weet, dat ik tot hiertoe naarstig ben geweest in mijne bediening, waartoe ik geroepen ben; maar heden ben ik nedergebogen door veel meer verlangen en vrees voor het welzijn uwer zielen, dan ik tot hiertoe geweest ben.

4. Want ziet, tot nog toe zijt gij gehoorzaam geweest aan de woorden des Heeren, welke ik aan u gegeven heb.

5. Maar ziet, luistert naar mij en weet, dat ik u door de hulp van den Almachtigen Schepper des hemels en der aarde kan vertellen welke uwe gedachten zijn; hoe gij in zonden begint te werken, welke zonden zeer afschuwelijk voor mij zijn; ja, en afschuwelijk voor God.

6. Ja, het bedroeft mijne ziel, en bedekt mij met schaamte voor het aangezicht van mijnen Maker, dat ik tot u moet getuigen omtrent de goddeloosheid uwer harten.

7. En het bedroeft mij evenzeer, dat ik zulke harde woorden tegenover u moet gebruiken, in tegenwoordigheid uwer vrouwen en kinderen; menigeen wier [b]gevoelens zeer teer en kuisch en fijn gevoelig zijn voor God, hetgeen aangenaam is in Zijne oogen.

8. En ik veronderstel, dat zij hier gekomen zijn om het aangename woord van God te hooren; ja het woord, hetwelk de verwonde zielen geneest.

9. Daarom bezwaart het mijne ziel, dat ik door de strenge geboden welke ik van God ontvangen heb, gedrongen word om u te waarschuwen tegen uwe misdaden, om de wonden te

---

j, 2 Nep. 9 : 44. Jakob 2 : 2.

a, ziet *j*, Jakob 1. *b*, vers 9, 28, 33, 35. Jakob 3 : 7. Moro. 9 : 9, 10, *c*, 2 Nep. 9 : 44. Jakob 2 : 15. Mos. 27 : 31.

vergrooten dergenen, die alreeds verwondzijn, in plaats van
hen te troosten en hunne wonden te genezen, en dengenen, die
niet verwond zijn, dolken door het hart te steken, in plaats
van feest te vieren over het welbehagelijk woord van God, om
hunne harten te doorsteken en hun fijngevoelig verstand te verwonden.
10. Maar niettegenstaande de zwaarte der taak, moet ik
doen volgens het stipte gebod van God en vertel u aangaande
uwe goddeloosheden en gruwelen in tegenwoordigheid der reinen
van harte, en het gebroken hart voor het aangezicht van het
[c]doordringende oog van den Almachtigen God.
11. Daarom moet ik u volgens de [d]eenvoudigheid van het
woord van God de waarheid zeggen. Want toen ik den Heere
vroeg, kwam het woord aldus tot mij, zeggende: Jakob, gaat
in den morgen op naar den [e]tempel en verkondigt aan het
volk het woord, dat ik u zal geven.
12. En ziet, mijne broeders, dit is het woord, hetwelk ik
u verkondig, dat velen uwer zijn begonnen te zoeken naar
goud, zilver en alle andere soorten van kostbare metalen, waarmede dit land, hetwelk het beloofde [f]land voor u en uw zaad
is, [g]overvloedig gevuld is.
13. En de hand der Voorzienigheid is in ruime mate over
u geweest, zoodat gij vele rijkdommen verkregen hebt; en omdat
sommigen uwer overvloediger verkregen hebben dan enkelen
uwer broeders, zijt gij verheven in den hoogmoed uwer harten
en [h]loopt met stijve nekken en opgeheven hoofden omreden de
kostbaarheid uwer kleederen en verdrukt uwe broeders, denkende beter te zijn dan zij.
14. En nu, mijne broeders, veronderstelt gij dat God u in
deze zaak rechtvaardigt? Ziet, ik zeg tot u: Neen; maar hij
verdoemt u; en indien gij in deze dingen blijft volharden,
moeten zijne oordeelen spoedig over u komen.
15. O, dat hij wilde toonen, dat hij u kan doorgronden
en u met eenen [i]wenk zijner oogen tot het stof kan vernederen.
16. O, dat hij u wilde bevrijden van dit kwaad en dezen
gruwel, en dat gij wildet luisteren naar het woord zijner geboden! En laat de trotschheid uwer harten uwe zielen niet
verwoesten.
17. Gedenk uwe broeders gelijk u zelven en weest gelijk
met allen en vrijgevig met uw vermogen, opdat [j] zij rijk mogen
zijn gelijk gij.
18. Maar zoekt het Koninkrijk van God voordat gij rijkdommen zoekt.

---

d, ziet *c*, 2 Nep. 33. *e*, ziet *h*, 2 Nep. 5. *f*, 1 Nep. 2 : 20. 4 : 14. 5 : 22. 12 : 1, 4. 13 : 12, 14, 30: 17 : 13, 14. 18 : 8, 23, 25. *g*, ziet *g*, 2 Nep. 5. *h*, 2 Nep. 28 : 14. Mor. 8 : 36—40. *i*, ziet c. *j*. Mos 4 : 16, 22, 26. Alma 1 : 26—30. 4 Nep. 3 : 24—26.

19. En nadat gij hoop in Christus verkregen hebt, zult gij rijkdommen verkrijgen, indien gij ze zoekt; en wilt ze zoeken met het verlangen om goed te doen; om de naakten te kleeden, de hongerigen te voeden, de gevangenen te bevrijden en de zieken en ellendigen te vertroosten.

20. En nu, mijn broeders, ik heb tot u gesproken over den hoogmoed, en tot diegenen van ulieden, die hunnen buurman hebben verdrukt en gekweld omdat gij trotsch waart in uwe harten wegens de dingen, welke God aan u gegeven had. Wat zegt gij er van?

21. Denkt gij niet dat deze dingen een gruwel zijn voor hem, die alle vleesch geschapen heeft? En dat het eene schepsel in zijne oogen even kostbaar is als het andere? En alle vleesch is uit het stof; en voor hetzelfde doel heeft hij het geschapen, opdat het zijne geboden zoude bewaren en hem voor eeuwig zoude verheerlijken.

22. En nu eindig ik met u over dezen hoogmoed te spreken. En ware het niet, dat ik tot u moest spreken over een grootere misdaad, mijn hart zoude zich zeer over u verheugen.

23. Maar het woord Gods bezwaart mij van wege uwe grootere misdaden. Want ziet, aldus zegt de Heere: Dit volk begint te groeien in boosheden; zij verstaan de schriften niet, want zij zoeken zichzelven te verschoonen in het bedrijven van hoererij, omreden de dingen, welke geschreven zijn van David en zijnen zoon Salomon.

24. Ziet, David en Salomon hadden waarlijk [k] vele vrouwen en bijwijven, hetwelk een [l] gruwel was in mijne oogen, zegt de Heere.

25. Daarom zegt de Heere: Aldus heb ik dit volk uitgeleid uit het land van Jeruzalem door de kracht van mijnen arm, opdat ik mij een volk zoude vergaderen, eenen [m] rechtvaardigen tak uit de vrucht van de lendenen van Jozef.

26. Daarom zal de Heere God niet toestaan, dat dit volk zal doen gelijk het volk van vroeger dagen.

27. Daarom mijne broeders, hoort mij en luistert naar het woord des Heeren; want er zal niemand onder u zijn, of hij zal slechts [n] ééne vrouw hebben en geene bijwijven.

28. Want ik, de Heere God, verblijd mij in de kuischheid der vrouwen. En [o] hoererij is een gruwel voor mij, aldus zegt de Heere der heirscharen.

29. Daarom zal dit volk mijne geboden bewaren, zegt de Heere der heirscharen, of anders zal het land om hunnentwille [p] vervloekt zijn.

---

k, 1 Koningen 11 : 1—13. Deut. 17 : 14—17. 2 Samuel 3 : 2—5, 14. 5 : 13. 11 : 26, 27. 12 : 7—12, 24. 15 : 16, 16 : 21, 22. 19 : 5. 20 : 3. 1 Koningen 1 : 1—4. *l*, 1 Koningen 11 : 1—11. Deut. 7 : 1—4. Ezra 9 : 1, 2. Nehemiah 13 : 23—27. Deut. 17 : 14—17. *m*, 2 Nep. 3 : 5. *n*, vers 34. Jakob 3 : 5—7. *o*, ziet *i*, 2 Nep. 28. *p*, Jakob 3 : 3. Alma 45 : 16. Ether 2 : 7—12.

30. Want indien ik mij een zaad wil verwekken, zegt de Heere der heirscharen, zoo [q] zal ik mijn volk gebieden, anderszins zal het naar [r] deze dingen luisteren.

31. Want ziet, ik, de Heere, heb het verdriet gezien en het geween gehoord van de dochteren mijns volks in het land van Jeruzalem; ja, en in alle de landen mijns volks van wege de goddeloosheden en de gruwelen [s] hunner mannen.

32. En ik zal niet toelaten, zegt de Heere der heirscharen dat het geroep der schoone dochteren mijns volks, hetwelk ik uit het land van Jeruzalem geleid heb, tot mij zal opstijgen, tegen de mannen van mijn volk, zegt de Heere der heirscharen.

33. Want zij zullen de dochteren mijns volks niet gevankelijk wegvoeren, omreden hunne teederheid, tenzij ik hen zal bezoeken met eenen [t] zwaren vloek tot verwoesting; want zij zullen geene [u] hoererij bedrijven gelijk vroeger zegt de Heere der heirscharen.

34. En nu, ziet mijne broeders, gij weet dat deze geboden [v] gegeven waren aan onzen vader Lehi; daarom, gij hebt ze van te voren geweten, en zijt onder een groot oordeel gekomen. want gij hebt dingen gedaan, welk gij niet gedaan moest hebben.

35. Ziet, gij hebt grootere boosheden bedreven dan onze broederen de Lamanieten. Gij hebt de harten uwer teedere vrouwen verbroken en het vertrouwen uwer kinderen verloren door uwe slechte voorbeelden; en het getreur hunner harten is tegen u tot God opgestegen. En omreden de [w] strengheid van het woord Gods, hetwelk tot u gekomen is, sterven vele harten doorstoken zijnde met diepe wonden.

HOOFDSTUK 3.

1. MAAR ziet, ik, Jakob, wil tot diegenen spreken, die rein van harte zijn. Ziet op tot God met standvastigheid van Geest en [a] bidt tot hem met een groot geloof, en hij zal u vertroosten in uwe ellenden en hij zal uwe zaak bepleiten en rechtvaardigheid doen nederdalen op degenen, die uwe verwoesting zoeken.

2. O gij allen, die rein van harte zijt; heft uwe hoofden op en ontvangt het aangename woord van God; verheugt u over zijne liefde, want dit moogt gij doen, indien uw verstand immer standvastig is.

---

q, ziet Openb. op huwelijk gegeven in 1843. Leer. & Ver. 132. *r*, De wet gegeven aan Lehi, ziet vers 27. 34. Jakob 3 : 5. *s*, Ezek. 16. 22—43. *t*, ziet *p*, *u*, ziet *i*, 2 Nep. 28. *v*, 1 Nep. 1 : 16, 17 6 : 1. *w*, Jakob 2 : 27, 34. 3 : 5.

a, ziet *e*, 2 Nep. 32.

3. Maar wee, wee u lieden die niet rein van harte zijt, diengenen die heden vuil zijn voor God; want het land is om uwentwil [b] vervloekt, tenzij gij bekeert; en de Lamanieten, die niet vuil zijn gelijk gijlieden (niettegenstaande [c] zij met eenen zwaren vloek vervloekt zijn) zullen u tot verwoesting toe geeselen.

4. En de tijd komt spoedig, dat zij het land uwer erfenis zullen [d] bezitten, tenzij gij bekeert en de Heere God zal de rechtvaardigen van onder uw midden wegleiden.

5. Ziet, de Lamanieten, uwe broederen, die gij haat omreden hunne vuilheid en den [e] vloek, welke op hunne huiden gekomen is, zijn rechtvaardiger dan gij; want zij hebben de bevelen des Heeren niet vergeten welke aan onze Vaderen gegeven waren, dat zij maar [f] eene vrouw en geene bijwijven zouden hebben, en dat er geene hoererij onder hen zoude gepleegd worden.

6. En nu, zij hebben getracht dit gebod te onderhouden; daarom, omreden deze eerbiediging in het houden van dit gebod zal de Heere God hen niet verwoesten, maar wil hij barmhartig jegens hen zijn, en op zekeren dag zullen zij een gezegend volk [g] worden.

7. Ziet, hunne mannen beminnen hunne vrouwen, en hunne vrouwen beminnen hare mannen en hunne mannen en vrouwen beminnen hunne kinderen; en hun ongeloof en hun haat tot u is tengevolge de ongerechtigheid hunner vaderen; daarom hoeveel beter zijt gij dan zij in de oogen van uwen grooten Schepper?

8. O mijne broeders, Ik vrees dat, tenzij gij u zult bekeeren van uwe zonden, hunne huiden witter zullen worden dan de uwe, wanneer gij met hen voor den troon Gods zal gebracht worden.

9. Daarom geef ik u eenig gebod, hetwelk het woord van God is, dat gij niet meer tegen hen opstaat omreden de [h] donkerheid hunner huid; noch hen zult beschimpen omreden hunne vuilheid, maar gij zult u uwe eigene vuilheid herinneren en bedenken dat hunne vuilheid ontstond door de handelingen hunner vaderen.

10. Daarom, gij zult uwe kinderen herinneren, hoe gij hunne harten beproefd hebt door het voorbeeld, dat gij hun gesteld hebt; en herinnert u eveneens, dat gij door uwe vuilheid uwe kinderen kunt verwoesten, en dat hunne zonden ten laatsten dage op uwe hoofden komen.

11. O mijne broeders, luistert naar mijn woord; wekt de bekwaamheden uwer ziel op; schudt u zelven, opdat gij uit de sluimering des doods moogt ontwaken en verlost u zelven van de pijnen der hel, opdat gij geene [i] engelen des duivels moogt

---

b, ziet *p*, Jakob 2. *c*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *d*, Omni 1 : 5—7. 12, 13. *e*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *f*, ziet *n*, Jakob 2. *g*, 1 Nep. 15 : 13—18. 22.:8. ziet *i*, 2 Nep. 3. *h*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *i* ziet *i*, 2 Nep. 9.

worden, om geworpen te worden in den poel van [j] vuur en
zwavel, hetwelk de tweede dood is.
12. En nu ik, Jakob, sprak veel meer dingen tot het
volk van Nephi, hen waarschuwende tegen afgoderij, hoererij
en alle soorten van zonden, hun de verschrikkelijke gevolgen
mededeelende, die daaraan verbonden zijn.
13. En een honderdste gedeelte der gebeurtenissen van dit
volk, hetwelk nu zeer talrijk werd, kan niet op [k] deze platen
geschreven worden; maar vele hunner gebeurtenissen zijn op
de [l] grootere platen geschreven zoowel als hunne oorlogen,
hunne twisten en de regeeringen hunner Koningen.
14. Deze platen zijn genoemd de platen van Jakob en
waren gemaakt door de [m] hand van Nephi. En ik eindig met
deze woorden.

HOOFDSTUK 4.

1. NU ziet, het geschiedde, dat ik, Jakob, mijn volk veel
met woorden bediende, (en ik kan niet veel van mijne woorden
schrijven wegens de [a] moeielijkheid der graveeringen onzer
woorden op platen), en wij weten, dat de dingen, welke wij op
de platen schrijven, moeten bewaard blijven.
2. Maar welke dingen ook mochten geschreven zijn, be-
halve op deze platen moeten vergaan en vernietigd worden;
maar wij kunnen eenige woorden op platen schrijven, welke
onzen kinderen en eveneens onzen beminden broeders eenige
kennis zal geven aangaande ons of aangaande hunne vaderen.
3. Hierin verheugen wij ons, en wij werken naarstiglijk
om deze woorden op platen te graveeren, hopende, dat onze
geliefde broeders en onze kinderen ze met dankbare harten
zullen ontvangen, en op dezelve zien; opdat zij met vreugde
en niet met verdriet noch met verachting mogen leeren aan-
gaande hunne eerste ouders.
Want met dit doel hebben wij die dingen geschreven, opdat
zij zullen weten, dat wij van Christus wisten en dat wij hoop
op zijne heerlijkheid hadden vele honderde jaren voor zijne
komst; en niet alleen wij zelven hadden hoop op zijne heer-
lijkheid, maar eveneens alle heilige profeten, die voor ons ge-
weest zijn.
5. Ziet, zij geloofden in Christus en eerden den Vader in
zijnen naam; en wij eeren eveneens den Vader in zijnen naam.
En om die reden [b] onderhouden wij de wet van Mozes, welke
onze zielen tot hem leid; en om die reden is zij voor ons ge-

---

j, ziet *k*, 1 Nep. 15. *k*, kleine platen ziet *b*, 1 Nep. 6. *l*, ziet *f*, 1 Nep. 1. *m*, 1 Nep. 19 : 2, 3. 2 Nep. 5 : 30—32.

a, Ether 12 : 23—26. *b*, ziet *o*, 2 Nep. 25.

heiligd dat rechtvaardigheid, gelijk het Abraham in de wilder-
nis toegerekend was om gehoorzaam te zijn aan de geboden van
God in het opofferen van zijnen zoon Isaäk, hetwelk eene ge-
lijkenis van God en zijnen eeniggeboren zoon is.
6. Daarom onderzoeken wij de profeten ee hebben wij vele
openbaringen en den Geest der profetie; en al deze getuigenis-
sen hebbende, verkrijgen wij eene hoop en ons geloof wordt
onwankelbaar, zoodat wij waarlijk in den naam van Jezus
[c]kunnen gebieden; en de boomen zullen ons gehoorzamen, of
de bergen of de baren der zee.
7. Niettemin toont de Heere ons onze zwakheden, opdat
wij moge weten dat het door zijne genade en zijne groote
goedertierenheid jegens de menschenkinderen is, dat wij kracht
hebben deze dingen te doen.
8. Ziet, groot en wonderlijk zijn de werken des Heeren.
Hoe ondoorgrondelijk zijn de diepten zijner verborgenheden, en
het is onmogelijk, dat de mensch al zijne wegen kan begrijpen.
Niemand weet van Zijne wegen, tenzij het aan hem geopen-
baard worde; daarom broederen, veracht de openbaringen
Gods niet.
9. Want ziet, door de [d]kracht van zijn woord kwam de
mensch op aarde, welke aarde geschapen was door de kracht
van zijn woord. Daarom, indien God in staat was de aarde
daar te stellen door zijn woord en door te spreken den mensch
te scheppen, waarom zoude hij dan niet in staat zijn de aarde
te gebieden of het werk zijner handen op dezelve, volgens zijn
wil en welbehagen?
10. Daarom broeders, zoekt niet den Heere te raden, maar
neemt den raad aan van Hem. Want ziet, gij zelven weet, dat
hij raadt in wijsheid in rechtvaardigheid en in groote barmhar-
tigheid over al zijne werken.
21. Daarom, geliefde broeders, verzoent u met hem door
de [e]verzoening van Christus, zijnen eeniggeboren Zoon, en gij
eene [f]opstanding moogt verkrijgen naar de kracht der opstan-
ding, welke in Christus is, om voortgebracht te worden tot God
als de [g]eerste vruchten van Christus, hebbende geloof en eene
goede hoop verkregen in zijne heerlijkheid, eerdat hij zich zelfs
in het vleesh geopenbaard heeft.
12. En nu, geliefden, verwondert u niet, dat ik u deze din-
gen vertel; want waarom zouden wij niet spreken van de [h]ver-
zoening van Christus en komen tot eene volmaakte kennis van
hem zoowel als tot eene kennis van eene [i]opstanding in de
toekomende wereld?

---

c, 1 Nep. 7 : 17, 18. 17 : 48, 50, 53–55. Jakob 7 : 13–19. Mos. 13 : 3–6. Alma 14 : 26–29. Hela 10 : 5–11. 3 Nep. 28 : 19–22. Mor. 8 : 24. Ether 12 : 30. *d*, 2 Nep. 2 : 14, 15. Mor. 9 : 17. Mos. 2 : 25. *e*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *f*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *g*, Mos. 15 : 21–23. Alma 40 : 16–21. Hela 14 : 25. 3 Nep. 23 : 9–13. *h*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *i*, ziet *d*, 2 Nep. 2.

13. Ziet, mijne broeders, die profeteert, laat hem profeteeren, zoodat de mensch het verstaat, want de Geest spreekt de waarheid en liegt niet, Daarom spreekt hij van dingen gelijk zij werkelijk zijn en van dingen gelijk zij werkelijk zijn zullen; daarom zijn ons deze dingen duidelijk geopenbaard tot de zaligheid onzer zielen. Maar ziet, wij zijn niet de eenige getuigen van deze dingen; want God sprak eveneens tot de profeten van ouds.

14. Maar ziet, de Joden waren een [k] hardnekkig volk; en zij verachtten de woorden der eenvoudigheid en vermoordden de profeten en zochten naar dingen, welke zij niet konden verstaan. Daarom dan, omreden hunne blindheid, welke blindheid ontstond door verder te zien dan de zaak, moesten zij noodwendig vallen; want God heeft zijne [l] eenvoudigheid van hen weggenomen en hun vele dingen gegeven welke zij niet kunnen verstaan omreden zij het niet verlangden. En omreden zij het niet verlangden heeft God het gedaan, opdat zij zouden struikelen.

15. En nu ik, Jakob, wordt door den Geest geleid om te profeteeren; want ik bemerk door de werkingen des Geestes, die in mij zijn, dat de Joden, door hun struikelen den steen zullen [m] verwerpen waarop zij zouden bouwen en een stevig fondament zouden hebben.

16. Maar ziet, volgens de [n] schriften zal deze steen de groote en de laatste worden en het eenige fondament waarop de Joden kunnen bouwen.

17. En nu, mijne geliefden, hoe is het mogelijk dat dezen, na het ware fondament verworpen te hebben ooit daarop kunnen bouwen, zoodat het hunnen [o] hoeksteen moge worden?

18. Ziet, mijne beminde broeders, ik wil u deze verborgenheid openbaren, indien ik niet op eenige wijze verzwakt in mijne standvastigheid en gestuit worde omreden mijne groote angst over u.

HOOFDSTUK 5.

1. ZIET mijne broederen, herinnert gij u niet de woorden van den profeet [a] Zenos gelezen te hebben, welke hij tot het huis Israëls gesproken heeft, zeggende:

2. Luistert, o gij huis Israëls, en hoort de woorden van mij, eenen profeet des Heeren.

3. Want ziet, aldus zegt de Heere: Ik wil u vergelijken o Huis Israëls met eenen [b] tammen olijfboom welke een mensch nam en onderhield in zijnen wijngaard; en hij groeide en werd oud en begon te verrotten.

---

j, ziet *b*, 2 Nep. 25. *k*, 2 Nep. 25 : 2. Jakob 6 : 4. *l*, ziet *b*, 2 Nep. 25. *m*. 2 Nep. 18. Jes. 8 : 14. 15. *n*, Psalm 118 : 22, 23. *o*, Psalm 188 : 22, 23.

a, ziet *h*, 1 Nep. 19. *b*, 1 Nep. 10 : 12, 14. 15 : 7, 12, 14. 16. 2 Nep. 3 : 5. Jakob 6 : 1—7.

4. En het geschiedde, dat de meester des wijngaards uit-
ing, en hij zag dat zijn olijfboom begon te vervallen; en
ij zeide: Ik wil hem snoeien, en rondom hem graven en hem
lzoo bewerken, opdat misschien jonge en teedere scheutjes
iogen opschieten en dat hij niet vergaat.
5. En het geschiedde dat hij hem snoeide en rondom hem
roef en hem koesterde volgens zijn voornemen.
6. En het geschiedde dat na vele dagen, kleine, jonge en
eedere scheutjes begonnen op te schieten; maar ziet, de voor-
aamste top er van begon te verminderen en te vergaan.
7. En het geschiedde dat de meester des wijngaards het
ag en tot zijnen knecht zeide: Het bedroeft mij, dat ik dezen
oom moet verliezen; daarom gaat heen en pluk de scheutjes
it eenen [c] wilden olijfboom en breng dezelve tot mij en wij
rillen deze voornaamste scheutjes welke begonnen zijn te ver-
:wijnen afplukken en in het vuur werpen opdat zij verbrand
nogen worden.
8. En ziet, zegt de Heer des wijngaards, ik neem vele
ezer [d] jonge en teedere scheutjes weg en ik zal ze enten waar
k wil, en het komt er niet opaan dat de wortel van dezen
oom zal omkomen, als ik de vrucht daarvan maar voor mij
elven bewaar; daarom zal ik deze jongere en teedere takken
emen en ik zal ze enten, waar ik ook wil.
9. Neemt gij de takken van den [e] wilden olijfboom en ent
e in, in de plaats daarvan; en deze, welke ik afgeplukt heb
al ik in het vuur werpen en verbranden, opdat zij het den
rond van mijnen wijngaard niet lastig maken.
10. En het geschiedde dat de knecht des Heeren van den
rijngaard deed naar het woord van zijnen Heer en de scheutjes
an den [f] wilden olijfboom inentte.
11. En de Heer des wijngaards maakte dat hij rondom
ekoesterd, gesnoeid en gegraven werd zeggende tot zijnen
necht: Het bedroeft mij, dat ik dezen boom zoude verliezen;
laarom, opdat ik misschien de wortels er van moge bewaren,
pdat zij niet vergaan en ze voor mij zelven bewaren mag heb
k dit gedaan.
12. Daarom, gaat uwen weg; bewaak den boom en koestert
lezelve volgens mijne woorden.
13. En [g] deze wil ik plaatsen in de benedenste deelen van
nijnen wijngaard, waar ik ook wil; het gaat u niets aan en ik
loe dat opdat ik de natuurlijke takken van den boom voor
nij zelven bewaren mag; en eveneens, opdat ik de vrucht op
len bestemden tijd voor mij zelven mag verzamelen, want het
oude mij bedroeven wanneer ik dezen boom en de vrucht
oude verliezen.

---

c, vers 9, 10, 17, 18, 30—37, 46, 57, 65, 73. Rom. 11 : 17. 24, *d*,
ers 5, 13, 14, 19—27, 38—40, 43—46, 52, 54, 67, 68. *e*, ziet *c*. *f*,
iet *c*. *g*, ziet *d*, op de eilanden verre van Palestina.

14. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards zijn weg ging en de natuurlijke takken van den tammen olijfboo in de [h] benedenste deelen van den wijngaard verborg; sor mige in de eene en sommige in eene andere plaats naar zi wil en welbehagen.

15. En het geschiedde dat een [i] lange tijd voorbijgegaa was en de Heer des wijngaards tot zijnen knecht zeide: Kom laat ons nedergaan in den wijngaard opdat wij daarin moge werken.

16. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards en zi knecht nedergingen om in den wijngaard te werken. En h geschiedde dat de knecht tot zijnen meester zeide: Komt, zi hier, aanschouwt den boom.

17. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards zag d den boom aanschouwde in welken de wilde olijftakken ware ingeënt; en hij was opgegroeid en vruchten [j] beginnen te drage En hij zag dat deze goed waren en zijne vrucht was gelijk de n tuurlijke vrucht.

18. En hij zeide tot den knecht: Ziet, de takken van de [k] wilden boom hebben van de vettigheid des wortels genome zoodat de wortel veel kracht heeft voortgebracht, en door d groote sterkte van den wortel hebben de wilde takken tamm vruchten voortgebracht; nu, indien wij deze takken niet hadde ingeënt zoude de boom vernietigd zijn. En nu, ziet ik zal d vruchten verzamelen die de boom heeft voortgebracht, tege het seizoen voor mij zelven.

19. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards tot de knecht zeide: Kom laat ons tot de benedenste deelen des wij gaards gaan en zien of de natuurlijke takken van den boo eveneens vele vruchten gedragen hebben, opdat ik de vrucht d van voor mij zelven mag vergaderen tegen het seizoen.

20. En het geschiedde dat zij voortgingen naar de plaa waar de meester de natuurlijke takken verborgen had en h zeide tot den knecht: Ziet deze, en hij zag de eerste, dat de veel vrucht had voortgebracht en zag eveneens dat die goe was. En hij zeide tot den knecht: neemt van de vrucht e leg haar weg opdat ik ze voor mij zelven mag bewaren tege het seizoen; want ziet, zeide hij, gedurende langen tijd heb i ze gekoesterd en ze hebben veel vruchten voortgebracht.

21. En het geschiedde dat de knecht tot hem zeide: Waa om hebt gij dezen boom hier geplant, of deze tak van de boom? want ziet, het was de slechtste [l] plaats in den geheele grond van den wijngaard.

22. En de Heere des wijngaards zeide tot hem: Raadt m niet. Ik wist dat het eene slechte plaats was; daarom zei

---

h, de tien stammen in het Noorden. Sommigen van Juda en J zef in Amerika, anderen op eilanden. *i*, 6 of 7 eeuwen. *j*, d Heidenen in de dagen der Apostelen. *k*, ziet *c*. *l*, plaatsen onbeken

ik tot u: Ik heb hem dezen langen tijd gekoesterd; en gij ziet dat hij vele vruchten voortgebracht heeft.

23. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards tot zijnen knecht zeide: Ziet hier, ziet ik heb eveneens eene andere scheut van den boom geplant, en gij weet dat [m] deze plek gronds slechter was dan de eerste. Maar ziet den boom; ik heb hem dezen langen tijd gekoesterd, en hij heeft vele vruchten voortgebracht; daarom verzamel ze en leg ze weg opdat ik ze voor mij zelven beware tegen het seizoen.

24. En het geschiedde, dat de Heer des wijngaards wederom tot zijnen knecht zeide: Ziet hier en aanschouwt eene [n] andere tak, welke ik geplant heb; ziet, die heb ik eveneens gekoesterd en zij heeft vrucht voortgebracht.

25. En hij zeide tot den knecht: Ziet hier en aanschouwt de laatste. Ziet, deze heb ik geplant in eene [o] goede plek gronds, en ik heb haar dezen langen tijd gekoesterd en alleen een [p] gedeelte van den boom heeft tamme vruchten voortgebracht en het [q] andere deel van den boom heeft wilde vruchten voortgebracht; en ik heb den boom gekoesterd gelijk de andere.

26. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards tot den knecht zeide: Pluk [r] de takken af welke geene goede vrucht hebben voortgebracht en werp ze in het vuur.

27. Maar ziet, de knecht zeide tot hem: Laat ons hem snoeien en de aarde er rondom bewerken en hem een weinig langer voeden, opdat hij misschien goede vrucht mag voortbrengen voor u, opdat gij die moogt verzamelen tegen het seizoen.

28. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards en zijn knechts al de vruchten des wijngaards koesterden.

29. En het geschiedde dat een lange [s] tijd voorbijgegaan was en de Heere des wijngaards tot zijne [t] knechts zeide: Komt, laat ons nedergaan in den wijngaard opdat wij wederom daarin mogen werken. Want ziet, de tijd is nabij en het [u] einde komt spoedig; daarom moet ik de vrucht opleggen voor mijzelven tegen het seizoen.

30. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards en de knecht nedergingen in den wijngaard, en tot den boom kwamen wiens natuurlijke takken afgebroken en waaraan de wilde takken ingeënt waren, en ziet, de boom was beladen met alle [v] soorten van vruchten.

31. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards van de vrucht proefde, van elke soort naar haar getal. En de Heere des wijngaards zeide: »Ziet, dezen langen tijd hebben wij dezen boom gekoesterd en ik heb veel vrucht voor mijzelven tegen het seizoen opgelegd.

---

m, plaatsen onbekend. *n*, plaatsen onbekend. *o*, Amerika. *p*, Nephieten. *q*, Lamanieten. *r*, Lamanieten. *s*, omtrent 18 eeuwen. *t*, Jozef Smith. *u*, 1 Nep. 22 : 15—26. 2 Nep. 27 : 1—3. 30 : vers 10, 47, 62—64, 69, 71, 75, 76. 6 : 2. 3 Nep. 29 : 4. Mor. 8 : 41. Ether 4 : 16. *v*, sekten van het Christendom.

32. Maar ziet, ditmaal heeft hij veel vrucht voortgebracht,
en er is er [w] geene die goed is. En ziet, deze zijn [x] alle soorten van slechte vrucht, en het geeft mij niets, niettegenstaande al ons werk; en nu, het bedroeft mij dat ik dezen boom moet verliezen.
33. En de Heere des wijngaards zeide tot den knecht: Wat zullen wij aan dezen boom doen, opdat ik er wederom goede vrucht voor mijzelven van mag verzamelen.
34. En de knecht zeide tot zijnen meester: Ziet, omdat gij de wilde olijftakken ingeënt hebt, hebben zij de wortels gevoed, zoodat zij levend zijn, en niet zijn omgekomen; daarom ziet gij dat zij nog goed zijn.
35. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards tot zijnen knecht zeide: De boom en zijne wortels zijn mij van geen nut zoolang hij slechte vrucht voortbrengt.
36. Niettemin, ik weet dat de wortels goed zijn, en tot mijn eigen doel heb ik ze bewaard; en omreden hunne groote sterkte, hebben zij tot hiertoe goede vrucht uit de [y] wilde takken voortgebracht.
37. Maar ziet, de wilde takken zijn gegroeid en hebben de wortels er van overloopen; en omdat de wilde takken de wortels van dezelve overloopen hebben, heeft hij [z] vele kwade vrucht voortgebracht en omdat hij zooveel kwade vrucht heeft voortgebracht ziet gij dat hij begint te kwijnen en hij spoedig rijp zal zijn om in het vuur geworpen te worden, tenzij wij iets aan hem zullen doen om hem te behouden.
38. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards tot zijnen knecht zeide: Laat ons nedergaan naar de [2a] benedenste deelen van den wijngaard en zien of de natuurlijk takken eveneens zooveel kwade vrucht hebben voortgebracht.
39. En ziet, het geschiedde dat zij nedergingen in de benedenste deelen des wijngaards. En het geschiedde dat de vrucht der natuurlijke takken eveneens bedorven was; ja, [2b] de eerste en de tweede [2c] en eveneens de [2d] laatste, en zij waren alle bedorven.
40. En de [2e] wilde vrucht der laatste had dat [2f] gedeelte des booms hetwelk goede vrucht voortbracht overwonnen zoodat de geheele tak weggekwijnd en gestorven was.
41. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards [2g] weende, en tot den knecht zeide: Wat konde ik meer voor mijnen wijngaard gedaan hebben?
42. Ziet, ik wist dat al de vruchten des wijngaards bedorven waren, uitgezonderd deze. En nu deze, welke eens goede vrucht voortgebracht hebben zijn eveneens bedorven geworden; en nu, alle de boomen van mijnen wijngaard zijn voor [2h] niets

---

w, vers 35, 37, 42, 46. *x*, ziet *w*. *y*, ziet *c*. *z*, ziet *w*. 2*a*, afgelegen eilanden. 2*b*, vers 20. 2*c*. vers 23. 2*d*, vers 25. 2*e*, Lamanieten. 2*f*, Nephieten. 2*g*, Jes. 5 : 4. 2*h*, ziet *w*.

meer goed, dan om nedergehouwen en in het vuur geworpen
te worden.
43. En ziet, deze laatste, wiens [2i]tak weggekwijnd is, heb
ik geplant op eene goede [2j]plek gronds, zelfs in eene plek
welke ik uitgekozen had boven alle andere deelen van het
land mijns wijngaards.
44. En gij hebt het gezien dat ik eveneens nedergehouwen
heb datgene hetwelk deze plek gronds [2k]belastte, opdat ik
dezen boom in hare plaats mocht planten.
45. En gij hebt gezien dat een [2l]gedeelte er van goede
vrucht, en een [2m]gedeelte er van wilde vruchten voortbracht;
en omdat ik er de takken niet van afgeplukt en in het vuur
geworpen heb, hebben zij de goede tak overwonnen, zoodat die
weggekwijnd is.
46, En nu ziet, niettegenstaande al de moeite die wij aan
dezen wijngaard besteed hebben, zijn de boomen er van bedorven,
zoodat zij [2n]geene goede vrucht voortbrengen, en deze
had ik gehoopt te bewaren om er te zijner tijd vrucht van te
verzamelen. Maar ziet, zij zijn gelijk den wilden Olijfboom
geworden, en van geener [2o]waarde dan om nedergehouwen en
in het vuur geworpen te worden; en het bedroeft mij dat ik ze
moet verliezen.
47. Maar wat konde ik [2p]meer in mijnen wijngaard gedaan
hebben? Heb ik mijne hand verslapt, zoodat ik hem niet gekoesterd
heb? Neen, ik heb hem gekoesterd, en ik heb er rondom
gegraven en ik heb hem gesnoeid en bemest, en ik heb mijnen
arm bijna den geheelen dag uitgestrekt, en het [2q]einde nadert.
En het bedroeft mij dat ik alle de boomen mijns wijngaards moet
nederhouwen om ze in 't vuur te werpen en te verbranden.
Wie is het, die mijnen wijngaard bedorven heeft?
48. En het geschiedde dat de knecht tot zijnen meester
zeide: Is het niet de trotschheid van uwen wijngaard? Hebben
zijne takken de wortels welke goed waren niet overwonnen?
En omdat de takken de wortels overwonnen hebben groeien zij
vlugger dan de sterkte der wortels toelaat, daar zij de kracht
tot zich zelven nemen. Ziet, ik zeg: Is dit niet de oorzaak dat
de boomen van uwen wijngaard bedorven zijn geworden.
49. En het geschiedde dat de Heer des wijngaards tot
zijnen knecht zeide: Laat ons aan het werk gaan en de boomen
omhakken en ze in het vuur werpen opdat ze den grond niet
zullen belasten; want ik heb alles gedaan; wat konde ik [2r]meer
voor mijnen wijngaard gedaan hebben?
50, Maar ziet, de knecht zeide tot den Heer des wijngaards:
Spaart ze nog eenigen tijd.
51. En de Heere zeide: Ja, ik zal ze nog eenigen tijd

2i, Nephieten. 2j, Amerika. 2k, Jaredieten. 2l, Nephieten. 2m, Lamanieten. 2n, ziet u. 2o, tegenwoordige toestand der Indianen. 2p, vers 41, 49. 2q, ziet u. 2r, vers 41, 49.

sparen, want het bedroeft mij, dat ik de boomen mijns wijngaards zoude moeten verliezen.

52. Daarom, laat ons van de [2s]takken dergene welke ik geplant heb in de benedenste deelen mijns wijngaards nemen en laat ons ze inenten in den [2t]boom waaruit zij genomen zijn en laat ons die [2u]takken van den boom plukken wier vrucht het meest bitter is, en de natuurlijke takken van den boom in hunne plaats inenten.

53. En dit wil ik doen, opdat de boom niet vergaat, opdat ik misschien de wortels er van kan bewaren voor mijn eigen doel.

54. En ziet, de [2v]wortels van de natuurlijke takken des booms welke ik geplant heb waar ik slechts wilde, zijn nog levend; daarom, opdat ik ze dan voor mijn eigen doel moge bewaren, wil ik de [2w]takken van dezen boom nemen en zal ze in [2x]dezelve inenten Ja, ik wil in hen inenten de takken hunner moederboom, op dat ik de wortels [2y]voor mij zelven moge bewaren, opdat, wanneer zij sterk genoeg zijn, zij mij misschien goede vrucht zullen voortbrengen en ik mij zelven mag verheerlijken in de vrucht mijns wijngaards.

55. En het geschiedde dat zij van den natuurlijken boom namen welke wild geworden [2z]was, en deden van dezelve in de natuurlijke boomen, welke eveneens wild geworden waren.

56. En zij [3a]namen dus van de natuurlijke boomen welke wild waren geworden, en deden ze in hunnen moederboom.

57. En de Heere des wijngaards zeide tot den knecht: Pluk de wilde takken niet van de boomen, uitgezonderd degene welke de [3b]bitterste zijn; en in hen zult gij enten volgens hetgeen ik u gezegd heb.

58. En wij willen de boomen des wijngaards wederom koesteren en wij zullen de takken er van snoeien en wij zullen uit de boomen die takken plukken welke rijp [3c]zijn om in het vuur geworpen te worden, welke vernietigd moeten worden.

59. En dit doe ik, opdat misschien de wortels er van sterkte mogen verkrijgen omreden hunne goedheid en omreden de verandering der takken, opdat het goede het kwade moge overwinnen.

60. En omdat ik de natuurlijke takken en de wortels er van bewaard heb, en omdat ik wederom de natuurlijke takken in hunnen moederboom geënt heb, en ik de wortels van hunnen moederboom bewaard heb, opdat misschien de boomen mijns

---

2*s*, ziet *d*. 2*t*, ziet *b*. 2*u*. het meer goddelooze deel der Heidenen. 2*v*, de verspreide takken van Israël. 2*w*, de geloovende Heidenen. 2*x*, verspreid Israöl. 2*y*, verspreid Israël: 2*z*. geloovende Heidenen, gerekend met de geloovigen van Israël. 3*a*, De geloovigen van verspreid Israël gerekend onder de geloovigen van de Heidenen. 3*b*, Die rijp zijn voor de verwoesting. Vers 58, 65, 66, 73, 74. 3*c*, ziet 3*b*.

wijngaards wederom goede vruchten moge voortbrengen, en dat ik wederom vreugde mag hebben in de vrucht mijns wijngaards, en dat ik mij misschien zeer mag verheugen dat ik de [3d]wortels en de takken der eerste vrucht bewaard heb.

61. Gaat dan aan 't werk en roept [3e]dienstknechten opdat wij naarstiglijk met alle onze machten werken in den wijngaard; opdat ik den weg moge bereiden, zoodat ik de natuurlijke vrucht wederom mag voortbrengen, welke vrucht goed, en de kostbaarste boven alle andere vruchten is.

62. Laat ons daarom aan het werk gaan met al onze macht voor de [3f]laatste keer, want ziet, het einde komt nabij en dit is voor de laatste maal dat ik mijnen wijngaard zal snoeien.

63. Ent [de takken in, begint met de [3g]laatste, opdat zij de eerste moge zijn, en dat [3h]de eerste de laatste moge wezen; en graaft rondom de boomen, zoowel om de jonge als oude, de eerste en de laatste en de laatste en de eerste, opdat zij allen wederom nog eens voor de [3i]laatste maal gekoesterd mogen worden.

64. Graaft daarom rondom hen en snoei ze, en bemest ze nog eens voor de laatste maal, want het einde is nabij. En indien het is dat deze laatste ingeënten zullen groeien en de natuurlijke vrucht zullen voortbrengen, dan zult gij den weg voor hen bereiden opdat zij mogen groeien.

65. En als zij beginnen te groeien, zult gij de takken welke [3j]bittere vrucht zullen voortbrengen wegdoen, volgens de kracht van het goede en hare grootte; en gij zult het slechte er van niet in eens weghalen, opdat de wortels er van niet te sterk voor het ingeënte zullen zijn en het ingeënte er door zoude vergaan en ik de boomen mijns wijnsgaards zoude verliezen.

66. Want het bedroeft mij dat ik de boomen mijns wijngaards zoude verliezen, daarom zult gij de slechte wegnemen naar gelang de goede zullen groeien, opdat de wortel en de top gelijk mogen zijn in kracht, totdat de goede de slechte zullen overwinnen en de slechte afgehouwen en in het vuur geworpen worden, opdat zij den grond mijns wijngaards niet belasten; en aldus zal ik het slechte uit mijnen wijngaard roeien.

67. En de [3k]takken van den natuurlijken boom zal ik wederom in den natuurlijken boom inenten.

68. En de [3l]scheuten van den natuurlijken boom zal ik in de natuurlijke takken van den boom inenten en aldus zal ik ze wederom te zamen brengen opdat zij de natuurlijke vrucht zullen voortbrengen en zij zullen [3m]een zijn.

69. En de slechte zullen weggeworpen worden; ja, [3n]uit

3d, ziet 2*v*. *3e*, vers 70, 72, 74, 75. Jakob 6 : 2. *3f*, ziet *u*. *3g*, Heidenen. *3h*, Israël. 1 Nep. 13 : 42. *3i*, ziet *u*. *3j*, ziet 3*b*. *3k*, vers 56. *3l*, vers 55. *3m*, vers 66, 73, 47. *3n*, vers 66, 74, 75. 1 Nep. 22 : 15–17, 19–26. 2 Nep. 30 : 9, 10.

het geheele land van mijnen wijngaard; want ziet, nog eens wil ik mijnen wijngaard snoeien.

70. En het geschiedde dat de Heere des wijngaards zijnen [3o]knecht henen zond; en de knecht ging en deed zooals de Heere hem geboden had, en bracht andere [3p]knechten en zij waren [3q]weinigen.

71. En de Heere des wijngaards zeide tot hen: Gaat henen en [3r]werkt in mijnen wijngaard met al uwe macht. Want ziet, dit is de laatste maal dat ik mijnen wijngaard zal bewerken; want het [3s]einde is aanstaande, en de tijd komt spoedig; en zoo gij met al uwe macht met mij werkt zoo zult gij [3t]vreugde hebben in de vrucht welke ik voor mijzelven zal opleggen tegen de tijden welke spoedig zullen komen.

72. En het geschiedde dat de [3u]knechten gingen, met al hunne macht werkten en de Heere des wijngaards werkte eveneens met hen; en zij gehoorzaamden de geboden van den Heere des wijngaards in alle dingen.

73. En daar begon de natuurlijke vrucht wederom te ontkiemen in den wijngaard; en de natuurlijke takken begonnen te groeien en zeer wel te bloeien; en de wilde takken werden achtereenvolgens afgeplukt en [3v]weggeworpen; en zij hielden den wortel en den top er van [3w]gelijk, naar gelang van de sterkte.

74. En dus werkten zij met alle naarstigheid, volgens de geboden van den Heer des wijngaards; ja, totdat de [3x]slechte uit den wijngaard waren weggeworpen; en de Heere voor zich zelf bewaard had, zoodat de boomen wederom de natuurlijke vrucht hadden bekomen en zij werden als één [3y]lichaam; en de vrucht was gelijk en de Heere des wijngaards had voor zich zelven de natuurlijke vrucht bewaard, welke voor hem de kostbaarste was van af den beginne.

75. En het geschiedde toen de Heer des wijngaards zag dat zijne vrucht goed was en dat zijnen wijngaard [3z]niet meer bedorven was, dat hij zijne knechten tot hem riep en zeide: ziet, voor deze laatste maal hebben wij mijnen wijngaard gevoed en gij ziet dat ik volgens mijnen wil gedaan heb; en ik heb de natuurlijke vrucht bewaard omdat zij goed is; ja, gelijk in den beginne; en gezegend zijt gij. Want omdat gij naarstig geweest zijt in het werken met mij in den wijngaard, en mijne geboden gehouden hebt, en de natuurlijke vrucht wederom tot mij gebracht hebt, zoodat mijn wijngaard niet meer bedorven is en de slechte [4a]weggeworpen zijn, ziet, zult gij [4b]vreugde met mij hebben over de vrucht mijns wijngaards.

3*o*, Jozef Smith. 3*p*, Degenen die geroepen zijn door Jozef Smith. Ziet Leer. & Ver. 3*q*, 1 Nep. 14 : 12. 3*r*, Leer. & Ver. 31 : 4, 5. 33 : 3, 4. 39 : 17. 43 : 28. 6 : 3, 4. 24 : 19. 11 : 3, 21 : 9. 3*s*, ziet *u*. 3*t*, vers 75. 1 Nep. 13 : 37, 38. Jakob 6 : 3. 3*u*, ziet *p*. 3*v*, ziet 3*b*. 3*w*, ziet 3*m*. 3*x*, ziet 3*n*. 3*y*, ziet 3*m*. 3*z*, ziet 3*n*. 4*a*, ziet 3*n*. 4*b*, ziet 3*t*.

76. Want ziet, voor een [4c]langen tijd wil ik opleggen van de vrucht mijns wijngaards voor mij zelven tegen den tijd welke spoedig komt; en voor de [4d]laatste maal heb ik mijnen wijngaard gekoesterd en gesnoeid en rondom gegraven en bemest; daarom wil ik voor mij zelven van de vrucht voor eenen langen tijd opleggen, naar hetgeen ik gesproken heb.
77. En wanneer de tijd komt dat booze vrucht [4e]wederom in mijnen wijngaard zal binnendringen, dan zal ik het goede en het slechte te zamen doen vergaderen en het goede zal ik voor mij zelven bewaren, en het slechte zal ik in zijne eigene plaats wegwerpen. En dan komt de tijd en het einde en mijn wijngaard zal ik door vuur doen [4f]verbranden.

———

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu, ziet mijne broeders, als ik tot u zeide dat ik zoude profeteeren, ziet, dit is mijne profetie: Dat de dingen welke deze profeet [a]Zenos sprak aangaande het huis Israëls, waarin hij hen vergeleek bij eenen [b]tammen olijfboom, zekerlijk moeten geschieden.
2. En ten dage dat hij wederom ten [c]tweeden male zijne hand zal zetten om zijn volk te herstellen, is de dag, ja de [d]laatste maal dat de dienstknechten des Heeren zullen voort gaan in zijne [e]kracht om zijnen wijngaard te voeden en te snoeien; en daarna komt spoedig het [f]einde.
3. En hoe gezegend zijn [g]degenen, die met naarstigheid in zijnen wijngaard gewerkt hebben. En hoe [h]gevloekt zijn degenen, die in hunne eigene plaats geworpen zullen worden. En de wereld zal door vuur [i]verbrand worden.
4. En hoe barmhartig is onze God jegens ons; want hij herinnert zich het huis Israëls zoowel de wortels als de takken en hij strekt den geheelen dag zijne handen over hen uit en zij zijn een [j]hardnekkig en tegenstrevend volk; maar zoo velen als hunne harten niet willen verharden zullen zalig worden in het koninkrijk van God.
5. Daarom mijne beminde broeders, ik bid u met eenvoudige woorden dat gij u bekeere en met een oprecht doel des harten komt en God aanhangt gelijk hij u aanhangt. En terwijl zijn barmhartige arm over u is uitgestrekt in het licht des daags, verhardt uwe harten niet.

4c, Een duizend jaren. 1 Nep. 22 : 26. ziet *n*, 2 Nep. 30. 4*d*, ziet *u*. 4*e*, Openb. 20 : 7, 8. 4*f*, Openb. 20 : 11. Jakob 6 : 3. 3 Nep. 26 : 3, 4.

———

a, ziet *h*, 1 Nep. 19. *b*, ziet *b*. Jakob 5. *c*, ziet *i*, 2 Nep. 6. *d*, ziet *u*, Jakob 5. *e*, ziet *t*, 1 Nep. 13. *f*, ziet *u*, Jakob 5. *g*, ziet *t*, 1 Nep. 13. *h*, vers 7—10. Leer. & Ver. 41 : 1. *i*, Jakob 5 : 77. 3 Nep. 26 : 3. *j*, ziet *k*, Jakob 4.

6. Ja, heden indien gij zijne stem wilt hooren, verhardt uwe harten niet; want waarom wilt gij sterven?

7. Want ziet, nadat gij gevoed zijt geweest door het goede woord van God den geheelen dag lang, wilt gij dan slechte vrucht voortbrengen, zoodat gij nedergehouwen en in het vuur geworpen moet worden?

8. Ziet, wilt gij deze woorden verwerpen? Wilt gij de woorden der profeten verwerpen? en wilt gij alle woorden welke gesproken zijn aangaande Christus verwerpen, nadat zoovelen aangaande hem gesproken hebben? en verloochenen het goede woord van Christus, en de kracht Gods en de gave des Heiligen Geestes en den Heiligen Geest uitblusschen? en spotten met het groote plan de verlossing hetwelk voor u gelegd is?

9. Weet gij niet, dat indien gij [k] deze dingen wilt doen de kracht der verlossing en opstanding welke in Christus is u met schande en vreeselijke schuld voor den rechterstoel van God zal doen staan?

10. En volgens de kracht der rechtvaardigheid, want de rechtvaardigheid kan niet verloochend worden moet gij gaan in dat [l] meer van vuur en zwavel, wiens vlammen onbluschbaar zijn en wiens rook voor immer en immer op stijgt, welk meer van vuur en zwavel [m] eeuwige wroeging is.

11. O dan mijne beminde broeders, bekeert u en gaat in door de [n] enge poort; gaat voort op den weg welke nauw is, totdat gij het eeuwige leven verkregen hebt.

12. O zijt wijs; wat kan ik meer zeggen?

13. Ten laatste bid ik u: Vaartwel, totdat ik u zal ontmoeten voor den [o] aangamen rechterstoel van God, welke rechterstoel de goddeloozen met vreeselijke angst en vrees vervult. Amen.

HOOFDSTUK 7.

1. EN nu geschiedde het nadat eenige jaren waren voorbijgegaan, dat er een man onder het volk van Nephi kwam, genaamd Sherem.

2. En het geschiedde, dat hij onder het volk begon te prediken en hun te verkondigen dat er geen Christus was. En hij predikte vele dingen welke zeer vleiend voor het volk waren; en dit deed hij om de leeringen van Christus te vernietigen.

3. En hij werkte naarstiglijk opdat hij de harten van het

---

k, Jakob 7 : 19. Mos. 15 : 26. Alma 39 : 5, 6. 3 Nep. 29 : 7. *l*, ziet *k*, 1 Nep. 15. *m*, Leer. & Ver. 19 : 10—12. Mos. 3 : 25, 27. 28 : 3. 2 Nep. 9 : 16, 19, 26. 28 : 23. 1 Nep. 15 : 29, 30, 35. Alma 12 : 17. 3 Nep. 27 : 11, 17. 29 : 7. Moro. 8 : 21. *n*, ziet 2*a*, 2 Nep. 9. *o*, Moro. 10 : 34.

volk voor zich mocht winnen, zoodat hij vele menschen verleidde, en hij wetende dat ik, Jakob geloofde in Christus, die komen zoude; zocht hij eene gelegenheid om bij mij te komen.

4. En hij was geleerd, zoodat hij eene volmaakte kennis der volkstaal had, waardoor hij veel vleierij kon gebruiken en veel talent van spreken had, volgens het talent van den duivel.

5. En hij hoopte dat hij mij van het geloof kon afbrengen, niettegenstaande de vele openbaringen en al hetgene wat ik aangaande deze dingen gezien had; want ik had waarlijk engelen [a] gezien en zij hadden mij gediend. En ik had eveneens de stem des Heeren gehoord, die van tijd tot tijd tot mij sprak, waardoor ik niet tot afval te bewegen was.

6. En het geschiedde dat hij tot mij kwam, en op de volgende wijze tot mij sprak, zeggende; Broeder Jakob, ik heb vaak de gelegenheid gezocht om met u te mogen spreken; want ik heb gehoord en weet ook, dat gij dikwijls rondgaat, dit volk predikende datgene hetwelk gij het evangelie of de leer van Christus noemt.

7. En gij hebt velen van dit volk verleid, zoodat zij de wegen van God verdraaien en de wet van Mozes niet onderhouden, welke de rechte weg is, en die wet veranderen om een wezen te dienen, hetwelk gij zegt dat over eenige honderde jaren zal komen. En ziet, ik, Sherem, verklaar u dat dit lasteren is; want niemand weet van zulke dingen; want niemand kan van toekomende dingen spreken. En op deze wijze twistte Sherem tegen mij.

8. Maar ziet, de Heere goot zijnen Geest in mijne ziel, zoodat ik hem in al zijne woorden beschaamde.

9. En ik zeide tot hem: Verloochent gij den Christus, die komen zal? En hij zeide: Indien er een Christus ware, zoude ik hem niet verloochenen; maar ik weet dat er geen Christus is, noch geweest is, noch ooit zal zijn.

10. En ik zeide tot hem: Glooft gij de schriften? En hij zeide: Ja.

11. En ik zeide tot hem: Dan verstaat gij ze niet; want zij getuigen waarlijk van Christus. Ziet ik zeg tot u, dat niemand van de profeten geschreven, nog geprofeteerd heeft, tenzij zij gesproken hebben aangaande dezen Christus.

12. En dit is niet alles. Het is mij bekend gemaakt; want ik heb gehoord en gezien, en het is mij eveneens geopenbaard door de kracht des Heiligen Geestes; daarom weet ik, dat indien er geene [b]verzoening gemaakt worde, al het menschdom verloren moet zijn.

13. En het geschiedde dat hij tot mij zeide: Toont mij een teeken door deze kracht des Heiligen Geestes waardoor gij zoo veel weet.

---

a, 2 Nep. 2 : 3, 4. 10 : 3. 11 : 3. Jakob 1 : 17. 2 : 11. 7 : 12.
b, ziet *f*, 2 Nep. 2.

14. En ik zeide tot hem: Wie ben ik, dat ik God zoude verzoeken om u een teeken te toonen in de zaak welke gij weet de waarheid te zijn? Nochtans gij zult het verloochenen omdat gij uit den duivel [c]zijt. Niettemin, niet mijn wil geschied, maar indien God u wil slaan, laat dat een teeken voor u zijn, dat hij kracht heeft zoowel in den hemel als op aarde. en eveneens dat Christus zal komen. En uw wil o Heere, geschiede en niet mijn wil.

15. En het geschiedde toen ik, Jakob, deze woorden gesproken [d]had, dat de kracht des Heeren op hem kwam, zoodat hij ter aarde viel. En het geschiedde dat hij gedurende vele dagen verzorgd werd.

16. En het geschiedde dat hij tot het volk zeide: Vergadert u te zamen aan den morgen, [e]want ik zal sterven; daarom verlang ik tot het volk te spreken voor ik sterven zal.

17. En het geschiedde dat in den morgen de menigte te zamen vergaderd was, en hij sprak duidelijk tot hen en herriep de dingen welke hij hun geleerd haden beleed den Christus, en de kracht des Heiligen Geestes en de bediening van engelen.

18. En hij legde hen uit, dat hij door de [f]kracht des duivels verleid was geworden. En hij sprak van de [g]hel, over de eeuwigheid en over de [h]eeuwige straf.

19. En hij zeide: Ik vrees dat ik de [i]onvergefelijke zonde begaan heb; want ik heb tegenover den God gelogen; want ik heb den Christus verloochend en gezegd dat ik de Schriften geloofde, en zij getuigen waarlijk van hem. En omreden ik dus tegenover God gelogen heb, vrees ik grootelijks dat mijn toestand vreeselijk zal zijn; maar ik erken het voor God.

20. En het geschiedde toen hij deze woorden gesproken had, dat hij niets meer konde zeggen, en den geest [j]gaf.

21. En toen de [k]scharen getuigden dat hij deze dingen gesproken had, toen hij omtrent den geest gaf; waren zij zeer ontsteld, zoodat de kracht Gods op hen nederkwam, en zij waren overstelpt zoodat zij ter aarde vielen.

22. Nu deze zaak was mij, Jakob zeer aangenaam, want ik had het begeerd van mijnen vader, die in den hemel is; want hij had mijn geroep gehoord en mijn gebed beantwoord.

23. En het geschiedde dat de vrede en de liefde Gods wederom hersteld werd onder het volk; en zij onderzochten de [l]Schriften en luisterden niet meer naar de woorden van dezen goddeloozen man.

24. En het geschiedde dat vele middelen werden aange-

---

c, vers 4, 18. *d*, ziet *c*, Jakob 4. *e*, vers 20. *f*, vers 4, 14. *g*, ziet *k*, 1 Nep. 15. *h*, ziet *m*, Jakob 6. *i*, ziet *k*, Jakob 6, *j*, vers 16. *k*, vers 17. *l*, waarschijnlijk copieën gemaakt van de Koperen platen. Alma 63 : 12.

wend om de Lamanieten te [m]herroepen en te herstellen tot de kennis der waarheid; maar het was alles te vergeefs; want zij verheugden zich in oorlogen en bloedbaden en zij hadden eenen eeuwigen [n]haat tegen ons hunne broeders. En door de kracht hunner wapenen zochten zij ons voortdurend te verwoesten.
25. Daarom verdedigde het volk van Nephi zich tegen hen met hunne legers en met alle macht, vertrouwende in den God, de rots hunner zaligheid; daarom waren zij tot nog toe overwinnaars hunner vijanden.
26. En het geschiedde dat ik, Jakob, oud begon te worden, en het verslag van dit volk, gehouden zijnde op de [o]andere platen van Nephi, voleindig ik dit verslag, verkondigende dat ik geschreven heb naar mijne beste kennis, zeggende dat de tijd en ons leven ons voorbijgegaan zijn gelijk een droom een verlaten en stil volk zijnde, ronddolers, uitgedreven uit Jeruzalem, geboren in beproevingen, in eene wildernis en [p]gehaat door onze broeders, hetwelk oorlogen en twisten teweegbrengt; daarom hebben wij onze dagen in getreur doorgebracht.
27. En ik, Jakob, zag dat ik spoedig in het graf moest nedergaan; daarom zeide ik tot mijnen zoon Enos: Neem deze [q]platen. En ik deelde hem de [r]dingen mede, welke mijn broeder Nephi mij geboden had en hij beloofde gehoorzaamheid aan de geboden. En ik eindig mijn schrijven op [s]deze platen, hetwelk maar weinig is; en tot den lezer roep ik: Vaartwel, hopende dat velen mijner broeders mijne woorden mogen lezen. Broeders, Vaartwel!

HET BOEK VAN ENOS.

HOOFDSTUK 1.

1. ZIET, het geschiedde, dat ik, [a]Enos wist dat mijn vader een rechtvaardig man was; want hij leerde mij in zijne taal en eveneens in de opvoeding en den raad des Heeren. En gezegend zij den naam mijns Gods daarvoor.
2. En ik zal u de worsteling vertellen, welke ik had voor God eerdat ik eene vergeving mijner zonden ontving.
3. Ziet, ik ging in het woud om te jagen, en de woorden, welke ik dikwijls van mijnen vader had hooren spreken aan-

---

m, Enos 1 : 14, 20. *n*, vers 26. Enos 1 : 14, 20. Jarom 1 : 6. Mos. 10 : 11—18. 28 : 2. Alma 26 : 23—25. *o*, ziet *f*, 1 Nep. 1. *p*, ziet *n*. *q*, ziet *b*, 1 Nep. 6. *r*, Jakob 1 : 1—4. *s*, ziet *b*, 1 Nep. 6.

a, Jakob 7 : 27.

gaande het eeuwige leven en de vreugde der heiligen zonken
diep in mijn hart.
4. En mijne ziel hongerde; en ik knielde neder voor
mijnen Maker en ik riep tot hem in een krachtig gebed en
smeekingen voor mijne eigene ziel en den geheelen dag riep ik
tot hem; en toen de nacht gekomen was, verhief ik mijne stem
totdat die den hemel bereikte.
5. En daar kwam eene stem tot mij, zeggende: Enos uwe
zonden zijn u vergeven; gij zult gezegend worden.
6. En ik, Enos, wist dat God niet liegen kon; daarom was
mijne schuld uitgewischt.
7. En ik zeide: Heere, hoe is het geschied?
8. En hij zeide tot mij: Omreden uw geloof in Christus,
dien gij nooit gehoord of gezien hebt. En vele jaren zullen
voorbijgaan, voor hij zich zelven in het vleesch zal openbaren;
daarom gaat voort; uw geloof heeft u genezen.
9. Nu, het geschiedde toen ik deze woorden gehoord had,
dat ik een verlangen kreeg in het behoud mijner broeders, de
Nephieten; daarom stortte ik mijne geheele ziel uit tot God
voor hen.
10. En terwijl ik aldus worstelende was in den Geest,
ziet, de stem des Heeren kwam wederom tot mijn verstand,
zeggende: Ik wil uwe broeders bezoeken naarmate hunne naar-
stigheid in het houden mijner geboden. Ik heb hun dit land
gegeven en het is een heilig land; en ik vloek het niet, tenzij
het is omreden de goddeloosheid; daarom wil ik uwe broeders
bezoeken, zooals ik gezegd heb en hunne overtredingen zal ik
met verdriet doen nederkomen op hunne eigene hoofden.
11. En nadat ik, Enos, deze woorden gehoord had, werd
mijn geloof in den Heere onwankelbaar en ik bad tot hem
met vele lange worstelingen voor mijne broeders de Lamanieten.
12. En het geschiedde, nadat ik gebeden en met alle
naarstigheid gewerkt had, dat de Heere tot mij zeide: Ik zal
u geven naar uw verlangen, omreden uw geloof.
13. En nu, ziet dit was de wensch, die ik van hem ver-
[illegible]: Dat indien het zoude zijn dat mijn volk, de Nep-
[illegible] vallen in overtreding en op eenige wijze zouden
[illegible] de Lamanieten niet zouden verwoest worden,
[illegible] een verslag van mijn volk de Nephieten
[illegible] bewaren; ja, door de kracht van zijnen Heiligen
[illegible] een zekeren tijd in de toekomst moest voort-
[illegible] de Lamanieten, opdat zij misschien tot
[illegible] gebracht worden.
[illegible] waren mijne worstelingen
[illegible] het waren geloof. En zij
[illegible] het mogelijk was, om

[illegible] 1 Nep. 27. [illegible]

onze geschriften zouden verwoesten en alzoo alle de overle-
ingen onzer vaderen.
15. En ik, wetende, dat de Heere God in staat was onze
chriften te bewaren, riep voortdurend tot Hem, want Hij had
mij gezegd: Wat gij ook in geloof zult vragen, geloovende
; gij het zult ontvangen in den naam van Christus, zult gij
vangen.
16. En ik had geloof en ik riep tot God dat hij de ge-
riften zoude [e] bewaren en hij maakte een verbond met mij
; hij ze zoude doen [f] voortbrengen tot de Lamanieten in zijnen
en tijd.
17. En ik, Enos, wist dat het zoude geschieden volgens
; verbond, hetwelk hij gemaakt had; daarom rustte mijne ziel.
18. En de Heere zeide tot mij: Uwe vaderen hebben even-
is deze zaak van mij verlangd en het zal geschieden naar
n geloof, want hun geloof was gelijk het uwe.
19. En nu geschiedde het, dat ik, Enos, rondging onder
t volk van Nephi profeteerende van toekomende dingen en
uigende van de dingen, die ik gehoord en gezien had.
20. En ik geef getuigenis dat het volk van Nephi naar-
glijk zocht om de Lamanieten te [g] herstellen tot het ware
loof van God. Maar onze arbeid was ijdel; hunne [h] haat
s ingeworteld en zij werden geleid door hunne booze natuur zoo-
t zij een wild, verschrikkelijk en bloeddorstig volk geworden
ren, vol van afgoderij en vuilheid, levende van wilde bees-
, wonende in tenten en ronddolende in de wildernis met
ien korten gordel van vellen om hunne lendenen en hunne
ofden geschoren, en hunne kunst was in de boog en in hun-
n sabel en de bijl. En velen hunner aten niets dan rauw
esch, terwijl zij ons voortdurend zochten te verwoesten.
21. En het geschiedde dat de Nephieten het land bebouw-
n en alle soorten van granen en vruchten [i] teelden en kud-
n van beesten van alle soorten, en geiten en wilde geiten en
neens vele paarden.
22. Er waren zeer vele profeten onder ons. En het volk
s een hardnekkig volk en hard om te verstaan.
23. Er was niets anders dan [j] buitengewone hardheid, pre-
ding en profeteeringen van oorlogen, twisten en verwoestin-
n, hun voortdurend herinnerende aan den dood en de lang-
righeid der eeuwigheid en de oordeelen en de kracht Gods;
alle deze dingen wekten hen voortdurend op om in de vreeze
s Heeren te wandelen. Dit en het buitengewoon duidelijke
eken hield hen terug van eene spoedige verwoesting. En op
ze wijze schrijf ik over hen.
24. En ik zag oorlogen tusschen de Nephieten en Lama-
ten gedurende mijne dagen.

, vers 13. *f*, ziet *c*, 2 Nep. 27. *g*, vers 14. Jakob 7 : 24. *h*.
t *n*, Jakob 7. *i*, 1 Nep. 18 : 25. *j*. ziet *a*, 1 Nep. 16.

25. En het geschiedde dat ik oud werd en honderd negen en zeventig jaren waren voorbijgegaan sedert den tijd dat onze vader Lehi Jeruzalem [k] verlaten had.

26. En ik zag dat ik spoedig moest nederdalen tot mijn graf, door de kracht Gods gedreven zijnde om te profeteeren tot dit volk en te verkondigen het woord volgens de waarheid die in Christus is. En ik heb het verkondigd in alle mijne dagen en heb mij daarin verheugd boven de dingen der wereld.

27. En ik ga spoedig tot de plaats mijner ruste, welke met mijnen Verlosser is; want ik weet dat ik in hem zal rusten, en ik verheug mij in den dag waarop mijne sterfelijkheid de [l]onsterfelijkheid zal aandoen en ik voor hem zal staan; dan zal ik zijn aangezicht met blijdschap zien en hij wil tot mij zeggen: Komt tot mij, gij gezegende, daar is eene plaats voor u bereid in de [m] woningen mijns Vaders. Amen.

HET BOEK VAN JAROM.

HOOFDSTUK 1.

1. NU ziet, ik Jarom schrijf eenige woorden op bevel van mijnen vader Enos, opdat ons geslachtsregister mag bijgehouden worden.

2. En daar [a] deze platen klein zijn, en deze dingen geschreven zijn tot het welzijn onzer broeders de [b] Lamanieten, is het noodig dat ik een weinig schrijf; doch ik zal mijne profetieën en openbaringen niet schrijven. Want wat kan ik meer schrijven dan mijne vaderen geschreven hebben? Hebben zij niet het groote plan der zaligheid geopenbaard? Ik zeg u: Ja, en dit is mij voldoende.

3, Ziet, het is noodzakelijk dat veel gedaan worde onder dit volk, [c]omreden de verhardheid hunner harten, de doofheid hunner ooren, de blindheid huns verstands en de stijfheid hunner nekken; niettemin is God zeer barmhartig jegens hen en heeft hij hen nog niet van het aangezicht der aarde vewijderd.

4. En er zijn velen onder ons die vele openbaringen hebben; want allen zijn zij niet hardnekkig. En zoovelen als niet hardnekkig zijn, en geloof hebben, hebben gemeenschap met den Heiligen Geest, die aan de menschenkinderen bekend maakt naar de mate van hun geloof.

---

k, 1 Nep. 1 : 4. 2 : 2, 3. *l*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *m*, Ether 12 : 32—34.

a. ziet *b*, 1 Nep. 6. *b*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *c*, Enos 1 : 23.

5. En ziet, twee honderd jaren zijn voorbijgegaan en het volk van Nephi is zeer machtig geworden in dit land. Zij trachten de wet van Mozes te [d]onderhouden en eveneens den Sabbatdag aan den Heere te heiligen. En zij ontheiligen niet, noch lasteren. En de wetten van het land zijn zeer streng.

6. En zij waren verspreid over eene groote uitgestrektheid lands, evenals de Lamanieten. De Lamanieten waren talrijker dan de Nephieten; en zij waren [e]minnaars van moorden en dronken het bloed der beesten.

7. En het geschiedde dat zij menigmaal tegen ons, de Nephieten, ten strijde trokken. Maar onze koningen en onze leiders waren machtig door het geloof in den Heere, die het volk de wegen des Heeren leerden; daarom wederstonden wij de Lamanieten en verdreven hen uit onze landen en begonnen onze steden of woonplaatsen te versterken.

8. En wij vermenigvuldigden zeer sterk en verspreidden ons op het land en werden zeer [f]rijk in goud, zilver, kostbare dingen, fijne bewerking van hout, gebouwen, machinerieën, ijzer, koper, geel koper en staal, makende alle soorten van gereedschappen om den grond te bebouwen, oorlogswapenen, pijlen en pijlkokers, dolken, werpspiesen en vele andere oorlogsgereedschappen.

9. En aldus bereid zijnde om de Lamanieten af te wachten, vermochten zij niets tegen ons. Doch het woord des Heeren was bewaarheid want hij had tot onze Vaderen gesproken zeggende: [g]In zooverre gij Mijne geboden zult bewaren, zult gij voorspoedig zijn in het land.

10. En het geschiedde dat de profeten des Heeren het volk van Nephi dreigden volgens het woord van God, dat indien zij de geboden niet onderhielden, zij in overtreding zouden vallen en [h]verwoest zouden worden van het aangezicht des lands,

11. Daarom werkten de profeten en de priesters naarstiglijk, het volk met alle lankmoedigheid tot naarstigheid vermanende, hun leerende de [i]wet van Mozes en het doel waarvoor deze gegeven was; hen bewegende om op te zien tot den Messias en in zijne komst te gelooven alsof hij reeds gekomen was. En op deze wijze leerden zij hen.

12. En het geschiedde dat zij hen zoodoende bewaarden tegen verwoesting; want zij prikten hunne harten met hunne woorden, hen voortdurend tot bekeering opwekkende.

13. En het geschiedde dat twee honderd acht en dertig jaren waren voorbijgegaan; en er waren oorlogen, twisten en verdeeldheden gedurende dien tijd voor vele jaren geweest.

14. En ik, Jarom, schrijf niet meer, want de platen zijn

---

d, ziet *o*, 2 Nep. 25. *e*, Enos 1 : 14, 20. Jakob 7 : 24. Ziet *n*. Jakob 7. *f*. ziet *n*, 1 Nep. 18. *h*, 1 Nep. 12 : 19, 20. Alma 45 : 10—14. Hela 13 : 5—10. 3 Nep. 27 : 32 Mor. 6. *i*, ziet *o*, 2 Nep. 25.

klein. Maar ziet, mijne broeders, gij kunt gaan tot de jandere platen van Nephi, want ziet, op dezelve is het verslag van onze oorlogen gegraveerd volgens de schriften der koningen of dergenen die hebben laten schrijven.

15. En ik geef dezen platen over in handen mijns zoons Omni, opdat zij bewaard mogen worden volgens de geboden mijns vaders.

HET BOEK VAN OMNI.

HOOFDSTUK 1.

1. ZIET, het geschiedde dat ik, Omni, door mijnen vader Jarom, geboden werd om een weinig op [a]deze platen te schrijven en ons geslachtsregister te bewaren.

2. Ik wenschte daarom dat gij zoudt weten dat ik in mijne dagen veel met het zwaard gevochten heb om mijn volk te bewaren opdat het niet in de handen der Lamanieten zoude vallen. Maar ziet, van mij zelven ben ik een goddeloos man en heb de bevelen en de geboden des Heeren niet bewaard zools ik had moeten doen.

3. En het geschiedde dat tweehonderd en zes en zeventig jaren waren voorbijgegaan en wij hadden vele tijden van vrede en ook vele tijden van oorlogen en bloedvergietingen; ja en ten laatste waren twee honderd twee en tachtig jaren voorbijgegaan, en ik heb deze platen gehouden volgens de [b]geboden mijns vaders en ik gaf ze aan mijnen zoon Amaron. En ik eindig.

4. En nu, ik, Amaron, schrijf deze dingen, welke zeer weinige zijn in het boek mijns vaders.

5. Ziet, het geschiedde, dat drie honderd en twintig jaren waren voorbijgegaan en het [c]meer goddelooze gedeelte der Nephieten was verwoest.

6. Want de Heere wil niet toestaan, nadat hij hen uit het land van Jeruzalem geleid en bewaard had van in de handen hunner vijanden te vallen, dat de woorden niet bewaarheid zouden worden, welke hij tot onze vaderen gesproken had, zeggende: [d]In zooverre gij mijne geboden niet onderhoudt zult gij niet voorspoedig zijn in het land.

7. Daarom bezocht de Heer hen met groote oordeelen, maar

---

j, ziet *b*, 1 Nep. 6. Ziet *f*, 1 Nep. 1,

a, ziet *b*, 1 Nep. 6. *b*, Jakob 1 : 1—4. 7 : 27. Jarom 1 : 1, 2, 15.
c, ziet *h*, Jarom 1. *d*, ziet *h*, 2 Nep. 1.

spaarde hij de rechtvaardigen, opdat zij niet zouden omkomen, en verloste hen uit de handen hunner vijanden.

8. En het geschiedde dat ik de platen overgaf aan mijnen broeder Chemish.

9. Nu ik, Chemish, schrijf een weinig in hetzelfde boek van mijnen broeder, want ziet, ik zag het laatste dat hij schreef, en dat hij het eigenhandig schreef, en dat hij het schreef ten dage dat hij hetzelve aan mij overgaf. En op deze wijze hielden wij de schriften, want het is [e] volgens de geboden onzer vaderen. En ik eindig.

10. Ziet ik, Abinadom, ben de zoon van Chemish. Ziet, het geschiedde dat ik vele oorlogen en twisten tusschen mijn volk de Nephieten, en de Lamanieten zag en ik heb met mijn eigen zwaard vele Lamanieten verslagen ter verdediging mijner broeders.

11. En ziet, het verslag van dit volk is gegraveerd op [f] platen, welke gehouden worden door de Koningen volgens de geslachten; en ik weet van geene openbaring noch profetie uitgezonderd datgene wat geschreven is; daarom datgene wat voldoende is, is geschreven. En ik eindig.

12. Ziet, ik ben Amaleki, de zoon van Abinadom; ziet, ik wil tot u spreken aangaande Mosiah, die tot koning was aangesteld over het land van Zarahemla; want ziet, hij was gewaarschuwd door den Heere dat hij zou vlieden uit het land van [g] Nephi, en zoovelen als naar de stem des Heeren wilden luisteren zouden eveneens met hem trekken uit het land in de wildernis.

13. En het geschiedde dat hij deed zooals de Heere hem geboden had. En zij trokken uit het land in de wildernis, zoovelen als wilden luisteren naar de stem des Heeren; en zij werden geleid door vele predikingen en profetieën. En zij werden voortdurend vermaand door het woord van God en geleid door de kracht zijns arms door de wildernis, totdat zij nederkwamen in het land, hetwelk het land van [h] Zarahemla genoemd wordt.

14. En zij ontdekten een volk, hetwelk genoemd werd het [i] volk van Zarahemla. Nu er was groote vreugde onder het volk van Zarahemla; en eveneens Zarahemla verheugde zich buitengewoon omreden de Heere het volk van Mosiah gezonden had met de [j] platen welke de verslagen der Joden bevatt'en.

15. Ziet, het geschiedde dat Mosiah ontdekte dat het volk

---

e, ziet *b*, *f*, ziet *f*, 1 Nep. 1. *g*, ziet *b*, 2 Nep: 5. Het land van Nephi wordt verondersteld in of nabij Equador te zijn geweest, Zuid-Amerika. *h*, Het land Zarahemla wordt verondersteld te zijn geweest ten noorden van de hoofdwateren der rivier Magdalena, hare noordelijke grenzen eenige dagreizen ten zuiden van de Isthmus zijnde. *i*, vers 15—19. Mos. 25 : 2—4. Alma 22 : 30—32. Hela 6 : 10. 8 : 21. *j*, ziet *a*, 1 Nep. 3.

van Zarahemla van Jeruzalem gekomen was ten [k] tijde dat Zedekia, koning van Juda, gevankelijk was weggevoerd geworden naar Babylon.

16. En zij reisden in de wildernis en waren door de hand des Heeren over de groote wateren gebracht in het land waar Mosiah hen [l] ontdekte, en zij hadden van af dien tijd daar gewoond.

17. En ten tijde dat Mosiah hen ontdekte waren zij zeer talrijk geworden, hoewel zij vele oorlogen en ernstige twisten hadden gehad en van tijd tot tijd door het zwaard gevallen waren; ook hunne taal was [m] verbasterd geworden, en zij hadden geene verslagen met zich en verloochenden het bestaan van hunnen Schepper, en Mosiah, noch zijn volk kon hen verstaan.

18. Maar het geschiedde dat Mosiah zorgde dat zij in zijne taal onderwezen werden. En het geschiedde nadat zij in de taal van Mossiah onderricht waren, dat Zarahemla een verslag gaf van zijne vaderen naar zijn geheugen; en het is geschreven, maar [n] niet op deze platen.

19. En het geschiedde dat het volk van Zarahemla en het volk van Mosiah zich te zamen vereenigde en dat Mosiah tot [o] hunnen Koning uitgeroepen werd.

20. En het geschiedde in de dagen van Mosiah dat er een groote steen tot hem gebracht werd [p] met graveeringen er op; en hij [q] vertaalde de graveeringen door de gave en kracht Gods.

21. En zij gaven een verslag van een [r] Coriantumr en de verslagenen van zijn volk. En Coriantumr was [s] ontdekt door het [t] volk van Zarahemla en hij woonde met hen gedurende den tijd van negen manen.

22. Het gaf ook eenige woorden aangaande zijne vaderen. En zijne eerste ouders kwamen van den [u] toren ten tijde toen de Heere de taal van het volk verwarde en de vreeselijkheid des Heeren viel op hen volgens zijne oordeelen welke recht zijn, en hunne [v] beenderen lagen verspreid in het noorderland.

23. Ziet ik, Amaleki, was geboren in de dagen van Mosiah; en ik heb geleefd om zijnen dood te zien; en Benjamin, zijn zoon, regeerde in zijne plaats.

24. En ziet, ik heb in de dagen van Koning Benjamin, eenen grooten, vreeselijken oorlog en vele bloedbaden gezien tusschen de Nephieten en de Lamanieten. Maar ziet, de Nep-

---

k, Elf jaren nadat Lehi Jeruzalem verlaten had. Ziet *i*. *l*, vers 14. *m*, vers 18. *n*, Hoogst waarschijnlijk geschreven op de groote platen door den Koning gehouden. *o*, vers 12. *p*, vers 21. *q*, Mos. 8 : 13—18. *r*, Ether 12 : 1—3. 13 : 1, 2, 13—31. 14e hoofdstuk. 15e hoofdstuk. *s*. Ether 13 : 21. 11 : 20. 21. *t*, ziet *i*. *u*, Mos. 28 : 17. Ether 1 : 1—6. *v*, Mos. 8 : 8—12. ziet *g*.

hieten verkregen de overhand over hen, zoodat Koning Benjamin hen uit het [w]land van Zarahemla verdreef.

25. En het geschiedde dat ik oud begon te worden, en daar ik geen zaad had en wist dat Koning Benjamin een rechtvaardig man voor den Heere was, gaf ik deze [x]platen aan hem over, alle menschen vermanende tot God, den Heilige Israëls te komen, en te gelooven in profetieën, in openbaringen, in het bedienen van engelen, in de gaven van spreken in talen, in de gave van uitlegging der talen en verder in alle dingen welke goed zijn; want er is niets dat goed is, tenzij het van den Heere komt; en wat niet goed is komt van den duivel.

26. En nu, mijne geliefde broeders, ik wenschte dat gij tot Christus kwaamt, die de Heilige Israëls is, en dat gij van zijn Heil en de kracht zijner verlossing naamt. Ja, komt tot hem en offert geheel uwe ziel als eene offerande aan hem en gaat voort met vasten en [y]bidden en volhardt tot het einde, en zoowaar als de Heere God leeft, zult gij zalig worden.

27. En nu spreek ik een weinig over een zeker getal, die optrokken in de wildernis om weder te keeren tot het land van [z]Nephi; want er waren velen, die verlangden het land hunner vaderen te bezitten.

28. Daarom trokken zij op in de wildernis. En hun leidsman, een machtig en sterk en hardnekkig man zijnde, veroorzaakte eene twist onder hen en [2a] zij werden verslagen in de wildernis uitgezonderd vijftig, die wederom naar het [2b] land van Zarahemla terugkeerden.

29. En het geschiedde dat zij [2c] anderen met zich namen; ja, eene groote hoeveelheid en hunne reis wederom in de wildernis ondernamen.

30. En ik, Amaleki, had een broeder die eveneens met hen ging en ik heb sedert dien tijd niets meer van hem gehoord. En ik ben bijna bereid mijn lichaam in het graf neder te leggen; en deze platen zijn [2d] vol. En ik eindig.

DE WOORDEN VAN MORMON.

HOOFDSTUK 1.

1. EN ik, Mormon, omtrent bereid zijnde [a] het verslag, hetwelk ik gemaakt heb, in handen van mijnen zoon Moroni

---

w, ziet *h*. *x*, ziet *b*. 1 Nep. 6. *y*, ziet *e*, 2 Nep. 32. *z*, ziet *b*. 2 Nep. 5. 2*a*, Mos. 9 : 1, 2, 5. 2*b*, ziet *h*. 2*c*, Mos. 9 : 3, 4. 2*d*, het verslag op de kleine platen bevat eene korte geschiedenis alleen maar van omtrent vier eeuwen, en sluiten met de woorden van Amaleki.

a, 3 Nep. 5 : 10. Kor. 1 : 1—4. 2 : 17, 18. 5 : 9. 6 : 1, 6. 8 : 1, 4, 5, 14—16. 9 : 32—36. Moro. 9 . 23, 24. 10 : 1—5.

over te geven, heb de verwoesting gezien van mijn volk, de
Nephieten.
2, En het is [b] vele honderde jaren na de komst van
Christus dat ik deze verslagen overgeef in de [c] handen van
mijnen zoon en ik veronderstel dat hij de geheele verwoesting
van mijn volk zal zien. Maar God geve dat hij die moge overleven,
opdat [d] hij iets aangaande hen moge schrijven en ook
aangaande Christus, opdat het hun op zekeren tijd tot nut
moge zijn.
3. En nu spreek ik een weinig aangaande datgene wat ik
geschreven heb; want nadat ik een [e] uittreksel gemaakt heb
van de [f] platen van Nephi, tot op de [g] regeering van dezen
koning Benjamin, van wien Amaleki spreekt, zocht ik onder
de [h] verslagen welke overgegeven waren in mijne handen. En
ik vond [i] deze platen, welke dit klein verslag bevatten van
de [j] profeten, van Jakob af tot op de regeering van dezen
koning Benjamin; en eveneens [k] vele van de woorden van
Nephi.
4. En de dingen, welke op deze platen geschreven zijn,
zijn voor mij van groote waarde omreden de profetieën over de
komst van Christus; en mijne vaderen weten, dat vele dezer
profetieën vervuld zijn geworden en ik weet zeker dat zooveele
dingen als er geprofeteerd zijn aangaande ons tot op dezen dag,
vervuld zijn geworden, en elk die verder dan dezen dag gaan,
moeten zekerlijk nog vervuld worden.
5. Daarom kies ik deze [l] dingen om mijn verslag op dezelve
te eindigen, welk overblijfsel van mijn [m] verslag ik zal nemen
van de [n] platen van Nephi; en het [o] honderdste gedeelte van
de dingen mijns volks kan ik niet schrijven.
6. Maar ziet, ik zal deze [p] platen nemen welke deze profetieën
en openbaringen bevatten en vereenigen met het overige
van mijn [q] verslag, want zij zijn mij van waarde en ik weet dat zij
voor mijne broeders van waarde zullen zijn.
7. En ik doe dit met een [r] wijs doel, want aldus fluistert
de Geest des Heeren welke in mij is. En nu, alle dingen weet
ik niet; maar den Heere is alle dingen bekend welke moeten
geschieden; daarom werkt hij in mij zooals hij wil.
8. En mijn gebed tot God is voor mijne [s] broeders, dat
zij nog eens mogen komen tot de kennis van God, ja van de

---

b, Mor. 6 : 5. *c*, Mor. 6 : 6. *d*, Mor. 8 : 1—8. *e*, Mor. 5 : 9. *f*, De groote platen van Nephi. Ziet *f*, 1 Nep. 1. *g*, Omni 1 : 23—25. *h*, Mor. 4 : 23. *i*, ziet *b*, 1 Nep. 6. *j*, Enos, Jarom, Omni, Amaron, Chemish, Abinadom en Amaleki. *k*, ziet *l* en 2 Nep. *l*, kleine platen. *m*, 3 Nep. 5 : 14—18. Mor. 1 : 1. *n*, de groote platen ziet 3 alzoo ziet *f*, 1 Nep. 1. *o*, vers 3. 3 Nep. 5 : 8—11. 26 : 6—12. Mor. 5 : 9. *p*, kleine platen. *q*, Mormon's uittreksel. *r*, De profeet Jozef Smith vertaalde het eerste gedeelte van Mormon's uittreksel, en de copieën waren gestolen, na hetwelk hij de kleine platen van Nephi vertaalde, welke hunne plaats innamen. Ziet Leer. & Ver. 3 : 10.

verlossing van Christus, opdat zij nog eens een [t] heerlijk volk mogen zijn.

9. En nu, ik Mormon, ga voort mijn [u] verslag te eindigen, dat ik van de platen van Nephi genomen heb; en ik maak het volgens de kennis en het verstand hetwelk God mij gegeven heeft.

10. Daarom geschiedde het nadat Amaleki [v] deze platen overgeleverd had in handen van koning Benjamin, hij ze nam en ze bij de [w] andere platen voegde, welke de verslagen bevatten welke overhandigd zijn door de koningen, van geslacht tot geslacht tot de dagen van koning Benjamin.

11. En zij waren overhandigd van koning Benjamin van geslacht tot geslacht totdat zij in [x] mijne handen gekomen zijn. En ik, Mormon, bid God dat zij voortaan bewaard mogen worden. En ik weet dat zij bewaard zullen worden, want groote dingen zijn op dezelve geschreven door welke [y] mijn volk en [z] hunne broederen zullen [2a] geoordeeld worden op den grooten en laatsten dag volgens het geschreven woord van God.

12. En nu aangaande dezen koning Benjamin. Hij had sommige twisten onder zijn eigen volk.

13. En het geschiedde dat de legers der Lamanieten opkwamen uit het [2b] land van Nephi om tegen zijn volk te strijden. Maar ziet, koning Benjamin verzamelde zijne legers en hij trok tegen hen op en streed met de kracht van zijnen arm met het [2c] zwaard van Laban.

14. En in de sterkte des Heeren streden zij tegen hunne vijanden totdat zij vele duizenden der Lamanieten verslagen hadden. En het geschiedde dat zij de Lamanieten bestreden totdat zij hen uit het land hunner inwoning verdreven hadden.

15. En het geschiedde nadat er valsche Christussen opgestaan waren, dat hunne monden gesloten en zij gestraft waren volgens hunne misdaden.

16. En vele valsche profeten, valsche leeraars en predikers onder het volk werden eveneens naar hunne misdaden gestraft; en nadat er vele twisten en afwijkingen tot de Lamanieten ontstaan waren, geschiedde het dat koning Benjamin hen vermaande, bijgestaan door de heilige profeten, die onder zijn volk waren.

17. Want ziet, koning Benjamin was een heilig man en regeerde rechtvaardig over zijn volk. Ook waren er vele heilige mannen in het land die het woord Gods met kracht en autoriteit verkondigden; en zij gebruikten [2d] harde woorden omreden de hardnekkigheid van het volk.

---

s, de Lamanieten. *t*, 2 Nep. 30 : 6. *u*, Mormon's uittreksel. *v*, kleine platen. *w*, groote platen. *x*, 3 Nep. 5 : 8—11. Mor. 4 : 23. *y*, de Nephieten. *z*, de Lamanieten. *2a*, 2 Nep. 25 : 18. 29 : 11. 33 : 11, 14, 15. 3 Nep. 27 : 23–27. Ether 4 : 8—10. 5 : 4. *2b*, ziet *b*, 2 Nep. 5. *2c*, ziet *a*, 1 Nep. 16. *2d*, ziet *a*, 1 Nep. 16.

18. Daarom arbeidde koning Benjamin met behulp van deze mannen met al de kracht van zijn lichaam en de bekwaamheid zijner ziel en der profeten en stichtte opnieuw den vrede in het land.

HET BOEK VAN MOSIAH.

HOOFDSTUK 1.

1. EN er waren geene twisten meer in het gansche [a] land
van Zarahemla, onder al het volk dat onder Koning Benjamin behoorde zoodat hij voortdurend vrede had gedurende het overige zijner dagen.
2. En het geschiedde dat hij drie zonen had, Mosiah, Helorum en Helaman genaamd. En hij zorgde dat zij in [b] de taal zijner vaderen onderwezen werden, opdat zij daardoor verstandige menschen zouden worden; en dat zij zouden bekend zijn met de profetieën, welke uitgesproken zijn geworden door de monden hunner vaderen die hun overgeleverd waren door de hand des Heeren.
3. En hij leerde hun aangaande de verslagen, welke gegraveerd waren op de [c] koperen platen, zeggende: Mijne zonen, ik wenschte dat gij u zoudt herinneren, dat indien het niet ware voor deze platen, welke deze verslagen en geboden bevatten, wij in onkunde zouden ronddolen, zelfs in dezen tegenwoordigen tijd niet wetende de verborgenheden van God.
4. Want het ware niet mogelijk dat onze vader Lehi zich al deze dingen konde herinneren om ze aan zijne kinderen te leeren, tenzij het ware met behulp van deze platen; want hij, [d] geleerd zijnde in de taal der Egyptenaren, konde deze graveeringen lezen en ze aan zijne kinderen leeren, opdat die ze weder aan hunne kinderen konden leeren, zoo vervullende de geboden van God tot op den tegenwoordigen tijd.
5. Ik zeg tot u, mijne zonen, ware het niet door deze dingen, welke bewaard en onderhouden zijn geworden door de hand van God, waardoor wij van zijne verborgenheden mochten leeren en verstaan en zijne geboden ten allen tijde voor oogen hebben, onze vaders zouden zelfs in ongeloof rondgedoold hebben en wij zouden gelijk onze broederen de Lamanieten zijn, die niets aangaande deze dingen weten of ze zelfs niet gelooven wanneer ze hun geleerd worden, omreden de [e] overleveringen hunner vaderen, welke niet overeenkomstig de waarheid zijn.
6. O mijne zonen, ik wenschte dat gij u zoudt herinneren dat deze woorden waarachtig zijn en eveneens dat deze verslagen waarachtig zijn. En ziet, alzoo de platen van Nephi

---

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, vers 4. 1 Nep. 1 : 2. Mor. 9 : 32. *c*, ziet *a*. 1 Nep. 3. *d* ziet *b*. *e*, ziet *n*. Jakob 7.

welke de verslagen en woorden bevatten van onze vaderen
sedert den tijd dat zij Jeruzalem verlaten hebben tot nu toe;
n zij zijn waarachtig en wij kunnen er van verzekerd zijn
want wij hebben ze voor onze oogen.
7. En nu, mijne zonen, ik wenschte dat gij u zoudt her-
inneren om ze zeer naarstiglijk te onderzoeken, opdat gij daar-
door moogt leeren; en ik wensch dat gij de geboden Gods be-
waart, opdat gij voorspoedig moogt zijn in het land volgens
de [f] beloften, welke de Heere onzen Vaderen gedaan heeft.
8. En veel meer leerde koning Benjamin zijne zonen,
hetwelk niet in dit boek geschreven is.
9. En het geschiedde nadat Koning Benjamin geeindigd
was om zijne zonen te leeren, dat hij oud werd en zag dat hij
spoedig den weg van alle vleesch moest gaan; daarom dacht
hij er terecht over om zijn Koninkrijk aan een zijner zonen
over te geven.
10. Daarom liet hij Mosiah voor zich brengen; en deze zijn
de woorden, welke hij tot hem sprak, zeggende: Mijn zoon, ik
wensch dat gij een bevel door dit geheele land uitzendt aan het
volk van Zarahemla en het [h]volk van Mosiah, welke in het
land wonen, dat zij te zamen moeten vergaderen; want morgen
zal ik persoonlijk tot dit volk spreken, dat [i]gij een koning en
een heerscher over dit volk zijt, welke de Heere God ons ge-
geven heeft.
11. En nog meer: Ik zal dit volk eenen [j]naam geven, op-
dat zij daardoor onderscheiden mogen wezen van al het volk,
hetwelk de Heere God uit het land van Jeruzalem geleid heeft;
en dit doe ik omdat zij een ijverig volk geweest zijn in het
onderhouden van de geboden des Heeren.
12. En ik geef hun eenen naam welke nimmer uitgewischt
zal worden, tenzij het is door overtreding.
13. Ja, en nog meer zeg ik tot u, dat indien dit rijk ge-
zegende volk des Heeren in overtredingen zal vallen en een
goddeloos en overspelig volk zal worden, de Heere hen zal over-
leveren, dat zij daardoor zwak zullen worden, gelijk hunne
broeders, en hij hen niet meer zal verzorgen met zijne onme-
telijke wonderbare kracht, zooals hij tot hiertoe onze vaderen
verzorgd heeft.
14. Want ik zeg tot u, dat indien hij zijnen arm niet had
uitgestrekt om onze vaderen te behouden, zij zouden gevallen
zijn in de handen der Lamanieten en slachtoffers geworden zijn
van hunnen haat.
15. En het geschiedde nadat Koning Benjamin geeindigd
was met deze woorden aan zijnen zoon, dat hij hem alles over-
handigde wat betrekking op zijn koninkrijk had.
16. En nog meer: hij overhandigde eveneens de verslagen

---

f, ziet *h*. 2 Nep. 1. *g*, ziet *i*. Omni 1. *h*, de Nephieten. *i*, Mos. 2 : 30. 6 : 3, 4. *j*, vers 12. Mos. 5 : 11.

welke op de koperen [k]platen gegraveerd waren, en eveneens [l]de platen van Nephi, alsmede het [m]zwaard van Laban en de [n]bal of gids welke onze vaderen door de wildernis geleid had, en welke door de hand der Heeren gemaakt was, opdat zij daardoor geleid mochten worden, een iegelijk volgens zijne gehoorzaamheid en den ijver die zij aan den Heere bewezen.

17. Daarom, wanneer zij ontronw waren, waren zij niet voorspoedig, noch gingen zij vooruit op hunne reizen; maar werden [o]teruggedreven en brachten den toorn Gods op hen en daarom werden zij geslagen met hongersnood, en zware bezoekingen om hen op te wekken tot de herinnering hunner plichten.

18. En nu geschiedde het dat Mosiah ging en deed zooals zijn Vader hem geboden [p]had, en een bevel zond tot al het volk dat in het land van Zarahemla woonde; dat zij te zamen moesten komen en tot den tempel moesten opgaan om de woorden van zijnen vader te hooren welke hij tot hen zoude spreken.

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde nadat Mosiah gedaan had zooals zijn vader hem geboden [a]had en een bevel door het gansche land uitgezonden had, dat het volk zich te zamen zoude vergaderen om te gaan naar den [b]tempel en de woorden te hooren welke Koning Benjamin tot hen zoude spreken.

2. En er was een groot getal; ja zoo velen, dat men ze niet tellen konde; want ze waren sterk vermenigvuldigd en groot geworden in het land.

3. En zij namen alzoo van de eerstelingen van hun vee opdat zij brandoffers zouden offeren naar de [c]wet van Mozes.

4. En dat zij aldus dank mochten brengen aan den Heere hunnen God, die hen uit het land van Jeruzalem geleid had en hen verlost had uit de handen hunner vijanden en rechtvaardige menschen had aangesteld om hunne leeraars te zijn, en eveneens een rechtvaardig man om hun koning te wezen, die vrede in het [d]land van Zarahemla gesticht had en die hen geleerd had de geboden van God te bewaren, opdat zij zich mochten verheugen en vervuld worden met liefde tot God en alle menschen.

5. En het geschiedde toen zij gekomen waren tot den [e]tempel, dat zij hunne tenten rondom opsloegen een iegelijk

---

k, ziet *a*. 1 Nep. 3. *l*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *m*, ziet *a*. 1 Nep. 4. *n*, ziet *l*. 1 Nep. 16. *o*, 1 Nep. 18 : 12, 13. *p*, vers 10. Mos. 2 : 1. *q*, ziet *h*. Omni 1. *r*, ziet *h*. 2 Nep. 5.

a, Mos. 1 : 10, 18. *b*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *c*, ziet *o*. 2 Nep. 25. *d*, ziet *h*. Omni 1. *e*, ziet *h*. 2 Nep. 5.

man naar zijn huisgezin, bestaande uit zijne vrouw en zijne zonen en dochteren, en hunne zonen en hunne dochteren van de oudste tot de jongste een iegelijk huisgezin van elkander gescheiden.

6. En zij sloegen hunne tenten op rondom den [f]tempel, een iegelijk man hebbende de tentdeur naar den tempel gekeerd, opdat zij zoodoende in hunne tenten konden verblijven en de woorden konden hooren die Koning Benjamin tot hen zoude spreken.

7. Want daar de schare zoo groot was, dat Koning Benjamin haar niet konde leeren binnen de muren van den tempel, liet hij eenen [g]toren bouwen, opdat zijn volk mocht hooren wat hij tot hen zoude spreken.

8. En het geschiedde dat hij van den toren tot zijn volk begon te spreken en allen konden zij zijne woorden niet hooren van wege de grootheid der schare; daarom gebood hij dat de woorden welke hij zoude spreken, geschreven en uitgezonden zouden worden onder degenen die niet onder het bereik zijner stem waren; opdat zij alzoo zijne woorden mochten ontvangen.

9. En deze waren de woorden welke hij sprak en terneder liet schrijven zeggende: Mijne broeders, gij allen, die te zamen vergaderd zijt, gij, die mijne woorden kunt hooren welke ik op dezen dag tot u zal spreken; want ik heb u hier niet ontboden om met mijne woorden te spelen, maar dat gij naar mij zoudt luisteren en uwe ooren en uwe harten zoudt openen opdat gij moogt hooren en moogt verstaan in uwe gedachten of geesten opdat de verborgenheden van God voor u ontsluierd mogen worden.

10. Ik heb u niet geboden hier te komen dat gij mij zoudt vreezen, of dat gij zoudt denken dat ik van mij zelven meer ben dan een sterfelijk mensch.

11. Maar ik ben gelijk gij, onderworpen aan alle soorten van zwakheden naar lichaam en geest; toch als ik door dit volk gekozen, en toegewijd ben geworden door [h]mijnen Vader en aangewezen door de hand des Heeren om een heerscher en koning over dit volk te zijn en bewaard en verzorgd ben geworden door zijne onmetelijke kracht om u te [i]dienen met al de macht, kracht en geest, welke de Heere God mij gegeven heeft.

12. Ik zeg tot u, gelijk ik toegestaan ben om mijne dagen in uwen dienst door te brengen zelfs tot op dezen tijd, ik niet heb gezocht naar goud of zilver noch eenige andere van uwe rijkdommen.

13. Noch heb ik toegestaan dat gij gevangen zoudt zijn in cellen, noch dat gij elkaar tot slaven zoudt maken, of dat gij zoudt moorden of plunderen of stelen of hoererij zoudt ple-

f, ziet *h*. 2 Nep. 5. *g*, vers 8. *h*, Omni 1 : 23, 24. *i*, vers 14, 16—19.

gen, noch dat gij eenige soort van goddeloosheden zoudt doen;
en ik heb u geleerd dat gij de geboden des Heeren zoudt bewaren in alle dingen welke hij u geboden heeft.
14. Ja, en ik zelf heb gearbeid met mijne eigene handen,
opdat ik u zoude dienen, en opdat gij niet bezwaard zoudt worden met belastingen, en opdat niets op u zoude komen hetwelk ellendig was om te dragen, en van alle deze dingen, waarvan ik gesproken heb zijt gij zelven getuigen tot op dezen dag.
15. Doch, mijne broederen, ik heb deze dingen niet gedaan
opdat ik zoude roemen, noch vertel ik u deze dingen om u te beschuldigen, maar ik vertel u deze dingen opdat gij zult weten dat ik een rein geweten heb voor God dezen dag.
16. Ziet, ik zeg tot u, dat dewijl ik tot u gezegd heb dat
ik mijne dagen in uwen [j] dienst heb doorgebracht, verlang ik niet te roemen, want ik ben alleen in den dienst van God geweest.
17. En ziet, ik vertel u deze dingen opdat gij wijsheid
moogt leeren; opdat gij moogt leeren, dat wanneer gij in den dienst van uwe naasten zijt, gij enkel in den dienst van God zijt.
18. Ziet, gij hebt mij uwen koning genoemd, en indien ik,
dien gij uwen koning noemt, arbeid om u te dienen, hadt gij dan niet te arbeiden om elkander te dienen?
19. En ziet alzoo, indien ik, dien gij uwen koning noemt,
die zijne dagen in [k] uwen dienst heeft doorgebracht en toch in den dienst van God geweest ben eenige dank van u verdien, o hoe moet gij dan niet uwen hemelschen koning danken!
20. Ik zeg tot u, mijne broederen, dat indien gij al uwe
dank en lof welke uwe ziel kracht heeft om te bezitten, zoudt geven aan dien God, die u geschapen, bewaard en verzorgd heeft, en u verheugd heeft doen zijn en heeft toegestaan dat gij met elkander in vrede mocht leven.
21. Ik zeg tot u, dat indien gij hem zoudt dienen, die u
van den beginne geschapen heeft en u van dag tot dag bewaard heeft, door u den adem te verleenen opdat gij moogt leven, en bewegen en doen volgens uw eigen wil, en zelfs ondersteunt van het eene oogenblik tot het andere; ik zeg, indien gij hem zoudt dienen met al uw zielen, gij nog onnutte dienstknechten zoudt zijn.
22. En ziet, alles wat hij van u verlangt is, zijne geboden
te onderhouden en hij heeft u [l] beloofd, dat, indien gij zijne geboden onderhoudt, gij voorspoedig zoudt zijn in het land; en hij wijkt nimmer af van hetgene hij gezegd heeft; indien gij zijne geboden onderhoudt zegent hij u en maakt hij u voorspoedig.
23. En nu, in de eerste plaats; hij heeft u geschapen en
u het leven geschonken, waarvoor gij hem dank verschuldigd zijt.
24. En ten tweede: Hij verwacht dat gij zult doen wat

---

j, vers 11, 17—19. *k*, vers 11, 16—18. *l*, ziet *h*, 2 Nep. 1.

hij geboden heeft waarvoor hij, indien gij het doet, u onmiddelijk zegent en daarom heeft hij u betaald. En gij zijt hem schuldig en zijt en zult dit zijn voor eeuwig en eeuwig; daarom, waarop kunt gij roemen?

25. En nu vraag ik: Kunt gij iets van u zelven zeggen? Ik antwoord u: Neen. Gij kunt niet zeggen dat gij zelfs zooveel zijt als het stof der aarde; nochtans zijt gij uit het [m]stof der aarde geschapen; maar ziet het behoort hem, die u geschapen heeft,

26. En ik, dien gij uwen koning noemt, ben niets beter dan gij zelven, want ik ben eveneens stof. En gij ziet dat ik oud ben en omtrent bereid om deze sterfelijke tabernakel over te geven aan hare moeder aarde.

27. Daarom gelijk ik tot u gezegd heb, dat ik u [n]gediend heb, wandelende met een rein geweten voor God, zoo heb ik u dan heden te zamen doen vergaderen opdat ik vlekkeloos moge bevonden worden en uw bloed niet over mij zoude komen, wanneer ik zal staan om van God geoordeeld te worden voor de dingen welke Hij mij aangaande u geboden heeft.

28. Ik zeg tot u, dat ik u te zamen heb doen vergaderen, opdat ik mijne kleederen mocht reinigen van uw bloed, op dit oogenblik dat ik omtrent in het graf zal nederdalen; opdat ik mag gaan in vrede en mijnen onsterfelijken geest mag vereenigen met de [o]koren die boven zijn, om te zingen tot lof en prijs van een rechtvaardig God.

29. En verder heb ik u te zamen doen komen opdat ik u bekend zoude maken dat ik niet langer uw leeraar of uw koning kan zijn.

30. Want nu, mijn geheele lichaam beeft in mijne pogingen om tot u te spreken; maar de Heere God ondersteunt mij en heeft mij toegestaan om tot u te spreken en heeft mij geboden dat ik u op dezen dag zoude verkondigen dat mijn zoon Mosiah [p]koning en heerscher over u zal zijn.

31. En nu, mijne broeders, ik wensch dat gij doet zooals gij tot hiertoe gedaan hebt. Gelijk gij mijne geboden onderhouden hebt, zoowel als de geboden mijns vaders, en voorspoedig zijt geweest en bewaard zijt om te vallen in de handen uwer vijanden; zoo ook, indien gij de geboden van mijnen zoon wilt bewaren, of de geboden van God, welke u door hem zullen gegeven worden, zoo zult gij voorspoedig zijn in het land en uwe vijanden zullen geene macht over u hebben.

32. Maar, o mijn volk, waakt, opdat er geene twisten onder

---

m, 2 Nep. 2 : 15. 29 : 7. Jakob 4 : 9. Mos. 4 : 21. 7 : 27. 28 : 17. Alma 18 : 28, 34, 36. 22 : 10—13. 42 : 2. Mor. 6 : 15. 9 : 11, 12, 17. Ether 3 : 15, 16. Moro. 10 : 3. *n*, vers 11, 12, 14—19. *o*, Mor. 7 : 7. *p*, Mos. 1 : 10. 6 : 3, 4.

u kome, en gij overgaat om de [q]booze geesten te gehoorzamen waarvan gesproken is door mijnen vader Mosiah.

33. Want ziet, er is een wee uitgesproken over degenen, die lust hebben dien geest te gehoorzamen; want indien zij lust hebben hem te gehoorzamen en verblijven en sterven in hunne zonden, zij drinken de verdoemenis tot hunne eigene zielen want tot belooning ontvangen zij eene [r]eeuwige straf, daar zij de wet van God tegen beter weten in overtreden hebben.

34. Ik zeg tot u, dat er niemand onder u is, tenzij het uwe kleine kinderen zijn, die niet onderwezen is in deze dingen; maar gij weet, dat gij eeuwiglijk verschuldigd zijt aan uwen hemelschen vader, om hem te geven al hetgene wat gij hebt, en zijt, en alzoo geleerd hebt aangaande de [s]verslagen welke de profetieën bevatten, welke gesproken zijn, door de heilige Profeten tot op den tijd dat onze vader Lehi Jeruzalem verlaten heeft.

35. En alzoo al hetgene dat door onze vaderen tot nu toe gesproken is geworden. En ziet, zij spraken datgene wat hun door den Heere geboden was; daarom zijn zij rechtvaardig en waarachtig.

36. En nu zeg ik tot u, mijne broederen, nadat gij al deze dingen geweten en geleerd hebt, indien gij zoudt overtreden en niet gehandeld hebt overeenkomstig hetgeen gesproken is, gij u zelven onttrekt aan den Geest des Heeren, zoodat hij geene plaats in u kan hebben om u te leiden in de paden der wijsheid, opdat gij gezegend, voorspoedig en bewaard moogt worden.

37. Ik zeg tot u, dat de mensch die dit doet, in openlijken opstand tegen God komt; daarom heeft hij lust om den [t]boozen geest te gehoorzamen en wordt hij een vijand van alle gerechtigheid; daarom heeft de Heere geene plaats in hem want hij woont niet in onheilige tempelen.

38. Daarom, indien de mensch zich niet bekeert maar verblijft en sterft als een vijand van God, de eischen der goddelijke rechtvaardigheid doen zijne onsterfelijke ziel ontwaken tot eene levendige kennis van zijne eigene schuld, die hem zal doen terugdeinzen van het aangezicht des Heeren en zijnen borst zal vervullen met schuld, pijn en wroeging, hetwelk gelijk een onuitbluschbaar vuur is welks vlammen voor eeuwig en eeuwig opstijgen.

39. En nu zeg ik tot u dat de barmhartigheid geen recht op dien mensch heeft; daarom is zijn loon om eene [v]eindelooze wroeging te ondergaan.

40. O allen, gij oude en jonge menschen, en gij kleine kin-

---

q, ziet *i*, 2 Nep. 2 : 37. 9 : 39. 18 : 19. 28 : 20—22. 32 : 8. Mos. 3 : 6. 4 : 14. 16 : 3. Alma 3 : 26, 27. 5 : 20, 39—42. 30 : 42, 53. 34 : 34, 35, 39. 40 : 13, 14. Hela 7 : 15, 16. 13 : 37. 3 Nep. 27 : 11, 32. Mor. 1 : 19. 5 : 18. Moro. 7 : 11—14, 17. 10 : 30. *r*, ziet *m*, Jakob 6. *s*, De koperen platen. *t*, ziet *q*. *u*, ziet *m*, Jakob 6. *v*, ziet *m*, Jakob 6.

deren, die mijne woorden verstaan kunnen (want ik heb duidelijk tot u gesproken opdat gij zoudt verstaan). Ik bid u dat gij zoudt ontwaken tot eene herinnering van den vreeselijken toestand dergenen die in overtreding gevallen zijn.

41. En verder: Ik verlang dat gij overdenken zoudt den gezegenden en gelukkigen toestand dergenen die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij zijn gezegend, zoowel in 't geestelijke als in 't tijdelijke; en indien ze getrouw volharden tot het einde, worden zij ontvangen in den hemel, waardoor zij met God kunnen wonen in eenen staat van eindeloos geluk. O, herinnert, herinnert u dat deze dingen waarachtig zijn, want de Heere God heeft ze gesproken.

HOOFDSTUK 3.

1. EN wederom, mijne broederen, ik wil uwe aandacht inroepen, want ik heb nog een weinig tot u te spreken, want ziet, ik heb u dingen te vertellen, aangaande datgene wat staat te gebeuren.

2. En de dingen welke ik u zal vertellen zijn mij bekend gemaakt door eenen engel van God. En hij zeide tot mij: Ontwaakt; en ik ontwaakte, en ziet, hij stond voor mij.

3. En hij zeide tot mij: Ontwaakt en hoort de woorden welke ik tot u zal zeggen; want ziet, ik ben tot u gekomen om u blijde tijdingen van groote vreugde te verkondigen.

4. Want de Heere heeft uwe gebeden verhoord en heeft uwe gerechtigheid geoordeeld, en heeft mij gezonden om u te verkondigen dat gij u moogt verheugen en dat gij uw volk moogt verkondigen, dat zij evenzoo vervuld mogen zijn met groote vreugde.

5. Want ziet, de tijd komt en is niet ver af, dat de Heere de Almachtige, die regeert, die was, en [a] is van alle eeuwigheid tot alle eeuwigheid, zal nederkomen uit den hemel onder de menschenkinderen, en in eenen vleeschelijken [b] tabernakel zal wonen en voort zal gaan [c] machtige wonderen werkende; zooals het genezen der zieken, het opwekken der dooden, de lammen doen wandelen, de blinden het gezicht gevende en de dooven doen hooren en genezende alle soorten van krankheden.

6. En hij zal duivelen uitwerpen of de [d] booze geesten welke in de harten der menschenkinderen wonen.

---

a, 2 Nep. 19 : 6. 26 : 12. Mos. 15 : 1—5. Alma 2 : 38, 39, 44. 13 : 7—9. Hela 14 : 12. Moro. 7 : 22. 8 : 18. Leer. & Ver. 39 : 1. 29 : 33. 76 : 4. *b*, 1 Nep. 9 : 18—21. 2 Nep. 2 : 4. 6 . 9. 9 : 5. 25 : 12. 32 : 6. Mos, 7 : 27, 15 : 1—7. Alma 7 : 9—13. 19 : 13. Hela 14 : 4. 3 Nep. 1 : 14. 9 : 15, 16. 10 : 18, 19. 11—28. Mor 3 : 21. *c*, 1 Nep. 11 : 31. 2 Nep. 10 : 4. 26 : 13. Alma 7 : 11. *d*, ziet *q*, Mos. 2.

7. En ziet, hij zal verleidingen en [e] pijnen des lichaams moeten doorstaan, honger, dorst en vermoeidheid; ja, meer dan de mensch kan lijden, tenzij het zij tot den dood; want ziet, bloed zal uit iedere opening of porie te voorschijn komen; zoo groot zal zijne foltering wezen voor de goddeloosheden en gruwelen zijns volks.

8. En hij zal genoemd worden, Jezus Christus, den Zoon van God, den Vader des Hemels en der aarde, den Schepper aller dingen van af het begin; en zijne moeder zal [f] Maria genoemd worden.

9. En ziet, hij komt tot de zijnen opdat de zaligheid moge komen tot de kinderen der menschen, door geloof in zijnen naam, en na dit alles zullen zij hem aanschouwen als een mensch, en zeggen, dat hij den duivel heeft; en zij zullen hem geeselen en [g] kruisigen.

10. En ten [h] derden dage zal hij uit den doode opstaan; en ziet, hij zal staan om de wereld te oordeelen; en, al deze dingen geschieden opdat een rechtvaardig oordeel over de menschen kome.

11. Want ziet, zijn bloed [i] verzoent voor de zonden dergenen, die gevallen zijn door de overtreding van Adam, die gestorven zijn zonder den wil Gods ten opzichte van hen te kennen, of die [j] onwetend gezondigd hebben.

12. Maar wee, wee dengenen, die weten dat zij tegen God opstaan: want de zaligheid komt niet tot dezulken, tenzij het is door bekeering en geloof in den Heere Jezus Christus.

13. En de Heere God heeft zijne heilige profeten onder alle de menschenkinderen gezonden, om deze dingen te doen verkondigen aan alle geslachten, natiën en tongen; en dat ieder, die daardoor zoude gelooven, dat Christus zal komen, eene vergeving van zijne zonden mocht ontvangen, en zich met zeer groote vreugde mocht verheugen, alsof hij alreeds onder hen gekomen was.

14. Doch de Heere God zag dat zijn volk een hardnekkig volk was, en hij gaf hun eene [k] wet; ja, de wet van Mozes.

15. En vele teekenen, wonderen, gelijkenissen en schaduwen toonde hij hun aangaande zijne komst, en aldus hebben heilige profeten tot hen gesproken aangaande zijne komst; en nochtans hebben zij hunne harten verhard en verstonden zij niet dat de wet van Mozes krachteloos was, tenzij het ware door de [l] verzoening van zijn bloed.

16. En indien het zelfs mogelijk ware dat kleine kinderen

---

e, ziet *s*, 2 Nep. 9. *f*, Alma 7 : 10. *g*, 1 Nep. 11 : 33. 19 : 10, 13. 2 Nep. 6 : 9. 10 : 3. 25 : 13. Mos. 15 : 7. 3 Nep. 11 : 14, 15. *h*, 1 Nep. 19 : 10. 2 Nep. 25 : 13. Hela 14 : 20, 27. 3 Nep. 10 : 9. *i*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *j*, 2 Nep. 9 : 25, 26. Mos. 3 : 20—22. 15 : 24, 25. Alma 9 : 15, 16. 29 : 5. 42 : 21. Hela 15 : 14, 15. Moro 8 : 22. *k*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *l*, ziet *f*, 2 Nep. 2.

konden zondigen, zij konden niet zalig worden; maar ik zeg u: Zij zijn gezegend; want ziet gelijk zij in Adam of door de natuur vallen, zoo verzoent het bloed van Jezus Christus voor [m] hunne zonden.

17. En verder zeg ik tot u: er zal geen andere naam gegeven worden, noch eenige andere weg of wijze waardoor de zaligheid tot de menschenkinderen kan komen, dan alleen in en door den naam van Christus, den Almachtigen Heere.

18. Want ziet, hij oordeelt, en zijn oordeel is rechtvaardig; en het [n] kind dat in zijne kindsheid sterft komt niet om; maar de menschen drinken de verdoemenis voor hunne eigene zielen, tenzij zij zich vernederen en gelijk kleine kinderen worden, en gelooven dat zaligheid was, is en zal komen in en door het [o] verzoenende bloed van Christus den Almachtige.

19. Want de natuurlijke mensch is een vijand van God, en is dat geweest sedert den val van Adam, en zal dat voor eeuwig en eeuwig zijn; maar indien hij zich overgeeft aan de leiding des Heiligen Geestes, en den natuurlijken mensch afsterft, en eenen heilige wordt door de verzoening van Christus, den Heere, en wordt gelijk een kindeke, onderworpen, nederig, zachtmoedig, geduldig, vol van liefde, gewillig onderworpen te zijn in alle dingen, welke de Heere noodig oordeelt over hem uit te storten, evenals een kind aan zijnen vader onderworpen is.

20. En verder zeg ik u, dat de tijd zal komen, dat de kennis van eenen Zaligmaker verspreid zal worden door alle natiën, talen en volkeren.

21. En ziet, wanneer die tijd komt, zal niemand vlekkeloos voor God bevonden worden, uitgezonderd [p] kleine kinderen, alleen door bekeering en geloof in den naam des Heeren den Almachtigen God.

22. En heden, wanneer gij uw volk de dingen geleerd zult hebben, welke de Heere God u geboden heeft, zelfs dan, zijn zij niet meer vlekkeloos in de oogen Gods; alleen volgens de woorden welke ik tot u gesproken heb.

23. En nu heb ik de woorden gesproken, welke de Heere God mij geboden heeft.

24. En dus zegt de Heere: Zij zullen staan als glinsterende getuigen tegen dit volk in den dag des oordeels, waarop zij geoordeeld zullen worden, een iegelijk mensch naar zijne werken, hetzij goed of kwaad.

25. En indien zij kwaad zijn, zoo zullen zij overgeleverd zijn aan een vreeselijk gezicht van hunne eigene schuld en gruwelen, hetwelk hen zal doen terugdeinzen uit de tegenwoordigheid des Heeren, tot eenen ellendigen staat van [q] eindelooze wroeging; waaruit zij niet meer kunnen terugkeeren, hebbende de verdoemenis gedronken voor hunne eigene zielen.

---

m, vers 18, 19. Mos. 15 : 25. Moro. 8 : 8, 12. 22. *n*, ziet *m*. *o*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *p*, ziet *m*. *q*, ziet *m*, Jakob 6.

26. Daarom hebben zij gedronken uit den beker des toorns van God, welke de rechtvaardigheid hen niet meer konde doen ontkennen, dan dat zij konden ontkennen dat Adam gevallen was, omdat hij van de verboden vrucht genomen had; daarom kan de barmhartigheid hun voor eeuwig niet meer toeëigenen.

27. En hunne wroeging is [r] als een meer van vuur en zwavel, welks vlammen onuitbluschbaar zijn en welks rook voor eeuwig en eeuwig opstijgt. Aldus heeft de Heere mij geboden. Amen.

HOOFDSTUK 4.

1. EN nu geschiedde het dat toen Koning Benjamin geëindigd was met het spreken der woorden, welke hem door den [a] engel des Heeren gegeven waren, dat hij zijne oogen op de schare wierp, en ziet zij waren ter aarde gevallen, want de vrees des Heeren was over hen gekomen.

2. En zij hadden zichzelven in hunnen vleeschelijken staat aanschouwd en gezien, dat zij nog minder waren dan het stof der aarde. En zij riepen allen uit met luider stemme, zeggende: O, hebt barmhartigheid en laat ons deel hebben aan het [b] verzoeningsbloed van Jezus Christus, opdat wij vergeving van onze zonden mogen ontvangen en dat onze harten gereinigd mogen worden; want wij gelooven in Jezus Christus, den Zoon van God, die de Hemel en aarde en alle dingen geschapen heeft, die onder de menschenkinderen zal nederkomen.

3. En het geschiedde nadat zij deze woorden gesproken hadden, dat de Geest des Heeren op hen kwam en zij waren vervuld van vreugde, hebbende eene vergeving hunner zonden ontvangen en een gerust geweten door het groot geloof hetwelk zij hadden in Jezus Christus, die komen zoude volgens de woorden, welke Koning Benjamin tot hen gesproken had.

4. En Koning Benjamin opende wederom zijnen mond en begon tot hen te spreken, zeggende: Mijne vrienden en mijne broederen, mijn geslacht en mijn volk, ik wil wederom uwe aandacht inroepen, zoodat gij moogt hooren en verstaan de overige mijner woorden, welke ik tot u spreken zal.

5. Want ziet, indien de kennis van de goedheid Gods u heden heeft doen ontwaken tot eene kennis uwer nietswaardigheid en uwe waardelooze en gevallen staat,

6. Ik zeg u: Indien gij gekomen zijt tot de kennis van Gods goedheid en onmetelijke kracht, wijsheid, geduld en lankmoedigheid jegens de menschenkinderen, en eveneens tot de [c] verzoening welke bereid is geweest van af de [d] grondleg-

---

r, ziet *m*, Jakob 6.

a, Mos. 3 : 2. *b*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *c*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *d*, vers 7. Mos. 18 : 13. Alma 12 : 25, 30. 13 : 3, 5, 7, 8. 18 : 39. 22 : 13. 42 : 26. Hela 5 : 47. 3 Nep. 1 : 14. 26 : 5. Ether 3 : 14.

ging der wereld, opdat daardoor zaligheid moge komen tot degenen die hun vertrouwen in den Heer stellen en ijverig souden zijn in het onderhouden zijner geboden, volhardende in het geloof tot het einde zijns levens, ik meen het leven van het sterfelijk lichaam,

7. Ik zeg: dat die degenen zijn, die de zaligheid ontvangen door de [e] verzoening welke bereid is van af de grondlegging der wereld voor al de menschen, die ooit geweest zijn sedert den val van Adam, heden zijn, of ooit zullen zijn tot het einde der wereld.

8. En deze zijn de middelen waardoor de zaligheid verkregen wordt; en er is geene andere zaligheid dan die, waarvan gesproken is geworden; noch zijn er andere voorwaarden waardoor de mensch gered kan worden, dan alleen die, van welke ik u gesproken heb.

9. Gelooft in God; gelooft, dat hij is en degene is, die alle dingen geschapen heeft, zoowel in den hemel als op de aarde; gelooft dat hij alle wijsheid en kracht heeft zoowel in den hemel als op de aarde; gelooft dat de mensch niet alle dingen begrijpen kan, welke God begrijpelijk zijn.

10. En wederom: Gelooft dat gij bekeeren moet van uwe zonden en ze moet nalaten; en verneder uzelven voor God en vraagt in oprechtheid des harten dat hij u wil vergeven; en nu, indien gij al deze dingen gelooft, tracht ze te volbrengen.

11. En wederom zeg ik tot u, gelijk ik u van te voren gezegd heb, dat daar gij gekomen zijt tot de kennis van de heerlijkheid Gods, of zoo gij geweten hebt van zijne goedheid, en van zijne liefde gesmaakt hebt, en eene vergeving uwer zonden ontvangen hebt, hetwelk zulk eene groote vreugde in uwe harten veroorzaakt, zoo wensch ik, dat gij u zoudt herinneren en altijd in herinnering zoudt houden de grootheid Gods en uwe nietswaardigheid; zijne goedheid en lankmoedigheid jegens u, onwaardige kreaturen; en vernedert uzelven in de diepste nederigheid, dagelijks den naam des Heeren aanroepende en standvastiglijk staande in het geloof van datgene, hetwelk te komen staat, hetwelk gesproken is door den mond des [f] engels.

12. En ziet, zeg ik tot u, dat gij altijd vreugde zult hebben, indien gij dat zult doen en vervuld zult zijn met de liefde Gods en altijd eene vergeving uwer zonden houden en groeien zult in de kennis der heerlijkheid van hem, die u geschapen heeft, of in de kennis van datgene, hetwelk recht en waarachtig is.

13. En gij zult geene gedachten hebben om anderen kwaad te doen; maar alleen om vreedzaam te leven en een iegelijk mensch datgene te geven wat hem toekomt.

14. En gij zult niet toestaan dat uwe kinderen hongerig

---

e, ziet *f*, 2 Nep. 2. *f*, ziet *a*.

of naakt gaan; noch zult gij toestaan dat zij de wetten van
God overtreden en met elkaar strijden en twisten, en den [g]duivel
dienen, die de meester der zonde is, of welke de booze geest
is waarvan gesproken is geworden door onze Vaderen, dat hij
een vijand was van alle gerechtigheid.
15. Maar gij zult hun leeren om te wandelen in de wegen
der waarheid en der oprechtheid; gij zult hun leeren elkander
lief te hebben en elkander te dienen.
16. En gij zelven zult dengenen bijstand verleenen, die
bijstand noodig hebben; gij zult van uw voedsel geven dengenen,
die van noode hebben; en gij zult den [h]bedelaar niet
te vergeefs laten smeeken en hem niet wegzenden om te sterven.
17. Misschien zult gij zeggen: de mensch heeft zich zelven
die ellende berokkend, daarom zal ik mijne hand terughouden
en hem niet van mijn voedsel geven, noch hem mededeelen
van mijn vermogen; want zijne straffen zijn rechtvaardig.
18. Maar ik zeg tot u: O gij mensch, wie zulks ook doet
die heeft groote reden om te bekeeren, en zoo hij zich niet
bekeert van hetgene hij misdaan heeft, zoo zal hij voor eeuwig
omkomen en geen deel hebben aan het Koninkrijk van God.
19. Want ziet, zijn wij niet allen [i]bedelaars? Zijn wij
niet allen afhankelijk van hetzelfde Wezen, namelijk God, voor
al ons vermogen, dat wij hebben, zoowel als voor voedsel en
kleeding, voor goud en zilver en voor alle rijkdommen, welke
wij ook mogen bezitten?
20. En ziet, juist heden hebt gij zijnen naam aangeroepen
en gesmeekt om eene vergeving uwer zonden. En heeft hij
toegestaan, dat gij te vergeefs gesmeekt hebt? Neen, hij heeft
zijnen geest over u uitgestort en heeft uwe harten met vreugde
vervuld en uwe monden gestopt, zoodat gij geene woorden had
wegens de buitengewone grootte uwer vreugde.
21. En nu, indien God, die u geschapen heeft, van wien
gij afhankelijk zijt voor uw leven en voor al hetgene wat gij
hebt en zijt, die u geeft al [j]datgene wat gij vraagt, wat recht is, in
geloof, geloovende dat gij zult ontvangen. O, hoe moet gij dan
niet mededeelen aan een ander van het vermogen, dat gij ontvangen
hebt.
22. En zoo gij den mensch oordeelt, die zijne smeekingen
tot u richt om iets van uw vermogen, opdat hij niet omkome,
en hem veroordeelt, hoeveel rechtvaardiger zal uwe verdoemenis
zijn voor het onthouden van uw vermogen, hetwelk niet
van u behoort, maar van God, aan wien ook uw leven behoort,
en nochtans smeekt gij niet, noch bekeert gij u van de dingen,
welke gij gedaan hebt.
23. Ik zeg tot u: Wee dien mensch! want zijn vermogen

---

g, ziet q, Mos. 2. h, vers 19, 20, 22–25. i, ziet h. j, ziet e, 2 Nep. 32.

zal met hem vergaan; en nu: ik zeg deze dingen tot degenen,
die rijk zijn in de dingen der wereld.
24. En wederom zeg ik tot de armen: Gij, die niet hebt,
en toch genoeg hebt, dat gij vertoeft van dag tot dag. Ik bedoel allen, die een bedelaar [k] wegsturen omdat gij niet hebt, ik wenschte dat gij in uwe harten zoudt zeggen: Ik geef niet omdat ik niet heb: maar indien ik had, ik zoude geven.
25. En nu, indien gij dit zegt in uwe harten blijft gij
schuldeloos, anders zijt gij verdoemd en uwe verdoemenis is rechtvaardig; want gij begeert datgene, hetwelk gij niet ontvangen hebt.
26. En nu, ter wille van deze dingen, welke ik tot u gesproken heb, dat is ter wille, dat gij eene vergeving uwer zonden moogt verkrijgen van dag tot dag, opdat gij vlekkeloos voor God moogt wandelen, wensch ik, dat gij van uw vermogen zoudt mededeelen aan de armen, een iegelijk mensch naar hetgeen hij heeft, [l] zooals de hongerigen te voeden, de naakten te kleeden, de zieken te bezoeken, en tot hunne troost te bedienen, zoowel naar hunne geestelijke als tijdelijke benoodigdheden.
27. En zorg dat al deze dingen geschieden in wijsheid en
orde; want het is niet noodig dat een mensch harder loopt dan zijne kracht toelaat. En wederom, het is nuttig dat hij naarstig zij; opdat hij daardoor den prijs mag behalen; daarom moeten alle dingen in orde geschieden.
28. En ik wenschte dat gij u zoudt herinneren, dat degene
die van zijnen buurman [m] leent, zoude wedergeven wat hij geleend heeft volgens de overeenkomst, of anders bedrijft gij zonde, en veroorzaakt gij misschien dat uw buurman zoude zondigen.
29. En ten laatste, ik kan u niet alle dingen vertellen,
waardoor gij zonden begaat; want er zijn verschillende wegen en wijzen; ja zoovele dat ik ze niet tellen kan.
30. Maar dat kan ik u vertellen, dat indien gij u zelven
niet bewaakt en uwe gedachten en uwe woorden en uwe daden en de geboden Gods niet onderhoudt, en niet volhardt in het geloof, hetwelk gij gehoord hebt aangaande de komst van onzen Heer, zelfs tot op het einde van uw leven, zult gij omkomen. En nu, o mensch, herinnert dit en sterft niet.

HOOFDSTUK 5.

1. EN nu geschiedde het, dat toen Koning Benjamin
aldus tot zijn volk gesproken had, dat hij onder hen rond zond,

---

k, ziet *h*. *l*, 2 Nep. 28 : 30. Jakob 2 : 19. Mos. 18 : 27—29. 21 : 17. Alma 1 : 27, 30. 4 : 12, 13. 34 : 28, 29. 3 Nep. 12 : 43. 13 : 1—4. 4 Nep. 1 : 3. Mor. 8 : 37, 39. Moro. 7 : 6—8. *m*, 3 Nep. 12 : 42.

ten einde te weten of zij de woorden, welke hij tot hen gesproken had, geloofden.

2. En zij allen riepen als uit eenen mond, zeggende: Ja, wij gelooven alle de woorden welke gij tot ons gesproken hebt, en wij zijn overtuigd van de waarheid en oprechtheid er van door den Geest van den Heer, den Almachtige, die eene groote verandering in ons of in onze harten gewrocht heeft; zoodat wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar alleen voortdurend het goede.

3. En wij hebben door de eindelooze goedheid Gods en de openbaringen zijns Geestes een groot gezicht in al de dingen welke staan te komen, en ware het nuttig, wij zouden van al deze dingen kunnen profeteeren.

4. En het is 't geloof dat wij gehad hebben in de dingen welke onze koning tot ons gesproken heeft, hetwelk ons tot deze groote kennis gebracht heeft waardoor wij ons met zulk eene groote vreugde kunnen verheugen.

5. En wij zijn gewillig om een verbond aan te gaan met onzen God om zijnen wil te doen en om gehoorzaam te zijn aan zijne geboden in alle dingen welke hij ons zal gebieden, al de overige dagen onzes levens, opdat wij ons niet de nimmer [a] eindigende wroeging op den hals halen, als gesproken is door den [b] engel, opdat wij niet drinken uit den beker van Gods toorn.

6. En nu, deze waren de woorden welke Koning Benjamin van hen verlangde en daarom zeide hij tot hen: Gij hebt gesproken de woorden, die ik verlangd heb, en het verbond, dat gij gemaakt hebt, is een rechtvaardig verbond.

7. En door het verbond, hetwelk gij gemaakt hebt, zult gij de kinderen van Christus genaamd worden, zijne zonen en zijne dochteren; want ziet, heden heeft hij u geestelijk gewonnen, want gij zegt dat uwe harten veranderd zijn door geloof in zijnen naam; daarom zijt gij van hem [c] geboren en zijt gij zijne zonen en dochteren geworden.

8. En onder dit hoofd zijt gij vrij gemaakt en daar is geen ander hoofd waardoor gij vrijgemaakt kunt worden. Daar is geen [d] andere naam gegeven waardoor de zaligheid komt; daarom wensch ik dat gij den naam van Christus op u [e] neemt; gij allen, die met God een verbond gemaakt hebt, dat gij zoudt gehoorzaam zijn tot het einde uws levens.

9. En het zal geschieden, dat ieder die dat doet gevonden zal worden ter rechterhand Gods; want hij zal weten den naam door welken hij geroepen is; want hij zal geroepen worden door den [f] naam van Christus.

---

a, ziet *m*. Jakob 6. *b*, Mos. 3 : 2, 3. 4 : 1. *c*, Mos. 27 : 24—27. Alma 5 : 14, 49. 22 : 15. 36 : 23, 26. 38 : 6. *d*, 1 Nep. 10 : 6. 2 Nep. 2 : 8. 11 : 6. 25 : 20, 31 : 21. Mos. 4 : 8. 13 : 28. 15 : 19. 16 : 4. Alma 21 : 9. 34 : 9. 38 : 9. *e*, vers 9—14. Mos. 26 : 18, 24. Alma 5 : 38. 34 : 38. 3 Nep. 27 : 5—9. Mor. 8 : 38. *f*, ziet *e*.

10. En het zal geschieden, dat ieder die den naam van Christus niet op zich zal nemen door eenen anderen naam genoemd moet worden, daarom zal die zich bevinden aan de linkerhand Gods.

11. En ik wensch dat gij u alzoo zoudt herinneren, dat dit de naam is welke ik gezegd heb, die ik u zoude geven, welke [g] nimmer uitgewischt zal worden tenzij het is door overtreding; daarom luistert, opdat gij niet overtreedt, opdat de naam nimmer uit uwe harten gewischt worde.

12. Ik zeg tot u: ik wenschte dat gij u alzoo zoudet herinneren om den ingeschreven [h] naam altijd in uwe harten te bewaren, opdat gij niet ter [i] linkerhand van God gevonden wordt; maar opdat gij moogt hooren en weten de stem door welke gij geroepen zult worden en dus den naam bij welken hij u roepen zal.

13. Want hoe kent iemand den meester, dien hij niet gediend heeft? die hem een vreemdeling is, en niet bekend is, met de verlangens en gedachten zijns harten?

14. En wederom: Neemt en onderhoudt een mensch een ezel welke aan zijnen buurman behoort? Ik zeg u: Neen; hij zal niet toestaan dat die onder zijne kudde zal eten, maar zal hem wegjagen en uitwerpen. Ik zeg u, dat het alzoo onder u zal zijn, indien gij den [j] naam niet weet waardoor gij geroepen zijt.

15. Daarom, ik wensch dat gij standvastig en onbewegelijk zijt; altijd overvloedig zijnde in goede werken, opdat Christus, de [k] Heere God, de Almachtige, u als de zijne mag verzegelen, opdat gij tot den hemel moge gebracht worden, opdat gij de eeuwige zaligheid en het eeuwige leven deelachtig moogt worden door de wijsheid en kracht en rechtvaardigheid en barmhartigheid van hem, die alle dingen [l] geschapen heeft in den hemel en op aarde, die boven alles God is. Amen.

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu, Koning Benjamin oordeelde, nadat hij geëindigd had met tot het volk te spreken, dat het noodig was om de namen op te nemen van allen, die met God een verbond gemaakt hadden om zijne geboden te bewaren,

2. En het geschiedde dat er niet eene ziel was, uitgezonderd de kleine kinderen, die geen verbond waren aangegaan en den [a] naam van Christus niet op zich hadden genomen.

---

g, Mos. 1 : 11, 12. *h*, ziet *e*. *i*, vers 10. *j*, ziet *e*. *k*, Mos. 3 : 5, 17, 18, 21. *l*, Mos. 3 : 8. 4 : 2. Alma 11 : 39. 3 Nep. 9 : 15. Mor. 9 : 17. Ether 3 : 14—16. 4 : 7.

a, ziet *e*. Mos. 5.

3. En wederom geschiedde het, dat toen Koning Benjamin met al deze dingen geëindigd was, en zijnen zoon Mosiah [b]toegewijd had om heerscher en Koning over zijn volk te zijn, en hem alles overgegeven en omtrent alles ingelicht had, en hij [c]priesters aangesteld had om het volk te leeren, opdat zij daardoor de geboden Gods mochten hooren en weten, en om hen op te wekken in de herinnering van de [d]eed welke zij gezworen hadden, dat hij de schare uiteen liet gaan; en zij keerden weder, een iegelijk met zijn huisgezin naar zijn eigen huis.

4. En Mosiah begon te [e]regeeren in de plaats zijns vaders. En hij begon te regeeren in zijn dertigste jaar, ongeveer vier honderd zes en zeventig jaar [f]nadat Lehi Jeruzalem verlaten had.

5. En Koning Benjamin leefde nog drie jaren en stierf.

6. En het geschiedde dat Koning Mosiah wandelde in de wegen des Heeren, al zijne gerichten en statuten onderhield, en zijne geboden bewaarde in alle dingen die hem geboden werden.

7. En Koning Mosiah zorgde dat zijn volk het land bebouwde. En hij bebouwde zelf den grond, opdat hij niet tot last van zijn volk zoude zijn, opdat hij mocht doen volgens datgene hetwelk zijn vader in alle dingen gedaan had. En er was gedurende den tijd van drie jaren geene twist onder zijn volk.

HOOFDSTUK 7.

1. NU geschiedde het, nadat Koning Mosiah voortdurend vrede had gedurende den tijd van drie jaar, dat hij verlangend was iets te weten van het volk dat opgetrokken was om in het land of de stad Lehi—Nephi te wonen; want zijn volk had niets van hen gehoord sedert den tijd dat zij [b]Zarahemla verlaten hadden; daarom maakte het volk het hem moeielijk met hunne verlangens.

2. En het geschiedde dat Koning Mosiah toestond dat zestien hunner sterkste mannen zouden optrekken naar het [c]land Lehi—Nephi om te onderzoeken naar hunne broeders.

3. En het geschiedde dat zij in den morgen op weg gingen,

---

b, ziet *i*, Mos. 1. *c*, ziet *o*, 2 Nep. 5. Mos. 18 : 18. 24 : 28. 21 : 33. 23 : 16, 17. 25 : 19, 21. 26 : 7. 27 : 1, 5, 22. 29 : 42. Alma 1 : 3, 26. 4 : 7, 16, 18, 20. 5 : 3. 6 : 1, 8. 8 : 11, 23. 13 : 1—20. 15 : 13. 16 : 5, 18. 18 : 34. 23 : 4, 16. 24 : 7. 29 : 13. 30 : 20—23, 29. 31. 43 : 2. 46 : 38. 49 : 30. 3 Nep. 6 : 21, 22, 27. 11 : 21, 22. 12 : 1. 18 : 36, 37. 4 Nep. 1 : 14. Moro 2 : 1—3. 3e hoofdstuk, 4e hoofdstuk 6 : 1, 7. 7 : 2. 8 : 1, 2, 28. *d*, vers 1, 2. Mos. 5 : 5—7. *e*, Mos. 1 : 10, 15. *f*, 1 Nep. 1 : 4. 2 : 4.

---

a, ziet *b*. 2 Nep. 5. *b*, ziet *h*. Omni 1. *c*, ziet *b*. 2 Nep. 5.

vergezeld van eenen man Ammon genoemd, een sterk en machtig
mensch en eene [d]afstammeling van Zarahemla, die hun leider was.
4. En nu, zij wisten niet welke richting zij in de wildernis
zouden nemen om op te gaan tot het [e]land Lehi—Nephi, en
daardoor doolden zij in de wildernis; ja, gedurende veertig
dagen doolden zij om.
5. En toen zij gedurende veertig dagen rondgedoold hadden,
kwamen zij aan eenen heuvel, die ten noorden van het land
[f]Shilom is; en daar sloegen zij hunne tenten op.
6. En Ammon nam drie zijner broeders met name Amaleki,
Helem en Hem, en zij gingen af tot het [g]land van Nephi.
7. En ziet, zij ontmoetten den Koning van het volk, hetwelk
in het land van Nephi woonde en in het land van Shilom;
en zij werden omsingeld door de wacht des Konings, en werden
gevat en gebonden, en in de gevangenis geworpen.
8. En het geschiedde dat zij, na twee dagen in de gevangenis
doorgebracht te hebben, wederom voor den Koning gebracht
werden; en hunne banden werden losgemaakt en zij
stonden voor den Koning en hun werd toegestaan of liever geboden
al de vragen te beantwoorden, die hun zouden gesteld
worden.
9. En hij zeide tot hen: [h]Ziet, ik ben Limhi, de zoon van
Noach, die de zoon was van Zeniff, die optrok uit het [i]land
van Zarahemla om dit land te bewonen, hetwelk het land
hunner vaderen was, die door de [j]stem des volks tot Koning
verheven was.
10. En nu verlang ik te weten de reden waardoor gij zoo
[k]vrijpostig waart om u tot nabij de muren dezer stad te wagen,
terwijl ik mij zelven met mijne wacht buiten de poort bevond.
11. En nu om deze reden heb ik toegestaan dat gij gespaard
zoudt worden, opdat ik aan u mocht vragen; want anders
zoude ik bevolen hebben dat mijne wacht u ter dood [l]gebracht
had. Het is u vergund te spreken.
12. En nu, toen Ammon vernam dat hij vrijheid had om
te spreken, ging hij voort, zich [m]nederbuigende voor den Koning;
en wederom opstaande zeide hij: O, Koning ik ben dezen dag
zeer dankbaar voor God dat ik nog leef en vrijheid heb om te
spreken; en ik wil mijn best doen om vrijmoedig te spreken.
13. Want ik ben verzekerd, dat gij niet toegestaan zoudt
hebben dat ik deze banden zoude dragen indien gij mij gekend
hadt; want ik ben Ammon en een [n]afstammeling van Zarahemla,
en ben opgetrokken van het [o]land Zarahemla om onderzoek

---

d, Omni 1 : 14. *e*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *f*, vers 7, 16, 21. Mos. 9 : 6, 8, 14. 10 : 8. 11 : 12, 13. 22 : 8, 11. 24 : 1. Alma 23 : 12. *g*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *h*, Mos. 11 : 1. 19 : 16. *i*, ziet *h*. Omni 1. *j*, Mos. 19 : 26. *k*, Mos. 21 : 23, 24. *l*, Mos. 21 : 23. *m*, Alma 47 : 22, 23. *n*, Omni 1 : 14. *o*, ziet *h*, Omni 1.

te doen naar onze broeders, die [p] Zeniff uit dat land had opgebracht.

14. En nu geschiedde het nadat Limhi de woorden van Ammon gehoord had, dat hij zeer verblijd was en zeide: Nu weet ik met zekerheid dat mijne broeders, die in het land van Zarahemla waren, [q] nog leven. En nu wil ik verheugd zijn en morgen zal ik geheel mijn volk verheugd doen zijn.

15. Want ziet, wij gaan gebukt onder de slavernij der Lamanieten, en [r] worden gedrukt met eene belasting, welke zwaar is om te dragen. En nu, ziet onze broeders zullen ons uit onze slavernij of uit de handen der Lamanieten verlossen, en wij willen hunne slaven zijn; want het is beter dat wij slaven der Nephieten zijn dan schatting betalen aan den koning der Lamanieten.

16. En nu gebood Limhi zijne wacht, dat zij Ammon en zijne broeders niet meer zouden binden, maar deed hen voortgaan naar den [s] heuvel welke ten noorden van Shilom was om hunne broeders eveneens naar de stad te brengen; opdat zij zouden eten en drinken en konden uitrusten van de vermoeienissen hunner reis; want zij [t] hadden vele wederwaardigheden moeten doorstaan, zooals honger, dorst en vermoeienis.

17. En het geschiedde in den morgen, dat Koning Limhi een bevel zond onder al zijn volk, dat zij zich zouden vergaderen tot den [u] tempel om de woorden te hooren welke hij tot hen zoude spreken.

18. En het geschiedde toen zij vergaderd waren, dat hij op de volgende wijze tot hen sprak, zeggende: O gij mijn volk, heft uwe hoofden op en zijt vertroost; want ziet de tijd is nabij of niet ver weg, dat wij niet langer onderworpen zullen zijn aan onze vijanden, niettegenstaande onze vele worstelingen, welke ijdel geweest zijn; nochtans ik vertrouw dat er nog eene beslissende worsteling voor de deur staat, die wij nog doorstaan moeten.

19. Daarom, heft uwe hoofden op en verheugt u en stelt uw vertrouwen in God, in dien God, die de God was van Abraham. Isaäk en Jakob en eveneens dien God, die de kinderen Israëls uit Egypte geleid heeft, over het drooge door de Roode zee liet trekken en hen voedde met Manna opdat zij niet zouden omkomen in de wildernis en die veel meer dingen voor hen deed.

20. En wederom: Diezelfde God heeft onze vaderen uit het land van Jeruzalem geleid en heeft zijn volk bewaard en onderhouden tot nu toe. En ziet, het is door onze boosheden en gruwelen dat wij in slavernij gebracht zijn.

21. En gij allen zijt dezen dag getuigen, dat [v] Zeniff, die Koning gemaakt was over dit volk, zijnde [w] ijverig om het land zijner vaderen te beërven, dat hij bedrogen werd door de sluwheid en de slimheid van Koning Laman, die een verdrag aan-

---

p, Mos. 9 : 1. *q*, Mos. 21 : 25, 26. *r*, vers 22. Mos, 19 : 15. *s*, vers 5. *t*, vers 4. *u*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *v*, Mos. 9 : 1. *w*, Mos. 9 : 3.

ging met Koning Zeniff, en een gedeelte der bezittingen van het land genaamd de stad van [x] Lehi-Nephi en de stad [y] Shilom en het land daarom heen in zijne handen overgaf.

22. En dit alles deed hij met het doel, om dit volk te vernederen of in slavernij te brengen. En ziet, heden betalen wij schatting aan den Koning der Lamanieten, ten [z] bedrage van de helft van ons graan en gerst, van de helft onzer inkomsten, onzer kudden, en vee en de helft van al hetgeen wij bezitten. Dit trekt de Koning der Lamanieten van ons of wij moeten sterven.

23. En nu, is dit niet smartelijk voor ons om te dragen? En is deze onze ellende niet groot? Ziet welke groote redenen hebben wij om te treuren!

24. Ja, ik zeg tot u: Groot zijn de redenen om te treuren; want ziet, hoevelen onzer broederen zijn verslagen geworden en hebben hun bloed tevergeefs verkwist? en dit alles tengevolge onzer ongerechtigheden.

25. Want indien dit volk niet in overtredingen was gevallen, zoo zoude de Heere niet toegestaan hebben dat deze groote rampen over hen zouden komen. Maar ziet, zij wilden niet luisteren naar zijne woorden maar er ontstonden twisten onder hen, zelfs zooveel totdat zij elkaars bloed vergoten.

26. En eenen [2a] profeet des Heeren hebben zij verslagen; ja een uitverkoren man van God, die hun vertelde van hunne goddeloosheden en gruwelen, en van vele dingen profeteerde, welke stonden te komen; ja van de komst van Christus.

27. En omreden hij tot hen zeide dat Christus de God, den Vader aller [2b] dingen was, dat hij het lichaam van een mensch op zich zoude nemen en het de beeltenis zoude zijn waarnaar de mensch [2c] geschapen was, in den beginne; of in andere woorden zeide hij dat de mensch naar het beeld van God geschapen was, en dat God onder de menschenkinderen zoude komen en vleesch en bloed op zich zoude [2d] nemen en op de oppervlakte der aarde zoude voortgaan.

28. En nu, omreden hij dit zeide, [2e] doodden zij hem en veel meer dingen deden zij welke de toorn Gods over hen deed uitstorten. Daarom, wie verwondert zich dat zij in slavernij zijn en dat zij met groote ellenden geslagen zijn?

29. Want ziet, de Heere heeft gezegd: Ik zal mijn volk niet bijstaan in den dag hunner overtreding; maar ik zal hun den weg versperren, opdat zij niet voorspoedig zijn, en hunne werken zullen als een struikelblok voor hen zijn.

30. En wederom zeide Hij: Indien mijn volk onreinheid

---

x, ziet *b*. 2 Nep. 5. *y*, ziet *f*. *z*, ziet *r*. 2*a*, Mos. 17 : 12—20. 2*b*, 1 Nep. 19 : 7, 10. 2 Nep. 2 : 14, 15. 10 : 3. 25 : 12. 26 : 12. Mos. 3 : 5, 8. 15 : 1—5. 16 : 15. 27 : 30, 31. Alma 11 : 38, 39. 3 Nep. 9 : 15. 11 : 14. Mor. 3 : 21. 9 : 11, 12. Ether 4 : 7. 2*c*, Alma 18 : 34. Ether 3 : 15, 16. 2*d*, ziet *b*. Mos. 3. 2*e*, ziet 2*a*.

zal zaaien, zoo zal het 't kaf er van maaien in de wervelwinden en de gevolgen er van zijn vergif.

31. En wederom zegt hij: Indien mijn volk onreinheid zal zaaien, zal het den 2f oostenwind maaien, die onmiddelijke verwoesting brengt.

32. En nu, ziet de belofte des Heeren is vervuld en gij zijt geslagen en bezocht.

33. Maar indien gij tot den Heer wilt keeren met het volle doel uws harten, en uw vertrouwen in hem wilt stellen, en hem wilt dienen met alle naarstigheid des verstands, indien gij dit doet, zoo zal hij naar zijn eigen wil en welbehagen u uit de slavernij verlossen.

HOOFDSTUK 8.

1. EN het geschiedde nadat Koning Limhi geëindigd was met spreken tot zijn volk, want hij sprak vele dingen tot hen. En ik heb maar weinige van zijne woorden opgeschreven in dit boek; hij vertelde zijn volk alle de dingen aangaande hunne broeders, die in het [a] land van Zarahemla waren.

2. En hij liet Ammon voor de schare staan en verhaalde hun al hetgene wat met hunne broeders gebeurd was van af den tijd dat [b] Zeniff optrok uit het land, ja tot den tijd waarop hij [c] zelf uit het land optrok.

3. En hij verhaalde hun eveneens de [d] laatste woorden welke Koning Benjamin hun geleerd had en legde ze uit voor al het volk van Koning Limhi, zoodat zij al de woorden konden verstaan welke hij gesproken had.

4. En het geschiedde nadat hij al dit gedaan had, dat Koning Limhi de schare uiteen liet gaan en een iegelijk naar zijn huis liet wederkeeren.

5. En het geschiedde dat hij de [e] platen, welke het verslag van zijn volk bevatt'en van af den tijd dat zij het [f] land Zarahemla verlaten hadden, bij Ammon liet brengen, opdat deze ze mocht lezen.

6. Nu zoo spoedig als Ammon het boek gelezen had, verlangde de Koning van hem te weten of hij talen konde vertalen of uitleggen, en Ammon verklaarde hem dat hij dit niet kende.

7. En de Koning zeide tot hem: Verdrietig zijnde over de ellende mijns volks liet ik [g] drie en veertig lieden van mijn volk in de wildernis gaan om het [h] land van Zarahemla te

---

2*f*, Mos. 12 : 6.

a. ziet *h*. Omni 1. *b*, ziet *p*. Mos. 7. *c*, Mos. 7 : 3. *d*, Mos. 3de 4de en 5de hoofdstuk. *e*, ziet Verslag van Zeniff, Mos. 9. *f*, ziet *h*. Omni 1. *g*, Mos. 21 : 25. *h*, ziet *h*. Omni 1.

vinden, opdat wij onze broederen ter hulpe konden roepen om ons uit de slavernij te verlossen.

8. En gedurende vele dagen waren zij verdwaald in de wildernis, en niettegenstaande zij naarstig waren, vonden zij het land van Zarahemla niet; maar keerden weder tot dit land, gereisd hebbende in een land, waarin [i] vele wateren waren, een land ontdekt hebbende dat bedekt was met [j] menschenbeenderen, beesten enz., en dat eveneens bedekt was met ruïnen van gebouwen van verschillende soort; een land ontdekt hebbende hetwelk bewoond was geweest door een volk dat zoo talrijk was als de legers van Israël.

9. En voor eene getuigenis, dat de dingen, die zij vertelden waarachtig waren, hebben zij [k] vier en twintig platen medegebracht welke gevuld zijn met graveeringen, en de platen zijn van zuiver goud.

10. En ziet, zij hebben eveneens [l] borstplaten gebracht, welke groot zijn; en zij zijn van [m] koper en in volmaakte orde.

11. Ook hebben zij zwaarden gebracht; de klingen er van zijn weg of vergaan en het staal er van is bedekt met roest; en er is niemand in het land die in staat is de taal of de graveeringen welke op de platen zijn, te ontcijferen. Daarom vroeg ik aan u: Kunt gij ze vertalen.

12. En ik vraag u wederom: Weet gij iemand, die vertalen kan? want ik ben verlangend dat deze geschriften in onze taal zouden overgezet worden; want misschien zullen zij ons eene kennis geven van een overblijfsel des volks hetwelk verwoest is, van wie de geschriften kwamen; of misschien zullen zij ons eene kennis geven van dit volk hetwelk verwoest is geworden; en ik ben verlangend de reden hunner verwoesting te kennen.

13. Ammon zeide nu tot hem: Ik kan u waarlijk vertellen o koning, van een groot man, die de geschriften kan vertalen; want hij heeft iets waardoor hij ziet en alle geschriften vertalen kan, welke van ouden datum zijn en het is eene gave van God. En zij worden genoemd [n] vertalers; en niemand kan door dezelve zien, tenzij hij geboden is, opdat hij niet zoude zien voor hetgeen hij niet zien moet en zoude omkomen. En degene die geboden is door dezelve te zien, wordt een ziener genoemd.

14. Ziet, de Koning van het volk, dat in het land van Zarahemla woont, is de [o] man aan wien geboden is deze dingen te doen, en die de gave van God heeft.

---

i, Alma 50 : 29. Hela 3 : 3, 4. Mor. 6 : 4. *j*, Mos. 21 : 26, 27. Hela 3 : 3—5, ziet Boek van Ether. *k*, Mos. 21 : 27. 28 : 11. Alma 37 : 21—31. Hela 6 : 26. Ether 1 : 1—5. 15 : 33. *l*, Ether 15 : 15, 24. *m*, Ether 10 : 23. *n*, vers 14—19. Omni 1 : 20—22. Mos. 21 : 27, 28. 28 : 11—19. Alma 10 : 2. 37 : 21—26. Ether 3 : 23, 28. 4 : 5. Leer en Ver. 17 : 1. *o*, Mos. 21 : 28. 28 : 17.

15. En de Koning zeide dat een Ziener [p] grooter is dan een profeet.

16. En Ammon zeide dat een Ziener een openbaarder en ook een profeet is; en grooter gave kan niemand ontvangen, tenzij hij de kracht Gods zoude bezitten, die niemand kent; nochtans een mensch kan groote kracht van God ontvangen.

17. Maar een ziener kan weten van dingen, die verleden en eveneens van dingen, die toekomend zijn, en door hen zullen alle dingen geopenbaard worden, of liever, door hen zullen geheime dingen bekend gemaakt worden en verborgen dingen aan het licht komen; en dingen, die niet bekend zijn zullen door hen bekend gemaakt worden en dus zullen door hen dingen bekend gemaakt worden, welke anders niet bekend konden worden.

18. Aldus heeft God een middel bereid, waardoor de mensch door het geloof groote dingen kan werken; daarom wordt hij een grooten zegen voor zijne medenatuurgenooten.

19. En nu, toen Ammon geëindigd was, verheugde zich de Koning en bracht Gode dank, zeggende: Zonder twijfel bevatten deze platen eene [q] groote verborgenheid; en deze uitleggers waren zonder twijfel bestemd om al zulke verborgenheden aan de menschenkinderen te ontvouwen.

20. O, hoe wonderlijk zijn de werken des Heeren en hoe lang zal hij met zijn volk pleiten; ja en hoe blind en ondoorgrondelijk zijn de verstanden der menschen, want zij willen geene wijsheid zoeken, noch verlangen zij dat zij over hen zoude heerschen.

21. Ja, zij zijn als eene wilde kudde, welke van den schaapherder vliedt en verspreid en verdreven is en verslonden wordt door de beesten des wouds.

HOOFDSTUK 9.

HET VERSLAG VAN ZENIFF.

Een verslag van zijn volk van af den tijd dat zij het land Zarahemla hebben verlaten tot den tijd dat zij uit de handen der Lamanieten verlost werden.

1. IK ZENIFF, geleerd zijnde in al de taal der Nephieten, en eene kennis hebbende van het [a] land van Nephi, of van het land der eerste inwoning onzer vaderen, en gezonden geweest zijnde als een spion onder de Lamanieten, opdat ik hunne

---

p, vers 16—19. Leer en Ver. 21 : 1. *q*, Ether 3 : 21—28. 4 : 1—8. 2 Nep. 27 : 7, 8, 10, 11. Ether 5 : 1.

a, ziet *b*. 2 Nep. 5.

sterkte zoude bespieden, opdat ons leger tegen hen zoude optrekken om hen te verwoesten. Doch toen ik zag datgene wat goed onder hen was, verlangde ik dat zij niet verwoest zouden worden.

2. Daarom overlegde ik met mijne broederen in de wildernis, want ik wenschte dat onze Vorst een verdrag met hen zoude sluiten; maar daar hij een ruw en bloeddorstig man was gebood hij dat ik omgebracht zoude worden; maar door veel bloedvergieten werd ik verlost; want vader stond op tegen vader en broeder tegen broeder totdat het [b]grootste gedeelte van ons leger in de wildernis verwoest was; en diegenen van ons, die overgebleven waren, keerden weder naar het land van Zarahemla om deze zaak te verhalen aan hunne vrouwen en hunne kinderen.

3. En nochtans, [c]ijverig zijnde om het land onzer vaderen te bezitten vergaderden zoovelen, als verlangend waren om het land te bezitten, en begaven zich weder op weg naar de wildernis, om op te gaan tot het land; maar zij werden beproefd met hongersnood en zware beproevingen; want wij waren zeer traag om ons den Heere onzen God te herinneren.

4. Niettegenstaande, na vele dagen in de wildernis rondgedoold te hebben, sloegen wij onze tenten op in deze plaats, waar onze broederen verslagen [d]waren, welke dicht bij het [e]land onzer vaderen was.

5, En het geschiedde dat ik voortging met vier mijner mannen in de stad, tot den Koning, opdat ik de gevoeleus van den Koning mocht weten, en opdat ik mocht weten of ik met mijn volk in vrede in het land mocht ingaan en het bezitten.

6. En ik ging tot den Koning en hij sloot een verbond met mij dat ik het land van [f]Lehi—Nephi en het land van [g]Shilom mocht bezitten.

7. En hij gebood alzoo aan zijn volk, dat zij uit het land zouden vertrekken en mijn volk en ik gingen tot het land opdat wij het zouden bezitten.

8. En wij begonnen gebouwen te bouwen en de muren te herstellen; ja, de muren der stad Lehi—Nephi en der stad Shilom.

9. En wij begonnen de aarde te bebouwen met [h]alle soorten van zaden, koren en graan en gerst en met [i]neas en met [j]sheum en met zaden van allerlei soorten van vruchten; en wij begonnen te vermenigvuldigen en voorspoedig te zijn in het land.

10. Nu het was de [k]slimheid en sluwheid van Koning Laman, om mijn volk in slavernij te brengen, dat hij het land overgaf zoodat wij het zouden bezitten.

---

b, Omni 1 : 28. *c*, Mos. 7 : 21. Omni 1 : 29. *d*, vers 2. Omni 1 : 28. *e*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *f*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *g*, ziet *f*. Mos. 7. *h*, 1 Nep. 8 : 1. 18 : 24. Enos 1 : 21. *i*, Onbekend. *j*, Onbekend. *k*, vers 11, 12. Mos. 7 : 22. 10 : 18. 19 : 26, 28. 21 : 3, 13.

volk, geloovende in de [g] overlevering hunner vaderen, namelijk: Zij geloofden dat zij uit het land van Jeruzalem verdreven waren tengevolge van de goddeloosheden hunner vaderen, en dat zij door hunne broeders verkeerd behandeld waren geworden in de wildernis en terwijl zij over de wateren trokken.
13. En wederom. dat hun onrecht aangedaan was, toen zij
in het land hunner [h] eerste bezitting waren nadat zij over de zee waren getrokken en dit alles, omdat Nephi getrouwer was in het onderhouden van de geboden des Heeren; daarom werd hij door den Heere gezegend want de Heer verhoorde zijne gebeden en beantwoordde ze en [i] hij leidde hen op hunne reizen in de wildernis.
14. En zijne broederen waren toornig tegen hen, omdat
zij de leidingen des Heeren niet verstonden. Zij waren eveneens toornig op hem op de wateren want zij verhardden hunne harten tegen den Heer.
15. En wederom waren zij toornig op hem toen zij het
beloofde land bereikten, want, zeiden zij: hij had de [j] heerschappij over het volk uit hunne handen genomen, en zij zochten hem te dooden.
16. En zij waren toornig op hem omdat hij in de wilder-
nis vertrok zohals de Heere hem geboden had en de geschriften [k] nam welke op de koperen platen gegraveerd waren; want zeiden zij hij had ze ontroofd.
17. En aldus leerden zij hunne kinderen, opdat zij hen
zouden haten en vermoorden en hen berooven en plunderen en alles zouden doen wat zij konden om hen te verwoesten; daarom hadden zij eene [l] eeuwige haat tegen de kinderen van Nephi.
18. Om deze reden had Koning Laman zijne [m] sluwe en
listige bedriegerij gesmeed en hadden zijne schoone beloften mij verleid, zoodat ik mijn volk in dit land gebracht heb, opdat zij ons zouden ten onder brengen; ja, wij hebben vele jaren in het land moeten lijden.
19. En nu ik, Zeniff, na al deze dingen aangaande de
Lamanieten aan mijn volk verhaald te hebben, wekte ik hen op om ten strijde te trekken met al hunne macht, hun vertrouwen stellende in den Heere; daarom streden wij met hen man tegen man.
20. En het geschiedde dat wij hen wederom uit het land
joegen en wij brachten eene groote slachting onder hen teweeg; ja, zoovelen vielen, dat wij ze niet konden tellen.
21. En het geschiedde dat wij wederom naar ons eigen
land terugkeerden en mijn volk [u] begon wederom hunne kudden te verzorgen en hunne akkers te bebouwen.

---

g, ziet *n*, Jakob 7. *h*, 1 Nep. 18:23. *i*, 2 Nep. 5:5—9. *j*, 2 Nep. 5:1—4. *k*, 2 Nep 5 : 12. *l*, ziet *n*, Jakob 7. *m*, ziet *k*, Mos. 9. *n*, Mos. 9 : 9, 14.

22. En nu, ik oud zijnde, gaf het bestuur over het Koninkrijk aan eenen mijner zonen over. Daarom zeg ik niets meer. En de Heere zegene mijn volk! Amen.

———

HOOFDSTUK 11.

1. EN nu, het geschiedde dat Zeniff het bestuur over zijn Koninkrijk had overgegeven aan Noach, een zijner zonen; zoo begon Noach in zijne plaats te regeeren en hij wandelde niet in de wegen zijns vaders.

2. Want ziet, hij onderhield de geboden van God niet, maar hij wandelde naar de begeerlijkheden van zijn eigen hart. En hij had [a] vele vrouwen en bijwijven. En hij was oorzaak dat zijn volk zondigde en deed hetgeen gruwelijk was in de oogen des Heeren. En zij bedreven [b] hoererij en alle soorten van goddeloosheden.

3. En hij hief eene belasting van een vijfde deel hunner bezittingen; een vijfde gedeelte van hun goud, hun zilver, hun [c] ziff, van hun koper, van hun bras, hun ijzer, hun mestvee en van hun graan.

4. En dit alles deed hij om zich zelven, zijne vrouwen en zijne bijwijven te onderhouden, evenals zijne priesters met [d] hunne vrouwen en bijwijven, en aldus had hij de zaken van het Koninkrijk veranderd.

5. Want hij vernietigde alle de [e] priesteren die door zijnen vader waren toegewijd en stelde [f] nieuwen in hunne plaatsen, zulken, welke hoogmoedig en trotsch van harte waren.

6. En aldus werden zij ondersteund in hunne luiheid en afgodendienst en in hunne hoererijen door de belastingen welke Koning Noach van het volk eischte; aldus werkte het volk om de ongerechtigheden te ondersteunen.

7. En zij werden eveneens afgodisch omdat zij verleid werden door de ijdele en flatteerende woorden des Konings en der [h] priesters; want zij spraken vleiende woorden tot hen.

8. En het geschiedde dat Koning Noach vele ruime een schoone gebouwen liet zetten en ze versierde met zeer fijn houtwerk en alle soorten van kostbare dingen zooals goud, zilzer, ijzer, bras, [i] ziff en koper.

9. En hij bouwde alzoo voor zich een ruim paleis met eenen troon in het midden, die geheel van fijn hout was en versierd met goud, zilver en kostbare dingen.

---

a, ziet *n*, Jakob 2. *b*, ziet *i*, 2 Nep. 28. *c*, onbekend. vers 8. *d*, ziet *n*, Jakob 2. *e*, ziet *c*, Mos. 6. *f*, vers 7. 11, 14. Mos. 12 : 17, 25. 13 : 1. 17 : 1, 6, 12—18. 19 : 21, 23. 20 : 3. 18, 23. 21 : 20, 23. 23 : 9. 12, 31—35, 39. 24 : 1—6, 8—11. Alma 21 : 2, 3, 4. 23 : 14. 24 : 1, 28—30. 25 : 7—12. Alma 43 : 13, 14. *g*, vers 3. *h*, ziet *f*. *i*, onbekend vers 3.

10. En hij zorgde eveneens dat zijne werklieden alle soorten van versieringen van fijn hout, koper en bras zouden aanbrengen binnen de muren des [j]tempels.

11. En de zitplaatsen, welke bestemd waren voor de [k]hooge priesters, welke boven de andere zitplaatsen gebracht waren, versierde hij met zuiver goud en hij maakte een balustrade voor hen zoodat zij met hunne lichamen en armen konden leunen terwijl zij ijdele dingen tot zijn volk spraken.

12. En het geschiedde dat hij eenen [l]toren nabij den [m]tempel liet bouwen; ja, eenen zeer hoogen toren; zelfs zoo hoog, dat hij op den top er van staande het land van [n]Shilom en het land van [o]Shomlon, hetwelk in bezit der Lamanieten was, konde overzien, zoowel als het omliggende land.

13. En het geschiedde dat hij vele gebouwen liet zetten in het land Shilom; en hij liet eenen [p]grooten toren bouwen op den heuvel ten noorden van het land Shilom, hetwelk een toevluchtsoord geweest was voor de kinderen van Nephi toen zij uit het land [q]vloden; en aldus deed hij met de rijkdommen welke hij verkregen had door belastingen van zijn volk te eischen.

14. En het geschiedde dat hij zijn hart zette op zijne rijkdommen en zijnen tijd in losbandigheid doorbracht met [r]zijne vrouwen en bijwijven; en aldus besteedden de [s]priesters hunnen tijd met hoeren.

15. En het geschiedde dat hij overal wijngaarden aanlegde en wijnpersen liet bouwen en wijn in overvloed bereidde; en hij werd een wijnzuiper evenals zijn volk.

16. En het geschiedde dat de Lamanieten tegen hen optrokken en een klein getal van het volk begonnen te slaan in hunne velden terwijl zij hunne kudden weidden.

17. En koning Noach zond wachten rondom het land om hun aanslagen te verijdelen; maar hij zond geen voldoend aantal manschappen, zoodat de Lamanieten op hen aantrokken en hen ombrachten, en veel van hun vee uit het land dreven; en aldus begonnen de Lamanieten hen te verwoesten en hunne haat op hen uit te oefenen.

18. En het geschiedde dat Koning Noach zijne legers op hen afzond en zij werden teruggedreven in het land of zij dreven ze terug voor eenen korten tijd; daarom keerden zij terug, juichende over hunne overwinning.

19. En tengevolge dezer groote overwinning werden zij hoogmoedig in hunne harten en spraken zij van hunne eigene kracht, zeggende dat zij met vijftig man duizenden der Lamanieten konden verslaan; en aldus pochten zij en verblijdden zij zich in het vergieten van het bloed hunner broeders; en dit

---

j. ziet *h*, 2 Nep. 5. *k*, ziet *f*,. *l*, Mos. 19 : 5, 6. *m*, ziet *h*, 2 Nep. 5. *n*. ziet *f*, Mos. 7. *o*, ziet *d*, Mos. 10, *p*, Mos. 7 : 5. *q*, Omni 1 : 12, 13. *r*, ziet *n*, Jakob 2. *s*, ziet *f*.

alles tengevolge van de goddeloosheden huns Konings en hunner [t]priesters.

20. En het geschiedde dat er een man onder hen opstond, genaamd Abinadi, die onder hen voortging en begon te profeteeren, zeggende: Ziet, aldus zegt de Heere, en aldus heeft hij mij geboden, zeggende: Gaat voort en zegt tot dit volk, aldus zegt de Heere: Wee is over dit volk, want ik heb hunne goddeloosheden, hunne gruwelen en hunne hoererijen gezien; en tenzij zij zich bekeeren zal ik hen bezoeken in mijnen toorn.

21. En tenzij zij zich bekeeren en zich tot den Heere, hunnen God wenden, ziet, zoo zal ik hen overleveren in de handen hunner vijanden; ja, en zij zullen in [u]slavernij gebracht worden en gekweld worden door de handen hunner vijanden.

22. En het zal geschieden, dat zij zullen weten, dat ik de Heere, hun God, en een jaloersch God ben, bezoekende de ongerechtigheden van mijn volk.

23. En het zal geschieden, dat tenzij het volk zich bekeert en zich tot den Heere hunnen God wendt, dat zij in [v]slavernij gebracht zullen worden en door niemand verlost zullen worden, tenzij het is door den Almachtigen God.

24. Ja, het zal geschieden, wanneer zij tot mij zullen roepen, dat ik zeer [w]traag zal wezen om hun geroep te hooren; ja en ik zal toelaten dat zij door de handen hunner vijanden geslagen zullen worden.

25. En tenzij zij zich bekeeren in zak en asch en uit alle macht tot den Heere, hunnen God zullen roepen, zal ik hunne gebeden niet hooren noch zal ik hen uit hunne ellende verlossen; en aldus zegt de Heere, en aldus heeft hij mij geboden.

26. Nu, het geschiedde toen Abinadi deze woorden tot hen gesproken had, dat zij zeer toornig op hem waren en hem van zijn leven zochten te berooven; maar de Heere verloste hem uit hunne handen,

27. Nu, toen Koning Noach de woorden gehoord had welke Abinadi tot het volk gesproken had, was hij zeer toornig en sprak: Wie is Abinadi, dat mijn volk en ik door hem geoordeeld zoude worden? Of wie is de Heere die zulke groote ellenden over mijn volk zal brengen?

28. Ik gebied u Abinadi hier henen te brengen opdat ik hem mag slaan; want hij heeft deze dingen gezegd om mijne onderdanen tegen elkaar op te hitsen en om twisten onder mijn volk te verwekken; en daarom wil ik hem slaan.

29 Nu, de oogen van het volk waren verblind; daarom verhardden zij hunne harten tegen de woorden van Abinadi en van dien tijd af zochten zij hem te vatten. En koning Noach verhardde zijn hart tegen het woord des Heeren en bekeerde zich niet van zijne ongerechtigheden.

---

t, ziet *f*, *u*, vers 23. ziet *k*, Mos. 9. 12 : 2. *v*, ziet u. *w*, vers 25. Mor. 21 : 14, 15.

HOOFDSTUK 12.

1. EN het geschiedde na verloop van twee jaren, dat Abi-
nadi vermomd onder hen kwam, zoo dat zij hem niet kenden,
en hij begon tot hen te profeteeren zeggende: Aldus heeft de
Heere mij geboden, zeggende: Abinadi gaat en profeteert tot
dit, mijn volk, want zij hebben hunne harten tegen mijne woorden
verhard; zij hebben zich niet bekeerd van hunne booze werken;
daarom zal ik hen in mijnen toorn, ja in mijnen grimmigen
toorn in hunne boosheden bezoeken.
2. Ja, wee over dit geslacht. En de Heere zeide tot mij:
Strekt uwe hand uit en profeteer, zeggende: Aldus zegt de
Heere; het zal geschieden dat dit geslacht in [a]slavernij zal ge-
bracht worden tengevolge hunner ongerechtigheden; en zij zullen
[b]op de wang geslagen en [c]door menschen gedreven en ge-
slagen worden; en de arenden der lucht, en de honden en de
wilde beesten zullen hun vleesch verslinden.
3. En het zal geschieden dat het leven van Koning Noach
zal geacht worden als een [d]kleed in een heeten oven; want hij
zal weten dat ik de Heere ben.
4. En het zal geschieden dat ik dit, mijn volk, zal slaan
met zware beproevingen; ja, met hongersnood en met pestilentiën
en ik zal hen den geheelen dag doen [e]weenen.
5. En ik zal maken dat lasten op hunne ruggen [f]gebon-
den zullen worden, en gelijk een stomme ezel zullen zij ge-
dreven worden.
6. En het zal geschieden dat ik eenen hagel onder hen
zal zenden en die zal hen slaan; en zij zullen alzoo bezocht
worden door den [g]oostenwind; en insecten zullen hun land
doorknagen en eveneens hun graan.
7. En zij zullen geslagen worden met groote pestilentie
en dit alles wil ik doen tengevolge van hunne ongerechtigheden
en gruwelen.
8. En het zal geschieden, tenzij zij zich bekeeren, dat ik
hen [h]geheel zal verdelgen van den aardbodem; nochtans zul-
len zij eene geschiedenis [i]achterlaten, die ik voor [j]andere
natiën zal bewaren, die dit land zullen bezitten; en dit zal ik
doen, opdat ik de gruwelen van dit volk aan andere natiën
zal bekend maken. En vele dingen profeteerde Abinadi tegen
dit volk.
9. En het geschiedde dat zij zeer toornig op hem waren,
en zij namen hem en brachten hem gebonden vóór den koning
en zeiden tot hem: Ziet, wij hebben een mensch voor u ge-

---

a, ziet *u*, Mos. 11. *b*, Mos. 21 : 3. *c*, vers 5. Mos. 21 : 3, 4, 13. *d*, Mos. 19 : 20. *e*, Mos. 21 : 1—15. *f*, Mos. 21 : 3. *g*. Mos, 7 : 31. *h*, 1 Nep. 12 : 19. 2 Nep. 26 : 10, 11. Alma 45 : 9—14. Hela 13 : 5, 6. 3 Nep. 27 : 32. Mor. 6. *i*, Mor. 8 : 14—16. ziet *c*, 2 Nep. 27. *j*, ziet *s*, 1 Nep. 13.

bracht, die kwaad geprofeteerd heeft aangaande uw volk en
zegt dat God het zal verdelgen.
10. En hij profeteerde eveneens kwaad aangaande uw leven
en zeide dat uw leven gelijk zal zijn aan een [k]kleed in een
brandende oven.
11. En wederom zeide hij, dat gij gelijk zoudt zijn aan
eenen stok, zelfs aan eenen zeer droogen stok van het veld,
welke omvergeloopen is door de beesten des velds en onder
voeten vertreden wordt.
12. En wederom zeide hij: Gij zult gelijk de bloesems eener
distel zijn, dewelke, wanneer zij volkomen rijp is door de wind
over het veld voortgedreven wordt, en hij geeft voor dat de Heer
dit gesproken heeft. En dit alles zegt hij, zal over u komen,
tenzij gij u bekeert; en dit omreden uwe goddeloosheden.
13. En nu, o Koning, welk groot kwaad hebt gij gedaan,
of welke groote zonde heeft uw volk bedreven, dat het door
God verdoemd zoude zijn of door dezen man geoordeeld zoude
worden.
14. En nu, o Koning, ziet wij zijn zonder schuld, en gij,
o koning, hebt niet gezondigd; daarom heeft deze man gelogen
omtrent u en heeft hij ijdelijk geprofeteerd.
15. En ziet, wij zijn sterk: wij zullen niet in slavernij
komen, noch gevangen genomen worden door onze vijanden;
ja en gij zijt voorspoedig geweest in het land en gij zult voor-
spoedig blijven.
16. Ziet, hier is de man. Wij geven hem over in uwe
handen; gij moogt met hem handelen naar uw welbehagen.
17. En het geschiedde dat de koning Noach Abinadi in de
gevangenis liet werpen en gebood dat de [l]priesters te zamen
zouden komen opdat hij raad met hen zoude houden wat met
Abinadi aan te vangen.
18. En het geschiedde dat zij tot den Koning zeiden:
Brengt hem hier, opdat wij hem mogen ondervragen; en de
koning gebood dat hij voor hen gebracht zoude worden.
19. En zij begonnen hem te ondervragen, opdat zij hem
in zijne woorden mochten vangen en zij iets mochten vinden
om hem te beschuldigen; maar hij antwoordde hen zonder
vrees en beantwoordde al hunne vragen; ja tot hunne verwon-
dering; want hij wederstond hen in al hunne vragen en be-
schaamde hen in al hunne woorden.
20. En het geschiedde dat een hunner tot hem zeide:
Wat beteekenen de woorden, welke geschreven zijn en welke
geleerd zijn geworden door onze vaderen, zeggende:
21. [m]Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen,
die het goede boodschapt, die den vrede doet hooren; desgenen
die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet hoo-
ren, desgenen die tot Zion zegt: Uw God regeert.

---

k, vers 3. *l*, ziet *f*, Mos. 11. *m*, Jes. 52 : 7—10.

22. Er is eene stem uwer wachters; zij verheffen de stem; zij juichen te zamen, want zij zullen oog aan oog zien, als de Heere Zion wederbrengen zal.

23. Maakt een geschal; juicht te zamen, gij woeste plaatsen van Jeruzalem, want de Heere heeft zijn volk getroost. Hij heeft Jeruzalem verlost.

24. De Heere heeft Zijnen heiligen arm ontbloot voor de oogen aller natiën, en al de einden der aarde zullen het heil van onzen God zien.

25. En nu Abinadi zeide tot hen: Zijt gij [n]priesters en geeft voor dit volk te leeren en den geest der profetie te verstaan en te weten, en nochtans verlangt gij van mij de beteekenis dezer dingen?

26. Ik zeg u: Wee u voor het verdraaien van de wegen des Heeren; want zoo gij deze dingen niet verstaat, hebt gij ze niet geleerd; daarom hebt gij de wegen des Heeren verdraaid.

27. Gij hebt er uwe harten niet op toegelegd om te verstaan; daarom zijt gij niet wijs geweest. Daarom, wat leert gij dit volk?

28. En zij zeiden: Wij leeren de wetten van Mozes.

29. En wederom zeide hij tot hen: Indien gij de [o]wet van Mozes leert, waarom onderhoudt gij die niet? Waarom zet gij uwe harten op uwe rijkdommen? Waarom pleegt gij hoererijen en verspilt gij uwe kracht met hoeren? ja en maakt dat dit volk zonde begaat, zoodat de Heere reden heeft om mij te zenden teneinde tegen dit volk te profeteeren, zelfs een groot kwaad tegen dit volk?

30. Weet gij niet dat ik de waarheid spreek? Ja, gij weet dat ik de waarheid spreek, en gij moest beven voor God.

31. En het zal geschieden dat gij geslagen zult worden voor uwe boosheden; want gij zegt dat gij de wet van Mozes leert. En wat weet gij aangaande de wet van Mozes? Komt de zaligheid door de wet van Mozes? Wat zegt gij?

32. En zij antwoordden en zeiden: De zaligheid komt door de [q]wet van Mozes.

33. Naar nu, Abinadi zeide tot hen: Ik weet dat gij zalig zult worden, indien gij de geboden Gods bewaart; ja, indien gij de geboden bewaart welke de Heere gegeven heeft aan Mozes op den berg Sinai, zeggende:

34. [r]Ik ben de Heer, uw God, die u uitgebracht heeft uit het land van Egypte, uit het huis der slavernij.

35. Gij zult geen anderen God voor mij hebben.

36. Gij zult geen gesneden beelden of gelijkenissen maken van iets hetwelk in den hemel boven of van de dingen welke beneden in de aarde zijn.

---

n, ziet *f*, Mos. 11. *o*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *p*, ziet *i*, 2 Nep. 28. *q*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *r*, Exodus 20 : 2—4.

37. Abinadi zeide nu tot hem: Hebt gij dit alles gedaan? Ik zeg tot u: Neen, gij hebt dit niet. En hebt gij dit volk geleerd dat zij al deze dingen zouden doen? Ik zeg tot u: Neen, gij hebt dit niet.

HOOFDSTUK 13.

1. EN nu, toen de Koning deze woorden gehoord had, zeide
hij tot [a]zijne priesteren: Weg met dezen booswicht en slaat
hem; want wat hebben wij met hem te doen; want hij is krankzinnnig.
2. En zij stapten voorwaarts en trachtten hunne handen
aan hem te slaan; maar hij wederhield hen en zeide tot hen:
3. Raakt mij niet aan, want God zal u slaan, indien gij
uwe handen aan mij raakt; want ik heb de boodschap, welke
de Heere mij bevolen heeft, te brengen, nog niet medegedeeld;
noch heb ik u verteld datgene wat gij verlangd hebt, dat ik u
zoude vertellen; daarom zal God niet toelaten dat ik heden
vernietigd zal worden.
4. Maar ik moet de geboden, welke God mij gegeven heeft
vervullen en omdat ik de waarheid gezegd heb, zijt gij toornig
op mij En wederom, omdat ik de woorden van God gesproken
heb, hebt gij mij geoordeeld, als [c]krankzinnig te zijn.
5. Nu het geschiedde, nadat Abinadi deze woorden gesproken
had, dat het volk van Koning Noach hunne handen niet aan hem
durfden slaan; want de Geest des Heeren was op hem, en zijn
aangezicht scheen bedekt met een helderen glans, evenals het
gelaat van [d]Mozes op den berg Sinaï, toen hij met den
Heere sprak.
6. En hij sprak met kracht en autoriteit van God en ging
voort met spreken, zeggende:
7. Gij ziet dat gij geene kracht hebt om mij te slaan;
daarom zal ik mijne boodschap volbrengen; en ik bemerk dat
die door uwe harten snijdt omreden ik u de waarheid zeg, over
uwe ongerechtigheden.
8. Ja, en mijne woorden vervullen u met verwondering
en verbazing en met toorn.
9. Maar ik voleindig mijne boodschap, en dan is het mij
gelijk, waar ik ga, indien het mag zijn dat ik gered worde.
10. Maar zooveel wil ik u vertellen: wat gij met mij doet
nadat ik mijne boodschap voleind zal hebben, zal als eene [e]gelijkenis of schaduw zijn van de dingen, welke te komen staan.
11. En nu lees ik tot u de overige geboden Gods; want
ik zie, dat die niet in uwe harten gegraveerd zijn en dat gij

---

a, ziet *f*, Mos. 11. *b*, Mos. 12 : 20—24. *c*, vers 1. *d*, Exodus 34 : 29—35. *e*, Mos. 17 : 13—19. 19 : 20. Alma 25 : 7—12.

het grootste gedeelte van uw leven niets anders gedaan hebt dan de ongerechtigheid te leeren en te bestudeeren.

12. En nu, herinnert gij u dat ik u [f] gezegd heb: Gij zult geen gesneden beeld of eenige gelijkenis maken van dingen, welke boven in den hemel zijn, of zich in de aarde beneden, of in de wateren onder de aarde bevinden.

13. En wederom, [g] gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen, want ik de Heer, uw God, ben een jaloersch God, die de boosheden bezoekt der vaderen op de kinderen tot het derde en vierde geslacht dergenen die mij haten.

14. En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen die mij liefhebben en mijne geboden onderhouden.

15. Gij zult den naam van den Heere, uwen God, niet ijdelijk gebruiken; want de Heere zal niet onschuldig houden, die zijnen naam ijdelijk gebruikt.

16. Gedenkt den Sabatdag, dat gij dien heiligt.

17. Zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen.

18. Maar de zevende is de Sabat des Heeren, uwen God; dan zult gij geen werk doen, gij, noch uw zoon, noch uwe dochter, noch uw dienstknecht. noch uwe dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling, die in uwe poorten is.

19. Want in zes dagen heeft de Heere hemel en aarde gemaakt, en de zee met wat daarin is; daarom zegende de Heere den Sabatdag en heiligde hij denzelve.

20. Eert uwen vader en uwe moeder, opdat uwe dagen verlengd worden in het land, dat de Heere, uw God, u geeft.

21. Gij zult niet doodslaan.

22. Gij zult geen overspel doen; Gij zult niet stelen.

23. Gij zult geene valsche getuigenis spreken tegen uwe naasten.

24. Gij zult niet begeeren uws naasten huis; gij zult niet begeeren uws naasten vrouw; noch zijnen dienstknecht, noch zijne dienstmaagd, noch zijnen os, noch zijnen ezel, noch iets, dat uws naasten is.

25. En het geschiedde nadat Abinadi met deze woorden geëindigd was, dat hij tot hen zeide: Hebt gij dit volk geleerd al deze dingen te onderhouden? om deze geboden te bewaren?

26. Ik zeg tot u: Neen, want indien gij dat gedaan hadt, zoude de Heere mij niet hebben doen komen om kwaad aangaande dit volk te profeteeren.

27. En nu, gij hebt gezegd, dat de zaligheid door de wet van Mozes komt. Ik zeg tot u: dat het nuttig is dat gij als nog de wet van Mozes [h] houdt, maar ik zeg u dat de tijd zal komen dat het [i] niet noodig zal wezen om de wet van Mozes te houden.

---

f, Mos. 12 : 36. *g*, Exodus 20 : 5—17. *h*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *i*, 3 Nep. 9 : 19, 20. 15 : 2—10.

28. En verder zeg ik tot u, dat de zaligheid niet komt door de wet alleen; en ware het niet voor de [j] verzoening, welke God zelf maken zal voor de zonden en boosheden van zijn volk, zij moesten ontegenzeggelijk omkomen, niettegenstaande de wet van Mozes.

29. En nu, ik zeg tot u, dat het nuttig was dat er eene wet aan de kinderen Israëls gegeven werd; ja, eene strenge wet; want zij waren een hardnekkig volk; ijverig om kwaad te doen, en traag om zich den Heere, hunnen God te herinneren.

30. Daarom werd hun eene wet gegeven; ja, eene [k] wet van handelingen en verordeningen; eene wet, welke zij strikt moesten naleven, van dag tot dag om hen in herinnering van God te brengen en hunne plichten, welke zij aan hen verschuldigd zijn.

31. Maar ziet, alle deze dingen waren eene type van toekomende dingen.

32. En nu, verstonden zij de wet? Ik zeg tot u, Neen; zij allen verstaan de wet niet en wel omreden de hardheid hunner harten; want zij verstonden niet dat niemand zalig konde worden tenzij het ware door de verlossing van God.

33. Want ziet, profeteerde Mozes niet tot hen aangaande de komst van den Messias, en dat God zijn volk zoude verlossen; ja, en zelfs alle de profeten, die geprofeteerd hebben sedert de schepping der wereld? Hebben zij niet min of meer van deze dingen gesproken?

34. Hebben zij niet gezegd, dat [l] God zelf zoude nederkomen onder de menschenkinderen en de gedaante van een mensch op zich zoude nemen en zoude voortgaan in groote kracht over de oppervlakte der aarde.

35. Ja en hebben zij eveneens niet gezegd, dat hij de [m] opstanding der dooden zoude teweeg brengen en dat hij zelven verdrukt en verzocht zoude worden?

HOOFDSTUK 14. *(Ziet Jesaja 53).*

1. EN zegt Jesaja niet: Wie heeft onze prediking geloofd? en aan wien is de arm des Heeren geopenbaard?

2. Want hij zal voor hem opgroeien gelijk eene teedere plant en als een wortel uit eene dorre aarde; hij had geene gedaante of heerlijkheid; en wanneer wij hem zullen zien, zoo is er geene schoonheid dat wij hem zouden verlangen.

3. Hij is veracht en verworpen van de menschen, een man van smarten en bekend met krankheden, en wij verborgen ons aangezicht voor hem; hij was veracht en wij hebben hem niet geacht.

---

j, ziet *f*, 2 Nep. 2. *k*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *l*, ziet *b*, Mos. 3. *m*, ziet *d*, 2 Nep. 2.

4. Waarlijk, hij heeft onze krankheden en smarten gedragen; doch wij achtten hem van God verslagen en verdrukt.
5. Maar om onze overtredingen is hij verwond geworden; om onze ongerechtigheden is hij verbrijzeld; de straf van onzen vrede was op hem, en door zijne striemen is onze genezing voortgebracht.
6. Wij dwaalden allen als schapen; wij keerden ons een iegelijk naar zijnen weg en de Heere heeft alle onze ongerechtigheden op hem gelegd.
7. Hij was verdrukt en geslagen, nochtans opende hij den mond niet; als een lam werd hij ter slachtbank geleid en als een schaap dat stom is voor zijne scheerders, alzoo deed hij den mond niet open.
8. Hij is uit de gevangenis en het gericht genomen; en wie zal zijn geslacht bekend maken? want hij is afgesneden uit het land der levenden; voor de overtredingen mijns volks was hij geslagen.
9. En zijn graf was gesteld bij de goddeloozen en hij is bij de rijken in zijnen dood geweest, omdat hij geen onrecht gedaan heeft, noch was er eenig bedrog in zijnen mond geweest.
10. Doch het behaagde den Heere hem te verbrijzelen; hij heeft hem krank gemaakt, als zijne ziel zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zoo zal hij zaad zien, hij zal de dagen verlengen, en het welbehagen des Heeren zal door zijne hand gelukkiglijk voortgaan.
11. Om den arbeid zijner ziel zal hij het zien, en verzadigd worden; door zijne kennis zal mijn knecht, de rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want hij zal hunne ongerechtigheden dragen.
12. Daarom zal ik hem een deel geven van velen, en hij zal de machtigen als een roof deelen; omdat hij zijne ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest en hij veler zonden gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heef

HOOFDSTUK 15.

1. EN Abinadi zeide tot hen: Ik wenschte dat gij zoudet verstaan dat [a]God zelf zal nederdalen onder de menschenkinderen en zijn volk zal verlossen.
2. En omreden hij in het vleesch [b]woont zal hij den Zoon van God genaamd worden, hebbende het vleesch onderworpen aan den wil des Vaders, zijnde de Vader en de Zoon.
3. De Vader, omreden hij door de kracht van God [c]ont-

a. ziet 2*b*. Mos. 7. *b*, ziet *b*, Mos. 3. *c*, 1 Nep. 11 : 13—21. Mos. 3 : 8, 9. Alma 7 : 10. 19 : 13. 3 Nep. 1 : 14. Mor. 9 : 12.

vangen was; en de Zoon [d]omreden het vleesch, wordende aldus:
Vader en Zoon.
4. En zij zijn [e]één God, zelfs de [f]Eeuwige Vader van
hemel en aarde.
5. En aldus wordt het vleesch den Geest [g]onderworpen
of de Zoon aan den Vader, zijnde [h]één God, [i]lijdt beproevin-
gen en geeft zich niet over aan de verleiding maar verdraagt
om bespot, gegeeseld, uitgeworpen en onteigend te worden door
zijn volk.
6. En na dit alles, na het werken van vele [j]machtige won-
deren onder de menschenkinderen zal hij geleid worden, gelijk
Jesaja zegt: [k]Als een schaap dat stom is voor den scheerder
alzoo doet hij den mond niet open.
7. Zoo zal hij geleid, [l]gekruisigd en geslagen worden; het
vleesch onderdanig [m]wordende zelfs tot den dood, de wil des
Zoons verslonden zijnde in den wil des Vaders.
8. En aldus verbreekt God de [n]banden des doods, de over-
winning verkregen hebbende over den dood; den Zoon kracht
gevende om de [o]voorspraak te zijn voor de menschenkinderen.
9. Opgevaren zijnde ten hemel, hebbende de ingewanden
der barmhartigheid; vervuld zijnde met medelijden tot de
menschenkinderen; staande tusschen hen en de rechtvaardig-
heid, de banden des doods [p]verbroken, de ongerechtigheden en
overtredingen van hen op [q]zich genomen en hen verlost heb-
bende; heeft hij aldus aan de eischen der rechtvaardigheid
voldaan.
10 En nu, ik zeg tot u: Wie zal zijn geslacht verklaren?
Ziet ik zeg tot u, wanneer zijne ziel als tot een [s]offer voor
zonde gesteld zal zijn, zoo zal hij zijn zaad zien. En nu, wat
zegt gij? En wie zal [t]zijn zaad zijn?
11. Ziet, ik zeg tot u, dat wie ook de woorden der profeten
gehoord heeft, ja, alle de heilige profeten, die geprofeteerd
hebben aangaande de komst des Heeren; Ik zeg tot u, dat alle
degenen die naar hunne woorden geluisterd hebben, en geloof-
den dat de Heere zijn volk zoude verlossen, en hebben uitge-
zien naar den dag voor eene vergeving hunner zonden, ik zeg
u dat dezen zijn zaad zijn of de erfgenamen van het Konink-
rijk Gods.
12. Want dezen zijn degenen, wier zonden hij gedragen
[u]heeft; deze zijn degenen, voor wie hij gestorven is, om hen
te verlossen van hunne overtredingen. En nu, zijn dezen niet
zijn zaad?

---

d, ziet *b*, Mos. 3. *e*, ziet *k*, 2 Nep. 31. *f*, ziet *a*, Mos. 3. *g*, vers 2. *h*, ziet *k*, 2 Nep. 31. *i*, ziet *s*, 2 Nep. 9. *j*, ziet *c*. Mos. 3. *k*, Mos. 14 : 7. Jes. 53 : 7. *l*, ziet *g*, Mos. 3. *m*, vers 2, 5. *n*, ziet *g* & *j*, 2 Nep. 9, *o*, ziet *e*, 2 Nep. 2. *p*, ziet *g* & *j*, 2 Nep. 9. *q*, Mos. 14 : 5–8, 11, 12. *r*, Mos. 14 : 8. *s*, Mos. 14 : 10. *t* vers 11—13, *u*, Mos. 14 : 12.

13. Zijn niet de profeten, een iegelijk die zijnen mond geopend heeft om te profeteeren, die niet in overtreding gevallen zijn? Ik meen alle de heilige profeten sedert de grondlegging der wereld? Ik zeg u dezen zijn zijn zaad.

14. En dezen zijn [v]degenen die vrede boodschappen, die goede boodschap van het goede brengen, die heil verkondigen, die tot Zion zeggen: Uw God regeert.

15. En hoe heerlijk op de bergen waren hunne voeten!

16. En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten dergenen die nog vrede verkondigen.

17. En wederom, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten dergenen die hierna vrede zullen verkondigen; ja van nu aan voor eeuwig!

18. En ziet, ik zeg tot u, dit is niet alles, Want o, hoe liefelijk op de bergen zijn de voeten desgenen die het goede boodschapt, die de grondlegger des vredes is, zelfs de Heere, die zijn volk verlost heeft, zelfs hem, die de zaligheid aan zijn volk brengt.

19. Want ware het niet voor de verlossing welke hij voor zijn volk gebracht heeft, welke bereid was voor de [w]grondlegging der wereld, ik zeg tot u, ware het niet voor dit, [x]al het menschdom zoude moeten omkomen.

20. Maar ziet, de banden des doods [y]zullen verbroken worden en de Zoon regeert en heeft kracht over den dood; daardoor brengt hij de [z]opstanding der dooden.

21. En daar komt eene opstanding; ja eene [2a]eerste opstanding; eene opstanding dergenen die geweest zijn, die zijn en zullen zijn tot de opstanding van Christus, want zoo zal hij genoemd worden.

22. En nu, de opstanding van alle de profeten en van allen die in hunne woorden geloofd hebben, of alle degenen die de geboden Gods onderhouden hebben, zullen voortkomen in de eerste opstanding; daarom zijn zij de eerste opstanding.

23. Zij zijn opgewekt om met God, die hen verlost heeft te wonen; aldus hebben zij het eeuwige leven door Christus, die de banden des doods verbroken heeft.

24. En dezen zijn degenen die deel hebben aan de eerste opstanding. en dezen zijn degenen die [2b]in hunne onkunde gestorven zijn voor dat Christus gekomen is, de zaligheid hun niet verkondigd geweest zijnde. En aldus brengt de Heere hunne herstelling te weeg en zij hebben deel in de eerste opstanding of hebben het eeuwige leven, verlost zijnde door den Heer.

25. En kleine kinderen hebben [2c]eveneens het eeuwige leven.

---

v, Mos. 12 : 21—24. Jes. 52 : 7—10. *w*, ziet *d*, Mos. 4. *x*, ziet *e* en *g*, 2 Nep. 9. *y*, ziet *g* en *j*, 2 Nep. 9. *z*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *2a*, ziet *g*, Jakob 4. *2b*, ziet *j*, Mos. 3. *2c*. ziet *m*, Mos. 3.

26. Maar ziet, en vrees, en beef voor God; want gij moest beven; want de Heer verlost niet een dergenen, die tegen hem opstaan en in hunne zonden sterven; ja, alle dingen die in hunne zonden zijn omgekomen sedert de grondlegging der wereld; die [2d]gewillig tegen God gerebelleerd hebben, die de geboden Gods geweten hebben en ze niet hebben willen houden; dezen zijn degenen die [2e]geen deel in de eerste opstanding hebben.

27. Moest gij daarom niet beven? Want de zaligheid komt tot niemand van dezulken; want zulken heeft de Heer niet verlost, noch kan de Heere dezulken verlossen, want hij kan zich zelven niet verloochenen; want de rechtvaardigheid wanneer die hare vereischten heeft, kan niet [2f]verloochend worden.

28. En ik zeg u dat de tijd zal komen dat de zaligheid des Heeren zal verkondigd worden aan elke natie, geslacht, taal en volk.

29. Ja Heere, [2g]uwe wachters zullen hunne stemmen verheffen; zij zullen te zamen zingen, want zij zullen zien van oog tot oog, wanneer de Heere Zion zal doen wederbrengen.

30. Breekt voort in vreugde; zingt te zamen, gij dorre plaatsen van Jeruzalem, want de Heere heeft zijn volk vertroost, hij heeft Jeruzalem verlost.

31. De Heere heeft zijnen Heiligen arm in de oogen van alle natiën ontbloot en alle de einden der aarde zullen de zaligheid van onzen God zien.

HOOFDSTUK 16.

1. EN het geschiedde nadat Abinadi deze woorden gesproken had dat hij zijne hand uitstrekte en zeide: De tijd zal komen, dat allen het heil des Heeren zullen zien; [a]dat alle natiën, geslachten, talen en volkeren van oog tot oog zullen zien, en voor God zullen belijden dat zijne oordeelen rechtvaardig zijn.

2. En dan zullen de goddeloozen uitgeworpen worden en zij zullen [b]reden hebben om te huilen, te weenen en te klagen en hunne tanden te knarsen; en dit, omdat zij niet willen luisteren naar de stem des Heeren; daarom verlost de Heere hen niet.

3. Want zij zijn wellustig en duivels, en de duivel [c]heeft kracht over hen; zelfs die [d]oude slang, welke onze eerste ouders verleidde, welke de oorzaak van hunnen val was, en oorzaak was dat geheel het menschdom vleeschelijk, wel-

---

2d, ziet k, Jakob. 6. 2e vers 24. 2f, Alma 42 : 1—26. 2g, Jes. 52 : 8—10. Mos. 12 : 22—24.

a, Mos. 3 : 20, 21. 15 : 28, 31. b, ziet k, 1 Nep. 15. c, ziet i, 2 Nep. 9. d, ziet i, 2 Nep. 2.

lustig en duivels werd, kennende het goed van het kwaad, zichzelven onderwerpende aan den duivel.

4. Aldus was [e] al het menschdom verloren; en ziet, zij zouden eindeloos verloren geweest zijn, ware het niet dat God zijn volk verlost uit hunnen verloren en gevallen toestand.

5. Doch herinnert u dat degenen, die in hunne vleeschelijke natuur voortdrijven en voortdrijven en voortgaan in de wegen der zonde, en opstaan tegen God, verblijven in hunnen gevallen staat en de duivel, heeft [f] alle macht over hen. Daarom zijn zij als of er geene verlossing bereid was, zijn de vijanden van God, gelijk de duivel een vijand tot God is.

6. En nu, indien Christus niet in de wereld gekomen was, sprekende van toekomstige dingen alsof zij alreeds geschied waren daar kon geene verlossing wezen.

7. En indien Christus niet uit den doode was opgestaan, of de banden des doods [g] verbroken had, zoodat het graf [h] geene overwinning meer had, en zoodat de dood [i] geenen prikkel meer had, zoo konde er geene opstanding wezen.

8. Maar daar is eene [j] opstanding; daarom heeft het graf [k] geene overwinning en is de [l] prikkel des doods in Christus vernietigd.

9. Hij is het [m] licht en het leven der wereld; een licht, dat eindeloos is, hetwelk nimmer verduisterd kan worden en alzoo een leven, hetwelk eindeloos is. zoodat er geen dood meer kan zijn.

10. Gelijk [n] dit sterfelijke de onsterfelijkheid aandoet, deze verderfelijkheid de onverderfelijkheid, en zal gebracht worden om voor den rechterstoel van God te staan, om door hem geoordeeld te worden volgens hunne werken of zij goed of kwaad geweest zijn.

11. Indien zij goed geweest zijn, tot de opstanding van eindeloos leven en geluk, en indien zij kwaad geweest zijn, tot de opstanding der eindelooze verdoemenis, om overgeleverd te worden [o] aan den duivel, die hen onderworpen had, hetwelk de verdoemenis is.

12. Gewandeld hebbende naar hunne eigene vleeschelijke willen en begeerten, den Heere nimmer aanroepende, terwijl de armen der barmhartigheid tot hen waren uitgestrekt; want de armen der barmhartigheid waren over hen uitgestrekt en zij wilden niet; gewaarschuwd zijnde over hunne ongerechtigheden, nochtans wilden zij dezelve niet verlaten; en zij waren geboden zich te bekeeren en zij wilden zich niet bekeeren.

---

e, ziet *e* en *g*, 2 Nep. 9. *f*, ziet *i*, 2 Nep. 9. *g*. ziet *g*, en *j*, Mos. 15. *h*, Mos. 15 : 8, 20. Alma 22 : 14. 27 : 28. *i*, vers 8. Alma 22 : 14. 24 : 23. Mor. 7 : 5 *j*, ziet *d*, 2 Nep. 11. *k*, vers 7. *l*, vers 7. *m*, Alma 38 : 9. 3 Nep. 9 : 18. 15 : 9. 18 : 16, 24. Ether 3 : 14. 4 : 12. Moro. 7 : 18. *n*, ziet *d*, 2 Nep. 2, alzoo *j* en *m*, 2 Nep, 9. *o*, ziet *i*, 2 Nep. 9.

13. En nu, moest gij niet beven en bekeeren van uwe zonden, en u herinneren dat het alleen in en door Christus is dat gij zalig kunt worden?
14. Daarom, indien gij de [p] wet van Mozes leert, leert dan dat het eene schaduw is van de dingen welke staan te komen.
15. Leert hun dat de verlossing door Christus, den Heere, komt, die de [q] eeuwige Vader is, Amen.

HOOFDSTUK 17.

1. EN nu, het geschiedde toen Abinadi deze woorden gesproken had, dat de Koning gebood dat de [a] priesters hem zouden vatten, en zouden trachten hem te dooden.
2. Doch er was een onder hen, wiens naam was Alma, die een afstammeling was van Nephi. En hij was een jong man, geloovende de woorden welke Abinadi gesproken had; want hij wist omtrent de boosheden waarvan Abinadi tegen hen getuigd had; daarom begon hij te pleiten met den Koning, dat hij niet toornig zoude zijn op Abinadi, maar zoude toelaten dat hij in vrede zoude vertrekken.
3. Maar de Koning werd nog meer toornig en liet Alma uitwerpen en zond zijne dienstknechten achter hem, dat zij hem zouden slaan.
4. Maar hij vlood van hen en verschool zich zoodat zij hem niet vonden. En hij, gedurende vele dagen verborgen zijnde, schreef al de woorden welke Abinadi gesproken had.
5. En het geschiedde dat de Koning zijne wacht rondom Abinadi deed komen en hem liet vatten, en zij bonden hem en wierpen hem in de gevangenis.
6. En na raad gehouden te hebben met zijne [b] priesters liet hij hem na drie dagen voor zich brengen.
7. En hij zeide tot hem: Abinadi, wij hebben eene beschuldiging tegen u gevonden en gij zijt de dood waardig.
8. Want gij hebt gezegd dat [c] God zelf zoude nederdalen tot de menschenkinderen en nu, om deze reden zult gij ter dood gebracht worden, tenzij gij herroepen wilt al de woorden, welke gij ten kwade van mij en mijn volk gesproken hebt.
9. Nu Abinadi zeide tot hem: Ik zal de woorden welke ik tot u gesproken heb aangaande dit volk, niet herroepen; want zij zijn waarachtig; en opdat gij moogt overtuigd zijn van hunne zekerheid, heb ik mij zelven overgegeven om in uwe handen te vallen.
10. En ik zal lijden tot den dood toe, en zal mijne woor-

---

p, ziet *o*, 2 Nep. 25. *q*, ziet *a*, Mos. 3.

a, ziet *f*, Mos. 11. *b*, ziet *f*, Mos. 11. *c*, Mos. 7 : 27. 13 : 34.

den niet herroepen; en zij zullen als eene getuigenis tegen u
staan. En indien gij mij verslaat, zoo vergiet gij onschuldig
bloed; en dit zal in den laatsten dag als eene getuigenis tegen
u staan.
11. En nu, Koning Noach zoude hem bijna loslaten, want
hij vreesde zijne woorden en was bang dat de oordeelen Gods
over hem zouden komen.
12. Maar de [d] priesters verhieven hunne stemmen tegen
hem en begonnen hem te beschuldigen, zeggende: Hij heeft den
Koning gelasterd. Daarom werd de Koning tot toorn tegen hem
opgehitst en gaf hem over, dat zij hem zouden slaan.
13. En het geschiedde dat zij hem namen en hem kastijd-
den met takkenbossen zelfs tot den [e] dood toe.
14. En nu, toen de vlammen hem begonnen te pijnigen,
riep hij tot hen zeggende:
15. Ziet, zooals gij doet met mij, zoo zal het geschieden
dat [f] uw zaad insgelijks aan velen zal doen lijden zelfs de pijnen
des doods door het vuur; en dit omreden zij gelooven in het
heil des Heeren, hunnen God.
16. En het zal geschieden dat gij bezocht zult worden met
alle soorten van ziekten omreden uwe ongerechtigheden.
17. En gij zult aan iedere hand geslagen en verdreven
en hier en daar verspreid worden, gelijk eene wilde kudde
voortgejaagd wordt door wilde en verscheurende beesten.
18. En te dien dage zult gij [g] gejaagd worden; gij zult door
de handen uwer vijanden genomen worden; dan zult gij lijden
de pijnen des doods door het vuur, gelijk ik heden moet lijden.
19. Aldus maakt God alle degenen die zijn volk vernieti-
gen. O God, ontvangt mijne ziel!
20. En toen Abinadi deze woorden gesproken had, viel
hij, hebbende de pijnen des [h] doods geleden door het vuur; ge-
dood zijnde omdat hij de geboden des Heeren, zijnen God, niet
wilde verloochenen; de waarheid zijner woorden verzegelde
hij met zijn leven.

HOOFDSTUK 18.

1. EN het geschiedde dat Alma, die gevloden was van de
dienstknechten van Koning Noach, van zijne zonden en boos-
heden bekeerde en stil onder het volk ging en de woorden van
Abinadi begon te verkondigen.
2. Aangaande hetgeen wat te komen stond en eveneens
aangaande de [a] opstanding der dooden en de verlossing van het

---

d, ziet *f*, Mos. 11. *e*, vers 18–20. Mos. 7 : 28. *f*, Mos. 13 : 10. Alma 25 : 7–12. *g*, Alma 25 : 8, 9. *h*, ziet *e*.

a, ziet *d*, 2 Nep. 2.

volk, die voortgebracht zoude worden door de kracht, de pijnen
en den dood van Christus, en zijne opstanding en verrijzenis in
den hemel.
3. En zoovelen als naar zijne woorden wilden luisteren
leerde hij. En hij leerde hen in het geheim opdat de Koning
het niet te weten zoude komen. En velen geloofden in zijne
woorden.
4. En het geschiedde dat zoovelen als in hem geloofden,
voortgingen naar eene plaats, genaamd [b] Mormon. die hare
naam ontvangen had van den Koning, liggende in de omstreken
van het land, zijnde van tijd tot tijd geteisterd door wilde
dieren.
5. En eene fontein van zuiver water in [c] Mormon zijnde,
zoo begaf Alma zich daar henen; en dicht bij het water was
eenig kreupelhout, waar hij zich op den dag verborg voor de
nasporingen des Konings.
6. En het geschiedde dat zoovelen als hem geloofden daar-
henen gingen om zijne woorden te hooren.
7. En het geschiedde na vele dagen dat er velen te zamen
vergaderd waren in de plaats Mormon om de woorden van Alma
te hooren. Ja, alle degenen die aan zijne woorden geloofden
om hem te hooren. En hij leerde hen en predikte hun bekee-
ring en verlossing en geloof in den Heere.
8. En het geschiedde dat hij tot hen zeide: Ziet, hier zijn
de [d] wateren van Mormon want aldus werden zij genoemd. En
nu, als gij verlangend zijt om tot de kudde van God te komen,
en om zijn volk genoemd te worden, en gewillig zijt om elkan-
ders lasten te dragen, zoodat zij licht mogen zijn,
9. Ja; en gewillig zijt om te treuren met de treurenden;
en te vertroosten diegenen die vertroosting noodig hebben; en
om ten allen tijde als getuigen van God te staan, in alle dingen
en in alle plaatsen waar ge u ook moogt bevinden, zelfs tot
den dood toe, opdat gij verlost moogt worden door God, en ge-
rekend worden onder degenen der [e] eerste opstanding opdat gij
het eeuwige leven moogt hebben.
10. Nu ik zeg u, indien dit het verlangen van uwe harten
is, wat hebt gij er tegen om [f] gedoopt te worden in den naam
des Heeren als een getuige voor hem, dat gij met hem een
verbond aangegaan hebt; dat gij hem wilt dienen en zijne ge-
boden wilt onderhouden, opdat hij zijnen Geest overvloediger
over u uitstorte.
11. En nu, toen het volk deze woorden gehoord had, klapten
zij in hunne handen van vreugde en riepen uit: Dit is het ver-
langen van onze harten.
12. En het geschiedde dat Alma, Helam nam, zijnde een
van de eersten, en ging en stond voort in het water, en riep:

---

b, vers 5, 8, 16, 30. 3 Nep. 5 : 12. Mos. 1 : 5. *c*, vers 4. *d*, vers 5.
e, ziet *g*, Jakob 4. *f*, ziet *u*, 2 Nep. 9.

zeggende: O Heere stort uwen Geest uit over uwen dienstknecht, opdat hij dit werk moge doen met een heilig harte.
13. En toen hij deze woorden gezegd had was de Geest des Heeren op hem en hij zeide: Helam, ik doop u, [g]hebbende autoriteit van den Almachtigen God, als eene getuigenis dat gij een verbond met hem gemaakt hebt om hem te dienen tot uwen dood, wat het sterfelijke lichaam aangaat, en moge de Geest des Heeren op u uitgestort worden en u het eeuwige leven geven door de verlossing van Christus, welke hij bereid had van voor de [h]grondlegging der wereld.
14. En nadat Alma deze woorden gesproken had werden Alma en Helam beiden begraven in het water; en zij stonden op en kwamen verheugd voort uit het water, vervuld zijnde met den Geest.
15. En wederom nam Alma een tweede en ging ten tweede male in het water en doopte hem evenals de eerste, met dit verschil, dat hij zelf niet wederom begraven werd in het water.
16. En op die wijze doopte hij allen, die tot de [i]plaats Mormom gingen, en zij waren ongeveer twee honderd en vier in getal; en zij waren gedoopt in de [j]wateren van Mormon en vervuld van de genade Gods.
17. En zij werden van dien tijd af genoemd de Kerk van God of de kerk van Christus. En het geschiedde dat ieder die [k]gedoopt werd door de macht en autoriteit van God tot zijne kerk werd toegevoegd.
18. En het geschiedde dat Alma macht van God verkregen hebbende priesters [l]verordineerde; ja een priester voor elk vijftigtal verordineerde hij, om tot hen te spreken en hun te leeren aangaande de dingen behoorende tot het Koninkrijk van God.
19. En hij gebood hun dat zij niets zouden leeren, dan hetgeen hij hun geleerd had en de dingen welke gesproken waren door den mond der heilige profeten.
20. Ja, hij gebood hun dat zij niets anders zouden prediken dan bekeering en geloof aan den Heere, die zijn volk verlost had.
21. En hij gebood dat er geene twist onder hen zoude zijn, maar dat zij met het oog voorwaarts zoude zien, hebbende één geloof en éénen doop, hebbende hunne harten te zamen gevoegd in eenheid en in liefde tot elkander.
22. En aldus gebood hij hun te prediken. En aldus werden zij de kinderen van God.
23. En hij gebood hun dat zij den [m] Sabbatdag zouden onderhouden en heiligen en eveneens iederen dag, zouden zij den Heere, hunnen God dank toebrengen.

---

g, Alma 5 : 3. 3 Nep. 11 : 25 *h*, ziet *d*, Mos. 4. *i*, ziet *k*. *j*, vers. 5, 8. *k*, ziet *u*, 2 Nep. 9. *l*, ziet c, Mos. 6. *m*, Mos. 13 : 16—19.

24. En hij gebood hun alzoo dat de [n] priesters, die hij verordineerd had, zouden werken met hunne [o] eigene handen om in hun onderhoud te voorzien.

25. En [p] een dag per week was toegewijd, dat zij zich te zamen zouden vergaderen om het volk te leeren, en den Heere, hunnen God, te eerbiedigen en verder zoo dikwijls het hun mogelijk was te zamen te vergaderen.

26. En de priesters waren niet afhankelijk van het volk voor [q] hun onderhoud; maar voor hunnen arbeid waren zij te ontvangen de genade van God, opdat zij mochten opgroeien in den Geest, hebbende de kennis van God, opdat zij mochten leeren met kracht, en autoriteit van God.

27. En verder gebood Alma dat het volk de kerk zoude mededeelen van hun onderhoud; een [r] iegelijk naar hetgeen hij had; indien hij overvloediger had, zoude hij overvloediger mededeelen en van dengene die weinig had, zoude maar weinig verlangd worden; en aan hem, die niets had zoude gegeven worden.

28. En aldus deelden zij mede van hunne goederen, uit hun eigen, vrijen wil en goede verlangens tot God, en aan de priesters die noodig hadden; ja, aan iedere benoodigde ziel.

29. En dit, zeide hij tot hen, was van God geboden; en zij wandelden in oprechtheid voor God, elkander mededeelende, zoowel naar het tijdelijke als naar het geestelijke, naar hunne benoodigdheden.

30. En nu, het geschiedde dat dit alles plaats vond in de plaats genaamd [s] »Mormon,” bij de [t] wateren van Mormon, in het [u] woud, hetwelk nabij die wateren is. De plaats van Mormon, de wateren van Mormon en het bosch van Mormon, hoe heerlijk waren die in de oogen dergenen, die daar tot eene kennis van hunnen Verlosser kwamen; en hoe gezegend zijn zij, want zij zullen voor eeuwig zijnen lof zingen.

31. En deze dingen geschiedden in de [v] omstreken van het land, opdat de Koning het niet te weten zoude komen.

32. Maar ziet, het geschiedde dat de Koning eene beweging onder zijn volk ontdekte, en zijne knechten uitzond om hen te wachten. Daarom, op den dag dat zij zich te zamen vergaderd hadden, om het woord des Heeren te hooren, werden zij door den Koning ontdekt.

33. De koning zeide dat Alma het volk ophitste tot opstand tegen hem, en zond daarom zijn leger om hen te vernietigen.

34. En het geschiedde dat Alma en het volk des Heeren [w] bekend gemaakt waren met de komst van het leger des Ko-

---

n, ziet *c*, Mos. 6. *o*, vers 26, 28. *p*, Alma 32 : 11. *q*, vers 24. *r*, Ziet *j*, Jakob 2. *s*, ziet *b*, Mos. 18. *t*, vers 5, 8. Mos. 26 : 15 *u*, vers 5. *v*, vers 4. *w*, Mos. 23 : 1.

nings; daarom namen zij hunne tenten en hunne gezinnen en vertrokken in de wildernis.

35. En zij waren ongeveer vierhonderd en vijftig zielen in getal.

HOOFDSTUK 19.

1. EN het geschiedde dat het [a] leger des Konings terug keerde, tevergeefs gezocht hebbende naar het volk des Heeren.

2. En nu ziet, de krachten des Konings waren klein en verminderd; en er begon verdeeldheid te heerschen onder het overblijfsel van zijn volk.

3. En het kleinste gedeelte begon bedreigingen te uiten tegen den Koning en er ontstond eene groote twist onder hen.

4. En er was een man onder hen, wiens naam was Gideon en hij, een sterk man zijnde en een vijand des Konings, trok zijn zwaard en zwoer in zijnen toorn dat hij den Koning zoude verslaan.

5. En het geschiedde dat hij met den Koning streed; en toen deze zag dat hij hem bijna zoude overwinnen vlood hij weg en spoedde zich naar den [b] toren welke nabij den [c] tempel was.

6. En Gideon achtervolgde hem, en stond op het punt den toren te beklimmen om den Koning te verslaan, toen de Koning zijne oogen opsloeg naar het land van [d] Shemlon, en ziet, het leger der Lamanieten was binnen de grenzen van het land.

7. En de Koning riep uit de angst zijns harten: Gideon spaart mij, want de Lamanieten zijn op ons en zij zullen ons verwoesten; zij zullen mijn volk vernietigen.

8. En de Koning was niet zooveel aangedaan over zijn volk, als hij om zijn eigen leven was; niettemin spaarde Gideon zijn leven.

9. En de Koning gebood het volk dat zij voor de Lamanieten zouden vlieden en ging hen zelf voor; en zij vluchtten in de wildernis met hunne vrouwen en kinderen.

10. En het geschiedde dat de Lamanieten hen achtervolgden, hen inhaalden en hen begonnen te slaan.

11. Het geschiedde dat de Koning hun gebood dat al de mannen hunne vrouwen en kinderen zouden [e] verlaten om te vluchten voor de Lamanieten.

12. Maar er waren velen, die ze niet wilden verlaten, maar liever bleven om met hen om te komen. En de anderen verlieten hunne vrouwen en kinderen en vloden weg.

13. En het geschiedde dat degenen, die bij hunne vrouwen en kinderen vertoefden, hunne [f] schoone dochters voor lieten

---

a, Mos. 18 : 33, 34. *b*, Mos. 11 : 12. *c*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *d*, ziet *d*, Mos. 10. *e*, vers 21, 19. *f*, vers 14.

staan en voor hen pleitten bij de Lamanieten, opdat zij hen
niet zouden slaan.
14. En het geschiedde dat de Lamanieten medelijden met
hen hadden want zij waren verrukt over de [g] schoonheid der
vrouwen.
15. Daarom spaarden de Lamanieten hun het leven, doch
namen hen gevangen en brachten hen terug naar het [h] land
Nephi, en stonden hun toe dat zij het land mochten bezitten
onder voorwaarde, dat zij Koning Noach in hunne handen
zouden overleveren, en eveneens hunne bezittingen; ja, [i] de
helft van hetgene zij bezaten; van hun goud, zilver en alle
hunne kostbare dingen; en aldus zouden zij elk jaar schatting
betalen aan den Koning der Lamanieten.
16. En nu, er bevond zich onder de gevangenen een der
zonen des Konings, wiens naam was [j] Limhi.
17. En nu, Limhi was verlangend dat zijn vader niet
vernietigd zoude worden; niettegenstaande hij bekend was met
de boosheden zijns vaders, daar hij zelf een rechtvaardig
mensch was.
18. En het geschiedde dat Gidion heimelijk lieden in de
wildernis zond om den Koning te zoeken, en eveneens degenen,
die met hem waren. En het geschiedde dat zij al het volk in
de wildernis ontmoetten, uitgezonderd den Koning en zijne
[k] priesters.
19. Nu, zij hadden in hunne harten gezworen dat zij wederkeeren
zouden naar het land van Nephi, en dat zij zich
zouden wreken, indien [l] hunne vrouwen en kinderen, en [m] degenen
die met hen achtergebleven waren, vermoord waren geworden;
en dat zij met hen zouden omkomen.
20. En de Koning gebood hun dat zij niet zouden terugkeeren,
waardoor zij toornig op hem werden en hem de pijnen
des doods deden lijden [n] door het vuur.
21. En zij waren op het punt om met de [o] priesters insgelijks
te handelen; maar dezen vloden van hem weg.
22. En het geschiedde dat zij op het punt waren naar het
land van Nephi terug te keeren, toen zij de lieden van Gideon
ontmoetten. Dezen vertelden hun alles, wat met hunne vrouwen
en kinderen [p] gebeurd was, en dat de Lamanieten hun
hadden toegestaan het land te blijven bezitten, onder voorwaarde
dat zij de [q] helft hunner bezitting als schatting zouden betalen.
23. En het volk vertelde den mannen van Gideon, dat zij den
Koning [r] verslagen hadden, en dat [s] zijne priesters in de wildernis
gevloden waren,
24. En het geschiedde dat zij naar het land van Nephi

g, vers 13. *h*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *i*, ziet *k*. Mos. 9. *j*, ziet *h*. Mos. 7. *k*, ziet *f*. Mos. 11. *l*, vers 11, 12. *m*, vers 12. *n*, Mos. 12 : 3, 10—12. *o*, ziet *f*. Mos. 11. *p*, vers 14, 15. *q*, ziet *k*. Mos. 9. *r*, vers 20. *s*, ziet *f*. Mos. 11.

terug keerden, zich verheugende dat [t] hunne vrouwen en kinderen niet omgebracht waren; en zij vertelden Gideon, wat zij met den Koning [u] gedaan hadden.

25. En het geschiedde, dat de Koning der Lamanieten zwoer, dat zijn volk hen niet zoude verslaan.

26. En Limhi, een zoon des Konings zijnde, en als opvolger zijns vaders door het volk aangesteld, zwoer aan den Koning der Lamanieten dat zijn volk [v] de helft hunner eigendommen als schatting zoude betalen.

27. En het geschiedde dat Limhi het Koninkrijk herstelde en wederom vrede onder zijn volk bracht.

28. En de Koning der Lamanieten zette [w] wachten rondom het land, om het volk van Limhi binnen de grenzen te houden, zoodat zij niet zouden vertrekken naar de wildernis; en hij onderhield zijne wachten van de [x] schatting, die hij van de Nephieten ontving.

29. En Koning Limhi had voortdurend vrede in zijn Koninkrijk gedurende den tijd van twee jaren, waarin de Lamanieten hen niet hinderden of hen niet zochten ten onder te brengen.

HOOFDSTUK 20.

1. EN er was eene plaats in [a] Shemlon, waar de dochteren der Lamanieten te zamen kwamen om te zingen, te dansen en zich te verheugen.

2. En het geschiedde dat er op zekeren dag slechts een klein getal te zamen waren om te zingen en te dansen.

3. En de [b] priesters van Koning Noach, zich schamende om wederom naar de [c] stad Nephi terug te keeren, en vreezende dat het volk hen zoude [d] slaan, durfden niet naar hunne vrouwen en kinderen terug te keeren.

4. En gebleven zijnde in de wildernis, en de dochteren der Lamanieten ontdekkende, verscholen zij zich en begluurden haar.

5. En toen er weinigen te zamen waren kwamen zij uit hunne schuilhoeken te voorschijn, grepen haar en droegen haar weg naar de wildernis tengetale van [e] vier en twintig.

6. En het geschiedde toen de Lamanieten hunne dochteren misten, dat zij toornig werden op het volk van Limhi, denkende dat zij deze daad bedreven hadden.

7. Daarom zonden zij hunne legers uit; ja, de Koning zelf ging aan het hoofd van zijn volk, en zij trokken op het land van Nephi aan om het volk van Limhi te verdelgen.

---

t, vers 14, 15, 19, 22. *u*, vers 20, 23. *v*, ziet *k*. Mos. 9. *w*, Mos. 21 : 5. 22 : 6—10. *x*, ziet *k*. Mos. 9.

a, ziet *d*. Mos. 10. *b*, ziet *f*. Mos. 11. *c*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *d*, Mos. 19 : 21. *e*, vers 6, 7, 15, 23. Mos, 23 : 30—35.

8. En nu, Limhi had hen van af den [f]toren, ontdekt, en alle toebereidselen tot den oorlog gezien. Daarom riep hij zijn volk te zamen en wachtte hen af in den velden en bosschen.

9. En het geschiedde toen de Lamanieten opgekomen waren, dat het volk van Nephi hen aanviel van uit hune wachtplaatsen en hen begon te slaan.

10. En het geschiedde dat de strijd zeer hevig was, want zij vochten gelijk leeuwen om hunne prooi.

11. En het geschiedde dat het volk van Limhi de Lamanieten begon te verdrijven, niettegenstaande zij slechts de helft van het aantal manschappen der Lamanieten bezaten. Maar zij vochten voor hun leven, voor hunne vrouwen en hunne kinderen. Daarom spanden zij zich in en vochten zij als leeuwen.

12. En het geschiedde dat zij den Koning der Lamanieten onder hunne dooden vonden. Hij, evenwel was niet dood, doch zwaar gewond op den grond blijven liggen; zoo overhaast was de vlucht van zijn volk.

13. En zij namen hem op, verbonden zijne wonden en brachten hem voor Limhi en zeiden: Ziet, hier is de Koning der Lamanieten, die eene wonde ontvangen heeft en onder de dooden is gevallen; zijn volk heeft hem verlaten; en ziet, wij hebben hem voor u gebracht en nu, laat ons hem slaan.

14. Doch Limhi zeide: Gij zult hem niet slaan, doch hem hierbrengen, opdat ik hem moge zien. En zij brachten hem. En Limhi zeide tot hem: Welke reden hadt gij om ten strijde te trekken tegen mijn volk? Ziet mijn volk heeft zijnen eed [g]niet verbroken, dien ik u gezworen heb; waarom zoudt gij dan den eed verbreken, welke gij aan mijn volk gezworen hebt?

15. En de Koning zeide: Ik heb den eed verbroken, omdat uw volk de dochteren mijns volks heeft [h]weggedragen; daarom heb ik in mijnen toorn mijn volk tegen u ten strijde doen optrekken.

16. En Limhi had niets gehoord aangaande deze zaak; daarom zeide hij: Ik zal onderzoek doen bij mijn volk, en wie dit ook gedaan heeft, zal omkomen. Daarom liet hij onderzoek doen bij zijn volk.

17 Nu toen Gideon, zijnde des Konings overste, deze dingen gehoord had, ging hij voort en zeide tot den Koning: Ik bid u, laat af; onderzoekt dit volk niet, en beschuldig het niet van deze euveldaad.

18. Want herinnert gij u de [i]priesters van uwen vader niet, die dit volk zocht te dooden? En zijn zij niet in de wildernis? En zijn zij niet degenen, die de dochteren der Lamanieten [j]geroofd hebben?

19. En nu, ziet, vertel den Koning deze dingen, opdat hij het aan zijn volk vertelle, zoodat zij bevredigd worden over

---

f, Mos. 11 : 12. *g*, Mos. 19 : 25, 26. *h*, vers 1—6. *i*, ziet *f*. Mos. 11. *j*, vers 5.

ons; want ziet zij maken zich alreeds gereed om tot ons op te
trekken, en wij zijn weinigen in getal.
20. Ziet, zij komen met hunne talrijke legers; en zoo de
Koning hen niet tevreden stelt moeten wij omkomen.
21. Want, zijn niet de woorden van Abinadi[k] vervuld welke
hij tot ons geprofeteerd heeft? en dit omreden wij niet naar de
woorden des Heeren wilden luisteren en bekeeren van onze
boosheden.
12. En nu, laat ons den Koning tevreden stellen, en den
[l]eed welken wij gezworen hebben, houden; want het is beter
dat wij in slavernij zijn, dan dat wij ons leven moeten ver-
liezen; daarom, laat ons ophouden, met zooveel bloed te ver-
gieten.
23. Nu, Limhi vertelde den Koning alle dingen aangaande
zijnen vader en de [m]priesters die in de wildernis gevlucht
waren en schreef het wegrooven der [n]dochteren aan hen toe.
24. En het geschiedde dat de Koning tevreden gesteld was
ten opzichte van zijn volk, en hij zeide: Laat ons voortgaan,
zonder wapenen, om mijn volk te ontmoeten en ik zweer u, dat
mijn volk uw volk niet zal slaan.
25. En het geschiedde dat zij den koning volgden en zonder
wapenen voortgingen naar de Lamanieten. En het geschiedde
dat zij hen ontmoetten; en de Koning der Lamanieten boog
zich voor hen neder en pleitte voor het volk van Limhi.
26. En toen de Lamanieten het volk van Limhi zagen,
dat zij zonder wapenen waren, hadden zij medelijden met hen
en werden tevreden gesteld en keerden met hunnen Koning
naar hun eigen land.

HOOFDSTUK 21.

1. EN het geschiedde dat Limhi en zijn volk wederkeer-
den naar de stad Nephi en hun land wederom in vrede be-
woonden.
2. En na vele dagen geschiedde het dat de Lamanieten
wederom vertoornd werden op de Nephieten, en in de omstre-
ken van het land kwamen.
3. Nu zij vreesden hen te verslaan, tengevolge van den [a]eed
welken de Koning aan Limhi gezworen had; maar zij sloegen
hen op [b]de wangen, en oefenden heerschappij over hen uit;
en begonnen [c]zware lasten op hunne ruggen te leggen en hen
voort te [d]drijven als stomme ezels,

---

k, Mos. 12 : 1—8. *l*, Mos. 19 : 26. *m*, ziet *f*. Mos. 11. *n*, vers 5.

a, Mos. 19 : 25. *b*, vers 3. Mos. 12 : 2. *c*, vers 13. Mos. 12 : 5
d, vers 13. Mos. 12 : 5.

4. Dit alles geschiedde, opdat het woord des Heeren zoude [e] vervuld worden.

5. En nu, de ellenden der Nephieten waren groot, en er bestond geen kans om zich zelven te redden uit hunne handen, want de Lamanieten [f] omringden hen van alle kanten.

6. En het geschiedde dat het volk tegen den Koning begon te murmureeren omreden hunne ellenden; en zij verlangden om den strijd te beginnen. En zij maakten het den Koning zeer lastig met hunne klachten; daarom stond hij hun toe om naar hun verlangen te handelen.

7. En zij vergaderden wederom te zamen en gordden hunne wapenrusting aan en trokken op tegen de Lamanieten om hen uit hun land te drijven.

8. En het geschiedde dat de Lamanieten hen overwonnen, hen terugdreven en velen van hen versloegen.

9. Nu er was groote rouw en geklaag onder het volk van Limhi; de weduwe treurde over haren man, de zoon en de dochter over hunnen vader en de broeders over hunne broederen.

10. Nu was er een groot aantal weduwen in het land die van dag tot dag riepen met groote macht, want zij waren zeer beangst uit vrees dat de Lamanieten tegen hen op zouden komen.

11. En het geschiedde dat hun voortdurend geroep den toorn van het overblijfsel van het volk van Limhi opwekte tegen de Lamanieten; en zij trokken wederom ten strijde; maar zij werden wederom teruggedreven en leden groote verliezen.

12. Ja, zij trokken ten derden male op, en leden insgelijks; en degenen, die niet verslagen waren keerden terug naar de stad Nephi.

13. En zij vernederden zich zelven in het stof en onderwierpen zich onder het [g] juk der slavernij, zich zelven onderwerpende om geslagen en hier en daar henengedreven en beladen te worden naar den wil hunner vijanden.

14. En zij vernederden zich in de diepste nederigheid en zij riepen krachtig tot God; ja, den geheelen dag riepen zij tot hunnen God, opdat hij hen uit hunne ellende zoude verlossen.

15. Nu, de Heere was zeer [h] traag om hun geroep te verhooren, ter wille hunner ongerechtigheden; niettemin verhoorde de Heere hunne beden en verzachtte de harten der Lamanieten, zoodat zij hunne lasten begonnen te verlichten; nochtans oordeelde de Heere het nog niet noodig, om hen uit de slavernij te verlossen.

16, En het geschiedde dat zij langzaam voorspoedig begonnen te worden in het land en het graan, hun vee en hunne kudden begonnen overvloediger te groeien, zoodat zij geenen honger behoefden te lijden.

---

e, Mos. 12 : 2—7. 20 : 21. *f*, ziet *w*. Mos. 19. *g*, Mos. 12 : 2—8. *h*, Mos. 11 : 24, 25.

17. Nu waren er veel [i]meer vrouwen dan mannen; daarom gebood Koning Limhi, dat [j]iedere man zoude mededeelen, om in het onderhoud der weduwen en hare kinderen te voorzien, opdat zij niet zouden omkomen; en dit deden zij omreden het groote getal dat verslagen was.

18. Het volk van Limhi hield zich zooveel mogelijk bij elkaar en verzorgde hun graan en hun vee.

19. En de Koning zelf durfde zich niet buiten de muren der stad te wagen,, tenzij hij zijne wacht met zich [k]nam, vreezende, dat hij misschien op de eene of andere wijze in de handen der Lamanieten zoude vallen.

20. En hij maakte dat zijn volk het land rondom bewaakte, opdat zij op de eene of andere manier de [l]priesters mochten vatten, die in de wildernis vertrokken waren, en die de [m]dochters der Lamanieten gestolen hadden en zulke groote verwoestingen onder hen teweeg gebracht hadden.

21. Want zij verlangden hen te vatten, opdat zij hen mochten [n]straffen; want gedurende den nacht waren zij in het land van Nephi gekomen en hadden hun graan en vele kostbare dingen geroofd; daarom zetten zij hunne wachten uit.

22, En het geschiedde dat er geene verwarringen meer waren tusschen de Lamanieten en het volk van Limhi, tot op den [o]tijd dat Ammon en zijne broederen in het land kwamen.

23. En de Koning met zijne wacht buiten de poorten der stad geweest zijnde, ontdekte Ammon en zijne broederen; en daar hij dacht dat zij de priesters van Noach waren, liet hij hen vatten, binden en in de gevangenis werpen. En waren zij de priesters van Noach geweest, hij had ze laten ombrengen.

24. Doch toen hij vernam dat zij het niet waren, maar dat zij zijne broeders waren, gekomen [p]uit het land Zarahemla, was hij vervuld met [q]zeer groote vreugde.

25. Nu, voor dat Ammom gekomen was, had Koning Limhi een [r]klein getal van zijne mannen gezonden om het land van Zarahemla te zoeken; maar zij konden het niet vinden, en waren verdwaald in de wildernis.

26. Niettemin hadden zij een land gevonden, dat bevolkt geweest was; een land, hetwelk [t]bedekt was met drooge beenderen, hetwelk bevolkt geweest was, doch dat verwoest was geworden, en [u]denkende dat het het land van Zarahemla was, waren zij weder naar het land van Nephi teruggekeerd, en daar eenige dagen voor Ammon [v]aangekomen.

27. En zij brachten een [w]geschrift met zich; ja, een ver-

---

i, vers 10, 11. *j*, ziet *j*, Jakob 2. *k*, Mos. 7 : 7, 10. *l*, ziet *f*, Mos. 11. *m*, Mos. 20 : 5. *n*, vers 23. Mos. 7 : 7—11. *o*, Mos. 7 : 6—13. *p*, ziet *h*, Omni 1. *q*, Mos. 7 : 14. *r*, Mos. 8 : 7. *s*, Mos. 8 : 8. *t*, Mos. 8 : 7—11. *u*, Mos. 8 : 7, 8. *v*, Mos. 7 : 6—11. *w* ziet *k*, Mos. 8.

slag van het volk, wiens beenderen zij gevonden hadden; en het was op metalen platen gegraveerd.

28. En nu Limhi, hoorende uit den mond van Ammon, dat Koning Mosiah de [x]gave van God had ontvangen, waardoor hij zulke graveeringen konde vertalen, was vervuld met blijdschap, en eveneens Ammon was verheugd.

29. Nochtans waren Ammon en zijne broeders met weemoed vervuld, omdat zoovelen hunner broeders verslagen waren.

30. En omdat Koning Noach [y]en zijne priesters oorzaak waren, dat het volk zoovele zonden en boosheden tegen God bedreven had; en zij treurden eveneens over den [z]dood van Abinadi en over het [2a]vertrek van Alma en het volk, dat met hem gegaan was, dat eene kerk van God gevormd had, door de sterkte en kracht Gods, en door geloof aan de woorden, welke door Abinadi gesproken waren.

31. Ja, zij treurden over hun vertrek, want zij wisten niet waarhenen zij gevloden waren. Nu, zij zouden zich met blijdschap met hen vereenigd hebben, want zij zelven hadden ook een verbond aangegaan met God om hem te dienen en zijne geboden te onderhouden.

32. Nu, sedert de komst van Ammon, had Koning Limhi eveneens een verbond met God gemaakt, evenals vele van zijn volk om hem te dienen en zijne geboden te onderhouden.

33. En het geschiedde dat Koning Limhi en velen van zijn volk verlangden om gedoopt te worden; maar er was niemand in het land die daartoe de [2b]macht van God ontvangen had. En Ammon weigerde om dit te doen, zich zelven een onwaardigen dienstknecht achtende.

34. Daarom vormden zij op dat oogenblik geene kerk, [2c]wachtende op den Geest des Heeren. Nu zij verlangden zeer om te worden gelijk Alma en zijne broederen, die in de wildernis gevloden waren.

35. Zij verlangden om [2d]gedoopt te worden, als een getuige en eene getuigenis dat zij gewillig waren om met geheel hun hart God te dienen; niettmin zij verlengden den tijd, en een verslag van hunnen doop zal later, [2e]gegeven worden.

36. Nu al de pogingen van Ammon en [2f]zijn volk en van Koning Limhi en zijn volk waren om uit de handen der Lamanieten en uit de [2g]slavernij verlost te worden.

———

x, ziet n, Mos. 8. y, ziet f, Mos. 11. z, Mos. 17 : 12—20. 2a Mos. 18 : 34, 35. 2b, Mos. 18 : 13. 17. 3 Nep. 11 : 25. 2c, vers 35, 2d, ziet u, 2 Nep. 9. 2e, Mos. 25 : 17, 18. 2f, Mos. 7 : 2. 3. 2g Mos. 21 : 13.

HOOFDSTUK 22.

1. HET geschiedde, dat Ammon en Koning Limhi met het volk gingen raadplegen hoe zij zich uit de slavernij konden verlossen; en zij maakten dat al het volk zich te zamen vergaderde opdat zij het gevoelen van het volk in deze zaak mochten hooren.

2. En het geschiedde, dat zij geenen weg konden vinden om zich uit de slavernij te verlossen, tenzij het was hunne vrouwen, kinderen, hun vee en hunnen kudde met zich te nemen en te vertrekken naar de wildernis; want de Lamanieten waren zoo talrijk geworden, dat het onmogelijk was voor het volk van Limhi, om zich tegenover hen te stellen en zich door middel van het zwaard uit de slavernij te verlossen.

3. Nu, het geschiedde, dat [a] Gideon voor den koning stond, en tot hem zeide: Nu o koning, gij hebt tot hiertoe dikwijls naar mijne woorden geluisterd, toen wij streden met onze broederen de Lamanieten.

4. En nu, o Koning, indien gij mij een onverdienstelijke dienstknecht gevonden hebt, of zoo ge tenminste naar de woorden geluisterd hebt, die ik voor dit oogenblik gezegd heb, welke u van [b] dienst geweest zijn, verlang ik dat gij op dit oogenblik naar mijne woorden zult luisteren; en ik wil uw dienstknecht zijn en dit volk uit de slavernij verlossen.

5. En de Koning stond hem toe, dat hij zoude spreken. En Gideon zeide tot hem:

6. Ziet den [c] achterweg door den achtermuur aan de achterzijde der stad. De Lamanieten of de wachten der Lamanieten zijn des nachts dronken; laat ons daarom een bevel onder al het volk uitzenden dat zij hun vee en hunne kudden te zamen vergaderen, en dat zij ze bij nacht in de wildernis drijven.

7. En ik zal volgens uw bevel gaan en [d] de laatste schatting betalen van den wijn aan de Lamanieten, en zij zullen [e] dronken worden; en wij zullen trekken langs den [f] geheimen weg, ter linkerzijde van het kamp, wannneer zij dronken en in slaap zijn.

8. Aldus willen wij met onze vrouwen en kinderen, vee en kudden naar de wildernis vertrekken, en wij zullen [g] om het land van Shilom trekken.

9. En de Koning luisterde naar de woorden van Gideon.

10. En Koning Limhi zorgde dat zijn volk hun vee te zamen bracht en hij zond de [h] schatting van den wijn naar de Lamanieten, en zond bovendien nog eene hoeveelheid wijn als geschenk aan hen; en zij dronken [i] vrij van den wijn welke Koning Limhi hen gezonden had.

---

a, Mos. 20 : 17. *b*, Mos. 20 : 17—22. *c*, vers 7. *d*, Mos. 19 : 26. *e*, vers 6—10. *f*, vers 6. *g*, vers 11, ziet *f*. Mos. 7. *h*, vers 7. *i*, vers 6, 7.

11. En het geschiedde dat het volk van Limhi in den nacht vertrok naar de wildernis met hun vee en hunne kudden en zij gingen [j] rondom het land van Shilom in de wildernis en trokken voort in de richting van het [k] land van Zarahemla, geleid wordende door Ammon en [l] zijne broederen.

12. En zij hadden al hun goud, zilver en alle kostbaarheden welke zij dragen konden met zich genomen, evenals voedsel; en zij zett'en hunne reis voort.

13. En na vele dagen in de wildernis te zijn geweest kwamen zij in het [m] land van Zarahemla, en vereenigden zich met zijn volk en werden zijne onderdanen.

14. En het geschiedde dat Mosiah hen met vreugde ontving, en hij ontving alzoo hunne [n] geschriften en eveneens de [o] geschriften welke door het volk van Limhi gevonden waren.

15. En het geschiedde toen de Lamanieten bemerkten dat het volk van Limhi bij nacht uit het land vertrokken was, dat zij een [p] leger in de wildernis zonden om hen te achtervolgen.

16. En nadat zij hen gedurende twee dagen achtervolgd hadden, geraakten zij het spoor bijster, waardoor zij [q] verdwaalden in de wildernis.

HOOFDSTUK 23.

Een verslag van Alma en het volk des Heeren hetwelk verdreven was in de wildernis door het volk van Koning Noach.

1. ALMA, [a] gewaarschuwd zijnde, door den Heere dat de [b] legers van Koning Noach op hen aantrokken, maakte dit bekend aan zijn volk en vergaderde daarom hun vee en hun graan en vertrok met zijn volk in de wildernis voor de legers van Koning Noach.

2. En de Heere versterkte hen, zoodat het volk van Koning Noach hen niet konde inhalen of ombrengen.

3. En zij vluchtten gedurende [c] acht dagen in de wildernis.

4. En zij kwamen aan een land; ja, aan een zeer schoon, voortreffelijk land, een land met zuiver water.

5. En zij sloegen hunne tenten op en begonnen den grond te bebouwen en gebouwen te zetten, enz. ja, zij waren zeer industrieel en werkten zeer ijverig.

---

j, Vers 8, ziet *f*. Mos. 7. *k*, ziet *h*. Omni 1. *l*, Mos. 7 : 2, 3. *m*, ziet *h*. Omni 1. *n*, Verslag van Zeniff. Mos. 9. *o*, ziet *k*. Mos. 8. *p*, Mos. 23 : 30—39. *q*, Mos. 23 : 30, 36, 37.

a, Mos. 11 : 34, 35. *b*, Mos. 18 : 33, 34. 19 : 1. *c*, Acht dagen reizen van Mormon bij de grenzen van Nephi.

6. En het volk verlangde dat Alma koning over hen zou
zijn; want hij was door zijn volk zeer bemind.
7. Maar hij zeide tot hen: Ziet het is niet nuttig dat wij
eenen koning hebben; want de Heere zegt: Gij zult [d]niet het ééne
vleesch boven het andere achten, of een mensch zal zich niet
boven een ander verheffen; daarom zeg ik u: het is niet noodig
eenen koning te hebben.
8. Niettemin, indien het mogelijk was dat gij altijd recht-
vaardige lieden voor koningen kondet hebben, het zoude wel
voor u zijn eenen koning te bezitten.
9. Maar herinnert u de [e]boosheid van Koning Noach en
zijne priesters; en ik zelf was in eene snaar [f]gevangen, en deed
vele dingen welke afschuwelijk waren voor de oogen des Heeren,
welke mij eene [g]zware bekeering veroorzaakten.
10. Niettemin, na vele beproevingen verhoorde de Heere
mijne roepstem en hij beantwoordde mijne gebeden, en heeft
mij besteld als een instrument in zijne handen; om [h]zoovelen
van u tot de kennis van zijne waarheid te brengen.
11. Hierin verheerlijk ik mij zelven niet, want ik ben on-
waardig om mij zelven te verheerlijken.
12. En ik zeg tot u: Gij zijt verdrukt door Koning Noach
en in [i]slavernij gebracht geworden aan hem en zijne priesters
en tot ongerechtigheden door hen verleid; daarom waart gij
gebonden met de banden der ongerechtigheid.
13. En nu, gelijk ge door de kracht van God uit deze
banden verlost zijt, zelfs uit de [j]handen van Koning Noach en
zijn volk, en alzoo uit de banden der ongerechtigheid, evenzoo
verlang ik, dat gij standvastig zijt in deze vrijheid, waarmede
gij vrijgemaakt zijt en dat gij [k]niemand vertrouwt om een
Koning over u te zijn.
14. En eveneens, vertrouw [l]niemand uw leeraar noch uw
dienaar te zijn, tenzij het een man van God is, wandelende in
zijne wegen en onderhoudende zijne geboden.
15. Aldus leerde Alma zijn volk dat een iegelijk mensch
zijne naasten zoude liefhebben [m]gelijk zich zelven; zoodat er
geene twist onder hen zoude zijn.
16. Nu Alma was [n]hooge priester, zijnde de grondlegger
der kerk.
17. En het geschiedde dat niemand autoriteit ontving om
te prediken of te leeren, tenzij die hem was gegeven door God;
Daarom wijdde hij al hunne priesters en hunne leeraren toe,
en niemand werd toegewijd tenzij hij een rechtvaardig mensch was.

---

d, Vers 8—15. Mos. 18 : 21—29. 27 : 3—5. ziet *j*. Jakob 2. *e*, Mos. 11 : 1—15. *f*, Mos. 17 : 1—4. 24 : 8—12. *g*, Mos. 18 : 1. *h*, Mos. 18 : 35. *i*, Mos. 11 : 2—15. *j*, vers 1—3. Mos. 18 : 34, 35. *k*, vers 6—9. Mos. 29 : 5—36. *l*, Mos. 18 : 18—29. *m*, Mos. 18 : 21, 3 Nep. 14 : 12. *n*, Mos. 18 : 18, ziet *c*. Mos, 6.

18. Waardoor zij over hun volk waakten en hen voedden
met de dingen der rechtvaardigheid.
19. En het geschiedde dat zij zeer voorspoedig begonnen
te worden in het land, dat zij het land [o] »Helam" noemden.
20. En het geschiedde dat zij vermenigvuldigden en zeer
voorspoedig waren in het land Helam; en eene stad bouwden,
welke zij de stad Helam noemden.
21. Niettemin, wanneer de Heere het noodig acht zijn volk
te kastijden, beproeft hij hun geduld en hun geloof.
22. Niettemin, wie ook zijn vertrouwen in hem stelt, die
zal ten laatsten dage [p] verheven worden. En aldus was het
met dit volk.
23. Want ziet, ik wil u toonen dat zij in slavernij gebracht
waren en niemand kon hen verlossen dan de Heere hun
God, ja, de God van Abraham, Izaäk en Jakob.
24. En het geschiedde dat hij hen verloste, en hij toonde
zijne machtige kracht aan hen, en groot was hunne vreugde.
25. Want terwijl zij in het land Helam waren; ja, in de
stad [q] Helam, geschiedde het, terwijl zij bezig waren het omliggende
land te bebouwen, dat een léger van Lamanieten in
hunne nabijheid was.
26. Nu, het geschiedde dat de broederen van Alma uit
hunne velden vluchtten en zich in de stad Helam te zamen
vergaderden, en zij waren verschrikt, tengevolge van de verschijning
der Lamanieten.
27. Maar Alma ging voort en stond onder hen en vermaande
hen, dat zij niet verschrikt behoefden te wezen; maar
zich den Heere hunnen God zouden herinneren en hij zoude
hen verlossen.
28. Daardoor verminderde hunne vrees, en begonnen zij
tot den Heer te roepen dat hij de harten de Lamanieten zoude
vermurwen opdat zij hen zouden sparen met hunne vrouwen
en kinderen.
29. En het geschiedde dat de Heere de harten der Lamanieten
vermurwde. En Alma en zijne broeders gingen voort
en gaven zich in hunne handen over. En de Lamanieten namen
het [r] land Helam in bezit.
30. Nu, de legers der Lamanieten, welke het volk van
Limhi achtervolgd hadden, waren gedurende vele dagen in de
wildernis [s] verdwaald.
31. En ziet, zij hadden die [t] priesters van Koning Noach
gevonden in eene plaats welke [u] Amulon genoemd werd, en zij

---

o, vers 20, 25, 26, 29, 35, 38. 39. 27 : 26. Alma 24 : 1. *p*, 1 Nep. 13 : 37. 16 : 2. Alma 26 : 7. 26 : 28. 38 : 5. 3 Nep. 15 : 1. 27 : 14, 15, 22. Mor. 2 : 19. Ether 4 : 19. *q*, ziet *o*. *r*, ziet *o*. *s*, Mos. 22 : 16. *t*, ziet *f*. Mos. 11. *u*, vers 32, 35, 39. Mos. 24 : 1, 4, 5, 8—11. 25 : 12. Alma 21 : 2—4. 23 : 14. 24 : 1, 28—30. 25 : 4—12. 43 : 13, 14.

hadden het land van Amulon in bezit genomen en waren begonnen den grond te bebouwen.
32. De naam van hunnen leider was Amulon.
33. En het geschiedde dat Amulon met de Lamanieten pleitte; en hij zond hunne vrouwen, welke de [v] dochteren der Lamanieten waren, voort om met hunne broederen te pleiten opdat zij hare mannen niet zouden ombrengen.
34. En de Lamanieten hadden medelijden met Amulon en zijne broeders, en brachten hen niet om terwille [w] hunner vrouwen.
35. En Amulon en zijne broeders vereenigden zich met de Lamanieten, en togen op reis door de wildernis om het land van Nephi te zoeken, toen zij het land [x] Helam ontdekten dat in bezit was van Alma en zijne broederen.
36. En het geschiedde, dat de Lamanieten aan Alma en zijne broederen beloofden, hun hunne vrijheid en het leven te laten behouden, indien zij hun den weg zouden wijzen welke naar het [y] land van Nephi leidde.
37. Doch nadat Alma hun den weg gewezen had welke naar het land van Nephi leidde, verbraken de Lamanieten hunne beloften en zetten [z] wachten rondom het land Helam, over Alma en zijne broederen.
38. En de overigen gingen naar het land Nephi, en een gedeelte van hen keerde wederom terug naar het land Helam, en brachten met zich de vrouwen en kinderen der wachters, die in het land achtergebleven waren.
39. En de Koning der Lamanieten had aan [2a] Amulon toegestaan dat hij Koning en heerscher over zijn volk zoude zijn, dat in het land Helam was; niettemin, hij zoude geene macht hebben om iets te doen, tegen den wil van den Koning der Lamanieten.

———

HOOFDSTUK 24.

1. EN het geschiedde dat Amulon genade vond in de oogen van den Koning der Lamanieten; daarom stond de Koning hem en zijne broeders toe, dat zij [a] leeraars over zijn volk zouden aanstellen; ja, over het volk dat in [b] Shemlon en [c] Shilom en in [d] Amulon was.
2. Want de Lamanieten hadden al deze landen in bezit genomen, waarover de Koning der Lamanieten koningen aanstelde.

---

v, Mos. 20 : 5, 6, 18. *w*, vers 33. *x*, ziet *o*. *y*, ziet *b*, 2 Nep. 5. *z*, vers 38. *2a*, ziet *u*.

——

a, vers 4—6. *b*, ziet *d*. Mos. 10. *c*, ziet *f*, Mos. 7. *d*, ziet *u*, Mos. 23.

3. De naam van den Koning der Lamanieten was [e] Laman, genoemd naar zijnen vader; daarom werd de Koning genoemd Laman. En hij was Koning over een groot volk.

4. En hij stelde [f] leeraren aan uit de broeders van Amulon in elk land hetwelk in bezit was van zijn volk; en aldus begon men de [g] taal van Nephi te leeren onder de Lamanieten.

5. En zij waren met elkaar een vriendelijk volk, niettegenstaande zij God niet kenden. En de [h] broederen van Amulon leerden hen niets aangaande den Heere, hunnen God, noch de wet van Mozes, noch de woorden van Abinadi.

6. Maar zij leerden hun dat zij [i] hun verslag zouden behouden, en dat zij elkaar zouden [j] schrijven.

7. En aldus begonnen de Lamanieten te groeien in rijkdommen en begonnen met elkaar handel te drijven, en werden een groot, sluw en wijs volk, in betrekking tot de wijsheid der wereld; zelfs een zeer slim volk dat zich verheugde in alle soorten van goddeloosheden en plunderingen, uitgezonderd onder hunne broederen.

8. En nu geschiedde het, dat Amulon heerschappij begon te voeren over Alma en zijne broederen, en hen begon te vervolgen, en oorzaak was dat zijne kinderen hunne kinderen vervolgden.

9. Want Amulon wist dat Alma [l] een van des Konings priesters geweest was en dat hij het was, die de woorden van Abinadi geloofde en uit de tegenwoordigheid des Konings verdreven was geworden. Daarom was hij toornig op hem, want hij was onderdanig aan Koning Laman; nochtans had hij macht over hen en legde hen zware taken op en stelde opzichters over hen aan.

10. En het geschiedde dat hunne ellende zoo groot was, dat zij met alle macht tot God riepen.

11. En Amulon gebood dat zij hun geroep zouden staken, en stelde wachten over hen, om hen te bewaken; en wie onder hen ook gevonden zoude worden, die tot God riep, zoude ter dood gebracht worden.

12. En Alma en zijn volk verhieven hunne stemmen niet tot den Heere, hunnen God, maar stortten hunne harten voor hem uit; en hij kende de gedachten hunner harten.

13. En het geschiedde, dat de stem des Heeren tot hen kwam in hunne beproevingen, zeggende: Heft uwe hoofden op en weest vertroost, want ik weet welk verbond gij met mij

---

e, Mos. 9 : 10 11. 10 : 6. *f*, vers 1. *g*, Omtrent 470 jaren waren voorbijgegaan sedert de Nephieten en Lamanieten gescheiden waren gedurende welken tijd de taal der Nephieten onder de Lamanieten verbasterd was geworden. *h*, ziet *f*, Mos. 11. *i*, de geschiedenis der Lamanieten. *j*, in de karakters der Nephieten. *k*, Mos. 23 : 32. *l*, Mos. 17 : 2—4.

gemaakt hebt en ik zal een verbond met mijn volk maken en hen uit de slavernij verlossen.

14. En ik wil de lasten [m]verlichten welke op uwe schouders gelegd zijn, zoodat gij ze niet kunt voelen op uwe ruggen, terwijl gij in slavernij zijt; en dit zal ik doen, opdat gij moogt staan als getuigen voor mij hiernamaals; en opdat gij zeker moogt weten, dat ik, de Heere God, mijn volk bezoek in hunne beproevingen.

15. En het geschiedde dat de lasten, welke op Alma en zijne broederen gelegd waren, [n]licht werden gemaakt; ja, de Heer gaf hun kracht, opdat zij hunne lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich met blijdschap en geduld aan den wil des Heeren.

16. En het geschiedde dat hun geloof en geduld zoo groot was, dat de stem des Heeren wederom tot hen kwam, zeggende: Zijt vertroost, want morgen zal ik u uit de slavernij verlossen.

17. En hij zeide tot Alma: Gij zult voor dit volk gaan, en ik zal met u gaan, en dit volk uit de slavernij [o]verlossen.

18. En het geschiedde dat Alma en zijn volk gedurende den nacht hun vee bij elkaar vergaderde, evenals hun graan; ja, den geheelen nacht waren zij bezig.

19. En in den ochtend liet de Heere een diepen [p]slaap over de Lamanieten komen, en al hunne opzichters waren in een diepen slaap.

20. En Alma en zijn volk vertrokken naar de wildernis, en toen zij den geheelen dag gereisd hadden sloegen zij hunne tenten op in eene vallei. en zij noemden de vallei «Alma« omdat deze hen in de wildernis leidde.

21. En in de vallei Alma stortten zij hunne dankgebeden uit voor God, omdat hij hun barmhartig geweest was, hunne lasten verlicht had, en hen verlost had uit de [q]slavernij; want zij waren in slavernij en niemand konde hen verlossen dan alleen de Heere God.

22. En zij brachten Gode dank; ja, alle mannen, alle vrouwen en alle kinderen, die spreken konden; en zij verhieven hunne stemmen in lof tot hunnen God.

23. En de Heere zeide tot Alma: Haast u, gij en uw volk, en trekt uit dit land, want de Lamanieten zijn [r]ontwaakt en achtervolgen u; daarom gaat uit dit land en ik zal de Lamanieten in deze [s]vallei tegenhouden, opdat zij niet verder gaan om dit volk te achtervolgen.

24. En het geschiedde dat zij uit de vallei trokken en hunne reis voortzetten in de wildernis.

---

m, vers 9, 15 *n*, vers 9, 14. *o*. vers 13, 21. Mos. 25 : 10. 27 : 16. Alma 5 : 5, 6. 29 : 11, 12. 36 : 2, 29. *p*, vers 23. *q*, ziet *o*, *r*, vers 19. *s*, vers 20, 21.

25. En nadat zij [t]twaalf dagen in de wildernis vertoefd hadden, kwamen zij in het [u]land van Zarahemla aan en Koning Mosiah ontving hen [v]alzoo met vreugde.

HOOFDSTUK 25.

1. EN Koning Mosiah deed al het volk te zamen vergaderen.
2. Nu er waren niet zoovelen van de kinderen van Nephi of zoovelen dergenen die afstammelingen van Nephi waren, als er volk van Zarahemla was, die eene [a]afstammeling was van Mulek en dergenen die met hem in de wildernis kwamen.
3. En er waren niet zoovelen van het volk van Nephi en van Zarahemla, als er waren van de Lamanieten; ja, zij bereikten niet de helft van hun aantal.
4. Nu al het volk van Nephi was te zamen vergaderd, en alzoo al het volk van Zarahemla en [b]zij waren in twee lichamen of deelen vergaderd.
5. En het geschiedde dat Mosiah las, en liet lezen voor zijn volk de [c]verslagen van Zeniff; ja, hij las de verslagen van het volk van Zeniff van af den tijd dat zij het land van Zarahemla [d]verlaten hadden, tot op het oogenblik dat zij weder [e]teruggekeerd waren.
6. En hij las eveneens het verslag van Alma en zijne broederen en al hunne beproevingen van af den tijd dat zij het land Zarahemla [f]verlaten hadden tot op het oogenblik dat zij weder [g]teruggekeerd waren.
7. Nu, toen Mosiah geëindigd was met het lezen der verslagen, stond het volk, hetwelk in het land vertoefd had, verstomd van verwondering en verbazing.
8. Want zij wisten niet wat te denken; want toen zij degenen zagen die [h]uit de slavernij verlost waren, waren zij vervuld met zeer groote blijdschap.
9. En wederom, toen zij dachten aan diegenen hunner broeders die door de Lamanieten verslagen waren, werden zij met droefheid vervuld en schreiden zij tranen van smart.
10. En wederom, toen zij dachten aan de onmiddelijke goedheid Gods, en Zijne kracht in het [i]verlossen van Alma en zijne broeders uit de handen der Lamanieten en uit de slavernij, verhieven zij hunne stemmen en gaven God dank.

---

t, Twaalf dagreizen van de vallei Alma. Van Helam tot de vallei Alma was eene dagreize. Ziet *c*, Mos. 23. Dientengevolge van de stad van Nephi tot Zarahemla was omtrent 22 dagreizen. *u*, ziet *h*, Omni 1. *v*, Mos. 22 : 14.

a, ziet *i*, Omni 1. *b*, vers 13. *c*, ziet de inhoud van het boek Mosiah Hoofdstuk 9. *d*, Mos. 9 : 3, 4. *e*, Mos. 22 : 13. *f*, Mos. 9 : 34. *g*, Mot. 24 : 25. *h*, Mos. 22 : 11—13. *i*, Mos. 24 : 16—25.

11. En wederom, toen zij dachten aan de Lamanieten, die hunne broeders waren, aan hunnen zondigen en verdorven staat, waren zij vervuld met pijn en smart over het welzijn hunner zielen.

12. En het geschiedde dat degenen, die de kinderen van Amulon en zijne broederen [j] waren, welke de [k] dochteren der Lamanieten tot vrouwen genomen hadden, ontevreden waren over het gedrag hunner vaderen; en zij wilden niet langer bij de namen hunner vaderen genoemd worden; daarom namen zij den naam van Nephi aan, opdat zij de kinderen van Nephi genoemd, en gerekend zouden worden onder diegenen, die Nephieten genoemd werden.

13. Nu, [l] al het volk van Zarahemla werd gerekend onder de Nephieten, en dat omreden het koninkrijk aan niemand overgegeven was dan aan diegenen, die afstammelingen van Nephi waren.

14. Nu, het geschiedde toen Mosiah geëindigd was met het spreken en met het [m] lezen voor het volk, dat hij verlangde dat Alma tot het volk zoude spreken.

15. En Alma sprak tot hen, toen zij in groote deelen tezamen waren; en hij ging van het eene deel naar het andere predikende tot het volk bekeering en geloof aan den Heere.

16. En hij vermaande het volk van Limhi en zijne broeders, alle degenen die uit de slavernij [n] verlost waren, dat zij zich zouden herinneren dat het de Heere was, die hen verlost had.

17. En het geschiedde nadat Alma het volk vele dingen geleerd had en een einde aan het spreken gemaakt had, dat Koning Limhi verlangde gedoopt te worden; en al zijn volk verlangde eveneens te worden gedoopt.

18. Daarom ging Alma voort in het water en doopte hen; ja, hij [o] doopte hen op dezelfde wijze als hij zijne [p] broederen gedoopt had in de wateren van Mormon; en zoovelen als hij doopte, behoorden tot de Kerk van God; en dit omreden hun geloof in de woorden van Alma.

19. En het geschiedde dat Koning Mosiah Alma toestond om kerken te stichten door het geheele land van Zarahemla, en hem macht gaf om priesters en leeraren over iedere kerk te [q] verordineeren.

20. Nu, dit werd gedaan omdat er zooveel volk was, dat zij allen niet geregeerd konden worden door éénen leeraar, noch het woord van God in ééne vergadering konden hooren.

21. Daarom vergaderden zij zich in verschillende afdeelingen, kerken genaamd, iedere kerk hebbende haar eigen

---

j, Mos. 20 : 3, 5. *k*, Mos. 20 : 5. 23 : 33. *l*, Omni 1 : 19. *m*, vers 5—7. *n*, Mos. 22 : 11—13. 24 : 16—25. *o*, ziet *u*, 2 Nep. 9. Mos. 21 : 32—35. *p*, Mos 18 : 8—17. *q*, ziet *c*, Mos. 6.

priesters en leeraars; en iedere priester predikte het woord, zooals het hem gegeven was door den mond van Alma.
22. Niettegenstaande er vele kerken waren, waren zij alle ééne kerk, de kerk van God; want er werd in alle kerken niets anders gepredikt dan bekeering en geloof in God.
23. Nu waren er zeven kerken in het land van Zarahemla. En het geschiedde dat ieder, die verlangde den [r]naam van Christus, en van God op zich te nemen, zich vereenigde met de kerken van God.
24. En zij werden genoemd: «Het volk van God." En de Heere stortte zijnen Geest uit over hen, en zij werden gezegend, en waren zeer voorspoedig in het land.

HOOFDSTUK 26.

1. NU, het geschiedde dat er velen van het opkomend geslacht waren die de woorden van Koning Benjamin niet konden verstaan, daar zij kleine kinderen waren in den tijd toen hij tot zijn volk sprak; en zij geloofden de overleveringen hunner vaderen niet.
2. Zij geloofden niet wat gezegd was geworden aangaande de [b]opstanding der dooden; noch geloofden zij aangaande de komst van Christus.
3. En omreden hun ongeloof konden zij de woorden van God niet verstaan, en waren hunne harten verhard.
4. En zij wilden niet [c]gedoopt worden noch zich met de kerk [d]vereenigen. En wat het geloof aanging waren zij een verdeeld volk, en bleven zulks zelfs in hunnen vleeschelijken en zondevollen staat, want zij wilden den Heere, hunnen God, niet aanroepen.
5. Nu, gedurende de regeering van Mosiah waren zij niet half zoo talrijk als het volk van God; maar omreden hunne tweedracht onder de broederen vermeerderde hun getal.
6. En het geschiedde dat zij velen die tot de kerk behoorden, overhaalden met hunne verleidende woorden, en oorzaak waren dat zij [e]zondigden; daarom werd het noodig dat degenen die in de Kerk waren en zondigden vermaand zouden worden door de Kerk.
7. En het geschiedde dat zij voor de priesters gebracht werden, en door de leeraren aan de [f]priesters werden overge-

---

r, ziet e, Mos. 5.

a. Mos. 2—5 hoofdstukken. b, ziet d, 2 Nep. 2. c, ziet u, 2 Nep. 9. d, Mos. 18 : 17. 25 : 18—23. Alma 4 : 4, 5. 3 Nep. 26 : 21. e, vers 7—13, 19, 25—36. Alma 5 : 57, 58. 6 : 3. f, ziet c, Mos. 6.

leverd, en de priesters brachten hen voor Alma, die de [g]hooge priester was.
8. Nu, Koning Mosiah had Alma autoriteit over de Kerk gegeven.
9. En het geschiedde dat Alma niet wist wat hij met hen doen moest; want er waren vele getuigen tegen hen; ja, het volk stond en getuigde van de groote hoeveelheid hunner boosheden.
10. Nu, er had nog nooit zoo iets plaats gevonden in de Kerk; daarom was Alma in zijnen geest bedroefd en maakte hij dat zij voor den Koning gebracht werden.
11. En hij zeide tot den Koning: Hier zijn velen die wij voor u gebracht hebben, die aangeklaagd zijn door hunne broederen en zij zijn in verschillende ongerechtigheden bevonden. En zij bekeeren zich niet van hunne zonden, daarom hebben wij hen voor u gebracht opdat gij hen moogt oordeelen naar hunne misdaden.
12. Maar Koning Mosiah zeide tot Alma: Ziet, ik oordeel hen niet, daarom geef ik hen over in uwe handen om geoordeeld te worden.
13. En nu was de geest van Alma wederom verstoord; en hij ging en vroeg den Heere wat hij zoude doen in deze zaak; want hij vreesde dat hij verkeerd zoude handelen in de oogen des Heeren.
14. En het geschiedde nadat hij zijne geheele ziel voor God had uitgestort, dat de stem des Heeren tot hem kwam, zeggende:
15. Gezegend zijt gij, Alma, en gezegend zijn degenen die [h]gedoopt zijn in de [i]wateren van Mormon. Gij zijt gezegend omreden uw groot geloof in de woorden van mijnen knecht Abinadi.
16. En gezegend zijn zij omreden hun groot geloof in de woorden welke gij tot hen gesproken hebt.
17. En gezegend zijt gij omreden gij eene [j]Kerk gesticht hebt onder dit volk; en zij zullen gesticht blijven en zij zullen mijn volk zijn.
18. Ja, gezegend is dit volk, dat gewillig is mijnen [k]naam te dragen; want naar mijnen naam zullen zij genoemd worden; en zij zijn de mijnen.
19. En omreden gij van mij verzocht hebt aangaande den [l]overtreder, zijt gij gezegend.
20. Gij zijt mijn knecht en ik maak een verbond met u, dat gij het eeuwige leven zult hebben, en dat gij mij zult dienen en voortgaan in mijnen naam en mijne schapen te zamen zult vergaderen.

---

g. Mos. 23 : 16. 29 : 42. Alma 4 : 4, 18, 20. 5 : 3, 44, 49. 6 : 8. 8 : 11, 23. 13 : 1—20. 16 : 5. 30 : 21, 22, 23, 29. 43 : 2. 46 : 6, 38. 49 : 30. Hela 3 : 25. *h*, ziet *u*, 2 Nep. 9. *i*, ziet *t*, Mos. 18. *j*, Mos. 25 : 19—24. *k*, ziet *e*, Mos. 5. *l*, ziet *e*,

21. En die mijne stem hooren zullen mijne schapen zijn' en zult gij in de Kerk ontvangen en ik zal ze eveneens ontvangen.

22. Want ziet, dit is mijne [m] Kerk; wie ook gedoopt is, zal [n] gedoopt zijn tot bekeering. En wien gij ook ontvangt, zal in mijnen naam gelooven, en hem zal ik vrijelijk vergeven.

23. Want ik ben het die de zonden der wereld op zich neemt; want ik ben het, die dezelve [o] geschapen heeft; en ik ben het, die ééne plaats aan mijne rechterhand toestaat, aan hem, die gelooft tot het einde.

24. Want ziet, naar [p] mijnen naam zullen zij genoemd worden; en indien zij mij kennen zullen zij voortkomen en eeuwiglijk eene plaats aan mijne rechterhand hebben.

25. En het zal geschieden wanneer de tweede bazuin zal schallen, dat zij, die mij nimmer gekend hebben, voortkomen zullen en voor mij zullen staan.

26. En dan zullen zij weten dat ik de Heere, hun God, ben; dat ik hun Verlosser ben, maar dat zij niet verlost wilden worden.

27. En dan zal ik aan hen bekennen dat ik hen nooit gekend heb; en zij zullen gaan in het [q] eeuwig vuur, bereid voor den duivel en zijne engelen.

28. Daarom zeg ik u, dat hij die mijne stem niet wil hooren, [r] niet in de kerk opgenomen zal worden; want ik zal hem ten laatsten dage niet ontvangen.

29. Daarom zeg ik u: Gaat, en wie ook tegen mij [s] overtreedt zult gij oordeelen volgens de zonde welke hij begaan heeft; en indien hij zijne zonden voor u en mij belijdt en zich in de oprechtheid zijns harten bekeert, zult gij hem vergeven en zal ik hem eveneens vergeven.

30. Ja, en zoo dikwijls als mijn volk zich bekeert, wil ik hun hunne overtredingen tegen mij vergeven.

31. En gij zult [t] elkaar de overtredingen vergeven; want voorwaar zeg ik u: Hij die zijns naasten overtredingen niet vergeeft wanneer hij zegt te bekeeren, die heeft zich onder de verdoemenis gesteld.

32. Nu, ik zeg u: Gaat, en wie niet van zijne zonden bekeeren wil, zal [u] niet onder mijn volk gerekend worden; en dit zult gij van nu af voortaan onderhouden.

33. En het geschiedde toen Alma deze woorden gehoord had, dat hij ze nederschreef, opdat hij ze mocht hebben en dat hij het volk der Kerk mocht oordeelen naar de [v] geboden Gods.

34. En het geschiedde dat Alma ging en degenen oordeelde

---

m, ziet *d*. *n*, ziet *u*, 2 Nep. 9. *o*, ziet *l*, Mos. 5. *p*, ziet *e*, Mos. 5. *q*, ziet *k*, 1 Nep. 15. *r*, ziet *d*. *s*, ziet *e*. *t*, 3 Nep. 13 : 14, 15 *u*, vers 34—36. *v*. vers 28—32.

volgens het woord des Heeren die in hunne ongerechtigheden gevat waren.

35. En wie ook van zijne zonden bekeerde, en ze [w]beleed, die rekende hij onder het volk der Kerk.

36. En degenen, die hunne zonden niet wilden belijden noch van dezelve wilden bekeeren, werden [x]niet gerekend onder het volk der Kerk en hunne namen werden uitgewischt.

37. En het geschiedde dat Alma al de zaken der Kerk regelde en zij verkregen wederom vrede in het land en werden zeer voorspoedig in de zaken der Kerk, oprecht wandelende voor God, velen ontvangende en [y] doopende.

38. En al deze dingen deed Alma en zijne medearbeiders die over de Kerk gesteld waren, wandelende in alle naarstigheid, leerende het woord van God in alle dingen; lijdende alle soorten van beproevingen en ellende, vervolgd wordende door alle degenen die niet tot de Kerk van God behoorden.

39. En zij vermaanden hunne broederen, en zij werden eveneens vermaand; een iegelijk door het woord van God naar zijne zonden welke hij bedreven had; door God geboden wordende, onophoudelijk te [z] bidden en in alle dingen dankbaar te zijn.

HOOFDSTUK 27.

1. EN het geschiedde, dat de vervolgingen door de ongeloovigen tegen de Kerk zoo groot werden dat de Kerk tegen hunne leiders begon te murmureeren en te klagen over deze zaak, en zij brachten hun beklag in bij Alma. En Alma bracht de zaak voor hunnen Koning Mosiah. En Mosiah raadpleegde met zijne priesters.

2. En het geschiedde, dat Koning Mosiah een bevelschrift uitzond door het geheele land, dat geen ongeloovige iemand mocht vervolgen, die tot de Kerk behoorde.

3. En er werd een streng gebod in alle de Kerken gegeven, dat er geene vervolgingen plaats zouden vinden; dat er [a] gelijkheid zoude zijn onder alle menschen.

4. Dat geen hoogmoed of trotschheid hunne vrede zoude verontrusten; dat een iegelijk zijne naasten zoude achten [b]als zich zelven, arbeidende eigenhandig voor zijn onderhoud.

5. Ja, en alle hunne [c]priesters en leeraren zouden met hunne [d] eigene handen arbeiden voor hun onderhoud in alles, behalve in geval van ziekte of behoeftige omstandigheden; en

---

w, vers 29, 30. *x*. vers 32. *y*, ziet *u*, 2 Nep. 9. *z*, ziet *e*, 2 Nep. 32.

a, ziet *j*, Jakob 2. *b*, ziet *l*, Mos. 4. *c*, ziet *c*, Mos. 6. *d*, Mos. 18 : 24, 26.

wanneer zij deze dingen zouden doen, zouden zij voortgaan in de genade Gods.

6. En er begon wederom veel vrede te zijn in het land; en het volk werd talrijk en breidde zich uit over de oppervlakte der aarde, terwijl zij ten noorden, ten zuiden, ten oosten en ten westen groote steden en dorpen in alle deelen des lands bouwden.

7. En de Heere bezocht hen, en gaf hun voorspoed; en zij werden een groot en rijk volk.

8. Nu, de [e] zonen van Mosiah werden onder de ongeloovigen gerekend; en eveneens werd een der zonen van Alma, Alma genaamd naar zijn vader Alma onder hen gerekend. Niettegenstaande hij naar zijnen vader genoemd was, werd hij een goddeloos en afgodisch man. Hij was een man van vele woorden en sprak vele vleiende woorden tot het volk, waardoor velen hem volgden en handelden naar zijn voorbeeld, doende alle soorten van ongerechtigheden.

9. En hij werd een groote hinderpaal voor de vooruitgang van de Kerk van God, daar hij de harten van het volk wegstal, vele oneenigheden onder het volk veroorzaakte en den vijand van God eene gelegenheid gaf zijne kracht over hen uit te oefenen.

10. En nu, het geschiedde terwijl hij rondging om de Kerk van God te verwoesten, want hij ging in 't geheim rond met de zonen van Mosiah [f] zoekende de Kerk te verwoesten en het volk des Heeren af te brengen tegenovergesteld de geboden van God, of zelfs van den Koning.

11. En zooals ik tot u zeide, als zij rond gingen rebelleerende tegen God, ziet de engel des Heeren [g] verscheen hen, en daalde als 't ware neder in eene wolk; en hij sprak als met de stem des donders, welke de [h] aarde, waarop zij stonden, deed schudden.

12. En zoo groot was hunne verwondering, dat zij ter aarde vielen en de woorden niet verstonden welke hij tot hen sprak.

13. Niettemin riep hij wederom, zeggende: Alma, staat op! want waarom vervolgt gij de Kerk van God? Want de Heere heeft gezegd: [i] Dit is mijne Kerk en ik zal haar daarstellen, en niets zal haar vernietigen, dan alleen de overtreding mijns volks.

14. En de Engel zeide wederom: Ziet, de Heere heeft de gebeden zijns volks gehoord, en eveneens de gebeden van zijnen knecht Alma, die uw vader is; want hij heeft met veel geloof voor u gebeden, dat gij tot de kennis der waarheid mocht gebracht worden; daarom ben ik gekomen om u te overtuigen van de kracht en de autoriteit van God, opdat de

---

e, vers 10, 34. f. Mos. 28 : 3, 4. Alma 26 : 17, 16. 36 : 6, 9, 11. 38 : 7. g, vers 15, 18. Alma 36 : 5—11. 38 : 7. h, vers 15. 18. Alma 36 : 7. 38 : 7. i, Mos. 26 : 22.

gebeden zijner knechten verhoord mogen worden volgens hun
geloof.
15. En nu ziet, kunt gij de kracht Gods tegenspreken?
Want ziet, [j]schudt de aarde niet door mijne stem? En kunt
gij mij eveneens niet voor u [k]zien? En ik ben door God
gezonden.
16. Nu, ik zeg u: Gaat en herinnert u de gevangen-
schap uwer vaderen in het land van [l]Helam en in het [m]land
van Nephi; herinnert u welke groote dingen hij voor hen ge-
daan heeft; want zij waren in slavernij, en hij heeft hen [n]ver-
lost, En nu, ik zeg u: Alma, gaat uwen weg en zoek niet
meer de Kerk te verwoesten, opdat de gebeden der geloovigen
mogen verhoord worden, en zoo gij niet voor u zelven ver-
worpen wilt worden.
17. En het geschiedde, dat deze de laatste woorden waren
welke de engel tot Alma sprak; en hij vertrok.
18. En Alma, en degenen, die met hem waren vielen
[o]wederom ter aarde; want groot was hunne verwondering; want
met eigen oogen hadden zij eenen engel des Heeren [p]gezien,
en zijne stem was den donder gelijk en deed de aarde [q]schudden;
en zij wisten dat alleen de kracht Gods de aarde kon doen
schudden en beven, alsof zij van elkaar zoude scheiden.
19. En nu, de verwondering van Alma was zoo groot, dat
hij den mond niet kon openen, hij werd zwak, zoodat hij zijne
handen niet konde bewegen; daarom werd hij opgenomen door
zijne metgezellen, die hem als een hulpelooze droegen tot hij
voor zijnen vader gelegd was.
20. En zij verhaalden zijnen vader al hetgeen met hem ge-
beurd was; en zijn vader verheugde zich, want hij wist, dat
het de kracht Gods was.
21. En hij liet de menigte vergaderen, opdat zij getuigen
zouden zijn van datgene, wat de Heer aan zijnen zoon gedaan
had evenals aan diegenen die met hem waren.
22. En hij liet de [s]priesters te zamen vergaderen, en zij
begonnen te [t]vasten en te bidden tot den Heere, hunnen God,
opdat hij den mond van Alma wilde [u]openen, zoodat hij mocht
spreken; en opdat zijne [v]beenen hunne kracht terug moch-
ten ontvangen, opdat de oogen van het volk geopend mochten
worden om te zien en te weten de goedheid en heerlijkheid Gods.
23. En het geschiedde nadat zij gedurende twee dagen en
twee nachten [w]gevast en gebeden hadden, dat de beenen van

---

j, ziet *h*. *k*, ziet *g*. *l*, ziet *o*. Mos. 23. *m*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *n*, Mos. 24 : 17—21. 18 : 34. 23 : 1—4. *o*, vers 12. *p*, ziet *g*. *q*, ziet *h*. *r*, vers 22. *s*, ziet *c*. Mos. 6. *t*, vers 23. Alma 5 : 46. 6 : 6. 8 : 26. 10 : 7. 17 : 39. 28 : 6. 30 : 2. Hela 3 : 35. 3 Nep. 13 : 16—18. 27 : 1. 4 Nep. 1 : 12. Moro. 6 : 5. *u*, vers 19, 23. *v*, vers 19, 23. *w*, vers 22, ziet *t*.

Alma hunne kracht terug ontvingen en hij opstond en begon te spreken, hen vermanende opgeruimd te zijn.

24. Want, zeide hij, ik ben bekeerd van mijne zonden en door den Heere verlost geworden; ziet, ik ben van den Geest [x]geboren.

25. En de Heere zeide tot mij: Verwondert u niet, dat al het menschdom, mannen en vrouwen, alle natiën, geslachten, talen en volkeren wederom moeten [y]geboren worden; zelfs geboren van God; veranderd uit hunnen wellustigen en gevallen staat tot eenen staat van rechtvaardigheid, van God verlost zijnde, zijne zonen en dochteren wordende.

26. En aldus worden zij nieuwe menschen; en wanneer zij dit niet doen, kunnen zij op geene wijze het Koninkrijk Gods beërven.

27. Ik zeg u: Indien dit zoo niet is, zoo moeten zij verworpen worden; en dit weet ik, omdat ik gelijk een verworpene was.

28. Niettemin, na veel in beproevingen doorworsteld te hebben, bekeerende nabij tot den dood, heeft de Heere mij in zijne barmhartigheid waardig geacht mij uit de [z]eeuwige vlammen te rukken; en ik ben van God geboren.

29. Mijn ziel is verlost geworden uit de gal der bitterheid en de banden der goddeloosheid. Ik was in den donkersten afgrond, maar nu aanschouw ik het wonderlijke licht Gods. Mijne ziel was gepijnigd met [2a]eeuwige wroeging, maar ik ben losgerukt en mijne ziel is niet meer gepijnigd.

30. Ik verwierp mijnen Verlosser en verloochende datgene waarvan door onze vaderen gesproken is geworden; maar nu, opdat zij mogen voorzien dat hij zal komen en dat hij zich elk kreatuur zijner schepping herinnert, wil hij zich zelven aan allen bekend maken.

31. Ja, [2b]elke knie zal buigen, en elke tong zal hem belijden. Ja, zelfs ten laatsten dage, wanneer alle menschen zullen staan om door hem geoordeeld te worden, zullen zij belijden dat hij God is; dan zullen zij, die in zonden voor God leven, belijden dat het oordeel eener [2c] eeuwige straf voor hen rechtvaardig is; en zij zullen schudden, beven en wegzinken onder den [2d] luister van zijn alziend oog.

32. En het geschiedde van dien tijd af dat Alma voortging het volk te leeren, evenals degenen die met hem waren op het oogenblik toen de engel aan hen verscheen; rondreizende door het geheele land, verkondigende aan al het volk de dingen welke zij gehoord en gezien hadden en predikende het woord Gods in vele beproevingen, daar zij zeer vervolgd werden door de ongeloovigen en door velen hunner geslagen werden.

---

x, ziet *c*. Mos. 5. *y*, ziet *c*. Mos. 5. *z*, ziet *k*. 1 Nep. 15. 2*a*, ziet *m*. Jakob 6. 2*b*, Mos. 16 : 1, 2. Leer en Ver. 88 : 104. 2*c*, ziet *m*. Jakob 6. 2*d*, ziet *c*. Jakob 2.

33. Maar, niettegenstaande dit alles, waren zij tot veel troost voor de Kerk, bevestigende hun geloof en hen vermanende met lankmoedigheid en veel inspanning om de geboden Gods te onderhouden.

34. En [2e] vier hunner waren de zonen van Mosiah, en hunne namen waren: Ammon, Aäron, Omner en Himni; deze zijn de namen der zonen van Mosiah.

35. En zij reisden door het geheele [2f] land van Zarahemla, en onder al het volk dat onder het bestuur van Koning Mosiah stond terwijl zij ijverig streefden de schade te herstellen, welke zij aan de Kerk berokkend hadden; belijdende al hunne zonden en verkondigende alle [2g] dingen, die zij gezien hadden; terwijl zij de profetiën en de schriften uitlegden aan al degenen, die verlangden dezelve te hooren.

36. En aldus waren zij instrumenten in de handen van God en brachten zij velen tot de kennis der waarheid; ja, tot de kennis van hunnen Verlosser.

37. En hoe gezegend waren zij! want zij [2h] verkondigden vrede; zij verkondigden de goede boodschap en verkondigden aan het volk dat de Heere regeerde.

———

HOOFDSTUK 28.

1. NU geschiedde het, nadat de [a] zonen van Mosiah al deze dingen gedaan hadden, dat zij een klein getal met zich namen, en tot hunnen vader, den Koning, wederkeerden, en van hem verlangden dat hij hun wilde toestaan dat zij met degenen, die zij gekozen hadden mochten opgaan naar het [b] land van Nephi, opdat zij de dingen. welke zij gehoord hadden mochten prediken en dat zij het woord van God aan hunne broederen, de Lamanieten mochten mededeelen.

2. Opdat zij hen misschien tot de kennis van den Heer, hunnen God mochten brengen en hen overtuigen van de ongerechtigheden hunner vaderen; en dat zij hen misschien mochten bekeeren van hunne [c] haat tegen de Nephieten, dat zij alzoo gebracht mochten worden om zich in den Heere, hunnen God, te verheugen, dat zij vriendelijk jegens elkaar mochten worden en dat er geene twist meer zoude zijn in het geheele land, dat de Heer, hun God, aan hen geschonken had.

3. Nu, zij waren verlangend dat de zaligheid verkondigd zoude worden aan alle kreaturen, want zij konden niet gedoogen dat de ziel van eenig mensch zoude verloren gaan; ja, de gedachte dat eenige ziel [d] eindelooze wroeging moest verduren, deed hen schudden en beven.

2*e*, vers 10. 2*f*, ziet *h*. Omni 1. 2*g*, vers 10—17. 2*h*, Mos. 15 : 14—17.

a, Mos. 27 : 34. *b*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *c*, ziet *n*. Jakob 7. *d*, ziet *m*. Jakob 6.

4. En aldus werkte de Geest des Heeren op hen; want
zij waren de [e] slechtste zondaren. En de Heere zag goed in
zijne eindelooze barmhartigheid hen te sparen; niettemin leden
zij hevige zielefoltering, omreden hunne ongerechtigheden, en
leden veel door de vrees dat zij voor eeuwig verworpen zouden
worden.
5. En het geschiedde dat zij vele dagen met hunnen vader
pleitten dat zij naar het [f] land van Nephi mochten gaan.
6. En Koning Mosiah ging en vroeg den Heere of hij zijne
zonen zoude laten vertrekken naar de Lamanieten om het woord
te verkondigen.
7. En de Heere zeide tot Mosiah: Laat hen opgaan, want
velen zullen in hunne woorden gelooven en zij zullen het eeuwige
leven hebben en ik wil uwe zonen uit de handen der Lamanieten [g] verlossen.
8. En het geschiedde dat Mosiah hun toestond te gaan en
te doen volgens hun verzoek.
9. En zij ondernamen hunne reis in de wildernis om te gaan
en het woord te prediken onder de Lamanieten; en ik zal een [h] verslag van hun werk hier later geven.
10. Nu, Koning Mosiah had niemand aan wien hij het
Koninkrijk kon opdragen; want er was niet een zijner zonen
die het bestuur er over wilde aanvaarden.
11. Daarom nam hij de geschriften, welke op de [i] geel
koperen platen gegraveerd waren en eveneens de [j] platen van
Nephi en alle dingen welke hij bewaard en onderhouden had
volgens de geboden Gods, nadat hij de verslagen vertaald had
en laten schrijven, welke op de gouden [k] platen waren, welke
door het volk van Limhi gevonden waren en welke hem door
de handen van Limhi overgeleverd waren.
12. En dit deed hij omreden de groote behoefte van zijn
volk; want zij waren zeer verlangend te weten aangaande dat
volk, [l] hetwelk verwoest was.
13. En hij vertaalde ze door middel der [m] twee steenen,
welke in twee randen eener boog bevestigd waren.
14. Nu deze dingen waren bereid van af het begin, en
overhandigd geworden van geslacht tot geslacht met het doel
om talen te vertalen.
15. En zij waren bewaard en onderhouden geworden door
de hand des Heeren, opdat hij aan elk kreatuur, dat het land
zoude bezitten, zoude openbaren de ongerechtigheden en de
gruwelen van zijn volk.
16. En wie ook deze dingen had, werd volgens oud gebruik [n] »Ziener" genoemd.

---

e, Mos. 27 : 8—11. *f*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *g*, Alma 17 : 35. 19 : 22, 23. *h*, Alma 17—28 hoofdstukken. *i*, ziet *a*. 1 Nep. 3. *j*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *k*, ziet *k*. Mos. 8. *l*, ziet *j*. Mos. 8. *m*, ziet *n*. Mos. 8. *n*, Mos. 8 : 13—18.

17. Nu, nadat Mosiah geëindigd was met het vertalen dezer geschriften, ziet, zoo gaven zij een verslag van het volk [o] dat verwoest was; van den tijd dat zij verwoest waren terug tot het bouwen van den [p] grooten toren, toen de Heere de taal van het volk verwarde; en zij waren verspreid geworden over de [q] oppervlakte der aarde; en van dien tijd terug tot de [r] schepping van Adam.

18. Nu, dit verslag maakte dat het volk van Mosiah zeer treurig was; ja, het was vervuld met verdriet; niettemin, het gaf hun veel kennis, waarin zij zich verheugden.

19. En dit verslag zal later [s] geschreven worden, want ziet, het is nuttig dat al het volk bekend worde met de dingen welke in dit verslag geschreven zijn.

20. En nu, zooals ik tot u zeide: Nadat Koning Mosiah deze dingen gedaan had nam hij de geel koperen [t] platen en alle dingen welke hij onderhouden had, en gaf ze over aan Alma, die de zoon van Alma was; ja, [u] al de verslagen en alzoo de [v] vertalers en gaf ze over aan hem, hem gebiedende dat hij dezelve zoude bewaren en onderhouden, en alzoo een verslag te houden van het volk, dat zij van het eene geslacht aan het andere moest overhandigd worden zooals zij overhandigd waren vanaf den tijd dat Lehi Jeruzalem verlaten had.

HOOFDSTUK 29.

1. NU, toen Mosiah dit gedaan had, zond hij door het geheele land, onder al het volk, dat hij hunnen wil wenschte te weten, wien zij tot Koning verlangden.

2, En het geschiedde dat de stem des volks kwam, zeggende: Wij verlangen dat Aäron, uw zoon, onze Koning en heerscher zij.

3. Nu, Aäron was gegaan tot het [a] land van Nephi, daarom konde de Koning het bestuur niet aan hem overdragen, en Aäron wilde het bestuur niet op zich nemen; noch was er een van de [b] zonen van Mosiah gewillig het bestuur te aanvaarden.

4. Daarom zond Koning Mosiah wederom onder het volk; ja, een geschreven woord zond hij onder het volk. En deze waren de woorden, welke geschreven waren, zeggende:

5. Hoort, o gij mijn volk of mijne broeders, want ik acht u als zoodanig; want ik verlang dat gij de zaak zoudt overwegen welke gij geroepen zijt te overwegen; want gij zijt verlangend eenen Koning te hebben.

---

o, ziet j. Mos. 8. *p*, Toren van Babel, Omni 1 : 20—22. Ether 1 : 1—5. *q*, Ether 1 : 33. *r*, ziet *m*. Mos. 2. *s*, Boek van Ether. *t*, ziet *a*. 1 Nep. 3. *u*, De twee stellen platen van Nephi, het zwaard van Laban, de wonderlijke bal, vier-en-twintig gouden platen, de koperen platen. *v*, ziet *n*. Mos: 8.

a, ziet *b*. 2 Nep. 5. *b*, Mos. 27 : 34

Nu, ik maak u bekend, dat hij, aan wien het Konink-
ebehoort, geweigerd heeft het te aanvaarden en het
ijk niet op zich wil nemen.
En nu, indien er een ander in zijne plaats zoude ge-
rden, vrees ik, dat er twist zoude ontstaan; en wie weet
zoon, aan wien het Koninkrijk [d]toebehoort, niet toornig
orden en een deel van dit volk achter zich zoude weg-
hetwelk oorlogen en twisten onder u zoude veroorza-
twelk de oorzaak zoude zijn van veel bloedvergieten
verdraaiingen van de wegen des Heeren, de zielen van
k verwoestende.
Nu, ik zeg u: Laat ons wijs zijn en deze dingen over-
want wij hebben geen recht om mijn zoon te verwoes-
h zouden wij het recht hebben een ander te verwoesten
lie in zijne plaats zoude gesteld worden.
En indien mijn zoon zoude terugkeeren tot zijnen hoog-
n ijdele dingen, zoude hij de woorden herroepen welke
gd had en zijn recht op het Koninkrijk doen gelden;
de oorzaak zoude zijn, dat hij en dit volk zonde zou-
aan.
En nu, laat ons wijs zijn en deze dingen voorzien, en
doen hetwelk vrede over dit volk zal brengen.
Daarom zal ik uwen Koning blijven gedurende mijne
dagen; niettemin laat [e] ons rechters aanstellen om dit
lgens onze wet te rechten en wij de zaken van dit volk
regelen; want wij zullen wijze mannen aanstellen om
te zijn, die dit volk zullen rechten volgens de geboden
l.
Nu, het is beter dat een mensch geoordeeld wordt
d, dan door den mensch; want de oordeelen Gods zijn
echtvaardig; maar de oordeelen der menschen zijn niet
chtvaardig.
Daarom, indien het mogelijk ware, dat gij rechtvaar-
annen kondet hebben om uwe Koningen te zijn, die de
van God zouden daarstellen en dit volk zouden rechten
zijne geboden; ja, indien gij mannen kondet krijgen
ingen, die gelijk mijn vader [f] Benjamin voor dit volk
k zeg u, indien het altijd zoo konde zijn, dan zoude het
g wezen dat gij altijd Koningen zoudt hebben om over
erschen.
En ik zelf heb met al mijne krachten welke ik bezat
l om u de geboden Gods te leeren en vrede te brengen in
d, opdat er geene oorlogen, noch twisten zouden zijn;

s 2, 3. 7, 9. *d*, vers 2, 3, 6. 9. *e*, vers 25—27, 34, 38, 39
a 2 : 3—7. 4 : 16, 17. 50 : 39. Hela 1 : 3—5, 13. 2 : 2
5 : 1, 2, 4. 6 : 15, 19, 39. 7 : 4. 8 : 27, 28. 9de hoofdstuk
: 1. 3 : 1. 6 : 19, 21—30. 7 : 1—3. *f*, Omni 1 : 23—25
a van Mormon vers 3, 10—18. Mos. hoofdstuk 1—6.

noch diefstallen, noch plunderingen, noch moord, noch eenige andere ongerechtigheid.
15. En, zoo wie ook ongerechtigheden begaan hebben, heb ik gestraft volgens de wetten, welke ons door onze vaderen gegeven zijn.
16. Nu ik zeg u, dat omreden alle menschen niet rechtvaardig zijn, is het niet nuttig dat gij eenen Koning over u hebt om te heerschen.
17. Want ziet, hoeveel boosheden veroorzaakt een goddelooze Koning! ja, en welke verwoestingen brengt hij teweeg!
18. Ja, herinnert u de ongerechtigheden en gruwelen van [g] Koning Noach, en de goddeloosheden en gruwelen van zijn volk. Ziet, welke groote verwoesting kwam over hen; en omreden hunne ongerechtigheden waren zij [h] tot slavernij gedoemd.
19. En ware het niet door tusschenkomst hunner wijze Schepper, en dit tengevolge hunner oprechte bekeering, zij zouden ontegenzeggelijk in slavernij gebleven zijn tot nu toe.
20. Doch ziet, hij verloste hen omreden [i] zij zich voor hem vernederden en omreden zij krachtig tot hem riepen; hij verloste hen uit de slavernij, en aldus werkte de Heere met zijne kracht in alle zaken onder de menschenkinderen, zijne barmhartige arm uitstrekkende over diegenen die in hem hun vertrouwen stellen.
21. En ziet, nu zeg ik u: Gij kunt een goddeloozen Koning niet onttronen dan alleen door vele twisten en het vergieten van veel bloed.
22. Want hij heeft aanhangers in zijne ongerechtigheden en zijne wachten zijn rondom hem; hij vernietigt de wetten dergenen die in rechtvaardigheid geregeerd hebben, en de geboden Gods vertreedt hij onder de voeten.
23. En hij maakt wetten en vaardigt dezelve onder zijn volk uit; wetten naar de wijze zijner goddeloosheden; en al wie zijne wetten niet gehoorzaamt, laat hij ombrengen; en hij zendt zijne legers ten strijde tegen diegenen die tegen hem rebelleeren; en indien hij kan verwoest hij hen; en aldus verdraait een onrechtvaardig koning de wegen van alle rechtvaardigheid.
24. En ziet, het is niet noodzakelijk dat zulke gruwelen over u zouden komen.
25. Daarom, kiest door de [j] stem van dit volk rechters, opdat gij geoordeeld moogt worden naar de wetten welke u door onze Vaderen gegeven zijn; welke recht zijn en welke hen gegeven waren door de hand des Heeren.
26. Nu, het is niet algemeen dat de stem van het volk iets verlangt tegen hetgene wat recht is; maar het is algemeen voor de minderheid des volks om datgene te verlangen wat

---

g, Mos. 11 : 1—15. 12 : 17—19. 17 : 1—20. *h*, Mos. 12 : 2—8. Mos. 21 : 14. 22 : 5—14. *j*, ziet *e*,

onrechtvaardig is; daarom zult gij dit onderhouden en beschouw het als uwe wet om uwe zaken te regelen door de stem des volks.

27. En indien de tijd komt dat de stem des volks de ongerechtigheid [k] verkiest, dan is de tijd dat de oordeelen Gods over u zullen komen; ja, dan is het de tijd dat Hij u bezoeken zal met groote verwoestingen, zooals Hij tot dusverre dat land bezocht heeft.

28. En nu, indien gij rechters hebt en zij rechten u niet volgens de wetten, welke gegeven zijn geworden, kunt gij maken dat zij gerecht worden door eenen hoogeren rechter.

29. Indien uwe hoogere rechters niet rechtvaardig oordeelen, zoo zult gij zorgen dat een klein getal der lagere rechters zich te zamen vergaderen; en zij zullen uwe hoogere rechters rechten volgens de [l] stem des volks.

30. En ik gebied u deze dingen te doen in de vreeze des Heeren; en ik gebied u deze dingen te doen en dat gij geenen Koning zult nemen, opdat, indien het volk zonden en ongerechtigheid bedrijft, de straf er voor op hunne eigene hoofden neder zal dalen.

31. Want ziet, ik zeg u: de zonden van vele volken zijn veroorzaakt geworden door de ongerechtigheden hunner koningen; daarom worden de koningen gestraft voor de ongerechtigheden hunner onderdanen.

32. En nu, ik verlang dat deze ongelijkheid niet meer besta in het land; voornamelijk niet onder dit, mijn volk; maar ik verlang dat dit land een [m] land van vrijheid zal zijn; en dat een iegelijk mensch zijne rechten en voorrechten in gelijke mate geniet; zoolang het den Heere goeddunkt; opdat wij leven en het land bezitten; ja zoolang als er een onzer nakomelingen op het land is.

33. En veel meer dingen schreef Koning Mosiah aan hen, hun openbarende alle de beproevingen en moeielijkheden van eenen rechtvaardigen Koning; ja, alle de inspanningen der ziel voor hun volk, en eveneens de murmureeringen van het volk tegen hunnen Koning en hij legde hun alles duidelijk uit.

34. En hij vertelde hun dat deze dingen niet zouden plaats hebben; maar dat de last zoude komen op het [n] geheele volk, zoodat een iegelijk mensch zijn deel zoude dragen.

35. En hij ontsluierde hun alzoo al de schadelijkheden waaronder zij zouden arbeiden door eenen onrechtvaardigen Koning te hebben om over hen te heerschen.

36. Ja, al zijne boosheden en gruwelen, en al de oorlogen en twisten en bloedbaden, en de diefstallen en plunderingen en de hoererij en alle soorten van goddeloosheden, welke niet genoemd kunnen worden; hun vertellende dat deze dingen niet

---

k, Alma 2 : 3—7. 10 : 19. Hela 5 : 2. 6 : 38—40. *l*, ziet *e*. *m*, 2 Nep. 1 : 7. Alma 46 : 10—28, 34—36. *n*, ziet *e*,

zouden plaats hebben; dat zij tegenstrijdig waren met de geboden Gods.

37. En nu geschiedde het nadat Koning Mosiah deze woorden rondgezonden had onder het volk, dat zij overtuigd waren van de waarheid zijner woorden.

38. Daarom lieten zij hunne verlangens naar eenen Koning varen en verlangden zeer dat een iegelijk mensch [o] gelijke rechten zoude hebben door het geheele land; ja, een iegelijk maakte zijne instemming bekend om voor zijne eigene zonden te boeten.

39. Daarom geschiedde het dat zij zich in menigten vergaderden door het land om hunne stemmen te geven aan diegenen, die zij voor hunne rechters verkozen, om hen te rechten volgens de wet welke hun gegeven was; en zij waren zeer verheugd over de [p] vrijheid welke aan hen werd verleend.

40. En hunne liefde jegens Mosiah vermeerderde sterk; ja, zij achtten hem meer dan eenig ander mensch; want zij beschouwden hem niet als een tyran, die winst zoekt; ja, naar dat goed hetwelk de ziel verderft; want hij had zich geene rijkdommen van hen verworven, noch had hij zich verheugd in het vergieten van bloed; maar hij had de vrede in het land bevorderd en was de oorzaak geweest dat zij zouden verlost worden uit alle soorten van slavernij, daarom beminden zij hem; ja, in buitengewone mate.

41. En het geschiedde dat zij rechters [q] aanstelden om over hen te heerschen of om hen te oordeelen volgens de wet; en dit deden zij door het geheele land.

42. En het geschiedde dat Alma aangesteld was om hun hoofdrechter te zijn, zijnde alzoo de [r] hooge priester, daar zijn vader het ambt aan hem opgedragen had en hem het beheer gegeven had over alle zaken die betrekking hadden op de Kerk.

43. En nu, het geschiedde dat Alma wandelde in de wegen des Heeren, Zijne geboden onderhield, en rechtvaardige oordeelen uitsprak; en daar was voortdurend vrede in het land.

44. En aldus begon de [s] regeering der Richteren door het geheele [t] land van Zarahemla, onder al het volk, dat Nephieten genoemd werd; en Alma was de eerste en hoofdrechter.

45. En het geschiedde dat zijn vader stierf in den ouderdom van twee en tachtig jaar, geleefd hebbende om de geboden Gods te vervullen.

46. En het geschiedde dat Mosiah eveneens stierf in het het drie en dertigste jaar zijner regeering in den ouderdom van drie en [u] zestig jaren, vijfhonderd en negen jaren na den tijd dat Lehi Jeruzalem verlaten had.

47. En aldus eindigde de [v] regeering der Koningen over het volk van Nephi en aldus [w] eindigden de dagen van Alma, die de grondlegger hunner Kerk was.

---

o, ziet *e*. *p*, ziet *m*. *q*, ziet *e*. *r*, ziet *g*, Mos. 26. *s*, ziet *e*. *t*, ziet *h*, Omni 1. *u*, Mos. 6 : 4. *v*, vers 41, 42. *w*, vers 45.

HET BOEK VAN ALMA.

DEN ZOON VAN ALMA.

Het verslag van Alma, die de zoon van Alma was, de eerste Hoofdrechter over het volk van Nephi en eveneens de Hooge Priester over de Kerk. Een verslag van de regeering der Richteren en de oorlogen en twisten onder het volk. En aldus het verslag van eenen oorlog tusschen de Nephieten en de Lamanieten, volgens het verslag van Alma de eerste en Hoofdrechter.

HOOFDSTUK 1.

1. HET geschiedde in het eerste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, dat Koning Mosiah den weg van alle vleesch [a] gegaan was. Hij had den goeden strijd gestreden, oprecht gewandeld voor God; en ofschoon hij niemand naliet om in zijne plaats te regeeren, had hij toch wetten vastgesteld, die erkend waren door het volk; daarom waren zij verplicht zich aan die wetten te [b] houden welke hij gemaakt had.

2. En het geschiedde in het eerste jaar der regeering van Alma, als rechter, dat er een [c] man voor hem gebracht werd om geoordeeld te worden; een zeer groot man, die bekend stond wegens zijne groote lichaamskracht.

3. En hij was onder het volk rondgegaan, hun datgene predikende, wat hij het woord Gods noemde. Hij sprak de Kerk tegen, verkondigde aan het volk dat iedere priester en leeraar algemeen moest worden; en dat zij zelf [d] niet meer moesten arbeiden, maar dat het volk hen moest onderhouden.

4. En hij getuigde eveneens tot het volk dat [e] al het menschdom in den laatsten dag gered zoude worden en dat zij niet behoefden te vreezen of te beven, maar hunne hoofden moesten opheffen en verheugd zijn; want de Heere had alle menschen geschapen en dus alle menschen verlost; en bij het einde zouden alle menschen het eeuwige leven hebben.

5. En het geschiedde dat hij deze dingen zooveel leerde, dat velen in zijne woorden geloofden; ja, zoovelen dat zij hem geld begonnen te geven en in zijn onderhoud voorzagen.

6. En hij begon zich te verheffen in de trotschheid zijns

---

a, Mos. 29 : 46. b, vers 14, 18. c, vers 15. d, Mos. 18 : 24, 26. 27 : 3—5. e, Alma 15 : 15. 21 : 6.

harten; en zeer kostbare kleederen te dragen en stichtte eene kerk volgens zijne prediking.
7. En het geschiedde toen hij rondging om te prediken tot diegenen, die in zijne woorden geloofden, dat hij eenen man ontmoette, die tot de Kerk van God behoorde; ja, een hunner leeraren; en hij begon hevig met hem te twisten, opdat hij het volk der kerk mocht wegleiden; maar de man wederstond hem en vermaande hem met de woorden van God.
8. Nu, de naam van den man was Gideon, dezelfde, die een instrument in de handen van God geweest was [f] om het volk van Limhi uit de slavernij te verlossen.
9. Nu, dewijl Gideon hem met de woorden van God tegensprak, werd hij toornig op hem, trok zijn zwaard en begon hem te slaan. Nu, Gideon, oud van jaren geworden zijnde, was niet meer in staat om zijne slagen af te wenden; daarom werd hij door het zwaard verslagen.
10. En de man die hem verslagen had werd gevat door het volk der Kerk en voor Alma gebracht om gericht te worden volgens de misdaden welke hij misdreven had.
11. En het geschiedde dat hij voor Alma stond en met veel vrijmoedigheid zijne zaak bepleitte.
12. Maar Alma zeide: Dit is de eerste maal dat priesterbedrog onder het volk is ingebracht. En ziet, gij zijt niet alleen daaraan schuldig, maar hebt getracht uw bedrog te bekrachtigen door het zwaard; en zoude priesterbedrog onder dit volk ingang vinden, het zou hunne geheele verwoesting zijn.
13. En gij hebt het bloed van een [g] rechtvaardig mensch vergoten; ja, van een man, die veel goed gedaan heeft onder dit volk; en zouden wij u sparen, zijn bloed zoude uit wraak op ons komen.
14. Daarom zijt gij veroordeeld om te sterven, volgens de wetten welke ons door Mosiah, onzen laatsten Koning, gegeven zijn; en erkend zijn geworden door dit volk, daarom moet het die wetten houden.
15. En het geschiedde dat zij hem namen (zijn naam was [i] Nehor,) en hem naar den top van den heuvel Manti droegen; en daar bekende hij tusschen hemel en aarde dat hetgene wat hij het volk geleerd had, het tegenovergestelde was van Gods leer; en hij moest daar een schandelijken dood ondergaan.
16. Deze dood deed echter de verspreiding van [j] priesterbedrog door het land niet ophouden; want er waren velen, die de ijdele dingen der wereld beminden; en zij gingen voort hunne valsche leeringen te prediken; en dit deden zij [k] om rijkdommen en eer te verwerven.

---

f, Mos. 22 : 3—16. *g*, vers 9. *h*, vers 1, 18. *i*, Alma 2 : 1, 20. 16 : 11. 24 : 28—30. *j*, vers 5, 6, 12. *k*, vers 5, 6.

17. Niettemin, zij durfden niet in 't openbaar te liegen; uit vrees voor de wet; want leugenaars werden gestraft; daarom gaven zij voor te prediken naar hun geloof, en zoo kon de wet geene macht uitoefenen op eenig mensch om [l] zijn geloof.

18. En zij [m]durfden niet te stelen uit vrees voor de wet; want zulken werden gestraft; noch durfden zij rooven of moorden; want de moordenaar werd met den dood gestraft.

19. Maar, het geschiedde dat diegenen, die niet tot de Kerk behoorden, de leden der Kerk, die den [n]naam van Christus op zich hadden genomen, begonnen te vervolgen.

20. Ja, zij vervolgden hen en plaagden hen met alle soorten van woorden; en dit omreden hunne eenvoudigheid; omdat zij niet trotsch in hunne eigene oogen waren, en omdat zij elkander van het woord Gods mededeelde zonder geld of prijs.

21. Nu, daar was eene strenge wet onder het volk der Kerk, dat niemand, die tot de Kerk behoorde, mocht opstaan tegen hen, die niet tot de Kerk behoorden, noch hen [o]vervolgen; opdat er geene vervolging onder hen zoude zijn.

22. Niettemin waren er velen onder hen, die trotsch begonnen te worden en hevig met hunne tegenstanders begonnen te twisten; ja, tot vechtens toe; ja, zij [p]sloegen elkaar met vuisten.

23. Dit was in het tweede jaar der regeering van Alma en het was oorzaak van veel ellende in de Kerk; ja, het was de oorzaak van vele beproevingen in de Kerk.

24. Want de harten van velen werden verhard en hunne namen werden [q]uitgewischt, zoodat zij niet meer erkend werden onder het volk van God. En alzoo onttrokken zich velen aan hen.

25. Nu, dit was eene groote beproeving voor diegenen, die standvastig in hun geloof waren; niettemin bleven zij standvastig en onbewegelijk in het houden van Gods geboden; en zij droegen de vervolgingen welke zij moesten verduren, met geduld.

26. En als de [r]priesters hunnen [s]arbeid verlieten om het woord van God te verkondigen aan het volk, verliet dat volk eveneens hunnen arbeid om dat woord te hooren. En wanneer de priesters hun het woord Gods hadden medegedeeld togen allen wederom ijverig aan den arbeid; en de priester achtte zich niet boven zijne hoorders; want de prediker was niet beter dan de hoorders; noch was de leeraar iets beter dan de leerling; en aldus waren zij allen gelijk, en zij allen arbeidden, een iegelijk volgens zijne krachten.

27. En een iegelijk mensch deelde mede van zijne bezittingen, naar [t]hetgeen hij had, aan de armen, de behoeftigen, de

---

l, Alma 30 : 7—12. *m*, Alma 30 : 10. *n*, ziet *e* Mos. 5. *o*, vers 22—25. *p*, vers 21, 23. *q*, Mos. 26 : 32, 36. *r*, ziet *c*, Mos. 6. *s*, Mos. 18 : 24, 26. 27 : 4, 5. *t*, ziet *j*, Jakob 2.

zieken en de beproefden; en zij droegen geene kostbare kleeding; nochtans waren zij netjes en zindelijk.

28. En aldus stelden zij de zaken der Kerk; en aldus begonnen zij wederom voortdurend vrede te hebben in het land, niettegenstaande al hunne vervolgingen.

29. En door de standvastigheid der gemeente, begonnen zij zeer rijk te worden en hadden overvloed van alles, wat zij ook noodig hadden; overvloed van vee en kudde, van allerlei soorten mestvee, van graan, goud, zilver, kostbare dingen, [u]zijde, fijn linnen en van alle soorten van goed.

30. En aldus in hunnen voorspoed zonden zij [v]niemand weg, die naakt, hongerig, dorstig, of ziek was; die niet gelaafd was; en zij zetten hunne harten niet op de rijkdommen; daarom waren zij goed voor allen, voor oud en jong, voor gevangenen en vrijen, voor man en vrouw; hetzij in of buiten de Kerk. geene aannemers des persoons zijnde voor diegenen, die hulp behoefden.

31. En dus werden zij voorspoedig en rijker dan degenen die niet tot de Kerk behoorden.

32. Want degenen, die niet tot hunne kerk behoorden, gaven zich over aan tooverij, afgoderij of ijdelheid; aan lastering, jaloerschheid en twisten; droegen kostbare kleeding, waren verheven in den hoogmoed hunner oogen, logen, stalen, roofden, hoereerden, bedreven moorden en allerlei soorten van goddeloosheden; niettemin, de [w]wet werd toegepast voor zoover dit mogelijk was op alle degenen die ze overtrad.

33. En het geschiedde door het krachtig uitoefenen der wet op hen, dat een ieder de straf ontving naar hetgeen hij gedaan had; zij werden stiller en durfden geene goddeloosheid meer te bedrijven in 't openbaar; daarom was er veel vrede onder het volk van Nephi tot het vijfde jaar van de regeering der Richteren.

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde in 't begin van het vijfde jaar hunner regeering, dat er eene twist ontstond onder het volk; want een zeker man «Amlici" genaamd, die zeer sluw en wijs was wat het wereldsche betrof, en een volgeling van den [a]man was, die [b]Gideon verslagen had door het zwaard, en volgens de wet [c]omgebracht was,

2. Nu, deze Amlici, had door zijne list veel aanhang gekregen; ja, zooveel dat zijne partij zeer machtig was geworden;

---

u, Mos. 10 : 5. Alma 4 : 6. Hela 6 : 13. *v*, ziet *g*, Jakob 2. *w*, vers 14, 17, 18, 33. Mos. 29 : 15, 41.

a, Alma 1 : 15. *b*, Alma 1 : 9. *c*, Alma 1 : 15.

en pogingen aanwendde om hem als Koning over het geheele volk aan te stellen.

3. Nu dat was eene groote ongerustheid voor het volk der Kerk, en voor allen die niet door de schoone woorden van Amlici waren medegesleept; want zij wisten dat volgens hunne wet alleen een Koning verkozen kan worden door de stem des volks.

4. Daarom, indien het mocht geschieden dat Amlici door het volk tot Koning verkozen werd, zoude hij, daar hij een goddeloos man was, hun hunne rechten en voorrechten enz. der Kerk ontnemen; want het was zijne bedoeling om de Kerk Gods te verwoesten,

5. En het geschiedde dat het volk door het gansche land zich te zamen vergaderde; een iegelijk volgens zijne meening; hetzij vóór of tegen Amlici, terwijl zij veel twist en wonderlijke oneenigheid hadden.

6. En aldus vergaderden zij zich om hunne stemmen in deze zaak uit te brengen; en zij werden voor de rechters gelegd.

7. En het geschiedde dat de stem des volks zich tegen Amlici verklaarde, zoodat hij geen Koning over het volk werd.

8. Dit veroorzaakte groote blijdschap in de harten dergenen, die tegen hem waren; doch Amlici hitste degenen, die vóór hem waren op tegen zijne tegenstanders.

9. En het geschiedde dat zij zich te zamen vergaderden en Amlici uitriepen als hunnen Koning.

10. Nu, toen Amlici tot Koning over hen aangesteld was, gebood hij hun de wapenen op te nemen tegen hunne broederen, opdat hij hen aan zich mocht onderwerpen.

11. Nu, het volk van Amlici, werd onderscheiden door den naam »Amlikieten" naar Amlici; en het andere gedeelte werd Nephieten of het volk Gods genoemd.

12. Daarom waren de Nephieten bekend met het plan der Amlikieten en bereidden zij zich om hen te ontmoeten; ja, zij [f] wapenden zich met zwaarden, sabels, bogen, pijlen, steenen, slingers en met alle soorten van oorlogswapenen.

13. En dus waren zij bereid om de Amlikieten bij hunne komst te ontmoeten. En er werden Kapiteins, hoogere en Opperbevelhebbers aangesteld naar hun aantal.

14. En het geschiedde dat Amlici zijne mannen insgelijks wapende met alle soorten van wapenen, en ook heerschers en leiders over zijn volk aanstelde, om hen in den oorlog tegen hunne broederen te leiden.

15. En het geschiedde dat de Amlikieten op den heuvel

---

d. ziet e, Mos. 29. e, ziet e, Mos. 29. f, 2 Nep. 5 : 14. Enos 1 : 20. Jarom 1 : 8. Mos. 10 : 8. Alma 3 : 5. 43 : 18—20. Hela 1 : 14. 3 Nep. 3 : 26. Mos. 6 : 9.

Amnihu kwamen, die ten oosten is van de [g] rivier Sidon welke door het [h] land Zarahemla stroomt; en zij begonnen te strijden met de Nephieten.

16. Nu Alma, de [i] hoofdrechter en gouverneur van het volk van Nephi, trok op met zijn volk, met [j] zijne Kapiteins en Opperbevelhebbers; aan het hoofd van zijn leger, tegen de Amlikieten ten strijde.

17. En op den [k] heuvel, ten oosten van [l] Sidon, begonnen zij de Amlikieten te slaan. En de Amlikieten streden met groote kracht tegen de Nephieten, zoodat velen van de Nephieten vielen onder het zwaard der Amlikieten.

18. Niettemin versterkte de Heer de hand der Nephieten, zoodat zij de Amlikieten onder eene groote slachting versloegen, en hen op de vlucht joegen.

19. En het geschiedde dat de Nephieten de Amlikieten den geheelen dag achtervolgden en eene groote slachting onder hen teweegbrachten zoodat er twaalfduizend vijfhonderd en twee en dertig hunner manschappen verslagen werden en van de Nephieten waren er zesduizend vijfhonderd twee en zestig zielen gevallen.

20. En het geschiedde toen Alma de Amlikieten niet verder konde vervolgen, dat hij zijn volk hunne tent liet opslaan in de [m] vallei Gideon, welke vallei genoemd was naar Gideon, die door de hand van [n] Nehor verslagen was met het zwaard; en in deze vallei sloegen de Nephieten hunne tenten op voor den nacht.

21. En Alma zond spionnen uit om het overblijfsel der Amlikieten te volgen, ten einde hunne plannen en geheimen te weten te komen, waardoor hij zich voor hen zoude kunnen wachten, opdat hij zijn volk voor vernietiging mocht bewaren.

22. Nu, degenen die hij had uitgezonden om het kamp des vijands te bespionneeren, waren Zeram, Amnor, Manti en Limher; dezen waren de mannen die uitgezonden waren met hunne mannen om het kamp der Amlikieten te bewaken.

23. En het geschiedde dat zij in den morgen met groote haast terugkeerden naar het kamp der Nephieten, ten zeerste verwonderd en met veel vrees bevangen, zeggende:

24. Ziet, wij zijn de Amlikieten gevolgd en tot onze groote verwondering zagen wij in het land [o] Minon, boven het [p] land Zarahemla, in de richting van het [q] land van Nephi eene groote schare van Lamanieten; en ziet, de Amlikieten hebben zich met hen vereenigd.

---

g, Verondersteld Magdalena te zijn. Versen 17, 27, 34, 35. Alma 3 : 3. 4 : 4. 6 : 7. 8 : 3. 16 : 6, 7. 43 : 22, 27, 32, 35, 39—41, 50—53. 44 : 22. 50 : 11, 56 : 25. *h*, ziet *h*. Omni 1. *i*, Mos. 29 : 42. *j*, versen 13, 14. *k*, vers 15. *l*, ziet *g*. *m*, vers 26. Mos. 22 : 3—16. Alma 1 : 8, 9. 6 : 7. 8 : 1. *n*, ziet *i*. Alma 1. *o*, Omtrent twee dagen reizen zuidwaarts van de stad Zarahemla. *p*, ziet *h*. Omni 1. *q*, ziet *f*. 2 Nep 5.

25. En wij zijn op onze broederen in dat land aangetrokken, die met hun vee, hunne vrouwen en kinderen naar [r] onze stad vluchten; en wanneer wij ons niet haasten verkrijgen zij onze stad in bezit en worden onze vaderen, vrouwen en kinderen verslagen.

26. En het geschiedde dat de Nephieten hunne tenten namen en uit de [s] vallei Gideon vertrokken naar de stad Zarahemla.

27. En ziet, toen zij de [t] rivier Sidon overstaken, kwamen de Lamanieten en de Amlikieten, die bijna zoo talrijk waren als het zand aan den zeeoever, op hen aan om hen te vernietigen.

28. Niettemin, de Nephieten waren gesterkt door de hand des Heeren, daar zij krachtig tot hem gebeden hadden, dat hij hen uit de handen hunner vijanden wilde verlossen; de Heere had hun gebed verhoord en versterkte hen; en de Lamanieten en Amlikieten zwichtten voor hen.

29. En het geschiedde dat Alma en Amlici met elkaar streden met het zwaard, man tegen man en het was een hevige strijd met elkaar.

30. En het geschiedde dat Alma, een man Gods zijnde, met groot geloof vervuld zijnde uitriep, zeggende: O Heer, weest mij genadig en spaart mijn leven, opdat ik een instrument in uwe hand mag zijn om dit volk te redden en te bewaren.

31. Toen Alma deze woorden gezegd had, streed hij wederom met Amlici en hij werd versterkt, zoodat hij Amlici sloeg met het zwaard.

32. En hij streed eveneens met den Koning der Lamanieten, maar deze week voor hem terug en zond zijne wachten om met Alma te strijden.

33. Maar Alma met zijne wachten streed met de wachten van den Koning der Lamanieten totdat hij hen sloeg en op de vlucht joeg.

34. En aldus maakte hij plaats op den grond of liever aan den oever welke ten westen van de [u] rivier Sidon was, de lichamen der verslagenen in de wateren der rivier werpende, zoodat zijn volk ruimte mocht hebben om over te steken en te strijden met de Lamanieten en Amlikieten ten westen der rivier.

35. En het geschiedde toen zij allen de rivier Sidon waren overgetrokken, dat de Lamanieten en de Amlikieten voor hen op de vlucht gingen; ofschoon zij zoo talrijk waren dat zij bijna niet geteld konden worden.

36. En zij vloden voor de Nephieten naar de wildernis welke ten westen en ten noorden buiten de landpalen van het land was; en de Nephieten volgden hen met al hunne macht en sloegen hen.

37. Ja, aan alle kanten werden zij ontmoet en verslagen

---

r, Zarahemla. *s*, ziet *m*. *t*, ziet *g*. *u*, ziet *g*.

en verdreven, tot zij ten westen en ten noorden verspreid waren en de wildernis bereikt hadden welke Hermounts genoemd wordt; en het was dat gedeelte der wildernis dat door wilde en verscheurende beesten bewoond wordt.

38. En het geschiedde dat velen hunner in de wildernis stierven aan hunne wonden en door die beesten en de arenden des hemels werden verslonden; en hunne beenderen alzoo zijn gevonden geworden in hoopen op de aarde verzameld.

HOOFDSTUK 3.

1. EN het geschiedde dat de overgebleven Nephieten, nadat zij de verslagenen begraven hadden die om de groote hoeveelheid niet geteld waren, nadat zij hunne dooden begraven hadden, keerden zij allen wederom naar hunne landen tot hunne huizen, vrouwen en kinderen.

2. Nu, vele vrouwen en kinderen waren door het zwaard verslagen geworden zoowel als vele van hun vee, hunne schapen; en veel van hun graan was vernield; want het was vertreden door de heirscharen der menschen.

3. En nu, zoovelen als er van de Lamanieten en Amlikieten aan den [a] oever der rivier Sidon verslagen waren, werden in de [b] wateren dier rivier geworpen; en ziet, hunne beenderen zijn in de diepten der [c] zee; en zij zijn velen.

4. En de Amlikieten waren onderscheiden van de Nephieten; want zij hadden zich met [d] rood aan het voorhoofd geteekend, volgens de wijze der Lamanieten, doch zij hadden niet gelijk de Lamanieten hunne hoofden [e] geschoren.

5. De hoofden der Lamanieten waren geschoren en zij waren geheel [f] naakt, uitgezonderd een vel, dat zij om hunne lendenen gegord hadden, alsmede hunne [g] wapenrusting welke zij aangegord hadden en hunne bogen en pijlen en steenen en slingers.

6. En de huiden der Lamanieten waren [h] donker, volgens het merk dat op hunne vaderen gezet was geworden, hetwelk een vloek was, die op hen rustte omreden hunne overtreding en hunnen opstand tegen hunne broederen, die bestonden uit Nephi, Jakob, Jozef en Samuel, die rechtvaardige en heilige mannen waren.

7. En hunne broederen zochten hen te verwoesten, daarom waren zij vervloekt; en de Heere God [i] merkte hen; ja, Laman en Lemuel en eveneens de zonen van Ishmaël en de Ishmaëlitische vrouwen.

---

a, Westelijke oever. Alma 2:34. *b*, ziet *g*. Alma 2. *c*, Caraïbische Zee. *d*, versen 13, 15, 16, 18, 19. *e*, vers 5. Enos 1 : 20. *f*, Enos 1 : 20. Alma 43 : 20. *g*, ziet *f*. Alma 2, *h*, ziet *d*. 1 Nep. 2. *i*, ziet *d*. 1 Nep. 2.

8. En dit was geschied opdat hun zaad onderscheiden
zoude worden van het zaad hnuner broederen, opdat de Heere
God zijn volk mocht bewaren, dat zij niet zouden vermengen
en gelooven in verkeerde overleveringen, hetgeen hnnne verwoesting ten gevolge zoude hebben.
9. En het geschiedde, dat wie ook zijn zaad met dat der
Lamanieten vermengde, dezelfden vloek op zijn zaad bracht.
10. Daarom, wie zich ook liet overhalen om verleid te
worden door de Lamanieten werd onder dat hoofd genoemd en
werd een teeken op hem gezet.
11. En het geschiedde dat ieder die niet wilde gelooven in
de overleveringen der Lamanieten, maar die schriften geloofden
welke uit het land van Jeruzalem overgebracht waren en alzoo
in de overlevering hunner vaderen, welke recht waren, die geloofden in de geboden van God en ze onderhield, werden sedert
dien tijd Nephieten of het volk van Nephi genoemd.
12. Zij zijn het, die de [j]verslagen van hun volk en der
Lamanieten gehouden hebben, welke waarachtig zijn.
13. Wij zullen nu wederkeeren tot de Amlikieten, want zij
hadden eveneens een teeken op hun voorhoofd gemaakt; ja, zij
maakten het teeken zelf, een rood [k]teeken aan hunne voorhoofden.
14. Dus de woorden van God zijn vervuld; want deze zijn
de woorden welke hij tot Nephi sprak: Ziet de Lamanieten
heb ik vervloekt, en ik zal hun een teeken geven, opdat zij,
en hun zaad gescheiden mogen zijn van u en uw zaad, van
dezen tijd af voor eeuwig; tenzij zij zich bekeeren van hunne goddeloosheden en zich tot mij keeren, opdat ik hunner barmhartig zij.
15. En verder, ik zal een teeken geven aan degenen die
hun zaad met het zaad van uwen broeder willen vermengen,
opdat zij alzoo vervloekt mogen zijn.
16. En wederom, ik zal een [l]teeken geven aan diegenen,
die tegen u en uw zaad willen strijden.
17. En wederom zeg ik tot u, dat die zich van u scheidt
niet meer uw zaad zal genoemd worden; en ik zal uw zegenen
enz. en evenzoo alle degenen die van nu af aan en voor
eeuwig uw zaad genoemd zullen worden; en deze waren de beloften des Heeren aan Nephi en zijn zaad.
18. Nu, de Amlikieten wisten niet dat zij de woorden Gods
vervulden, toen zij zich zelven [m]teekenden op hunne voorhoofden; niettemin, zij waren openlijk in opstand tegen God gekomen; daarom was het noodig, dat de vloek over hen kwam.
19. Nu, ik wenschte dat gij zoudt zien dat zij den vloek
over zich zelven brachten; insgelijks doet een iegelijk man,
die vervloekt is; hij brengt zijne eigene verdoemenis op zich.
20. Nu, het geschiedde, niet vele dagen na den strijd in

j, ziet *f*, 1 Nep. 1. *k*, ziet *d*, *l*, ziet *d*. *m*, vers 4.

het land van Zarahemla door de Lamanieten en Amlikieten,
dat er een ander leger der Lamanieten op het volk van Nephi
aankwam in [n]dezelfde plaats waar het eerste leger de Amlikieten ontmoette.
21. En het geschiedde dat er een leger gezonden werd om
hen uit hun land te drijven.
22. Nu, Alma zelf gewond zijnde trad deze keer niet ten
strijde tegen de Lamanieten.
23. Maar hij zond een groot leger tegen hen; en zij gingen
en sloegen velen der Lamanieten, en dreven het overblijfsel
buiten hunne landpalen.
24. En toen zij wederom terugkeerden hadden zij vrede in
het land; en gedurende geruimen tijd werden zij niet meer aangevallen door hunne vijanden.
25. Al deze oorlogen en twisten waren begonnen en geëindigd in het vijfde jaar van de regeering der Richteren.
26. En in één jaar waren duizend en tienduizend zielen
tot de eeuwige wereld gezonden, opdat zij hunne belooning
mochten ontvangen naar hunne werken, hetzij zij goed of slecht
zijn, om eeuwig geluk of [v] eeuwige ellende te oogsten, volgens
den [w] geest aan wien zij zich hadden overgegeven, hetzij een
goede of booze geest.
27. Want een iegelijk mensch ontvangt zijn loon van hem,
dien hij gehoorzaamd heeft, en dit volgens de woorden van den
Geest der profetie; daarom laat het zijn volgens de waarheid.
En aldus eindigde het vijfde jaar van de regeering der Richteren.

HOOFDSTUK 4.

1. NU, het geschiedde in het zesde jaar van de regeering
der Richteren over het volk van Nephi, dat er geene twisten
noch oorlogen waren in het [a] land van Zarahemla.
2. Doch het volk was bedrukt, ja grootelijks bedrukt over
het [b] verlies hunner broederen en over het verlies van hun vee
en hunne kudden en hun graan, hetwelk onder de voeten vertreden en vernield was door de Lamanieten.
3. En zoo groot waren hunne kwellingen, dat elke ziel
reden had om te treuren; en zij geloofden dat het de oordeelen
Gods waren welke over hen gezonden waren omreden hunne
goddeloosheden en hunne [c]gruwelen; daarom werden zij opgewekt tot eene herinnering aan hunne plichten.
4. En zij begonnen de Kerk verder uit te breiden, en
velen werden [d] gedoopt in de wateren van [e] Sidon en werden

---

n, Alma 2 : 24. *o*, ziet *m*. Jakob 6. *p*, ziet *q*. Mos. 2.

---

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, Alma 2 : 19. 3 : 1, 26. *c*, Alma 3 : 2.
d, ziet *u*. 2 Nep. 9. *e*, ziet *g*. Alma 2.

[f] vereenigd met de Kerk van God; ja, zij werden door de hand van Alma gedoopt, die ingewijd was als [g] Hooge Priester over het volk der Kerk door zijnen vader Alma.

5. En het geschiedde in het zevende jaar van de regeering der Richteren, dat er ongeveer drie duizend vijf honderd zielen waren, die zich met de Kerk van God vereenigden en [h] gedoopt werden. En aldus eindigde het zevende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi en er was voortdurend vrede al dien tijd.

6. En het geschiedde in het achtste jaar van de regeering der Richteren dat het volk der Kerk hoogmoedig begon te worden tengevolge hunner buitengewone rijkdommen, [i] hunne fijne zijde, hun fijn linnen, hun vee, hunne kudden, hun goud, zilver en alle soorten van kostbare dingen, welke zij door hunnen ijver verkregen hadden, en door al deze dingen verhieven zij zich in den hoogmoed hunner oogen, want zij begonnen zeer kostbare kleederen te dragen.

7. Nu, dit was voor Alma de oorzaak van veel bezorgheid; en voor velen van het volk die Alma had [j] toegewijd om leeraren, priesters, ouderlingen der Kerk te zijn. Velen hunner waren zelfs zeer verdrietig omreden de goddeloosheden welke zij zagen opgroeien onder hun volk.

8. Want zij zagen en aanschouwden met groote bezorgdheid dat het volk der Kerk verheven begon te worden in de hoogheid hunner oogen, en hun hart te [k] zetten op de rijkdommen en ijdele dingen der wereld zoodat zij elkaar begonnen te minachten en degenen vervolgden, die niet naar hunnen wil en welbehagen geloofden.

9. En in het achtste jaar van de regeering der Richteren ontstonden er groote twisten onder het volk der Kerk; er was haat, en nijd, wrok en [l] hoogmoed, zelfs overtreffende den hoogmoed dergenen die niet tot de Kerk van God behoorden.

10. En aldus eindigde het achtste jaar van de regeering der Richteren, en de goddeloosheden der Kerk waren een groot struikelblok voor diegenen, die niet tot de Kerk behoorden; en aldus verminderde de vooruitgang en bloei der Kerk.

11. En het geschiedde in het begin van het negende jaar dat Alma de [m] goddeloosheden der Kerk zag en eveneens zag, dat diegenen die ongeloovig waren van de eene ongerechtigheid tot de andere vervielen, volgens het voorbeeld van de Kerk en dat aldus de verwoesting van het volk niet kon uitblijven.

12. Ja, hij zag groote ongelijkheid onder het volk; sommigen verhieven zich in hunnen hoogmoed anderen verachtende; terwijl zij hunne ruggen keerden [n] tot de behoeftigen en naakten,

---

f, ziet *d*, Mos. 28. *g*, ziet *g*, Mos. 26. *h*, ziet *u*, 2 Nep. 9. *i*, ziet *u*, Alma 1. *j*, ziet *c*, Mos. 6. *k*, verzen 6, 9—12. *l*, ziet *k*. *m*, ziet *k*. *n*. ziet *j*, Jakob 2.

en tot degenen die hongerig en dorstig en ziek en bedrukt waren.

13. Nu, dit was een groote oorzaak tot klagen onder het volk, terwijl anderen zich vernederden en hen hielpen, die hulp noodig hadden [o] door mede te deelen van hunne bezitting aan de armen en behoeftigen, door den hongerigen te voeden en alle soorten van ellende te doorstaan om Christus wille, die volgens den geest der Profetie zoude komen.

14. Vooruit ziende op dien dag, aldus eene vergeving hunner zonden behoudende; met groote vreugde vervuld zijnde omreden de [p] opstanding der dooden volgens den wil en de kracht en verlossing van Jezus Christus uit de [q] banden des doods.

15. En nu, het geschiedde dat Alma, die de verdrukking der nederige volgers van God gezien had, en de vervolging die zij van het overige deel des volks te lijden hadden en [r] al hunne ongelijkheid ziende, werd hij zeer verdrietig, ofschoon de Geest des Heeren hem niet verliet.

16. En hij koos een wijs man, die onder de [s] ouderlingen der Kerk was en machtigde hem volgens de [t] stem van het volk om wetten te maken, volgens de [v] wetten welke gegeven waren en dezelve ten uitvoer te brengen, om de goddeloosheden en misdaden des volks te bestraffen.

17. Nu, deze man werd Nephihah genoemd en als Hoofd Rechter aangesteld; en hij nam plaats in den rechterstoel om het volk te richten en te regeeren.

18. Nu, Alma stond hem niet toe het ambt van [v] Hooge Priester over de Kerk waar te nemen; maar behield deze waardigheid voor zich zelven, en gaf den rechterstoel aan Nephihah.

19. En dit deed hij, opdat hij zelf onder zijn volk of onder het volk van Nephi mocht voortgaan, om het woord Gods te prediken en hen op te wekken hunne plichten te herinneren; en dat hij door het woord Gods al den hoogmoed, bedrog en twisten welke onder zijn volk waren mocht onderdrukken, geen kans ziende ze te kunnen herroepen, tenzij het was in heilige getuigenis tegen hem op te komen.

20. En aldus in het begin van het negende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, gaf Alma den rechterstoel over aan [w] Nephihah en besloot zich zelf geheel te wijden aan het [x] Hooge Priesterschap van de heilige orde Gods en aan de getuigenis van het woord volgens den Geest der openbaring en profetie.

---

o, ziet *j*. Jakob 2. *p*, ziet *d*. 2 Nep. 2. *q*. ziet *i* en *j*. 2 Nep. 9. *r* versen 6—12. *s*, vers 7. *t*, ziet *e*, Mos. 29. *u*, Alma 1 : 1, 14, 18. *v*, ziet *g*. Mos. 26. *w*, verzen 17, 18. *x*, ziet *g*. Mos. 26.

HOOFDSTUK 5.

De woorden welke Alma, de Hooge Priester volgens de Heilige orde Gods, sprak tot het volk in hunne steden en dorpen door het land.

1. NU het geschiedde dat Alma het woord van God aan
het volk ging verkondigen; eerst in het [a]land Zarahemla en
verder door het geheele land.
2. En dit zijn de woorden welke hij sprak tot het volk
in de Kerk, welke in de stad Zarahemla was, volgens zijn
eigen verslag, zeggende:
3. Ik, Alma, toegewijd zijnde om een [b]Hooge Priester
over de Kerk van God te zijn door mijnen vader Alma die de
[c]macht en autoriteit van God ontvangen had om deze dingen
te doen, ziet, ik zeg u, dat hij eene kerk begon op te richten
in het land, hetwelk binnen de landpalen van het land Nephi
was; het land dat genoemd wordt het [d]land Mormon en hij
[e]doopte zijne broederen in de wateren van Mormon.
4. En ziet, ik zeg u: zij waren [f]verlost uit de hand van
het volk van Koning Noach door de barmhartigheid en kracht
Gods.
5. En ziet, daarna waren zij door de handen der Lamanieten
[g]in de wildernis in slavernij gebracht; ja, ik zeg u: zij
waren in gevangenschap; en wederom [h]verlostte de Heere hen
uit de slavernij door de kracht van zijn woord en wij werden
in dit land gebracht en gingen de Kerk van God oprichten
door [i]dit geheele land.
6. En nu ziet, mijne broeders, ik zeg u, die tot deze Kerk
behooren: Hebt gij u genoegzaam de [j]gevangenschap uwer
vaderen herinnerd? Ja, en hebt gij u genoegzaam zijne barmhartigheid
en lankmoedigheid tot hen herinnerd? En nog
meer: hebt gij u wel herinnerd dat hij hunne zielen uit de
[k]hel verlost heeft?
7. Ziet, hij heeft hunne harten veranderd, hij deed hen
ontwaken uit eenen diepen slaap en zij ontwaakten tot God.
Ziet, zij waren te midden der duisternis; niettemin werden
hunne zielen verlicht door het licht van het eeuwig blijvend
woord; ja, zij waren omsingeld door de [l]banden des doods en
de [m]ketenen der hel; en eene eeuwige verwoesting wachtte hen.
8. En nu vraag ik u, mijne broederen: Waren zij verwoest?
Ziet, ik zeg u: Neen, zij waren niet verwoest.

---

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, ziet *g*. Mos. 26. *c*, ziet *g*. Mos. 18. *d*, ziet *b*. Mos. 18. *e*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *f*, Mos. 23 : 1—3. *g*, Mos. 23 : 37—39. 24 : 8—15. *h*, Mos. 24 : 17—25. *i*, Zarahemla. *j*, ziet *f* en *g*. *k*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *l*, ziet *g* en *j*. 2 Nep. 9. *m*, ziet *p*. 2 Nep. 28.

9. En wederom vraag ik u: Waren de [n] banden des doods verbroken, en de [o] ketenen der hel welke hen omsingelden los gemaakt? Ik zeg u: ja zij waren losgemaakt en hunne zielen verheugden zich en zongen de verlossende liefde. Ik zeg u: Zij zijn gered.

10. En nu vraag ik u: Op welke voorwaarden zijn zij gered? Ja, welke gronden hadden zij om op zaligheid te hopen. Wat is de oorzaak dat zij losgemaakt zijn geworden van de [p] banden des doods? En alzoo van de [q] ketenen der hel?

11. Ziet, ik kan het u vertellen: Geloofde mijn vader Alma niet in de woorden welke door [r] Abinadi overgeleverd waren? En was hij niet een heilige Profeet? Sprak hij niet de woorden Gods en geloofde mijn vader dezelve niet?

12. En naar zijn geloof was er eene groote verandering in zijn hart gewrocht. Ziet, ik zeg u: dit alles is waar.

13. En ziet, hij predikte het woord [s] aan uwe vaderen en eene machtige verandering werd teweeg gebracht in hunne harten; en zij vernederden zich en stelden hun vertrouwen in den waarachtigen en levenden God. En ziet, zij waren getrouw [t] tot het einde; daardoor waren zij gered.

14. En ziet, ik vraag u, mijne broeders van de Kerk, zijt gij geestelijk van God geboren? Hebt gij zijn beeld in uw gelaat ontvangen? Hebt gij deze groote veranderingen in uwe harten ondervonden.

15. Gelooft gij in de verlossing van Hem, die u [v] geschapen heeft? ziet gij vooruit met een oog van geloof en aanschouwt gij dit sterfelijke lichaam, [w] verrezen in onsterfelijkheid, en deze verderfelijkheid verrezen in onverderfelijkheid, om voor God te staan om geoordeeld te worden naar de werken, die gij in dit sterfelijke lichaam gedaan hebt?

16. Ik zeg u: Kunt gij u zelven voorstellen de stem des Heeren te hooren, zeggende tot u in dien dag: Komt gij, mijne gezegenden, want ziet uwe werken op de aarde zijn de werken der gerechtigheid geweest?

17. Of stelt gij u zelven voor dat gij in dien dag tot den Heer kunt liegen en zeggen: Heer, onze werken op aarde zijn de werken der gerechtigheid geweest, en dat hij u zal redden?

18. Of anders, kunt gij u zelven voorstellen, staande voor den troon Gods, met uwe zielen vervuld van schuld en wroeging, eene [x] herinnering hebbende van al uw schuld; ja, eene volkomen herinnering van al uwe goddeloosheden; ja, eene herinnering dat gij al de geboden Gods wederstreefd hebt?

19. Ik zeg u: Kunt gij te dien dage tot God opzien met een rein hart en schoone handen? Ik zeg u: Kunt gij opzien, het beeld van God op u gelaat gegraveerd hebbende.

---

n, ziet *g* en *j*. 2 Nep. 9. *o*, ziet *p*. 2 Nep. 28. *p*, ziet *g* en *j*. 2 Nep. 9. *q*, ziet *p*. 2 Nep. 28. *r*, Mos. 17 : 2–4. *s*, Mos. 18 : 1–31. *t*, ziet *h*. 2 Nep. 31. *u*, ziet *c*. Mos. 5. *v*, ziet *l*. Mos. 5. *w*, ziet *d*. 2 Nep. 2, alzoo *j* en *m*. 2 Nep. 8. *x*, ziet *n*. 2 Nep. 9.

20. Ik zeg u: Kunt gij denken gered te worden, wanneer
gij u zelven overgegeven hebt om [y] onderdanen des duivels
te zijn?
21. Ik zeg u: Te dien dage zult gij weten, dat gij niet
gered kunt worden, want niemand kan gered worden, tenzij
zijne kleederen wit gewasschen zijn; ja, zijne kleederen moeten
gereinigd wezen, tot zij vlekkeloos zijn door het [z] bloed van
hem, van wien het gesproken is door onze vaderen; die komen
zoude om zijn volk te verlossen van hunne zonden.
22. En nu vraag ik u mijne broederen: hoe zal iemand
uwer zich gevoelen, indien gij zult staan voor den rechterstoel
Gods, uwe kleederen met bloed en alle soorten van vuil bedekt
hebbende? Ziet, wat zullen deze dingen tegen u staan te
getuigen?
23. Ziet, zullen zij niet getuigen dat gij moordenaars zijt;
en dat gij schuldig zijt aan alle soorten van goddeloosheid?
24. Ziet, mijne broederen, denkt gij dat zoo iemand eene
plaats kan bekomen in het Koninkrijk Gods, om aan te zitten
met Abraham, Izaäk en Jakob en alzoo met alle de heilige
Profeten wier kleederen schoongemaakt en vlekkeloos, rein en
wit zijn?
25. Ik zeg u: Neen, dan tenzij gij uwen Schepper eenen
leugenaar maakt van het begin, of veronderstelt dat hij een
leugenaar is van af den beginne; gij kunt niet veronderstellen
dat zulks plaats kan hebben in het Koninkrijk der hemelen;
maar zij zullen uitgeworpen worden, want zij zijn [2a] kinderen
van het Koninkrijk des duivels.
26. En nu ziet: Ik zeg u, mijne broederen, indien gij
eene verandering van hart gevoeld hebt en indien gij u gedrongen
gevoeld hebt om het gezang der verlossende liefde te
zingen, zoo wil ik u vragen: Kunt gij nu zóo gevoelen?
27. Hebt gij gewandeld u zelven vlekkeloos bewarende
voor God? Kunt gij tot u zelven zeggen, indien gij nu geroepen
werd om te sterven, dat gij nederig genoeg zijt geweest?
Dat uwe kleederen schoon en wit gemaakt zijn door het bloed
van [2b] Christus, die komen zal om zijn volk te verlossen van
hunne zonden.
28. Ziet, zijt gij geheel vrij van hoogmoed? Ziet, ik zeg
u: indien zoo niet, zoo zijt gij niet bereid om God te ontmoeten.
Ziet, gij moet u spoedig bereiden; want het Koninkrijk
der hemelen is nabij en zulk een heeft het eeuwige leven niet.
29. Ziet, ik zeg u: Is er iemand onder u, die niet vrij is
van wangunst? Ik zeg u: zulk een is niet bereid, en ik wensch
dat hij zich spoedig voorbereidt; want het uur is nabij en hij
weet niet wanneer de tijd zal komen; want zulk een is niet
schuldeloos bevonden.

---

y, ziet q. Mos. 2. z, ziet f. 2 Nep. 2. 2a, ziet i. 2 Nep. 9.
2b, ziet f. 2 Nep. 2.

30. En wederom zeg ik u: Is er iemand onder u die zijnen broeder bespot, of die hem vervolgt?

31. Wee aan zulk een; want hij is niet bereid; en de tijd is nabij dat hij moet bekeeren of hij kan niet zalig worden.

32. Ja, wee over al de werken der ongerechtigheid. Bekeert u, bekeert u, want de Heere God heeft het gesproken!

33. Ziet, hij verzoekt alle menschen; want de armen zijner barmhartigheid zijn tot hen uitgestrekt en hij zegt: Bekeert u, en ik wil u ontvangen.

34. Ja, hij zegt: Komt tot mij en gij zult deelgenoot zijn van de [2c] vrucht van den boom des levens; ja, gij zult vrijelijk eten en drinken van het brood en het water des levens.

35. Ja, komt tot mij en brengt werken der gerechtigheid voort en gij zult niet nedergehouwen noch in het vuur [2d] geworpen worden.

36. Want ziet, de tijd is aanstaande dat zoo wie geene goede vrucht voortbrengt, of niet doet de werken der rechtvaardigheid, die zullen reden hebben om te weenen en te treuren.

37. O gij, werkers der ongerechtigheid; gij die opgeblazen zijt in de ijdele dingen dezer wereld; gij, die voorgeeft de wegen der rechtvaardigheid gekend te hebben, en niettemin afgedwaald zijt als schapen welke geen herder hebben, niettegenstaande een herder tot u geroepen heeft en nog roept; maar gij wilt niet naar zijne stem luisteren.

38. Ziet, ik zeg u: dat de [2e] goede herder u roept; en in zijn eigen naam roept hij u, welke is de naam van Christus; en indien gij niet naar de stem van den goeden herder wilt hooren, naar den naam bij welken gij geroepen zijt, zoo zijt gij niet van zijne schapen.

39. En nu, indien gij de schapen van den [2f] goeden herder niet zijt, tot welke kudde behoort gij dan? Ziet, ik zeg u dat de duivel uw herder is en gij zijt van zijne kudde, en wie van u kan dit loochenen? Ziet, ik zeg u: wie dit ook ontkent is een leugenaar en een [2g] kind des duivels.

40. Want ik zeg u, [2h] dat datgene wat goed is, van God komt, en wat kwaad is, van den duivel.

41. Daarom indien een mensch [2i] goede werken voortbrengt, zoo luistert hij naar de stem van den [2j] goeden herder en hij volgt hem; maar, die [2k] kwade werken voortbrengt, die wordt een [2l] kind des duivels, want hij luistert naar zijne stem en volgt hem na.

42. En wie zoo doet, moet zijne belooning van hem verwachten; daarom ontvangt hij tot belooning, den dood als tot

---

2*c*, ziet *b*. 1 Nep. 8. 2*d*, ziet *k*. 1 Nep. 15. 2*e*, verzen 39, 41, 57, 59, 60. Mos. 3 : 14. Hela 7 : 18. 3 Nep. 16 : 24. 2*f*, ziet 2*e*. 2*g*, ziet *i*. 2 Nep. 9. 2*h*, Omni 1 : 25. Ether 4 : 12. Moro 7 : 12—19. 10 : 6. 2*i*, 3 Nep. 14 : 16—20. 2*j*, ziet 2*e*. 2*k*, 3 Nep. 14 : 16—20. 2*l*, ziet *i*. 2 Nep. 9.

de [2m] dingen der rechtvaardigheid, dood zijnde tot alle goede werken.

43. En nu, mijne broederen, ik wenschte dat gij naar mij zoudet luisteren; want ik spreek in de kracht mijner ziel; want ziet ik heb duidelijk tot u gesproken, zoodat gij niet kunt dwalen en ik heb gesproken volgens de geboden Gods.

44. Want ik ben geroepen om volgens deze wijze te spreken, naar de [2n] heilige orde Gods, welke is in Christus Jezus; ja, ik ben geboden om te staan en tot dit volk te getuigen de dingen welke gesproken zijn geworden door onze vaderen aangaande de dingen welke staan te komen.

45. En dit is niet alles. Weet gij niet dat ik van mij zelven deze dingen weet? Ziet, ik getuig u dat ik weet dat deze dingen, waarvan ik spreek, waarachtig zijn. En hoe denkt gij dat ik van hunne zekerheid overtuigd ben?

46. Ziet, ik zeg u dat zij aan mij bekend zijn gemaakt door den Heiligen Geest Gods. Ziet, ik heb vele dagen [2o] gevast en gebeden, opdat ik deze dingen van mij zelven mocht weten. En nu weet ik van mij zelven dat zij waarachtig zijn; want de Heere God heeft ze aan mij bekend gemaakt, door Zijnen Heiligen Geest en dit is de Geest der openbaring welke in mij is.

47. En verder, ik zeg tot u dat het aldus aan mij geopenbaard is; dat de woorden welke door onze vaderen gesproken zijn, waarachtig zijn volgens den Geest der profetie welke in mij is, hetwelk alzoo is door de openbaring van den Geest Gods.

48. Ik zeg u, dat ik voor mij zelven weet dat wat ik u ook zal zeggen aangaande de dingen die te komen staan, waarachtig zijn; en ik zeg: ik weet dat Jezus Christus zal komen, den Zoon, den eeniggeborene van den Vader, vol van genade, barmhartigheid en waarheid. En ziet, hij is het die komt om de zonden der wereld weg te [2p] nemen; ja de zonden van ieder mensch, die standvastig in zijnen naam gelooft.

49. En nu zeg ik u, dat dit de [2q] orde is volgens welke ik geroepen ben; ja, om aan u mijne broederen te prediken; ja en aan een iegelijk die in het land woont; ja om tot allen te spreken, zoowel oud als jong, zoowel gebondenen als vrijen, tot de ouden en jongeren en tot het opkomend geslacht; ja, om hen toe te roepen dat zij zich moeten bekeeren en [2r] wedergeboren worden.

50. Ja, aldus zegt de Geest: Bekeert u allen gij einden der aarde want het Koninkrijk der hemelen is nabij; ja, de Zoon van God komt in zijne heerlijkheid, in zijne macht, majesteit, kracht en heerschappij. Ja, mijne geliefde broederen, ik zeg u dat de Geest zegt: Ziet, de heerlijkheid van den

---

2m, ziet c. 2 Nep. 2. 2n, ziet g, Mos. 26. 2o, ziet f, Mos 27.
2p, ziet f, 2 Nep. 2. 2q, ziet g, Mos. 26. 2r, ziet c. Mos. 5.

Koning der geheele aarde, ja, de Koning der hemelen zal spoedig verschijnen onder al de menschenkinderen.
51. En alzoo zegt de Geest tot mij; ja, roept tot mij met eene machtige stem, zeggende: Gaat voort en zegt tegen dit volk: Bekeert u, want indien gij niet bekeert kunt gij op geene wijze het Koninkrijk der hemelen beërven.
52. En wederom zeg ik u: De Geest zegt: Ziet, de bijl is aan den wortel des booms; daarom zal elke boom, die geene goede vruchten voortbrengt [2s] neergehouwen en in het vuur geworpen worden; ja in een vuur hetwelk niet uitgebluscht kan worden, een onuitbluschbaar vuur. Hoort en herinnert u de Heilige heeft het gesproken.
53. En nu mijne geliefde broeders, kunt gij deze woorden weerstaan? ja, kunt gij deze woorden ter zijde stellen en den alleen Heilige onder uwe voeten vertreden? Kunt gij opgeblazen zijn in den hoogmoed uws harten? wilt gij stil voortgaan met het dragen van [2t] kostbare kleeding en uwe harten zetten op de ijdele dingen der wereld en op uwe rijkdommen?
54. Ja, wilt gij volharden in de gedachte dat de eene beter is dan de andere? wilt gij volharden in het vervolgen uwer broederen die zich zelven vernederen en wandelen volgens de heilige orde Gods, waardoor zij in deze Kerk gebracht waren, geheiligd zijnde door den Heiligen Geest; en goede werken voortbrengende, welke vruchten der bekeering zijn?
55. En wilt gij volharden om uwe [2u] ruggen te keeren naar de armen, de benoodigden en in het onthouden van uwe rijkdommen aan hen.
56. En ten laatste allen gij, die in uwe goddeloosheid volharden, ik zeg u dat zij degenen zijn die [2v] nedergehouwen en in het vuur geworpen zullen worden indien zij zich niet spoedig bekeeren.
57. En ik zeg tot u, die verlangend zijt de stem des [2w] goeden herders te volgen, komt gij uit van de Goddeloozen en wordt gescheiden en raakt hunne onreine dingen niet aan. Ziet, hunne namen zullen [2x] uitgewischt worden, omdat de namen der goddeloozen niet gerekend worden onder de namen der rechtvaardigen, opdat het woord Gods vervuld moge worden, hetwelk zegt: De namen der goddeloozen zullen niet met de namen der rechtvaardigen mijns volks vermengd worden.
58. Want de namen der rechtvaardigen zullen geschreven zijn in het boek des levens; en aan hen wil ik eene inwoning aan mijne rechterhand toestaan. En nu, mijne broederen, wat hebt gij hiertegen te zeggen? Ik zeg u: Het komt er niet op aan of gij tegenspreekt, want het woord van God moet vervuld worden.

2s, vers 35, 56. Jakob 6 : 7. 3 Nep. 27 : 11, 12. 2t, 2 Nep. 28 : 11—14. Mormon 8 : 36—39. 2u, ziet j, Jakob 2. 2v, ziet 2s. 2w, ziet 2l, 2x, Mos. 26 : 32—36.

59. Want welke herder is er onder u, die vele schapen heeft en niet over dezelve waakt opdat de wolven niet inkomen en hunne kudden verslinden? En ziet, indien een wolf tusschen zijne schapen komt, drijft hij hem niet uit? Ja, en ten laatste; zal hij hem niet vernietigen zoo hij kan?

60. En nu, ik zeg u, dat de [2y] goede herder tot u roept; en indien gij naar zijne stem wilt luisteren; zoo zal hij u tot zijne kudde brengen, en gij zijt zijne schapen; en hij gebiedt u dat gij geenen wolf onder u midden zoudt toelaten om u te verwoesten.

61. En nu, ik Alma, gebied u de woorden van hem die mij geboden heeft, dat gij tracht die woorden op te volgen welke ik tot u gesproken heb.

62. Ik spreek tot u, die tot de kerk behooren, op gebiedende toon en diegenen, die niet tot de kerk behooren, verzoek ik, zeggende: Komt en wordt [2z] gedoopt tot bekeering, opdat gij deelgenooten moogt zijn van de vrucht van den [3a] boom des levens.

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu geschiedde het, toen Alma geëindigd was met het spreken tegen het volk der Kerk, welke in de stad Zarahemla gesticht was, dat hij priesters en ouderlingen [a] verordineerde door het opleggen der handen volgens de orde van God, om over de Kerk te waken en dezelve te leiden.

2. En het geschiedde, dat al degenen die niet tot de Kerk behoorden, en zich bekeerden van hunne zonden; [b] gedoopt werden tot bekeering, en in de gemeenschap der Kerk opgenomen werden.

3. En het geschiedde eveneens dat al degenen, die tot de Kerk behoorden en zich niet van hunne goddeloosheden bekeerden, en zich niet voor God vernederden; ik bedoel degenen, die verheven waren in den hoogmoed huns harten; verworpen werden; en hunne namen werden [c] uitgewischt, zoodat zij niet meer onder de rechtvaardigen gerekend werden.

4. En aldus begonnen zij de orde der Kerk in de stad [d] Zarahemla, vast te stellen.

5. Nu, ik wensch u mede te deelen dat het woord Gods was voor allen; dat niemand uitgesloten was van de gelegenheid om zich te vergaderen en het woord Gods te hooren.

6. Niettemin, den kinderen Gods werd geboden dat zij

2*y*, ziet 2*e*. 2*z*, ziet *u*, 2 Nep. 9. 3*a*, ziet *b*, 1 Nep. 8.

a, ziet *c*, Mos. 6. *b*, ziet *u*, 2 Nep' 9. *c*, Mos. 26 : 32—36. Alma 5 : 57, 58. *d*, ziet *h*, Omni 1.

zich dikwerf zouden vergaderen en vereenigen in [e] vasten en krachtige gebeden, teneinde het welzijn der zielen te bevorderen van degenen, die God nog niet kenden.

7. En nu geschiedde het toen Alma deze regelen vastgesteld had, dat hij van hen vertrok; ja, van de Kerk welke in Zarahemla was; en oostwaarts over de [f] rivier Sidon trok, naar de [g] vallei Gideon, waar eene stad gebouwd was, Gideon geheeten, welke genaamd was naar den man, die met het zwaard door [h] Nehor [i] verslagen was.

8. En Alma ging en begon het woord aan de Kerk te verkondigen, welke in de [j] vallei Gideon gesticht was, volgens de openbaring der waarheid van het woord hetwelk door zijne vaderen was gesproken geworden, volgens den Geest der profetie welke in hem was en volgens de getuigenissen van Jezus Christus, den Zoon van God, die komen zoude om zijn volk van hunne zonden te verlossen en de [k] heilige orde door welke hij geroepen was. En aldus is geschreven. Amen.

HOOFDSTUK 7.

De woorden van Alma, welke hij verkondigde aan het volk in Gideon naar zijn eigen verslag.

1. ZIET, mijne geliefde Broeders, daar het mij is toegestaan om tot u te komen, zal ik trachten om u in mijne taal toe te spreken; ja, door mijn eigen mond, aangezien het de eerste maal is, dat ik persoonlijk tot u spreek, omdat ik [a] geheel gewijd was aan de rechterstoel en vele bezigheden gehad heb, zoodat ik niet eerder tot u kon komen.

2. En ik zoude nu nog niet hebben kunnen komen, indien de rechterstoel niet aan een ander [b] gegeven was, om in mijne plaats te regeeren; en de Heere heeft mij door Zijne barmhartigheid toegestaan tot u te komen.

3. En ziet, ik ben tot u gekomen, groote hoop en verlangen hebbende, dat ik zoude ontwaren dat gij u voor God vernederd hadt, en dat gij waart voortgegaan in het afsmeeken zijner genade, zoodat ik u vlekkeloos voor hem zoude bevinden en niet dat gij zoudt verkeeren in den vreeselijken toestand, waarin onze broederen te Zarahemla zich bevinden,

4. Maar, gezegend zij den naam van God. dat hij mij te kennen heeft gegeven, ja, dat hij mij de buitengewoon groote vreugde heeft bereid, dat zij wederom in den weg zijner rechtvaardigheid teruggekeerd zijn.

5. En ik vertrouw volgens den Geest Gods, die in mij is,

---

e, ziet *t*, Mos. 27. *f*, ziet *g*, Alma 2. *g*, ziet *m*, Alma 2. *h*, Alma 1 : 9, 15. *i*, Alma 1 : 15. *j*, ziet *n*. Alma 2. *k*, ziet *g*. Mos. 26.

a, Mos. 29 : 42. *b*, Alma 4 : 16—18.

dat ik eveneens vreugde over u zal hebben; niettemin verlang ik niet, dat mijne vreugde over u zoude ontstaan door zooveel ellende en verdriet, gelijk het plaats gevonden heeft bij de broederen te [c] Zarahemla; want ziet, mijne vreugde over hen kwam, nadat ik veel ellende en verdriet had geleden.

6. Maar ziet, ik vertrouw dat gij niet in zulk eenen staat van ongeloof zijt vervallen gelijk uwe broederen; ik vertrouw dat gij niet zoo hoogmoedig zijt in uwe harten; ik vertrouw dat gij uwe harten niet gezet hebt [d] op de rijkdommen en de ijdele dingen dezer wereld; ja, ik vertrouw dat gij geene afgoden eerbiedigt, maar dat gij den waren en levenden God dient en dat gij voorwaarts ziet voor de vergeving uwer zonden met een eeuwigdurend geloof in hetgeen te komen is.

7. Want ziet, ik zeg u: daar staan vele dingen te komen; en ziet, daar is één ding dat van meer belang is dan al de andere; want ziet de tijd is niet ver weg dat de Verlosser komt en onder zijn volk zal leven.

8. Ziet, ik zeg niet, dat hij onder ons zal komen gedurende zijne inwoning in zijnen sterfelijken tabernakel; want de Geest heeft mij niet gezegd dat dit zoude geschieden. Nu, omtrent deze zaak weet ik niet, maar zooveel weet ik, dat God kracht heeft om alle dingen naar zijn woord te doen.

9. Doch ziet, de Geest heeft tot mij gesproken zeggende: Roept tot dit volk, zeggende: Bekeert u, en bereidt den weg des Heeren en wandelt in zijne paden welke recht zijn; want ziet, het Koninkrijk der Hemelen is nabij, en de Zoon Gods komt op het aangezicht der aarde.

10. En ziet, hij zal geboren worden uit [e] Maria, in Jeruzalem, hetwelk het land onzer voorvaderen is; zij is eene [f] maagd, een dierbaar en uitverkoren vat, dat overschaduwd zal worden en ontvangen door de kracht des Heiligen Geestes en eenen zoon zal voortbrengen; ja, den Zoon van God.

11. En hij zal voortgaan onder het lijden van vele pijnen en smarten; onder het doorstaan van allerlei verzoekingen; en dit zal geschieden, opdat het woord vervuld moge worden, dat zegt: »[g] Hij zal de pijnen en krankheden van zijn volk op zich nemen.

12. En hij zal den dood lijden, opdat hij de [h] banden des doode zoude breken, welke zijn volk binden; en hij zal hunne krankheden op zich nemen, zoodat zijne ingewanden vervuld mogen worden met barmhartigheid, naar het vleesch, opdat hij volgens het vleesch mag weten om zijn volk naar hunne krankheden hulp te verleenen.

13. Nu, de Geest [i] weet alle dingen; niettemin moet de Zoon Gods lijden naar het vleesch, opdat hij de zonden van zijn volk

---

c, ziet *h*, Omni 1. *d*, ziet 2*t*, Alma 5. *e*, Mos. 3 : 8. *f*. 1 Nep. 11 : 13—21. Mos. 3 : 8: Alma 7 : 10. *g*, Mos 14 : 3—5. *h*, ziet *g* en *j*, 2 Nep. 9. *i*, ziet *r*, 2 Nep. 9.

op zich [j] zoude nemen; teneinde hunne overtredingen uit t
wisschen volgens de kracht zijner verlossing; en ziet, dat i
de getuigenis welke ik in mij omdraag.
14. Nu, ik zeg u dat gij moet bekeeren en [k] wedergebore
worden; want de Geest zegt: Indien gij niet wederom gebore
zijt, kunt gij het Koninkrijk Gods niet beërven; daarom kom
en wordt [l] gedoopt tot bekeering opdat gij van uwe zonden ge
reinigd moogt worden, opdat gij gelooven moogt aan het Lan
Gods, hetwelk de zonden der wereld [m] wegneemt; hetwell
machtig is om te redden en van alle ongerechtigheden t
reinigen.
15. Ja, ik zeg u: Komt en vreest niet en legt al uw
zonden af, welke u zoo gemakkelijk aankleven, welke u neder
drukken tot verwoesting; komt en gaat voort en bewijst aa
uwen God, dat gij gewillig zijt om van uwe zonden te bekee
ren, en sluit een verbond met hem om zijne geboden te bewaren
en getuigt het aan hem in dezen dag door in te gaan in d
[n] wateren om gedoopt te worden.
16. En wie dit ook doet, en de geboden van God van nu
af aan onderhoudt, die zal zich herinneren, dat ik tot he
zeg; ja, hij zal zich herinneren dat ik tot hem gezegd heb
dat hij het eeuwige leven zal hebben, volgens de getuigeni
des Geestes, die in mij getuigt.
17. En nu mijne geliefde broeders, gelooft gij deze dingen
Ziet, ik zeg u: Ja, ik weet dat gij ze gelooft; en de weg
waardoor ik weet dat gij ze gelooft, is de openbaring de
Geestes welke in mij is. En nu, omreden uw geloof aangaand
deze dingen, welke ik tot u gesproken heb, sterk is, is mijn
blijdschap groot.
18. Want, zooals ik van het begin tot u gezegd heb, had
ik groot verlangen dat gij geen tweestrijd zoudet hebben [o] ge
lijk uwe broeders; aldus is mijn verlangen vervuld geworden
19. Want ik versta dat gij in de paden der gerechtighei
zijt; ik versta dat gij op het pad zijt, dat tot het Koninkrijk
Gods leidt; ja, ik versta dat gij zijne [p] paden recht maakt.
20. Ik versta dat het aan u bekend is gemaakt door d
getuigenis van zijn woord; dat hij niet kan wandelen in on
effen paden, noch dat hij terug komt van hetgeen hij gezeg
heeft, noch dat hij eene schaduw van omkeering heeft van d
rechter naar de linkerzijde, of van hetgene wat recht is tot he
verkeerde, daarom is zijne koers [q] eeuwig recht.
21. En hij woont niet in [r] onheilige tempelen; noch ka
vuilheid of iets anders dat onrein is, ontvangen worden in he
Koninkrijk Gods; daarom zeg ik u: de tijd zal komen; ja, e

, Mos. 14 : 5, 8, 12. *k*, ziet c. Mos. 5. *l*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *m* ziet *f*. 2 Nep. 2. *n*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *o*, versen 3—6. *p*, ziet 2*a* 2 Nep. 9. *q*, 1 Nep. 10 : 19. Alma 37 : 12. *r*, Mos. 2 : 37. Alma 34 : 36. Hela 4 : 24.

het zal zijn ten laatsten dage dat hij, die vuil is [s] vuil zal blijven.

22. En nu mijne geliefde broeders, ik heb u deze dingen gezegd opdat ik u mag opwekken tot een gevoel uwer plichten jegens God; opdat gij vlekkeloos moogt wandelen voor hem; opdat gij moogt wandelen volgens de heilige orde Gods, nadat gij ontvangen zijt geworden.

23. En nu wil ik dat gij nederig zijt, onderworpen en gehoorzaam; gemakkelijk te bewegen, vol geduld en lankmoedigheid; matig in alle dingen, ten allen tijde naarstig in het houden der geboden Gods; [t]vragende om alle dingen die gij noodig hebt, zoowel geestelijke als tijdelijke; altijd dank brengende aan God voor alles wat gij ook van hem ontvangt.

24. En tracht geloof, hoop en liefde te bezitten; en dan zult gij overvloedig zijn in goede werken.

25. En moge de Heere u zegenen, en uwe kleederen vlekkeloos houden, opdat gij ten laatsten dage gebracht moogt worden, om aan te zitten met Abraham, Izaäk en Jakob en de heilige profeten die geweest zijn sedert het begin der wereld; uwe kleederen vlekkeloos hebbende, gelijk hnnne kleederen vlekkeloos zijn, in het Koninkrijk der hemelen, om niet meer uit te gaan.

26. En nu mijne beminde broeders, ik heb deze woorden tot u gesproken volgens den Geest welke in mij getuigenis geeft; en mijne ziel verheugt zich zeer omreden de groote naarstigheid waarmede gij naar mijne woorden geluisterd hebt.

27, En nu, moge de vrede Gods op u en op uwe huizen, landen, op uwe kudden en vee en op al hetgene gij bezit, rusten en alzoo op uwe vrouwen en kinderen naar uw geloof en goede werken van nu aan voor eeuwig. En aldus heb ik gesproken. Amen.

HOOFDSTUK 8.

1. EN het geschiedde dat Alma, nadat hij het volk van Gideon vele dingen, welke niet opgeschreven kunnen worden, geleerd had, en de orde der Kerk daargesteld had zooals hij te voren in het [a]land van Zarahemla gedaan had, wederkeerde in het [b]land Gideon; ja, hij keerde weder naar zijn eigen huis te Zarahemla om uit te rusten van den arbeid welke hij volbracht had.

2. En aldus eindigde het negende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

---

s, ziet *o*. 2 Nep. 9. *t*, ziet *a*. 2 Nep. 32. *u*, Alma 13 : 29. Ether 12 : 31—34. Moro 7.

a, ziet *m*. Alma 2. *b*, ziet *h*. Omni 1.

3. En het geschiedde in het begin van het tiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi dat Alma van daar vertrok en eene reis ondernam naar het [c]land van Melek, ten westen der [d]rivier Sidon, bij de omstreken der wildernis.

4. En hij begon het volk van het land Melek te leeren volgens [e]de heilige orde Gods, door welke hij geroepen was; en hij begon het volk door het geheele [f]land Melek te leeren.

5. En het geschiedde dat het volk uit alle omstreken van het land hetwelk op de zijde der wildernis was, tot hem kwam. En zij werden door het geheele land [g]gedoopt.

6. Zoodat toen hij zijn werk geëindigd had te [h]Melek, hij van daar vertrok en drie dagreizen ten noorden van het land Melek ging; en aan eene stad, genaamd [i]Ammonihah kwam.

7. Nu, het was de gewoonte onder het volk van Nephi hunne landen, steden, dorpen en gehuchten te noemen naar degenen die ze het eerst bezaten. En aldus was het met 't land [j]Ammonihah.

8. En het geschiedde toen Alma tot de stad Ammonihah gekomen was, dat hij het woord Gods aan de inwoners begon te prediken.

9. Nu, Satan had groote kracht over de harten van Ammonihah; daarom wilde het niet naar de woorden van Alma luisteren.

10. Niettemin arbeidde Alma veel in den Geest worstelende met God in [k]krachtig gebed, opdat hij zijnen Geest zoude uitstorten over het volk dat in de stad woonde: opdat hij hun alzoo zoude toestaan om [l]gedoopt te worden tot bekeering.

11. Niettemin verhardden zij hunne harten, tot hen zeggende: Ziet, wij weten dat gij Alma zijt; en wij weten dat gij een [m]Hooge priester zijt over de Kerk welke gij opgericht hebt in vele deelen van het land, volgens uwe overlevering; doch wij zijn niet van uwe kerk en gelooven niet in zulke dwaze overlevering.

12. En nu, weten wij dat dewijl wij niet tot uwe kerk behooren, dat gij geene kracht over ons hebt; en gij hebt den [n]rechterstoel overgegeven aan Nephihah; daarom zijt gij geen Hoofdrechter meer over ons.

13. Toen het volk dit gezegd had en al zijne woorden wederstreefde, beschimpten en bespuwden zij hem en lieten hem uit hunne stad werpen, zoodat hij van daar vertrok en de reis ondernam naar de stad Aäron.

---

c, versen 4, 5, 6. Alma 31 : 6. 35 : 13. 45 : 18. *d*, ziet *g*. Alma 2. *e*, ziet *g*. Mos. 26. *f*, ziet *c*. *g*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *h*, ziet *c*. *i*, versen 7, 9, 14, 16, 18, 19. Alma 9 : 1. 14 : 23. 15 : 1, 15, 16. 16 : 2, 3, 9, 11. 25 : 2. 49 : 1, 3, 10, 11, 14, 15. Hela 5 : 10. *j*, ziet *i*. *k*, ziet *i*. 2 Nep. 32. *l*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *m*, ziet *g*. Mos. 26. *n*, Alma 4 : 16, 17.

14. En het geschiedde terwijl hij daar henen trok, gebukt gaande onder het doorstaan van veel verdriet, beproevingen en zielefolteringen, tengevolge der goddeloosheden van het volk dat in de [o] stad Ammonihah was, dat een engel des Heeren aan hem verscheen en hem zeide:

15. Gezegend zijt gij, Alma; daarom heft uw hoofd op en verblijdt u, want gij hebt groote reden om verblijd te zijn; want gij zijt getrouw geweest in het houden van de geboden Gods van den tijd dat gij de boodschap van hem ontvangen hebt. Ziet, ik ben het, die het aan u [p] overgeleverd heeft.

16. En ziet, ik ben gezonden om u te gebieden terug te keeren naar de stad Ammonihah om wederom tot het volk te prediken. Ja, zegt hen: Indien zij zich niet bekeeren zal de Heere hen [q] verwoesten.

17. Want ziet, op dit oogenblik beramen zij plannen om de vrijheid van uw volk te ontnemen, (want aldus zegt de Heere) hetwelk tegen de statuten en gerechten en geboden is welke hij aan zijn volk heeft gegeven.

18. Nu het geschiedde, nadat Alma deze boodschap van den engel des Heeren ontvangen had, dat hij spoedig wederkeerde naar het land Ammonihah. En hij ging de stad binnen langs eenen anderen weg welke aan het zuiden der [r] stad Ammonihah was.

19. En toen hij binnen de stad was kreeg hij honger en vroeg hij aan een man: Wilt gij een nederigen dienstknecht van God wat te eten geven?

20. En de man antwoordde hem: Ik ben een Nephiet en ik weet dat gij een heilige profeet van God zijt; want gij zijt de man aan wien de [s] engel in visioen gezegd heeft: gij zult ontvangen; gaat daarom met mij in huis, en ik wil u van mijn voedsel mededeelen; en ik weet dat gij voor mij en mijn huis een [t] zegen zult zijn.

21. En het geschiedde dat de man, Amulek geheeten, hem in zijn huis ontving, en brood en vleesch bracht en dit Alma voorzette.

22. En het geschiedde dat Alma brood at en verzadigd werd; en hij zegende Amulek en zijn huis en bracht Gode dank toe.

23. En nadat hij gegeten had en verzadigd was, zeide hij tot Amulek: Ik ben Alma en ben de Hooge [u] Priester over de Kerk van God door het geheele land.

24. En ziet, ik ben geroepen om het woord van God onder al dit volk te prediken volgens den Geest der openbaring en profetie; en ik was in dit land, maar zij [v] wierpen mij uit; en

---

o, ziet *i*. *p*, Mos. 27 : 11—16. *q*, vers 29. Alma 9 : 4, 12, 18, 24. 10 : 19, 23, 27. 16 : 2, 3, 9—11. *r*, ziet *i*. *s*, Alma 10 : 7—9. *t* versen 22, 26. Alma 10 : 7, 11. *u*, ziet *g*. Mos. 26. *v*, vers 13.

ik was bijna bereid om voor eenwig mijnen rug naar dit land te keeren.

25. Doch ziet, ik ben geboden om wederom terug te keeren en tegen dit volk te [w] profeteeren en tegen hen te getuigen aangaande hunne boosheden.

26. En nu Amulek, omdat gij mij gevoed en huisvesting verleend hebt zijt gij [x] gezegend; want ik was hongerig, daar ik vele dagen had [y] gevast.

27. En Alma vertoefde vele dagen bij Amulek, eer hij tot het volk predikte.

28. En het geschiedde dat het volk toenam in boosheden.

29. En het woord des Heeren kwam tot Alma, zeggende: Gaat en zegt alzoo tot mijnen knecht Amulek, gaat voort en profeteert tot dit volk; Bekeert u, want aldus zegt de Heere, indien gij u niet bekeert zal ik dit volk in mijnen toorn bezoeken; ja en ik wil mijnen hevigen toorn [z] niet van hen afkeeren.

30. En Alma en Amulek gingen voort onder het volk om hun de woorden van God te prediken, en zij waren vervuld met den Heiligen Geest.

31. En hun was kracht gegeven, zoodat zij in geene kerkers gesloten konden worden; noch was het mogelijk dat iemand hen konde slaan; niettemin oefenden zij niet veel kracht, totdat zij in boeien [2a] geslagen en in de gevangenis geworpen waren. Nu, dit was geschied opdat de Heere zijne kracht in hen konde bewijzen.

32. En het geschiedde dat zij voortgingen en tot het volk begonnen te prediken en te profeteeren volgens den Geest en de kracht welke de Heer hun gegeven had.

HOOFDSTUK 9.

De woorden van Alma en van Amulek welke verkondigd werden aan het volk in het land van Ammonihah. Hunne gevangenneming en wonderlijke verlossing door de kracht Gods welke in hen was, volgens het verslag van Alma.

1. EN wederom: Ik Alma, was van God geboden dat ik Amulek met mij zoude [a] nemen om voort te gaan en wederom tot dit volk te prediken; tot het volk in de [b] stad Ammonihah. En het geschiedde dat ik tot hen begon te prediken, en zij met mij begonnen te twisten, zeggende:

---

w, vers 16. *x*, vers 20, ziet *t*. *y*, ziet *t*. Mos. 27. *z*, ziet *q*. *2a*, Alma 14 : 17—29.

a, Alma 8 : 29. *b*, ziet *t*. Alma 8.

2. Wie zijt gij? Veronderstelt gij dat wij de getuigenis van één mensch gelooven zullen, al zoude hij verkondigen dat de aarde voorbij zoude gaan?

3. Nu, zij verstonden de woorden niet, welke zij spraken; want zij wisten niet dat de aarde zoude voorbijgaan.

4. En zij zeiden alzoo: Wij willen uwe woorden niet gelooven, al zoudet gij ook profeteeren dat deze groote stad in [c] eenen dag verwoest zoude worden.

5. Nu, zij wisten niet dat God zulke wonderlijke werken konde verrichten; want zij waren een verhard en hardnekkig volk.

6. En zij zeiden: Wie is God, die niet meer macht brengt onder dit volk dan een mensch om de waarheid van zulke groote en wondervolle dingen aan hen te verkondigen?

7. En zij kwamen voort om hunne handen aan mij te slaan; doch ziet, zij deden het niet. En ik stond met vrijmoedigheid voor hen te verkondigen; ja, ik getuigde vrijmoedig tot hen, zeggende:

8. Ziet, o gij goddeloos en verdraaid geslacht, hoe hebt gij de overleveringen uwer vaderen vergeten; ja, hoe spoedig zijt gij de geboden Gods vergeten?

9. Herinnert gij u niet dat onze vader Lehi uit Jeruzalem gebracht was door de hand van God? Herinnert gij u niet dat zij allen door hem geleid werden door de wildernis?

10. En hebt gij zoo spoedig vergeten hoe dikwijls hij onze vaderen verlost heeft uit de handen hunner vijanden, en hen voor verwoesting bewaard heeft door de handen hunner eigen broeders?

11. Ja en indien het niet geweest ware door zijne onmetelijke kracht en zijne barmhartigheid en lankmoedigheid jegens ons, wij zouden ontegenzeggelijk verdelgd geworden zijn van het aangezicht der aarde, lang voor dezen tijd en misschien overgelaten zijn in eenen staat van [d] eindelooze ellende en wee.

12. Ziet, nu zeg ik tot u, dat hij u gebied te bekeeren; en indien gij niet bekeert, kunt gij op geene wijze het Koninkrijk Gods beërven. Doch ziet, dit is niet alles. Hij heeft u geboden te bekeeren of hij zal u [e] geheel van de aarde verdelgen; ja, hij zal u bezoeken in zijnen toorn en zijnen [f] grimmigen toorn zal hij niet afkeeren.

13. Ziet, herinnert gij u niet de woorden welke hij tot Lehi sprak, zeggende: [g] In zooverre gij mijne geboden zult houden, zult gij voorspoedig zijn in het land? En wederom is er gezegd: In zooverre gij mijne geboden niet houdt zult gij van de tegenwoordigheid des Heeren afgesneden worden.

14. Nu, ik wenschte dat gij u zoudt herinneren, dat de Lamanieten van de tegenwoordigheid des Heeren afgesneden zijn, voor zooverre zij de geboden Gods niet gehouden hebben.

---

c, Alma 16 : 9, 10. *d*, ziet *m*. Jakob 6. *e*, ziet *q*. Alma 8. *f*, Alma 8 : 29. *g*, 2 Nep. 1 : 9. 4 : 4. ziet *b*. 1 Nep. 2.

Nu, wij zien dat het woord des Heeren hierin bewaarheid is. en de [h] Lamanieten afgesneden zijn geworden van zijne tegenwoordigheid van het begin hunner overtredingen in dit land.
15. Niettemin, ik zeg tot u, dat het verdragelijker voor hen zal zijn in den dag des oordeels dan voor u, indien gij in uwe zonden volhardt; ja verdragelijker voor hen in dit leven dan voor u, tenzij gij u bekeert.
16. Want er zijn vele beloften uitgesproken over de Lamanieten; want het is omreden de [i] overleveringen hunner vaderen dat zij in eenen staat van onkunde verblijven; daarom zal de Heere barmhartig jegens hen zijn, en hun bestaan in het land [j] verlengen.
17. En op een zekeren tijd zullen zij tot het geloof in zijn woord gebracht worden en de onjuistheid weten van de overleveringen hunner vaderen; en velen hunner zullen gered worden, want de Heere zal barmhartigheid bewijzen aan al degenen die zijnen naam aanroepen.
18. Doch ziet, ik zeg u, dat indien gij in uwe goddeloosheid blijft volharden, uwe dagen niet verlengd zullen worden in het land; want de Lamanieten zullen tot u gezonden worden; en indien gij niet bekeert, zoo zullen zij komen in eenen tijd dat gij het niet weet en gij zult bezocht worden met eene [k] geheele verwoesting, en het zal zijn volgens den [l] grimmigen toorn des Heeren.
19. Want hij zal niet toestaan dat gij in uwe ongerechtigheden zult leven, om zijn volk te verwoesten. Ik zeg u: Neen; hij zoude veel liever toelaten dat de Lamanieten [m] al zijn volk, dat het volk van Nephi genoemd wordt, zouden verwoesten, indien het mocht geschieden dat zij in zonden en overtredingen zouden vallen, nadat zij zooveel licht en zooveel kennis ontvangen hebben van den Heere hunnen God.
20. Ja, nadat zij zulk een hoog bevoorrecht volk des Heeren geweest zijn, nadat zij bevoorrecht zijn geworden boven alle andere natiën, geslachten, talen en volkeren, nadat alle dingen aan hen bekend gemaakt zijn geworden volgens hun verlangen en geloof en gebeden, van hetgeen geweest is, wat is en wat te komen staat.
21. Na bezocht te zijn door den Geest Gods, na met engelen gesproken te hebben en na door de stem Gods toegesproken te zijn, den Geest der profetie en den geest der openbaring en alzoo vele gaven bezittende; de gaven om in talen te spreken en om te prediken en de gave des Heiligen Geestes en der [n] vertaling.

---

h, ziet *b*, 1 Nep. 2. *i*, Mos. 10 : 11—17. *j*, ziet *c*, Enos 1. Alzoo ziet *c*, 2 Nep. 27. Hela 15 : 10—16, *k*, Alma 16 : 2, 3, 9—11. *l*, Alma 8 : 29. 9 : 12. *m*, 1 Nep. 12 : 15, 19, 20. 15 : 5. Alma 45 : 10—14. Hela 13 : 6—10. 15 : 17, Mormon 6. *n*, Omni 1 : 20—22. Mos. 8 : 13—19. 28 : 11—17.

22. Ja, nadat zij door God verlost zijn uit het land van Jeruzalem door de hand des Heeren; gered zijnde van hongersnood, van ziekten en alle soorten van besmettingen, en sterk geworden zijnde in den strijd zoodat zij niet verwoest konden worden; en van tijd tot tijd [o]uit de slavernij verlost zijnde en bewaard en verzorgd geweest zijnde tot nu toe; zijn zij voorspoedig geweest, zoodat zij alle soorten van rijkdommen bezitten.

23. En nu, ziet ik zeg u, dat indien dit volk, hetwelk zoovele zegeningen uit de hand des Heeren ontvangen heeft, zoude overtreden, tegen het licht en de kennis die zij hebben, ik zeg u: indien het zoo zoude zijn, dat zij in overtreding zouden vallen, het zoude verdragelijker zijn voor de Lamanieten dan voor hen.

24. Want ziet, de beloften des Heeren zijn [p]uitgesproken over de Lamanieten; maar niet over u, indien gij overtreedt; want heeft de Heere niet juist beloofd en streng bevolen dat gij geheel verwoest zult worden van het aangezicht der aarde indien gij tegen hem rebelleert?

25. En nu, om deze reden, opdat gij niet verwoest zoude worden zendt de Heere zijnen engel om velen van zijn volk te bezoeken aan hen verkondigende dat zij moeten voortgaan om krachtig tot dit volk te roepen, zeggende: Bekeert u, want het Koninkrijk der Hemelen is nabij.

26. En na weinige dagen zal de Zoon Gods in zijne heerlijkheid komen, en zijne heerlijkheid zal zijn de heerlijkheid van den Eenig Geborene des Vaders, vol van genade; onpartijdigheid en waarheid, vol van geduld barmhartigheid en lankmoedigheid; bereid om de roepstem zijns volks te hooren en hunne gebeden te beantwoorden.

27. En ziet, hij komt om diegenen te verlossen die [r]gedoopt willen worden tot bekeering, door geloof in zijnen naam,

28. Daarom, bereidt gij den weg des Heeren; want de tijd is nabij dat alle menschen eene belooning zullen ontvangen voor hunne werken, die zij verricht hebben. Indien zij rechtvaardig geweest zijn zullen zij de zaligheid hunner zielen ontvangen volgens de kracht en verlossing van Jezus Christus; en indien zij boos geweest zijn zoo zullen zij de verdoemenis hunner zielen oogsten volgens de [s]kracht en gevangenschap des duivels.

29. Nu ziet, dit is de stem des engels, roepende tot het volk.

30. En nu, mijne beminde broederen, want gij zijt mijne broederen; want gij behoordet bemind te wezen en gij behoordet goede werken voort te brengen als vruchten der bekeering, ziende dat uwe harten zeer verhard zijn tegen het woord Gods en ziende dat gij een [t]verloren en gevallen volk zijt.

---

o, Mos. 22 : 11—13. 24 : 17—20. *p*, ziet *j*. *q*, ziet *m*. *r*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *s*, ziet *t*, 2 Nep. 9. *t*, vers 32, Alma 12 : 22.

31. Nu, het gdschiedde toen ik, Alma, deze woorden gesproken had dat het volk zeer toornig tegen mij was, omreden ik tot hen gezegd had dat zij een [u] verhard en hardnekkig volk waren.

32. En eveneens omdat ik hun gezegd had dat zij een [v] verloren en gevallen volk waren, waren zij vertoornd op mij, en trachtten hunne handen aan mij te slaan ten einde mij in de gevangenis te werpen.

33. Doch het geschiedde dat de Heere niet toestond dat zij mij op dat oogenblik zouden nemen en in de gevangenis zouden werpen.

34. En het geschiedde dat Amulek voortging en eveneens tot hen begon te spreken. En nu, de woorden van Amulek zijn niet alle geschreven; niettemin een gedeelte zijner woorden is in dit boek opgeteekend.

———

HOOFDSTUK 10.

1. NU deze zijn de woorden welke Amulek tot het volk in het [a] land Ammonihah predikte, zeggende:

2. Ik ben Amulek, ik ben de zoon van Giddonah, die de zoon was van Ishmaël, een afstammeling van Aminadi; dezelfde Aminadi die het geschrift vertaalde hetwelk op den muur des tempels stond en hetwelk door den vinger Gods geschreven was.

3. En Aminadi was een afstammeling van Nephi, de zoon van Lehi, die uit Jeruzalem kwam, die een afstammeling was van Manassa, de zoon van Jozef, die in Egypte door zijne broeders verkocht was.

4. En ziet, ik ben alzoo een man, niet weinig geëerd onder al degenen, die mij kennen en ziet, ik heb [b] vele geslachten en vrienden; en ik heb alzoo vele rijkdommen verkregen door mijnen arbeid.

5. Niettemin na dit alles heb ik nimmer veel van de wegen des Heeren en van zijne verborgenheden en wondervolle krachten geweten. Ik zeg, dat ik nimmer veel van deze dingen geweten heb; maar ziet, ik vergis mij; want ik heb veel gezien van zijne verborgenheden en wondervolle krachten in het sparen van het leven van dit volk.

6. Niettegenstaande verhardde ik mijn hart, want ik was verscheidene malen geroepen en heb niet willen luisteren; daarom wist ik aangaande deze dingen; nochtans wilde ik niet weten; daarom ging ik voort, rebelleerende tegen God in de goddeloosheid mijns harten tot den vierden dag van deze

---

u, vers 5. *v*, vers 30. ——
a, ziet *i*, Alma 8. *b*, vers 11. Alma 15 : 16. *c*, versen 8, 9. Alma 8 : 20.

zevende maand, welke is in het tiende jaar van de regeering der Richteren.

7. Toen ik op reis was om een mijner familieleden te bezoeken [c] verscheen mij een engel des Heeren en zeide: Amulek, keert weder tot uw eigen huis, want gij zult een profeet des Heeren voeden; ja, een heiligen man, die een uitverkoren man Gods is; want hij heeft gedurende vele dagen [d] gevast voor de zonden van dit volk; en hij is hongerig en gij zult hem in uw huis ontvangen en hem voeden en hij zal u en uw huis [e] zegenen; en de zegeningen des Heeren zullen op u en uw huis rusten.

8. En het geschiedde dat ik de [f] stem des engels gehoorzaamde en terugkeerde tot mijn huis. En toen ik daar heen ging, ontmoette ik den [g] man, van wien de engel tot mij gezegd had, dien ik in mijn huis zoude ontvangen; en ziet, het was deze zelfde man, die tot u gesproken heeft aangaande de dingen van God.

9. En de Engel zeide tot mij: Hij is een [h] heilig man; daardoor weet ik dat hij een heilig man is, omdat het mij door eenen engel Gods gezegd is.

10. En wederom, ik weet dat de dingen, waarvan hij getuigd heeft, waarachtig zijn, want ziet, ik zeg u: Zoo zeker als de Heere leeft, zoo zeker heeft hij zijnen engel gezonden om deze dingen aan mij bekend te maken; en dit heeft hij gedaan terwijl deze Alma in mijn huis [i] woonde.

11. Want ziet, hij heeft mijn huis [j] gezegend; hij heeft mij, mijne vrouwen en kinderen, mijnen vader en mijn voorgeslacht gezegend; ja, mijn geheele geslacht heeft hij gezegend en de zegeningen des Heeren hebben op ons gerust volgens de woorden welke hij tot ons gesproken heeft.

12. En nu, toen Amulek deze woorden gesproken had, begon het volk verwonderd te zijn, ziende dat er [k] meer dan een getuige was die van de dingen getuigden waarvan zij beschuldigd werden en alzoo van de dingen die te komen waren volgens den Geest der profetie welke in hen was.

13. Niettemin waren er sommigen onder hen die hen ondervroegen, opdat zij hen in hunne slimme plannen in hunne woorden mochten vangen; opdat zij getuigenis tegen hen konden vinden, opdat zij hen aan hunne rechters konden overleveren om volgens de wet geoordeeld te worden en opdat zij geslagen en in de gevangenis zouden geworpen worden volgens de misdaad welke zij zouden zien te maken of tegen hen te getuigen.

14. Nu, de mannen die hen zochten te verwoesten waren de [l] wetgeleerden, die gehuurd of aangesteld werden door het

---

d, ziet *t*, Mos. 27. *e*, ziet *t*. Alma 8. *f*, Alma 8 : 20. *g*, Alma 8 : 20. *h*, vers 7. *i*, Alma 8 : 27. *j*, ziet *t*. Alma 8. *k*, Alma 9 : 6. *l*, versen 15—18, 24, 27, 29—32. Alma 11 : 20—37. 14 : 18, 23—28.

volk om de wetten te bedienen ten tijde des gerichts of tot verhoor der misdaden van het volk voor de rechters.
15. Nu, deze wetgeleerden waren geleerd in al de kunsten en plannen van het volk; en dit was om hen in staat te stellen ervaren te zijn in hun bedrijf.
16. En het geschiedde dat zij Amulek begonnen te ondervragen opdat zij hem daardoor in zijn woorden mochten vangen of zichzelven zoude tegenspreken.
17. Nu, zij vermoedden niet dat Amulek hunne plannen konde weten. Doch het geschiedde dat hij hunne gedachten begreep toen zij hem begonnen te vragen; en hij zeide tot hen: O gij, goddeloos en verdraaid geslacht, gij [m] wetgeleerden en huichelaars, want gij legt de fondamenten des duivels; want gij legt trappen en snaren om de heiligen Gods te vangen.
18. Gij beraamt plannen om de wegen der gerechtigheid te verdraaien en om den toorn Gods over uwe hoofden te brengen; ja, tot geheele verwoesting van dit volk.
19. Ja, met recht zeide Mosiah, die onze laatste Koning was, toen hij bereid was om het Koninkrijk over te geven en niemand had om het aan op te dragen, hetgeen de oorzaak was dat dit volk geregeerd zoude worden door hunne eigene stemmen; ja, met recht zeide hij, dat zoo de tijd zoude komen dat de [n] stem des volks de ongerechtigheid zoude verkiezen; dat is, zoo de tijd zoude komen dat dit volk in overtreding zoude vallen, zij rijp zouden zijn voor verwoesting.
20. En nu, ik zeg u dat de Heere u oordeelt door uwe goddeloosheden; wel roept hij tot zijn volk door de stem zijner engelen: Bekeert u, bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij.
21. Ja, met recht roept hij door de stem zijner engelen dat hij zal nederkomen onder zijn volk met gelijkheid en rechtvaardigheid in zijne handen.
22. Ja, en ik zeg u dat indien het niet ware voor de gebeden der rechtvaardigen, die nu in het land zijn, dat gij zelfs nu bezocht zoudt worden met geheele verwoesting; doch niet door water zooals in de dagen van Noach, maar door hongersnood, pestilentiën en het zwaard.
23. Doch het is door de [o] gebeden der rechtvaardigen, dat gij gespaard zijt; daarom nu, indien gij de rechtvaardigen uit uw midden wilt werpen, zal de Heere zijne hand niet terughouden, maar in zijnen [p] grimmigen toorn zal hij tegen u opkomen; dan zult gij geslagen worden door hongersnood, pestilentie en het zwaard; en die tijd is nabij, tenzij gij u bekeert.
24. En het geschiedde dat het volk nog toorniger werd op Amulek en uitriep, zeggende: Deze man is in opstand tegen onze

m, ziet *l*. *n*, Mos. 29 : 27. *o*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *p*, ziet *q*. Alma 8.

wetten welke rechtvaardig zijn; en tegen onze wijze [q]wetgeleerden die wij gekozen hebben.

25. Maar Amulek strekte zijne hand uit en riep zooveel te krachtiger tegen hen, zeggende: O gij, goddeloos en verdraaid geslacht; waarom heeft Satan zulke groote macht over uwe harten? Waarom geeft gij u zelven aan hem over opdat hij kracht over u zal hebben om uwe oogen te verblinden opdat gij de waarheid der woorden welke gesproken zijn niet kunt verstaan?

26. Want ziet, heb ik tegen uwe wet getuigd? Gij verstaat niet; gij zegt dat ik tegen uwe wet gesproken heb; doch dit heb ik niet; maar ik heb gesproken ten gunste uwer wet tot uwe verdoemenis.

27. En ziet, ik zeg u, dat de fondamenten der [r]verwoesting van dit volk zijn gelegd geworden door de onrechtvaardigheden uwer [s]wetgevers en rechters.

28. En het geschiedde toen Amulek deze woorden gesproken had dat het volk uitriep, zeggende: Nu weten wij dat deze man een kind des duivels is; want hij heeft ons belogen en tegen onze wet gesproken. En nu zegt hij dat hij er niet tegen gesproken heeft.

29. En wederom staat hij op tegen onze wetgevers en rechters enz.

30. En het gesehiedde dat de wetgeleerden deze dingen in hunne gedachten hielden, opdat zij ze zich zouden herinneren tegen hem.

31. En er was een onder hen, wiens naam was Zeesrom, die de eerste was om Amulek en Alma te beschuldigen. Hij was een van de uitgelezendste onder hen en had zeer vele zaken onder hen te verrichten.

32. Nu, het doel dezer wetgeleerden was [t]winstbejag; en zij verdienden [u]naarmate zij werk hadden te verrichten.

HOOFDSTUK 11.

1. HET was in de wet van Mosiah dat een ieder die Rechter der wet of als Rechter aangesteld was loon zoude ontvangen [a]volgens den tijd welke hij besteedde om diegene te rechten die voor hen gebracht werd om geoordeeld te worden.

2. Indien iemand aan een ander schuldig was en zijne schuld niet wilde betalen werd hij aangeklaagd bij den Rechter; en deze gebruikte zijne macht en zond bembten uit opdat de aangeklaagde voor hem zoude gebracht worden; en hij richtte volgens de wet en de bewijzen welke tegen den aangeklaagde ingebracht waren; en aldus was hij gedwongen zijne schuld te

---

q, ziet *l*. *r*, ziet *q*. Alma 8. *s*, ziet *l*. *t*, Alma 11 : 20. *u* Alma 11 : 3, 20.

a, versen 3, 20. Alma 10 : 31, 32.

betalen of slagen te ontvangen of onder het volk als een dief
en roover uitgeworpen te worden.
3. En de rechrer ontving zijn loon naar gelang van [b]den
tijd: een [c]Senin goud per dag; of een [d]senum zilver, dat de
zelfde waarde had als een senin goud; en dit was volgens de
wetten welke gegeven waren.
4. Nu, dit zijn de namen van de verschillende goud- en
zilverstukken volgens hunne waarde. En de namen zijn gegeven door de Nephieten, want zij rekenden niet op dezelfde
wijze als de Joden, die te Jeruzalem waren; noch maten zij op
Joodsche wijze; maar zij veranderden hunne rekening en hunne
maten naar de gedachten en omstandigheden van het volk in
ieder geslacht tot de regeering der Richteren, welke door [e]Koning Mosiah in het leven geroepen was.
5. Nu de rekening is aldus: eene [f]senine goud, een seon
goud, een shum goud en eene limnah goud.
6. Eene [g]senum zilver, een amnor zilver, een ezrom zilver
en een onti zilver.
7. Een senum zilver was [h]gelijk eene senine goud, en de
prijs van een maat gerst en een maat van alle soorten van graan.
8. De waarde van een seon goud was tweemaal de waarde
eener senine.
9. En een shum goud was tweemaal de waarde eener seon.
10. En eene limnah goud was de waarde van alle.
11. En een amnor zilver was zooveel waard als twee
senums.
12. En eene esrom zilver was zooveel waard als vier
senums.
13. En eene [i]onti was zooveel waard als alle.
14. Nu, dit is de waarde hunner mindere rekencijfers.
15. Een shiblon is de helft eener senum, daarom was een
shiblon de prijs van een halve maat gerst.
16. En een shiblum is een halve shiblon.
17. En een leah is een halve shiblum.
18. Nu, dit is hun nummer volgens hunne rekening.
19. En een antion goud is gelijk aan drie shublons.
20. Nu, het was alleen met het oog op winst, omdat zij
hun loon ontvingen [j]naar den tijd welke zij in dienst waren;
daarom hitsten zij het volk op tot samenscholingen en alle
soorten van verwarringen en goddeloosheden, opdat zij meer te
doen zouden hebben; opdat zij geld zouden verkrijgen naar de
aanklachten welke voor hen gebracht werden; daarom hitsten
zij het volk op tegen Alma en Amulek.
21. En deze Zeezrom begon Amulek te vragen zeggende;
Wilt gij mij eenige vragen beantwoorden die ik u stellen zal?

---

b, vers 20. Alma 10 : 31, 32. *c*, versen 5, 7, 8. Alma 30 : 33.
3 Nep. 12 : 26. *d*, versen 6, 7, 11, 12, 15. *e*, Mos. 29. *f*, ziet *c*.
g, ziet *d*. *h*, vers 3. *i*, vers 6, 22, 25. *j*, vers 1, 3. Alma 10 : 32.

Nu, Zeezrom was een uitmuntend man in de plannen des duivels opdat hij zoude verwoesten hetgeen wat goed was; daarom zeide hij tot Amulek: Wilt gij de vragen beantwoorden die ik u zal stellen?

22. En Amulek zeide tot hem: Ja, indien het is volgens den Geest des Heeren die in mij is: want ik zal niets zeggen hetwelk strijdig is met dien Geest. En Zeezrom zeide tot hem: Ziet, hier zijn zes [k]onties zilver; en al deze wil ik u geven indien gij het bestaan van een hooger Wezen wilt verloochenen.

23. Amulek zeide: O gij kind der hel, waarom verzoekt gij mij? Weet gij dat de rechtvaardige zich aan zulk eene verzoeking niet overgeeft?

24.Elooft gij dat er geen God is? Ik zeg u: Neen. Gij weet dat er een God is; maar gij bemint meer de winst dan den Heere.

25. En nu, gij hebt voor God tot mij gelogen. Gij zeidet tot mij: Ziet deze [l]zes onties, welke van groote waarde zijn, zal ik u geven; terwijl gij in uw hart hadt om ze mij te onthouden; en het was alleen uw verlangen, dat ik de ware en levende God zoude verloochenen opdat gij reden zoudt hebben om mij te verwoesten. En ziet, voor dit groote kwaad zult gij uwe straf ontvangen.

26. En Zeezrom zeide tot hem: Gij zegt dat er een ware en levende God is?

27. En Amulek zeide: Ja, daar is een waarachtig en levend God.

28. Zeezrom zeide: Is er meer dan één God?

29. En hij antwoordde: Neen.

30. En Zeezrom zeide wederom tot hem: Hoe weet gij deze dingen?

31. En hij zeide: Een [m]engel heeft ze aan mij bekend gemaakt.

32. En Zeezrom zeide wederom: Wie is het die komen zal? Is het de zoon Gods?

33. En hij zeide tot hem: Ja.

34. En Zeezrom zeide wederom: Zal hij zijn volk redden [n]in hunne zonden? En Amulek antwoordde en zeide tot hem: Ik zeg u dat hij dat niet zal doen, want het is hem onmogelijk zijn woord te verloochenen.

35. Nu, Zeezrom zeide tot het volk: Onthoudt deze dingen; want hij zegt dat er maar een God is, en dat de zoon Gods zal komen, maar dat hij zijn volk niet zal redden; alsof hij [o]macht van God had om te gebieden.

36. Nu Amulek zeide wederom tot hem: Ziet, gij hebt gelogen, want gij zegt dat ik gesproken heb alsof ik macht van

---

k, ziet *i*. *l*, ziet *i*. *m*, Alma 10 : 10. *n*, versen 37, 38. Hela 5 : 10, 11. *o*, vers 36.

God had om te gebieden, omreden ik zeg dat hij zijn volk niet
in hunne zonden zal redden.
37. En ik zeg u wederom, dat hij hen niet kan redden in
hunne zonden; want ik kan zijn woord niet verloochenen; hij
heeft gezegd dat geen onrein iets het koninkrijk der hemelen
kan beërven; daarom, hoe kunt gij gered worden, tenzij gij
het Koninkrijk der Hemelen beërft? Daarom kunt gij in uwe
zonden niet gered worden.
38. Nu, Zeezrom zeide wederom tot hem: Is de zoon
Gods [p] de eeuwige Vader?
39. En Amulek zeide tot hem: Ja, hij is de eeuwige
Vader des hemels en der aarde en aller dingen welke daarin
zijn; hij is het begin en het einde, de eerste en de laatste.
40. En hij zal tin de wereld komen om zijn volk te verlossen
en hij zal de [q] overtredingen van degenen die in zijnen
naam gelooven op zich nemen; en dit zijn degenen die het
eeuwige leven zullen hebben; en de zaligheid komt tot niemand
anders.
41. Daarom verblijden de goddeloozen zich alsof er geene
verlossing is, [r] tenzij het is het losmaken van de banden des doods;
want ziet, de dag komt dat allen uit den doode zullen opstaan
en voor God zullen staan om geoordeeld te worden volgens
hunne werken.
42. Nu er is een dood, genaamd de tijdelijke dood; en de
dood van Christus zal de banden van dezen tijdelijken dood
[s] verbreken, zoodat allen uit dezen tijdelijken dood zullen verrijzen.
43. De geest en het lichaam zullen wederom in hunne
volmaakte gedaante vereenigd worden; [t] zoowel beenderen als
gewrichten zullen tot hare eigene gedaante hersteld worden gelijk
zij nu op het oogenblik zijn; en wij zullen voor God gebracht
worden, wetende zooals wij nu weten en eene [u] volkomen
herinnering hebben van al onze schuld.
44. Nu, deze [v] herstelling zal tot allen komen, zoowel
jong als oud, gevangene als vrije, man als vrouw, goddelooze
als rechtvaardige en er zal niet zooveel als een haar van hun
hoofd verloren gaan, maar alle dingen zullen tot hunne eigene
gedaante hersteld worden zooals het nu is, of in het lichaam
en allen zullen gebracht en gesteld worden voor den rechterstoel
van Christus den Zoon, en God den Vader, en den Heiligen
Geest die een [w] eeuwig God zijn; ten einde geoordeeld te
worden naar hunne werken, hetzij zij goed of kwaad zijn.
45. Nu, ziet ik heb tot u gesproken aangaande den dood
van het sterfelijk lichaam, en alzoo aangaande de opstanding
van het sterfelijk lichaam. Ik zeg u dat dit sterfelijk lichaam

p, vers 39. ziet *a*, Mos. 3. *q*, Mos. 14 : 5, 8. *r*, ziet *g* en *i*, 2 Nep. 9. *s*, ziet *g* en *i*, 2 Nep. 9. *t*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *u*, ziet *n*, 2 Nep. 9. *v*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *w*, ziet *k*, 2 Nep. 31.

[x] verrijst tot een onsterfelijk lichaam: dat is uit den dood, zelfs uit den eersten dood tot het leven, zoodat zij niet meer kunnen [y] sterven, hunne geesten vereenigende met hunne lichamen om nimmer gescheiden te worden; dus het geheel wordt geestelijk en onsterfelijk zoodat het geen bederf meer kan zien.

46. Nu, toen Amulek deze woorden gesproken had begon het volk wederom verwonderd te zijn en alzoo Zeezrom begon te beven. En aldus eindigden de woorden van Amulek, of dit is alles wat ik geschreven heb.

HOOFDSTUK 12.

1. NU, Alma zag dat de woorden van Amulek, Zeezrom tot stilzwijgen gebracht hadden; want hij zag dat Amulek hem in zijn [a] liegen en bedriegen gevangen had en dat hij begon te [b] beven onder het bewustzijn van schuld. Hij opende dus zijnen mond en begon tot hem te spreken en de woorden van Amulek te bevestigen en dingen uit te leggen of de Schriften verder te verklaren dan Amulek gedaan had.

2. Nu, de woorden welke Alma tot Zeezrom sprak werden door het volk gehoord dat rondom hem geschaard was: want de menigte was groot en hij sprak op deze wijze:

3. Welnu, Zeezrom gij ziet dat gij gevat zijt in uwe leugens en uw bedrog; want gij hebt niet alleen gelogen voor den mensch, maar gij hebt voor God gelogen; want ziet, hij weet [c] alle dingen; zelfs al uwe gedachten en gij ziet dat uwe gedachten ons door zijnen Geest bekend gemaakt zijn.

4. En gij ziet dat wij weten dat uw plan [d] zeer listig was. evenals de listigheid van den duivel om dit volk tebeliegen en te verleiden om het tegen ons op te hitsen om tegen on op te staan en ons uit te werpen.

5. Nu, dit was een plan van uwe tegenparij en hij heeft zijne kracht in u getoond. Nu, ik wil dat gij u zoudet herinneren dat ik tot allen zeg, wat ik tot u spreek.

6. En ziet, ik zeg tot u allen, dat dit eene snaar der tegenpartij was welke hij gespannen heeft om dit volk te vangen, opdat hij hen aan zich mocht onderwerpen, opdat hij u mocht omsingelen met zijne [e] ketenen. opdat hij u mocht nederbinden tot [f] eeuwige verwoesting naar de kracht zijner gevangenschap.

7. Nu, toen Alma deze woorden gesproken had begon Zeezrom geweldig te beven; want hij werd meer en meer over-

---

x, ziet *d*, 2 Nep. 2. *y*, Alma 12 : 18, 20.

a, Alma 11 : 20—38. *b*. Alma 11 : 46. c, ziet *r*, 2 Nep. 9. *d*. Alma 11 : 20—38. *e*, ziet *p*, 2 Nep. 28. *f*, ziet *m*, Jakob 6.

tuigd van de kracht Gods en hij werd eveneens overtuigd dat
Alma en Amulek kennis van hen hadden; want hij verkreeg
de overtuiging dat zij zijne gedachten en de voornemens van
zijn hart [g] kenden; want kracht was aan hen gegeven opdat
zij van deze dingen mochten weten volgens den Geest der profetie.
8. En Zeezrom begon hun naarstiglijk te ondervragen
opdat hij meer mocht weten aangaande het Koninkrijk Gods.
En hij zeide tot Alma: Wat beteekent dit hetwelk Amulek
gesproken heeft aangaande de [h] opstanding der dooden; dat
allen uit den doode zullen verrijzen, zoowel de rechtvaardigen als
de onrechtvaardigen en gebracht zullen worden om voor God te
staan ten einde geoordeeld te worden volgens hunne werken?
9. En nu, Alma begon deze dingen aan hen uit te leggen,
zeggende: Aan velen is het gegeven om de verborgenheden
Gods te weten, niettemin zij staan onder een streng gebod, dat
zij niets [i] zullen mededeelen dan alleen dat gedeelte van zijn
woord hetwelk hij aan de menschen vergunt volgens het gehoor
en den ijver waarmede zij zich aan hen toewijden.
10. En daarom, hij, die zijn hart verharden wil, ontvangt
het [j] mindere gedeelte van het woord; en hij die zijn hart niet
verharden wil, aan hem is het grootere [k] gedeelte des woords
gegeven, totdat het aan hem gegeven is de verborgenheden
Gods te weten totdat zij dezelve volkomen weten.
11. En zij, die hun hart willen verharden, aan hen is het
mindere gedeelte des woords gegeven totdat zij niets weten
aangaande zijne verborgenheden; en dan worden zij [l] gevangen
genomen door den duivel en geleid door zijnen wil nederwaarts
tot vernietiging. Nu, dit is hetgeen bedoeld wordt met de
[m] ketenen der hel.
12. En Amulek heeft duidelijk gesproken [n] aangaande den
dood en de [o] verrijzenis uit deze sterfelijkheid tot eenen staat
van onsterfelijkheid, omgebracht te worden voor den rechter-
stoel Gods om geoordeeld te worden naar onze werken.
13. Indien dan onze harten verhard zijn, ja, indien wij
onze harten tegen het woord verhard hebben, zoodat het niet
in ons gewonden is, dan zal onze toestand vreeselijk zijn; want
dan zullen wij verdoemd zijn.
14. Want onze woorden, ja, al onze werken zullen ons
verdoemen; wij zullen niet vlekkeloos bevonden worden en
onze gedachten zullen ons verdoemen; en in dezen vreeselijken
toestand zullen wij niet durven opzien tot onzen God en zouden
zeer verblijd zijn indien wij de rotsen en de bergen konden
gebieden op ons te vallen om ons uit zijne tegenwoordigheid
te verwijderen.
15. Doch dit kan niet wezen; wij moeten voortkomen en

---

g, vers 3. *h*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *i*. 3 Nep. 26 : 6—11. Ether 4 : 1—7. *j*, ziet *i*. *k*, ziet *i*. *l*, ziet *i*, 2 Nep. 9. *m*, ziet *p*, 2 Nep. 28. *n*, Alma 11 : 41—45. *o*, ziet *d*, 2 Nep. 2.

voor hem staan in zijne heerlijkheid en in zijne kracht en in zijne macht, majesteit en heerschappij en tot onze eeuwige schande erkennen dat al zijne oordeelen rechtvaardig zijn; dat hij rechtvaardig is in al zijne werken en dat hij barmhartig is jegens alle menschenkinderen; en dat hij alle kracht heeft om een iegelijk mensch die in zijnen naam gelooft en vruchten voortbrengt ter bekeering te redden.

16. En nu, ziet ik zeg u: dan komt eenen dood; ja, een tweeden dood, welke is een [p] geestelijke dood, dan is de tijd dat ieder die in zijne zonde sterft, ten opzichte van den tijdelijken dood eveneens den geestelijken dood zal sterven; ja, hij zal [q] sterven aangaande de dingen behoorende tot de rechtvaardigheid.

17. Dan is de tijd wanneer hunne pijnen zullen zijn als een [r] meer van vuur en zwavel, welks vlammen voor eeuwig en eeuwig opstijgen; en dan is de tijd dat zij [s] geketend zullen worden tot een eeuwigdurende verwoesting volgens de kracht en de gevangenschap van Satan, daar hij hen onderworpen had aan zijnen wil.

18. Dan, zeg ik tot u, zullen zij zijn alsof er geene verlossing gemaakt was; want zij kunnen niet verlost worden volgens de rechtvaardigheid Gods en zij kunnen niet sterven, ziende dat er geen bederf meer is.

19, Nu, het geschiedde toen Alma met spreken geëindigd was dat het volk meer verwonderd was.

20. Doch er was een Antionah, die de hoofdheerscher onder hen was, die voortkwam en tot hem zeide: Wat is dit dat gij gezegd hebt [u] dat de mensch uit den dood zoude verrijzen en veranderd worden van deze sterfelijkheid tot eenen onsterfelijken staat zoodat de ziel nimmer sterven kan?

21. Wat beteekenen de schriften welke zeggen dat [v] God Cherubim en een vlammend zwaard plaatste ten oosten van den hof van Eden opdat onze eerste ouders niet zouden ingaan om te nemen van de vrucht van den boom des levens om voor eeuwig te leven? Hierdoor zien wij dat er voor hen geene mogelijkheid was om voor eeuwig te leven.

22. Nu, Alma zeide tot hem: Dit was juist hetgene, hetwelk ik van plan was uit te leggen. Wij zien dat Adam viel door het nemen van de verboden vrucht volgens het woord Gods; en aldus zien wij dat door zijnen val geheel het menschdom een [w] verloren en gevallen volk werd.

23. En nu ziet, ik zeg u, dat indien het mogelijk geweest was voor Adam om van de vrucht van den boom des levens te

---

p, vers 32. Alma 13 : 30. ziet *o*. 2 Nep. 9, alzoo ziet *k*, 1 Nep. 15. Jakob 3 : 11. *q*, vers 32. 1 Nep. 15 : 33. Alma 40 : 26. Hela 14 : 18. *r*, ziet *m*, Jakob 6. *s*, ziet *p*, 2 Nep. 28. *t*, vers 20. Alma 11 : 45. *u*, vers 12—18. *v*, Gen. 3 : 24. *w*, Alma 9 : 30, 32. ziet *e* en *g* 2 Nep. 9.

[x]nemen op dien tijd, er zoude geen dood geweest zijn en het woord zoude vernietigd zijn, waardoor God tot leugenaar gemaakt zoude worden; want hij zeide: [y]Indien gij daarvan eet zult gij zekerlijk sterven.

24. En wij zien dat de dood op het menschdom komt; ja, de dood waarvan door Amulek [z]gesproken is, nl. de tijdelijke dood; niettemin was er den mensch eenen tijd toegestaan waarin hij zich zoude kunnen bekeeren; daarom werd dit leven eenen staat van [2a]beproeving; een tijd om zich voor te bereiden om God te ontmoeten; een tijd om zich voor te bereiden voor dien eindeloozen staat waarvan door ons gesproken is geworden, welke is na de [2b]opstanding der dooden.

25. Indien het nu niet geweest ware voor het plan der verlossing, hetwelk vastgesteld was van af de grondlegging der wereld, zoo konde er geene opstanding der dooden wezen; maar daar was een plan der verlossing vastgesteld hetwelk de [2c]opstanding der dooden, waarvan gesproken werd, zal voortbrengen.

26. En nu ziet indien het voor onze eerste ouders mogelijk geweest ware om voort te gaan en van den boom des levens te [2d]nemen, zij zouden voor eeuwig ellendig geweest zijn, daar zij geenen staat van toebereiding hadden; en dus zoude het plan der verlossing vernietigd zijn en het woord van God geene waarde hebben, daar het niet vervuld werd.

27. Doch ziet, het was zoo niet; maar het was den mensch verordineerd dat hij zoude sterven en dat zij na den dood ten oordeel moesten komen; ja zelfs dat oordeel van hetwelk wij gesproken hebben, hetwelk het einde is.

28. En nadat God bestemd had dat deze dingen tot den mensch zoude komen, ziet, toen zag hij dat het noodzakelijk voor den mensch was om te weten waarvoor God hem bestemd had.

29. Daarom zond hij engelen om met hen te [2e]spreken, die maakten dat de mensch van zijne heerlijkheid konde zien.

30. En van dien tijd af aan riepen zij zijnen naam aan; daarom [2f]sprak God met den mensch en maakte hem het plan der verlossing bekend, hetwelk bereid was van [2g]de grondlegging der wereld; en dit maakte hij hun bekend volgens hun geloof en bekeering en hunne heilige werken.

31. Daarom gaf hij geboden aan den mensch die het eerst de [2h]eerste geboden overtrad in betrekking tot de dingen welke tijdelijk waren, waardoor zij gelijk de Goden werden, kennende

---

x, vers 26. Alma 42 : 2—7. *y*, Gen. 2 : 17. *z*, Alma 11 : 41—45. *2a*, Alma 34 : 32—35, 42 : 4, 13. *2b*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *2c*, ziet *d*, 2 Nep. 2. *2d*, vers 23. Alma 42 : 2—9. *2e*, Leer. en Verbonden. 2 Les. 23, 24. Nieuwe vertaling, Paarl van groote waarde pag. 9, 12. *2f*, Paarl van groote waarde pag. 12. *2g*, ziet *d*. Mos. 4. *2h*. De wet der verboden vrucht.

het goed en het kwaad; waardoor zij zich zelven plaatsten in eenen staat van handeling of in eenen staat om 2i volgens zijn wil en welbehagen te handelen; hetzij om goed of om kwaad te doen.

32. Daarom gaf God geboden aan hen, nadat hij hun het plan der verlossing 2j bekend gemaakt had, dat zij geen kwaad zouden doen, waaraan een 2k tweede dood als straf verbonden was zijnde een eeuwige dood in betrekking tot de 2l dingen der rechtvaardigheid; want over dezulken konde het plan der verlossing geene kracht hebben; want de werken der rechtvaardigheid konden niet vernietigd worden volgens de uitnemende goedheid Gods.

33. Doch God riep tot den mensch in den naam zijns Zoons (dit was het plan der verlossing hetwelk vastgesteld was) zeggende: 2n indien gij bekeeren wilt en uwe harten niet verharden, zal ik barmhartigheid over u uitstorten door mijnen Eenig geboren Zoon,

34. Daarom, wie ook bekeert en zijn hart niet verhardt, zal aanspraak hebben op de barmhartigheid door mijnen Eenig geboren Zoon, tot eene vergeving zijner zonden; en dezen zullen ingaan in mijne rust.

35. En wie ook zijn hart wil 2o verharden en ongerechtigheid wil doen, ziet, ik zweer u in mijnen toorn dat hij in mijne rust niet zal ingaan.

36. En nu mijne broederen, ziet ik zeg u, dat zoo gij uwe harten wilt verharden gij niet zult ingaan in de rust des Heeren; daarom vertoornen hem uwe ongerechtigheden, zoodat hij zijne wraak op u nederzendt als in de 2p eerste aanleiding; ja volgens zijn woord in de 2q laatste aanleiding, zoowel als de eerste; tot de 2r eeuwige verwoesting uwer zielen; daarom volgens zijn woord tot den 2s laatste dood zoowel als tot den 2t eerste.

37. En nu, mijne broederen, daar wij zien dat wij deze dingen weten en dat zij waarachtig zijn, laat ons bekeeren en onze harten niet verharden opdat wij den Heere, onzen God niet tergen, om zijnen toorn op ons te halen in deze zijne 2u tweede geboden de welke hij aan ons gegeven heeft; maar laat ons in Gods 2v ruste ingaan die volgens zijn woord bereid is.

HOOFDSTUK 13.

1. EN wederom; mijne broederen, ik wil uwe aandacht vestigen op den tijd toen de Heere deze geboden gegeven heeft;

2i, 2 Nep. 2 : 16. 2j, Paarl van groote waarde pag. 10, 12, 16, 17. 2k, vers 16, 36. Jakob 3 : 11. Alma 13 : 30. ziet o, 2 Nep. 9. ziet k, 1 Nep. 15. 2l, ziet q. 2m, Mos. 15 : 27. Alma 34 : 15, 16. 42 : 13—25. 2n, Paarl van groote waarde pag. 10, 12, 16, 17. 2o, Paarl van groote waarde pag. 17. 2p, vers 30. 2q, vers 35. 2r, ziet 2k. 2s, ziet 2k. 2t, vers 23. 2u, Paarl van groote waarde pag. 10, 12, 16, 17. 2v, vers 34, 35. Alma 13 : 6, 12. 13, 16, 29. 16 : 17.

en ik wenschte dat gij u herinneren zoudt, dat de Heere God
[a]priesters volgens zijne heilige orde verordineerd heeft; het-
welk is volgens de orde van Zijnen Zoon om deze dingen aan
het volk te leeren.
2. En deze priesters waren verordineerd volgens de [b]orde
zijns Zoons op eene wijze dat het volk daardoor mag weten op
welke wijze zij voorwaarts kunnen zien tot zijnen Zoon voor
verlossing.
3. En nu, dit is de wijze op welke zij verordineerd waren;
geroepen en bereid zijnde van [c]af de grondlegging der wereld
volgens de [d]vóórkennis van God omreden hun groot geloof en
hunne goede werken; in de eerste plaats overgelaten zijnde om
goed of kwaad te [e]kiezen; daarom hebben zij het goede ge-
kozen en een zeer groot geloof geoefend: zijn geroepen met
eene heilige roeping; ja, met die heilige roeping welke bereid
was met, en volgens, eene voorbereide verlossing voor dezulken.
4. En aldus zijn zij geroepen tot deze [f]heilige roeping
omreden hun geloof; terwijl anderen den Geest Gods wilden
verwerpen omreden de verhardheid hunner harten en verblind-
huns verstands, terwijl, indien het niet hiervoor geweest was zij
juist de zelfde groote voorrechten hadden als hunne broederen.
5. Of ten laatste: in de eerste plaats stonden zij op de-
zelfde hoogte als hunne broederen; dus deze heilige roeping
was bereid [g]van de grondlegging der wereld voor dezulken
die hunne harten niet wilden verharden, zijnde in en door
de [h]verzoening van den Eeniggeboren Zoon, welke bereid was;
6. En geroepen zijnde door deze heilige roeping en ver-
ordineerd tot het [i]Hooge Priesterschap van de heilige orde
Gods, om zijne geboden aan de menschenkinderen te leeren,
opdat zij alzoo in zijne [j]rust mochten ingaan.
7. Dit [k]Hooge Priesterschap zijnde volgens de orde van
Zijnen Zoon, was [l]vanaf de grondlegging der wereld, of met
andere woorden: het was [m]zonder begin van dagen of einde
van jaren bereid zijnde [n]van eeuwigheid tot alle eeuwigheid
volgens zijne [o]vóórkennis van alle dingen.
8. Nu, op deze wijze waren zij verordineerd: Geroepen
zijnde met eene heilige roeping en verordineerd met eene
heilige verordineering op hen nemende het [p]Hooge Priester-
schap der heilige orde; welke roeping en verordineering en
Hooge Priesterschap zonder [q]begin of einde is.

---

a, Paarl vau groote waarde pag. 10, 13. Leering en Verbonden 84 : 6–28, 107. *b*, Paarl van groote waarde pag. 10, 13, 17. ziet *a*. *c*, ziet *d*, Mos. 4. *d*, vers 7. *e*, 2 Nep. 2 : 16. Alma 12 : 31. *f*, ziet *a*. *g*, ziet *d*, Mos, 4. *h*. ziet *f*, 2 Nep. 2. *i*, ziet *g*, Mos. 26. *j*, ziet 2*v*, Alma 12. *k*, ziet *g*, Mos. 26. *l*, ziet *d*, Mos. 4. *m*, Paarl van groote waarde pag. 14, 26. *n*, ziet *a*, Mos. 3. Paarl van groote waarde pag. 17, 26. *o*, vers 3. ziet *r*, 2 Nep. 9. *p*, ziet *g*, Mos, 26. *q*, Paarl van groote waarde pag. 17, 26. ziet *a*, Mos. 3.

9. Aldus werden zij [r] Hooge Priesters voor eeuwig volgens
e orde des Zoons, den Eenig geborene des vaders die [s] zon-
er begin van dagen of einde van jaren is, vol van genade,
elijkheid en waarheid. En aldus is het. Amen.
10. Nu, als ik gezegd heb aangaande de heilige orde
an dit [t] Hooge Priesterschap; daar waren velen die verordi-
eerd waren en [u] Hooge Priesters van God werden; en het
ras omreden hun groot geloof en hunne bekeering en hunne
echtvaardigheid voor God, daar zij bekeering en werken der
erechtigheid verkozen liever dan om te komen.
11. Daarom waren zij volgens deze heilige orde geroepen,
n waren geheiligd; en hunne kleederen waren wit gewasschen
oor het [v] bloed des Lams.
12. Nu zij, nadat zij door den Heiligen Geest geheiligd
raren, hebbende hunne kleederen wit gemaakt, rein en onbe-
lekt zijnde voor God, konden zij niet op zonden zien, tenzij
et was met afschuw; en daar waren velen, buitengewoon velen
ie rein gemaakt waren en ingegaan zijn in de [w] rust des
Ieeren, hunnen God.
13. En nu, mijne broeders, ik wenschte dat gij u zelven
oor God zoudet vernederen en vruchten voortbrengen ter be-
eering waardig, opdat gij alzoo in die rust moogt ingaan.
14. Ja, vernedert u gelijk het volk in de dagen van
Melchizedek, die eveneens een Hooge Priester was volgens
eselfde orde waarvan ik gesproken heb, die [y] alzoo het Hooge
Priesterschap voor eeuwig op zich nam.
15. En het was dezelfde Melchizedek aan wien Abraham
ienden betaalde; ja, aan wien onze Vader Abraham tienden
etaalde of [z] één tiende van al hetgeen hij bezat.
16. Nu, deze verordeningen waren gegeven op deze wijze,
oodat het volk daardoor voorwaarts mocht zien op den Zoon
Gods, als zijnde eene type van zijne orde, of zijnde zijne orde;
n dit opdat zij voorwaarts mochten zien tot hem, voor eene
ergeving hunner zonden opdat zij in de [2a] rust des Heeren
nochten ingaan.
17. Nu, deze Melchizedek was Koning over het land
alem, en zijn volk was sterk vooruitgegaan in de ongerech-
igheden en gruwelen; ja, zij waren allen afgedwaald; zij waren
ol van alle soorten van goddeloosheden.
18. Doch, daar Melchizedek een machtig geloof geoefend
ad en het [2b] Hooge Priestersambt ontvangen had naar de
eilige orde Gods, predikte hij bekeering tot zijn volk. En
iet, zij bekeerden zich en Melchizedek stichtte vrede in het land

---

r, ziet *g*, Mos. 26. *s*, ziet *a*, Mos. 3. Paarl van groote waarde
ag. 17, 28. *t*, ziet *g*, Mos. 26. *u*, Leering en Verbonden 107 :
0—55. 84 : 6—22. *v*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *w*, ziet 2*v*, Alma 12. *x*,
ers 15—18. *y*, vers 7—9. ziet *m*. *z*, Gen. 14 : 20. 2*a*, ziet 2*v*,
lma 12. 2*b*, ziet *g*, Mos. 26.

gedurende zijne dagen; daarom werd hij den prins des vredes genoemd want hij was Koning van Salem en regeerde onder zijnen vader.

19. Nu, er waren [2c] velen voor en eveneens [2d] velen na hem; maar niet een was grooter; daarom hebben zij meer persoonlijk van hem geschreven.

20. Nu, het is niet noodig de zaak te herhalen; wat ik gezegd heb mag voldoende zijn. Ziet, de [2e] schriften zijn voor u; indien gij ze verdraaien wilt zal het tot uwe verwoesting zijn.

21. En nu, het geschiedde toen Alma deze woorden tot hen gezegd had, dat hij zijne hand over hen uitstrekte en met eene krachtige stem riep, zeggende: Nu is de tijd om te bekeeren, want de dag der zaligheid is nabij.

22. En de stem des Heeren door den [2f] mond der engelen verkondigt het aan alle natiën; ja, verkondigt het opdat zij blijde tijdingen van groote vreugde mogen hebben; en hij doet deze blijde tijdingen hooren onder al zijn volk; ja, tot hen die verspreid zijn over de aarde; daarom zijn zij tot ons gekomen.

23. En zij zijn ons zeer duidelijk bekend gemaakt zoodat wij mogen verstaan en niet [2g] kunnen dwalen; en dit omreden wij ronddolen in een vreemd land; daarom zijn wij dus grootelijks gezegend want wij hebben deze blijde tijdingen tot ons verkondigd in alle deelen van den wijngaard.

24. Want ziet, engelen verkondigen het op dezen tijd aan velen in dit land met het doel om de harten der menschen voor te bereiden om zijn woord ten tijde zijner komst in zijne heerlijkheid te ontvangen.

25. En nu wachten wij alleen om het blijde nieuws te hooren hetwelk tot ons gepredikt is geworden door den mond der engelen omtrent zijne komst; want de tijd komt; wij weten niet hoe spoedig. God gave dat het in mijne dagen ware; doch laat het vroeger of later zijn, ik zal er mij in verheugen.

26. En het zal aan heilige en rechtvaardige mannen bekend gemaakt worden, door den [2h] mond der engelen, ten tijde zijner komst, opdat de woorden onzer Vaderen vervuld mogen worden volgens hetgeen zij van hem gesproken hebben, hetwelk was volgens den Geest der profetie die in hen was.

27. En nu mijne broeders, uit het diepste van mijn hart wensch ik met een vurig verlangen dat gij naar mijne woorden zult luisteren en uwe zonden van u afwerpt en den dag uwer bekeering niet uitstelt.

28. Maar dat gij u zelven zoudt vernederen voor den Heere zijnen heiligen naam aanroepen en voortdurend waken en [2i] bidden,

---

2c, Leer. en Verb. 107 : 40—55. 2d, Leer. en Verb. 84 : 6—22. 2e, Alma 14 : 1, 8, 14. 2f, vers 24. Mos. 3 : 2—27. Alma 8 : 14, 17, 20. 10 : 7—10, 20. 11 : 31. 2g, ziet f. 2 Nep. 25. 2h, Hela 13 : 7. 14 : 26, 28. 3 Nep. 7 : 18. 2i, ziet e. 2 Nep. 32.

opdat gij niet verzocht moogt worden boven hetgeen gij verdragen kunt; en dus geleid worden door den Heiligen Geest, wordende nederig, ootmoedig, onderworpen, geduldig, vol liefde en lankmoedigheid.

29. [2j]Hebbende geloof in den Heere; hebbende hoop dat gij het eeuwige leven zult ontvangen; hebbende de liefde Gods in uwe harten opdat gij ten laatsten dage moogt [2k]opgewekt worden om tot [2l]zijne rust in te gaan.

30. En moge de Heere u toestaan te bekeeren, opdat gij zijnen toorn niet over u brengt, opdat gij niet door de [2m]ketenen der hel nedergebonden moogt worden; opdat gij niet den [2n]tweeden dood moet lijden.

31. En Alma sprak veel meer tot het volk, hetwelk niet in dit boek beschreven is.

HOOFDSTUK 14.

1. EN het geschiedde, nadat hij tot het volk gesproken had, dat velen hunner in zijne woorden geloofden, zich bekeerden en de [a]Schriften begonnen te onderzoeken.

2. Doch het grootste deel hunner verlangde om Alma en Amulek ten onder te brengen; want zij waren toornig op Alma omreden de [b]duidelijkheid zijner woorden tot Zeezrom, en zij zeiden eveneens dat [c]Amulek tegenver hem had gelogen en tegen hunne wetten opgestaan was, zoowel als tegen hunne wetgeleerden en Rechters.

3. En zij waren alzoo toornig op Alma en Amulek; en omreden zij zoo duidelijk tegen hunne goddeloosheden getuigd hadden zochten zij hen heimelijk om te brengen.

4. Doch het geschiedde dat dit niet gebeurde; maar zij namen hen en bonden hen met sterke banden en brachten hen voor den Hoofdrechter van het land.

5. En het volk ging voort en getuigde tegen hen [d]getuigende, dat zij in opstand waren tegen de wet, hunne wetgeleerden en Rechters van het land, en alzoo tegen al het volk dat in het land was en dat zij predikten dat er maar één God was en dat hij zijnen Zoon onder het volk zoude zenden maar [e]niet zoude redden; en vele zulke dingen getuigde het volk tegen Alma en Amulek. Dit gesehiedde voor den Hoofdrechter van het land.

6. En het geschiedde, dat Zeezrom verwonderd was over de woorden welke gesproken waren geworden; en hij was alzoo

---

2j, ziet u. Alma 7. 2k, ziet p. Mos 23. 2l, ziet 2r. Alma 12. 2m, ziet p. 2 Nep. 28. 2n, ziet p. Alma 12.

a, vers 8, 14. Alma 13 : 20. b, Alma 12 : 3—7. c, Alma 10 : 24—32. d, vers 2. e, Alma 11 : 33—37.

bekend met de blindheid des verstands van het volk, welke blindheid hij veroorzaakt had door zijne [f]leugenachtige leeringen onder het volk te verkondigen; en zijne ziel begon onrustig te worden onder het bewustzijn van eigen schuld; ja, hij werd aangegrepen door de pijnen der hel.

7. En het geschiedde dat hij tot het volk begon te roepen, zeggende: ziet, ik ben schuldig en deze mannen zijn vlekkeloos voor God. En hij begon van dien tijd af voor hen te pleiten; doch het volk stond tegen hem op, zeggende: Zijt gij eveneens van den duivel bezeten? En zij bespuwden hem en wierpen hem uit hun midden; insgelijks deden zij met al degenen die in de woorden geloofden welke door Alma en Amulek gesproken worden; en zij [g]wierpen hen uit en zonden mannen op hen af om hen te steenigen.

8. En zij brachten hunne vrouwen en kinderen te zamen; en wie ook geloofde of wien geleerd was geworden om in de woorden van God te gelooven, lieten zij in het vuur [h] werpen; en zij trachtten eveneens hunne geschriften welke de [i] Heilige schriften bevatten en wierpen die ook in het vuur opdat zij verbrand en vernietigd zouden worden.

9. En het geschiedde, dat zij Alma en Amulek namen en hen naar de martelplaats droegen opdat zij de verwoesting dergenen die door het vuur verteerd [j] werden, mochten aanschouwen.

10. En toen Amulek de pijnen zag der vrouwen en kinderen die door het vuur verteerd werden, was het hem pijnlijk en zeide hij tot Alma: Hoe kunnen wij dit verschrikkelijk tooneel aanschouwen? Laat ons daarom onze handen uitstrekken en de [k] kracht Gods die ons bezielt uitoefenen en hen uit de vlammen redden.

11. Doch Alma zeide tot hem: De Geest houdt mij terug om mijne hand uit te strekken; want ziet, de Heere neemt hen tot zich in heerlijkheid; en hij staat toe dat zij deze dingen doen of dat dit volk dit aan hen mag doen volgens de verhardheid hunner harten, opdat de [l] oordeelen welke hij in zijnen
[to]orn over hen zal uitstorten rechtvaardig mogen zijn; en het
[bloed] der onschuldigen als eene getuigenis tegen hen zal staan;
[en ten la]atsten dage machtig tegen hen zal roepen.
[12. En] Amulek zeide tot Alma: Ziet, misschien zullen
[zij] ons verbranden.
[13. En Al]ma zeide: Het geschiedde volgens den wil Gods
[... ons] werk is nog niet geëindigd; daarom zullen zij
[...]on.
[14. En het g]eschiedde toen de lichamen der slachtoffer[s]

Margin fragments: Zi / orde / volg / Ei / ik mi / eren / niet u / r dat / n naam

---

[f] ...erb. 1...
...8, 14. ...1 : 21—38. *g*, Alma 15 : 1. *h*, versen 9—15...
...), 20. ...1, 14. Alma 13 : 20. *j*, ziet *h*. *k*, verse[n] ...
...3. 3 N[e]1. *l*, versen 26—28. Alma 16 : 2, 3, 9—11 ...

verteerd [m] waren, evenals de [n] geschriften welke zij met hen in het vuur geworpen hadden, dat de Hoofdrechter van het land kwam en voor Alma en Amulek stond terwijl zij gebonden waren en hen met de hand [o] in het aangezicht sloeg en tot hen zeide: Wilt gij, na hetgene gij gezien hebt, wederom tot dit volk prediken dat zij geworpen zullen worden in een [p] meer van vuur en zwavel?

15. Ziet, gij zaagt dat gij geene kracht had om degenen, die in het vuur geworpen waren, te redden; noch heeft God hen gered omdat zij van uw geloof waren. En de Rechter sloeg hen nogmaals [q] in het aangezicht en vroeg: Wat zegt gij voor u zelven?

16. Nu deze Rechter was volgens de orde en het geloof van [r] Nehor, die Gideon [s] verslagen had.

17. En het geschiedde dat Alma en Amulek hem niets antwoordden, en de Rechter [t] sloeg hen wederom, en leverde hen over aan de beambten om hen in de gevangenis te werpen.

18. En toen zij drie dagen in de gevangenis vertoefd hadden, kwamen er vele wetgeleerden, rechters, priesters en leeraars die de belijdenis van [u] Nehor aanhingen, om hen te zien; en zij vroegen hun omtrent vele woorden; doch de gevangenen antwoordden niets.

19. En het geschiedde dat de Rechter voor hen stond en zeide: Waarom antwoordde gij niet op de vragen van dit volk? Weet gij niet dat ik de macht heb om u over te geven aan de vlammen? En hij gebood hun te spreken; doch zij antwoordden niet.

20. En het geschiedde dat zij vertrokken en huns weegs gingen; maar den volgenden dag kwamen zij weder en de Rechter sloeg hen wederom in het aangezicht. En vele anderen kwamen eveneens en [v] sloegen hen, zeggende: Wilt gij wederom staan en dit volk veroordeelen en onze wetten [w] verdoemen? Indien gij zulke groote kracht hebt, waarom [x] verlost gij dan u zelven niet.

21. En meer dergelijke dingen zeide zij tot hen, terwijl zij hunne tanden knarsten, hen bespuwden, zeggende: Hoe zullen wij er uitzien wanneer wij verdoemd zijn?

22. En vele, ja verschillende zulke dingen zeiden zij tot hen; en aldus bespotten zij hen gedurende vele dagen. En zij onthielden hun het voedsel, zoodat zij honger en dorst zouden hebben; en zij ontnamen hun eveneens hunne kleederen zoodat zij naakt waren; en aldus waren zij met [y] sterke koorden gebonden en in de gevangenis verborgen.

23. En het geschiedde nadat zij aldus gedurende vele

---

m, ziet *h*. *n*, ziet *i*. *o*, versen 15, 17, 20 24, 25. *p*, Alma 12 : 17. *q*, ziet *o*. *r*, Alma 1 : 15. *s*, Alma 1 : 7—14. 2 : 20. *t*, ziet *o*. *u*, Alma 1 : 15. *v*, ziet *o*. *w*, versen 2, 5. *x*, vers 24. *y*, versen 4, 23, 26. Alma 8 : 31.

dagen geleden hadden (het was op den twaalfden dag van de
tiende maand in het tiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi) dat de Hoofdrechter over het
land van Ammonihah en velen hunner leeraren en wetgeleerden in de gevangenis gingen, waar Alma en Amulek met
koorden gebonden waren.
24. En de Hoofdrechter stond voor hen en sloeg hen wederom
en zeide tot hen: Indien gij de kracht van God hebt [z]verlost
u zelven uit deze banden, en dan zullen wij gelooven dat de
Heere, volgens uwe woorden. dat volk verwoesten zal.
25. En zij allen kwamen en sloegen hen onder het uitspreken derzelfde woorden; en toen de laatste tot hen gesproken
had was de [2a]kracht Gods op Alma en Amulek, en zij rezen
op en stonden op hunne voeten.
26. En Alma riep, zeggende: Hoe lang, o Heere zullen wij
deze groote smarten moeten lijden? O Heere geeft ons sterkte
volgens ons geloof, hetwelk in Christus is; ja tot onze verlossing; en zij verbraken de [b]koorden waarmede zij gebonden
waren; en toen het volk dit zag ging het op de vlucht want
de [2c]vrees voor verwoesting was over hen gekomen.
27. En het geschiedde dat hunne vrees zoo groot was dat
zij ter aarde vielen, en de buitendeur der gevangenis niet konden
bereiken; en de aarde schudde hevig, terwijl de muren der gevangenis in tweeën werden gescheurd zoodat zij tot de aarde
vielen [2d] de Hoofdrechter, de wetgeleerden en priesters en
leeraren die Alma en Amulek geslagen hadden door den val
verpletterd werden.
28. En Alma en Amulek gingen uit de gevangenis en waren
ongedeerd, want de Heere had hun kracht gegeven volgens
hun geloof in Christus; en zij kwamen rechtstreeks uit de gevangenis en waren uit hunne boeien [2e]verlost en de gevangenis was [2f]ineengezakt en [2g]iedere ziel die in de gevangenis was,
uitgezonderd Alma en Amulek was verpletterd en Alma en
Amulek gingen rechtstreeks in de stad.
29. Nu, nadat het volk een groot geweld gehoord had,
was het bij menigten te zamen geloopen om de oorzaak er van
te weten; en toen zij Alma en Amulek zagen voortkomen uit
de gevangenis en dat de muren er van ineengezakt [2h] waren
werden zij door groote vrees bevangen en vluchtten voor de
tegenwoordigheid van Alma en Amulek gelijk eene geit met
hare jongen voor twee leeuwen vlucht; en aldus vluchtten zij
voor Alma en Amulek.

———

z, vers 20. 2a, Alma 8 : 30, 31. 2b, ziet y. 2c, vers 27. 2d, vers 23.
2e, vers 26. 2f, vers 27. 2g, vers 27. 2h, versen 27, 28.

HOOFDSTUK 15.

1. EN het geschiedde, dat Alma en Amulek geboden werd uit die stad te gaan, en zij vertrokken en kwamen in het land [a] Sidom; en ziet, zij vonden al het volk dat uit het land Ammonihah vertrokken was, dat [b] verjaagd en gesteenigd was geworden omdat zij in de woorden van Alma geloofden.
2. En zij verhaalden hun al hetgeene wat met [c] hunne vrouwen en kinderen geschied was en eveneens aangaande hun zelven en van hunne [d] kracht der verlossing.
3. En Zeezrom lag ziek te Sidom met eene brandende koorts welke veroorzaakt was door de groote wederwaardigheden van zijn verstand tengevolge [e] zijner groote goddeloosheden; want hij dacht dat Alma en Amulek niet meer waren; en hij dacht dat zij verslagen waren omreden zijne boosheden. En deze groote zonde en vele zijner andere zonden verontrustten zijn verstand, zoodat het hem zeer pijnlijk werd, geene verlossing hebbende; daarom werd hij door eene brandende hitte aangetast.
4. Toen hij nu hoorde dat Alma en Amulek in het [f] land Sidom waren, herleefde de moed in zijn hart en zond hij onmiddelijk eene boodschap tot hen, dat hij hen verlangde te spreken.
5. En het geschiedde dat zij onmiddelijk gevolg gaven aan de boodschap welke tot hen gekomen was; en zij gingen in het huis van Zeezrom en vonden hem op zijn ziekbed, [g] zeer min zijnde, in eene brandende koorts; en zijn verstand was eveneens [h] zeer pijnlijk, omreden zijne ongerechtigheden; en toen hij hen zag reikte hij zijne hond uit en verzocht hun dat zij hem zouden genezen.
6. En het geschiedde dat Alma hem bij de hand nam en tot hem zeide: Gelooft gij in de kracht van Christus tot zaligheid?
7. En hij antwoordde en zeide: Ja, ik geloof al de woorden welke gij geleerd hebt.
8. En Alma zeide: Indien gij gelooft in de verlossing van Christus, kunt gij genezen worden?
9. En hij zeide: Ja, ik geloof volgens uwe woorden.
10. En toen riep Alma tot den Heer, zeggende: O, Heer, onze God, weest barmhartig jegens dezen man en geneest hem volgens zijn geloof hetwelk in Christus is.
11. En toen Alma deze woorden gezegd had, sprong Zeezrom op zijne voeten en begon te loopen, en dit geschiedde tot groote verwondering van al het volk; en het bericht hiervan ging voort door het geheele [i] land Sidom.

---

a, versen 3, 4, 11, 13, 14, 17. *b*, Alma 14 : 7 *c*, Alma 14 : 8—14. *d*, Alma 14 : 26—29. *e*, Alma 10 : 31. 11 : 21—38. 14 : 6, 7. *f*, ziet *a*. *g*, vers 3. *h*, vers 3. Alma 14 : 6. *i*, ziet *a*.

12. En Alma doopte Zeezrom tot den Heere; en van dien tijd af ging hij voort om tot het volk te prediken.
13. En Alma richtte eene kerk op in het [k]land Sidom, en wijdde [l]priesters en leeraars in het land. om tot den Heere te doopen, een iegelijk die verlangde gedoopt te worden.
14. En het geschiedde dat er velen waren; want zij kwamen uit alle oorden rondom het land Sidom en werden [m]gedoopt.
15. Doch het volk, hetwelk in het [n]land Ammonihah was, verbleef een hardhartig en stijfnekkig volk, en zij bekeerden zich niet van hunne zonden, terwijl zij al de [o]kracht van Alma en Amulek aan den duivel toeschreven; want zij waren de leer van [p]Nehor toegedaan en geloofden niet in de bekeering hunner zonden.
16. En het geschiedde dat Amulek al zijn goud, zilver en kostbare dingen welke in het land Ammonihah waren [q]verlaten had, terwille van het woord Gods en dat hij verworpen werd door degenen die [r]eens zijne vrienden waren, zoowel als door zijnen vader en zijne familieleden.
17. Daarom, nadat Alma de Kerk te [s]Sidom gesticht had en eene groote verandering zag, ja, opmerkte dat het volk veranderd was in den hoogmoed huns harten en dat zij zich begonnen te vernederen voor God, en te zamen vergaderden in hunne [t]kerken om God voor het altaar te dienen, voortdurend wakende en biddende opdat zij van den Satan, den dood en de verwoesting verlost mochten worden.
18. Nu, zooals ik gezegd heb; nadat Alma al deze dingen gezien had nam hij Amulek met zich en trok naar het [u]land Zarahemla, en nam hem in zijn eigen huis en bediende hem in zijne beproevingen en sterkte hem in den Heere.
19. En aldus eindigde het tiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 16.

1. EN het geschiedde in het elfde jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, op den vijden dag der tweede maand, tot op welken tijd er voortdurend vrede in het [a]land Zarahemla geweest was, en er geene oorlogen of twisten geheerscht hadden gedurende eenige jaren, tot op den vijfden dag der tweede maand in het elfde jaar, dat er een gerucht van oorlog door het land ging.
2. Want ziet, de legers der Lamanieten waren aan den

---

j, ziet *u*. 2 Nep. 9. *k*, ziet *a*. *l*, ziet *c*. Mos. 6. *m*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *n*, ziet *i*. Alma 8. *o*, Alma 14 : 26—29. *p*, Alma 1 : 2—15. 2 : 20. *q*, Alma 10 : 4. *r*, Alma 10 : 4, 11. *s*, ziet *a*. *t*, Alma 16 : 13. 21 : 6. 22 : 7. 23 : 2. Hels 3 : 9, 14. *u*, ziet *h*. Omni 1.

a, ziet *h*. Omni 1.

and der wildernis gekomen in de omstreken van het land; ja,
n de [b]stad Ammonihah en waren begonnen het volk te ver-
laan en de stad te verwoesten.
3. En nu geschiedde het alvorens Nephi een leger kon
amenstellen dat sterk genoeg was, om hen uit het land te
lrijven, dat zij het volk dat in de stad Ammonihah en in de
mstreken van [d]Noach woonde [c]verwoest hadden, terwijl anderen
;evangelijk weggevoerd waren in de wildernis.
4. Nu, het geschiedde dat de Nephieten verlangend waren
m de gevangenen te verlossen.
5. Daarom ging de Hoofd Kapitein over de legers der Nep-
iieten, Zoram genaamd, met zijne twee zonen Lehi en Aha,
retende dat Alma de Hoogepriester over de Kerk was, en dat
iij den Geest der profetie had tot hem, en verlangden van
lezen te weten of de Heere wilde dat zij in de wildernis zouden
;aan om hunne broederen te zoeken die door de Lamanieten
gevangen genomen waren,
6. En het geschiede dat Alma aan den Heere vroeg aan-
;aande deze zaak. En Alma keerde weder en zeide tot hen:
Ziet, de Lamanieten willen de [h]rivier Sidon, in het zuiden
an de wildernis oversteken, bij de grenzen van het [h]land
Manti. En ziet, daar zult gij hen ontmoeten ten oosten der
rivier Sidon en daar zal de Heere u uwe broederen overleveren
lie door de Lamanieten [j]gevangen genomen zijn.
7. En het geschiedde dat [k]Zoram en zijn zonen de [l]rivier
Sidon overtrokken met hunne legers en zeer ver marcheerden
uiten de grenzen van [m]Manti in het zuiden der wildernis,
en oosten van de rivier Sidon.
8. En zij vielen op de legers der Lamanieten aan en ver-
lreven en verspreidden hen in de wildernis zoodat zij hunne
broederen die door de Lamanieten gevangen genomen waren,
met zich konden nemen; terwijl er niet een der [n]gevangenen
gemist werd. En zij werden door hunne broederen gebracht
om hun [o]eigen landen in bezit te nemen.
9. En aldus eindigde het elfde jaar der Richteren; de
Lamanieten uit het het land verdreven zijnde, en het [p]volk
van Ammonihah verwoest; ja, iedere levende ziel van de Am-
monihahieten was verwoest evenals hunne groote stad waarvan
zij gezegd hadden dat God die [q]niet kon verwoesten wegens
hare grootte.
10. Doch ziet, in één dag waren zij verwoest geworden

---

b, ziet *i*. Alma 8. *c*, vers 9—11. Alma 9 : 18. 25 : 2. *d*, Alma 49 : 12—15. *e*, ziet *g*. Mos. 26. *f*, versen 3, 4. *g*, ziet *i*. Alma 2. *h*, vers 7. Alma 17 : 1. 22 : 27. 43 : 22, 24, 25. 42. 56 : 14. 57 : 22. 58 : 1, 13, 25—28, 39. 59 : 6. *i*, ziet *g*. Alma 2. *j*, vers 3, 4. *k*, vers 5. *l*, ziet *g*. Alma 2. *m*, ziet *h*. *n*, versen 3—6. *o*, vers 3. *p*, versen 2, 3. Alma 9 : 18. *q*, Alma 9 : 4, 5.

en de geraamten werden door honden en wilde beesten der wildernis opgegeten.

11. Niettemin waren hunne doode lichamen opgehoopt op de oppervlakte der aarde en waren zij bedekt met eene dunne laag aarde, En de stank daarvan was zoo groot, dat het volk gedurende vele jaren niet trachtte om het land te bezitten, En het werd genoemd »Verwoesting van [r] Nehor," want zij die verslagen waren; waren de leer van Nehor toegedaan, en hunne landen bleven verwoest.

12. En de Lamanieten kwamen niet weder, om de Nephieten te beoorlogen voor het veertiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi. En dus genoot het volk gedurende drie jaren voortdurend vrede in het land.

13. En Alma en Amulek gingen voort, bekeering predikende tot het volk in hunne [s] tempelen en in hunne kerken en [t] heiligdommen en eveneens in hunne [u] synagogen welke [v] volgens Joodsche wijze gebouwd waren.

14, En aan zoo velen als hunne woorden wilden hooren deelden zij voortdurend het woord Gods mede, zonder eenige aanneming des persoons.

15. En aldus gingen Alma en Amulek voort evenals nog vele anderen, die tot het werk verkozen waren, om het woord door het geheele land te prediken. En de Kerk werd algemeen door het geheele land, en in de omstreken daarvan onder al het volk de Nephieten gesticht.

16. En er bestond [w] geene ongelijkheid onder hen; en de Heer stortte Zijnen Geest over het geheele land uit, om het verstand der menschen voor te bereiden of om hunne harten voor te bereiden om het woord te ontvangen hetwelk hun geleerd zoude worden ten tijde van Zijne komst.

17. Opdat zij hunne harten niet tegen het woord zouden verharden, zoodat zij niet ongeloovig zouden zijn en verwoest zouden worden, maar opdat zij het woord met vreugde zouden ontvangen, en als eene rank ingeënt zouden worden in den waren wijnstok, opdat zij in de [x] rust van den Heere hunnen God mochten ingaan.

18. Nu, deze [y] priesters, die onder het volk voortgingen predikten [z] tegen alle leugens en verleidingen, haat, twisten, nijd, opstand, diefstallen, plunderingen moorden, hoererijen en alle soorten van onkuischheid, roepende dat deze dingen niet mochten geschieden.

19. Hun dingen voorhoudende, die binnenkort moesten geschieden; ja, hun de komst van den Zoon Gods voorhou-

---

r, Alma 1 : 2—15. *s*, ziet *h*. 2 Nep. 5, *t*, ziet *t*. Alma 15. *u*, Alma 21 : 4, 5, 11, 16, 20. 23 : 2, 4. 26 : 29. 31 : 12, 13. 32 : 1, 2, 5, 9—12. 33 : 2. Hela 3 : 9, 14. 3 Nep. 13 : 2, 5. *v*, 2 Nep. 5 : 16. *w*, Mos. 18 : 19—29. 23 : 15. 27 : 4. 4 Nep. 1 : 3. *x*, ziet 2*v*. Alma 12. *y*, ziet *c*. Mos. 6, ziet *g*. Mos. 26. *z*, 3 Nep. 30.

dende, Zijn lijden en sterven en alzoo de [2a] opstanding der dooden.

20. En velen van het volk vroegen naar de plaats waar de Zoon Gods zoude komen; en hun werd geleerd dat hij na Zijne opstanding aan hen zoude [2b] verschijnen; en dit hoorde het volk met groote blijdschap en vreugde.

21. En nu, nadat de Kerk door het geheele land opgericht was, de overwinning verkregen hebbende over den duivel en het woord Gods in zijne reinheid door al het land predikende, terwijl de Heere zijne zegeningen over het volk uitstortte, eindigde het veertiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 17.

Een verslag van de zonen van Mosiah, die van hunne rechten op het Koninkrijk afstand deden ter wille van het woord Gods, en die gegaan waren tot het land Nephi om aan de Lamanieten te prediken. Hun lijden hunne verlossing volgens het verslag van Alma.

1. EN het geschiedde, toen Alma reisde van het [a] land Gideon, zuidelijk naar het [b] land van Manti, dat hij tot zijne verwondering de [c] zonen van Mosiah ontmoette die naar het [c] land van Zarahemla trokken.

2. Nu, deze zonen van Mosiah waren met Alma toen de engel de [e] eerste maal aan hem verscheen; daarom was Alma zeer verheugd zijne broederen te zien en wat zijne vreugde nog vermeerderde, was, dat zij nog voortdurend zijne broeders in den Heere waren; zij waren zeer vooruitgegaan in de kennis der waarheid, want zij waren mannen van gezond verstand en zij hadden de [f] Schriften naarstiglijk onderzocht opdat zij het woord Gods mochten weten.

3. Doch, dit was niet alles; zij hadden zich overgegeven tot [g] veel vasten en bidden; daarom hadden zij den Geest der profetie en den Geest der openbaring; en toen zij leerden, leerden zij met kracht en autoriteit van God.

4. En gedurende veertien jaren hadden zij het woord Gods onder de Lamanieten verkondigd; veel voorspoed gehad, en

---

2a, ziet *d*. 2 Nep. 2. 2*b*, ziet *b*. 1 Nep, 12.

a, ziet *m*. Alma 2. *b*, ziet *h*. Alma 16. *c*, Mos. 27 : 34. *d*, ziet *h*. Omni 1. *e*, Mos. 27 : 11–17. *f*, Alma 63 : 12. *g*, ziet *e*. 2 Nep. 32. ziet *t*. Mos. 27.

velen tot eene kennis der waarheid gebracht, ja, door de kracht hunner woorden, waren velen voor het altaar van God gebracht om Zijnen naam aan te roepen en hunne zonden voor Hem te belijden.

5. Nu, dit zijn de omstandigheden welke hen vergezelden op hunne reizen; want zij hadden vele wederwaardigheden, zij hadden veel geleden; zoowel naar lichaam als naar geest, zooals honger, dorst en vermoeienis en alzoo veel arbeid in den Geest.

6. Nu, dit zijn hunne reizen. Hunnen [h] vader Mosiah verlieten zij in het eerste jaar der Richteren, en [i] bedankten voor het bestuur over het Koninkrijk dat hun vader aan hen verlangde op te dragen, want dit was alzoo de wil des volks.

7. Niettemin, zij vertrokken uit het [j] land Zarahemla en namen hunne zwaarden, hunne speren, pijlen, bogen en slingers; en dit deden zij opdat zij voedsel voor zich mochten verkrijgen, terwijl zij in de wildernis waren.

8. En aldus vertrokken zij met degenen die zij [k] gekozen hadden, in de wildernis, om op te gaan tot het [l] land van Nephi om het woord Gods aan de Lamanieten te verkondigen.

9. En het geschiedde dat zij gedurende vele dagen in de wildernis reisden; en zij [m] vastten veel, opdat de Heere hun een deel van Zijnen Geest zoude geven om met hen te gaan en met hen te verblijven, opdat zij een instrument in de handen van God mochten zijn, om, indien het mogelijk ware, hunne broeders, de Lamanieten tot eene kennis der waarheid te brengen; tot eene kennis van de [n] valschheid der overleveringen hunner vaderen, welke niet juist waren.

10. En het geschiedde dat de Heer hen met Zijnen Geest bezocht en hun zeide: [o] Weest vertroost; en zij waren vertroost.

11. En de Heere zeide eveneens tot hen: [p] Gaat voort, onder uwe broederen de Lamanieten en verkondigt mijn woord; nochtans zult gij geduldig en lankmoedig in wederwaardigheden zijn, opdat gij goede voorbeelden aan hen moogt geven; en ik zal u een instrument in mijne handen maken tot de zaligheid van vele zielen.

12. En het geschiedde dat de harten der zonen van Mosiah, en eveneens dergenen die met hen waren, moed ontvingen om voort te gaan tot de Lamanieten om hun het woord Gods te verkondigen.

13. En het geschiedde toen zij op de grenzen van het land der Lamanieten waren, dat zij van elkander gingen, vertrouwende op den Heere, dat zij elkander wederom zouden ontmoeten bij het einde hunner oogst; want zij veronderstelden dat het een [q] groot werk was hetwelk zij ondernamen.

---

h, Mos. 28 : 1, 5—9. 29 . 41—44. *i*, Mos. 29 : 3. *j*, ziet *h*. Omni 1. *k*, *Mos. 28 : 1.* *l*, ziet *b*, 2 Nep. 5. *m*, ziet *t*, Mos. 27. *n*, ziet *n*. *Jakob 7.* *o*, *vers 12.* Alma 26 : 27. p, Alma 26 : 27. q, vers 14—26.

14. En zekerlijk was het groot; want zij hadden ondernomen, om het woord van God [r] aan een wild en verhard volk te prediken; aan een verscheurend volk, aan een volk dat zich verheugde in het vermoorden der Nephieten en om hen te berooven en te plunderen; en hunne harten waren gezet op de rijkdommen, of op goud, en zilver, en kaltbase steenen; doch zij zochten die dingen te verkrijgen door moorden en plunderen, opdat zij er eigenhandig niet voor behoefden te arbeiden.

15. Aldus waren zij een onverschillig volk; velen hunner dienden afgoden en de [s] vloek van God was op hen gekomen, omreden de overleveringen hunner vaderen, niettegenstaande de beloften des Heeren welke over hen waren [t] uitgesproken onder voorwaarde van bekeering.

16. Daarom was dit de reden waarom de zonen van Mosihah het [u] werk ondernomen hadden; opdat zij hen misschien tot bekeering mochten brengen, opdat zij hen misschien tot eene kennis van het plan der verlossing mochten brengen.

17. Daarom [v] scheidden zij zichzelven, en een iegelijk ging zijnen weg alleen volgens het woord en de kracht Gods hetwelk aan hem gegeven werd.

18. Nu, Ammon, die het hoofd was, of liever, hen bediende, vertrok, nadat hij hen volgens hunne onderscheidene plannen gezegend, en hun het woord Gods medegedeeld had; en aldus namen zij hunne verschillende richtingen, door het land.

19. En Ammon ging naar het [w] Ismaël het land genoemd naar de [x] zonen Ismaëls die eveneens Lamanieten waren geworden.

20. En toen Ammon het land Ishmaël inging namen de Lamanieten hem, en bonden hem volgens hunne gewoonte, om alle Nephieten die in hunne handen vielen, te binden; en droegen hem voor den Koning; en aldus, was het aan het welbehagen des Konings overgelaten om hem te verslaan, of hem gevangen te houden, of hem uit zijn land te verbannen, volgens zijn wil en welbehagen.

21. En aldus werd Ammon voor den Koning gebracht, die over het [y] land Ishmaël regeerde; en zij naam was Lamoni, en hij was een afstammeling van [z] Ishmaël.

22. En de Koning ondervroeg Ammon, of het zijn verlangen was om in het land te wonen onder de Lamanieten, of onder zijn volk?

23. En Ammon zeide: Ja, ik verlang gedurende eenigen tijd onder dit volk te wonen; ja, misschien tot den dag mijns doods.

24. En het geschiedde, dat Koning Lamoni een groot wel-

---

r, ziet *n*, Jakob 7. *s*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *t*, ziet *j*, Alma 9. *u*, ziet *q*. *v*, vers 13. *w*, vers 20, 21. Alma 20 : 14, 15. 21 : 18, 20. 22 : 1, 4. 23 : 9. 24 : 5. 25 : 13. *x*, ziet *c*, 1 Nep. 7. *h*, ziet *w*. *z*, ziet *c*, 1 Nep. 7.

behagen in Ammon had, en zijne [2a] banden liet losmaken, en verlangde dat Ammon eene zijner dochters tot vrouw zoude nemen.

25. Doch Ammon zeide: Neen, maar ik wil uw knecht zijn; daarom werd Ammon een knecht van Koning Lamoni. En het geschiedde dat hij onder andere knechten gezet werd, om de kudden van Lamoni te bewaken, op de wijze dee Lamanieten.

26. En nadat hij drie dagen in dienst van koning Lamoni geweest was, toen hij met de Lamanietische knechten ging naar de drinkplaats om hunne kudden te laten drinken, welke de [2b] wateren van Sebus genoemd worden (en alle de Lamanieten drijven hun vee daar heen om te drinken.)

27. Daarom, toen Ammon en de knechten des Konings hun vee dreven naar de drinkplaats, ziet een aantal Lamanieten, die hun vee hadden laten drinken, stonden, en verspreidden de kudden van Ammon, en van de knechten des Konings en [2c] verspreidden ze zoodat zij in vele wegen vluchtten.

28. Nu, de knechten des Konings begonnen te murmureeren zeggende: Nu zal de Koning ons slaan zooals hij onze broederen gedaan [2d] heeft, omdat hunne kudden verspreid waren, door de goddeloosheid dezer mannen. En zij begonnen zeer te weenen, zeggende: Ziet, onze kudden zijn alrede verspreid.

29. Nu, zij weenden, uit vrees van verslagen te worden. En toen Ammon dit zag zwol zijn hart in hem van vreugde; want, zeide hij, ik wil mijne kracht aan deze mijne medediensknechten toonen, of de kracht welke in mij is, in het het herstellen van deze kudden voor den Koning, opdat ik de harten van deze mijne mededienstknechten mag winnen, opdat ik hen mag leiden om in mijne woorden te gelooven.

30. Nu, dit waren de gedachten van Ammon, toen hij de wederwaardigheden zag, dergenen, die hij als zijne broederen noemde.

31. En het geschiedde dat hij hen door zijne woorden vleide, zeggende: Mijne broeders, weest welgemoed, en laat ons de kudden gaan opzoeken, en wij zullen ze te zamen [2e] vergaderen en ze terugbrengen tot de drinkplaats; en aldus zullen wij de kudden des Konings bewaren en zal hij ons niet slaan.

32. En het geschiedde, dat zij de kudde gingen zoeken, en zij volgden Ammon en gingen zeer vlug, en vonden de kudden des Konings, en vergaderden ze wederom tot de drinkplaats.

33. En deze [2f] mannen stonden wederom, om hunne kudden te verstrooien, doch Ammon zeide tot zijne broederen:

2*a*, vers 20. 2*b*. vers 34. Alma 18 : 7. 19 : 20, 21. 2*c*, vers 29, 31—33, 35, 39. Alma 18 : 3. 19 : 20, 21. 2*d*, Alma 18 : 4—7. 19 : 20. 2*e*, vers 32. 2*f*, vers 27, 35.

ımsingel de kudden, zoodat zij niet vluchten; en ik zal gaan
ot den Koning om den vrede te herstellen met deze mannen
lie onze kudden verstrooien.
34. En het geschiedde dat zij daarom deden, zooals Ammon
geboden had, en hij ging, en stond om den vrede te herstellen
met degenen welke bij de [2g] wateren van Sebus stonden,
n zij waren niet weinigen in getal.
35. Daarom vreesden zij Ammon niet, want zij veronderstelden
dat een hunner mannen hem konde slaan, volgens zijn
velbehagen; want zij wisten niet dat de Heer Mosiah beloofd
ıad, dat hij zijne zonen uit hunne handen zoude [2h] verlossen,
ıoch wisten zij iets aangaande den Heere; daarom verheugden
ij zich in de verwoesting hunner broederen, en om deze reden
tonden [2i] zij om de kudden des Konings te verwoesten.
36. Doch Ammon kwam voort, en begon met zijnen slinger
teenen tot hen te werpen; ja, met groote kracht slingerde hij
le steenen onder hen; en aldus versloeg hij een [2j] aantal hunner
ıoodat zij verwonderd stonden over zijne kracht; niettemin,
varen zij toornig, omdat hunne broederen verslagen waren; en
ıamen zij zich voor om hem te verslaan; en omdat zij zagen
lat zij hem met hunne steenen niet konden raken, kwamen zij
net knuppels om hem te verslaan.
37. Doch ziet, een iegelijk man die zijnen knuppel oplichtte,
m hem te slaan sloeg hij de [2k] armen af met zijn zwaard; want
ıij wederstond hunne slagen door hunne armen af te slaan,
ıoodat zij verwonderd werden, en voor hem op de vlucht gingen;
a, zij waren niet weinigen in getal, en vluchtten voor de kracht
van zijnen arm.
38. Nu, zes hunner waren gevallen door den slinger; doch
ıij sloeg niemand met zijn zwaard, tenzij het hun leider was;
n zoovele armen als tegen hem opkwamen sloeg hij; en het
[2l] waren niet weinige.
39. En toen hij hen ver weg gedreven had, keerde hij
weder, en zij drenkten hun vee en leidden ze weder naar de
weiden des konings, en gingen toen tot den koning [2m] met de
armen welke afgeslagen waren geworden door het zwaard van
Ammon; en zij werden voor den Koning gebracht als een getuigenis
van de dingen welke zij gedaan hadden.

HOOFDSTUK 18.

1. En het geschiedde, dat Koning Lamoni zijne knechten
voor zich liet komen om getuigenis te geven [a] van al hetgene
zij gezien hadden van deze zaak.

2g, ziet 2f. 2h, Mos. 28 : 7. Alma 19 : 23. 2i, vers 27, 33. 2j, vers 38. Alma 18 : 16, 20 2k, vers 38 39. Alma 18 : 16, 20. 2l, vers 34, 38. 2m, vers 37, 38. Alma 18 : 16, 20.
a, Alma 17 : 31—38.

2. En toen zij allen getuigd hadden, van de dingen welke zij gezien hadden, en hij vernomen had van de getrouwheid waarmede Ammon zijne kudden bewaarde, alsmede van zijne groote kracht in het strijden tegen degenen die hem zochten te slaan was hij zeer verwonderd en zeide: Zekerlijk is deze meer dan een mensch! Ziet is deze niet [b]de groote Geest, die zulke groote straffen zendt over dit volk, tengevolge hunner moorden?

3. En zij antwoordden den Koning en zeiden: Of hij de Groote Geest of een mensch is weten wij niet; maar dit weten wij, dat hij door den vijanden des Konings niet verslagen [c]kan worden; noch kunnen zij het vee des Konings verstrooien, wanneer hij met ons is, omreden zijnen bekwaamheid en groote kracht; daarom weten wij dat hij een vriend des Konings is. En nu, o Koning wij gelooven niet dat een mensch zulk eene kracht heeft, want, wij weten dat hij niet verslagen kan worden.

4. En nu, toen de Koning deze woorden gehoord had, zeide hij tot hen: Nu weet ik dat het de [d]Groote Geest is, en hij is nedergedaald op dezen tijd om uwe levens te beschermen, opdat ik u niet mocht slaan, [e]gelijk ik uwe broederen gedaan heb. Nu, dit is de Groote Geest van wien onze vaderen gesproken hebben.

5. Dit was de overlevering welke Lamoni van zijnen vader ontvangen had, dat er eene groote Geest was. Niettegenstaande, zij in eenen [f]Grooten Geest geloofden, meenden zij, dat alles goed was, wat zij ook deden; niettemin, werd Lamoni zeer beangst uit vrees dat hij verkeerd had gedaan met zijne knechten om te brengen.

6. Want hij had [g]velen hunner verslagen; omdat hunne broederen hun vee aan de drinkplaats verstrooid hadden, en omreden hunne kudde aldus verspreid werden, waren zij omgebracht.

7. Nu, het was de gewoonte onder de Lamanieten om bij de [h]wateren van Sebus te staan, om het vee van het volk te verstrooien, opdat zij daardoor vele van de verstrooide kudden konden drijven naar hun eigen land. Het was eene manier van plundering onder hen.

8. En het geschiedde dat Koning Lamoni aan zijne knechten vroeg, zeggende: Waar is deze man die zulke groote kracht heeft.

9. En zij zeiden tot hem: Ziet, hij voedt uwe [i]paarden. Nu, de Koning had geboden om zijne paarden en wagens te bereiden alvorens hun vee te laten drinken; want hij wilde naar het [j]land Nephi gaan, omdat er een [k]groot feest aange-

---

b, vers 3—5, 11, 18, 26—28. Alma 22 : 9—11. c, Alma 17 : 34—38. d, ziet b. e, versen 5, 6. Alma 17 : 28, 31. f, ziet b. g, ziet e. h ziet 2b. Alma 17. i, vers 9, 10. ziet m. 1 Nep. 18. j, ziet b. 2 Nep. 5. k, Alma 20 : 9, 12.

icht was door den Vader van Lamoni, die Koning was over
et geheele land.
10. Nu, toen Koning Lamoni hoorde dat Ammon bezig
was zijne paarden en [l] rijtuigen gereed te maken; was hij nog
meer verwonderd over de getrouwheid van Ammon, zeggende:
Zekerlijk, daar is niet een onder mijne knechten geweest, die
zoo getrouw was als deze man; want hij onderhoudt al [m] mijne
geboden om dezelve te volbrengen.
11. Nu, ik weet voorzeker dat deze de Groote [n] Geest is,
en ik zoude gaarne hebben dat hij tot mij kwam; doch ik
durf niet
12. En het geschiedde, toen Ammon de [o] paarden en de
wagens voor den Koning en zijne knechten bereid had, dat
hij tot den Koning ging, en zag dat het gelaat des Konings
veranderd was; daarom stond hij op het punt, om zich uit
zijne tegenwoordigheid te verwijderen.
13. En een der knechten des Konings zeide tot hem:
Rabbanah! hetwelk overgezet zijnde beteekent: »Krachtige
of groote Koning," daar zij hunne Koning als krachtvol be-
schouwden; en daarom zeide zij tot hem: Rabbanah, de Ko-
ning, verlangt u te spreken.
14. Daarom wendde Ammon zich tot den Koning, en
zeide tot hem: Wat wilt gij o Koning, dat ik voor u zal
doen? En de Koning antwoordde hem niet dan na een [q] uur,
volgens hunne tijdrekening; want hij wist niet wat hij tot
hem zoude zeggen.
15. En het geschiedde, dat Ammon wederom tot hem
zeide: Wat verlangt gij van mij? Doch de Koning ant-
woordde hem niet.
16. En het geschiedde dat Ammon, door den Geest Gods
vervuld zijnde, de gedachten des Konings begreep. En hij
zeide tot hem: Is het omdat gij gehoord hebt dat ik uwe knech-
ten en uw vee [r] verdedigd heb, en zeven hunner broeders met
een slinger en het zwaard verslagen heb, en de armen van
anderen heb afgehouwen om uwe kudden en dienstknechten te
verdedigen. Ziet, is dit de oorzaak uwer verwondering?
17. Ik zeg u, wat is het, dat uwe verwondering aldus
opwekt? Ziet, ik ben een mensch en uw knecht; daarom zal
ik alles doen, wat gij maar verlangt dat recht is.
18. Toen de Koning deze woorden hoorde was hij wederom
verwonderd, want hij zag dat hij zijne gedachten kon onder-
scheiden; doch niettegenstaande dit opende de Koning Lamoni
zijnen mond en zeide tot hem: Wie zijt gij? Zijt gij de [s] Groote
Geest, die alle dingen weet?
19. Ammon antwoordde en zeide: Ik ben het niet.

---

l, vers 9, 12. Alma 20 : 6. 3 Nep. 3 : 22. *m*, vers 9. *n*, ziet *b*.
o, ziet *m*. 1 Nep. 18. *p*, ziet *l*. *q*, 3 Nep. 8 : 19. *r*, Alma 17 :
21—38. *s*, ziet *b*.

20. En de Koning zeide: Hoe weet gij de gedachten van mijn hart? Gij moogt vrijelijk spreken en mij vertellen aangaande deze dingen; en eveneens vertellen door [t] welke kracht gij de armen van mijne broederen, die het vee verstrooiden, afsloeg en hen ombracht.

21. En nu, indien gij mij aangaande deze dingen inlichten wilt, zal ik u alles geven wat gij ook begeeren zult, en indien het noodig ware, zal ik u beschermen met mijne legers; doch ik weet dat gij alleen krachtiger zijt dan zij allen; niettemin wat gij ook van mij verlangt, zal ik u geven.

22. En Ammon, zeer wijs, doch onschuldig zijnde, zeide tot Lamoni: Wilt gij naar mijne woorden luisteren indien ik u vertel door welke kracht ik deze dingen doe? Dit is hetgeen ik van u verlang.

23. En de Koning antwoordde en zeide tot hem: Ja, ik wil al uwe woorden gelooven, en aldus was hij met bedrog gevangen.

24. En Ammon begon vrijmoedig tot hem te spreken, zeggende: Gelooft gij dat er een God is?

25. En hij antwoordde en zeide: Ik weet niet wat dat beteekent.

26. En toen zeide Ammon: Gelooft gij dat er een Groote Geest is?

27. En hij zeide: Ja.

28. En Ammon zeide: Dit is God. En Ammon zeide wederom tot hem: Gelooft gij dat deze Groote Geest, die God is, alle dingen geschapen heeft, welke in den hemel en op de aarde zijn?

29. En hij zeide: Ja, ik geloof dat hij alle dingen welke op de aarde zijn geschapen heeft; doch de hemelen ken ik niet.

30. En Ammon zeide: De hemel is eene plaats waar God en zijne heilige engelen wonen.

30. En toen zeide Koning Lamoni: Is die boven de aarde?

32. En Ammon zeide: Ja, en hij ziet neder op alle menschenkinderen en hij weet alle de gedachten en voornemens des harten, want door zijne hand zijn alle dingen van den beginne af geschapen.

33. En Koning Lamoni zeide: Ik geloof al deze dingen welke gij gesproken hebt. Zijt gij van God gezonden?

34. Ammon zeide tot hem: Ik ben een mensch; en de mensch in den [u] beginne was geschapen naar het beeld Gods; en ik ben door Zijnen Heiligen Geest geroepen, om deze dingen te leeren aan het volk opdat zij tot een kennis gebracht mogen worden van datgene wat recht en waarachtig is.

35. En een gedeelte van dien Geest woont in mij, hetwelk mij kennis en alzoo kracht geeft volgens mijn geloof en verlangens welke in God zijn.

---

lma 17 : 31—38. u, vers 32. Ether 3 : 13—16.

36. En toen nu Ammon deze woorden gezegd had begon hij met de schepping der wereld en alzoo met de [v]schepping van Adam, en vertelde hem alle dingen omtrent den val van den mensch, en verhaalde hem en legde hem de [w]verslagen en de Heilige Schriften van het volk voor welke gesproken waren geworden door de profeten tot op den tijd dat hun vader Lehi Jeruzalem had verlaten.

37. En hij verhaalde eveneens aan hen (want het was tot den Koning en zijne knechten) al de [x]reizen hunner vaderen in de wildernis, en al hun lijden, hunnen honger, hunne dorst, en hunne reizen, enz.

38. En hij vertelde hun aangaande het rebelleeren van Laman en Lemuel en der zonen van Ishmaël; ja, al hunne rebelleeringen verhaalde hij hun, en legde hun alle [y]geschriften en verslagen uit van den tijd dat Lehi Jeruzalem verlaten had, tot op dat oogenblik.

39. Doch, dit is niet alles; want hij maakte hen bekend met het plan der verlossing hetwelk bereid was [z]van af de grondlegging der wereld; en hij maakte hen tevens bekend met de komst van Christus, en al de werken des Heeren verklaarde hij hun.

40. En het geschiedde nadat hij al deze dingen gezegd had en ze voor den Koning had uitgelegd, dat de Koning al zijne woorden [2a]geloofde.

41. En hij begon tot den Heere te roepen, zeggende: O Heere, hebt barmhartigheid naar uwe groote barmhartigheden welke gij gehad hebt met het volk van Nephi, met mij en mijn volk.

42. En nu, toen hij dit gezegd had viel hij ter aarde [2b]alsof hij dood was.

43. En het geschiedde dat zijne [2c]knechten hem opnamen en hem tot zijne vrouw brachten en hem op een bed nederlegde; en hij lag [2d]gedurende twee dagen en twee nachten alsof hij dood was; en zijne vrouw en zijne zonen en dochteren rouwden zeer over hem, volgens de wijze der Lamanieten, dewijl zij zijn verlies diep betreurden.

HOOFDSTUK 19.

1. EN het geschiedde [a]na twee dagen en twee nachten dat zij gereed waren zijn lichaam in het graf te leggen, hetwelk zij gemaakt hadden voor het begraven hunner dooden.

---

v, ziet m, Mos. 2. w, Afschriften van de koperen platen. Alma 63 : 12. x, 1 Nep. y, Afschriften van de platen van Nephi. z, ziet d, Mos 4. 2a, vers 23. 2b, vers 43. Alma 19 : 1, 5—12. 2c, Alma 19 : 4, 9. 2d, Alma 19 : 1, 5.

a, vers 5. Alma 18 : 43.

2. Nu, de Koningin, gehoord hebbende het gerucht van Ammon, zond een knecht naar hem dat zij verlangde dat hij bij haar zoude komen.

3. En het geschiedde dat Ammon deed zooals hem bevolen was, en tot de Koningin ging en vroeg wat zij wilde dat hij doen zoude.

4. En zij zeide tot hem: De [b] knechten van mijnen man hebben mij bekend gemaakt dat gij een profeet van eenen heiligen God zijt, en dat gij de kracht hebt om vele machtige werken in zijnen naam te doen.

5. Daarom, indien dit zoo is, wenschte ik dat gij zoudt ingaan om mijnen man te zien; want hij heeft [c] gedurende twee dagen en twee nachten op het bed gelegen, en sommigen zeggen dat hij niet dood is; doch anderen zeggen, dat hij wel dood is en eenen onaangenamen reuk van zich geeft en dat hij in het [d] graf gelegd moet worden; doch ik merk van dien reuk niets.

6. Nu, dit was wat Ammon verlangde; want hij wist dat Koning Lamoni onder de kracht Gods was; hij wist dat de donkere sluier van ongeloof weggeworpen was van voor zijn verstand en dat het licht hetwelk zijnen geest verlichtte, het licht was van de heerlijkheid Gods, hetwelk een wondervol licht van zijne goedheid was; ja, dat dit licht zulk eene vreugde in zijne ziel ontstoken had, en dat de wolk der duisternis verdwenen was en dat het licht van het eeuwige leven ontstoken was in zijne ziel; ja, hij wist dat dit zijn geheele natuurlijke geraamte had [e] overwonnen en dat hij in God was weggedragen.

7. Daarom, hetgeen de Koningin van hem verlangde was zijn eenigste verlangen. Daarom ging hij tot den Koning, zooals de Koningin van hem verlangd had, en hij zag den Koning en wist dat hij niet dood was.

8. En hij zeide tot de Koningin: Hij is niet dood, maar slaapt in God en morgen [f] zal hij wederom opstaan; begraaft hem dus niet.

9. En Ammon zeide tot haar: Gelooft gij dit? En zij zeide tot hem: Ik heb geene getuigenis dan uw woord en het woord onzer knechten; niettemin geloof ik dat het zal zijn gelijk gij gezegd heb.

10. En Ammon zeide tot haar: Gezegend zijt gij omreden uw groot geloof. Ik zeg u vrouw: Daar is zulk een groot geloof onder al het volk van Nephi niet gevonden.

11. En het geschiedde dat zij over het bed van haren man waakte van af dit oogenblik tot den volgenden dag, waarop Ammon gezegd had dat hij zoude opstaan.

12. En het geschiedde dat hij opstond [g] volgens de woorden van Ammon, en toen hij opstond strekte hij zijne handen

---

b, vers 9. Alma 18 : 43. *c*, vers 1. Alma 18 : 43. *d*, vers 1. *e*, Alma 18 : 43. *f*, verzen 11, 12. *g*, vers 8.

2. Nu, de Koningin, gehoord hebbende het gerucht van Ammon, zond een knecht naar hem dat zij verlangde dat hij bij haar zoude komen.

3. En het geschiedde dat Ammon deed zooals hem bevolen was, en tot de Koningin ging en vroeg wat zij wilde dat hij doen zoude.

4. En zij zeide tot hem: De [b] knechten van mijnen man hebben mij bekend gemaakt dat gij een profeet van eenen heiligen God zijt, en dat gij de kracht hebt om vele machtige werken in zijnen naam te doen.

5. Daarom, indien dit zoo is, wenschte ik dat gij zoudt ingaan om mijnen man te zien; want hij heeft [c] gedurende twee dagen en twee nachten op het bed gelegen, en sommigen zeggen dat hij niet dood is: doch anderen zeggen, dat hij wel dood is en eenen onaangenamen reuk van zich geeft en dat hij in het [d] graf gelegd moet worden; doch ik merk van dien reuk niets.

6. Nu, dit was wat Ammon verlangde; want hij wist dat Koning Lamoni onder de kracht Gods was; hij wist dat de donkere sluier van ongeloof weggeworpen was van voor zijn verstand en dat het licht hetwelk zijnen geest verlichtte, het licht was van de heerlijkheid Gods, hetwelk een wondervol licht van zijne goedheid was; ja, dat dit licht zulk eene vreugde in zijne ziel ontstoken had, en dat de wolk der duisternis verdwenen was en dat het licht van het eeuwige leven ontstoken was in zijne ziel; ja, hij wist dat dit zijn geheele natuurlijke geraamte had [e] overwonnen en dat hij in God was weggedragen.

7. Daarom, hetgeen de Koningin van hem verlangde was zijn eenigste verlangen. Daarom ging hij tot den Koning, zooals de Koningin van hem verlangd had, en hij zag den Koning en wist dat hij niet dood was.

8. En hij zeide tot de Koningin: Hij is niet dood, maar slaapt in God en morgen [f] zal hij wederom opstaan; begraaft hem dus niet.

9. En Ammon zeide tot haar: Gelooft gij dit? En zij zeide tot hem: Ik heb geene getuigenis dan uw woord en het woord onzer knechten; niettemin geloof ik dat het zal zijn gelijk gij gezegd heb.

10. En Ammon zeide tot haar: Gezegend zijt gij omreden uw groot geloof. Ik zeg u vrouw: Daar is zulk een groot geloof onder al het volk van Nephi niet gevonden.

11. En het geschiedde dat zij over het bed van haren man waakte van af dit oogenblik tot den volgenden dag, waarop Ammon gezegd had dat hij zoude opstaan.

12. En het geschiedde dat hij opstond [g] volgens de woorden van Ammon, en toen hij opstond strekte hij zijne handen

---

b, vers 9. Alma 18 : 43. *c*, vers 1. Alma 18 : 43. *d*, vers 1. *e*, Alma 18 : 43. *f*, verzen 11, 12. *g*, vers 8.

uit tot zijne vrouw en zeide: Gezegend zij den naam van God en gezegend zijt gij.
13. Want zoo zeker als gij leeft heb ik mijnen Verlosser gezien, en hij zal voortkomen en geboren worden uit eene [h]vrouw en hij zal al het menschdom, dat in zijnen naam gelooft, verlossen. Toen hij deze woorden gesproken had was zijn hart vol in hem en hij zonk wederom met vreugde; en de Koningin zonk eveneens neder, overstelpt zijnde door den Geest.
14. Nu, Ammon ziende, dat de Geest des Heeren volgens zijne gebeden uitgestort was over de Lamanieten, die de oorzaak van zooveel verdriet onder de Nephieten geweest waren of onder al het volk van God, omreden hunne boosheden en overleveringen, viel op zijne knieën en stortte zijne ziel uit in gebed en dankbaarheid tot God voor hetgeen hij voor zijne broederen gedaan had; en hij was alzoo vervuld van vreugde en aldus waren zij alle drie ter aarde gezonken.
15. Nu, toen de knechten des Konings zagen dat zij gevallen waren begonnen zij eveneens tot God te roepen, want de vreeze des Heeren was ook over hen gekomen; want het waren [i]diegenen, die voor den Koning stonden en getuigen gaven aangaande de groote krachten van Ammon.
16. En het geschiedde dat zij den naam des Heeren in hunne macht aanriepen, totdat zij allen ter aarde waren gevallen, uitgezonderd [j]eene van de Lamanietische vrouwen met name Abish, die voor vele jaren tot den Heere bekeerd was geworden tengevolge van een voornaam gezicht van haren vader.
17. Aldus tot den Heere bekeerd zijnde, had zij het nimmer bekend gemaakt; daarom, toen zij zag, dat al de knechten van Lamoni ter aarde gevallen waren, evenals hare meesteres, de Koningin en de Koning en Ammon, wist zij dat het de kracht Gods was, en dacht dat deze gelegenheid het volk zoude doen gelooven in de kracht Gods door bekend te maken wat er onder hen voorgevallen was; wanneer zij het zouden zien; daarom ging zij voort van huis tot huis het bekend makende aan het volk.
18. En het volk verzamelde zich voor het huis des Konings. En daar kwam eene groote menigte, en tot hunne verwondering zagen zij den Koning en de Koningin en hunne knechten op de aarde liggen; en zij allen lagen daar alsof zij dood waren en zij zagen eveneens dat Ammon een Nephiet was.
19. En nu, het volk begon toen onder elkander te murmureeren, zeggende dat het een groot kwaad was hetwelk over hen gekomen was of over den Koning en zijn huis omdat hij toegestaan had dat een Nephiet in zijn land zoude [k]vertoeven.
20. Doch anderen bestraften hen, zeggende: De koning heeft dit kwaad over zijn huis gebracht omdat hij zijne dienst-

---

h, ziet d, 1 Nep. 2. i, Alma 18 : 1, 2. j, verzen 17, 28, 29. k, Alma 17 : 22, 23.

knechten [l] omgebracht heeft die hun vee verstrooid hadden bij de [m] wateren van Sebus.

21. En zij werden eveneens bestraft door de mannen die bij de wateren van Sebus gestaan hadden, en het vee dat aan den Koning behoorde, verspreid hadden; want [n] zij waren toornig op Ammon omreden het aantal hunner dat hij aan de wateren van Sebus verslagen had, terwijl hij het vee van den Koning verdedigde.

22. Nu, een hunner, wiens broeder door het [o] zwaard van Ammon verslagen was, en zeer toornig op Ammon was, trok zijn zwaard en ging voort om het op Ammon te doen vallen, ten einde hem te slaan; doch toen hij zijn zwaard ophief om hem te slaan viel hij dood.

23. Nu, wij zien dat Ammon niet verslagen konde worden; want de Heere had tot Mosiah, [p] zijnen vader, gezegd: Ik zal hem sparen en het zal met hem geschieden volgens uw geloof; daarom vertrouwde Mosiah in den Heere.

24. En het geschiedde toen de menigte zag, dat de man, die het zwaard ophief om Ammon te slaan, dood [q] gevallen was, dat vrees op hen allen kwam; en zij durfden hunne handen niet uitsteken om hem aan te raken of iemand dergenen die gevallen waren; en zij werden wederom verwonderd over zich zelven wat of wel de oorzaak van deze groote kracht konde wezen, of wat deze dingen konden beteekenen.

25. En het geschiedde dat er velen onder hen waren die zeiden dat Ammon de [r] Groote Geest was; en anderen zeiden dat hij door den Grooten Geest gezonden was.

26. Doch anderen bestraften hen allen, zeggende, dat hij een monster was, die van de Nephieten gezonden was om hen te pijnigen.

27. En er waren sommigen die zeiden dat Ammon gezonden was, door den Grooten Geest om hen te bestraffen voor hunne boosheden; en dat het de Groote Geest was, die de Nephieten altijd had bijgestaan; die hen uit hunne handen verlost had en dat het deze Groote Geest was, die hunne broederen, de Lamanieten, verwoest had.

38. En aldus begon de twist zeer hevig onder hen te worden, En terwijl zij aldus twistten werd de [s] dienstmaagd, die hen bij elkaar geroepen had en hunne twist zag zeer verdrietig tot weenens toe.

29. En het geschiedde dat zij ging en de Koningin bij de hand nam om haar van den grond op te heffen; en zoo spoedig als zij haar met de hand aanraakte verrees zij, en stond op hare voeten en riep met luider stem, zeggende: O, gezegende

---

l, ziet 2*d*, Alma 17. *m*, ziet 2*b*, Alma 17. *n*, Alma 17 : 27. 18 : 7 *o*, Alma 17 : 38. *p*, Mos. 28 : 7. Alma 17 : 35. *q*, vers 22. *r*, ziet *b*. Alma 18. *s*, verzen 16, 17, 29.

Jezus, die mij uit eenen [t] vreeselijken hel gered heeft, O, gezegende God, hebt barmhartigheid jegens dit volk.

30. En toen zij dit gezegd had klapte zij in de handen, vervuld zijnde van vreugde en sprak vele woorden welke niet verstaan werden; en toen zij dit gedaan had, nam zij Koning Lamoni bij de hand en ziet, hij verrees en stond op zijne voeten.

31. En toen deze de twist onder het volk zag, ging hij terstond en bestrafte hen en begon hun de [u] woorden te leeren, welke hij uit den mond van Ammon gehoord had; en zoovelen als zijne woorden hoorden geloofden en werden tot den Heere bekeerd.

32. Doch er waren velen onder hen die niet naar zijne woorden wilden luisteren; daarom gingen zij huns weegs.

33. En het geschiedde, toen Ammon opstond dat hij hen alzoo bediende en eveneens al de knechten van Lamoni; en zij verklaarden allen hetzelfde aan het volk, nl. dat hunne harten veranderd waren geworden, en dat zij geene begeerten meer hadden om kwaad te doen.

34. En ziet, velen verklaarden aan het volk dat zij engelen gezien hadden, en met hen gesproken hadden, en die hun aldus de dingen van God en zijne gerechtigheid hadden verteld.

35. En het geschiedde dat er velen waren die in hunne woorden geloofden; en zoovelen als geloofden werden [v] gedoopt; en zij werden een rechtvaardig volk en richtten eene Kerk onder hen op.

36. En aldus begon het werk des Heeren onder de Lamanieten; aldus begon de Heere zijnen Geest over hen uit te storten en zien wij dat Zijnen arm uitgestrekt is over alle volkeren die zich willen bekeeren en in zijnen naam gelooven.

———

HOOFDSTUK 20.

1. EN het geschiedde, toen zij eene kerk in dat land opgericht hadden, dat Koning Lamoni verlangde dat Ammon met hem zoude gaan naar het [a] land Nephi om hem aan zijnen vader te toonen.

2. En de stem des Heeren kwam tot Ammon, zeggende: Gij zult niet opgaan tot het land Nephi, want ziet, de Koning zal uw leven zoeken; maar gij zult gaan naar het [b] land Middoni, want uw broeder Aäron en eveneens Muloki en Ammah [c] zijn in de gevangenis.

---

t, ziet *k*, 1 Nep. 15. *u*, Alma 18 : 36—39. *v*, ziet *u*, 2 Nep. 9.

a, ziet *b*, 2 Nep. 5. *b*, vers 3—7, 14, 15, 28, 30. Alma 21 : 12, 13, 18. 22 : 1, 3. 23 : 10. *c*, vers 3—7, 13, 15, 22, 24, 26—30. Alma 21 : 13 : 15.

3. Nu, het geschiedde toen Ammon dit gehoord had, dat
hij tot Lamoni zeide: Ziet, mijn broeder en mijne broeders
[d] zijn in de gevangenis in Middoni en ik ga om hen te verlossen.
4. En Lamoni zeide tot Ammon: Ik weet dat gij in de
kracht des Heeren alle dingen kunt doen. Doch ziet, ik wil
met u gaan naar het [e] land Middoni; want de Koning van dat
land, Antiomno genaamd, is een vriend van mij; daarom ga
ik tot het land Middoni om den Koning van het land te verzoeken,
en hij zal uwe broederen uit de [f] gevangenis bevrijden.
Nu, Lamoni zeide tot hem: Wie heeft u verteld dat uwe
broederen in de gevangenis zijn?
5. En Ammon zeide tot hem: Niemand heeft mij dit
verteld dan alleen God, en hij zeide tot mij: [g] Gaat en verlost
uwe broederen want zij zijn in de gevangenis in het land
Middoni.
6. En toen Lamoni dit hoorde liet hij zijne dienstknechten
zijne [h] paarden en [i] rijtuigen gereed maken.
7. En hij zeide tot Ammon: Kom ik zal met u gaan
naar het [j] land Middoni en daar zal ik met den Koning pleiten
om uwe broeders uit de gevangenis te bevrijden.
8. En het geschiedde toen Ammon en Lamoni op reis
waren, dat zij den vader van Lamoni ontmoetten die Koning
[k] over het geheele land was.
9. En ziet, de vader van Lamoni zeide tot hem: Waarom
zijt gij niet op het [l] feest gekomen, op dien grooten dag toen
ik een feest voor mijne zonen en mijn volk aangericht had.
10. En hij zeide verder: Waar gaat gij henen met dezen
Nephiet, die een kind van een leugenaar is?
11. En het geschiedde dat Lamoni hem verhaalde waar
hij henen ging; want hij vreesde zijnen vader te misleiden.
12. En hij vertelde hem eveneens de reden van zijn verblijven
in zijn eigen Koninkrijk, zoodat hij niet tot zijnen
vader gegaan was op het [m] feest hetwelk door hem bereid was.
13. En nu, toen Lamoni hem al deze dingen verhaald had
werd zijn vader tot zijne groote verwondering toornig op hem
en zeide: Lamoni, gij gaat om deze Nephieten te [n] verlossen,
die zonen van een leugenaar zijn. Ziet, hij beroofde onze vaderen
en nu zijn zijne kinderen eveneens onder ons gekomen opdat
zij [o] ons door hunne sluwheid en leugens zouden verleiden; om
ons wederom te berooven van onze bezittingen.
14. Nu, de vader van Lamoni gebood hem dat hij
Ammon met het zwaard zoude slaan. En hij gebood hem eveneens
om niet naar het [p] land Middoni te gaan, maar dat hij
met hem zou wederkeeren tot het [q] land van Ishmaël.

---

d, ziet *c*. *e*, ziet *b*. *f*, ziet *c*. *g*, vers 2. *h*, ziet *m*. 1 Nep. 18. *i*, ziet *f*. Alma 18. *j*, ziet *f*. *k*, Alma 22 : 1. *l*, ziet *k*. Alma 18. *m*, ziet *k*. Alma 18. *n*, verzen 4, 7. *o*, ziet *n*. Jakob 7. *p*, ziet *b*. *q*, ziet *w*. Alma 17.

15. Doch Lamoni zeide tot hem: Ik zal Ammon niet ombrengen, noch zal ik wederkeeren tot het land Ishmaël, maar ik ga naar het land Middoni om de broederen van Ammon te [r]verlossen; want ik weet dat zij rechtvaardige mannen en heilige profeten van den waarachtigen God zijn.

16. Nu, toen zijn vader deze woorden gehoord had, was hij toornig op hem en trok zijn zwaard om hem ter aarde te slaan.

17. Doch Ammon kwam voor, en zeide hem: Ziet, gij zult uwen zoon niet slaan; niettemin ware het beter dat hij zoude vallen dan gij; want ziet, hij heeft zich bekeerd van zijne zonden; doch indien gij op dit oogenblik zoudt vallen in uwen toorn, uwe ziel zoude niet gered kunnen worden.

18. En wederom, het is noodig dat gij aflaat; want indien gij uwen zoon zoudet slaan, (hij een onschuldig mensch zijnde) zijn bloed zoude tot den Heere, zijnen God van den grond roepen om wraak over u; en misschien zoudt gij uwe ziel verliezen.

19. Nu, toen Ammon deze woorden tot hem gezegd had antwoordde hij hem, zeggende: Ik weet dat ik onschuldig bloed zoude vergieten indien ik mijnen zoon zoude slaan; want gij zijt het die hem heeft trachten te verwoesten.

20. En hij strekte zijne hand uit om Ammon te slaan. Doch deze wederstond zijne slagen en sloeg zijnen arm zoodat hij dien niet gebruiken kon.

21. Nu, toen de Koning zag dat Ammon zijnen vader konde slaan begon hij met Ammon te pleiten opdat hij zijn leven zoude sparen.

22. Doch Ammon verhief zijn zwaard en zeide tot hem: Ziet, ik zal u slaan tenzij gij toestaat dat mijne broeders uit de gevangenis [s]verlost worden.

23. Nu, daar de Koning vreesde zijn leven te moeten verliezen, zeide hij: Zoo gij mij sparen wilt zal ik u alles toestaan wat gij mij vragen zult; ja, tot zelfs de helft van mijn koninkrijk.

24. Toen nu Ammon zag, dat hij naar zijn verlangen op den Koning gewrocht had zeide hij tot hem: Indien gij toestaat dat mijne broeders uit de gevangenis verlost [t]worden en dat Lamoni zijn Koninkrijk mag behouden, en gij niet toornig tegen hem zijt, maar toestaat dat hij handelt naar zijn eigen verlangen in [u]welke zaak het ook zij, dan zal ik u sparen; anders zal ik u ter aarde slaan.

25. Toen Ammon deze woorden gezegd had werd de Koning zeer verheugd omreden zijn leven.

26. En toen hij zag dat Ammon niet begeerig was hem te verwoesten, en toen hij de groote genegenheid zag die hij voor

---

r, ziet *n*. *s*, verzen 24, 26, 27. *t*, ziet *s*. *u*, vers 26. Alma 21 : 21, 22. 22 : 6.

zijnen zoon Lamoni gevoelde, was hij zeer verbaasd, en zeide: Omdat dit alles is wat gij verlangt, dat ik uwe broederen zal [v]ontslaan en dat ik mijnen zoon het Koninkrijk laat behouden, zoo zal ik toestaan dat hij zijn Koninkrijk behoudt van nu af voor immer; en ik zal hem [w]niet meer regeeren.

27. En ik zal eveneens aan u toestaan dat uwe broeders uit de gevangenis [x]verlost worden; en gij en uwe broeders mogen tot mij komen in mijn Koninkrijk; want ik zal grootelijks verlangen om u te zien; want de Koning was zeer verwonderd over de woorden welke hij gesproken had, en alzoo over de woorden welke door zijnen zoon Lamoni waren gesproken; daarom verlangde hij hen te leeren kennen.

28. En het geschiedde dat Ammon en Lamoni voortgingen op hunne reis naar het [y]land Middoni. En Lamoni vond welbehagen in de oogen van den Koning van het land; daarom werden de broeders van Ammon uit de gevangenis [z]verlost.

29. En toen Ammon hen ontmoette was hij zeer verdrietig: want ziet zij waren naakt en hunne huiden hadden veel geleden omdat zij met [2a]sterke koorden gebonden waren. En zij hadden honger en dorst en alle soorten van wederwaardigheden [2b]doorstaan; niettemin waren zij geduldig in al hun lijden.

30. En het was geschied, dat hun lot was geweest in de handen van een zeer verhard en hardnekkig volk te vallen, dat niet naar hunne woorden wilde luisteren; en zij hadden hen uitgeworpen, hen geslagen, en van huis tot huis en van plaats tot plaats verdreven, totdat zij gekomen waren in het [2c]land Middoni; en daar waren zij gevat, in de gevangenis geworpen, met [2d]sterke koorden gebonden en gedurende vele dagen gevangen gehouden en verlost door Lamoni en Ammon.

HOOFDSTUK 21.

Een verslag der prediking van Aäron en Muloki en hunne broederen tot de Lamanieten.

1. NU, toen Ammon en zijne broederen van elkander [a]scheidden op de grenzen van het land der Lamanieten, ziet zoo nam Aäron zijne reis naar het land hetwelk door de Lamanieten [b]Jeruzalem genaamd werd, genoemd naar den naam van

v, vers 27. Alma 22 : 2. *w*, Alma 21 : 21, 22. 22 : 1. *x*, vers 26. *y*, ziet *b*. *z*, vers 4, 7. *2a*, vers 30. *2b*, Alma 21 : 14. *2c*, ziet *b*. *2d*, vers 27.

a, Alma 17 : 13. *b*, verzen 2, 14. Alma 24 : 1. 3 Nep. 9 : 7.

ət geboorteland hunner vaderen, en dat aan het [c]land Mormon
renade.

2. Nu, de Lamanieten, de Amalekieten, en het [d]volk van
mulon, hadden eene groote stad gebouwd welke zij [e]Jeruzalem
oemden.

3. Nu, de Lamanieten waren van zich zelven verhard ge-
oeg; doch de Amalekieten en de [f]Amulonieten, waren nog
ieer verhard; daarom maakten zij dat de Lamanieten hunne
arten zouden verharden zoodat zij welig zouden groeien in
unne goddeloosheden en gruwelen.

4. En het geschiedde dat Aäron tot de stad [g]Jeruzalem
wam, en het eerst tot de Amalekieten begon te prediken. En
ij begon in hunne [h]synagogen te prediken want zij hadden
olgens de [i]orde van Nehor synagogen gebouwd daar velen der
malekieten en der Amulonieten van de orde van Nehor
aren.

5. Daarom, toen Aäron eene hunner [j]synagogen binnen-
ad om tot het volk te spreken, en toen hij tot het volk sprak,
et .stond een der Amalekieten op om met hem te twisten,
ggende: Wat is dit, wat gij getuigt? Hebt gij eenen engel
ezien? Waarom verschijnen engelen niet aan ons? Ziet, is dit
olk niet zoo goed als uw volk?

6. Gij zegt eveneens, dat wij zullen omkomen tenzij wij
ıs bekeeren. Hoe weet gij de gedachten en voornemens van
ıs hart? Hoe weet gij dat wij reden hebben om te bekeeren?
oe weet gij dat wij geen rechtvaardig volk zijn? Ziet, wij
ebben [l]heiligdommen gebouwd en wij vergaderen te zamen
n God te dienen. Wij gelooven dat God [m]alle menschen zal
dden.

7. Nu, Aäron zeide tot hen: Gelooft gij dat de Zoon
ods zal komen om het menschdom van zijne zonden te
erlossen?

8. En de man zeide tot hem: Ziet, wij gelooven niet dat
j zulks weet. Wij gelooven niet in deze dwaze overleve-
ngen. Wij gelooven niet dat gij iets weet aangaande toeko-
ende dingen; noch gelooven wij dat uwe en onze vaderen
ts wisten aangaande de dingen die zij spraken of omtrent
itgene wat staat te komen.

9. Nu, Aäron begon hun de Schriften aangaande de komst
ın Christus uit te leggen en eveneens aangaande de [n] opstan-
ng der dooden, en dat er geene verlossing voor het mensch-
om konde zijn, tenzij het ware door het lijden en sterven van
hristus, en door de [o] verzoening van zijn bloed.

10. En het geschiedde toen hij deze dingen aan hen begon

---

c, ziet b. Mos. 18. d, ziet u. Mos. 23. e, verzen 1, 4. f, ziet u.
os. 23. g, verzen 1, 2. h, ziet u. Alma 16. i, Alma 1 : 2—15.
ziet u. Alma 16. k, Mos. 27 : 10—16, 34. l, ziet t. Alma 15.
, Alma 1 : 4. 15 : 15. n, ziet d. 2 Nep. 2. o, ziet f. 2 Nep. 2.

uit te leggen dat zij zeer toornig op hem waren en hem begonnen te bespotten; en zij wilden niet luisteren naar de woorden welke hij tot hen sprak.
11. Daarom, toen hij zag dat zij niet naar zijne woorden wilden luisteren, vertrok hij uit hunne [p] synagogen en kwam tot een dorp genaamd Ani-Anti en aldaar [q] vond hij Muloki het woord predikende aan het volk en alzoo Ammah en zijne broederen. En zij streden met velen over het woord.
12. En het geschiedde dat zij zagen dat het volk hunne harten verhardden; daarom vertrokken zij en kwamen in het [r] land Middoni. En zij predikten het woord aan velen en weinigen geloofden in de woorden welke zij leerden.
13. Niettemin, Aäron en eenigen zijner broeders [s] werden gevat en in de gevangenis geworpen en de overigen van hen vluchtten uit het land Middoni in de omstreken rondom het land.
14. En zij, die in de gevangenis geworpen waren hadden veel te lijden; zij werden verlost door de hand van Lamoni en Ammon en zij werden gevoed en gekleed.
15. En zij gingen wederom voort om het woord te verkondigen en aldus waren zij voor de eerste maal uit de gevangenis verlost en aldus hadden zij geleden.
16. En zij gingen voort, waar de Geest des Heeren hen ook leidde; predikende het woord Gods in elke [t] synagoge der Amalekieten of in elke vergadering der Lamanieten waar zij toegang konden vinden.
17. En het geschiedde dat de Heere hen begon te zegenen, zoodat zij velen tot de kennis der waarheid brachten; ja, zij overtuigden velen van hunne zonden en dat de overleveringen hunner vaderen [u] niet juist waren.
18. En het geschiedde dat Ammon en Lamoni wederkeerden uit het [v] land Middoni naar het [w] land Ishmaël, hetwelk het land hunner inwoning was.
19. En Koning Lamoni stond [x] niet toe dat Ammon hem zoude dienen of zijn knecht zoude zijn.
20. Doch hij liet [y] synagogen bouwen in het land Ishmaël en maakte dat zijn volk, of het volk dat onder zijne heerschappij stond, zich te zamen vergaderde.
21. En hij verheugde zich over hen en leerde hun vele dingen. En hij verkondigde hun dat zij een volk onder hem waren, en dat zij een vrij volk waren, [z] vrij van de verdrukkingen van den Koning, zijnen Vader; want dat zijn vader hem had toegestaan over het volk dat in en rondom het land Ishmaël woonde te regeeren.

---

p, ziet *u*. Alma 16. *q*, verzen 13, 14. Alma 20 : 2, 3, 28—30. *r*, ziet *b*. Alma 20. *s*, verzen 14, 15. Alma 20 : 28—30. *t*, ziet *u*. Alma 16. *u*, ziet *n*. Jakob 7, *v*, ziet *b*. Alma 20. *w*, ziet *w*. Alma 17. *x*, Alma 17 : 25. *y*, ziet *u*. Alma 16. *z*, Alma 20 : 24, 26. 22 : 1.

22. En hij verkondigde hun alzoo dat zij vrijheid mochten genieten om den Heere hunnen God te dienen volgens hunne verlangens in welke plaats zij zich ook bevonden. Zoo indien zij in het land waren onder de regeering van Koning Lamoni.

23. En Ammon predikte tot het volk van Koning Lamoni, en het geschiedde dat hij hun leerde aangaande alle dingen in betrekking tot de rechtvaardigheid. En hij vermaande hen dagelijks met alle naarstigheid en zij gaven gehoor aan zijne woorden; en zij waren zeer naarstig in het houden der geboden van God.

HOOFDSTUK 22.

1. NU, terwijl Ammon het volk van Lamoni voortdurend leerde, willen wij terugkeeren tot het verslag van Aäron en zijne broederen; want nadat hij uit het [a]land Middoni vertrokken was, werd hij door den Geest geleid naar het [b]land Nephi; zelfs tot het huis van den Koning [c]over het geheele land, uitgezonderd het [d]land van Ishmaël; en hij was de [e]vader van Lamoni.

2. En het geschiedde dat hij met zijne broederen tot hem ging in zijn paleis en voor den Koning boog en hem zeide: Ziet, o Koning, wij zijn de broederen van Ammon, die door u uit de gevangenis [f]verlost zijn.

3. En nu, o Koning, indien gij ons leven wilt sparen zullen wij uwe knechten zijn. En de Koning zeide tot hen: Staat op, want ik zal uwe levens sparen en ik wil niet toestaan dat gij mijne knechten zult zijn; maar ik verzoek u mij te willen bedienen dewijl ik een weinig verward in den geest ben tengevolge van de [g]edelmoedigheid en de grootheid der woorden van uwen broeder Ammon; en ik wensch de oorzaak te weten waarom hij niet met u uit [h]Middoni gekomen is.

4. En Aäron zeide tot den Koning: Ziet, de Geest des Heeren heeft hem tot eenen anderen weg geroepen; hij is naar het [i]land Ishmaël gegaan om het volk van Lamoni te leeren.

5. Nu, de Koning zeide tot hen: Wat is dit dat gij gezegd hebt aangaande den [j]Geest des Heeren? Ziet, dit is hetgene mij verontrust.

6. En wat is het wat Ammon zeide: [k]Indien gij bekeeren wilt zoo zult gij zalig worden en zoo gij niet bekeeren wilt zoo zult gij ten laatsten dage verworpen worden?

7. En Aäron antwoordde en zeide tot hem: Gelooft gij dat er een God is? En de Koning antwoordde: Ik weet dat de

---

a, ziet *b*. Alma 20. *b*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *c*, Alma 20 : 8. *d*. ziet *w*. Alma 17. *e*, Alma 20 : 8, 9. *f*, Alma 10 : 26, 27. *g*, Alma 20 : 26. *h*, ziet *b*. Alma 20. *i*, ziet *w*. Alma 17. *j*, vers 4. *k* Alma 20 : 17, 18.

Amalekieten zeggen dat er een God is; en ik heb hen toegestaan om [l]heiligdommen te bouwen zoodat zij zich te zamen zouden vergaderen om hem te dienen. En zoo gij zegt dat er een God is, ziet, zoo zal ik gelooven.

8. En toen Aäron dit hoorde werd hij in zijn hart verheugd en zeide hij: Ziet, zoo zeker als gij leeft, o Koning, is er een God.

9. En de Koning zeide: Is God die [m]Groote Geest die onze vaderen uit het land Jeruzalem geleid heeft.

10. En Aäron zeide: Ja, hij is die Groote Geest, en hij heeft alle dingen, zoowel in den hemel als op de aarde geschapen. Gelooft gij dit?

11. En hij zeide: Ja, ik geloof dat de Groote Geest alle dingen geschapen heeft; en ik wensch dat gij mij alles vertellen wilt aangaande deze dingen; en ik zal in uwe woorden gelooven.

12. En het geschiedde toen Aäron zag dat de Koning zijne woorden gelooven wilde, dat hij begon van af de [n]schepping van Adam, den Koning de Schriften [o]voorlezende, hoe dat God den mensch naar zijn beeld geschapen had, en dat God hem geboden gegeven had, en dat de mensch tengevolge zijner overtredingen gevallen was.

13. En Aäron legde hem de Schriften uit van af de schepping van Adam, hem den val des menschen voorhoudende, en hunnen vleeschelijken staat en eveneens het plan der verlossing hetwelk bereid was van af de [p]grondlegging der wereld door Christus voor alle degenen die in zijnen naam gelooven wilden.

14. En sedert de mensch gevallen was, kon hij niets verdienstelijks uit zichzelven doen; maar de pijnen en de dood van Christus [q]verzoent voor hunne zonden door geloof en bekeering enz.; en dat hij de banden des doods [r]verbreekt zoodat het graf [s]geene overwinning zal hebben en dat de [t]prikkel des doods verslonden zoude worden in de hoop der heerlijkheid; en aldus legde Aäron al deze dingen aan den Koning uit.

15. En het geschiedde nadat Aäron deze dingen aan hem uitgelegd had, dat de Koning zeide: Wat zal ik doen opdat ik dit eeuwige leven, waarvan gij gesproken hebt, mag deelachtig worden? Ja, wat zal ik doen opdat ik uit God [u]geboren mag worden, en dat deze [v]goddelooze geest uit mijn borst geroeid mag worden, opdat ik zijnen Geest mag ontvangen en met vreugde vervuld mag worden opdat ik ten laatsten dage niet verworpen worde? Ziet, zeide hij: al wat ik bezit wil ik prijsgeven; ja, mijn Koninkrijk wil ik missen om deze groote vreugde te mogen ontvangen.

---

l, ziet *t*. Alma 15. *m*, ziet *b*. Alma 18. *n*, vers 13. ziet *n*. Mos. 2. *o*, Afschrift van de koperen platen. Alma 63 : 12. *p*, ziet *d*. Mos. 4. *q*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *r*, ziet *g* en *j*. 2 Nep. 9. *s*, ziet *h*. Mos. 16. *t*, ziet *i*. Mos. 16. *u*, ziet *c*. Mos. 5. *v*, ziet *q*. Mos. 2.

16. Doch Aäron zeide tot hem: Zoo gij deze zaak verlangt, indien gij u voor God wilt [w]nederbuigen, ja, indien gij u van al uwe zonden wilt bekeeren en u voor God wilt nederbuigen en in [x]geloof zijnen naam wilt aanroepen, geloovende dat gij zult ontvangen, dan zult gij de hoop, welke gij verlangt, ontvangen.

17. En het geschiedde toen Aäron deze woorden gezegd had dat de Koning op zijne knieën voor den Heere nederknielde; ja, dat hij zich ter aarde [y]wierp en zeer krachtiglijk riep, zeggende:

18. O God, Aäron heeft mij verteld dat er een God is; en zoo er een God is, en zoo gij God zijt, wilt gij u dan aan mij bekend maken, en ik zal al mijne zonden nalaten om u te kennen, opdat ik uit den dood opgewekt en ten laatsten dage zalig moge worden. En toen de Koning deze woorden gezegd had, was hij geslagen [2a]alsof hij dood was.

19. En het geschiedde dat zijne knechten henen snelden en aan de Koningin alles vertelde wat den Koning overkomen was. En zij kwam tot den Koning; en toen zij hem zag liggen alsof hij dood was, en Aäron en zijne broeders zag staan [2b]alsof zij de oorzaak van zijnen val waren, werd zij toornig op hen en gebood haren knechten of den knechten des Konings dat zij hen zouden vatten en ombrengen.

20. Nu, de knechten hadden de oorzaak van des Konings val gezien; daarom durfden zij hunne handen niet aan Aäron en zijne broederen slaan, en zij pleitten met de Koningin, zeggende: Waarom gebiedt gij dat deze mannen omgebracht moeten worden, wanneer een hunner machtiger is dan wij allen? Daarom zullen wij voor hen vallen.

21. Nu, toen de Koningin de vrees der knechten zag, werd zij eveneens zeer bevreesd, dat haar eenig kwaad zoude overkomen. En zij gebood haren knechten dat zij het volk zouden [2c]roepen, opdat die Aäron en zijnen broederen zouden slaan.

22. Nu, toen Aäron de beslistheid van de Koningin zag, en daar hij de hardheid der harten van het volk kende, vreesde hij dat er zich eene menigte te zamen zoude verzamelen en er eene groote twist en verdeeldheid onder hen zoude ontstaan; daarom strekte hij zijne hand uit en lichtte den Koning van den grond op, en zeide tot hem: Staat; en hij stond op zijne voeten terwijl hij zijne kracht terug ontving.

23. Nu, dit geschiedde in tegenwoordigheid der Koningin en velen der knechten. En toen zij het zagen waren zij zeer verwonderd, en begonnen te vreezen. En de Koning ging voort en bediende hen. En hij bediende hen zoodanig dat zijn [2d]geheele huisgezin zich tot den Heere bekeerde.

---

w, verzen 17, 18. *x*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *y*, vers 16. *z*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *2a*, vers 19. *2b*, vers 18. *2c*, vers 24. *2d*, Alma 23 : 3.

24. Nu, er was eene groote [2e]menigte vergaderd omreden het gebod der Koningin; en er ontstonden groote murmureeringen onder hen omreden Aäron en zijne broederen.

25. Doch de Koning ging voort onder hen en bediende hen. En zij werden tevreden gesteld, ten opzichte van Aäron en degenen die met hem waren.

26. En het geschiedde toen de Koning zag dat het volk tevreden gesteld was, dat hij Aäron en zijne broeders te midden van hen liet staan, opdat zij het woord aan hen zoude verkondigen.

27. En het geschiedde dat de Koning een [2f]bevel uitvaardigde door het geheele land, onder al zijn volk dat in en rondom het land was, hetwelk tot aan de oevers der zee reikte, ten oosten en ten westen, en hetwelk door eene smalle strook wildernis gescheiden was van het [2g]land Zarahemla, hetwelk van de zee ten oosten tot aan de zee ten westen liep; en rondom de oevers der zee en de grenzen der wildernis welke ten noorden was bij het land Zarahemla, door de [2h]grenzen van Manti, bij het begin der [2i]rivier Sidon, loopende van het oosten naar het westen, en aldus waren de Lamanieten en de Nephieten verdeeld.

28. Nu, het trage gedeelte der Lamanieten leefde in de wildernis, en woonde in tenten en zij waren over de wildernis verspreid ten westen van het [2f]land Nephi; en eveneens ten westen van het land Zarahemla aan de grenzen van den zeeoever en ten westen in het land Nephi in plaats van de eerste inwoning hunner vaderen.

29. En er waren eveneens vele Lamanieten in het oosten bij den zeeoever, waar de Nephieten hen heen verdreven hadden. En aldus waren de Nephieten bijna omsingeld door de Lamanieten; niettemin hadden de Nephieten het bezit over al het noordelijke land, grenzende aan de wildernis aan het begin der rivier Sidon, van het oosten tot het westen rondom de wildernis; ten noorden totdat zij aan het land [2k] »Bountiful" genaamd kwamen.

30. En het grensde aan het land [2l] »Desolation" genaamd, zoo ver noordwaarts zijnde totdat het kwam in het land hetwelk bevolkt en verwoest was [2m] geweest, waar de [2n] beenderen gevonden waren, waarvan wij gesproken hebben, hetwelk door het [2o] volk van Zarahemla ontdekt was, zijnde de plaats hunner [2p] aankomst.

2e, vers 21. 2f, Alma 23 : 1—4. 2g, ziet h. Omni 1. 2h, ziet h. Alma 16. 2i, ziet g. Alma 2. 2j, ziet b. 2 Nep. 5. 2k, vers 31—33. Alma 50 : 32. 51 : 28, 30, 32. 52 : 9, 15, 17. 18, 27, 39. 53 : 3, 4. 55 : 26. 63 : 5. Hela 1 : 23, 28, 29 4 : 5, 6. 5 : 14. 3 Nep. 3 : 23. 11 : 1. 2l, vers 31, 32. Alma 46 : 17. 50 : 34. 63 : 5. 3 Nep. 3 : 23. Mormon 3 : 5, 7. 4 : 1—3, 8, 13, 19. 2m, Boek van Ether. 2n, Mos. 8 : 7—12. 21 : 25—28. 28 : 11—19. Boek van Ether. 2o, Omni 1 : 20—22. 2p. vers 31, 32. Omni 1 : 14—22. Hela 6 : 10. 8 : 21, 22.

31. En zij kwamen van daar [2q] in de zuidelijke wildernis. Dus het land in het noorden werd [2r] »Desolation" en het land in het zuiden werd [2s] »Bountiful" genoemd, zijnde de wildernis welke met alle soorten wilde beesten gevuld is waarvan een gedeelte noordwaarts [2t] gekomen was om voedsel te zoeken.

32. En de [2u] afstand was een anderhalf dag reizen voor een Nephiet, van de lijn «Bountiful» en het land «Desolation», van de oost- tot de westzee; en aldus was het land Nephi en het land Zarahemla bijna geheel omringd door water, terwijl er een klein [2v] stuk lands tusschen het noorder- en zuiderland was.

33. En het geschiedde dat de Nephieten hadden het land «Bountiful» bewoond van de oost- tot de westzee, en aldus hadden de Nephieten in hunne wijsheid, met hunne legers en wachten, de Lamanieten aan de zuidzijde ingelaten, opdat zij zoodoende geene bezittingen meer zouden hebben in het noorderland, en zij dat land niet meer zouden overloopen.

34. Daarom konden de Lamanieten geene bezittingen meer hebben dan in het land van Nephi en in de wildernis rondom hetzelve. Nu, dit was de wijsheid der Nephieten daar de Lamanieten hunne vijanden waren; zij wilden hunne ellende aan iedere hand niet lijden en eveneens dat zij een land mochten hebben waar zij heen konden gaan volgens hun verlangen.

35. En na dit gezegd te hebben keer ik terug tot het verslag van Ammon en Ääron, Omner en Himni en hunne broederen.

HOOFDSTUK 23.

1. ZIET, het geschiedde dat de Koning der Lamanieten een [a] bevel onder al zijn volk uitzond dat zij hunne handen niet zouden slaan aan Ammon, Ääron, Omner, Himni, noch aan eenigen hunner broederen die voort zouden gaan om het woord van God te prediken in welke plaats of in welk deel van het land zij ook mochten gaan.

2. Ja, hij zond een bevelschrift onder hen dat zij hunne handen niet aan hen zouden slaan om hen te binden of in de gevangenis te werpen; noch zouden zij hen bespuwen of slaan of hen uit hunne [b] synagogen werpen, noch geeselen, noch steenigen; maar zij zouden hun vrijen toegang tot hunne huizen geven evenals tot hunne [c] tempels en [d] heiligdommen.

2*q*, Naar Bountiful en Zarahemla, Zuid-Amerika, Lehi zijnde, en Noord-Amerika Mulek, ziet Hela 6 : 10. 2*r*, ziet 2*l*. alzoo Hela 3 : 5, 6. 2*s*, ziet 2*k*. 2*t*, ziet *m*. 1 Nep. 18. 2*u*, Hela 4 : 7. 2*v*, Alma 50 : 34. 52 : 9. 63 : 5. Hela 4 : 7. Mormon 2 : 29. 3 : 5.

a, verzen 2—4. Alma 22 : 27. *b*, ziet u. Alma 16. *c*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *d*, ziet *t*. Alma 15.

3. Opdat zij aldus mochten voortgaan om volgens hun verlangen het woord Gods te verkondigen, want de Koning was tot den Heere bekeerd geworden met [e] geheel zijn huisgezin; daarom zond hij zijn [f] bevel door het land aan zijn volk opdat het woord van God geene hinderpalen zoude ontmoeten, maar dat het zoude voortgaan door het geheele land, opdat zijn volk overtuigd mocht worden van de [g] goddelooze overleveringen hunner vaderen; en opdat zij de overtuiging mochten verkrijgen dat zij allen broeders waren en dat zij niet zouden moorden, noch plunderen, noch stelen, noch hoererij zouden plegen, noch eenige andere goddeloosheden zouden bedrijven.

4. En het geschiedde toen de Koning dit [h] bevel had uitgezonden; dat Aäron en zijne broederen van stad tot stad gingen en van het [i] eene kerkgebouw tot het andere, overal kerken stichtten en [j] priesters en leeraars door het geheele land onder de Lamanieten inwijdden om het woord van God onder hen te leeren prediken; en aldus hadden zij grooten voorspoed.

5. En duizenden werden tot den kennis des Heeren gebracht; ja, duizenden werden tot een geloof in de overleveringen der Nephieten gebracht; en hun werden de profetieën en de [k] schriften welke overhandigd waren tot op dien tijd geleerd.

6. En zoo zeker als de Heere leeft, zoo zeker was het dat ieder die geloofde, of zoovelen als er tot eene kennis der waarheid gebracht werden door de prediking van Ammon en zijne broeders, volgens den Geest der openbaring en der profetie, terwijl de Geest Gods wonderen onder hen werkte, ja, zoovelen als er geloofden in hunne prediking en tot den Heere bekeerd waren, vielen [l] nimmer weg.

7. Want zij werden een rechtvaardig volk; zij lagen hunne oorlogswapenen ter neder opdat zij niet meer tegen God, noch tegen eenigen hunner broeders zouden strijden.

8. Nu, dit zijn degenen die tot den Heere bekeerd waren.

9. Het volk der Lamanieten die in het [m] land Ishmaël waren.

10. Eveneens de Lamanieten in het [n] land Middoni.

11. Eveneens de Lamanieten in de [o] stad Nephi.

12. Eveneens de Lamanieten in [p] Shilom, [q] Shemlon, in de stad Lemuel en in de stad Shimnilon.

13. En dit zijn de namen der steden van de Lamanieten die tot den Heere bekeerd waren; en dezen zijn degenen die hunne wapenen aflegden; ja, al hunne wapenen en zij waren allen Lamanieten.

---

e, Alma 22 : 23. *f*, ziet *a*. *g*, ziet *n*. Jakob 7. *h*, ziet *a*. *i*, ziet *u*. Alma 16. ziet *h*. 2 Nep. 5. ziet *t*. Alma 15. *j*, ziet *c* Mos. 6. *k*, Afschriften van de platen van koper, platen van Nephi etc. *l*, Alma 27 : 27. Hela 15 : 6—16. *m*, ziet *w*. Alma 17. *n*, ziet *b*. Alma 20. *o*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *p*, ziet *f*. Mos. 7. *q*, ziet *d*. Mos. 10.

14. En de Amalikieten werden niet bekeerd, uitgezonderd één, noch eenigen der [r]Amulonieten; maar zij verhardden hunne harten en eveneens de harten der Lamanieten, in dat deel van het land waar zij woonden, dus in al hunne steden en dorpen.
15. Daarom hebben wij alle steden der Lamanieten genoemd in welke zij zich bekeerden en tot eene kennis der waarheid kwamen.
16. En het geschiedde dat de Koning en alle degenen die eene verandering ondergaan hadden, verlangden eenen naam te mogen hebben, opdat zij daardoor onderscheiden mochten zijn van hunne broederen; daarom raadpleegde de Koning met Aäron en velen hunner [s]priesters aangaande den naam welke zij zouden aannemen, waardoor zij onderscheiden mochten zijn.
17. En het geschiedde, dat zij den naam aannamen van [t]Anti-Nephi-Lehies; en met dezen naam werden zij in het vervolg genoemd en niet meer Lamanieten.
18. En zij begonnen een zeer ijverig volk te worden; en waren vrienden met de Nephieten; daarom openden zij eene correspondentie met hen en de [u]vloek van God volgde hen niet meer.

———

HOOFDSTUK 24.

1. EN het geschiedde dat de Amalikieten en de [a]Amulonieten en de Lamanieten die in het land Amulon en in het [b]land Helam woonden en in al het [c]land van Jeruzalem, en in al het land rondom; die niet tot den Heere bekeerd waren en den naam van [d]Anti-Nephi-Lehi niet aangenomen hadden tot toorn aangehitst werden tegen hunne broederen door de Amalikieten en de Amulonieten.
2. En hunne haat werd zeer bitter tegen hen, zoodat zij tegen hunnen Koning opstonden en niet langer wilden dat hij over hen zoude heerschen. Daarom namen zij hunne wapens op tegen het volk Anti-Nephi-Lehi.
3. Nu, de Koning droeg het bestuur over zijn Koninkrijk over aan zijnen zoon en hij noemde hem Anti-Nephi-Lehi.
4. En de Koning stierf in hetzelfde jaar waarin de Lamanieten toebereidselen maakten om tegen het volk van God te oorlogen.
5. Toen nu Ammon en zijne broeders en allen die met hem gekomen waren de toebereidselen der Lamanieten zagen, om hunne broederen te verwoesten, gingen zij naar het land Midian, alwaar Ammon al zijne broeders ontmoetten; en van daar trokken zij naar het [e]land Ishmaël om met Lamoni en

---

r, ziet *u*. Mos. 23. *s*, ziet *c*, Mos. 6. *t*, Alma 24 : 1—3, 5, 20. 25 : 1, 13. 27 : 2, 21, 25. 43 : 11. *u*, Donkere huiden weggenomen. ziet *d*. 1 Nep. 2. 2 Nep. 30 : 6. 3 Nep. 2 : 14—16.

a, ziet *u*. Mos. 23. *b*, ziet *o*. Mos. 23. *c*, ziet *b*. Alma 21. *d*, ziet *t*. Alma 23. *e*, ziet *w*. Alma 17.

met zijnen broeder [f]Anti-Nephi-Lehi te overleggen wat zij zou-
den doen ten einde zich te verdedigen tegen de Lamanieten.
6. Nu, er was niemand, onder al het volk dat bekeerd
was, die de wapenen wilden opnemen tegen zijne broeders; neen,
zij wilden geene toebereidselen voor den oorlog maken en hun
Koning gebood hun eveneens dat zij het niet zouden doen.
7. Nu, deze zijn de woorden welke hij tot het volk over
deze zaak sprak: Ik dank mijnen God, mijn bemind volk, dat
hij ons in zijne goedheid dezen onze broederen de Nephieten
gezonden heeft om tot ons te prediken en ons te overtuigen
van de [g]overleveringen onzer goddelooze vaderen.
8. En ziet, ik dank mijnen grooten God dat hij ons een
deel van zijnen Geest gezonden heeft om onze harten te ver-
murwen en dat wij eene correspondentie [h]geopend hebben met
dezen onze broederen de Nephieten.
9. Ziet, ik dank alzoo mijnen God dat wij door deze cor-
respondentie overtuigd zijn geworden van onze zonden, en van
de vele moorden welke wij gepleegd hebben.
10. En ik dank alzoo mijnen God; ja, mijnen grooten God,
dat hij ons heeft waardig geacht om van deze dingen te bekee-
ren en dat hij ons vergeving geschonken heeft van onze vele
zonden en moorden welke wij begaan hebben; en dat hij de
schuld uit onze harten nam door de verdiensten van zijnen Zoon.
11. En nu, ziet mijne broederen, sedert dit alles is wat
wij konden doen (daar wij de diepst gevallenen van het mensch-
dom waren) om van alle onze zonden en moorden te bekeeren
opdat God ze van onze harten zoude wegnemen; want het was
alles wat wij konden doen om genoegzaam te bekeeren voor
God opdat hij onze smet zoude uitwisschen.
12. Nu, mijne geliefde broederen, sedert God onze smet
heeft uitgewischt en onze zwaarden blinkend geworden zijn,
laat ons daarom onze zwaarden [i]niet meer besmetten met het
bloed onzer broederen.
13, Ziet, ik zeg u: Neen, laat ons onze zwaarden terug-
houden opdat zij niet besmet worden met het bloed onzer broe-
deren; want misschien zouden onze zwaarden niet meer blin-
kend gewasschen kunnen worden door het bloed des Zoons van
onzen grooten God hetwelk vergoten zal worden voor de [j]ver-
zoening onzer zonden, indien wij ze wederom besmetten.
14. En de groote God is onzer genadig geweest en heeft deze
dingen aan ons bekend gemaakt opdat wij niet zouden omkomen;
ja, hij heeft ons deze dingen vooruit bekend gemaakt omdat hij
onze zielen zoowel als onze kinderen bemint; daarom heeft hij
ons in zijne barmhartigheid door zijne engelen bezocht opdat
het plan der zaligheid aan ons zoowel als aan de toekomende
geslachten bekend zoude gemaakt worden.

---

f, ziet t, Alma 23. g, ziet n. Jakob 7. h, Alma 23 : 18. i, vers
6, 13, 15—19. j, ziet f, 2 Nep. 2.

15. O, hoe barmhartig is onze God! En nu, ziet, sedert
t alles geweest is wat zij konden doen waardoor [k]onze schuld
n ons afgewend en onze zwaarden blinkend gemaakt zijn,
at ons dezelve nu [l]wegbergen opdat zij blinkend gehouden
ogen worden als eene getuigenis voor onzen God ten laatsten
ge of ten dage wanneer wij voor hem gebracht zullen wor-
n, en voor hem zullen staan om geoordeeld te worden, dat
j onze zwaarden niet besmet mogen hebben met het bloed
ze broeders sedert hij ons zijn woord medegedeeld heeft en
s door hetzelve gereinigd heeft.
16. En nu, mijne broeders, indien onze broeders ons zoeken
verwoesten zullen wij onze zwaarden [m]diep in de aarde be-
aven opdat zij blinkend gehouden mogen worden als eene ge-
igenis ten laatsten dage dat wij dezelve nimmer gebruikt
bben; en indien onze broederen ons vernietigen zullen wij
t onzen God gaan en zalig worden.
17. En nu, het geschiedde, toen de Koning geëindigd was
et spreken, en al het volk te zamen vergaderd was dat zij
nne zwaarden en al de wapenen welke gebruikt werden voor
t vergieten van menschenbloed, namen en dezelve diep be-
oeven in de aarde.
18. En dit deden zij, als een getuige voor God in hun oog
eveneens voor de menschen dat zij nimmer wederom wapenen
uden gebruiken om menschenbloed te vergieten: en dit deden
, getuigende en zich verbindende met God dat zij liever hun
gen leven wilden [n]opofferen dan het bloed hunner broederen
vergieten; en dat zij liever aan eenen broeder willen geven,
n hem ontnemen zouden; en dat zij liever naarstiglijk met
nne handen wilden arbeiden dan hunne dagen in ijdelheid
or te brengen.
19. En aldus zien wij, dat toen deze Lamanieten tot het
loof en de kennis der waarheid gebracht werden zij stand-
stig en gewillig waren tot den dood toe te [o]lijden, liever dan
iden te begaan; en dus zien wij dat zij hunne wapenen der
rde begroeven, of zij begroeven hunne oorlogswapenen om vrede.
20. En het geschiedde dat hunne broederen, de Lamanieten,
bereidselen tot den oorlog maakten en tot het land Nephi
amen met het doel om den Koning te verwoesten en een
ler in zijne plaats te stellen, en aldus het volk van [p]Anti-
phi-Lehi uit het land te verwoesten.
21. Nu, toen het volk zag dat zij tegen hen opkwamen,
gen zij hen tegemoet en wierpen zich voor hen neder ter
rde en begonnen den naam des Heeren aan te roepen, en in
ze houding waren zij, toen de Lamanieten op hen aanvielen
hen met het zwaard begonnen te slaan.
22. En aldus ondervonden zij geenen tegenstand; zij ver-

---

k, ziet i. *l*, vers 17—19. Alma : 25 14. 26 : 32. 53 : 10, 11. 56 :
-8. *m*, ziet *l*. *n*, vers 16, 21—27. *o*, ziet *n*. *p*, ziet *t*, Alma 23.

sloegen er duizend en vijf hnnner en weten dat zij gezegend zijn, want zij zijn gegaan om met hunnen God te wonen.

23. Nu toen de Lamanieten zagen dat hunne broederen niet vluchtten voor het zwaard, noch ter linker of ter rechterzijde weken, maar dat zij nederlagen en omkwamen, terwijl zij God prezen op het oogenblik dat zij onder hun zwaard vielen;

24. Nu, toen de Lamanieten dit zagen hielden zij op met hen te verslaan en er waren velen wier harten in hen gezwollen waren voor diegenen hunner broederen die onder het zwaard gevallen waren; want zij bekeerden zich van de zonden welke zij bedreven hadden.

25. En het geschiedde dat zij hunne oorlogswapenen nederwierpen en ze niet meer wilden opnemen, want zij waren getroffen door de moorden welke zij bedreven hadden; en zij vernederden zich gelijk hunne broederen, vertrouwende op de barmhartigheden van dengenen wiens armen opgeheven waren om hen te slaan.

26. En het geschiedde dat het volk van God op dien dag met grooter getal vermeerderden dan het getal der verslagenen bedroeg; en degenen die verslagen werden waren rechtvaardig; daarom hebben wij geen reden om aan hunne zaligheid te twijfelen.

27. En daar was één goddeloos mensch onder de verslagenen; maar er waren meer dan duizend tot eene kennis der waarheid gebracht; dus zien wij dat de Heere op vele wijzen werkt voor de zaligheid van zijn volk.

28. Nu, het grootste gedeelte dergenen van de Lamanieten die zoovelen hunner broeders verslagen hadden waren Amalikieten en Amulonieten, waarvan het grootste gedeelte tot de [q] orde van Nehor behoorde.

29. Nu, onder degenen die zich met het volk des Heeren vereenigden was niet eene der Amalikieten of [r] Amulonieten, noch die tot de [s] orde van Nehor behoorde; maar zij waren werkelijk afstammelingen van Laman en Lemuel.

30. En dus kunnen wij duidelijk onderscheiden, dat nadat een volk eens verlicht is geweest door den Geest Gods, en eene groote kennis gehad heeft van de dingen behoorende tot de rechtvaardigheid en dan weggevallen is in zonden en overtredingen het meer verhard wordt; en dus hun toestand wordt [t] erger dan wanneer zij nooit van deze dingen gehoord hebben.

HOOFDSTUK 25.

1. EN ziet, het geschiedde dat die Lamanieten toorniger waren omdat zij hunne broederen verslagen hadden, daarom

---

q, Alma 1 : 2—15. *r*, ziet *u*. Mos. 23. *s*, Alma 1 : 2—15. *t*. vers 1, 28, 29. Alma 21 : 3—11. 23 : 14. 47 : 36.

zwoeren zij wraak over de Nephieten en poogden zij ditmaal niet meer het volk van [a] Anti-Nephi-Lehi te slaan.
2. Maar zij trokken met hunne legers over de grenzen van het land Zarahemla en vielen op het volk dat in het [b] land Ammoniha was en [c] verwoestten hetzelve.
3. En daarna leverden zij vele veldslagen met de Nephieten waarin zij verdreven en verslagen werden.
4. En onder de Lamanieten die verslagen waren was bijna het geheele [d] zaad van Amulon en zijne broeders, welke de priesters van Noach waren, en zij werden verslagen door de handen der Nephieten.
5. En het overblijfsel, gevlucht zijnde in de oostelijke wildernis, zich de kracht en autoriteit over de Lamanieten aangematigd hebbende maakten dat velen der Lamanieten door het vuur [e] omkwamen omreden hun geloof.
6. Want velen hunner, nadat zij zoovele verliezen en wederwaardigheden geleden hadden, werden opgewekt om zich de [f] woorden te herinneren welke Aäron en zijne broederen in hun land gepredikt hadden; daarom geloofden zij niet meer in de [g] overleveringen hunner vaderen maar in den Heere en dat hij groote kracht gaf aan de Nephieten; en aldus waren er velen die zich in de wildernis bekeerden.
7. En het geschiedde dat die heerschers, het overblijfsel van de [h] kinderen Amulons, hen ter dood lieten [i] brengen; ja, allen die in deze dingen geloofden.
8. Nu, dit martelen was oorzaak dat velen hunner broederen tot toorn opgewekt werden; en er ontstond eene twist in de wildernis; en de Lamanieten begonnen het [j] zaad van Amulon en zijne broederen na te jagen en versloegen het en zij vluchtten in de oostelijke wildernis.
9. En ziet, zij worden tot op heden door de Lamanieten nagejaagd en aldus [k] werden de woorden van Abinadi vervuld, welke hij gesproken had aangaande het zaad der priesters welke de oorzaak waren dat hij den vuurdood moest ondergaan.
10. Want, zeide hij, [l] wat gij aan mij zult doen, zal een voorbeeld zijn van hetgeen te komen staat.
11. Nu, Abinadi was de eerste die den [m] vuurdood moest ondergaan omreden zijn geloof in God; nu dit is wat hij bedoelde dat velen den vuurdood zouden ondergaan [n] evenals hij dien ondervonden had.
12. En hij zeide tot den priester van Noach dat hun zaad velen ter dood zouden doen brengen, op gelijke wijze als hij geleden had; en dat zij verspreid en verslagen zouden worden

---

a, ziet *t*. Alma 23. *b*, ziet *t*. Alma 8. *c*, Alma 16 : 2, 3, 9—11. *d*, ziet *u*. Mos. 23. *e*, ziet *f*. Mos. 17. *f*, Alma 17—23. *g*, ziet *n*. Jakob 7. *h*, ziet *u*. Mos. 23. *i*, ziet *f*. Mos. 17. *j*, ziet *u*. Mos. 23. *k*, Mos. 17 : 15—20. *l*, Mos. 13 : 10. *m*, Mos. 17 : 13—20. *n*, verzen 5—7.

gelijk schapen zonder herder verslagen, en verdreven worden door wilde beesten; en nu ziet, deze woorden waren vervuld, want zij werden door de Lamanieten verdreven en [o]gejaagd en omgebracht.

13. En het geschiedde toen de Lamanieten zagen dat zij de Nephieten niet konden overwinnen, dat zij wederom naar hun eigen land terugkeerden; en velen hunner kwamen en woonden in het [p]land Ishmaël en in het [q]land Nephi, en vereenigden zich met het volk van God, hetwelk het volk van [r]Anti-Nephi-Lehi was.

14. En zij [s]begroeven eveneens hunne oorlogswapenen, zooals hunne broederen gedaan hadden; en zij werden een rechtvaardig volk en wandelden in de wegen des Heeren en onderhielden zijne geboden en wetten.

15. En zij hielden de [t]wet van Mozes, want het was noodig dat zij alsnog de wet van Mozes hielden, daar alles nog niet vervuld was. Doch, niettegenstaande de wet van Mozes, zagen zij voorwaarts tot de komst van Christus, in aanmerking nemende, dat de wet van Mozes eene type was van zijne komst, en geloofden dat zij deze uiterlijke vormen moesten onderhouden tot den tijd waarop hij aan hen geopenbaard zoude worden.

16. Nu, zij veronderstelden niet, dat de zaligheid door de wet van Mozes kwam, maar dat de wet van Mozes diende om hun geloof in Christus te versterken; en aldus behielden zij eene hoop tot eeuwige zaligheid door het geloof, vertrouwende op den Geest der profetie welke sprak van die toekomende dingen.

17. En nu, ziet, Ammon en Aäron en Omner en Himni en hunne broederen verheugden zich zeer over den voorspoed welke zij gehad hadden onder de Lamanieten, ziende dat de Heere hun gegeven had volgens hunne [u]gebeden en dat hij alzoo zijn woord in iedere bijzonderheid aan hen vervuld had.

HOOFDSTUK 26.

1. NU, dit zijn de woorden van Ammon aan zijne broederen: Mijne broeders en mijne broederen, ziet, ik zeg u, welke groote reden hebben wij om verheugd te zijn; want konden wij vermoed hebben toen wij uit het [a] land van Zarahemla [b]trokken dat God ons zulke groote zegeningen zoude geven?

2. En nu vraag ik u: Welke groote zegeningen heeft hij ons gegeven? Kunt gij het vertellen?

---

o, vers 8, 9. Mos. 17 : 18. *p*, ziet *w*. Alma 17. *q*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *r*, ziet *t*. Alma 23. *s*, ziet *l*. Alma 24. *t*, ziet *o*. 2 Nep. 25. *u*, ziet *e*. 2 Nep. 32.

a, *Mos.* 28 : 9. Alma 17 : 6—9. b, ziet h. Omni 1.

3. Ziet, ik antwoord voor u, want onze broederen, de Lamanieten, waren in de duisternis, zelfs in den donkersten afgrond; doch ziet, [c]hoevelen zijn gebracht om het wonderbaar licht van God te aanschouwen? En dit is de zegen welke aan ons gegeven is geworden, dat wij als instrumenten in de handen van God gesteld zijn, om dit groote werk te verrichten.

4. Ziet, [d]duizenden hunner verheugen zich, en zijn tot de kudde van God gebracht.

5. Ziet de oogst is rijp, en gij zijt gezegend want gij hebt in uwen zeis vertrouwd en geoogst met uwe machten; ja, den geheelen dag lang hebt gij gearbeid, en ziet het getal uwer aren, en zij zullen in de schuren verzameld worden zoodat zij niet verloren geraken.

6. Ja, zij zullen ten laatsten dage niet nedergeslagen worden door den [e]storm noch verontrust worden door de wervelwinden; maar wanneer de storm komt zullen zij in hunne plaats te zamen vergaderd zijn, opdat de storm hen niet nabij kan komen; noch zullen zij door de sterke winden verdreven kunnen worden, waar de vijand hen ook verlangt te [f]drijven.

7. Maar ziet, zij zullen zijn in den handen des Heeren en zij zijn van de oogst en de zijnen, en hij zal hen ten laatsten dage [g]opwekken.

8. Gezegend zij den naam van onzen God; laat ons tot zijnen lof zingen; ja, laat ons zijnen heiligen naam dank brengen, want hij werkt de werken der rechtvaardigheid voor eeuwig.

9. Want, indien wij niet uit het [h]land Zararhemla opgekomen waren deze, onze zeer geliefde broederen, die ons zoo liefderijk beminnen, zouden voortdurend met haat tegen ons [i]vervuld zijn, en zij zouden van God vervreemd zijn.

10. En het geschiedde, toen Ammon deze woorden gezegd had, dat zijn broeder Aäron hem bestrafte, zeggende: Ammon, ik vrees dat uwe vreugde u tot pochen zal drijven.

11. Doch Ammon zeide tot hem: Ik roem niet op mijne eigene kracht, of in mijne eigene wijsheid, maar ziet, ik ben vervuld van vreugde; ja, mijn hart is overvloeiend van blijdschap, en ik wil mij in mijnen God verheugen.

12. Ja, ik weet dat ik niets ben; wat mijne kracht aangaat ben ik zwak: daarom zal ik niet op mij zelven roemen, maar ik wil op mijnen God roemen, want in zijne kracht kan ik alles doen; ziet vele wonderlijke werken hebben wij gewrocht in dit land, waarvoor wij zijnen naam eeuwig zullen prijzen.

13. Ziet, hoe vele duizenden onzer broederen heeft hij verlost uit de [j]pijnen der hel en zijn gebracht om zijne verlossende

---

c, Alma 23 : 8—13. *d*, Alma 23 : 5. *e*, Hela 5 : 12. 3 Nep. 14 : 26, 27. *f*, ziet *i*. 2 Nep. 9. *g*, ziet *p*. Mos. 23. *h*, ziet *h*. Omn. 1. *i*, ziet *n*. *Jakob* 7. *j*, ziet *p*. 2 Nep. 28.

liefde te zingen; en dit omreden de kracht van zijn woord hetwelk in ons is. Hebben wij daarom geene groote reden om verheugd te zijn?

14. Ja, wij hebben reden om hem voor eeuwig te prijzen; want hij is de Allerhoogste God, en heeft onze broederen uit de [k]banden der hel verlost.

15. Ja, zij waren omgeven door eeuwige duisternis en verwoesting; doch ziet, hij heeft hen tot zijn eeuwig licht gebracht; ja, tot eeuwige zaligheid, en zij zijn omsingeld door den onmetelijken overvloed zijner liefde; en wij zijn instrumenten in zijne handen geweest, om dit groote en wondervolle werk te verrichten.

16. Daarom laat ons roemen; ja, wij zullen in den Heere roemen; ja, wij zullen verblijd zijn, want onze blijdschap is groot; wij willen den Heere veer eeuwig prijzen. Ziet, wie kan zich te veel in den Heere verheerlijken? Ja, wie kan te veel zeggen van Zijne groote kracht, van Zijne barmhartigheid, en van Zijne lankmoedigheid jegens de menschenkinderen? Ziet, ik zeg u: het kleinste deel van hetgeen ik gevoel kan ik niet vertellen.

17. Wie had kunnen denken dat onze God zoo barmhartig zoude zijn om ons uit onzen vreeselijken, zondigen en besmetten toestand te redden?

18. Ziet, wij gingen voort in toorn met hevige bedreigingen om zijne kerk te [l]verwoesten.

19. O dan, waarom leverde hij ons niet over aan eene vreeselijke verwoesting? Waarom liet hij het zwaard zijner rechtvaardigheid niet op ons nedervallen, en doemde ons niet tot [m]eeuwige ellende?

20. O, mijne ziel, vlucht als het ware met de gedachte. Ziet, hij oefende zijne rechtvaardigheid niet op ons uit, maar door zijne groote barmhartigheid heeft hij ons gebracht over de eeuwige [n]golf des doods, en der ellende; ja, tot de zaligheid onzer zielen.

21. En nu ziet, mijne broederen, welk natuurlijk mensch is er die deze dingen weet? Ik zeg u: er is niemand die deze dingen weet, tenzij het zijn de boetvaardige of berouw hebbende zondaars.

22. Hij, die zich bekeert en geloof oefent en goede vruchten voortbrengt en voortdurend [o]bidt zonder ophouden, aan dezulken is het gegeven, de verborgenheden van God te weten, aan dezulken zal het gegeven worden om dingen te openbaren welke nimmer geopenbaard zijn geweest; en aan dezulken zal het gegeven worden om duizende zielen tot bekeering te brengen zooals het aan ons gegeven was deze, onze broeders tot bekeering te brengen.

---

k, ziet *p*. 2 Nep. 28. *l*, Mos. 27 : 10, 34. *m*, ziet *m*. Jakob. 6.
n, *ziet i*. 1 Nep. 15. *o*, ziet c. 2 Nep. 32.

23. Nu, herinnert gij u, mijne broeders, dat wij tot onze broederen in het land Zarahemla gezegd hebben: Wij gaan op tot het land Nephi om tot onze broederen, de Lamanieten, te prediken; en zij lachten ons uit.

24. Want, zeiden zij tot ons: Veronderstelt gij, dat gij de Lamanieten tot eene kennis der waarheid kunt brengen? Veronderstelt gij, dat gij de Lamanieten kunt overtuigen van de [p] onjuistheid der overleveringen van hunne vaderen; zulk een hardnekkig volk als zij zijn, wier harten zich verheugen in het vergieten van bloed, wier dagen doorgebracht zijn in de grootste ongerechtigheden, wier wegen de wegen van overtreders geweest zijn van af den beginne? Nu, mijne broeders, herinnert gij u dat dit hunne woorden waren?

25. En nog verder zeiden zij: Laat ons de wapenen tegen hen opnemen, opdat wij hen en hunne ongerechtigheden uit het land vernietigen, opdat zij ons niet overvallen en ons verwoesten.

26. Doch ziet, mijne geliefde broederen, wij kwamen in de wildernis; niet met het doel om onze broederen te verwoesten, maar met de gedachte dat wij misschien eenige hunner zielen konden redden.

27. Toen onze harten [q] bedrukt waren, toen wij bijna op het punt stonden terug te keeren, vertroostte de Heer ons en zeide: Gaat onder uwe broederen, de Lamanieten, en verdraag uwe wederwaardigheden met [r] geduld, en ik zal u voorspoed geven.

28. En nu, ziet, wij zijn gekomen, en wij zijn onder hen geweest en wij zijn [s] geduldig geweest in ons lijden, en iedere beproeving hebben wij doorstaan; ja, wij hebben gereisd van huis tot huis, vertrouwende op de barmhartigheden der wereld; niet op de barmhartigheden der wereld alleen, maar op de barmhartigheden Gods.

29. En wij zijn hunne huizen ingegaan, en hebben hen geleerd, en wij hebben hen geleerd in hunne straten, en op hunne heuvelen, en wij zijn eveneens hunne [t] tempelen en [u] synagogen ingegaan en hebben hen geleerd; en wij zijn [v] uitgeworpen en bespot, bespuwd en op onze aangezichten geslagen geworden; en wij zijn gesteenigd, gevat, en met [w] koorden gebonden en in de gevangenis geworpen; en door de kracht en wijsheid Gods werden wij wederom verlost.

30. En wij hebben alle soorten van wederwaardigheden doorstaan; en dit alles, opdat wij misschien het middel mochten zijn om sommige zielen te redden; en wij dachten dat onze vreugde vol zoude zijn, zoo wij misschien het middel mochten zijn, om sommigen te [x] redden.

---

p, ziet *n*. Jakob 7. *q*, Alma 17 : 9—12. *r*, vers 28. Alma 17 : 11. *s*, ziet *r*. *t*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *u*, ziet *u*. Alma 16. *v*, Alma 20 : 29, 30. 21 : 11. *w*, Alma 20 : 29, 30. *x*, vers 28.

31. Nu, wij kunnen de vruchten van onzen arbeid zien en aanschouwen; en zijn zij weinige? Ik zeg u: Neen, zij zijn [y] vele; en wij kunnen getuigen van hunne oprechtheid omreden hunne liefde jegens hunne broeders en jegens ons.

32. Want ziet, zij [z] offeren liever hun eigen leven op, dan dat zij dat hunner vijanden zouden nemen; en zij hebben hunne oorlogswapenen diep in grond [2a] begraven omreden hunne liefde jegens hunne broederen.

33. En nu, ziet, ik vraag u: Is er zulk eene groote liefde in al het land geweest? Ziet, ik zeg u; Neen, dat is er niet geweest; zelfs niet onder de Nephieten.

34. Want ziet, zij wilden de wapenen opnemen tegen hunne broederen; zij zouden zichzelven niet laten ombrengen. Doch ziet, hoe [2b] velen van dezen hebben hun leven gelaten, en wij weten dat zij tot hunnen God gegaan zijn tengevolge van hunne liefde en hunnen haat tegen de zonden.

35. Hebben wij nu geen reden om blij te zijn? Ik zeg u, dat er nimmer menschen waren sedert het begin der wereld, die zulke groote reden hadden om verblijd te zijn als wij; en mijne vreugde reikt tot de roeming in mijnen God. want hij heeft alle kracht, alle wijsheid en alle verstand; hij verstaat [2c] alle dingen en hij is een barmhartig Wezen, zelfs tot zaligheid dergenen die zich bekeeren en in zijnen naam gelooven willen.

36. Nu, indien dit roemen is, zoo wil ik roemen; want dit is mijn leven en mijn licht, mijne vreugde en mijn heil, en mijne verlossing van het eeuwig wee. Ja, gezegend is de naam van mijnen God, die zorgvuldig voor dit volk is, hetwelk eene [2d] tak is van den boom Israëls en van haar lichaam [2e] verloren is, in een vreemd land. Ik zeg: Gezegend zij den naam mijns Gods, die voor ons gezorgd heeft, terwijl wij in een vreemd land [2f] ronddoolden.

37. Nu, mijne broederen, wij zien dat God ieder volk gedachtig is, in welk land zij zich ook mogen bevinden; ja, hij telt zijn volk, en zijne ingewanden der barmhartigheid strekken zich uit over de geheele aarde. Dit is de reden mijner blijdschap en mijner groote dankbaarheid; en voor eeuwig zal ik mijnen God dank betuigen. Amen.

HOOFDSTUK 27.

1. NU, het geschiedde toen de Lamanieten die ten oorlog getrokken waren tegen de Nephieten na hunne [a] vele veldsla-

---

y, Alma 23 : 8—13. Alma 26 : 4. *z*, Alma 24 : 20—24. *2a*, ziet *l.* Alma 24. *2b*, Alma 24 : 22. *2c*, ziet *r.* 2 Nep. 9, *2d*, ziet *b.* Jakob 5. *2e*, Jakob 5 : 25, 40, 43—45. *2f*, Jakob 7 : 26.

a, Alma 25 : 2, 3.

gen ondervonden hadden dat het te vergeefs was om te trachten hen te verwoesten; dat zij wederom naar het [b]land Nephi terugkeerden.

2. En het geschiedde dat de Amalikieten zeer toornig waren omreden hun verlies. En toen zij zagen dat zij geene wraak op de Nephieten konden nemen, begonnen zij het volk tot toorn op te hitsen tegen hunne broederen het volk van [c]Anti-Nephi-Lehi, daarom begonnen zij hen wederom te verwoesten.

3. Nu, dit volk weigerde wederom hunne wapenen op te nemen en zij lieten zich ombrengen naar het verlangen hunner vijanden.

4. Nu, toen Ammon en zijne broederen dit werk van verwoesting zagen onder degenen die hun zoo dierbaar waren, en die hen zoo lief hadden, want zij waren behandeld als engelen van God gezonden om hen van eeuwige verwoesting te redden; daarom, toen Ammon en zijne broederen dit groote werk van verwoesting zagen, waren zij door medelijden bewogen en zeiden tot den Koning:

5. Laat ons dit volk des Heeren te zamen vergaderen, en laat ons tot het [d]land Zarahemla gaan; tot onze broeders, de Nephieten, en uit de handen onzer vijanden vlieden opdat wij niet verwoest worden.

6. Doch de Koning zeide tot hem: Ziet, de Nephieten zullen ons verwoesten omreden de vele moorden en zonden, welke wij tegen hen begaan hebben.

7. En Ammon zeide: Ik zal gaan en van den Heere verzoeken; en indien hij tot ons zegt: gaat tot uwe broederen; wilt gij dan gaan?

8. En de Koning zeide tot hem: Ja, indien de Heere tot ons zegt: Gaat, zoo willen wij tot onze broederen gaan en wij zullen hunne slaven zijn, totdat wij hersteld hebben, de vele moorden en zonden welke wij tegen hen begaan hebben.

9. Doch Ammon zeide tot hem: Het is in strijd met de wet onzer broeders, die door mijnen vader vastgesteld is, dat er [e]slaven onder hen zouden zijn; daarom, laat ons gaan, en op de barmhartigheden onzer broederen vertrouwen.

10. Doch de Koning zeide tot hem: [f]Vraagt den Heere; en zoo hij zegt: Gaat, zoo willen wij gaan en anders zullen wij in het land omkomen.

11. En het geschiedde dat Ammon ging en verzocht van den Heere; en de Heere zeide tot hem:

12. Brengt dit volk uit dit land, opdat zij niet omkomen; want Satan heeft groote kracht over de harten der Amalikieten [g]die de Lamanieten tot toorn tegen hunne broeders ophitsen,

---

b, ziet *b*. 2 Nep. 5. *c*, ziet *t*. Alma 23. *d*, ziet *h*. Omni 1. *e*, Mos. 29 : 32, 38, 40. *f*, vers 11. *g*, verzen 2, 3.

om hen te slaan; daarom gaat uit dit land, en gezegend is dit volk in dit geslacht want ik zal het behoeden.

13. En het geschiedde dat Ammon ging en aan den Koning alle woorden vertelde welke de Heere tot [h]hem gezegd had.

14. En zij vergaderden al hun volk te zamen; ja al het volk des Heeren, en vergaderden hunne kudden, en vee en vertrokken uit het land, en kwamen in de wildernis welke het land van Nephi van het land Zarahemla scheidde, en kwamen nabij de grenzen van het land.

15. En het geschiedde toen Ammon tot hen zeide: Ziet, mijne broeders en ik, zullen voortgaan in het land Zarahemla, en gij zult hier vertoeven, totdat wij wederkeeren; en wij zullen de harten onzer broederen beproeven of het goed is dat gij in hun land zult komen.

16. En het geschiedde toen Ammon in het land ging, dat hij zijn broeder Alma ontmoette in de [i]plaats waarvan gesproken is geworden; en ziet, dit was eene blijde ontmoeting.

17. Nu, de blijdschap van Ammon was zoo groot, dat zijn gemoed vol was; ja, hij was verslonden in de vreugde zijns Gods, zelfs zoo, dat zijne kracht uitgeput was en hij [j]wederom ter aarde viel.

18. Nu was dit geene buitengewone vreugde? Ziet, dit is de vreugde welke niemand geniet tenzij hij eene ware boetvaardige en eenvoudige zoeker naar geluk is.

19. Nu, de blijdschap van Alma over het ontmoeten zijner broeders was waarlijk groot, evenals de vreugde van Aäron, Omner en Himni; doch hunne blijdschap was niet zoo groot, dat het hunne krachten overtrof.

20. En het geschiedde, dat Alma zijne broeders terug leidde naar het [k]land Zarahemla tot zijn [l]eigen huis. En zij gingen en vertelden den [m]Hoofdrechter alles wat hun in het [n]land Nephi onder hunne broederen, de Lamanieten, overkomen was.

21. En het geschiedde dat de Hoofdrechter een bevel uitzond door het geheele land teneinde de [o]gevoelens van het volk te weten in betrekking tot het aannemen hunner broeders, die ook het volk van [p]Anti-Nephi-Lehi waren.

22. En ziet, het geschiedde, dat de stem des volks kwam, zeggende: Ziet, wij willen het [q]land Jershon geven dat ten Oosten is bij de zee, dat het [r]land »Bountiful" vereenigt en ten zuiden ligt van het land »Bountiful" en dit land Jershon is het land hetwelk wij aan onze broederen tot eene inwoning willen geven.

23. En ziet, wij zullen onze legers tusschen de landen

---

h, vers 12. *i*, Alma 17 : 1—4. *j*, Alma 19 : 14, 17. *k*, ziet *h*. Omni 1. *l*, Alma 15 : 18. *m*, Alma 4 : 16—18. *n*, ziet *b*, 2 Nep. 5. *o*, ziet *e*. Mos. 29. *p*, ziet *t*. Alma 23. *q*, vers 23, 24, 26. Alma 28 : 1—8. 30 : 1, 19. 31 : 3. 35 : 1, 2, 6, 8, 13, 14. 43 : 4, 15, 18. 22, 25. *r*, ziet 2*k*. Alma 22.

Jershon en Nephi legeren, opdat wij onze broederen in het land Jershon mogen beschermen; en dit doen wij voor onze broederen, omreden hunne vrees om de wapenen tegen hunne broederen op te nemen opdat zij geene zonden zouden begaan; en deze, hunne groote vrees, ontstond door hunne oprechte bekeering, tengevolge hunner moorden en vreeselijke goddeloosheden.

24. En nu, ziet, dit willen wij voor onze broederen doen, opdat zij het land Jershon mogen beërven, en wij hen bewaken met onze legers tegen hunne vijanden op [s] voorwaarde dat zij ons een deel van hun onderhoud geven opdat wij onze legers in stand kunnen houden.

25. Nu, het geschiedde toen Ammon dit gehoord had, dat hij vergezeld van Alma wederkeerde tot het volk van [t] Anti-Nephi-Lehi in de wildernis, alwaar zij hunne tenten hadden opgeslagen en hun alle deze dingen bekend maakte. En Alma verhaalde hen zijne [u] bekeering met Ammon en Aäron en zijne broederen.

26. En het geschiedde dat het groote vreugde onder hen veroorzaakte. En zij gingen naar het [v] land Jershon, en namen het in bezit en werden door de Nephieten het volk »Ammon" genaamd; daarom waren zij voor immer daarna, door dien naam onderscheiden.

27. En zij werden onder het volk van Nephi en alzoo onder het volk dat van de Kerk van God was, gerekend. En zij waren alzoo onderscheiden door hunnen ijver tot God en tot de menschen; want zij waren volmaakt eerlijk, en oprecht, in alle dingen, en zij waren standvastig in het geloof in Christus, [w] zelfs tot het einde.

28. En met de grootste verachting zagen zij op het vergieten van het bloed hunner broeders, en zij konden nimmer overreed worden om de wapenen tegen hunne broederen op te nemen, en zij zagen met niet de minste vrees den dood te gemoet omreden hunne hoop en hun oog op Christus en de [x] opstanding; daarom was de dood voor hen verslonden door de [y] overwinning van Christus.

29. Daarom doorstonden zij den [z] dood op de gruwelijkste en ellendigste wijze welke door hunne broederen konde toegebracht worden, eer zij het zwaard zouden opnemen om hen te slaan.

30. En aldus waren zij een ijverig en een bemind volk, een zeer begunstigd volk van den Heere.

———

s, Alma 43 : 13. *t*, ziet *t*. Alma 23. *u*, Mos. 27 : 10—17. *v*, ziet *q*. *w*, ziet *l*. Alma 23. *x*, ziet *d*. 2 Nep. 11. *y*, ziet *k*. Mos. 16. *z*, *Alma 24 : 20—23. 27 : 3.*

HOOFDSTUK 28.

1. EN het geschiedde nadat het [a] volk van Ammon in het [b] land van Jershon gesteld was, eene kerk gesticht had in het land van Jershon, en de legers der Nephieten rondom het land Jershon gelegerd waren; ja, in al het [c] land rondom Zarahemla, ziet, zoo waren de legers der Lamanieten, hunne broederen in de wildernis gevolgd.

2. En aldus was er een vreeselijke strijd zooals nimmer gevoerd was onder al het volk, sedert den tijd dat Lehi [p] Jeruzalem verlaten had; en tienduizenden der Lamanieten werden verslagen en verspreid.

3. En er was alzoo eene vreeselijke slachting onder de Nephieten aangericht; niettemin, de Lamanieten waren verdreven en verspreid, en het volk van Nephi keerde wederom naar hun land.

4. Nu, dit was een tijd, dat er groote rouw en getreur gehoord werd door het geheele land onder al het volk van Nephi.

5. Het geroep der treurende weduwen over hunne echtgenooten, en eveneens de vaders treurende over hunne zonen en de dochteren over den broeder; de broeders over den vader en aldus werd het gehuil der treurende gehoord van een iegelijk hunner, rouwende over hunne nabestaanden die verslagen waren.

6. En dit was zekerlijk een treurige dag, een tijd van somberheid en een tijd van [e] vasten en bidden.

7. En aldus eindigde het vijftiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

8. En dit is het verslag van Ammon en zijne broederen, van hunne reizen in het land Nephi, hun lijden, hun verdriet, hunne wederwaardigheden en hunne [f] onbegrijpelijke vreugde, en de ontvangst en veiligheid van de broederen in het [g] land Jehrson. En nu, moge de Heere, de Verlosser aller menschen, hunne zielen voor eeuwig zegenen.

9. En dit is het verslag van de oorlogen en twisten onder de Nephieten en eveneens de oorlogen tusschen de Nephieten en de Lamanieten, in het vijftiende jaar van de regeering der Richteren en eindigde aldus.

10. En [h] van het eerste tot het vijftiende jaar had eene verwoesting van vele duizende zielen plaats; ja, een vreeselijk bloedbad was aangericht geworden.

11. En de lichamen van vele duizenden zijn in de aarde gelegd, terwijl vele duizende lichamen opgehoopt liggen op de

---

a, Alma 27 : 26. *b*, ziet *q*. Alma 27. *c*, ziet *h*. Omni 1. *d*, 1 *Nep. 2* : 2, 3. *e*, ziet *t*. Mos. 27. *f*, Alma 26. 27 : 16—19. *g*, *ziet q*. Alma 27. *h*, Alma 1—28.

ppervlakte der aarde te [i]vermolmen; en vele duizenden be-
reuren het verlies van hunne familieleden, omdat zij hebben
e vreezen volgens de beloften des Heeren, dat zij overgeleverd
vorden tot eenen staat van eindeloos wee.
12. Terwijl duizenden waarlijk treuren over hunne familie-
eden, en nochtans zich verheugen en groeien in de hoop, ja
veten volgens de beloften des Heeren, dat zij opgewekt zijn,
m aan de rechterhand van God te wonen in eenen staat van
immer eindigend geluk.
13. En aldus zien wij, hoe groot de ongelijkheid de men-
chen is, tengevolge van de zonden, en overtredingen, en de
racht des duivels, die met slimme plannen komt welke hij
eraamd heeft om de harten der menschen te verstrikken.
14. Aldus zien wij de groote roeping der menschen om
lijtig te zijn, om te [j]arbeiden in den wijngaard des Heeren;
n dus zien wij de groote oorzaak van het verdriet en de oor-
aak der blijdschap; verdriet omreden de verwoesting onder de
nenschen, en blijdschap omreden het licht van Christus tot het
even.

HOOFDSTUK 29.

1. O, dat ik een engel ware, en de wensch van mijn harte
adde, opdat ik mocht voortgaan en spreken met de bazuin
an God met eene stem om de aarde te doen beven, en bekee-
ing te roepen tot ieder volk.
2. Ja, ik zoude als met de stem des donders aan iedere
iel bekeering en het plan der zaligheid verkondigen, opdat
ij zouden bekeeren en tot onzen God komen, zoodat er geen
erdriet meer zoude zijn op de aarde.
3. Doch ziet, ik ben een mensch, en zondig in mijne
vensch, want ik moest tevreden zijn met de dingen welke de
Heere mij toebedeeld heeft.
4. Ik moet mijne verlangens in mij niet verontrusten, want
k weet het vaste besluit van een rechtvaardig God, dat hij
an de menschen geeft volgens hun verlangen, hetzij tot den
lood, of tot het leven; ja, ik weet dat hij den mensch bedeelt
rolgens hunnen wil, hetzij tot zaligheid of tot verwoesting.
5. En ik weet dat het goed en het kwaad voor alle men-
chen gekomen is; of hij, die het goede niet [a] weet te onder-
cheiden van het kwade; is schuldeloos; doch hij, die goed en
kwaad [b] weet, aan hem is gegeven volgens zijne verlangens;
letzij, hij goed of kwaad verlangt; leven of dood, blijdschap
of wroeging van het geweten.

---

i, Alma 16 : 11. j, Jakob 5.

a, ziet j. Mos. 3. b, ziet l. 2 Nep. 2.

6. Nu, ziende dat ik deze dingen weet, waarom zoude ik meer verlangen te volbrengen dan het werk waartoe ik geroepen ben?

7. Waarom zoude ik [c] verlangen een engel te zijn, dat ik konde spreken tot alle einden der aarde?

8. Want ziet, de Heere geeft aan alle natiën of van hun eigen natie en taal om zijn woord te leeren; ja, in zijne wijsheid [d] alles wat hij noodig acht dat zij zouden hebben; daarom zien wij dat des Heeren raad wijsheid is, volgens hetgene wat recht en waarachtig is.

9. Ik weet wat de Heere mij geboden heeft; en ik verblijd mij er in. Ik roem [e] niet in mij zelven, maar ik roem in hetgene de Heere mij geboden heeft, en dit is mijn roemen, dat ik wellicht een instrument in de handen van God mag zijn, om sommige zielen tot bekeering te brengen; en dit is mijne vreugde.

10. Ziet, toen ik velen mijner broederen waarlijk boetvaardig en tot den Heere hunnen God zag komen, toen was mijne ziel vervuld van vreugde; toen herinnerde ik mij wat de Heere [f] voor mij gedaan had; dat hij mijn gebed verhoord had; toen herinnerde ik mij zijnen barmhartigen arm welke over mij uitgestrekt was.

11. En ik herinnerde mij alzoo, de gevangenschap mijner vaderen; want ik weet voorzeker dat de Heere hen uit de slavernij verlost heeft en dat hij hierdoor zijne kerk stichtte; ja, de Heere God, de God Abrahams, de God Izaäks en de God Jakobs heeft hen uit de slavernij verlost.

12. Ja, ik heb mij altijd de gevangenschap mijner vaderen herinnerd; en diezelfde God, die hen uit de handen der Egyptenaren verlost heeft, verlostte hen [g] uit de handen der slavernij.

13. En diezelfde God stichtte zijne Kerk onder hen en diezelfde God, heeft mij geroepen door eene [h] heilige roeping om het woord tot het volk te prediken en hij heeft mij veel voorspoed gegeven, waarin mijne blijdschap vol is.

14. Doch ik verheug mij niet alleen in mijn eigen voorspoed, maar mijne vreugde is volmaakte omreden de voorspoed [i] mijner broederen die tot het [j] land Nephi gegaan zijn.

15. Ziet zij hebben naarstig gearbeid, en hebben vele vruchten voortgebracht en hoe groot zal hunne belooning zijn?

16. Nu, wanneer ik denk over den voorspoed van deze, mijne broederen, dan wordt mijne ziel weggedragen tot de scheiding van het lichaam als het ware; zoo groot is mijne vreugde.

17. En nu, moge God aan dezen, mijne broederen, toestaan

---

c, vers 1. *d*, Alma 12 : 9—11. *e*, Alma 26 : 12. *f*, Mos. 27 : *11—31*. *g*, Mos. 24 : 16—22. *h*, Alma 5 : 3. *i*, Alma 17 : 8. *j*, *ziet b*. 2 Nep. 5.

dat zij in zijn Koninkrijk mogen nederzitten, evenals alle degenen die de vruchten van hunnen arbeid zijn; opdat zij niet meer uit mogen gaan, maar dat zij hem voor eeuwig mogen prijzen. En moge God toestaan dat het geschiede volgens mijne woorden zooals ik gesproken heb. Amen.

HOOFDSTUK 30.

1. ZIET, het geschiedde nadat het [a] volk van Ammon in het [b] land Jershon gevestigd was, en nadat de Lamanieten uit het land [c] verdreven, en hunne dooden door het volk begraven waren.

2. Hunne dooden waren niet geteld omreden hunne [d] groote hoeveelheid; noch waren de dooden der Nephieten geteld. Doch het geschiedde nadat zij hunne dooden begraven hadden, en na de [e] vast-, treur- en biddagen (en het was in het zestiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi) dat er voortdurend vrede was in het geheele land.

3. En het volk onderhield de geboden des Heeren, en zij waren nauwgezet in het onderhouden van de verordeningen Gods, volgens de [f] wet van Mozes; want hun was geleerd de wet van Mozes te onderhouden, totdat zij vervuld zoude zijn.

4. En aldus had het volk gedurende het geheele zestiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi geene oneenigheid.

5. En het geschiedde dat er gedurende het zeventiende jaar der Richteren voortdurend vrede was.

6. Doch het geschiedde, in het laatste gedeelte van het zeventiende jaar, dat er een man in het land Zarahemla kwam; en hij was de anti-Christ, want hij begon tot het volk te prediken tegen de profetieën, welke door de profeten voorspeld waren, aangaande de komst van Christus.

7. Nu, er was geene [g] wet tegen het geloof van een mensch want het was strijdig tegen de wetten van God, dat er eene wet zoude zijn welke den mensch op ongelijke gronden zoude brengen.

8. Want aldus zegt de Schrift: [h] Kies dezen dag wien gij zult dienen.

9. Nu, indien een mensch verlangde God te dienen, was het zijn voorrecht; of liever, zoo hij in God geloofde, was het zijn voorrecht hem te dienen; doch zoo hij niet in hem geloofde, was er geene wet om hem te straffen.

10. Maar indien hij moorde, werd hij met den dood gestraft; en zoo hij roofde of stal werd hij gestraft, en zoo hij

---

a, Alma 27 : 26. *b*, ziet *q*. Alma 27. *c*, Alma 28 : 2, 3. *d*, ziet *c*. *e*, ziet *t*. Mos. 27. *f*, ziet *o*, 2 Nep. 25. *g*, verzen 9, 11. *h*, Josua 24 : 15.

echtbreuk pleegde werd hij gestraft; ja, voor al deze goddeloosheden werden zij gestraft.
11. Want er was eene wet waardoor de mensch geoordeeld zoude worden naar zijne misdaden. Niettemin er was [i] geene wet tegen 's menschen geloof; daarom werd een mensch alleen gestraft voor de misdaden welke hij gepleegd had; daarom waren allen op [j] gelijke gronden.
12. En deze anti-Christ wiens naam Korihor was (en de wet konde hem niet straffen) begon tot het volk te prediken dat er geen Christus zoude zijn en op deze wijze predikte hij, zeggende:
13. O gij, die gebonden zijt onder eene dwaze en ijdele hoop, waarom belast gij u zelven met zulke dwaze dingen? Waarom ziet gij uit naar een Christus? Want niemand kan iets van eenig toekomend ding weten.
14. Ziet, deze dingen, welke gij profetieën noemt, welke zooals gij zegt door de heilige profeten overhandigd zijn, zijn dwaze overleveringen van uwe vaderen.
15. Hoe zijt gij overtuigd van hunne waarheid? Ziet, gij kunt niet van dingen weten welke gij niet ziet; daarom kunt gij niet weten dat er een Christus zal zijn.
16. Gij ziet voorwaarts en zegt, dat gij eene vergeving uwer zonden ziet. Doch ziet, het zijn de gevolgen van eenen waanzinnigen Geest; en deze verwarring uwer geesten ontstaat door de overleveringen uwer vaderen, die u weggeleid hebben tot een geloof in dingen welke niet bestaan.
17. En veel meer zulke dingen zeide hij tot hen, terwijl hij hun mededeelde dat er geene verzoening konde gemaakt worden voor de zonden der menschen, maar een iegelijk voer in dit leven volgens de besturing van het schepsel; daarom ging een iegelijk mensch vooruit naar zijn idee, en een iegelijk mensch overwon naar zijne kracht; en wat de mensch ook deed, het was geene misdaad.
18. En aldus predikte hij tot hen, terwijl hij de harten van velen wegleidde en veroorzaakte dat zij hunne hoofden in hunne goddeloosheden verhieven; ja, vele vrouwen en mannen werden verleid om hoererij te bedrijven, terwijl hij hun vertelde dat bij den dood van den mensch alles geëindigd was.
19. Nu, deze man trok alzoo door het [k] land Jershon om deze dingen onder het [l] volk van Ammon te prediken, dat eens het volk der Lamanieten was.
20. Doch ziet, zij waren wijzer dan velen der Nephieten; want zij vatten hem, bonden hem, en brachten hem voor Ammon, die een [m] Hooge Priester over dat volk was.
21. En het geschiedde dat deze hem uit het land liet brengen. En hij kwam over in het [n] land Gideon, en begon

i, verzen 7, 9. *j*, vers 7. Mos. 27 : 3. 29 : 32. *k*, ziet *g*, Alma 27. *l*, Alma 27 : 26. *m*, ziet *g*, Mos. 26. *n*, ziet *m*, Alma 2.

eveneens tot de inwoners te prediken; doch hier had hij niet veel voorspoed; want hij werd gevat, en gebonden, en voor den [o]Hoogen Priester gebracht die de Hoofdrechter over het land was.

22. En het geschiedde dat de Hooge Priester tot hem zeide: Waarom gaat gij rond om de wegen des Heeren te verdraaien? Waarom leert gij dit volk dat er geen Christus zal wezen, waardoor gij hunne blijdschap verstoort? Waarom predikt gij tegen al de profetieën der heilige profeten?

23. Nu, de naam van den Hoogen Priester was Giddonah. En Koriher zeide tot hem: Omdat ik de dwaze overleveringen uwer vaderen niet leer en omdat ik dit volk niet leer zich zelven onder de dwaze verordeningen en ceremoniën te stellen, welke door de oude priesters vastgesteld zijn om kracht en autoriteit over hen te hebben, om hen in onkunde te houden, opdat zij hunne hoofden niet zouden verheffen, maar om nedergebogen te worden volgens uwe woorden.

24. Gij zegt, dat dit volk een vrij volk is. Ziet, ik zeg: Zij zijn in slavernij. Gij zegt dat die oude profetieën waarheid zijn. Ziet, ik zeg u dat gij niet weet of zij waarachtig zijn.

25. Gij zegt dat dit volk een schuldig en gevallen volk is omreden de overtredingen van een ouder. Ziet, ik zeg u dat een kind niet schuldig is van wege de overtredingen zijner ouders.

26. En gij zegt eveneens dat Christus zal komen. Doch ziet, ik zeg dat gij niet weet dat er een Christus zal zijn. En gij zegt ook dat hij omgebracht zal worden voor de zonden der wereld.

27. En aldus verleidt gij het volk tot de dwaze overleveringen uwer vaderen en naar uwe eigene verlangens, en gij houdt hen ter neder als het ware in slavernij om u zelven te verrijken met den arbeid hunner handen zoodat zij niet met vrijmoedigheid durven opzien en hunne rechten en voorrechten niet durven genieten.

28. Ja, zij durven geen gebruik te maken van hetgeen hun eigendom is, opdat zij hunne priesters niet ergeren, die hen belasten naar hun goeddunken, en die hen door hunne overleveringen, droomen en nukken gebracht hebben, om te gelooven dat zij een zeker onbekend wezen zullen ergeren, indien zij niet doen volgens hunne woorden; terwijl zij zeggen dat dit onbekende wezen «God» is, een wezen dat nimmer gezien of gekend is geworden, dat nimmer was noch immer zijn zal.

29. Nu, toen de Hooge Priester en de Hoofdrechter de hardheid van zijn hart zagen; ja, toen zij zagen dat hij tegen God opstond, wilden zij geen antwoord op zijne woorden geven; maar zij gaven bevel hem te binden, en leverden hem over in de handen der beambten en zonden hem naar het [p]land Zara-

---

o, ziet *g*, *Mos. 26.* *p*, ziet *h*, Omni 1,

hemla opdat hij voor Alma gebracht zoude worden en voor
den Hoofdrechter, den gouverneur over het geheele land.
30. En het geschiedde toen hij voor Alma en den Hoofd-
rechter gebracht was, dat hij op [q] dezelfde wijze voortging, als hij
in het land Gideon gedaan had; ja, hij ging zelfs over tot lastering.
31. En hij rees op in groote, hoogdravende woorden voor
Alma, en stond op tegen de [r] Priesters en leeraars, terwijl hij
hen beschuldigde dat zij het volk verleidden volgens de dwaze
overleveringen hunner vaderen, met het doel om zich zelven
te verrijken door den arbeid van het volk.
32. Nu, Alma zeide tot hem: Gij weet dat wij ons zelven
niet verrijken met den arbeid van dit volk, want ziet, ik heb
gearbeid van het begin van de regeering der Richteren tot nu
toe met [s] mijn eigen handen voor mijn onderhoud, niettegen-
staande mijne vele reizen rondom het land om het woord Gods
aan mijn volk te verkondigen.
33. En niettegenstaande den grooten arbeid dien ik
volbracht heb in de Kerk, heb ik, noch iemand mijner broeders,
nog nimmer de waarde van eene [t] senine voor mijn werk ont-
vangen; [u] uitgezonderd, als het was in den rechterstoel; en dan
hebben wij ontvangen volgens de wet voor onzen tijd.
34. En nu, indien wij niets voor onze werken in de Kerk
ontvangen, welk voordeel is het voor ons in de Kerk te arbei-
den, tenzij het is om de waarheid te verkondigen opdat wij
blijdschap mochten hebben in de vreugde onzer broederen?
35. Waarom zegt gij dan dat wij tot dit volk prediken
voor [v] winst, wanneer gij voor u zelven weet, dat wij geen loon
ontvangen? En nu, gelooft gij dat wij dit volk verleiden, het-
welk zulk eene vreugde in hunne harten veroorzaakt?
36. En Korihor antwoordde hem: Ja.
37. Toen zeide Alma tot hem: Gelooft gij dat er een
God is?
38. En hij antwoordde: [w] Neen.
39. Nu, Alma zeide tot hem: Wilt gij wederom loochenen
dat er een God is, en eveneens loochenen dat er een Christus
is? Want ziet, ik zeg u: Ik weet dat er een God is, en even-
eens dat Christus zal komen.
40. En nu, welk bewijs hebt gij dat er geen God is, of
dat Christus niet komt? Ik zeg u dat gij geene bewijzen hebt
dan [x] uw woord alleen.
41. Doch ziet, ik heb alle dingen tot getuigen dat deze
dingen waarachtig zijn; en gij hebt eveneens alle dingen tot
getuigen dat zij waarachtig zijn; en wilt gij ze verloochenen?
Gelooft gij dat deze dingen waarachtig zijn?
42. Ziet, ik weet dat gij gelooft; maar gij zijt bezet door

---

q, verzen 23–28. *r*, ziet c. Mos. 6. *s*, Mos. 18 : 24. 27 : 5. *t*, ziet c. Alma 11. *u*, Alma 11 : 1, 3, 20. *v*. vers 27. *w*, verzen 28, 29, 48. *x*, vers 28.

eenen leugenachtigen geest, en gij hebt den Geest Gods van u verwijderd, opdat die geene plaats in u zoude hebben; doch de duivel heeft kracht over u, en hij draagt u rond om zijne plannen uit te werken opdat hij de kinderen Gods zoude verwoesten.

43. En nu, Korihor zeide tot Alma: Indien gij mij een [y] teeken wilt toonen, opdat ik overtuigd mag zijn dat er een God is, ja, wanneer gij mij toont dat hij kracht heeft, dan zal ik overtuigd zijn van de waarheid uwer woorden.

44. Doch Alma zeide tot hem: Gij hebt teekenen genoeg gehad; wilt gij uwen God verzoeken? Wilt gij zeggen: Toon mij een teeken, wanneer gij de getuigenis van alle dezen uwe broeders en evenzoo van al de heilige profeten hebt? De [z] schriften zijn u voorgelegd; ja, en alle dingen bewijzen dat er een God is; ja, zooals de aarde en alle dingen welke op hare oppervlakte zijn; [2a] hare beweging en alle planten die zich op haren vasten baan bewegen, getuigen dat er een Groote Schepper is.

45. En nog gaat gij rond om de harten van dit volk af te leiden en aan hen te getuigen, dat er geen God is? En wilt gij loochenen tegen al deze getuigen? En hij zeide: Ja, ik zal ze loochenen tenzij gij mij een teeken [2b] toont.

46. En het geschiedde dat Alma tot hem zeide: Ziet, ik ben bedroefd omreden de verstoktheid van uw hart, omdat gij den geest der waarheid wilt wederstreven, opdat uwe ziel verwoest mag worden.

47. Doch ziet, het is beter dat uwe ziel verloren gaat, dan dat gij het middel zoudt zijn om vele zielen tot verwoesting te brengen door uwe leugens en vleiende woorden; daarom, zoo gij wederom zult loochenen zal God u slaan, zoodat gij [2c] stom zult worden opdat gij nooit uwen mond meer zult openen; zoodat gij dit volk niet meer zult verleiden.

48. Nu, Korihor, zeide tot hem: Ik loochen het bestaan van eenen God niet, maar ik geloof niet, dat er een God is; en ik zeg eveneens dat gij niet weet dat er een God is, en tenzij gij mij een teeken [2d] toont zoo zal ik niet gelooven.

49. Nu, Alma zeide tot hem: Dit zal ik aan u geven tot teeken, dat gij met stomheid zult geslagen worden volgens mijne woorden; en ik zeg in den naam van God, gij zult stom worden en geen woord [2e] meer kunnen uitbrengen.

50. Nu, toen Alma deze woorden gezegd had, was Korihor stom, zoodat hij niet meer kon spreken volgens de woorden van Alma.

51. Nu, toen de Hoofdrechter dit zag strekte hij zijne hand uit, en schreef aan Korihor: Zijt gij overtuigd van de

---

y, verzen 45, 48, 49, 50. z, Afschriften van de metalen platen. Alma 63 : 12. 2a, Hela 12 : 11, 15. 2b, ziet y. 2c, verzen 49, 50, 52. 2d, ziet y. 2e, verzen 47, 50.

kracht Gods in wien gij verlangdet dat Alma zijn teeken zoude vertoonen? Wildet gij dat hij anderen zoude bezoeken om aan u een teeken te geven? Ziet hij heeft u een teeken gegeven; en wilt gij nu nog tegenspreken?

52. En Korihor strekte zijne hand uit en schreef: Ik weet dat ik stom ben; want ik kan niet spreken; en ik weet, dat niets, tenzij de kracht Gods dit over mij konde brengen; ja, en ik [2f] wist dat er een God is.

53. Doch ziet, de duivel heeft mij verleid; want hij [2g] verscheen mij in de gedaante van eenen engel en zeide tot mij: Gaat en herstel dit volk, want zij zijn allen een onbekenden God nagedwaald. En hij zeide tot mij: Daar is geen God, en hij leerde mij datgene wat ik zoude spreken. En ik heb zijne woorden geleerd en ik heb ze geleerd omdat ze aangenaam waren voor het vleeschelijk verstand, en ik leerde ze totdat ik veel voorspoed had, zoodat ik waarlijk geloofde dat zij waarachtig waren; en om deze reden wederstond ik de waarheid, totdat ik dezen grooten vloek over mij gebracht heb.

54. Nu, toen hij dit gezegd had, verzocht hij dat Alma tot God zoude bidden opdat de [2h] vloek van hem genomen mocht worden.

55. Doch Alma zeide tot hem: Indien deze vloek van u genomen zoude worden, zoudt gij wederom de harten van dit volk verleiden; daarom zal het met u zijn zooals de Heere wil.

56. En het geschiedde dat de vloek niet van Korihor werd genomen; doch hij werd uitgeworpen en ging rond van huis tot huis om zijn brood te [2i] bedelen.

57. Nu, hetgeen Korihor geschied was, werd onmiddelijk door het geheele land bekend; ja, de boodschap werd door den Hoofdrechter voortgezonden tot al het volk in het land, verkondigende aan degenen die in de woorden van Korihor geloofden, dat zij zich spoedig moesten bekeeren, opdat hetzelfde oordeel niet over hen zoude komen.

58. En het geschiedde dat zij allen overtuigd waren van de goddeloosheid van Korihor; daarom bekeerden zij zich allen wederom tot den Heere, en dit maakte een einde aan de boosheid volgens de wijze van Korihor. En Korihor ging van huis tot huis bedelende zijn brood.

59. En het geschiedde toen hij onder het volk voortging, ja, onder een volk dat zich van de Nephieten gescheiden had, zich [2j] Zoramieten noemende, daar zij door eenen man, Zoram genaamd geleid werd, dat hij werd overreden en onder de voeten getrapt totdat hij dood was.

60. Aldus zien wij het einde van hem, die de wegen des Heeren verdraaide; en aldus zien wij dat de duivel zijne kin-

---

2f, verzen 41, 42. 2g, 2 Nep. 9 : 9. 2h, vers 56. 2i, vers 58. 2j, *Alma* 31 : 1—4, 7—12. 35 : 2, 3, 7—11, 13, 14. 38 : 3. 39 : 2, 11. 43 : 4—6, 13, 20, 44. 52 : 20, 33.

deren ten laatsten dage niet wil verzorgen; maar hen spoedig ter [2k] helle trekt.

HOOFDSTUK 31.

1. NU het geschiedde, na het einde van Korihor dat Alma bericht ontving dat de [a] Zoramieten de wegen des Heeren verdraaiden en dat Zoram, die hun leider was, de harten van het volk verleidde om zich voor stomme afgoden enz. neder te buigen, dat zijn hart wederom krank begon te worden, omreden de ongerechtigheid van het volk.

2. Want het was de oorzaak van groot verdriet voor Alma, te weten van de ongerechtigheid onder zijn volk; daarom was zijn hart zeer verdrietig omreden de scheiding tusschen de Zoramieten en de Nephieten.

3. Nu, de Zoramieten hadden zich te zamen vergaderd in een land hetwelk zij [b] Antionum noemden, hetwelk ten oosten van het [c] land Zarahemla was, grenzende aan de zeeoevers welke ten zuiden van het [d] land Jershon waren, hetwelk grensde aan de zuidelijke wildernis die bewoond werd door de Lamanieten.

4. Nu, de Nephieten waren zeer bevreesd dat de [e] Zoramieten een verbond zouden sluiten met de Lamanieten, en dat dit de oorzaak van groot verlies voor de Nephieten zoude zijn.

5. Nu, de prediking van het woord had groote kracht om het volk te leiden tot het volbrengen van hetgeen recht is, zoodat het krachtiger invloed had op de geesten van het volk, dan het zwaard of iets anders, zooals het met hen had plaats gevonden; daarom meende Alma, dat het nuttig was om de kracht van het woord Gods te beproeven.

6. Daarom nam hij met zich Ammon, Aäron en Omner, terwijl hij Himni in de Kerk te [f] Zarahemla liet, doch de drie eersten en Amulek en Zeezrom, die te [g] Melek waren en twee zijner zonen nam hij met zich.

7. Nu, de oudste zijner zonen, wiens naam Helaman was nam hij niet met zich; en de namen der zonen die hij met zich nam, waren [h] Shiblon en [i] Corianton; en deze zijn de namen dergenen die met hem gingen onder de [j] Zoramieten om het woord aan hen te verkondigen.

8. Nu, de Zoramieten waren van de Nephieten afgevallen; daarom was het woord Gods hun gepredikt worden.

9. Doch zij waren in groote dwalingen gevallen, want zij

2k, ziet k. 1 Nep. 15.

a, ziet 2j. Alma 30. b, Alma 43 : 5, 15, 22. c, ziet h. Omni 1. d, ziet g. Alma 27. e, ziet 2j. Alma 30. f, ziet h, Omni 1. g, ziet c. Alma 8. h, *Alma 38.* i, *Alma 39—42.* j, ziet 2j. Alma 30.

wilden de geboden Gods en zijne wetten volgens de [k] wet van Mozes niet houden.

10. Noch wilden zij de bedieningen der Kerk onderhouden om dagelijks voortdurend in het [l] gebed en smeekingen tot God te gaan opdat zij niet in verzoeking mochten komen.

11. Ja, ten laatste: zij hadden in vele dingen de wegen des Heeren verdraaid; daarom gingen Alma en zijne broeders in het land om hun het woord te prediken.

12. Nu, toen zij in het land gekomen waren, zagen zij tot hunne verwondering dat de Zoramieten [m] synagogen gebouwd hadden, en dat zij één dag per week te zamen vergaderden, welken dag zij den dag des Heeren noemden; en zij hadden eene wijze van dienst zooals Alma en zijne broederen nimmer gezien hadden.

13. Want in het midden hunner synagogen hadden zij eene plaats gebouwd; eene [n] standplaats, die hoog boven het hoofd uitkwam, en op den top er van was maar plaats voor één persoon.

14. Daarom, wie ook verlangde te dienen, moest voortgaan en op den top staan en zijne hand uitstrekken tot den hemel en met luider stem roepen, zeggende:

15. Heilige, heilige God; wij gelooven dat gij God zijt, en wij gelooven dat gij heilig zijt en dat gij een geest waart en dat gij een geest zijt en dat gij voor eeuwig een geest zult zijn.

16. Heilige God, wij gelooven dat gij ons van onze broederen gescheiden hebt, en wij gelooven niet in de overleveringen onzer broederen, welke hun overhandigd waren door de kinderachtigheid hunner vaderen; maar wij gelooven dat gij ons uitverkoren hebt om uwe heilige kinderen te zijn, en dat gij ons alzoo bekend gemaakt hebt dat er geen Christus zal zijn.

17. Doch gij zijt dezelfde; gisteren, heden en voor eeuwig; en gij hebt ons uitverkoren om zalig te worden, terwijl allen rondom ons uitverkoren zijn om door uwen toorn nedergeworpen te worden ter helle; voor welke heiligheid o God, wij u danken; en wij danken u ook dat gij ons uitverkoren hebt om niet weggeleid te worden door de dwaze overleveringen onzer broeders, die zich nederbinden tot een geloof in Christus, hetwelk hunne harten wegleidt om ver van u, onzen God, af te dwalen.

18. En wederom, wij danken u o God, dat wij een uitverkoren en heilig volk zijn. Amen.

19. En het geschiedde nadat Alma en zijne broederen en zijne zonen deze gebeden gehoord hadden, dat zij boven mate verwonderd waren.

---

k, ziet o. 2 Nep. 25. *l, ziet e.* 2 Nep. 32. *m, ziet u.* Alma 16. *n, verzen 21, 23.*

20. Want ziet, een iegelijk mensch ging voort en sprak hetzelfde gebed uit.
21. Nu, de plaats werd door hen »Rameumpton" genoemd, hetwelk vertaald zijnde beteekend »de Heilige Plaats."
22. Nu, uit deze plaats offerde een iegelijk mensch hetzelfde gebed tot God, hem dankende dat zij door hem [o] verkoren waren en dat hij hen niet wegleidde met de [p] overleveringen hunner broederen, en dat hunne harten niet verleid waren om in de toekomstige dingen te gelooven waarvan zij niets wisten.
23. Nu, nadat het volk op deze wijze hunne dankbaarheid geuit had, keerden zij weder naar hunne huizen, nimmer weder sprekende over hunnen God voordat zij zich wederom te zamen vergaderd hadden in de [q] Heilige Plaats om op hunne wijze dank te brengen.
24. Nu, toen Alma dit zag was zijn hart bedroefd; want hij zag dat zij een goddeloos en verdraaid volk waren; ja, hij zag dat hunne harten gezet waren op goud, zilver en alle soorten van fijne goederen.
25. Ja, en hij zag eveneens dat hunne harten verheven waren in hunnen hoogmoed; ja, tot roemens toe.
26. En hij verhief zijne stem tot den hemel en riep, zeggende: O, hoe lang o Heere, zult gij toestaan dat uwe dienstknechten, hier beneden in het vleesch zullen wonen om zulke groote goddeloosheden onder de menschen te aanschouwen.
27. Ziet, o God, zij roepen tot u, en nochtans zijn hunne harten verslonden in hunnen hoogmoed. Ziet, o God, zij roepen tot u met hunne lippen, terwijl zij tot grootheid opgeblazen zijn met de ijdele dingen der wereld.
28. Ziet, o mijn God, hunne kostbare kleedij, hunne ringen, armbanden, en hunne gouden versierselen, en al hunne kostbare dingen, waarmede zij zich omhangen; en ziet, hunne harten zijn daarop gezet, en nog roepen zij tot u en zeggen: Wij [r] danken u o God, want wij zijn een uitverkoren volk voor u, terwijl anderen zullen omkomen.
29. Ja en zij zeggen dat gij aan hen [s] bekend gemaakt hebt dat er geen Christus zal zijn.
30. O, Heere God, hoe lang zult gij toestaan dat zulke goddeloosheden en ongerechtigheden onder dit volk zullen zijn? O Heere, wilt gij mij kracht geven om mijne zwakheden te dragen? want ik ben krachteloos en zulke goddeloosheden vervullen mijne ziel met pijn.
31. O Heer, mijn hart is zeer bedroefd; wilt gij mijne ziel in Christus vertroosten? O Heere wilt gij mij kracht verleenen opdat ik met geduld deze ellenden, welke op mij zullen komen omreden de ongerechtigheid van dit volk, mag verdragen?
32. O Heere, wilt gij mijne ziel vertroosten en mij voor-

---

o, versen 16, 17, *p*, vers 16. *q*, verzen 13, 21. *r*, vers 18. *s*, vers 18.

spoed geven, en alzoo aan mijne mede-arbeiders die met mij
zijn; ja, aan Ammon, Aäron, Omner en aan Amulek. Zeezrom
en aan mijne [t] twee zonen. Ja, o Heere, zult gij hen allen ver-
troosten? Ja, wilt gij hunne zielen in Christus vertroosten?
33. Wilt gij hun sterkte verleenen, opdat zij uwe beproe-
vingen, welke op hen zullen komen omreden de ongerechtigheden
van dit volk, moge dragen?
34. O Heere, wilt gij ons voorspoed geven, om hen weder
tot Christus te brengen?
35. Ziet, o Heere, hunne zielen zijn kostbaar en velen
hunner zijn onze broederen; daarom, o Heere, geeft ons kracht,
en wijsheid opdat wij dezen onze broederen wederom tot u mogen
brengen.
36, En het geschiedde, toen Alma deze woorden gezegd
had, dat hij in zijne handen [u] klapte over alle degenen die
met hem waren. En ziet, als hij in zijne handen klapte over
hen, werden zij vervuld met den Heiligen Geest.
37. En daarna scheidden zij van elkander, niet [v] beden-
kende wat zij zouden eten of wat zij zouden drinken of waar-
mede zij zich zouden kleeden.
38. En de Heere voorzag hen van alles, zoodat zij noch
hongerig, noch dorstig waren en hij gaf hun alzoo sterkte opdat
zij niets geene ellende te lijden hadden, [w] tenzij het was dat
zij verslonden waren in de vreugde van Christus. Nu, dit was
volgens het gebed van Alma, en dit omreden hij [x] bad met
geloof.

HOOFDSTUK 32.

1. EN het geschiedde dat zij voortgingen en het woord
Gods tot het volk begonnen te prediken, gaande in hunne
[a] synagogen en in hunne huizen; en zij verkondigden het woord
in hunne straten.
2. En het geschiedde na veel arbeid onder hen, dat zij
veel voorspoed hadden onder de mindere klasse van het volk;
want ziet, zij waren uit de synagogen geworpen geworden om-
reden de grofheid hunner kleeding.
3. Daarom werd het hun niet toegestaan in hunne syna-
gogen te gaan om God te dienen, daar zij als vuilheid geacht
werden; daarom waren zij arm; ja, als drek werden zij veracht
door hunne broeders; omreden zij [b] arm waren wat de dingen
der wereld aangaat en eveneens arm van hart.
4. Nu, toen Alma leerde en sprak tot het volk op den
heuvel Onida kwam er eene groote schare tot hem, die degenen

---

t, vers 7. *u*, 3 Nep. 18 : 37. *v*, 3 Nep. 13 : 25—34. *w*, vers 32.
x, *verzen* 26—35. ——
a, *ziet u*, Alma 16. *b*, vers 4, 5, 12. Alma 34 : 40.

an wien wij gesproken hebben, die de armen van harte
omreden de armoede wat de dingen der wereld betrof.
En zij kwamen tot Alma; en degenen die de eerste
ien was, zeide tot hem: Ziet, wat zullen dezen, mijne
n doen; want omreden hunne armoede zijn zij door alle
n veracht; en voornamelijk door onze Priesters; want
en ons uit onze [c] synagogen geworpen waaraan wij over-
ijk met onze handen gearbeid hebben om ze op te
; en zij hebben ons uitgeworpen omreden onze [d] groote
: en wij hebben geene plaats om onzen God te dienen;
wat zullen wij doen?
Nu, toen Alma dit hoorde keerde hij zich om met zijn
ht naar hem toe en hij zag met groote vreugde; want
dat hunne ellende hen [e] waarlijk vernederd had, en dat
id waren het woord te hooren.
Daarom zeide hij niets meer tot de andere schare; doch
kte zijne handen uit en riep tot degenen die hij aan-
e, die waarlijk boetvaardig waren en zeide tot hen:
Ik zie dat gij nederig van hart zijt en indien gij dat
gij gezegend.
Ziet, uw broeder heeft gezegd: [f] Wat zullen wij doen,
ij zijn uit onze synagogen geworpen zoodat wij onzen
t kunnen dienen.
Ziet, ik zeg u: Denkt gij dat gij God niet kunt dienen
en in uwe [g] synagogen?
En nog meer wil ik vragen: Denkt gij dat gij God
it dienen dan slechts eene keer per [h] week?
Ik zeg u: Het is goed dat gij uit uwe [i] synagogen
n zijt, opdat gij vernederd moogt worden en wijsheid
eeren; want het is noodig dat gij wijsheid leert; want
gij uitgeworpen zijt geworden is het dat uwe broeders
iten en omreden uwe [j] groote armoede, zijt gij tot eene
ring des harten gekomen; want gij zijt noodwendig tot
ring gebracht geworden.
En nu, omreden gij [k] gedwongen zijt om u te verne-
zijt gij gezegend; want een mensch wil zich somtijds
wanneer hij tot vernedering gedwongen is; en nu
er, wie ook bekeert zal barmhartigheid vinden; en hij,
de vindt en volhardt tot den einde, die zal zalig worden.
En nu, daar ik tot u gezegd heb dat gij gezegend
mreden gij tot vernedering [m] gedwongen zijt, denkt gij
t degenen die zichzelven vernederen ter wille van het
ieer gezegend zijn?
Ja, hij die zichzelven waarlijk vernedert en zich bekeert
e zonden en [n] volhardt tot den einde, die zal gezegend

u. Alma 16. *d*, ziet *b*. *e*, verzen 12—16. *f*, vers 5.
. Alma 16. *h*, Mos. 18 : 25. *i*, ziet *u*. Alma 16. *j*, verzen
verzen 12, 14—16. *l*, ziet *h*. 2 Nep. 31. *m*, ziet *k*. *n*, ziet *h*.
1.

worden; ja, veel meer gezegend worden, dan degenen die ge-
dwongen worden zich te vernederen omreden hunne groote
armoede.
16. Daarom, gezegend zijn degenen die zichzelven verne-
deren zonder daartoe [o] gedwongen te zijn; of liever in andere
woorden: Gezegend is hij, die in het woord Gods gelooft en
zonder halstarrigheid des harten gedoopt wordt; ja zonder ge-
bracht of gedwongen te worden, tot eene kennis des woords
voordat zij gelooven wilden.
17. Er zijn velen die zeggen: Zoo gij ons een teeken uit
den hemel wilt toonen, dan zullen wij zeker weten; dan zullen
wij gelooven.
18. Nu, ik vraag: Is dit geloof? Ziet, ik zeg u: Neen;
want indien een mensch een ding weet heeft gij geene reden te
gelooven; want dan weet hij het.
19. En nu, hoeveel te [p] meer vervloekt is degene, die den
wil Gods kent en dien niet opvolgt, dan degene die alleen ge-
looft of alleen reden heeft om te gelooven en in overtreding
valt?
20. Nu, hierover moet gij oordeelen. Ziet, ik zeg u, dat
het aan de eene hand gelijk is als aan de andere; en het zal
met een iegelijk mensch gaan volgens zijne werken.
21. En nu, wat ik gezegd heb aangaande geloof: Geloof
is niet om eene [q] volmaakte kennis te hebben van zaken; zoo
gij geloof hebt, hoopt gij de dingen welke niet gezien worden,
welke waarachtig zijn.
22. En nu ziet, ik zeg u en ik wensch, dat gij het u allen
zoudt herinneren, dat God barmhartig is jegens alle degenen
die in zijnen naam gelooven; daarom verlangt hij in de eerste
plaats, dat gij in zijn woord zoudt gelooven.
23. En nu ziet, hij deelt zijn woord mede aan de menschen
door engelen; niet alleen aan mannen, maar ook aan vrouwen.
Nu, dit is niet alles; Kleine kinderen hebben zeer dikwerf
het woord ontvangen, hetwelk de wijzen en geleerden be-
schaamd maakt.
24. En nu, mijne geliefde broederen, daar gij van mij
verlangd hebt te weten [r] hetgeen gij zult doen omreden gij in
ellende verkeert en verworpen zijt; nu ik verlang niet dat gij
zoudt denken dat ik u meen te oordeelen dan alleen volgens
hetgeen waarachtig is.
25. Want ik bedoel niet dat gij allen [s] gedwongen zijt t
vernedering van u zelven, want ik geloof waarlijk dat er sommig
onder u zijn die zichzelven vernederen willen, in welken to
stand zij zich ook mogen bevinden.
26. Nu, wat ik gezegd heb aangaande het geloof; dat h
niet eene volmaakte kennis is, evenzoo is het met mijne woo

---

o, ziet *k*. *p*, Leer. & Ver. 41 : 1. *q*, verzen 17—19. *r*, vers
s, ziet *k*.

den. Gij kunt daarvan terstond geene volmaakte kennis hebben niet meer dan het geloof eene volmaakte kennis is.

27. Doch ziet, zoo gij wilt ontwaken en uwe talenten wilt gebruiken, zelfs om mijne woorden te beproeven, en geloof wilt oefenen, zelfs, indien gij niet meer dan verlangen kunt om te gelooven, laat dit verlangen in u werken, totdat gij gelooft op zoodanige wijze, dat gij plaats kunt vinden voor een gedeelte mijner woorden:

28. Nu, wij willen het woord bij een zaad vergelijken. Indien gij plaats geeft in uw hart zoodat een zaadkorrel geplant kan worden, en het een goed zaad is, en gij het niet uitwerpt, door uw ongeloof of doordat gij den Geest wederstreeft, ziet, het zal beginnen te zwellen in uwe borsten, en wanneer gij deze zwellende beweging gevoelt, zult gij in u zelven beginnen te zeggen: Het is zeker een goed zaad, of dat woord is goed, want het begint mijne ziel te vergrooten; het begint mijn verstand te verlichten; ja, het begint mij aangenaam te zijn.

29. Nu, zoude dit uw geloof niet vermeerderen? Ik zeg u: Ja, hoewel het niet tot eene volmaakte kennis opgegroeid is.

30. Doch ziet, als het zaad zwelt, en spruit, en begint te groeien, dan moet het goed zijn; want ziet, het zwelt, en spruit, en begint te groeien.

31. En nu, zijt gij zeker dat dit een goed zaad is? Ik zeg u: Ja; want een ieder zaad brengt zijn eigene vrucht voort.

32. Daarom, zoo een zaad groeit, is het goed; doch indien het niet groeit, is het niet goed, daarom zal het worden weggeworpen.

33. En nu, ziet, omreden gij het geprobeerd en het zaad geplant hebt, en het zwelt en spruit en begint te groeien, weet gij zeker dat het goed is.

34. En nu, ziet, is uwe kennis volmaakt? Ja, uwe kennis is volmaakt in die zaak en uw geloof is stil; en dit omreden gij weet; want gij weet dat het woord uwe zielen heeft doen zwellen; en gij weet eveneens dat het ontsproten is, dat uw verstand verlicht begint te worden en uw geest zich begint uit te breiden.

35. Is dat dan geene werkelijkheid? Ik zeg u: Ja, want het is licht, en wat licht is, is goed omdat het verklaard kan worden; daarom moet gij weten dat het goed is; en nu, ziet, is uwe kennis volmaakt nadat gij dit licht gesmaakt hebt?

36. Ziet, ik zeg u: Neen, nog moet gij uw geloof afleggen; want gij hebt alleen geloof geoefend, om het zaad te planten, opdat gij mocht probeeren om te weten of het zaad goed was.

37. En ziet, als de boom begint te groeien, zoo zegt gij: Laat ons dezelve voorzichtig verzorgen opdat hij wortel mag schieten; opdat hij mag opgroeien en ons vruchten mag voortbrengen. En nu, ziet, indien gij hem met veel zorg voedt, zal hij wortel schieten *en vruchten* voortbrengen.

38. Doch indien gij den boom verwaarloost, en geen zorg draagt voor zijn onderhoud, ziet, hij zal geenen wortel schieten; en wanneer de hitte der zon komt, zal hij verbranden omdat hij geenen wortel heeft; hij kwijnt weg, gij trekt hem uit, en werpt hem weg.

39. Nu, dit is niet omdat het zaad niet goed was, noch is het omdat de vrucht er van niet begeerlijk zoude zijn, maar het is omdat uw grond onvruchtbaar is, en gij den boom niet hebt willen verzorgen; daarom kunt gij er geene vrucht van verwachten.

40. En aldus, zoo gij het woord niet wilt onderhouden, voorwaats ziende met het oog van geloof tot de vrucht er van, zoo kunt gij nimmer de vrucht van den boom des levens plukken.

41. Doch, indien gij het woord wilt onderhouden, ja, den boom wilt verzorgen als hij begint te groeien, door uw geloof, met groote naarstigheid, en met geduld voorwaarts ziende tot de vruchten er van, zal het wortel schieten en zal het een boom zijn springende tot het eeuwige leven.

42. En omreden uwe naarstigheid, en uw geloof, en geduld, met het woord, om het te verzorgen, opdat het wortel in u mag schieten, zult gij er spoedig de vruchten van plukken, welke [t] zeer kostbaar zijn; welke zoet zijn boven al hetgeen dat zoet is, en dewelke wit zijn boven al hetgeen dat wit is; en rein boven al hetgeen dat rein is; en gij zult feest vieren op die vrucht; ja, totdat gij verzadigd zult zijn, totdat gij niet meer hongert noch dorst.

43. Dan, mijne broeders, zult gij de belooningen van uw geloof, uwe naarstigheid, uw geduld en uwe lankmoedigheid oogsten, wachtende voor den boom om u goede vruchten voort te brengen.

HOOFDSTUK 33.

1. NU, nadat Alma deze woorden gesproken had, vroegen zij hem of zij zouden gelooven in één God, opdat zij deze vrucht mochten verkrijgen, waarvan hij gesproken had; of hoe zij het zaad zouden planten of het woord waarvan hij gesproken had, dat, zooals hij gezegd had, in hunne harten geplant moest worden; of op welke wijze zij zouden beginnen hun geloof te oefenen.

2. En Alma zeide tot hen: Ziet, gij hebt gezegd [a] dat gij uwen God niet kondet dienen, omdat gij uit uwe [b] synagogen geworpen waart. Doch ziet, ik zeg u: Indien gij veronderstelt dat gij God niet kunt dienen, zoo dwaalt gij groote-

t, ziet *b*. 1 Nep. 8.

a, *Alma* 32 : 5. *b*, ziet *u*. Alma 16.

lijks en moet gij de [c] Schriften onderzoeken. Indien gij denkt
dat zij u dit leeren, zoo verstaat gij ze niet.
3. Herinnert gij u gelezen te hebben wat [d] Zenos, de oude
profeet, gezegd heeft aangaande het [e] gebed en den godsdienst?
4. Want hij zeide: Gij zijt barmhartig, o God! want gij
hebt mijne gebeden verhoord; ja, toen ik in de wildernis was;
ja, gij waart barmhartig toen ik bad voor degenen die mijne
vijanden waren; en gij hebt hen tot mij gekeerd.
5. Ja, o God, gij waart mijner barmhartig toen ik tot u
riep in mijn veld, toen ik u aanriep in mijn gebed en gij
hebt mij verhoord.
6. En wederom, o God, toen ik tot mijn huis keerde verhoordet gij mij in mijn gebed.
7. Toen ik mij tot mijne binnenkamer keerde o Heere,
en tot u bad, hoordet gij mij.
8. Ja, gij zijt barmhartig jegens uwe kinderen wanneer
zij u aanroepen om van u gehoord te worden en niet van de
menschen; en gij wilt hen hooren.
9. Ja, o God, gij zijt mijner barmhartig geweest en mijne
smeekingen in het midden der vergaderingen hebt gij gehoord.
10. Ja, en gij hebt mij eveneens gehoord toen ik verworpen ben geworden en veracht was door mijne vijanden; ja,
gij hebt mijn klagen gehoord, en waart toornig tegen mijne
vijanden; en in uwen toorn hebt gij hen bezocht met spoedige
verwoesting.
11. En gij hebt mij gehoord omreden mijne ellenden en
mijne oprechtheid; en het is omreden uwen Zoon dat gij mijner aldus barmhartig geweest zijt; daarom zal ik tot u roepen
in alle mijne ellenden, want in u is mijne vreugde; want gij
hebt uwe oordeelen van mij weggekeerd omreden uwen Zoon.
12. Alma zeide tot hen: Gelooft gij deze [f] Schriften welke
geschreven zijn door hen van ouds?
13. Ziet, zoo gij ze gelooft, moet gij gelooven wat [g] Zenos
zeide; want hij zeide: Gij hebt uwe oordeelen weggekeerd omreden uwen Zoon.
14. Nu, ziet mijne broeders, ik wil u vragen of gij de
Schriften [h] gelezen hebt? Zoo gij ze gelezen hebt, hoe kunt gij
dan niet gelooven in den Zoon van God?
15. Er staat geschreven dat [i] Zenos alleen van deze dingen
sprak, maar [j] Zenock heeft ook van deze dingen gesproken.
16. Want hij zeide: Gij zijt toornig o Heere, op dit volk
omreden zij niet willen verstaan uwe barmhartigheden welke
gij hen bewezen hebt, omreden uwen Zoon.
17. Nu, mijne broederen, gij ziet dat een tweede profeet
van ouds getuigenis gegeven heeft van den Zoon Gods; en om-

---

c, Afschriften van de koperen platen. Alma 63 : 12. *d*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *e*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *f*, ziet *c*. *g*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *h*, ziet *c*. *i*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *j*, ziet *g*. 1 Nep. 19.

dat het volk zijne woorden niet wilde verstaan, hebben zij hem gesteenigd en gedood.

18. Doch ziet, dat is niet alles; dezen zijn niet de eenigen die gesproken hebben van den Zoon Gods.

19. Ziet, Mozes heeft van hem gesproken en eene gelijkenis was [k] opgericht in de woestijn, dat wie ook zoude opzien, zoude leven. En velen zagen op en leefden.

20. Doch weinigen verstonden de beteekenis van deze dingen, en dit omreden de verhardheid hunner harten. Doch er waren er velen die zoo verhard waren dat zij niet wilden opzien; daarom kwamen zij om. Nu, de reden waarom zij niet wilden opzien, is omdat zij niet geloofden dat het hun zoude genezen.

21. O, mijne broederen, indien gij genezen kunt worden door alleen uwe oogen op te slaan, zoudt gij niet spoedig zien, of zoudt gij liever uwe harten verharden in het ongeloof, en traag zijn zoodat gij uwe oogen niet zoudet opslaan en zoudt omkomen.

22. Indien zoo, wee zal over u komen; maar indien zoo niet, sla dan uwe oogen op en begint te gelooven in den Zoon Gods, dat hij zal komen om zijn volk te verlossen en dat hij zal lijden en sterven om hunne zonden te verzoenen; dat hij wederom zal opstaan uit den doode, hetwelk de [m] opstanding voort zal brengen, zoodat alle menschen voor hem zullen staan, om op den laatsten of oordeelsdag geoordeeld te worden volgens hunne werken.

23. En nu, mijne broederen, ik verlang dat gij dit woord in uwe harten zoudt planten, en zoo het begint te zwellen, onderhoudt het dan door uw geloof. En ziet, het zal eenen boom worden springende tot in het eeuwige leven. En dan moge God u toestaan dat uw last door de vreugde van zijn zoon licht mag worden. En dit alles kunt gij doen indien gij wilt. Amen.

HOOFDSTUK 34.

1. EN het geschiedde nadat Alma deze woorden tot hen gesproken had. dat hij zich nederzette op den grond; en Amulek stond op en begon hen te leeren. zeggende:

2. Mijne broederen, ik denk dat het onmogelijk is dat gij onkundig zoudet zijn met de dingen welke gesproken zijn geworden aangaande de komst van Christus, die door ons geleerd wordt als de Zoon van God te zijn. Ik weet dat deze dingen u overvloediglijk geleerd zijn geworden voor dat gij van ons afgescheurd en afgeweken zijt.

3. En als gij van mijnen geliefden broeder verlangt hebt, dat hij aan u zoude bekend maken [a] wat gij zoudet doen om—

---

k, De koperen slang. *l*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *m*, ziet *d*. 2 Nep. 2.

a, Alma 32 : 5.

reden uwe ellenden, en hij een weinig tot u gesproken heeft om uw verstand voor te bereiden en u tot geloof en geduld vermaand heeft.

4. Ja, dat gij zooveel geloof zoudt hebben om het woord in uwe harten te [b]planten opdat gij de goedheid er van moogt beproeven.

5. En wij hebben gezien dat de vraag, welke uw verstand bezig houdt, is of het woord in den Zoon van God is, of [c]dat er geen Christus zal zijn.

6. En gij hebt gezien dat mijn broeder aan u bewezen heeft in vele plaatsen dat het woord tot zaligheid in Christus is,

7. Mijn broeder heeft de woorden van [d]Zenos aangehaald, dat de verlossing door den Zoon van God komt; en eveneens de woorden van [e]Zenock; en hij heeft ook [f]Mozes aangehaald om te bewijzen dat deze dingen waarachtig zijn.

8. En nu, ziet: Ik getuig u van mij zelven dat deze dingen waar zijn. Ziet, ik zeg u dat ik weet dat Christus onder de menschenkinderen zal komen om de overtredingen zijns volks op zich te nemen en dat hij voor de zonden der wereld zal [g]verzoenen, want de Heere God heeft het gesproken.

9. Want het is noodzakelijk dat eene verzoening gemaakt zoude worden; want volgens het groote plan van den eeuwigen God moet er eene verzoening gemaakt worden, of anders moeten [h]alle menschen onvermijdelijk omkomen; want allen zijn verhard, gevallen en verloren en moeten omkomen, tenzij het is door de [i]verzoening die noodzakelijk gemaakt moet worden.

10. Want het is noodzakelijk dat er eene laatste en groote offerande zij; niet eene offerande van den mensch, noch van beesten, noch van eenig soort vogel, want het zal geene menschelijke offerande zijn; maar het moet eene eindelooze en eeuwige offerande wezen.

11. Nu, daar is niemand die zijn eigen bloed kan offeren, hetwelk voor de zonden van een ander zal verzoenen. Nu, wanneer een mensch moordt, wil onze wet, die rechtvaardig is, dan het leven van zijnen broeder nemen? Ik zeg u: Neen.

12. Doch de wet eischt het leven van hem die den moord begaan heeft; daarom kan daar niets minder wezen dan eene [j]eindelooze verzoening, die voldoende is voor de zonden der wereld.

13. Daarom is het noodig dat er eene groote en [k]laatste offerande zij; en dan zal er zijn, of het is noodig dat er zij eene [l]stilstand in het vergieten van bloed; dan zal de [m]wet van Mozes vervuld worden; ja, het zal alles vervuld zijn; iedere jota of titel, en niets zal weggedaan zijn.

---

b, Alma 33 : 23. *c*, Alma 31 : 16. *d*, Alma 33 : 3, ziet *h*. 1 Nep. 19. *e*, Alma 33 : 15. ziet *g*. 1 Nep. 19. *f*, Alma 33 : 19. *g*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *h*, ziet *e* en *g*. 2 Nep. 9. *i*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *j*, verzen 10, 14. *k*, verzen 14, 15. *l*, 3 Nep. 9 : 19. *m*, ziet *o*. 2 Nep. 25.

14. En ziet, dit is de geheele beteekenis der wet, ieder deel wijzende op die groote en laatste offerande; en die groote en [n] laatste offerande zal de Zoon van God zijn, [o] eindeloos en eeuwig.

15. En aldus, zal hij de zaligheid brengen aan alle degenen die in zijnen naam gelooven zullen, hetwelk het doel is van deze [p] laatste offerande om de ingewanden der barmhartigheid daar te stellen, welke de rechtvaardigheid overwint, en middelen brengt aan de menschen zoodat zij geloof tot bekeering mogen hebben.

16. En aldus kan de barmhartigheid de eischen der rechtvaardigheid [q] voldoen, en hen in de armen der veiligheid insluiten; terwijl degene die geen geloof tot bekeering oefent, blootgesteld is aan de geheele wet, of van de vereischten der rechtvaardigheid; daarom alleen voor diegenen, die geloof hebben tot bekeering, is het groote en eeuwige plan der verlossing van kracht.

17. Moge God u toestaan, mijne broederen, dat gij beginnen moogt geloof te oefenen tot bekeering opdat gij begint zijnen heiligen naam aan te roepen, zoodat hij barmhartig jegens u mag wezen.

18. Ja, roept tot hem om genade, want hij is machtig om te redden.

19. Ja, vernedert u zelven en gaat [r] voort in het gebed tot hem.

20. Roept tot hem, wanneer gij in uwe velden zijt; ja over uwe geheele kudde.

21. Roept tot hem in uwe huizen, over uw geheele huisgezin, zoowel 's morgens als 's middags als 's avonds.

22. Ja, roept tot hem tegen de kracht uwer vijanden.

23. Ja, roept tot hem tegen den duivel, die een vijand is van alle rechtvaardigheid.

24. Roept tot hem, over de vruchten uwer velden opdat gij voorspoedig moogt zijn.

25. Roept over de kudden uwer velden opdat ze mogen vermeerderen.

26. Doch dit is niet alles; gij moet uwe zielen uitstorten in uwe binnenkameren en in uwe verborgene plaatsen en in uwe woestijnen.

27. En wanneer gij niet tot den Heere roept, laat uwe harten vol zijn, uitgetrokken tot Hem, in voortdurend gebed voor uw welzijn, alsmede voor het welzijn van degenen die rondom u zijn.

28. En nu ziet, mijne beminde broederen, ik zeg u: denkt niet dat dit alles is; want nadat gij al deze dingen gedaan hebt en gij [s] keert de behoeftigen, en naakten weg, en gij be-

---

n, verzen 13, 15. *o*, vers 10. *p*, vers 13, 14. *q*, ziet 2*m*. Alma 12. *r*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *s*, ziet *l*. Mos. 4.

zoekt de zieken en kranken niet, en gij deelt niet van uw onderhoud mede aan degenen die het noodig hebben, ik zeg u: indien gij een van deze dingen niet doet is uw gebed [t] ijdel en zal u niets baten; en gij zult zijn als de geveinsden die het geloof verloochenen.

29. Daarom, zoo gij u niet herinnert liefderijk te zijn, zijt gij als slijk, dat de verfijners wegwerpen (van geener waarde zijnde) en onder de voeten der menschen wordt vertreden.

30. En nu, mijne broederen, ik wensch nadat gij zoovele getuigen ontvangen hebt, ziende dat de heilige [u] Schriften van deze dingen getuigen; dat gij voortkomt en vruchten ter bekeering voortbrengt.

31. Ja, en ik wenschte dat gij zoudt voortkomen, en niet langer uwe harten zoudt verharden; want ziet, nu is de tijd en de dag der zaligheid; daarom, indien gij u bekeert en uwe harten niet wilt verharden, zal het groote plan der zaligheid onmiddelijk in u voortgebracht worden.

32. Want ziet, dit leven is de tijd voor den mensch om zich te bereiden om God te ontmoeten; ziet, de dag van dit leven is de [v] dag voor de menschen om hunnen arbeid te volbrengen.

33. En nu, als ik te voren tot u zeide, dat gij zoovele getuigen gehad hebt, daarom verzoek ik u, dat gij den dag uwer bekeering niet uitstel t tot het einde; want na dezen dag des levens welke ons gegeven is om ons voor te bereiden voor de eeuwigheid, ziet, zoo wij onzen tijd in dit leven niet nuttig besteden, dan komt de nacht der duisternis, waarin geen arbeid volbracht kan worden.

34. Wanneer gij tot die vreeselijke crisis gebracht zijt, kunt gij niet zeggen: Ik zal bekeeren, ik zal mij tot mijnen God wenden. Neen, gij kunt dit niet zeggen; want diezelfde geest welke uwe lichamen bezitten ten tijde gij uit dit leven gaat, diezelfde geest zal kracht hebben uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.

35. Want ziet, indien gij den dag uwer bekeering uitgesteld hebt; ja, tot den dood toe, ziet gij zijt onderworpen geworden aan den geest des duivels, en hij vergezelt u als de zijne; daarom heeft de Geest des Heeren zich van u onttrokken, en heeft geene plaats in u; en de duivel heeft [w] alle kracht over u, en dit is de laatste staat der goddeloozen.

36. En dit weet ik, omdat de Heere gezegd heeft dat Hij niet in [x] onheilige tempelen maar in de harten der rechtvaardigen woont; en hij heeft eveneens gezegd, dat de rechtvaardigen in Zijn Koninkrijk zullen nederzitten om niet meer uit te gaan; maar hunne kleederen zullen wit gemaakt worden door het bloed des Lams.

---

t, Moro 7 : 6—8. u, Op de koperen en andere metalen platen. v, ziet 2a. Alma 12. w, ziet i. 2 Nep. 9. x, ziet r. Alma 7.

37. En nu, mijne beminde broederen, ik hoop dat gij u deze dingen zoudt herinneren, en dat gij uwe eigen zaligheid uitwerkt met vreeze voor God, en dat gij de komst van Christus niet meer verloochent.
38. Dat gij niet meer twist tegen den Heiligen Geest, maar dat gij hem ontvangt en den [y] naam van Christus op u neemt; dat gij u zelven tot de aarde vernedert en God dient, in welke plaats gij u ook moogt bevinden, in Geest en in waarheid; en dat gij dagelijks in dankbaarheid leeft voor de vele barmhartigheden en zegeningen welke hij over u uitgiet.
39. En ik vermaan u, mijne broederen, dat gij voortdurend wakende zijt tot [z] biddens toe, opdat gij niet weggeleid moogt worden door de verleidingen des duivels, opdat hij u niet overwinne, zoodat gij ten laatsten dage niet een zijner onderdanen moogt worden; want ziet, hij beloont u niet ten goede.
40. En nu, mijne geliefde broederen, ik vermaan u om geduld te hebben, en dat gij alle soorten van beproevingen verdraagt; en dat gij niet opstaat tegen degenen die u uitwerpen, omreden uwe [2a] groote armoede, opdat gij geene zondaars wordt gelijk zij.
41. Doch dat gij geduld hebt en die beproevingen draagt met eene vaste hoop dat eens de dag zal komen waarop gij rusten zult van al uwe beproevingen.

HOOFDSTUK 35.

1. NU, het geschiedde nadat Amulek met deze woorden geëindigd was, dat zij zich van de schare onttrokken en naar het [a] land Jershon gingen.
2. En nadat de overige broederen het woord aan de [b] Zoramieten verkondigd hadden, kwamen zij eveneens in het land Jershon.
3. En het geschiedde nadat het voornamere deel der Zoramieten te zamen geraadpleegd had over de woorden, welke hun verkondigd waren geworden, dat zij toornig werden over deze woorden; want zij vernietigden hunne macht; daarom wilden zij er niet naar luisteren.
4. En zij zonden, en vergaderden te zamen al het volk door het geheele land en raadpleegden met hen aangaande de woorden welke gesproken waren.
5. Nu, hunne heerschers, priesters en leeraars lieten het volk niets weten omtrent hunne voornemens; daarom hoorden zij heimelijk de gevoelens van het geheele volk uit.
6. En het geschiedde nadat zij de meening van het ge-

---

y, ziet *e*. Mos. 5. *z*. ziet *e*. 2 Nep. 32. *2a*, Alma 32 : 3—5.

a, ziet *g*. Alma 27. *b*, ziet 2*j*. Alma 30.

eele volk vernomen hadden, van degenen die voorstanders
waren van de woorden welke door Alma en zijne broeders ge-
proken waren, dat zij uitgeworpen werden uit het land, en
ij waren zeer talrijk; en zij trokken ook naar het [c]land Jershon.
7. En het geschiedde, dat Alma en zijne broederen hen
dienden.
8. Nu, het volk der Zoramieten was toornig op het
volk van Ammon, hetwelk in het land Jershon was; en de
Hoofdheerscher der [e]Zoramieten, die een zeer goddeloos man
was, zond het verzoek tot het volk van Ammon, om al degenen
van hen [f]die in hun land aangekomen waren uit te werpen.
9. En hij uitte vele bedreigingen tegen hen. Nu, het
volk van Ammon vreesde zijne woorden niet; daarom wierpen
zij hen niet uit, maar al de armen der Zoramieten, die tot hen
kwamen ontvingen zij; en [h]zij voedden hen en gaven hun lan-
den voor hunne inwoning en zij dienden hen naar hunne be-
hoodigdheden.
10. Nu, dit wekte den toorn op der Zoramieten tegen het
volk van Ammon; en zij vereenigden zich met de Lamanieten,
en hitsten hen eveneens tegen hen op.
11. En aldus begonnen de [i]Zoramieten en Lamanieten
toebereidselen tot den oorlog te maken, tegen het volk van
Ammon en tegen de Nephieten.
12. Aldus eindigde het zeventiende jaar van de regeering
der Richteren over het volk van Nephi.
13. En het [j]volk van Ammon vertrok uit het [k]land
Jershon, en kwam in het [l]land Melek en maakte plaats voor
de legers der Nephieten in het land Jershon, opdat zij mochten
strijden tegen de legers der Lamanieten en die der Zoramieten;
en aldus begon een oorlog tusschen de Lamanieten en de Ne-
phieten in het achttiende jaar van de regeering der Richteren;
en een verslag hunner oorlogen zal [m]later gegeven worden.
14. En Alma en Ammon en hunne broederen en de [n]twee
zonen van Alma keerden weder naar het land [o]Zarahemla,
nadat zij instrumenten in de handen van God waren geweest
om velen der [p]Zoramieten tot bekeering te brengen en zoo-
velen als er bekeerd waren, werden uit hun land [q]gedreven;
doch zij hadden landen voor hunne inwoning in het [r]land
Jershon; en zij hebben wapenen opgenomen, om zich zelven,
hunne vrouwen, kinderen en landen te verdedigen.
15. Nu, Alma was bedroefd over de ongerechtigheden van
zijn volk; over de oorlogen, bloedbaden en twisten, welke
onder hen waren; en nadat hij het woord verkondigd had of

c, ziet *g*. Alma 27. *d*, Alma 27 : 26. *e*, ziet 2*j*. Alma 30. *f*, vers 6. *g*, Alma 27 : 26. *h*, ziet *l*. Mos. 4. *i*, ziet *j*. Alma 30. *j*, Alma 27 : 26. *k*, ziet *g*. Alma 27. *l*, ziet *c*. Alma 8. *m*, Alma 43, 44. *n*, Alma 31 : 7. *o*, ziet *h*. Omni 1. *p*, ziet 2*j*. Alma 30. *q*, vers 6. *r*, ziet *g*. Alma 27.

gezonden was om het woord te verkondigen aan al het volk in iedere stad, en ziende dat de harten van het volk begonnen te verharden en dat zij aanmerkingen begonnen te maken omreden de gestrengheid van het woord, was zijn hart zeer bedroefd.

16. Daarom liet hij zijne zonen te zamen komen, opdat hij aan een iegelijk hunner zijne boodschap mocht geven aangaande de dingen der gerechtigheid. En wij hebben een verslag van de geboden welke hij aan hen gegeven heeft, volgens zijn eigen verslag.

HOOFDSTUK 36.

De geboden van Alma aan zijnen zoon Helaman.

1. MIJN zoon, geeft gehoor aan mijne woorden; want ik zweer u dat in [a] zooverre gij de geboden Gods zult houden, gij voorspoedig zult zijn in het land.

2. Ik wensch, dat gij zult doen gelijk ik gedaan heb in het herinneren van de gevangenschap onzer vaderen; want zij waren in [b] slavernij en niemand konde hen verlossen tenzij het was de God van Abraham, Isaäk en Jakob; en hij verloste hen waarlijk uit hunne verzoekingen.

3. En nu o mijn zoon Helaman, ziet, gij zijt in uwe jeugd, en daarom verzoek ik u dat gij naar mijne woorden zult luisteren en van mij zult leeren; want ik weet dat wie ook zijn vertrouwen in God stelt, ondersteund zal worden in zijne verzoekingen en zijne moeiten en ellenden en zal [c] opgewekt worden ten laatsten dage.

4. En ik wensch niet dat gij denkt dat ik van mij zelven weet, niet van het tijdelijke maar van het geestelijke, niet door het vleeschelijk verstand maar door God.

5. Nu ziet, ik zeg u: Indien ik niet uit God [d] geboren was, ik zoude deze dingen niet geweten hebben; maar God heeft mij door den [e] mond van zijnen heiligen engel deze dingen bekend gemaakt; niet door eenige waardigheid van mij zelven.

6. Want ik ging rond met de [f] zonen van Mosiah zoekende de Kerk van God te verwoesten; doch ziet, God zond ons zijnen [g] heiligen engel om ons op den weg tegen te houden.

7. En ziet, hij sprak tot ons als het ware met de [h] stem des donders, en de geheele aarde beefde onder onze voeten, en wij vielen ter aarde want de vrees des Heeren was op ons gekomen.

8. En ziet, de stem zeide tot mij: Sta op. En ik [i] stond op en zag den engel.

---

a, ziet *h*. 2 Nep. 1. *b*, Mos. 23 : 23. 24 : 17—21. *c*, ziet *g*. Mos. 23. *d*, ziet *c*. Mos. 5. *e*, Mos. 27 : 11—17. *f*, Mos. 27 : 10. *g*, ziet *e*. *h*, Mos. 27 : 11. *i*, Mos. 27 : 13—15.

9. En hij zeide tot mij: Indien gij zelven [j] verwoest wilt
zijn, zoekt dan niet meer de Kerk van God te verwoesten.
10. En het geschiedde dat ik ter aarde [k] viel en het was
gedurende den tijd van [l] drie dagen en drie nachten dat ik
mijnen mond niet konde openen noch het gebruik had van
mijne beenen.
11. En de engel sprak meer dingen tot mij welke door
mijne broederen gehoord werden; maar ik hoorde ze niet,
want toen ik de woorden hoorde: Indien gij van u zelven
[m] verwoest wilt worden, zoekt dan niet meer de Kerk van
God te verwoesten, was ik met groote vrees en bewondering
geslagen, opdat ik misschien verwoest zoude worden zoodat ik
ter aarde viel en niets meer hoorde.
12. Doch ik werd gepijnigd door [n] eeuwige wroeging;
want mijne ziel was tot den hoogsten graad verontrust, en gemarteld door alle mijne zonden.
13. Ja, ik herinnerde mij al mijne zonden en ongerechtigheden waarvoor ik gefolterd werd met de pijnen der hel;
ja, ik zag dat ik tegen mijnen God gerebelleerd en zijne heilige
geboden niet gehouden had.
14. Ja, ik had velen zijner kinderen vermoord, of liever
hen weggeleid tot verwoesting; ja, ten laatste waren mijne
zonden zoo groot geweest dat de gedachte van in de tegenwoordigheid van mijnen God te komen mijne ziel folterde met
onuitsprekelijke angst.
15. Och, dacht ik, dat ik verbannen konde worden, en
dat zoowel ziel als lichaam uitgedoofd werd, opdat ik niet gebracht mocht worden, om in de tegenwoordigheid van mijnen
God te staan om voor mijne daden geoordeeld te worden.
16. En nu, gedurende [o] drie dagen en drie nachten werd
ik gefolterd door de pijnen eener verdoemde ziel.
17. En het geschiedde dat ik aldus door pijnen gefolterd
werd, terwijl ik verontrust werd door de gedachte aan mijne
vele zonden, ziet, ik herinnerde mij dat mijn vader tot het
volk had geprofeteerd aangaande de komst van Jezus Christus,
den Zoon van God, om voor de zonden der wereld te [p] verzoenen,
18. Nu, toen mijn geest door deze gedachte bezield werd,
riep ik in mijn hart: O Jezus, Gij Zoon van God, weest mij,
die vervuld is met gansch bittere gal en gebonden is met de
eeuwige [q] ketenen des doods, genadig!
19. En nu, ziet, toen ik dit dacht konde ik mij mijne
pijnen niet meer herinneren; ja, ik werd niet meer door de
gedachte aan mijne zonden verontrust.
20. En ach, wat vreugde en welk wondervol licht zag

---

j, Mos. 27 : 16. *k*, Mos. 27 : 18. *l*, vers 16. Mos. 27 : 19—23.
m, Mos. 27 : 16. *n*, ziet *m*. Jakob 6. *o*, vers 10. Mos. 27 : 19—23.
p, ziet *f*. 2 Nep. 2. *q*, ziet *p*. 2 Nep. 28.

ik; ja, mijne ziel was vervuld van vreugde, even zoo groot
als mijne pijnen waren.
21. Ja, mijn zoon, ik zeg u dat er niets zoo vreeselijk en
bitter was als mijne pijnen. En wederom zeg ik u, mijn zoon,
dat er aan den anderen kant niets zoo zoet en aangenaam kan
zijn als mijne vreugde.
22. Mij dunkt ik zag gelijk onze [r] Vader Lehi zag: God
zittende op zijnen troon, omringd door ontelbare menigten van
engelen in eene houding, alsof zij God lofzongen en prezen;
en mijne ziel verlangde daar te zijn.
23. Doch ziet, mijne beenderen herkregen hunne kracht
en ik stond op mijne voeten en maakte aan mijn volk bekend
dat ik uit God [t] geboren was.
24. En van dien tijd af, tot nu toe, heb ik zonder op-
houden gearbeid opdat ik zielen tot bekeering mocht brengen;
opdat ik hen mocht brengen om de [u] groote vreugde te smaken
welke ik smaakte; zoodat zij eveneens uit God [v] geboren
mochten worden en [w] vervuld mochten zijn van den Heili-
gen Geest.
25. En nu, ziet o mijn zoon, de Heere geeft mij buiten-
gewoon groote vreugde in de vrucht van mijnen arbeid.
26. Want omreden het woord hetwelk hij aan mij mede-
gedeeld had, zijn velen uit God [x] geboren geworden en hebben
gesmaakt wat ik gesmaakt heb; en hebben van aangezicht tot
aangezicht gezien, zooals ik gezien heb; daarom weten zij van
deze dingen, van welke ik gesproken heb, zooals ik weet; en
de kennis welke ik heb is van God.
27. En ik ben ondersteund geworden in beproevingen en
moeiten en in elke soort van ellende. God heeft mij verlost
uit de [y] gevangenis, uit de banden en uit den dood; en ik stel
mijn vertrouwen in hem en hij zal mij nog verlossen.
28. En ik weet dat hij mij ten laatsten dage zal [z] op-
wekken om met hem in heerlijkheid te wonen en voor eeuwig
zal ik hem prijzen, want hij heeft onze vaderen uit Egypte
geleid en de Egyptenaren verzwolgen in de Roode Zee; en hij
heeft zijn volk door zijne kracht in het beloofde land geleid
en van tijd tot tijd heeft hij hen uit slavernij en gevangenis
verlost.
29. En hij heeft eveneens onze vaderen uit het land van
Jeruzalem geleid en hen eveneens door zijne eeuwige kracht
uit slavernij en gevangenschap verlost van tijd tot tijd tot op
den tegenwoordigen tijd; en ik heb altijd hunne gevangen-

---

r, 1 Nep. 1 : 8, s, Mos. 27 : 23, t, ziet c. Mos 5. u, verzen 20—22. v, ziet c. Mos. 5. w, 1 Nep. 10 : 17—19. 2 Nep. 31 : 13, 14, 17, 18. 32 : 2, 5. Alma 31 : 36, 34 : 38. Hela 5 : 45. 3 Nep. 9 : 20. 11 : 35, 36. 12 : 1, 2. 18 : 37. 19 : 13, 14, 30. 4 Nep. 1 : 1. x, ziet c, Mos. 5. y, Alma 14 : 26—29. z, ziet p. Mos. 23

schap in mijne herinnering gehouden en gij moet die ook in uwe gedachte bewaren, zooals ik gedaan heb.

30. Doch ziet, mijn zoon, dit is niet alles; want gij moet weten gelijk ik weet dat gij voorspoedig zult zijn in het land in [2a] zooverre gij de geboden Gods zult houden; en dat gij uit zijne tegenwoordigheid afgehouwen zult worden, in zooverre gij zijne geboden niet zult houden: Nu, dit is volgens zijn woord.

HOOFDSTUK 37.

1. En nu, mijn zoon Helaman, ik gebied u dat gij de verslagen welke aan mij [a] toevertrouwd zijn zult nemen.

2. En ik gebied u eveneens, dat gij een verslag zult houden van dit volk zooals ik gedaan heb op de [b] platen van Nephi; en gij zult al deze dingen, welke ik gehouden heb, heilig bewaren zooals ik ze bewaard heb; want het is met een [c] wijs doel dat zij gehouden worden.

3. En deze platen van [d] geel koper welke deze graveeringen bevatten, welke de verslagen van de heilige schriften op zich hebben, welke het [e] geslachtsregister bevatten onzer voorouderen van af den beginne.

4. En ziet, het is door onze vaderen geprofeteerd geworden, dat zij gehouden en [f] overhandigd zouden worden van het eene geslacht aan het andere, en bewaard en onderhouden zouden worden door de hand des Heeren, totdat zij voort zouden gaan tot elke natie, geslacht, taal en volk, opdat zij van de verborgenheden daarin vervat zouden weten.

5. En nu, ziet, indien zij bewaard worden, zoo moeten zij hunne [g] schoonheid behouden, en zij zullen hun glans behouden evenals al de platen welke datgene bevatten wat Heilige Schrift is.

6. Nu, gij moogt veronderstellen dat dit dwaasheid in mij is, doch ziet, ik zeg u dat door kleine en dwaze dingen groote dingen zijn voortgebracht; en kleine middelen beschamen in vele gevallen de wijzen.

7. En de Heere God werkt middelijk om zijn groot en eeuwig doel voort te brengen; en door [h] zeer kleine middelen beschaamt de Heere de wijzen, en brengt hij de zaligheid van vele zielen.

8. En nu, het is tot hier toe wijsheid in God geweest, dat deze dingen bewaard zouden worden; want ziet, zij [i] ver-

---

2a, ziet *h*. 2 Nep. 1.

a, Mos. 28 : 20. *b*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *c*, verzen 12, 14, 18. Enos 1 : 13—18. Woorden van Mormon 1 : 6—11. *d*, ziet *a*. 1 Nep. 3. *e*, ziet *d*. 1 Nep. 5. *f*, 1 Nep. 5 : 16—19. *g*, 1 Nep. 5 : 19. *h*, Leer en Ver. 64 : 33. *i*, Mos. 1 : 3—5.

meerderen de gedachten van dit volk en overtuigen velen van de dwaling hunner wegen, en brengen hen tot eene kennis van hunnen God tot de zaligheid hunner zielen.

9. Ja, ik zeg u, ware het niet voor deze dingen welke deze verslagen bevatten welke op deze platen zijn, Ammon en zijne broederen [j] konden zoovele duizenden der Lamanieten niet overtuigd hebben van de onjuiste overlevering hunner vaderen; ja, deze geschriften en hunne woorden brachten hen tot bekeering; dat is, zij brachten hen tot de kennis van den Heere, hunnen God en tot blijdschap in Jezus Christus, hunnen Verlosser.

10. En wie weet of zij niet de middelen zullen zijn om vele duizenden hunner te brengen, ja en vele duizenden onzer hardnekkige broederen de Nephieten, wier harten nu in zonden en ongerechtigheden verharden, tot de kennis van hunnen Verlosser?

11. Nu, deze verborgenheden zijn mij nog niet ten volle bekend gemaakt; daarom zal ik vertrouwen.

12. En het zij voldoende, als ik alleen zeg dat zij bewaard zijn met een [k] wijs doel, welk doel aan God bekend is, want over alle zijne werken raadpleegt hij in wijsheid, en zijne paden [l] zijn recht en zijn weg [m] is eeuwig rond.

13. O herinnert, herinnert u, mijn zoon Helaman, hoe nauwkeurig de geboden Gods zijn. En hij zeide: [n] Indien gij zijne geboden zult houden zoo zult gij voorspoedig zijn in het land; maar indien gij zijne geboden niet bewaart, zoo zult gij afgesneden worden van zijne tegenwoordigheid.

14. En nu, herinnert u mijn zoon, dat God u deze dingen heeft toevertrouwd, welke heilig zijn, welke hij heilig gehouden heeft, en welke hij alzoo zal onderhouden en [o] bewaren voor een wijs doel in hem opdat hij zijne kracht aan toekomende geslachten mag bewijzen.

15. En nu ziet, ik zeg u door den Geest der profetie dat indien gij de geboden van God overtreedt, zullen deze dingen welke heilig zijn, van u weggenomen worden door de kracht Gods, en gij zult aan Satan overgeleverd worden, opdat hij u als het kaf voor den wind mag verdrijven.

16. Doch indien gij de geboden Gods onderhoudt, en met deze heilige dingen doet volgens hetgeen de Heer u geboden heeft (want gij moet den Heere aanroepen voor alles wat gij er ook mede moet doen) ziet, geene kracht van aarde of hel kan ze van u nemen; want God is machtig om al zijne woorden te vervullen.

17. Want hij zal al zijne beloften welke hij aan u gemaakt heeft vervullen, evenals hij al de beloften welke hij aan onze vaderen maakte vervuld heeft.

---

j, Alma 18 : 36. 22 : 12, 13. *k*, ziet *c*. *l*, ziet 2*a*. 2 Nep. 9. *m*, 1 Nep. 10 : 19. Alma 7 : 20. *n*, ziet *h*. 2 Nep. 1. *o*, vers 2, 12, 18, ziet *c*.

18. Want hij beloofde hun, dat hij deze dingen voor een wijs doel in hem zoude bewaren, opdat hij zijne kracht aan [p] toekomende geslachten mocht bewijzen.

19. En nu, ziet één doel heeft hij vervuld; ja, tot de herstelling van [q] vele duizenden der Lamanieten tot de kennis der waarheid; en hij heeft zijne kracht in hen getoond en hij zal zijne kracht in hen bewijzen tot [r] toekomende geslachten; daarom zullen zij bewaard worden.

20. Daarom gebied ik u, mijnen zoon Helaman, dat gij naarstig zijt in het vervullen van al mijne woorden, en dat gij naarstig zijt in het houden der geboden Gods, zooals zij geschreven zijn.

21. En nu wil ik tot u spreken, aangaande de [s] vier en twintig platen, dat gij ze bewaart, opdat de verborgenheden en de werken der duisternis, en hunne [t] geheime werken of de geheime werken van dat volk, hetwelk verwoest is geworden, aan dit volk geopenbaard moge worden, ja, al hunne moorden en plunderingen, hunne diefstallen en alle hunne goddeloosheden en gruwelen aan dit volk geopenbaard mogen worden; en dat gij deze [u] wegwijzers bewaart.

22. Want ziet, de Heere zag dat zijn volk in duisternis begon te werken; ja, dat zij in het [v] geheim moorden en gruwelen pleegden; daarom zeide de Heere: Indien zij niet bekeeren zullen zij [w] verwoest worden van het aangezicht des aardrijks.

23. En de Heere zeide: Ik wil voor mijnen knecht Gazelem eenen [x] steen bereiden welke in duisternis als licht zal schijnen, opdat ik aan mijn volk moge toonen wie mij dienen; opdat ik aan hen de werken hunner broederen mag toonen; ja, hunne [y] geheime en duistere werken en hunne goddeloosheden en gruwelen.

24. En nu, mijn zoon, deze [z] wegwijzers waren bereid opdat het woord van God vervuld mocht worden, hetwelk spreekt, zeggende:

25. Ik zal uit de duisternis aan het licht brengen al hunne [2a] geheime werken en hunne gruwelen; en tenzij zij bekeeren, zoo zal ik hen van de aarde [2b] verdelgen en zal ik hunne geheimen en gruwelen in het licht brengen aan iedere natie die hierna het land zal bezitten.

26. En nu, mijn zoon, wij zien dat zij zich niet bekeeren; daarom zijn [2c] zij verwoest geworden en is tot dusverre het woord Gods vervuld geworden; hunne verborgen gruwelen zijn uit de duisternis gebracht en aan ons bekend [2d] gemaakt.

27. En nu, mijn zoon, ik gebied u dat gij al hunne eeden

---

p, vers 19. *q*, Alma 23 : 5—13. *r*, vers 18. *s*, ziet *k*. Mos. 8. *t*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *u*, vers 23—26, ziet *n*. Mos. 8. *v*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *w*, ziet *j*. Mos. 8. *x*, ziet *n*. Mos. 8. *y*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *z*, ziet *n*. Mos. 8. 2*a*, ziet *i*. 2 Nep. 10. 2*b*, ziet *j*. Mos. 8. 2*c*, De Jaredieten, ziet *j*. Mos. 8. 2*d*, ziet *i*. 2 Nep. 10.

en hunne verbonden, en hunne overeenstemmingen in hunne
geheime gruwelen en al de teekenen en wonderen van dit volk
zult onthouden, opdat zij ze niet weten, opdat zij op geenerlei
wijze in duisternis vallen en verwoest worden.
28. Want ziet, daar rust een vloek op dit geheele land,
dat verwoesting zal komen over alle de werkers der duisternis,
volgens de kracht Gods, wanneer zij vol rijp zijn; daarom verlang ik dat dit volk niet verwoest worde.
29. Daarom zult gij deze geheime plannen van hunne
eeden, en hunne verbonden van dit volk houden, en alleen
hunne goddeloosheden en hunne moorden en gruwelen zult gij
aan hen bekend maken en gij zult hun leeren alle zulke goddeloosheden, gruwelen en moorden te verachten; en gij zult hun
eveneens leeren dat dit volk verwoest was omreden hunne
goddeloosheden, gruwelen en moorden.
30. Want ziet, zij vermoordden alle de profeten des Heeren, die onder hen kwamen om hun hunne ongerechtigheden
te openbaren: en het bloed dergenen, die zij vermoord hebben
roept tot den Heere hunnen God om wraak over hen, die hunne
moordenaren zijn; en aldus komen de oordeelen Gods over de
werkers der duisternis en der geheime vereenigingen.
31. Ja, [2e] vervloekt zij het land voor eeuwig en eeuwig
voor die werkers der duisternis en der geheime vereenigingen;
ja, tot verwoesting, tenzij zij zich bekeeren voor dat zij ten volle
rijp zijn.
32. En nu, mijn zoon, herinnert u de woorden welke ik
tot u gesproken heb; vertrouw deze geheime plannen niet aan
dit volk toe, doch leert hun eene eeuwige haat te hebben tegen
zonde en ongerechtigheid.
33. Predikt tot hen bekeering en geloof aan den Heere
Jezus Christus; leert hun zich zelven te vernederen en nederig
en kinderlijk van harte te zijn; leert hun elke verleiding van
den duivel te wederstaan, met hun geloof in den Heere Jezus
Christus.
34. Leert hun nimmer moede te zijn van goede werken,
maar nederig en kinderlijk van harte; want dezulken zullen
rust vinden voor hunne zielen.
35. Och, herinnert u mijn zoon en leert wijsheid in uwe
jeugd; ja, leert reeds in uwe jeugd de geboden van God te
houden.
36. Ja, [2f] roept tot God voor al uwe benoodigdheden; laat
al uwe werken tot den Heere zijn; en waar gij ook gaat, laat
het in den Heere zijn; laat uwe gedachten op den Heere gevestigd zijn; laat de toegenegenheden uws harten voor eeuwig
op den Heere gevestigd zijn.
37. Raadpleegt den Heer in al uwe werken; en hij zal u
tot het goede leiden; wanneer gij des nachts ter neder ligt, ligt

---

2e, vers 28. Alma 45 : 16. 2f, ziet e. 2 Nep. 32.

neder tot den Heere, opdat Hij over u mag waken in uwen slaap, en wanneer gij in den morgen opstaat, laat uw hart vol dankbaarheid tot God zijn; en zoo gij deze dingen doet, zult gij ten laatsten dage [2g] opgewekt worden.

38. En nu, mijn zoon, ik heb iets te zeggen aangaande het voorwerp dat onze vaderen een [2h] bal of leider noemden; want onze vaderen noemden het Liahona, hetwelk vertaald zijnde beteekent een kompas; en de Heere heeft het bereid.

39. En ziet, niemand kan iets bewerken gelijk deze wijze van bewerking. En ziet, het was bereid om onzen vaderen den weg te wijzen welken zij in de wildernis zouden volgen.

40. En het werkte bij hen volgens hun geloof in God; daarom, indien zij geloof hadden, dat God deze spindels of naalden konde doen draaien en aanduiden welken weg zij zouden gaan; ziet, zoo geschiedde het; daarom hadden zij dag aan dag dit wonder en vele andere door de kracht Gods.

41. Niettemin, toonde deze wonderen door op zulke kleine of nietige wijzen te werken hunne vele wonderbare werken. Waren zij traag en verzuimden zij hun geloof en naarstigheid dan hielden die wonderlijke werken op en zij gingen niet vooruit op hunne reizen.

42. Daarom vertoefden zij in de wildernis of volgden zij niet de juiste richting en werden zij bezocht met honger en dorst, tengevolge hunner overtredingen.

43. En nu, mijn zoon, ik wensch dat gij zoudt verstaan dat deze dingen niet zonder eene schaduw zijn; want als onze vaderen traag waren om gehoor te geven aan deze kompas, (nu deze dingen waren tijdelijk) waren zij niet voorspoedig; zoo is het ook met de dingen, die geestelijk zijn.

44. Want ziet, het is even zoo gemakkelijk, om gehoor te geven aan de woorden van Christus, welke u den [2i] rechten weg aanwijzen tot eeuwig geluk, als het voor onze vaderen was om te luisteren naar deze kompas welke hun den rechten weg aanwees naar het beloofde land.

45. En nu zeg ik u: Is er niet eene gelijkenis in dit ding? Want zoo zeker als deze [2j] leidsman onze vaderen tot het [2k] beloofde land bracht door haren weg te volgen, zoo zeker zullen de woorden van Christus, zoo wij hunnen weg volgen, ons buiten den sluier van verdriet en moeite dragen in een beter land van belofte.

46. O, mijn zoon, laat ons niet traag zijn door de gemakkelijkheid van den weg; want zoo was het met onze vaderen: want zoo was het voor hen bereid dat zij mochten leven indien zij wilden zien; evenzoo is het met ons. De weg is bereid; en zoo wij willen zien mogen wij voor eeuwig leven,

47. En nu, mijn zoon, ziet dat gij zorg draagt voor deze

2*g*, ziet *p*. Mos. 23. 2*h*, ziet *d*. 1 Nep. 16. 2*i*, ziet 2*a*. 2 Nep. 9. 2*j*, vers 38. ziet *d*. 1 Nep. 16. 2*k*, ziet *a*. 1 Nep. 2.

heilige dingen; ziet dat gij tot God opziet en leeft. Gaat tot dit volk en verkondigt het woord en zijt nederig. Mijn zoon, vaartwel!

HOOFDSTUK 38.

De geboden van Alma aan zijnen zoon Shiblon.

1. NU mijn zoon luister naar mijne woorden; want ik zeg u, gelijk ik aan Helaman gezegd heb, dat [a] inzooverre gij de geboden van God zult houden, gij voorspoedig zult zijn in het land; en inzooverre gij de geboden Gods niet zult houden, zult gij uit zijne tegenwoordigheid geworpen worden.

2. En nu, mijn zoon, ik geloof dat ik groote vreugde van u zal hebben, omreden uwe standvastigheid en getrouwheid aan God; want daar gij in uwe jeugd begonnen zijt tot den Heere God op te zien, zoo hoop ik dat gij wilt voortgaan in het onderhouden zijner geboden; want gezegend is hij die [b] volhardt tot het einde.

3. Ik zeg u, mijn zoon, dat ik alreeds groote vreugde van u geniet, tengevolge uwer getrouwheid, uwe naarstigheid, uw geduld en uwe lankmoedigheid onder het volk der [c] Zoramieten.

4. Want ik weet dat gij in ketenen waart gebonden; en ik weet ook dat gij gesteenigd zijt om het woord, en gij hebt alle deze dingen met geduld verdragen omdat de Heere met u was; en nu, gij weet dat de Heere u verlost heeft.

5. En nu, mijn zoon Shiblon, ik wensch dat gij u zoudt herinneren dat wanneer gij uw vertrouwen in God stelt, gij uit uwe beproevingen, moeiten en ellenden verlost en ten laatsten dage [d] opgewekt zult worden.

6. En nu, mijn zoon, ik wensch dat gij niet zoudt denken dat ik deze dingen van mijzelven weet, maar dat het de Geest Gods is, welke in mij is, die deze dingen aan mij bekend maakt; want indien ik niet uit God [e] geboren was, zoude ik deze dingen niet geweten hebben.

7. Doch ziet, de Heere in zijne groote barmhartigheid zond zijnen engel tot mij om mij te verkondigen dat ik moest ophouden met het werk der verwoesting onder zijn volk; en ik heb van aangezicht tot aangezicht eenen engel [f] gezien, en hij sprak tot mij, en zijne stem was het geluid van den donder gelijk, terwijl zij de geheele aarde deed schudden.

8. En het geschiedde dat ik [g] drie dagen en drie nachten

---

a, ziet *h.* 2 Nep. 1. *b*, ziet *h.* 2 Nep. 31, *c*, ziet 2*i*. Alma 30. *d*, *ziet p.* Mos. 23. *e*, ziet *c.* Mos. 5. *f.* Mos. 27 : 11—17. *g*, Mos. *27 : 19—23.* Alma 36 : 10, 16.

in de bitterste pijnen en wroeging der ziel doorbracht, en nimmer ontving ik eene vergeving van mijne zonden, voordat ik tot den Heere Jezus Christus riep om barmhartigheid. Doch ziet, ik riep tot hem en vond vrede voor mijne ziel.

9. En nu, mijn zoon, ik heb u dit verteld opdat gij wijsheid moogt leeren, opdat gij van mij moogt leeren dat er [h] geen anderen weg of geen ander middel is waardoor de mensch kan zalig worden, dan alleen in en door Christus. Ziet, hij [i] is het leven en het licht der wereld. Ziet, hij is het woord der waarheid en der gerechtigheid.

10. En nu, daar gij begonnen zijt het woord te prediken, zoo wensch ik ook dat gij zult voortgaan te leeren; en ik wensch dat gij ijverig en matig zijt in alle dingen.

11. Wacht u, dat gij niet opgeblazen wordt tot hoogmoed; ziet dat gij niet in uwe eigene wijsheid roemt, noch in uwe groote kracht.

12. Gebruikt vrijmoedigheid doch geen geweld, en tracht al uwe lusten te beteugelen, opdat gij vervuld moogt zijn met liefde; tracht u terug te houden van ijdelheid.

13. Bidt niet gelijk de [j] Zoramieten doen; want gij hebt gezien dat zij bidden om door de menschen geëerd en geprezen te worden om hunne wijsheid.

14. Zeg niet: o God, ik dank u, dat wij beter zijn dan onze broederen, doch zegt liever: O Heere, vergeeft mij mijne onwaardigheid, en herinnert u mijne broederen in uwe barmhartigheid; ja, erken uwe onwaardigheid ten allen tijde voor God.

15. En moge de Heere uwe ziel zegenen en u ten laatsten dage in zijn Koninkrijk ontvangen om in vrede neder te zitten. Nu, mijn zoon, gaat en leert het woord aan dit volk. Weest oprecht, mijn zoon! Vaartwel!

HOOFDSTUK 39.

De geboden van Alma aan zijnen zoon Corianton.

1. EN NU, mijn zoon, ik heb een weinig meer tot u te zeggen dan ik tot uwen broeder gezegd heb. Want ziet, hebt gij de standvastigheid van uwen broeder niet opgemerkt, zijne getrouwheid en zijne naarstigheid in het houden der geboden Gods? Ziet, hij heeft u een goed voorbeeld gegeven.

2. Want gij hebt niet zooveel gehoor gegeven aan mijne woorden, als uw broeder onder het volk der [a] Zoramieten. Nu, dit is wat ik tegen u heb; gij gingt voort met te roemen in uwe kracht en uwe wijsheid.

---

h, ziet *d*. Mos. 5. *i*, ziet *m*. Mos. 16. *j*, ziet 2*j*. Alma 30.

a, ziet 2*j*. Alma 30.

3. En dit is niet alles mijn zoon, Gij deedt hetgeen mij zeer verdrietig was; want gij verliet de bediening en gingt voort in het land Siron op de grenzen van het land der Lamanieten, naar de hoer Isabella.

4. Ja, zij heeft de harten van velen gestolen; doch dit was geene verontschuldiging voor u, mijn zoon. Gij zoudt de bediening, die u toevertrouwd was geworden gevolgd hebben.

5. Weet gij niet, mijn zoon, dat deze dingen een gruwel zijn in de oogen des Heeren; ja, de [b] gruwelijkste van alle zonden, uitgezonderd het vergieten van onschuldig bloed of verloochening des Heiligen Geestes?

6. Want ziet, indien gij den Heiligen Geest verloochent, wanneer het eens plaats in u gehad heeft, en gij weet dat gij dien verloochent, ziet, dat is eene [c] onvergeeflijke zonde; en voor hem die moordt [d] tegen het licht en de kennis van God, zal het niet gemakkelijk zijn eene vergeving te verkrijgen; ja, ik zeg u mijn zoon dat het niet gemakkelijk voor hem is eene vergeving te erlangen.

7. En nu, mijn zoon, ik wenschte voor God, dat gij niet schuldig geweest waart aan zulk eene groote misdaad. Ik zoude uwe misdaden niet aanhalen om uwe ziel te verontrusten, indien het niet voor uw nut ware.

8. Doch ziet, gij kunt uwe misdaden voor God niet verbergen; en zoo gij u niet bekeert zullen zij ten laatsten dage als eene getuigenis tegen u staan.

9. Nu, mijn zoon, ik wensch dat gij u zoudt bekeeren en uwe zonden zoudt nalaten, en niet meer handelt volgens de lusten uwer oogen; maar u zelven [e] kruisigt in al deze dingen; want indien gij dit niet doet kunt gij op geene wijze het Koninkrijk Gods beërven. O herinnert u en neemt het op u om u zelven in deze dingen te kruisigen.

10. En ik gebied u, op u te nemen uwe oudere broeders te raadplegen in al uwe ondernemingen; want ziet, gij zijt in uwe jeugd, en het is noodig voor u door uwe broeders geleid te worden. En geeft gehoor aan hunnen raad.

11. Sta niet toe om u zelven te laten verleiden door eenig ijdel of dwaas ding. Sta niet toe dat de duivel uw hart wederom wegleidt tot die [f] goddelooze hoeren. Ziet, o mijn zoon, welke groote ongerechtigheid gij over de Zoramieten gebracht hebt; want toen zij uw gedrag zagen wilden zij in mijne woorden niet gelooven.

12. En nu, de Geest des Heeren zegt tot mij: Gebied uwen kinderen om goed te doen, opdat zij niet de harten van veel volk wegleiden tot verwoesting; daarom gebied ik u, mijn zoon, in de vreeze Gods, dat gij u bekeert van uwe ongerechtigheden.

---

b, vers 7, 11. ziet 1. 2 Nep. 28. *c*, Moro 8 : 28. *d*, vers 5.
e, 3 Nep. 12 : 30. *f*, vers 3, 7—9.

13. Dat gij u tot den Heere keert met geheel uw ver-
and, macht en sterkte; dat gij de harten niet meer wegleidt
n goddeloosheden te doen, maar keert liever wederom tot hen,
ı erken uwe fouten, en onthoudt u van dat kwaad hetwelk
j bedreven hebt.
14. Zoekt niet naar rijkdommen noch naar de ijdele din-
n dezer wereld, want ziet, gij kunt ze niet met u mededragen.
15. En nu, mijn zoon, ik wensch een weinig tot u te spre-
n aangaande de komst van Christus; ziet, ik zeg u, dat hij
t is die zekerlijk komen zal om de zonden der wereld weg
nemen; ja, hij komt om de blijde boodschap der zaligheid
n zijn volk te verkondigen.
16. En nu, mijn zoon, dit was de bediening tot dewelke
j geroepen waart om deze boodschappen aan dit volk te ver-
ondigen, om hunne geesten toe te bereiden of liever, dat de
ligheid tot hen mocht komen, opdat zij de geesten hunner
inderen zouden toebereiden om het woord te hooren ten tijde
an zijne komst.
17. En nu, ik zal uw verstand een weinig verlichten over
it onderwerp. Ziet, gij zijt verwonderd waarom deze dingen
oolang van te voren bekend gemaakt zijn geworden. Ziet, ik
raag u: Is eene ziel in dezen tijd niet van evenveel waarde
oor God, als ten tijde van zijne komst?
18. Is het niet even zoo noodig dat het plan der verlos-
ing aan dit volk bekend gemaakt wordt, zoowel als aan hunne
inderen?
19. Is het niet even gemakkelijk voor den Heere om op
ezen tijd zijnen engel te [g] zenden om deze blijde boodschap
an ons te verkondigen, als aan onze kinderen of als na den
ijd zijner komst?

HOOFDSTUK 40.

1. NU, mijn zoon, een weinig meer wil ik tot u spreken;
want ik begrijp dat uw geest verontrust is aangaande de [a] op-
standing der dooden.
2. Ziet, ik zeg u, dat er geene opstanding is, of ik wil
zeggen in andere woorden dat [b] deze sterfelijkheid geene onster-
felijkheid, deze verdorvenheid geene onverdorvenheid aandoet,
tot na de komst van Christus.
3. Ziet, hij brengt de opstanding der dooden voort. Doch
ziet, mijn zoon, de opstanding is nog niet. Nu, ik ontsluier u
eene verborgenheid; niettemin er zijn vele verborgenheden welke

---

g. 2 Mos. 3 : 2—27. 27 : 11—17. Alma 11 : 31. 13 : 24.

a, ziet d. 2 Nep. 2. b, Mos. 16 : 10. ziet d. 2 Nep. 2. Alzoo 5
m. 2 Nep. 9.

bewaard zijn; die niemand weet dan God alleen. Maar ik toon u een ding, hetwelk ik naarstig van God verzocht heb om het te mogen weten; dat is aangaande de opstanding.

4. Ziet, daar is een tijd vastgesteld, waarop allen uit den doode zullen voortkomen. Nu, wanneer deze tijd komt, weet niemand; maar God weet den tijd welke daarvoor vastgesteld is.

5. Nu, hetzij een eerste, tweede of derde tijd zal zijn, dat de menschen uit den doode zullen voortkomen, komt er niet op aan; want God weet al deze dingen; en het is mij voldoende dit te weten, dat een tijd vastgesteld is dat allen uit den doode zullen opstaan.

6. Nu, daar moet een tijd zijn tusschen den tijd des doods en den tijd der opstanding.

7. En nu, ik zoude vragen wat er van de zielen der menschen komt van af den tijd des doods tot aan den tijd welke vastgesteld is voor de opstanding?

8. Nu, of er meer dan één tijd vastgesteld is voor den mensch om op te staan, doet niets ter zake; want allen sterven niet op denzelfden tijd; en dit doet niets ter zake; alles is als één dag bij God; en tijd is alleen toegemeten aan den mensch.

9. Daarom is voor de menschen een tijd vastgesteld, waarop zij uit de dooden zullen opstaan; en daar is een tijd tusschen den tijd des doods en der opstanding. En nu aangaande dit tijdsverloop. Wat er met de zielen der menschen geschiedt, is de zaak, welke ik naarstiglijk van den Heere God verzocht heb te weten; en dit is de zaak welke ik weet.

10. En wanneer de tijd komt dat allen zullen opstaan, dan zullen zij weten dat God al de tijden welke voor den mensch vastgesteld zijn, weet.

11. Nu aangaande den toestand der ziel tusschen den dood en de opstanding. Ziet, het is mij door eenen engel bekend gemaakt dat de geesten van alle menschen zoodra zij van dit sterfelijk lichaam verwijderd of gescheiden zijn; ja, de geesten van [c] alle menschen hetzij goeden of kwaden, worden opgenomen tot dien God, die hun het leven gegeven heeft.

12. En dan zal het geschieden dat de geesten dergenen, die rechtvaardig zijn, ontvangen worden in eenen staat van geluk, welke [d] «Paradijs» genoemd wordt; in een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij zullen rusten van alle hunne moeiten, zorgen, bekommeringen, enz.

13. En dan zal het geschieden dat de zielen der goddeloozen; ja, die boos zijn, want ziet, zij hebben part noch deel aan den Geest des Heeren, want ziet, zij verkozen de booze werken boven de goede; daarom [e] kwam de Geest des duivels in hen en nam hun huis in bezit; en dezen zullen uitgeworpen

---

c, verzen 15, 17. Pred. 12 : 7. *d*, ziet *i*. 2 Nep. 9. *e*, ziet *i*. 2 *Nep*. 9.

worden in de donkere duisternis, [f] daar weening en knarsing der tanden zal zijn; en dit tengevolge hunner boosheid, gevangen genomen zijnde door den wil des duivels.

14. Nu, dit is de staat van de zielen der goddeloozen; ja, in [g] donkerheid en eenen verschrikkelijken en vreeselijken staat, wachtende op de vurige grimmigheid van den toorn Gods over hen; aldus verblijven zij in dezen staat, zoowel als de rechtvaardigen in het [h] «Paradijs» tot den tijd hunner opstanding.

15. Nu, daar zijn sommigen, die meenen dat deze staat van geluk en deze staat van ellende der ziel vóór de opstanding eene eerste opstanding is; ja, ik beken dat het eene opstanding genoemd kan worden, het [i] verrijzen van den geest of der ziel, en hunne overlevering tot geluk of ellende, volgens de woorden, welke gesproken zijn geworden.

16. En wederom, ziet, het is gezegd geworden, dat er eene [j] eerste opstanding is; eene opstanding van alle degenen, die geweest zijn, op 't oogenblik zijn of zullen zijn tot de opstanding van Christus uit den doode.

17. Nu, wij veronderstellen niet dat deze eerste opstanding waarvan gesproken is op deze wijze, de opstanding [k] der zielen en hunne overlevering aan geluk of ellende kan zijn. Gij kunt niet veronderstellen dat dit de beteekenis is.

18. Ziet, ik zeg u: Neen, maar het beteekent de [l] hereeniging van de ziel met het lichaam dergenen, die gestorven zijn, [m] van af de dagen van Adam tot de opstanding van Christus.

19. Nu, of de zielen en de lichamen dergenen waarvan gesproken is geworden, allen tegelijk hereenigd zullen worden, de goddeloozen zoowel als de rechtvaardigen, zeg ik niet; laat het genoeg zijn, dat ik zeg dat zij allen zullen voortkomen, of met andere woorden, hunne opstanding geschiedt [n] voor de opstanding dergenen, die na de opstanding van Christus sterven.

20. Nu, mijn zoon, ik zeg niet dat hunne opstanding te gelijk geschiedt met de opstanding van Christus, doch ziet, ik geef het als mijne meening dat de zielen en de lichamen der rechtvaardigen zijn [o] hereenigd met de opstanding van Christus en zijne opname in den Hemel.

21. Maar, of het met zijne opstanding, of later is, zeg ik niet; maar dat zeg ik, dat er een [p] tijd is tusschen den dood en de opstanding van het lichaam; en een staat der ziel in geluk of in ellende tot den tijd welke door God vastgesteld is, dat de dooden zullen voortkomen, en ziel en lichaam vereenigd

---

f Mos. 16 : 2. ziet *k*. 1 Nep. 15. *g*, vers 13. *h*, ziet *r*. 2 Nep. 9. *i*, ziet *c*. *j*, ziet *g*. Jakob 4. *k*, ziet *c*. *l*, ziet *d*. 2 Nep. 2. *m*, verzen 19, 20. *n*, verzen 16, 18, 20. *o*, ziet *g*, Jakob 4. p, verzen 6, 9, *11–15*.

worden om voor God te staan en geoordeeld te worden naar hunne werken.

22. Dit brengt de herstelling van die dingen van de welke gesproken is geworden door de monden der profeten.

23. De [q] ziel zal geheel hersteld worden tot het lichaam; en het lichaam tot de ziel; ja, ieder been en gewricht zal hersteld worden tot zijn lichaam; zelfs een haar van het hoofd zal niet verloren zijn; maar alle dingen zullen tot hunne eigene en volmaakte gedaante hersteld worden.

24. En nu, mijn zoon, dit is de herstelling, waarvan gesproken is geworden door de profeten.

25. En dan zullen de rechtvaardigen blinken in het Koninkrijk Gods.

26. Maar ziet, een vreeselijke [r] dood komt over de goddeloozen; want zij sterven in betrekking tot de dingen der gerechtigheid; want zij zijn onrein; en [s] niets, wat onrein is, kan het Koninkrijk Gods beërven; maar zij zijn uitgeworpen en overgegeven om van de vruchten van hunnen arbeid of van hunne werken te nemen, welke boos zijn geweest; en zij drinken den droesem van eenen bitteren beker.

HOOFDSTUK 41.

1. EN nu, mijn zoon, ik heb een weinig te zeggen aangaande de herstelling waarvan gesproken is geworden; want ziet, sommigen hebben de Schriften verdraaid, en zijn verre afgedwaald omreden deze zaak. En ik weet dat uw verstand eveneens gejaagd is geweest ten opzichte van dit onderwerp. Doch ziet, ik zal het u uitleggen.

2. Ik zeg u, mijn zoon, dat het plan der herstelling eene vereischte is van de rechtvaardigheid Gods; want het is noodig dat alle dingen hersteld zouden worden tot hunne eerste orde; ziet, het is noodig en recht volgens de kracht en opstanding van Christus, [a] dat de ziel van den mensch tot het lichaam hersteld zoude worden, en dat ieder gedeelte van het lichaam op zijne plaats hersteld worde.

3. En het is eene vereischte van de rechtvaardigheid van God, dat de mensch geoordeeld wordt naar zijne werken; en [b] zoo zijne werken in dit leven goed, en de verlangens zijns harten oprecht waren, zal hij ten laatsten dage hersteld worden tot datgene wat goed is.

4. En [c] zoo zijne werken slecht waren, zullen zij hem voor

---

q. Alma 11 : 41—45. 41 : 2. ziet *d*, 2 Nep. 2. *r*, ziet *q*, Alma 12. *s*, Alma 11 : 37.

a, ziet *q*. Alma 40. *b*, verzen 6, 7, 14. *c*, verzen 10—13, 15.

kwaad hersteld worden; daarom zullen alle dingen tot hunne eigene orde hersteld worden; alles tot zijn natuurlijk geraamte; sterfelijkheid [d] verrezen tot onsterfelijkheid, verdorvenheid tot onverdorvenheid, verrezen tot eindeloos geluk om het Koninkrijk van God te beërven of tot eindelooze ellende om het Koninkrijk des duivels te beërven; de eene aan de eene, en de andere aan de andere zijde.

5. De eene opgewekt tot [f] geluk volgens zijne verlangens naar geluk, of goed volgens zijne verlangens naar goed; en de andere tot het [g] kwade volgens zijne verlangens naar kwaad; want daar hij den ganschen dag verlangd had het kwade te doen, zoo zal hij alzoo zijne belooning van het kwaad hebben, wanneer de nacht komt.

6. En zoo is het aan de andere kant. Indien hij zich van zijne zonden bekeerd heeft en [h] de rechtvaardigheid verlangde tot het einde zijner dagen, zoo zal hij alzoo beloond worden tot rechtvaardigheid.

7. Dezen zijn degenen, die door den Heere verlost zijn; ja, dezen zijn degenen die uitgenomen, die verlost zijn uit dien [i] eindeloozen nacht der duisternis; en aldus staan of vallen zij, want ziet, zij zijn hunne eigen rechters; hetzij om goed of om kwaad te doen.

8. Nu, de bevelen van God zijn [j] onveranderlijk; daarom is de weg bereid, zoodat ieder die wil, daarin mag wandelen en zalig kan worden.

9. En nu, ziet mijn zoon, waag u niet meer aan eene ergenis tegen uwen God ten opzichte van die leerstukken, zooals gij tot hiertoe gewaagd hebt om zonden te bedrijven.

10. Veronderstelt niet, omdat het gesproken is aangaande de herstelling, dat gij uit zonden tot geluk hersteld zult worden. Ziet, ik zeg u, dat goddeloosheid [k] nimmer geluk was.

11. En nu, mijn zoon, alle menschen die in eenen natuurlijken staat zijn, of ik wil zeggen, in eenen wellustigen staat, zijn in eene gansch bittere gal en in de banden der ongerechtigheid; zij zijn zonder God in de wereld en zij hebben gehandeld in tegenoverstelling van de natuur van God; daarom is hun staat in [l] tegenoverstelling van dien van geluk.

12. En nu ziet, is de beteekenis van het woord herstelling om iets van eenen natuurlijken staat te brengen, en in eenen onnatuurlijken staat te plaatsen, of om het in eenen staat te plaatsen in tegenoverstelling van zijne natuur?

13. O, mijn zoon, dit is zoo niet; maar de beteekenis van het woord [m] herstelling is: wederom te brengen kwaad voor kwaad, wellust voor wellust, duivel voor duivel, [n] goed voor datgene wat goed is, rechtvaardigheid voor dat wat rechtvaar-

---

d, Mos. 16 : 10. ziet *d*. 2 Nep. 2. *e*, ziet *m*. Jakob 6. *f*. ziet *b*. *g*. ziet *c*. *h*, ziet *b*. *i*, ziet *m*. Jakob 6. *j*, Mormon 9 : 19. *k*, verzen 11, 12. *l*, verzen 10, 12. *m*, ziet c. *n*, ziet b.

digheid is, recht voor datgene wat recht is; barmhartigheid voor datgene hetwelk barmhartigheid is.

14. Daarom, mijn zoon, tracht barmhartig te zijn jegens uwe broederen; handelt recht, oordeelt rechtvaardig en doet voortdurend goed; en indien gij al deze dingen doet, zult gij uwe belooning ontvangen; ja, gij zult wederom barmhartigheid aan u hersteld hebben; gij zult wederom gerechtigheid aan u hersteld hebben; gij zult wederom een rechtvaardig oordeel aan u hersteld hebben; en gij zult wederom goed aan u beloond hebben.

15. Want, datgene wat gij uitzendt, zal wederom tot u komen; daarom het woord herstelling verdoemt den zondaar [o] meer, en rechtvaardigt hem in geenen deele.

HOOFDSTUK 42.

1. EN nu, mijn zoon, ik bemerk dat er een weinig meer is dat uw verstand verontrust; hetwelk gij niet kunt verstaan; namelijk de rechtvaardigheid Gods in de straf van den zondaar; want gij tracht te veronderstellen dat het eene onrechtvaardigheid is om den zondaar tot eenen staat van ellende over te geven.

2. Nu ziet, mijn zoon, ik wil u deze zaak uitleggen; want nadat de Heere God onze eerste ouders uit den hof van Eden zond om den grond te bewerken, waaruit zij genomen [a] waren, dreef hij den mensch uit en plaatste aan het oosteinde van den hof van Eden Cherubim met een vlammend zwaard, hetwelk naar iederen weg gekeerd werd om den boom des levens te beschermen.

3. Nu, wij zien dat de mensch gelijk God was geworden, kennende het goed en het kwaad; en opdat hij zijne hand niet zoude uitstrekken om ook van den boom des levens te nemen en te eten en voor eeuwig te leven, plaatste de Heere God Cherubim met een vlammend zwaard opdat hij niet van de vrucht zoude nemen.

4. En dus zien wij dat er een tijd aan den mensch toegestaan werd om te bekeeren; ja, een [b] proeftijd; een tijd om te bekeeren en God te dienen.

5. Want ziet, indien Adam onmiddelijk zijne hand uitgestrekt had, en van den boom des levens genomen had, zoo zoude hij voor eeuwig [c] geleefd hebben volgens het woord Gods, geenen tijd voor bekeering hebbende; en het woord Gods zoude van [d] geener waarde geweest zijn en het groote plan der zaligheid zoude vernietigd zijn.

---

o, Alma 42 : 28.

a, ziet *m*, Mos. 2. *b*, ziet 2*a*. Alma 12. *c*, vers 3. *d*, verzen 6, 8, Alma 2 : 23, 26,

6. Doch ziet, het was besloten, dat de mensch zoude sterven; daarom zouden ze afgesneden worden van het aangezicht der aarde, gelijk zij afgesneden waren van den boom des levens; en [e] voor eeuwig verloren wezen; zij werden den gevallen mensch.
7. En nu, hierdoor zien wij dat onze eerste ouders afgesneden waren, zoowel naar het tijdelijke als naar het [g] geestelijke van de tegenwoordigheid des Heeren; en dus zien wij dat zij onderdanen werden om volgens hun [h] eigen wil te wandelen.
8. Nu ziet, het was geene vereischte dat de mensch van dezen tijdelijken dood [i] teruggeroepen zoude worden; want dat zoude het groote plan van het geluk vernietigen.
9. Daarom, daar de ziel [j] nimmer konde sterven, en de val een [k] geestelijken zoowel als een [l] tijdelijken dood over al het menschdom gebracht had, dat is, dat zij afgesneden waren van de tegenwoordigheid des Heeren, was het noodzakelijk dat het menschdom van dezen geestelijken dood herroepen zoude worden.
10. Daarom, daar zij vleeschelijk, wellustig, en duivels waren geworden door de natuur, werd deze [m] proefstaat eenen staat dat zij zich konden bereiden; het werd een voorbereidenden staat.
11. En nu, herinnert u mijn zoon, indien het niet was, voor het plan der verlossing, waren hunne [n] zielen ellendig, zoodra zij [o] dood waren; afgesneden zijnde uit de tegenwoordigheid des Heeren.
12. En nu, er waren geene middelen om de menschen uit hunnen gevallen staat te herstellen, welken de mensch over zich zelven gebracht had, omreden zijne eigene ongehoorzaamheid.
13. Daarom, volgens de rechtvaardigheid konde het plan der verlossing niet voortgebracht worden; alleen op voorwaarde dat de mensch zich in dezen [p] proeftijd bekeerde; ja in dezen voorbereidenden staat; want, tenzij het niet ware voor deze voorwaarden; de barmhartigheid konde geen gevolg hebben, [q] tenzij die het werk der rechtvaardigheid zoude vernietigen. Nu, het werk der rechtvaardigheid kan niet vernietigd worden; indien dit kon, zoude God [r] ophouden God te zijn.
14. En aldus zien wij dat [s] al het menschdom gevallen was, en in de hand der rechtvaardigheid was; ja, der rechtvaardigheid Gods, die hen [t] voor immer over gaf om van zijne tegenwoordigheid afgesneden te zijn.
15. En nu het plan der barmhartigheid konde niet ten uitvoer gebracht worden, tenzij eene [u] verzoening zoude gemaakt

---

e, ziet *w*. Alma 12. *f*, ziet *b*. 2 Nep. 2. *g*, ziet *c*. 2 Nep. 2. *h*, ziet *l*. 2 Nep. 2. *i*, ziet *d*. *j*, vers 11. Nimmer ontbonden worden, noch hare deelen gescheiden worden, zooals de geestelijke persoon op te lossen. *k*, ziet *c*. 2 Nep. 2. *l*, ziet *b*. 2 Nep. 2. *m*, ziet 2*a*. Alma 12. *n*, zoo spoedig als hunne lichamen dood waren. *o*, Hunne Geesten. *p*, ziet 2*a*. Alma 12. *q*, ziet 2*m*. Alma 12. *r*, ziet *f*. 2 Nep. 2. *s*, ziet *e* en *g*. 2 Nep. 9. *t*, ziet *w* Alma 12. *u*, ziet *f*. 2 Nep. 2.

worden; daarom verzoent God zelf voor de zonden der wereld om het plan der barmhartigheid ten uitvoer te brengen; om te [v] voldoen aan de eischen der rechtvaardigheid, opdat God een volmaakt, rechtvaardig en alzoo een barmhartig God mocht zijn.

16. Nu, de bekeering konde niet tot den mensch komen, tenzij er eene straf was, welke zoowel [w] eeuwig was als het [x] leven der ziel, tegenovergesteld verbonden aan het plan des geluks, hetwelk zóówel eeuwig was, als het leven der ziel.

17. Nu, hoe kan een mensch bekeeren indien hij niet zondigt? Hoe kan hij zondigen indien er geene wet is; hoe kan er eene wet zijn zoo er geene straf is?

18. Nu, er was eene straf verbonden of toegevoegd en eene rechtvaardige wet gegeven, die eene gewetenswroeging aan den mensch veroorzaakte.

19. Nu, indien er geene wet was die voorschreef dat ieder mensch moest sterven die een moord begaat, zoude de moordenaar dan bevreesd zijn te moeten sterven, indien hij zich aan moord schuldig maakte?

20. Evenzoo zouden de menschen de zonden niet vreezen, indien er geene wet tegen de zonden gegeven was.

21. En indien er geene wet gegeven was vòor den [y] mensch die zondigde, wat kon dan de rechtvaardigheid of barmhartigheid doen? want zij zouden geene aanspraak op het schepsel hebben.

22. Doch er is eene wet gegeven en eene straf daaraan verbonden, en eene bekeering toegestaan, welke bekeering de barmhartigheid eischt; of anderszins eischt de [z] rechtvaardigheid den mensch en volbrengt de wet; en de wet legt de straf op; indien dit zoo niet is, zouden de werken der rechtvaardigheid vernietigd zijn en God zoude [2a] ophouden God te zijn.

23. Doch God houdt niet op God te zijn; en de barmhartigheid eischt den boetvaardige; en de barmhartigheid komt tengevolge der [2b] verzoening, en de verzoening brengt de [2c] opstanding der dooden; en de opstanding der dooden brengt den mensch terug in de tegenwoordigheid van God; en aldus zijn zij [2d] hersteld in zijne tegenwoordigheid om geoordeeld te worden naar hunne werken, volgens de wet en de rechtvaardigheid.

24. Want ziet, de rechtvaardigheid oefent al hare eischen uit, en de barmhartigheid eischt eveneens al hetgene dat het hare is; en aldus kan niemand, dan de ware boetvaardige gered worden.

25. Wat! veronderstelt gij dat de barmhartigheid de

---

v, ziet 2*m*. Alma 12. *w*, ziet *m*. Jakob 6. *x*, Het leven van de ziel heeft geen einde. vers 8, 9. ziet *e* en *g*. 2 Nep. 9. *y*, ziet *j*. Mos. 3. *z*, ziet 2*m*. Alma 12. 2*a*, ziet *f*. 2 Nep. 9. 2*b*, ziet *f*. 2 Nep. 2. 2*c*, ziet *d*, 2 Nep. 2. 2*d*. Alma 40 : 21—26.

rechtvaardigheid kan berooven? Ik zeg u: Neen; niet één deel. Indien dat zoo was, God zoude [2e] ophouden God te zijn.

26. En aldus brengt God zijne groote en eeuwige doeleinden voort, welke bereid waren [2f] vanaf de grondlegging der wereld. En aldus komt de zaligheid en de verlossing der menschen, en aldus hunne vernietiging en ellende.

27. Daarom, o mijn zoon, al wie komen wil, mag komen en vrijelijk nemen van de wateren des levens; en al wie niet komen wil, die is niet gedwongen om te komen; maar ten laatsten dage zal aan hem [2g] hersteld worden naar zijne daden.

28. Indien hij verlangd heeft het kwade te doen, en zich in zijne dagen niet bekeerd heeft, ziet, het [2h] kwade zal aan hem gedaan worden volgens de herstelling van God.

29. En nu, mijn zoon, ik wensch dat u deze dingen niet meer zullen verontrusten; doch laat uwe zonden u alleen verontrusten, die onrust welke u tot bekeering zal brengen.

30. O, mijn zoon, ik verlang [2i] dat gij de rechtvaardigheid Gods niet meer loochent. Zoekt u niet in het minste te verontschuldigen omreden uwe zonden, door de rechtvaardigheid Gods te verloochenen; maar laat de rechtvaardigheid Gods en zijne barmhartigheid en lankmoedigheid den vollen teugel in uw hart, doch laat het u tot het stof toe vernederen.

31. En nu, o mijn zoon, gij zijt van God geroepen om het woord aan dit volk te verkondigen. En nu, mijn zoon, gaat uwen weg; verkondigt het woord met waarheid en oprechtheid, opdat gij zielen tot bekeering moogt brengen, opdat het groote plan der genade aanspraak op hen moge hebben. En moge God u toestaan, volgens mijne woorden. Amen.

HOOFDSTUK 43.

1. EN het geschiedde dat de zonen van Alma voortgingen onder het volk, om het woord aan hen te verkondigen. En Alma zelfs gunde zich geene rust en trok insgelijks voort.

2. Nu, wij zullen niets meer zeggen van hunne prediking, dan alleen dat zij het woord en de waarheid predikten volgens den Geest der profetie en openbaring; en zij predikten volgens de [a] heilige orde Gods, door welken zij geroepen waren.

3. En nu keer ik weder tot een verslag van de oorlogen tusschen de Nephieten en Lamanieten in het achttiende jaar van de regeering der Richteren.

4. Want het geschiedde dat de [b] Zoramieten Lamamieten werden; daarom zag het volk der Nephieten in het begin van

---

2e, ziet *f.* 2 Nep. 11. 2*f*, ziet *d.* Mos. 4. 2*g*, Alma 41 : 15. 2*h*, ziet *c.* Alma 41. 2*i*, vers 1.

a, ziet *g.* Mos. 26. *b*, ziet 2*j.* Alma 30.

het achttiende jaar, dat de Lamanieten op hen aantrokken, daarom
maakten zij toebereidselen tot den oorlog; ja, zij vergaderden
hunne legers te zamen in het [c]land Jershon.
5. En het geschiedde dat de Lamanieten met hunne dui-
zende manschappen kwamen; en zij trokken in het [d]land An-
tionum, het [e]land der Zoramieten; en een man «Zerahemna»
genaamd was hun leider.
6. Nu, daar de Amalekieten in en van zichzelven meer
meer goddeloos en van een meer moorddadig gevoelen waren
dan de Lamanieten, stelde Zerahemna Hoofdkapiteins aan over
de Lamanieten en zij waren allen Amalekieten en [f]Zoramieten.
7. Nu, dit deed hij opdat hij hunne [g]haat tegen de
Nephieten mocht versterken, opdat hij hen mocht onderwerpen
volgens zijne gevormde plannen.
8. Want ziet, zijne plannen waren om de Lamanieten tot
toorn op te hitsen tegen de Nephieten; dit deed hij opdat hij
groote kracht over hen mocht gebruiken en dat hij kracht mocht
verkrijgen om de Nephieten in slavernij enz. te brengen.
9. Nu, het plan der Nephieten was om hunne landen,
hunne huizen, hunne vrouwen en kinderen te onderhouden,
opdat zij ze mochten beschermen tegen de handen hunner vij-
anden; opdat zij alzoo hunne rechten en voorrechten mochten
bewaren, evenals hunne [h]vrijheid, opdat zij God zouden kunnen
dienen volgens hunne verlangens.
10. Want zij wisten, dat wanneer zij in de handen der
Lamanieten zouden vallen, iedereen die God zoude dienen in
Geest en in Waarheid, den waarachtigen en levenden God, door
hen omgebracht zoude worden.
11. Ja, zij wisten alzoo den [i]grooten haat der Lamanieten
tegen hunne broederen, die het volk van [j]Anti-Nephi-Lehi
waren, die het [k]volk van Ammon genoemd werden; en dat zij
geene wapenen wilden opnemen; dat zij een verbond [l]gemaakt
hadden en dat niet wilden breken; daarom zouden zij verwoest
worden indien zij in de handen der Lamanieten zouden vallen.
12. En de Nephieten wilden niet toelaten [m]dat zij ver-
nietigd werden; daarom gaven zij hun [n]landen voor hunne
inwoning.
13. En het volk van Ammon gaf een [o]groot deel van hun
onderhoud aan de Nephieten om hunne legers te ondersteunen;
en aldus waren de Nephieten gedwongen de Lamanieten alleen
te bestrijden, die een mengsel waren van Laman, Lemuel en de
zonen van Israël en alle degenen die zich afgescheiden hadden
van de Nephieten, die Amalekieten en [p]Zoramieten en de af-
stammelingen van de [q]priesters van Noach waren.

---

c, ziet *q*. Alma 27. *d*, ziet *b*. Alma 31. *e*. Alma 31 : 3. *f*, ziet 2*j*. Alma 30. *g*, ziet *n*. Jakob 7. *h*, ziet *m*. Mos 29. *i*, Alma 27 : 2. *j*, ziet *t*. Alma 23. *k*, Alma 27 : 26. *l*, Alma 24 : 16—19. *m*, Alma 27 : 23, 24. *n*, Alma 27 : 22. *o*, Alma 27 : 24. *p*, ziet 2*j*. Alma 30. *q*, ziet *f*. Mos. 11.

14. Nu, deze afstammelingen waren ongeveer even talrijk als de Nephieten; en aldus waren de Nephieten gedwongen met hunne broeders te strijden tot bloedvergietens toe.

15. En het geschiedde toen de legers der Lamanieten tezamen vergaderd waren in het [r] land Antionum, dat de legers der Nephieten gereed waren hen te ontmoeten in het [s] land Jershon.

16. Nu, de leider der Nephieten, of de man, die als hoofdkapitein over de Nephieten was aangesteld heette Moroni; en deze nam het bevel op zich over al de legers der Nephieten.

17. En Moroni nam het geheele bevel en de leiding der oorlogen op zich. En hij was slechts vijf-en-twintig jaar toen hij als bevelhebber over de legers der Nephieten werd aangesteld.

18. En het geschiedde dat hij de Lamanieten op de [t] grenzen van Jershon ontmoette; en zijn volk was gewapend [u] met zwaarden, spietsen en alle soorten van oorlogswapenen.

19. En de legers der Lamanieten zagen dat het volk van Nephi, of dat Moroni zijn volk had voorzien van borstplaten en armschilden en eveneens van schilden om hunne hoofden te beschermen; en dat zij met dikke kleederen gekleed waren.

20. Nu, de manschappen van Zerahemna waren niet van zulke dingen voorzien; zij hadden alleen hunne zwaarden, hunne spietsen, hunne pijlen en bogen, hunne steenen en slingers; en waren naakt, [v] behalve dat een vel om hunne lendenen gegord was, ja, zij waren allen naakt, uitgezonderd de Zoramieten en Amalekieten.

21. Doch dezen waren niet van borstplaten of schilden voorzien; daarom waren zij zeer bevreesd voor de legers der Nephieten, omreden hunne wapenrusting, niettegenstaande zij veel talrijker waren dan de Nephieten.

22. Ziet, het geschiedde dat zij niet durfden opkomen tegen de Nephieten op de [w] grenzen van Jershon; daarom vertrokken zij uit het [x] land Antionum naar de wildernis en namen hunne reis rondom in de wildernis bij het hoofd van de [y] rivier Sidon, opdat zij in het [z] land Manti zouden komen om dat in bezit te nemen; want zij dachten dat de legers van Moroni niet wisten, waar zij heen getrokken waren.

23. Doch het geschiedde zoodra zij in de wildernis vertrokken waren, dat Moroni spionnen in de wildernis uitzond om hun kamp te verkennen; en Moroni, wetende van de profetieën van Alma, zond eenige mannen naar hem met het verlangen dat hij den Heere zoude vragen waar de legers der Nephieten zouden gaan, teneinde zich tegen de Lamanieten te kunnen verdedigen.

---

r, ziet *b*. Alma 31. *s*, ziet *q*. Alma 27. *t*, ziet *g*. Alma 27. *u*, ziet *f*. Alma 2. *v*, vers 37. Enos 1 : 20. Alma 3 : 4, 5. *w*, ziet *q*. Alma 27. *x*, ziet *b*. Alma 31. *y*, ziet *g*. Alma 2. *z*, ziet *h*. Alma 16,

24. En het geschiedde dat het woord des Heeren tot Alma
kwam; en Alma vertelde den boodschappers van Moroni dat
de legers der Lamanieten rondom de wildernis marcheerden,
opdat zij in het [2a] land Manti mochten komen om eenen aanval
te wagen op het zwakkere deel van het volk. En deze gezan-
ten gingen en gaven de boodschap aan Moroni.
25. Nu Moroni liet een deel van het leger in het [2b] land
Jershon opdat niet op eenige wijze een deel der Lamanieten in
dat land zoude komen om de stad in bezit te nemen; en nam
het overige deel zijner legers en marcheerde er mede naar het
[2c] land Manti.
26. En hij maakte dat al het volk in dat gedeelte van het
land zich te zamen vergaderde om te strijden tegen de Lama-
nieten, om hunne landen, hunne rechten en hunne vrijheid te
verdedigen. Hierdoor stonden zij gereed op het oogenblik dat
de Lamanieten aankwamen.
27. En het geschiedde dat Moroni aan een gedeelte van
zijn leger beval, zich te verbergen in de vallei, welke nabij
den oever der [2d] rivier Sidon was, ten westen der rivier Sidon
in de wildernis.
28. En Moroni plaatste rondom spionnen, opdat hij het
oogenblik zoude weten waarop de Lamanieten aan zouden komen.
29. En nu, daar Moroni het voornemen der Lamanieten
kende, namelijk dat het hun [2e] plan was, hunne broederen te
verwoesten of hen te onderwerpen en in slavernij te brengen,
opdat zij zich zelven een Koninkrijk zouden samenstellen over
het geheele land.
30. En daar hij wist dat het [2f] eenigst streven der Nephie-
ten was hun land en hunne vrijheid en hunne kerk te bewaren,
beschouwde hij het niet als zonde, wanneer hij hen door list zoud
verdedigen; daarom trachtte hij door middel zijner [2g] spionne
te weten welken weg de Lamanieten zouden volgen.
31. Daarom verdeelde hij zijn leger en bracht hij een ge
deelte in de vallei en verborg hij het ten oosten en ten zuide
van den [2h] heuvel Ripla.
32. En het overige gedeelte verborg hij in de westelijk
vallei, ten westen van de [2i] rivier Sidon en zoo verder op d
[2j] grenzen van het land Manti.
33. En na aldus zijn leger volgens zijne plannen geplaat
te hebben, was hij bereid hen te ontmoeten.
34. En het geschiedde dat de Lamanieten opkwamen te
noorden van den [2k] heuvel, waar een gedeelte van Moroni
leger in hinderlaag lag.

2*a*, ziet *h*. Alma 16. 2*b*, ziet *g*. Alma 27. 2*c*, ziet *h*. Alma
2*d*, ziet *i*. Alma 2. 2*e*, verzen 8, 10. 2*f*, verzen 9, 45, 48,
Alma 44 : 5. ziet *m*. Mos. 29. Alma 46 : 12—20. 48 : 10—
2*g*, verzen 23, 28. 2*h*, verzen 34, 35. 2*i*, ziet *g*. Alma 2. 2*j*, ziet
Alma 16. 2*k*, verzen 31, 35.

35. En toen de Lamanieten den heuvel [2l] Ripla gepasseerd waren en in de vallei kwamen en de rivier [2m] Sidon wilden oversteken, geschiedde het dat het leger, hetwelk verborgen was ten zuiden van den heuvel en aangevoerd werd door eenen man, Lehi genaamd, te voorschijn kwam en de Lamanieten omsingelde ten oosten achter hen.

36. En het geschiedde toen de Lamanieten het leger der Nephieten achter zich zagen opkomen, dat zij zich wendden en met het leger van Lehi begonnen te strijden.

37. En het werk des doods nam aan beide zijden een aanvang; doch het was het hevigst aan de zijde der Lamanieten; want hunne [2n] naaktheid stelde hen bloot aan de zware slagen der Nephieten, [2o] met hunne zwaarden en spietsen, welke bijna met iederen slag den dood bewerkten.

38. Terwijl er nu en dan aan de zijde der Nephieten een man door de slagen van hun zwaard en bloedverlies viel, daar het grootste gedeelte huns lichaams bedekt was of dewijl de voornaamste deelen hunner lichamen bedekt waren [2p] door borstplaten, armschilden en hoofdplaten en zij alzoo beveiligd waren tegen de slagen der Lamanieten; en aldus brachten de Nephieten het werk des doods onder de Lamanieten te weeg.

39. En het geschiedde dat de Lamanieten verschrikt werden door de groote verwoesting die onder hen werd aangericht, zoodat zij over de rivier Sidon begonnen te vluchten.

40. En zij werden door Lehi en zijne manschappen achtervolgd en door hen in de wateren der rivier Sidon gedreven; en zij staken de wateren over, terwijl Lehi zijn leger op den [2r] oever der rivier stand deed houden, zoodat zij niet konden oversteken.

41. En het geschiedde dat Moroni met zijn leger de Lamanieten in de [2s] vallei aan de [2t] andere zijde der rivier Sidon ontmoette en hen daar aanviel en versloeg.

42. En de Lamanieten vluchtten wederom voor hen [2u] naar het land Manti, en zij werden wederom ontmoet door het leger van Moroni.

43. Nu, hier vochten de Lamanieten hevig; nimmer was het gehoord dat de Lamanieten met zulke buitengewone kracht en zulk een moed gevochten hadden; van den beginne af niet.

44. En zij werden aangevuurd door de [2v] Zoramieten en de Amalekieten, die hunne hoofdkapiteins en leiders waren, en door Zerahemna, die hun hoofdkapitein of hun hoofdleidsman en gebieder was; ja, zij streden gelijk draken en velen der Nephieten werden onder hunne handen verslagen; ja, want zij

---

2*l*, verzen 31, 34. 2*m*, ziet *g*. Alma 2. 2*n*, vers 20. ziet *v*. 2*o*, vers 18. 2*p*, verzen 19, 21, 44. Alma 44 : 9. 46 : 13. 49 : 6, 24. Hela 1 : 14. Mormon 6 : 9. 2*q*, ziet *g*. Alma 2. 2*r*, Oostoever. 2*s*, vers 32. 2*t*, Westzijde. vers 32. 2*u*, Naast de westelijke oever noordwaarts. vers 32. 2*v*, vers 6.

sloegen [2w] vele hoofdplaten in tweeën, doorstaken vele borstplaten en sloegen velen de armen af; en aldus sloegen de Lamanieten in fellen toorn.

45. Niettemin, de Nephieten werden aangespoord door eene betere oorzaak; want zij streden niet voor heerschappij, noch macht, maar zij [2x] streden voor hunne huizen, hunne vrijheid, hunne vrouwen en kinderen; ja, voor hunnen godsdienst en hunne kerk.

46. En zij deden datgene wat zij zich als plicht gevoelden welke zij aan God verschuldigd waren; want de Heere had tot hen gezegd en ook tot hunne vaderen: [2y] In zooverre gij niet schuldig zijt aan de eerste ergernis, noch aan de tweede, zult gij niet toestaan u te laten verslaan door de handen uwer vijanden.

47. En wederom heeft de Heere gezegd: Gij zult uwe huisgezinnen tot bloedens toe verdedigen. Daarom streden de Nephieten tegen de Lamanieten om zich zelven, hunne huisgezinnen, hun land en hunne landerijen, hunne rechten en hunnen godsdienst te [2z] verdedigen.

48. En het geschiedde toen de manschappen van Moroni de [3a] vurigheid en den toorn der Lamanieten zagen, dat zij op het punt stonden terug te deinzen en te vluchten. En Moroni, hun voornemen begrijpende, zond voort en spoorde hunne harten aan met deze gedachten; ja, met de [3b] gedachte aan hunne landen en hunne vrijheid van slavernij.

49. En het geschiedde dat zij op de Lamanieten aanvielen en met luider stemme riepen zij tot den Heere hunnen God, [3c] voor hunne vrijheid en de bevrijding van slavernij.

50. En zij begonnen met kracht tegenover de Lamanieten te staan; en in hetzelfde uur dat zij tot den Heer riepen voor hunne vrijheid, gingen de Lamanieten voor hen op de vlucht; en vloden zij tot de [3d] wateren van Sidon.

51. Nu, de Lamanieten waren talrijker; ja, meer dan tweemaal zoo sterk als de Nephieten; niettemin werden zij verdreven, zoodat zij in een lichaam in de [3e] vallei op den [3f] oever der rivier te zamen vergaderd waren.

52. Daarom omsingelde de legers van Moroni hen; ja, aan beide zijden der rivier, want ten oosten waren de mannen van Lehi.

53. Daarom, toen Zerahemna de mannen van Lehi zag ten oosten der rivier Sidon en de legers van Moroni ten westen daarvan, zoodat zij geheel omsingeld waren door Nephieten, geschiedde het dat zij door schrik bevangen werden.

54. Nu, toen Moroni hunnen schrik zag gebood hij zijnen manschappen op te houden met bloedvergieten.

———

2w, ziet 2p. 2x, verzen 30, 47. Alma 44 : 5. 2y, Leer. & Ver. 98 : 23—48. Alma 48 14—16. 2z, ziet 2f. 3a vers 44. 3b, ziet 2f. 3c, ziet 2f. 3d, ziet Alma 2. 3e, vers 32. 3f, Westoever. vers 32.

HOOFDSTUK 44.

1. EN het geschiedde dat zij ophielden en zich een weinig van hen onttrokken. En Moroni zeide tot Zerahemna: Ziet Zerahemna dat wij niet verlangen mannen van bloed te zijn. Gij weet dat gij in onze handen zijt, nochthans verlangen wij niet u te slaan.

2. Ziet, wij zijn niet ten strijde getrokken tegen u opdat wij uw bloed zouden vergieten om heerschappij te verkrijgen, noch verlangen wij iemand onder het juk der slavernij te brengen. Doch dit is de [a]reden waarom gij tegen ons zijt opgetrokken; en gij zijt toornig op ons om onzen godsdienst.

3. Doch gij ziet nu dat de Heere met ons is; en gij ziet dat hij u in onze handen overgeleverd heeft. En nu, ik wilde dat gij zoudet verstaan dat dit aan ons gedaan is [b]omreden onzen godsdienst en ons geloof in Christus. En nu, gij ziet, dat gij dit, ons geloof, niet kunt verwoesten.

4. Nu ziet gij, dat dit het waarachtige geloof van God is; ja, gij ziet dat God ons wil ondersteunen, behoeden en bewaren, zoolang wij aan hem getrouw blijven, aan ons geloof en onzen godsdienst; en nimmer zal de Heer [c]toestaan dat wij vernietigd worden, tenzij wij in overtreding vallen en ons geloof verloochenen.

5. En nu, Zarahemna, ik gebied u in den naam van den Almachtigen God die onze armen versterkt heeft zoodat wij kracht over u verkregen hebben [d]door ons geloof, door onzen godsdienst en door onze wijze van godsdienst en door onze Kerk en door den heiligen onderstand welken wij aan onze vrouwen en kinderen verschuldigd zijn door die vrijheid welke ons aan onze landen en landerijen bindt en door den onderstand van het heilige woord Gods waaraan wij al ons geluk verschuldigd zijn, door al hetgeen wat ons dierbaar is;

6. En dit is niet alles; ik gebied u bij al de verlangens welke gij voor het leven hebt, dat gij uwe oorlogswapenen aan ons overgeeft; en wij zullen uw bloed niet zoeken, maar wij willen uwe levens sparen, indien gij uwen weg wilt gaan en niet weder ten oorlog tegen ons wilt trekken.

7. En nu, indien gij dit niet doet, ziet, gij zijt in onze handen en ik zal mijne mannen gebieden dat zij op u aanvallen en de wonden des doods in uwe lichamen brengen, opdat gij vernietigd moogt worden; en dan zullen wij zien wie kracht zal hebben over dit volk; ja, wij zullen zien wie in slavernij gebracht zal worden.

8. En nu, het geschiedde toen Zerahemna deze woorden gehoord had, dat hij voortkwam en zijn zwaard, speers en boog

---

a, Alma 43 : 8. *b*. Alma 43 : 49, 50. *c*, ziet *h*. 2 Nep. 1. *d*, ziet 2*f*. Alma 43.

[e] overgaf in de handen van Moroni, en tot hem zeide: Ziet, hier zijn onze oorlogswapenen; wij zullen ze aan u overgeven en wij zullen niet toestaan u eenen eed te [f] doen, welke wij weten te zullen breken, evenals onze kinderen; maar neemt onze oorlogswapenen en staat toe dat wij in de wildernis vertrekken; anders zullen wij onze zwaarden behouden on omkomen of overwinnen.
9. Ziet, wij zijn niet van uw geloof; wij gelooven niet dat het God is die ons in uwe handen overgeleverd heeft; maar wij gelooven dat het uwe list was, welke u tegen onze zwaarden bewaard hebben. Ziet, [g] het zijn uwe borstplaten en uwe schilden welke u bewaard hebben.
10. En nu, toen Zerahemna deze woorden geëindigd had, gaf Moroni hem het zwaard en de oorlogswapenen, welke hij ontvangen had, terug, zeggende: Ziet, wij zullen den strijd eindigen.
11. Nu, ik kan de woorden welke ik gesproken heb, niet onthouden; daarom, zoo zeker als de Heere leeft zult gij niet vertrekken, [h] tenzij gij eenen eed doet dat gij niet wederom tegen ons ten oorlog zult trekken. Nu, daar gij in onze handen zijt zullen wij uw bloed op den grond verspillen, of gij zult u onderwerpen aan de voorwaarden welke ik u gesteld heb.
12. Nu, toen Moroni deze woorden gezegd had behield Zerahemna zijn zwaard en was hij toornig op hem en sprong voort om Moroni te slaan; doch toen hij zijn zwaard ophief sloeg een der soldaten van Moroni het ter aarde zoodat 't bij het hecht brak, en sloeg eveneens Zerahemna zoodat deze zijn schalp [i] afnam, welke ter aarde viel. En Zerahemna onttrok zich aan hem te midden zijner soldaten.
13. En het geschiedde dat de soldaat, die de schalp van Zerahemna had afgeslagen, hem wederom van den grond opnam bij het haar, hem op de punt van zijn zwaard stak en tot hen uitstrekte en met luider stem zeide:
14. [j] Gelijk deze schalp, die de schalp van uwen hoofdman is, ter aarde gevallen is, zoo zult gij ter aarde vallen, tenzij gij uwe oorlogswapenen overgeeft en vertrekt met een [k] vredesverbond.
15. Nu, er waren velen die op het zien van den [l] schalp op het zwaard en op het hooren van deze woorden met vrees bevangen werden; en velen kwamen voort en wierpen hunne oorlogswapenen voor de voeten van Moroni en maakten een verbond van vrede. En aan zoovelen als het [m] verbond maakten werd toegestaan in de wildernis te vertrekken.
16. Nu, het geschiedde dat Zerahemna zeer toornig was

---

e, Alma 43 : 20. *f*, verzen 6, 11, 15, 19, 20. *g*, ziet 2p. Alma 43. *h*, ziet *f*. *i*, verzen 13—15. *j*, vers 18. *k*, ziet *f*. *l*, ziet *i*. *m*, ziet *f*.

en hij hitste het overblijfsel zijner soldaten tot toorn aan om krachtiger tegen de Nephieten te strijden.

17. En Moroni was toornig omreden de hardnekkigheid der Lamanieten; daarom gebood hij zijn volk dat zij hen zouden aanvallen en hen zouden slaan. En het geschiedde dat zij hen begonnen te slaan, en de Lamanieten streden met hunne zwaarden en al hunne krachten.

18. Doch ziet, hunne [n] naakte huiden en bloote hoofden waren blootgesteld aan de scherpe zwaarden der Nephieten; zij werden doorstoken en verslagen en vielen onder de zwaarden der Nephieten en werden ter neergehouwen zooals de [o] soldaat van Moroni geprofeteerd had.

19. Nu, toen Zerahemna zag dat zij bijna allen verwoest zouden worden, riep hij met luider stemme tot Moroni, hem belovende dat hij en zijn volk een verbond zouden sluiten met hem, indien het leven der overige manschappen gespaard bleef, dat zij [p] nimmer wederom den oorlog zouden beginnen.

20. En het geschiedde dat Moroni de slachting onder het volk liet ophouden. En hij nam de oorlogswapenen der Lamanieten en [q] nadat zij een verbond met hem gesloten hadden werd hun toegestaan in de wildernis te vertrekken.

21. Nu, het aantal hunner dooden werd niet geteld omreden de groote hoeveelheid; ja, hun getal was zeer groot: zoowel van de Nephieten als van de Lamanieten.

22. En het geschiedde dat zij hunne dooden in de [r] wateren der rivier Sidon wierpen; en zij zijn voortgegaan en begraven in de diepten der zee.

23. En de legers der Nephieten of van Moroni keerden terug en kwamen bij hunne huizen en hunne landen.

24. En aldus eindigde het achttiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi. En aldus eindigt het verslag van Alma, hetwelk op de [s] platen van Nephi geschreven was.

HOOFDSTUK 45.

Het verslag van het volk van Nephi; oorlogen en afwijkingen in de dagen van Helaman, volgens het verslag van Helaman, hetwelk hij hield.

1. ZIET, het geschiedde dat het volk van Nephi zeer verheugd was omreden de Heere hen wederom uit de handen hunner vijanden verlost had; en daarom dankten zij den Heere hunnen God, en zij [a] vastten en [b] baden veel en dienden God met zeer groote vreugde.

---

n, ziet *v.* Alma 43. *o*, vers 14. *p*, ziet *f.* *q*. ziet *f.* *r*, ziet *g*, Alma 2. *s*, ziet *f.* 1 Nep. I. ——
a, ziet *t.* Mos. 27. *b*, ziet *e.* 2 Nep. 32.

2. En het geschiedde in het negentiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi dat Alma tot zijnen zoon Helaman kwam en tot hem zeide: Gelooft gij de woorden welke ik tot u gesproken heb [c] aangaande de verslagen welke gehouden zijn geworden?

3. En Helaman antwoordde: Ja, ik geloof.

4. En Alma zeide wederom: Gelooft gij in Jezus Christus, die komen zal?

5. En hij zeide: Ja, ik geloof al de woorden, welke gij gesproken hebt.

6. En Alma zeide wederom: Wilt gij mijne geboden onderhouden?

7. En hij zeide: Ja, ik zal uwe geboden houden met geheel mijn hart.

8. Toen zeide Alma tot hem: Gezegend zijt gij, en de Heere zal u voorspoed geven in dit land.

9. Doch ziet, ik heb een weinig aan u te profeteeren, doch wat ik aan u profeteer zult gij niet bekend maken; ja, wat ik aan u profeteer zal niet bekend gemaakt worden, voordat de profetie vervuld is; daarom zult gij de woorden, welke ik u zeggen zal, schrijven.

10. En deze zijn de woorden: Ziet, ik zie volgens den Geest der openbaring welke in mij is, dat dit volk der Nephieten [d] in vier honderd jaren na den tijd dat Jezus zich zelven aan hen zal openbaren in ongeloof zal [e] ronddolen.

11. En dan zullen zij oorlogen, pestilentiën, hongersnood en bloedbaden zien, totdat het volk van Nephi zal [f] vernietigd worden.

12. Ja, en dit omdat zij in ongeloof vervallen en verrichten de werken der duisternis en ontucht en alle soorten van ongerechtigheden; ja, ik zeg u omdat zij tegen zulk een groot licht en zulk eene groote kennis zullen zondigen; dat van dien dag af het [g] vierde geslacht niet zal voorbijgaan voor dit groot kwaad zal komen.

13. En wanneer die groote dag komt zal de tijd spoedig komen, dat degenen die nu zijn of het zaad dergenen, die onder het volk van Nephi geteld worden niet meer onder dat volk zullen gerekend worden.

14. Doch, wie ook vertoeft en niet verwoest is in dien grooten en vreeselijken dag, zal onder de Lamanieten [h] gerekend worden; en zal hun gelijk worden, uitgezonderd sommigen die de discipelen des Heeren genoemd zullen worden; en de Lamanieten zullen hen achtervolgen [i] totdat zij uitgeroeid zullen worden. En nu, omreden de ongerechtigheid zal deze profetie vervuld worden.

---

c, Alma 37. *d*, ziet *d*. 1 Nep. 12. *e*, Moro 9. *f*, 2 Nep. 26 : 10. Mor. 6. *g*, ziet *d*. 1 Nep. 12. *h*, Moro 9 : 24. 1 Nep. 13 : 31. *i*, Moro 1 : 1, 3.

15. En het geschiedde nadat Alma deze dingen aan Helaman gezegd had, dat hij hem zegende en alzoo zijne andere zonen; en hij zegende eveneens de aarde ter wille van de rechtvaardigen.

16. En hij zeide: Aldus zegt de Heere God: [j] Vervloekt zal het land zijn; ja, dit land aan iedere natie, geslacht, taal en volk tot verwoesting toe voor degenen die goddeloos handelen wanneer zij vol rijp zijn; en zooals ik gezegd heb zal het zijn; want dit is de vloek en de zegening van God op het land, want de Heere kan niet met de minste goedgunstigheid op zonde zien.

17. En nu, toen Alma deze woorden gezegd had zegende hij de kerk; ja alle degenen die standvastig zouden zijn in het geloof van dat oogenblik af.

18. En toen Alma dit gedaan had vertrok hij uit het [k] land Zarahemla om tot het [l] land Melek te gaan. En het geschiedde dat er nimmer meer van hem gehoord is geworden; en van zijnen dood en begravenis weten wij niets.

19. Ziet, dit weten wij, dat hij een rechtvaardig man was en in de Kerk zeide men dat hij door den Geest opgenomen was of begraven was door de Hand des Heeren, evenals Mozes. Doch ziet, de Schriften zeggen dat de Heer Mozes tot zich nam, en wij veronderstellen dat hij eveneens Alma in den Geest tot zich ontving; daarom weten wij niets van zijnen dood of begravenis.

20. En nu, het geschiedde in het begin van het negentiende jaar van de regeering der Richteren, over het volk van Nephi, dat Helaman voortging onder het volk om het woord aan hen te verkondigen.

21. Want ziet, omreden hunne oorlogen tegen de Lamanieten en de vele twisten en verdeeldheden welke onder het volk geweest waren, werd het noodig dat het woord Gods onder hen verkondigd werd, en dat er een regeling in de gehele kerk gemaakt werd.

22. Daarom gingen Helaman en zijne broeders voort om de Kerk wederom in het land te bevestigen; ja, in elke stad door het gansche land, hetwelk in bezit was van het volk van Nephi. En het geschiedde dat zij [m] Priesters en leeraars door het geheele land over alle de kerken aanstelden.

23. En nu, het geschiedde nadat Helaman en zijne broeders priesters en leeraars over de Kerken hadden aangesteld, dat er eene twist onder hen ontstond en dat zij geen gehoor wilden geven aan de woorden van Helaman en zijne broederen.

24. Doch zij werden hoogmoedig, verheven zijnde in hunne harten omreden hunne groote rijkdommen; daarom groeiden zij welig in hun eigen oogen en wilden geen gehoor geven aan hunne woorden om oprecht voor God te wandelen.

---

j, ziet *d*. 2 Nep. 1. *k*, ziet *h*. Omni 1. *l*, ziet *c*. Alma 8. *m*, ziet *c*. Mos. 6.

HOOFDSTUK 46.

1. EN het geschiedde dat zoovelen als niet wilden luisteren naar de woorden van Helaman en zijne broederen, te zamen vergaderd waren tegen hunne broeders.

2. En ziet, zij waren zeer toornig, zoodat zij zich voorgenomen hadden hen te verslaan.

3. Nu, de leidsman dergenen die toornig waren tegen hunne broederen was een groote sterke man, genaamd »Amalickiah."

4. En Amalickiah verlangde koning te zijn; en diegenen van het volk die toornig waren verlangden eveneens dat hij als hunnen koning zoude optreden; en het grootste deel hunner waren de mindere Richteren van het land en zij zochten heerschappij.

5. En zij waren geleid geworden door de vleiers van Amalickiah, dat hij hen als heerschers over het volk zoude aanstellen indien zij hem zouden ondersteunen en hem als hunnen koning zouden erkennen.

6. Aldus waren zij door Amalickiah verleid tot oneenigheid, niettegenstaande de prediking van Helaman en zijne broederen; ja, niettegenstaande hunne groote zorg over de Kerk; want zij waren [a] Hooge Priester over de Kerk.

7. En er waren velen in de Kerk, die in de vleiende woorden van Amalickiah geloofden, daarom scheidden zij zich van de Kerk af, en aldus was de toestand van het volk van Nephi zeer onpleizierig en gevaarlijk, niettegenstaande de [b] groote overwinning welke zij op de Lamanieten behaald hadden, en hunne groote vreugde welke zij gesmaakt hadden omreden hunne verlossing door de hand des Heeren.

8. Aldus zien wij hoe vlug de kinderen der menschen den Heere, hunnen God, kunnen vergeten; ja, hoe vlug zij zijn om kwaad te doen en door den booze weggeleid te worden.

9. Ja, wij zien alzoo de groote goddeloosheid, die één slecht mensch onder zijne naasten kan veroorzaken.

10. Wij zien dat Amalickiah omdat hij slim was en vleiende woorden tot zijnen dienst had, de harten van veel volk wegleidde om goddeloosheden te verrichten, en de Kerk van God zocht te verwoesten en het [c] fondament der vrijheid hetwelk God aan hen had vergund, te vernietigen, welke zegening God over de oppervlakte der aarde gezonden had ter wille van de rechtvaardigen.

11. En nu, het geschiedde, nadat Moroni, die de [d] hoofdman van de legers der Nephieten was, van deze afscheidingen gehoord had, dat hij toornig was op Amalickiah.

12. En het geschiedde dat hij zijn kleed [e] scheurde, en

a, ziet *g*. Mos. 26. *b*, Alma 43 : 44. *c*, ziet *m*. Mos. 29. *d*, Alma 43 : 16. *e*, verzen 13, 21—27.

een stuk er van nam en er opschreef: [f] ter gedachtenis van
onzen God, onzen godsdienst, onze vrijheid, onzen vrede, onze
vrouwen en onze kinderen; en hij hechtte het aan het einde
van eenen stok.
13. En hij [g] deed zijne hoofdplaat, borstplaat en schil-
den aan, gordde zijne wapenrusting om zijne lendenen en
nam den stok ter hand aan welks einde het stuk van zijn
kleed was; (en hij noemde het den [h] titel der vrijheid) en hij
boog zich ter aarde, en [i] bad krachtig tot God opdat de zege-
ningen der [j] vrijheid op zijne broederen zouden rusten zoolang
als een band van [k] Christenen zoude verblijven om het land
te bezitten.
14. Want aldus waren alle oprechtgeloovigen van Christus,
die tot de Kerk van God behoorden genaamd door degenen,
die niet tot de Kerk behoorden.
15. En degenen die tot de Kerk behoorden waren ge-
trouw; ja, alle degenen die oprechte geloovigen waren in
Christus, namen met blijdschap den naam van Christus of Chris-
stenen op zich, zooals zij genoemd werden, omreden hun geloof
in Christus, die komen zoude.
16. En daarom bad Moroni op dit oogenblik dat de zaak
der Christenen, en de vrijheid van het land gezegend mocht
worden.
17. En het geschiedde toen hij zijne ziel had [m] uitgestort
voor God, dat hij al het land hetwelk ten [n] zuiden van het
[o] land »Desolation" was; ja, al het land zoowel [p] in het noorden
als in het zuiden, den naam gaf van uitverkoren land en [q] land
der vrijheid.
18. En hij zeide: Zekerlijk zal God niet toestaan dat wij,
die veracht zijn omdat wij den [r] naam van Christus op ons
hebben genomen, vertreden en verwoest zullen worden, totdat
wij door onze eigene overtreding, er de oorzaak van zijn.
19. En toen Moroni deze woorden gezegd had, ging hij
voort onder het volk, het [s] stuk van zijn kleed in de lucht
zwaaiende, zoodat allen het [t] geschrevene konden zien; en hij
riep met luider stemmen.
20. Ziet, wie ook dezen titel op het land wil houden,
laat hem in de sterkte des Heeren voortkomen, en een verbond
aangaan dat zij hunne rechten en hunnen godsdienst zullen
[u] handhaven, opdat de Heere God hen moge zegenen.
21. En het geschiedde, toen Moroni deze woorden uitge-
sproken had, dat het volk te zamen kwam loopen met hunne
wapenrustingen om de lenden gegord, terwijl zij hunne kleederen

---

f, ziet 2*f*. Alma 43. *g*, ziet 2*p*. Alma 43. *h*, ziet 2*f*. Alma 43 *i*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *j*, ziet 2*f*, Alma 43. *k*, vers 14—16. Alma 48 : 10. *l*, ziet 2*f*. Alma 43. *m*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *n*, Zuid-Amerika. *o*, ziet 2*b*. Alma 22. *p*, Noord-Amerika. *q*, ziet 2*f*. Alma 43. *r*, ziet *e*. Mos. 5. *s*, ziet *c*. *t*, vers 12. *u*, ziet 2*f*. Alma 43.

[v] scheurden als een bewijs of een verbond, dat zij den Heere, hunnen God, niet zouden verzaken; of met andere woorden, dat indien zij de geboden Gods zouden overtreden of in overtreding zouden vallen en zich zouden schamen om den [w] naam van Christus op zich te nemen, de Heere hen zouden verscheuren gelijk zij hunne kleederen [x] gescheurd hadden.

22. Nu, dit was het verbond hetwelk zij maakten; en zij wierpen hunne kleederen aan de voeten van Moroni, zeggende: Wij sluiten een verbond met God, dat wij vernietigd zullen worden gelijk onze broederen in het noordelijke [y] land, indien wij in overtreding zullen vallen; ja, hij mag ons aan de voeten onzer vijanden werpen, gelijk wij onze kleederen aan uwe voeten werpen om onder de voeten vertreden te worden indien wij in overtreding zullen vallen.

23. Moroni, zeide tot hen: Ziet, wij zijn een overblijfsel van het zaad van Jakob; ja, wij zijn een overblijfsel van het zaad van Jozef, wiens [z] kleed door zijne broederen in vele stukken gescheurd werd; en nu, ziet, laten wij ons herinneren de geboden Gods te houden, of onze kleederen, zullen door onze broeders gescheurd worden, en wij zullen in de gevangenis geworpen, verkocht of verslagen worden.

24. Ja, laten wij als een overblijfsel van Jozef onze [2a] vrijheid bewaren; laten wij ons de woorden van Jakob herinneren die hij voor zijnen dood sprak; want ziet, hij zag dat een overblijfsel van het kleed van Jozef was bewaard en niet was vergaan. En hij zeide: [2b] gelijk als dit overblijfsel van het kleed mijns zoons is bewaard geworden, zoo zal een overblijfsel van het zaad mijns zoons bewaard worden door de hand Gods en tot hem zelven genomen worden, terwijl het overblijfsel van het zaad van Jozef zal vergaan, gelijk het overblijfsel van zijn kleed.

25. Nu ziet, dit veroorzaakte mijner ziel pijn; niettemin heeft mijne ziel blijdschap in mijnen zoon, omreden dit gedeelte van zijn zaad hetwelk tot God genomen zal worden.

26. Nu, dit waren de woorden van Jakob.

27. En nu, wie weet dat dit overblijfsel van het zaad van Jozef, hetwelk als zijn kleed zal vergaan degenen zijn, die zich van ons afgescheiden hebben? en zoo zal het ons ook zijn, indien wij niet vast staan in het geloof van Christus.

28. En nu, het geschiedde toen Moroni deze woorden gezegd had, dat hij voortging en zijne broederen alzoo voortzond naar al de deelen van het land waar afwijkingen plaats vonden, en al het volk te zamen vergaderde dat verlangend was hunne [2c] vrijheid te handhaven om tegen tegen Amalickiah en degenen

v, ziet *e*. *w*, ziet *e*. Mos. 5. *x*, ziet *e*. *y*, De verwoesting van de Jaradieten in Noord-Amerika, ziet Ether. *z*, Gen. 37 : 31—33. *2a*, ziet *2f*. Alma 43. *2b*, Geschreven aan de koperen platen. *2c*, ziet *2f*. Alma 43.

die afgeweken waren en Amalickiahieten genoemd werden te
staan.
29. En het geschiedde, toen Amalickiah zag dat het volk
van Moroni talrijker was dan de Amalickiahieten, en dat
zijn volk begon te twijfelen aangaande de rechtvaardigheid der
zaak, welke zij hadden voorgestaan, hij begon te vreezen dat
hij zijn doel niet zoude bereiken en nam degenen van zijn volk
die hem volgen wilden mede en vertrok naar het [2d] land Nephi.
30. Nu, Moroni achtte het niet noodig dat de Lamanieten
meer aanhang zouden verkrijgen; daarom trachtte hij het volk
van Amalickiah tegen te houden of hen te nemen en hen terug
te brengen, en Amalickiah te dooden; want hij wist dat hij de
Lamanieten tot toorn zoude op hitsen, en hen zoude bewegen
ten strijde tegen hen te trekken; en hij wist dat Amalickiah
dit zoude doen om zijn doel te bereiken.
31. Daarom dacht Moroni, dat het noodig was om zijne
legers te nemen, welke zich te zamen vergaderd hadden, en
een verbond aangegaan waren om den vrede te bewaren. En
hij nam zijn leger en marcheerde naar den wildernis om Amalickiah
den weg in de wildernis af te snijden.
32. En het geschiedde dat hij deed volgens zijn plan en
voorttrok in de wildernis en de legers van Amalickiah tegenhield.
33. En het geschiedde dat Amalickiah met een klein getal
zijner manschappen vluchtte, terwijl het overblijfsel in de handen
van Moroni viel; en mede teruggevoerd werd naar het
land Zarahemla.
34. Nu, Moroni, die door den Hoofdrechter en de [2e] stem
des volks aangesteld was, had de macht om met de legers der
Nephieten te doen volgens zijnen wil om autoriteit over hen te
stellen en uit te oefenen.
35. En het geschiedde, dat hij ieder der Amalickiahieten,
die geen verbond wilden aangaan om de zaak der [2f] vrijheid te
ondersteunen, opdat zij eene vrije regeering mochten handhaven,
ter dood liet brengen; en er waren slechts weinigen die het
verbond der vrijheid verloochenden.
36. En het geschiedde dat hij den titel der [2g] vrijheid op
iederen toren die in het land was, hetwelk in bezit der Nephieten
was liet hijschen; en aldus plantte Moroni de banier der
vrijheid onder de Nephieten.
37. En zij verkregen wederom vrede in het land; en aldus
handhaafden zij den vrede tot ongeveer aan het einde van het
negentiende jaar van de regeering der Richteren.
38. En Helaman en de [2h] Hooge Priesters handhaafden
alzoo de orde in de Kerk; en gedurende den tijd van vier jaren
genoten zij veel vrede en vreugde in de Kerk.
39. En het geschiedde dat er velen stierven, standvastig

2d, ziet b. 2 Nep. 5. 2e, ziet e. Mos. 29. 2f, ziet 2f. Alma 43.
2g, versen 12, 13. 2h, ziet g. Mos. 25.

geloovende dat hunne zielen door den Heere Jezus Christus verlost waren; en aldus gingen zij vol vreugde uit de wereld.

40. En er waren sommigen die door koortsen stierven, welke op sommige tijden van het jaar zeer hevig waren in het land; doch er stierven niet zoovelen aan koorts omreden de beste qualiteit van de planten en kruiden welke God toebereid had om de oorzaak der ziekten, waaraan de menschen onderworpen waren door de natuur van het klimaat te verdrijven.

41. Doch er waren velen die stierven van ouderdom; en degenen die stierven in het geloof van Christus zijn gelukkig in hem, zooals wij kunnen veronderstellen.

HOOFDSTUK 47.

1. NU, wij willen in ons verslag terugkeeren tot Amalickiah en degenen die met hem in de wildernis [a] gevlucht waren; want ziet, degenen die met hem gingen had hij met zich genomen en trok naar het [b] land Nephi onder de Lamanieten en hitste hen op tegen het volk van Nephi, zoodat de Koning der Lamanieten een bevel door zijn geheele land zond om zich weder te zamen te vergaderen om ten strijde te trekken tegen de Nephieten.

2. En het geschiedde toen het bevel onder hen voortgegaan was, dat zij zeer bevreesd waren; zij vreesden den koning te mishagen en zij vreesden om tegen de Nephieten ten strijde te trekken, opdat zij hun leven zouden verliezen. En het geschiedde dat zij niet wilden; of dat ten minste het grootste gedeelte der bevolking de bevelen des Konings niet wilde gehoorzamen.

3. Nu, het geschiedde dat de Koning zeer boos was omreden hunne ongehoorzaamheid; daarom gaf hij Amalickiah het bevel over dat gedeelte van zijn leger hetwelk gehoorzaam was aan zijne geboden; en gebood hem dat hij hen zoude dwingen de wapenen op te nemen.

4. Nu, dit was juist het verlangen van Amalickiah; want daar bij een zeer listig man was om kwaad te doen, lag het in zijne bedoelingen om den Koning der Lamanieten te [c] onttronen.

5. Nu, hij had het bevel over dat gedeelte der Lamanieten die voor den Koning waren; en hij zocht de gunst te verkrijgen van diegenen, die ongehoorzaam waren; daarom ging hij voort naar de plaats »Onidah" genaamd, want de Lamanieten waren daar heen gevlucht; want zij hadden de komst van het leger opgemerkt; en daar zij dachten dat het kwam om

---

a, Alma 46 : 33. *b*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *c*, verzen 8, 16. 35.

hen te verwoesten vluchtten zij naar Onidah, de plaats der wapenen.

6. En zij stelden een man aan om hun Koning en leider te zijn, standvastig zijnde dat zij niet onderworpen wilden worden om tegen de Nephieten op te trekken.

7. En het geschiedde, dat zij zich te zamen vergaderd hadden op den top van den berg Antipas genaamd, bereid tot den strijd.

8. Nu, het was niet het voornemen van Amalickiah om tegen hen te strijden, volgens bevel van den Koning; doch ziet het was zijn doel om aanhang te verkrijgen in de legers der Lamanieten ten einde zich zelven aan hun hoofd te plaatsen den Koning te [d] onttronen en het Koninkrijk in bezit te nemen.

9. En het geschiedde dat hij zijne manschappen hunnne tenten liet opslaan in de vallei welke nabij den [e] berg Antipas was.

10. En het geschiedde toen het nacht was dat hij in het geheim een afgezant naar den berg Antipas zond, verlangende dat de leider dergenen die op den berg waren, wiens naam Lehonti was, neder zoude komen tot den voet des bergs, daar hij met hem wilde spreken.

11. En het geschiedde toen Lehonti de boodschap ontving dat hij niet tot den voet van den berg durfde te gaan. En het geschiedde dat Amalickiah ten tweeden male zijnen afgezant zond, dat hij van hem verlangde omlaag te komen. En het geschiedde dat Lehonti niet wilde. En Amalickiah zond ten derde male.

12. En het geschiedde toen Amalickiah zag dat hij Lehonti niet bewegen kon van den berg af te dalen, dat hij zelf den berg besteeg tot omtrent nabij het kamp van Lehonti; en hij zond zijne boodschap ten vierde male tot Lehonti, verlangende dat hij zoude komen en zijne wachten met zich zoude brengen.

13. En het geschiedde toen Lehonti met zijne wachten tot Amalickiah gekomen was, dat Amalickiah verlangde dat hij in den nacht met zijn leger zoude komen om die mannen in hunne kampen te omsingelen over wien de Koning hem het bevel had gegeven; en dat hij hen in Lehonti's hand zoude overleveren indien hij hem, Amalickiah, tot tweeden leider over het geheele leger zoude aanstellen.

14. En het geschiedde, dat Lehonti met zijne manschappen nederkwam en het leger van Amalickiah omsingelde, zoodat zij bij het ontwaken met het aanbreken van den dag omsingeld waren door de legers van Lehonti.

15. En het geschiedde toen zij zagen dat zij ingesloten waren, dat zij met Amalickiah pleitten dat hij zoude toestaan, het met hunne broederen eens te worden, opdat zij niet verwoest zouden worden. Nu, dit was juist hetgeen Amalickiah verlangde.

---

d, verzen 4, 16, 35. *e*, verzen 7, 10.

16. En het geschiedde dat hij zijne mannen overgaf [f]tegen het bevel des Konings in. Dit lag juist in de bedoeling van Amalickiah opdat hij zijn plan om den Koning te [g]onttronen zoude kunnen volvoeren.

17. Nu, het was de gewoonte onder de Lamanieten, den [h]tweeden leider als hoofdleider aan te stellen, indien de hoofdleider gestorven was.

18. En het geschiedde dat Amalickiah door een zijner knechts vergift aan Lehonti liet toedienen, zoodat deze stierf.

19. Nu, toen Lehonti dood was stelden de Lamanieten Amalickiah als hun hoofdleider en hun [i]hoogsten gebieder aan.

20. En het geschiedde, dat Amalickiah met zijne legers naar het [j]land Nephi trok, tot de stad Nephi welke de hoofdstad was.

21. En de Koning kwam hem met zijne wachten tegemoet, want hij veronderstelde dat Amalickiah zijne geboden [k]vervuld had en dat hij zulk een groot leger verzameld had om tegen de Nephieten te strijden.

22. Doch ziet, toen de koning kwam om hem te ontmoeten zond Amalickiah zijne dienstknechten om den koning te gemoet te gaan. En zij gingen en bogen zich voor den koning als om hem te eerbiedigen wegens zijne grootheid.

23. En het geschiedde dat de koning zijne hand uitstrekte om hen op te richten; zooals de gewoonte bij de Lamanieten was, als een bewijs van vrede, welke [l]gewoonte zij van de Nephieten hadden overgenomen.

24. En het geschiedde toen hij den eerste van den grond opgericht had dat deze hem het hart doorstak, zoodat de koning ter aarde viel.

25. Nu, de knechten des konings vluchtten, en de knechten van Amalickiah verhieven hunne stem, zeggende:

26. Ziet, de knechten des konings hebben hem tot het hart doorstoken; en hij is gevallen en zij zijn gevlucht; komt en ziet.

27. En het geschiedde dat Amalickiah zijnen legers gebood voort te trekken om te zien wat den koning overkomen was; en toen zij op de plaats gekomen waren en den koning zagen liggen, badende in zijn bloed, gaf hij voor boos te zijn en zeide: Wie den koning bemint, laat hen voort gaan en zijne knechten achtervolgen, opdat zij verslagen mogen worden.

28. En het geschiedde dat al degenen die den koning beminde deze woorden nakwamen en de knechten des konings achtervolgden.

29. Nu, toen de knechten des konings zagen dat een leger hen achtervolgde waren zij wederom verschrikt en vluchtten

---

f, vers 3. *g*, verzen 4, 8, 35. *h*, vers 13. *i*, verzen 13, 17. *j*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *k*, vers 3. *l*, Mos. 7 : 12.

in de wildernis, en kwamen in het [m] land Zerahemla en vereenigden zich met het [n] volk van Ammon.
30. En het leger dat hen achtervolgde keerde terug, ziende dat hunne pogingen ijdel waren; en aldus won Amalickiah door bedrog de harten des volks.
31. En het geschiedde, dat hij in den morgen met zijne legers de [o] stad Nephi introk en haar in bezit nam.
32. En het geschiedde dat de koningin, toen zij gehoord had dat de koning verslagen was, want Amalickiah had eenen afgezant naar de koningin gezonden, die haar bekend maakte dat de koning door zijne knechten verslagen was; dat hij hen met zijne legers achtervolgd had, doch dat hunne pogingen, mislukt waren, daar zij ontvluchtten.
33. Daarom, toen de koningin deze boodschap ontvangen had zond zij tot Amalickiah, daar zij van hem verlangde dat hij het volk der stad zoude sparen en dat zij hem verlangde bij haar te zien; dat hij getuigen zoude medebrengen om getuigenis af te leggen aangaande de oorzaak van den dood.
34. En het geschiedde dat Amalickiah dien [p] zelfden knecht nam, die den koning verslagen had en al [q] degenen die met hem waren en tot de koningin ging naar de plaats waar zij zat; en zij getuigden haar allen dat de koning door zijn eigen knechten verslagen was; zij zeiden ook dat de moordenaars gevlucht waren. Getuigt dit niet tegen hen? En aldus stelden zij de koningin gerust aangaande den dood des konings.
35. En het geschiedde, dat Amalickiah de gunst van de koningin zocht en haar tot zich als vrouw nam; en aldus door zijn bedrog en met behulp van zijne listige knechten [r] verkreeg hij het koninkrijk; ja, werd hij als koning erkend door het geheele land onder al het volk der Lamanieten, die samengesteld waren uit Lamanieten, Lemuelieten. Ishmaëlieten en al degenen die zich afgescheiden hadden van de Nephieten van af de regeering van Nephi tot op heden.
36. Nu, deze afgescheidenen hadden dezelfde leeringen en informatiën als de Nephieten; ja, waren geleerd in dezelfde kennis des Heeren; niettemin is het vreemd te verhalen dat [s] zij kort na hunne afwijking meer verhard, en onboetvaardig, wilder, goddeloozer en gruwelijker dan de Lamanieten werden; de overleveringen der Lamanieten aannamen en zich overgaven aan onverschilligheid en alle soorten van ontucht, ja, geheel en al den Heer, hunnen God vergaten.

---

m ziet *h*. Omni 1. *n*, Alma 27 : 26. *o*, vers 20. *p*, vers 24. *q*, vers 22. *r*, vers 4, 8, 16. *s*, ziet *t*. Alma 24 : 30.

HOOFDSTUK 48.

1. EN het gechiedde zoodra als Amalickiah het bestuur over het Koninkrijk verkregen had, dat hij de harten van de Lamanieten ophitste tegen het volk van Nephi; ja, hij stelde mannen aan, om van hunne torens tot de Lamanieten tegen de Nephieten te spreken.

2. En alzoo hitste hij hen op tegen de Nephieten, zoodat hij op het einde van het negentiende jaar van de regeering der Richteren, nadat hij aldus zijne voornemens ten uitvoer gebracht had en tot Koning aangesteld was over de Lamanieten, de regeering over het geheele land in zijne handen trachtte te krijgen en heerschappij wilde voeren over al het volk dat in het land woonde; zoowel over de Nephieten als over de Lamanieten.

3. Daarom had hij zijne bedoelingen vervuld; want hij had de harten der Lamanieten verhard, en hun verstand verblind; en hitste hen aan tot toorn zoodat hij eene talrijke menigte te zamen vergaderde tegen de Nephieten.

4. Want hij had besloten omreden hunne talrijkheid, de Nephieten te overwinnen en tot slavernij te brengen.

5. En aldus stelde hij hoofdkapiteins van de [a]Zoramieten aan, daar zij het meest bekend waren met de kracht der Nephieten, en hunne wijkplaatsen en de zwakste deelen hunner steden; daarom stelde hij hen aan als hoofdkapiteins over zijne legers.

6. En het geschiedde dat zij hun kamp opbraken en voort gingen in de wildernis, naar het [b]land Zarahemla.

7. Nu, het geschiedde terwijl Amalickiah aldus door bedrog en verleiding kracht verkregen had, dat Moroni van zijnen kant de geesten van het volk bereid had om getrouw te zijn aan den Heere, hunnen God.

8. Ja, hij had de legers der Nephieten versterkt en kleine [c]vestingen of toevluchtsplaatsen opgericht, verschansingen van aarde rondom opgeworpen om zijne legers te beschutten, en alzoo steenen muren gebouwd om hen te beschermen rondom hunne steden en aan de grenzen hunner landen, rondom het geheele land.

9. En in hunne zwakste versterkingen plaatste hij het grootste aantal manschappen; en aldus versterkte hij het land hetwelk de Nephieten in bezit hadden.

10. En aldus had hij het land toebereid om hunne vrijheid, hunne vrouwen en kinderen en landen en hunnen vrede te [d]waarborgen, opdat zij voor den Heere, hunnen God

---

a, ziet 2*i*. Alma 30. *b*, ziet *h*. Omni 1. *c*, Alma 49 : 13, 18—24. 50 : 1—6, 10. 51 : 23, 27. 52 : 2, 17. 53 : 3—7. 55 : 25, 26, 33. 56 : 15, 20, 21. 57 : 4. 58 : 23. 62 : 20—24. Hela 1 : 20, 21, 22, 27. 4 : 7. 3 Nep. 3 : 14. Mos. 2 : 4, 21. 3 : 6. *d*, ziet 2*f*. Alma 43.

mochten leven en datgene mochten handhaven wat door hunne vijanden de zaak de [e] Christenen genoemd werd.

11. En Moroni was een sterk en machtig man; hij was een man van volmaakt verstand; een man, die geen vermaak schiep in het vergieten van bloed, een man, wiens ziel zich verheugde in de [f] vrijheid van zijn land, en de vrijheid van zijne broederen uit verdrukking en slavernij.

12. Ja, een man, wiens hart vervuld was van dankbaarheid tot zijnen God voor de vele voorrechten en zegeningen welke hij aan zijn volk geschonken had; een man, die ijverig arbeidde voor de welvaart en veiligheid van zijn volk.

13. En hij was een man die standvastig was in het geloof aan Christus; en hij had met eenen eed gezworen zijn volk, zijne rechten, zijn land en zijnen godsdienst te [g] verdedigen; ja, tot het verliezen van zijn eigen bloed.

14. Nu, den Nephieten was [h] geleerd zich zelven tegen hunne vijanden te verdedigen; ja, indien het noodig ware hun bloed op te offeren; en hun was eveneens geleerd nimmer eenige ergernis te geven en nimmer het zwaard op te nemen, tenzij het ware tegen eenen vijand alleen om hun leven te beschermen.

15. En dit was hun geloof, dat God hun voorspoed in het land zoude geven, wanneer zij zoo handelden; of met andere woorden: dat [i] indien zij getrouw waren in het houden van de geboden Gods, Hij hen zegenen zoude; hen zoude waarschuwen om zich tot den oorlog voor te bereiden indien er gevaar dreigde.

16. En eveneens dat God hun zoude bekend maken [j] waarheen zij zouden gaan om zich tegen hunne vijanden te verdedigen, en de Heere hen zoodoende zoude verlossen; en dit was het geloof van Moroni; en zijn hart verheerlijkte er zich in; niet in het vergieten van bloed, maar in het goed doen, in het behouden van zijn volk in het onderhouden van Gods geboden en in het tegenstreven der ongerechtigheid.

17. Ja, voorwaar, voorwaar, ik zeg u, indien alle menschen geweest zijn of waren of immer zouden zijn gelijk Moroni, zoo zouden de krachten der hel voor eeuwig geschud worden; ja, de duivel zoude [k] nimmer kracht hebben over de harten der menschenkinderen.

18. Ziet, hij was een man gelijk Ammon de zoon van Mosiah en gelijk de andere zonen van Mosiah en evenals Alma en zijne zonen; want zij waren allen mannen Gods.

19. Nu ziet, Helaman en zijne broederen waren niet minder dienstig voor het volk, dan Moroni was; want zij predikten het woord Gods en zij [l] doopten tot bekeering allen die naar hunne woorden wilden luisteren.

---

e, ziet k. Alma 46. f, ziet 2f. Alma 43. g, ziet 2f. Alma 43. ziet 2y. Alma 43. i, ziet h 2 Nep. 1. j, Alma 16 : 5—8. 43 : 23, 3 Nep. 3 : 18—21. k, 1 Nep. 22 : 26. l, ziet u. 2 Nep, 9.

20. En aldus gingen zij voort en het volk vernederde zich
omreden hunne woorden, zoodat zij zeer begunstigd waren door
den Heere en aldus waren zij bevrijd van oorlogen en ver-
deeldheden onder zich zelven gedurende den tijd van vier jaar.
21. Doch, zooals ik gezegd heb [m] in het einde van het
negentiende jaar waren zij, niettegenstaande hunnen vrede in
hun land, met tegenzin gedwongen om met hunne broeders, de
Lamanieten te strijden,
22. En ten laatste, hunne oorlogen met de Lamanieten
eindigden niet, dan na vele jaren, niettegenstaande hunnen
grooten tegenzin.
23. Nu, zij waren verdrietig om de wapenen tegen de
Lamanieten op te nemen, omreden zij geen genoegen hadden in
het vergieten van bloed; en dit was alles niet; zij waren ver-
drietig omdat zij het middel waren dat zoovelen hunner broederen
het tijdelijke met het eeuwige moesten verwisselen, onbereid
hunnen God te ontmoeten.
24. Niettemin, zij konden niet toestaan hun eigen leven
op te offeren, zoodat hunne vrouwen en kinderen geslacht zouden
worden door de barbaarsche wreedheid dergenen die eens hunne
broeders geweest waren en afgeweken waren van hunne kerk en
verlaten hadden en gegaan waren om hen te verwoesten door
zich met de Lamanieten te vereenigen.
25. Ja, zij konden niet verdragen dat hunne broederen
zich over het bloed der Nephieten zouden verheugen, zoolang
als er eenigen waren die de geboden Gods onderhielden; want
de belofte des Heeren was: [n] «Indien zij mijne geboden zullen
onderhouden zullen zij voorspoedig in het land zijn.»

HOOFDSTUK 49.

1. EN het geschiedde in dezelfde maand van het negen-
tiende jaar op den tienden dag der maand dat de legers der
Lamanieten gezien werden terwijl zij aantrokken op het [a] land
Ammonihah.
2. En ziet, de stad was herbouwd geworden en Moroni
had een leger geplaatst op de grenzen er van; en zij hadden
rondom wallen [b] opgeworpen om zich te beschermen voor de
pijlen en steenen der Lamanieten; want zij streden met steenen
en pijlen.
3. Ziet, ik zeg dat de stad Ammonihah herbouwd was
geworden; ja, ik zeg u: zij was gedeeltelijk herbouwd. En
daar de Lamanieten haar reeds [c] eene keer verwoest hadden,
omreden de ongerechtigheid harer inwoners, meenden zij dat

---

m, vers 2. *n*, ziet *h*. 2 Nep. 1.

a, ziet *i*. Alma 8. *b*, ziet *c*. Alma 48. *c*, Alma 16 : 2, 3, 9—11.

het wederom even gemakkelijk eene prooi voor hen zoude worden.

4. Doch ziet, hoe groot was hunne teleurstelling, toen zij zagen dat de Nephieten verschansingen hadden [d] opgeworpen, die zoo hoog waren, dat zij er hunne steenen en pijlen niet over heen konden werpen, zoodat zij niemand konden treffen, noch op hen komen konden, tenzij door den ingang.

5. Nu, ditmaal waren de aanvoerders der Lamanieten zeer verwonderd over de wijsheid der Nephieten in het versterken hunner wijkplaatsen.

6. Zij hadden gedacht omdat zij in zulk een groot getal opkwamen, ja zelfs verondersteld het voorrecht te genieten om hen maar terstond te kunnen aanvallen, zooals zij tot hiertoe gedaan hadden, en zij hadden zich nu eveneens [e] van schilden en borstplaten voorzien en hunne lichamen ook bedekt met kleederen van huiden; ja, met dikke kleederen om hunne naaktheid te bedekken.

7. En aldus bereid zijnde dachten zij hen gemakkelijk te kunnen overwinnen en hen onder het juk der slavernij te kunnen brengen of hen te slaan en te slachten naar hun welbehagen.

8. Doch tot hunne grootste verwondering waren zij voorbereid op eene wijze, welke nimmer bekend was geweest onder de kinderen van Lehi, Nu, zij waren bereid om met de Lamanieten te strijden, volgens de [f] inlichtingen van Moroni.

9. En het geschiedde dat de Lamanieten of Amalickiahieten zeer verwonderd waren over de wijze waarop zij zich tot den oorlog bereid hadden.

10. Nu, indien Koning Amalickiah zijn leger aangevoerd had, zoude hij misschien de Lamanieten eenen aanval hebben laten doen bij de stad Ammonihah; want ziet hij gaf niets om het bloed van zijn volk.

11. Doch ziet, Amalickiah toog zelf niet ten strijde. En ziet, zijne bevelhebbers durfden de Nephieten niet aan te vallen bij de stad Ammonihah, want Moroni had het beheer der zaken onder de Nephieten gewijzigd zoodat de Lamanieten teleurgesteld waren in hunne wijkplaatsen; en zij konden hen niet aanvallen.

12. Daarom keerden zij in de wildernis en namen hun kamp en trokken tot het [i] land Noach, denkende, dat het de beste plaats voor hen was om tegen de Nephieten te strijden.

13. Want zij wisten niet dat Moroni [j] forten gebouwd had voor de veiligheid en iedere stad in het geheele land versterkt had; daarom trokken zij naar het land Noach met het vaste voornemen, zelfs hadden hunne bevelhebbers gezworen dat zij het volk der stad zouden verwoesten.

---

d, ziet c. Alma 48. *e*, ziet 2*p*, Alma 43. *f*, ziet c. Alma 48. *g*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *h*, ziet *i*. Alma 8. *i*, verzen 13—15. Alma 16 : 3. *j*, ziet c. Alma 48.

14. Doch ziet, tot hunne verbazing was de stad [k] Noach, welke tot hiertoe een zwakke plaats was, door toedoen van Moroni sterk geworden; zelfs zoo sterk, dat zij de [l] stad Ammonihah in kracht te boven ging.

15. En nu ziet, dit was het overleg van Moroni; want hij had gedacht dat zij na verschrikt te zijn van de sterkte van Ammonihah op de [m] stad Noach zouden aantrekken, welke tot hiertoe de zwakste plaats van het land was geweest. En aldus geschiedde het naar zijne gedachten.

16. En ziet, Moroni had Lehi als opperbevelhebber over de bezetting dier stad aangesteld; [n] dezelfde Lehi, die met de Lamanieten streed in de vallei ten oosten van de [o] rivier Sidon.

17. En ziet, het geschiedde toen de Lamanieten bemerkten dat Lehi het bevel over de stad had, dat zij wederom zeer teleurgesteld waren; want zij vreesden Lehi zeer; niettemin zij hadden eenen [p] eed gezworen om de stad aan te vallen, en brachten daarom hunne legers op.

18. Nu ziet, de Lamanieten konden niet in hunne veilige forten komen langs eenen anderen weg dan door den ingang omreden de groote [q] hoogte der opgeworpen wallen en de diepte der grachten welke er rondom gegraven waren.

19. En aldus waren de Nephieten bereid iedereen te vernietigen die het zoude wagen op de wallen te klimmen of op eenige andere wijze in het fort te gaan door steenen en pijlen op hen te werpen.

20. Aldus was een deel hunner sterkste mannen bereid om iedereen met hunne zwaarden en slingers neder te vellen die het zoude wagen in hunne veiligheidsplaats te gaan door den [r] ingang; en aldus waren zij gereed om zich tegen de Lamanieten te verdedigen.

21. En het geschiedde dat de aanvoerders der Lamanieten hunne legers opbrachten naar de plaats van den [s] ingang en met de Nephieten begonnen te strijden om in hunne veilige plaats te komen; doch zij werden van tijd tot tijd teruggeslagen zoodat zij met een groot verlies verslagen werden.

22. Nu, toen zij merkten dat zij geene macht over de Nephieten konden verkrijgen bij den ingang, begonnen zij hunne verschansingen door te [t] graven, teneinde toegang tot hunne legers te verkrijgen, opdat zij eene gelijke gelegenheid mochten hebben om te strijden; doch ziet, in deze aanvallen werden zij verhinderd door de steenen en pijlen welke op hen geworpen werden; en in plaats dat de grachten gevuld werden met de aarde die uit de verschansing gegraven werd, werden zij gedeeltelijk gevuld met hunne doode en gekwetste lichamen.

23. Aldus hadden de Nephieten alle kracht over hunne

---

k, ziet *i*. *l*, ziet *i*. Alma 8. *m*, ziet *i*. *n*, Alma 43 : 35. *o*, ziet *g*. Alma 2. *p*, vers 13. *q*, ziet *c*. Alma 48. *r*, verzen 4, 18, 21, 24. *s*, ziet *r*. *t*, ziet *c*. Alma 43.

vijanden en aldus beproefden de Lamanieten de Nephieten te verdelgen, totdat al hunne [u] aanvoerders verslagen en meer dan duizend Lamanieten omgekomen waren; terwijl aan de andere zijde niet een der Nephieten het leven verloren had.

24. Er waren ongeveer vijftig gewonden, die bij den [v] ingang getroffen waren door de pijlen der Lamanieten; doch zij waren [w] beschermd door hunne schilden, borstplaten en hoofdplaten, zoodat zij alleen wonden aan de beenen hadden, waarvan sommige zeer hevig waren.

25. En het geschiedde toen de Lamanieten zagen dat al hunne [x] leiders verslagen waren dat zij in de wildernis vluchtten. En het geschiedde dat zij terugkeerden naar het [y] land Nephi en aan hunnen koning Amalickiah, die een geboren Nephiet was, hunne groote verliezen mededeelden.

26. En het geschiedde dat hij zeer toornig op zijn volk was, omdat hij zijne wensch ten opzichte der Nephieten niet vervuld zag, en hen niet onder het juk der slavernij gebracht had.

27. Ja, hij vloekte God en eveneens Moroni; en zwoer met eenen [z] eed dat hij zijn bloed zoude drinken, en dat omreden Moroni de geboden Gods onderhield in het nemen van de noodige maatregelen voor de veiligheid van zijn volk.

28. En aan de andere zijde geschiedde het dat het volk van Nephi den Heere, hunnen God dankte, omreden zijne onmetelijke kracht die hij getoond had door hen te verlossen uit de handen hunner vijanden.

29. En aldus eindigde het negentiende jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

30. En er was voortdurend vrede onder hen en zeer groote voorspoed in de kerk tengevolge van hunne gehoorzaamheid en naarstigheid waarmede zij naar het woord Gods luisterden, hetwelk aan hen verkondigd werd door Helaman, Shiblon, Corranton, Ammon, zijne broederen enz. en door alle degenen die door de [2a] heilige orde Gods geordineerd waren, gedoopt zijnde tot bekeering en uitgezonden om onder het volk te prediken.

HOOFDSTUK 50.

1. En nu, het geschiedde dat Moroni niet ophield oorlogstoebereidselen te maken en zijn volk te beveiligen tegen de aanvallen der Lamanieten; want hij maakte dat in het begin van het twintigste jaar van de regeering der Richteren zijne legers begonnen te graven en de aarde op te werpen tot [a] wallen

---

u, Alma 48 : 5. *v*, ziet *r*. *w*, ziet 2*p*. Alma 43. *x*, Alma 48 : 5. *y*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *z*, Alma 51 : 9, 10. 2*a*, ziet *g*. Mos. 26.

---

ziet *c*. Alma 48.

rondom alle steden door het geheele land dat in het bezit der Nephieten was.

2. En boven op deze wallen, rondom de steden, liet hij houtwerk bouwen tot op een manshoogte.

3. En hij beval dat er boven op die houtwerken rondom hekken gebouwd zouden worden; die sterk en hoog waren.

4. En hij liet torens bouwen, waarin men het hekwerk konde overzien en hij liet veiligheidsplaatsen op de torens bouwen, zoodat de steenen en pijlen der Lamanieten hen niet konden treffen.

5. En de torens waren zoodanig gemaakt dat men steenen met kracht en in elke richting konde werpen, om diegenen te treffen die het zouden beproeven om de muren der stad te genaken.

6. Aldus bereidde Moroni rondom iedere stad door het geheele land sterke verschansingen tegen de komst hunner vijanden.

7. En het geschiedde dat Moroni zorgde dat zijne legers zouden voortgaan in de oostelijke wildernis; en zij gingen en verdreven al de Lamanieten die in de oostelijke wildernis in hun eigen landen waren, welke ten zuiden van het [b] land Zarahemla lagen.

8. En het [c] land van Nephi liep in eene rechte lijn van het oosten naar het westen.

9. En het geschiedde toen Moroni al de Lamanieten uit de oostelijke wildernis verdreven had, welke ten noorden was van het land hunner bezittingen, dat hij de inwoners van het land Zarahemla en van de landen daarom heen gelegen, liet voortgaan in de oostelijke wildernis tot aan de grenzen nabij de zeekust; en hen dat land in bezit liet nemen.

10. En hij plaatste legers in het zuiden aan de grenzen hunner bezittingen en liet versterkingen opwerpen, opdat zij hunne legers en hun volk voor de handen der vijanden mochten bewaren.

11. En aldus sneed hij al de versterkingen der Lamanieten in de oostelijke wildernis zoowel als in de westelijke af, versterkende den [e] weg tusschen de Nephieten en de Lamanieten, tusschen het [f] land Zarahemla en het land van [g] Nephi van af de zee ten westen langs den oorsprong van de [h] rivier Sidon; terwijl de Nephieten al het [i] noordelijke land, zelfs al het land, ten noorden van het [j] land «Bountiful,» bezaten naar hunnen wil.

12. Aldus werkte Moroni met zijn leger dat dagelijks talrijker werd tengevolge van de verzekering en bescherming welke zijne werken aan hen waarborgden; daarom zochten zij de sterkte en de kracht der Lamanieten af te snijden van hunne

---

b, ziet *h*. Omni 1. *c*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *d*, ziet c. Alma 48. *e*. vers 8. *f*, ziet *h*. Omni 1. *g*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *h*, ziet *g*, Alma 2. *i*, Noord Amerika. *j*, ziet 2*k*. Alma 22.

landen, zoodat zij geene macht zouden kunnen uitoefenen op de landen hunner inwoning.

13. En het geschiedde dat de Nephieten het fondament eener stad begonnen te leggen; en zij gaven aan haar den [k]naam »Moroni" en was gelegen bij de Oostzee en ten zuiden van de grenzen der bezittingen der Lamanieten.

14. En zij begonnen eveneens het fondament eener stad te leggen tusschen de stad Moroni en Aäron, die de grenzen der beide steden vereenigde. En zij noemden de stad, of het land, [l] »Nephihah."

15. En in datzelfde jaar begonnen zij vele steden te bouwen ten noorden; eene op eene bijzondere wijs, welke zij [m]Lehi noemden, welke ten noorden aan de grenzen van den zeeoever gelegen was.

16. En aldus eindigde het twintigste jaar.

17. En in deze voorspoedige omstandigheden verkeerde het volk van Nephi in het begin van het een en twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

18. En zij waren zeer voorspoedig en werden zeer rijk; en aldus vermenigvuldigden zij en waren sterk in het land.

19. Aldus zien wij hoe barmhartig en rechtvaardig alle de handelingen des Heeren zijn in de vervulling van alle zijne woorden aan de menschen; ja, wij kunnen zien dat zijne woorden bewaarheid worden, gelijk op dezen tijd van welken hij tot Lehi gesproken heeft, zeggende:

20. [n]Gezegend zijt gij en uwe kinderen; en zij zullen gezegend zijn. In zooverre zij mijne geboden zullen houden zullen zij voorspoedig zijn in het land. Doch herinnert u: in zooverre zij mijne geboden niet zullen houden, zullen zij afgesneden worden van de tegenwoordigheid des Heeren.

21. En wij zien dat dat deze beloften aan het volk van Nephi vervuld zijn geworden; want het is tengevolge hunner verdeeldheden en twisten, hunner moorden en plunderingen, hunner afgoderij en hoererij en der gruwelen welke onder hen gepleegd waren dat zij zich oorlogen en verwoestingen op den hals haalden.

22. En diegenen die getrouw waren in het houden van de geboden des Heeren waren ten allen tijde verlost, terwijl duizenden hunner goddelooze broederen overgeleverd zijn geworden in slavernij, of om om te komen door het zwaard, of om in ongeloof rond te dolen en zich te vermengen met de Lamanieten.

23. Doch ziet, er was nimmer een gelukkiger tijd onder het volk van Nephi sedert de dagen van Nephi, dan in de dagen van Moroni, gelijk op dezen tijd in het een en twintigste jaar van de regeering der Richteren.

---

k, vers 14. Alma 41 : 22—24. 59 : 5. 62 : 32, 34. 3 Nep. 8 : 9. 9 : 4. *l*, Alma 51 : 24—26. 59 : 5, 7—11. 62 : 14, 18, 26, 30. *m*, verzen 25—28, 36. Alma 51 : 1, 24, 26. 59 : 5. 62 : 30. *n*, ziet *h*, 2 Nep. 1.

24. En het geschiedde dat het twee en twintigste jaar van de regeering der Richteren in vrede eindigde evenals het drie en twintigste jaar.

25. En het geschiedde in het begin van het vier en twintigste jaar van de regeering der Richteren dat er eveneens vrede onder het volk van Nephi geweest zoude zijn, indien er niet eene oneenigheid had plaats gevonden onder hen over het [o]land van Lehi en het [p]land Morianton welker grenzen zich vereenigden met de grenzen van Lehi, welke beide aan de oevers der zee lagen.

26. Want ziet, het [q]volk dat het land Morianton bezat eischte een deel van het [r]land Lehi; daarom ontstond er een zeer hevige twist onder hen, zoodat het volk van Morianton de wapenen opvatte tegen hunne broederen; en zij waren besloten hen door middel van het zwaard te verslaan.

27. Doch ziet, het volk dat het [s]land Lehi bezat, vluchtte naar het land van Moroni en vroegen hem om hulp, want zij hadden gelijk.

28. En het geschiedde toen het volk van Morianton, hetwelk door eenen man Morianton geleid werd, zag dat de bewoners van Lehi naar het kamp van Moroni gevlucht waren, dat zij zeer bevreesd werden dat het leger van Moroni zoude komen om hen te verwoesten.

29. Daarom raadde Morianton hen aan dat zij tot het land, hetwelk ten [t]noorden was, en met groote wateren [u]bedekt was zouden vluchten, ten einde dat land in bezit te nemen.

30. En ziet, zij zouden dit plan ten uitvoer gebracht hebben (hetwelk eene betreurenswaardige daad geweest zoude zijn,) doch ziet Morianton, die zeer driftig was werd toornig op eene zijner dienstmaagden en hij viel haar aan en gaf haar vele slagen.

31. En het geschiedde, dat zij vluchtte en in het kamp van Moroni kwam en aan Moroni alles aangaande de zaak vertelde, en eveneens aangaande hun plan om naar het noordelijke land te vluchten.

32. Nu ziet, het volk dat in het land Bountiful was of liever Moroni, vreesde dat zij naar de woorden van Morianton zouden luisteren en zich met zijn volk zouden vereenigen, en dat hij aldus die gedeelten van het land in bezit zoude verkrijgen; hetwelk het fondament zoude leggen voor vreeselijke gevolgen onder het volk van Nephi; welke gevolgen tot [v]vernietiging hunner vrijheid zouden leiden.

33. Daarom zond Moroni een leger met hun kamp om het volk van Morianton tegen te houden en hunne vlucht naar het noorderland te verijdelen.

34. En het geschiedde dat zij hen niet tegenhielden voordat

---

o, ziet *m*. *p*, verzen 26, 28, 36. 51 : 26. 55 : 33. 59 : 5. *q*, ziet *p*, *r*, ziet *m*. *s*, ziet *m*. *t*, Noord Amerika. *u*, Mos. 8 : 8. Hela 3. 4. Mor. 6 : 4. *v*, ziet *m*. Mos. 29.

zij aan de grenzen van het [w] land «Desolation» kwamen en daar hielden zij hen tegen bij de [x] smalle engte welke bij de zee tot het noordelijke land leidde, bij de zee ten oosten en ten westen.

35. En het geschiedde dat het leger, hetwelk door Moroni gezonden was en geleid werd door eenen man Teancum genaamd het volk van Morianton ontmoette; en zoo hardnekkig was het volk van Morianton (geïnspireerd zijnde door zijne goddeloosheid en vleiende woorden) dat een strijd tusschen hen begon waarin Teancum Morianton versloeg en zijn leger overwon en hen gevangen nam en wederkeerde tot het kamp van Moroni. En aldus eindigde het vier-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

36. En aldus was het volk van Morianton teruggebracht. En daar zij zich verbonden den vrede te bewaren werd hun het [y] land Morianton toegestaan en eene vereeniging had plaats tusschen hen en het volk van [z] Lehi, en zij ontvingen dus hunne landen weder.

37. En het geschiedde in het zelfde jaar waarin de vrede onder het volk van Nephi hersteld was, dat Nephihah, de [2a] tweede Hoofdrechter stierf, terwijl hij het rechtersambt met volmaakte oprechtheid voor God bekleed had.

38. Niettemin had hij Alma geweigerd [2b] de geschriften en verslagen welke bij Alma en zijne vaderen als heilig beschouwd werden in bewaring te nemen; daarom had Alma dezelve overgedragen aan zijnen zoon Helaman.

39. Ziet, het geschiedde dat de zoon van Nephihah aangesteld werd om het rechtersambt te vervullen in de plaats van zijnen vader; hij werd aangesteld als hoofdrechter en gouverneur over het volk, met eenen eed en eene heilige verordening om rechtvaardig te oordeelen, den vrede en de [2c] vrijheid van het volk te bewaren. en hun hunne heilige voorrechten om den Heere hunnen God te eerbiedigen, toe te staan; ja, om de zaak van God alle de dagen zijns levens te ondersteunen en te handhaven en de goddeloozen tot recht te brengen volgens hunne misdaden.

40. Nu ziet, zijn naam was Pahovan. En Pahovan vervulde de plaats zijns vaders en begon zijne regeering over het volk van Nephi op het einde van het vier-en-twintigste jaar.

HOOFDSTUK 51.

1. EN het geschiedde in het begin van het vijf-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi dat zij den vrede hersteld hadden tusschen het volk van [a] Lehi

---

w, ziet 2*l*. Alma 22. *x*, ziet 2*v*. Alma 22. *y*, ziet *p*. *z*, ziet *m*. 2*a*, Alma 4 : 16—18. 2*b*, Alma 37. 2*c*. ziet *m*. Mos. 29.

a, ziet *m*. Alma 50.

en het volk van [b] Morianton in betrekking tot hunne landen; en aldus begon het vijf-en-twintigste jaar in vrede.

2. Niettemin handhaafden zij niet geheel den vrede, want er ontstond eene twist onder het volk ten opzichte van den [c] Hoofdrechter Pahovan; want ziet, er was een gedeelte des volks dat sommige [d] bijzondere punten in de wet veranderd wilde zien.

3. Doch ziet, Pahovan wilde ze niet veranderen, noch toestaan dat de wet veranderd werd; daarom luisterde hij niet naar degenen die hunne stemmen met hunne verzoekschriften hadden ingediend aangaande het veranderen der wet.

4. Daarom waren degenen die verandering der wet verlangden toornig op hem en wilden hem niet langer als Hoofdrechter over het land erkennen; daardoor ontstond eene hevige twist over deze zaak; doch er werd geen bloed bij vergoten.

5. En het geschiedde dat diegenen die verlangden dat Pahovan ontzet zoude worden van het rechtersambt [e] «Koningsgezinden» werden genoemd; want zij verlangden dat de wet zoodanig veranderd zoude worden, dat de vrije regeering omvergeworpen en in een koninkrijk herschapen werd.

6. En degenen die verlangden dat Pahovan Hoofdrechter over het land zoude blijven, gaven zichzelven den naam van [f] «Vrijmannen»; en aldus was de verdeeling onder hen; want de Vrijmannen hadden gezworen of zich verbonden de rechten en voorrechten van hunnen godsdienst door eene [g] vrije regeering te handhaven.

7. En het geschiedde dat deze twistzaak beslist zoude worden door de stem van het volk. En het geschiedde dat de stem des volks ten gunste der [h] vrijmannen was, zoodat Pahovan den rechterstoel behield hetwelk veel vreugde veroorzaakte onder de broederen van Pahovan en onder velen van het [i] volk der vrijheid, die alzoo de [j] Koningsgezinden tot zwijgen gebracht hadden, zoodat zij niet meer durfden tegenstreven, maar verplicht waren de [k] zaak der vrijheid te handhaven.

8. Nu, degenen die ten gunste der koningen waren, waren de aanzienlijken en zij trachtten zelven koningen te worden; en zij werden ondersteund door diegenen die macht en autoriteit over het volk trachtten te verkrijgen.

9. Doch ziet, dit was een vreeselijke tijd om zulke oneenigheden onder het volk van Nephi te hebben; want ziet Amalickiah had wederom de harten van de Lamanieten opgehitst tot toorn tegen de Nephieten en hij verzamelde soldaten te zamen uit alle deelen van zijn land en wapende hen en bereidde met

---

b, ziet *p*. Alma 50. *c*, Alma 50 : 40. *d*, verzen 3, 5. *e*, verzen 7, 8, 13, 17—21. *f*, vers 7. *g*, ziet *m*. Mos. 29. *h*, vers 6. *i*, ziet *m*. Mos. 29. *j*, ziet *e*. *k*, ziet *m*. Mos. 29.

allen ijver den oorlog voor; want hij had gezworen het bloed van Moroni te [l] drinken.

10. Doch ziet, wij zullen zien dat de belofte, welke hij gedaan had, ijdel was; niettemin hij bereidde zich zelven en zijne legers om ten strijde te trekken tegen de Nephieten.

11. Nu, zijne legers waren niet zoo talrijk als zij voorheen waren, omdat er vele duizenden door de handen der Nephieten verslagen waren; doch niettegenstaande hun groot verlies had Amalickiah een wonderlijk groot leger verzameld, zoodat hij niet vreesde naar het land Zarahemla te trekken.

12. Ja, Amalickiah stelde zich zelf aan het hoofd der Lamanieten. En het was in het vijf en twintigste jaar van de regeering der Richteren, terzelfder tijd dat zij begonnen waren hunne twisten [m] aangaande den Hoofdrechter Pahovan te beslissen.

13. En het geschiedde toen de lieden, die [n] Koningsgezind waren hoorden dat de Lamanieten in aantocht waren, dat zij zich inwendig verheugden, en weigerden de wapens op te nemen, want zij waren zeer toornig op den Hoofdrechter en ook tegen het [o] volk der vrijheid, zoodat zij de wapenen niet wilden aangorden om hun land te verdedigen.

14. En het geschiedde, toen Moroni dit zag en dat de Lamanieten op de grenzen van het land kwamen, dat hij zeer toornig was omreden de hardnekkigheid van dat volk voor hetwelk hij met zooveel ijver gearbeid had om het te behouden; ja, hij was zeer toornig en zijne ziel was met toorn tegenover hen vervuld.

15. En het geschiedde dat hij een verzoekschrift zond met de [p] stem van het volk aan den gouverneur van het land, verlangende dat deze het zoude lezen en hem (Moroni) zoude machtigen die afwijkenden te dwingen om hun land te verdedigen, of hen anders om te brengen.

16. Want het was zijne eerste zorg om een einde aan zulke oneenigheden en twisten onder het volk te maken; want ziet, dit was tot hiertoe een oorzaak geweest van al hunne verwoestingen. En het geschiedde dat het verzoek werd toegestaan volgens de stem van het volk.

17. En het geschiedde dat Moroni zijn leger gebood tegen de [q] Koningsgezinden op te trekken om hunnen hoogmoed en hunne trotschheid te vernederen en hen met de aarde gelijk te maken indien zij de wapenen niet wilden opnemen om de zaak der vrijheid te ondersteunen.

18. En het geschiedde dat de legers tegen hen optrokken; en zij vernederden hunnen hoogmoed en trotschheid niet, zoodat zij de wapenen opvatten om tegen de mannen van Moroni

---

l. Alma 49 : 27. *m*, vers 28. *n*, ziet *e*. *o*, ziet *m*. Mos. 29.
p, ziet *e*. Mos. 29. *q*, ziet *e*.

te strijden en nedergehouwen werden en gelijk met de aarde gemaakt werden.

19. En het geschiedde dat er vier duizend afwijkenden waren die door het zwaard nedergehouwen werden; en de leiders, die niet verslagen werden in den strijd werden gevangen genomen want er was op dezen tijd geene gelegenheid hen te verhooren.

20. En de overigen der afwijkenden die zich liever onder den standaard der vrijheid schaarden dan door het zwaard ter aarde nedergehouwen te worden waren gedwongen den [r]titel der vrijheid op hunne torens en in hunne steden te hijschen en de wapenen op te nemen ter verdediging van hun land.

21. En aldus maakte Moroni een einde aan die Koningsgezinden, zoodat er niet meer bij den naam van [s]Koningsgezinden bekend waren en aldus maakte hij een einde aan de hardnekkigheid en den hoogmoed van dat volk hetwelk voorgaf. het bloed van den adel te zijn; doch zij waren tot vernedering gebracht gelijk hunne broederen en genoodzaakt moedig te vechten voor hunne [t]vrijheid.

22. Ziet, het geschiedde terwijl Moroni aldus de oorlogen en twisten onder zijn volk beslechtte en hen aan vrede en beschaving onderwierp en regelen vaststelde voor den oorlog tegen de Lamanieten, dat de Lamanieten in het [u]land Moroni, dat aan de grenzen van den zeeoever lag, gekomen waren.

23. Nu, het geschiedde dat de Nephieten in de stad Moroni niet genoegzaam versterkt waren; daarom verdreef Amalickiah hen terwijl hij velen versloeg. En het geschiedde dat Amalickiah de stad en al hare versterkingen in bezit nam.

24. En al degenen die uit de [v]stad Moroni vloden namen hun toevlucht tot de [w]stad Nephihah; en het volk der [x]stad Lehi vergaderde zich te zamen en maakte toebereidselen en was gereed om de Lamanieten ten strijde te ontvangen.

25. Doch het geschiedde dat Amalickiah de Lamanieten niet tegen de [y]stad Nephihah lieten optrekken, maar hen hield aan den zeeoever, manschappen in iedere stad achterlatende, haar te bewaren en te verdedigen.

26. En aldus ging hij voort met vele steden in bezit te nemen, zooals de [z]stad Nephihah, de [2a]stad Lehi, de [2b]stad Morianton, de stad Omner, de [2c]stad Gid en de stad [2d]Mulek welke alle gelegen waren aan de oostelijke grenzen bij de zeeoevers.

27. En aldus hadden de Lamanieten door de list van Amalickiah en door hunne talrijke legers zoovele steden in bezit ver-

---

r, Alma 46 : 12, 13. *s*, ziet *e*. *t*, ziet *m*. Mos. 29. *u*, ziet *k*. Alma 50. *v*, ziet *k*. Alma 50. *w*, ziet *l*. Alma 50. *x*, ziet *m*. Alma 50. *y*, ziet *l*. Alma 50. *z*, ziet *l*. Alma 50. 2*a*, ziet *m*. Alma 50. 2*b*, ziet *p*. Alma 50. 2*c*, Alma 55 : 7, 16, 25, 26. Hela 5 : 15. 2*d*, Alma 52 : 2, 16, 17, 19, 20, 22, 26, 28, 39. 53 : 2, 6.

kregen, welke alle goed 2e versterkt waren naar de wijze van versterkingen van Moroni, welke verschansingen nu alle voor de Lamanieten waren.

28. 2f En het geschiedde dat zij voorttrokken tot de grenzen van het land «Bountiful» de Nephieten verslaande en verdrijvende.

29. Doch het geschiedde dat Teancum die Morianton 2g verslagen had en zijn volk in hunne vlucht tegengehouden had hen ontmoette.

30. En het geschiedde dat hij Amalickiah eveneens het hoofd bood; want hij marcheerde voort met zijn talrijk leger opdat hij het 2h land Bountiful en eveneens het 2i noordelijke land in bezit mocht krijgen.

31. Doch ziet, hij ondervond eene teleurstelling doordat hij teruggedreven werd door Teancum en zijne mannen; want zij waren groote helden; want iedere man van Teancum overtrof elk der Lamanieten in sterkte en in oorlogsbeleid zoodat zij de overwinning op de Lamanieten behaalden.

32. En het geschiedde dat zij hen zooveel plaagden dat zij ze versloegen tot dat het donker was. En het geschiedde dat Teancum en zijne mannen hunne tenten opsloegen op de grenzen van het 2j land «Bountiful» en Amalickiah sloeg zijne tenten op aan de grenzen bij de kust; en op deze wijze waren zij verdreven.

33. En het geschiedde toen de nacht gekomen was dat Teancum en zijn knecht uit het leger gingen naar het kamp van Amalickiah en ziet, de slaap had hen overvallen, tengevolge van hunne groote vermoeienissen welke veroorzaakt waren door de werken en de 2k hitte van den dag.

34. En het geschiedde dat Teancum heimelijk in de tent des konings kwam en eenen dolk in diens hart stak; en de koning stierf onmiddelijk zoodat zijne knechten niet ontwaakten.

35. En Teancum keerde heimelijk tot zijn kamp terug en ziet, zijne mannen waren slapende; hij wekte hen en vertelde hun alles wat hij gedaan had

36. En hij zorgde dat zijn leger gereed zoude staan, opdat de Lamanieten hen niet zouden verrassen wanneer zij zouden ontwaken.

37. En aldus eindigde het vijf-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi; en aldus eindigde de dagen van Amalickiah,

———

2e, ziet c. Alma 48. 2f, ziet 2k. Alma 22. 2g, Alma 50 : 35.
2h, ziet 2k. Alma 22. 2i, Noord Amerika. 2j, ziet 2k. Alma 22.
2k, Hitte van de heete luchtstreek.

HOOFDSTUK 52.

1. EN nu, het geschiedde, in het zes-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, toen de Lamanieten op den eersten morgen van den eersten dag der eerste maand ontwaakten, dat zij bemerkten dat Amalickiah in zijne eigene tent vermoord was; en zij zagen ook dat Teancum bereid was hen dien dag te bevechten.

2. Nu, toen de Lamanieten dit zagen verschrikten zij en lieten het plan om naar het noordelijke [a]land te trekken varen en keerden met hun leger terug naar de [b]stad Mulek en zochten beschutting achter hunne [c]verschansingen.

3. En het geschiedde dat de broeder van Amalickiah tot koning over het volk werd aangesteld; en zijn naam was Ammoron. Aldus was Ammoron, de broeder van koning Amalickiah aangesteld om in diens plaats te regeeren.

4. En het geschiedde dat deze zijn volk gebood om de steden welke zij door het vergieten van veel bloed in bezit verkregen hadden te behouden; want zij hadden geene steden ingenomen zonder dat het veel bloed gekost had.

5. En nu, Teancum zag dat de Lamanieten besloten hadden die steden, welke zij ingenomen hadden, en de deelen van het land welke zij in bezit verkregen hadden, te behouden; en daar hij hunne talrijkheid zag oordeelde Teancum het niet raadzaam hen in hnnne forten aan te vallen.

6. Doch hij hield zijne mannen rondom, alsof hij oorlogstoebereidselen maakte; en waarlijk hij bereidde zijn volk om zich tegen hen te verdedigen, door rondom muren op te [d]bouwen en eene toevluchtsplaats te bereiden.

7. En het geschiedde dat hij zich aldus voor den oorlog gereed maakte, totdat Moroni eene groot getal manschappen zond ter versterking van zijn leger.

8. En Moroni zond tevens het bevel aan hem om alle gevangenen die in zijne handen zouden vallen te bewaren; want daar de Lamanieten velen gevangen gehouden hadden wilde hij de Lamanieten gebruiken als losprijs voor de gevangen Nephieten.

9. En hij zond eveneens bevel aan hem om het [e]land «Bountiful» te versterken en den [f]nauwen weg, welke tot het [g]noordelijke land leidde te verzekeren, zoodat de Lamanieten dat niet in hunne macht zouden kunnen krijgen, en niet de kracht zouden hebben om hen van alle zijden te plagen.

10. En Moroni zond eveneens tot hem verlangende van hem dat hij getrouw zoude zijn om dat deel van het land te

---

a, Noord Amerika. *b*, ziet 2*d*. Alma 51. *c*, ziet *c*. Alma 48.
d, ziet *c*. Alma 48. *e*, ziet 2*k*. Alma 22. *f*, ziet 2*v*. Alma 22.
g, Noord Amerika.

verdedigen, en dat hij iedere gelegenheid zoude aangrijpen om de Lamanieten in dat deel des lands te plagen, zooveel als in zijn vermogen was; opdat hij misschien door strijdlust of op eene andere manier die steden, welke hem afhandig gemaakt waren, wederom in bezit mocht verkrijgen; en dat hij alzoo de steden rondom zoude [h] verschansen en versterken, welke nog niet in handen der Lamanieten gevallen waren.

11. En hij liet hem ook zeggen: Ik wil tot u komen, doch ziet de Lamanieten zijn voortgetrokken tot op de grenzen van het land bij de Westzee; en ziet, ik trek tegen hen ten strijde en kan daarom niet ter uwer hulpe komen.

12. Nu, koning Ammoron was uit het [i] land Zarahemla vertrokken en had de koningin met den dood van zijnen broeder bekend gemaakt, en had een groot aantal mannen te zamen vergaderd en was tegen de Nephieten aan de grenzen bij de Westzee opgetrokken.

13. En aldus trachtte hij om de Nephieten af te matten en een deel hunner krachten naar dat gedeelte van het land over te brengen, terwijl hij zijne manschappen, die hij in de overwonnen steden achterliet, gebood insgelijks de Nephieten aan den oever der Oostzee af te matten en hunne landen zooveel mogelijk in bezit te nemen, naar gelang van de krachten hunner legers.

14. En aldus verkeerden de Nephieten in zulke gevaarlijke omstandigheden aan het einde van het zes-en-twintigste jaar der regeering van de Richteren over het volk van Nephi.

15. Doch ziet, het geschiedde in het zeven-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren, dat Moroni, die zijne legers opgesteld had om de zuidelijke en westelijke grenzen te beschermen, zijne tocht naar het [j] land «Bountiful» ondernam om Teancum te helpen met zijne manschappen om de verloren steden te herwinnen.

16. En het geschiedde dat Teancum bevelen ontvangen had om eenen aanval te doen op de [k] stad Mulek, en indien het mogelijk was die stad te hernemen.

17. En het geschiedde dat Teancum toebereidselen maakte om de stad Mulek te belegeren en met zijne legers tegen de Lamanieten op te trekken; doch hij zag dat het onmogelijk was hen te overwinnen dewijl zij in hunne [l] verschansingen gelegerd waren; daarom liet hij zijn voornemen varen en keerde terug naar de [m] stad «Bountiful» om de komst van Moroni af te wachten, teneinde versterking van zijn leger te ontvangen.

18. En het geschiedde, dat Moroni met zijne legers naar het land Bountiful kwam op het einde van het zeven-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

---

h, ziet *c*. Alma 48. *i*, ziet *h*. Omni 1. *j*, ziet 2*k*. Alma 22. *k*, ziet 2*d*. Alma 51. *l*. ziet *c*. Alma 48. *m*, ziet 2*k*. Alma 22.

19. En in het begin van het acht-en-twintigste jaar hielden Moroni en Teancum met vele hoofdkapiteins eenen oorlogsraad om te beraadslagen wat zij zouden doen; of zij tegen hen ten strijde zouden trekken, of dat zij hen uit hunne verschansingen zouden lokken, teneinde eene overwinning op hen te behalen en de [n] stad Mulek wederom te hernemen.
20. En het geschiedde dat zij afgezanten naar den bevelhebber van het leger der Lamanieten zonden, dat de stad Mulek beschermde, wiens naam Jakob was, en hun verlangen te kennen gaven dat zij uit zouden trekken teneinde hen in de velden tusschen de twee steden slag te leveren. Doch ziet, Jacob, die een [o] Zoramiet was, wilde niet met zijn leger uittrekken om hen op de velden te ontmoeten.
21. En het geschiedde daar Moroni geen hoop had hen op het veld te ontmoeten, dat hij pogingen in het werk stelde om hen uit hunne verschansingen te lokken.
22. Daarom liet hij Teancum een klein getal met zich nemen en naar den zeeoever trekken, terwijl Moroni met zijn leger des nachts in de wildernis trok ten westen van de [p] stad Mulek, opdat de wachten der Lamanieten, wannneer zij in den morgen Teancum bespeurden het aan hun hoofd Jakob, zouden vertellen.
23. En het geschiedde dat de legers der Lamanieten tegen Teancum optrokken, denkende dat zij door hunne talrijkheid hem gemakkelijk konden overwinnen, daar hij slechts over weinige manschappen te beschikken had. En toen Teancum de legers der Lamanieten op hem zag aantrekken, trok hij achteruit ten noorden bij de zeekust.
24. En het geschiedde toen de Lamanieten zagen dat hij week, dat zij moed kregen en hem met kracht achtervolgden. En terwijl Teancum op deze wijze de Lamanieten afleidde, die hem tevergeefs achtervolgde, gebood Moroni dat een deel van zijn leger, hetwelk hij bij zich had in de stad zoude trekken om haar in bezit te nemen.
25. En aldus deden zij en versloegen degenen die achtergelaten waren om de stad te beschermen; ja, alle degenen die hunne wapenen niet wilden overgeven.
26. En aldus herkreeg Moroni de [q] stad Mulek in bezit met een gedeelte van zijn leger, terwijl hij met het andere gedeelte voorttrok om de Lamanieten te ontmoeten wanneer die terugkeerden van de achtervolging van Teancum.
27. En het geschiedde, dat de Lamanieten Teancum achtervolgden tot zij nabij de [r] stad «Bountiful» waren, waar zij ontmoet werden door Lehi, die met een klein leger achtergebleven was om de stad Bountiful te beschermen.
28. En nu, ziet toen de aanvoerders der Lamanieten Lehi

---

n, ziet 2*d*. Alma 51. *o*, ziet 2*j*. Alma 30. p, ziet 2*d*. Alma 51. *q*, ziet 2*d*. Alma 51. *r*, ziet 2*k*, Alma 22.

met zijn leger op hen zagen aantrekken vluchtten zij in groote verwarring uit vrees dat zij de stad [s]Mulek niet konden bereiken voor dat Lehi hen zoude overvallen; want zij waren vermoeid van hunne reis terwijl de mannen van Lehi nog frisch waren.

29. Nu, de Lamanieten wisten niet dat Moroni achter hen was geweest met zijn leger; en alles wat zij vreesden was Lehi met zijn leger.

30. Nu, Lehi had niet het plan hen te overvallen voor zij Moroni met zijn leger zouden ontmoeten.

31. En het geschiedde dat de Lamanieten toen zij nog niet ver teruggekeerd waren, dat zij door de Nephieten omsingeld werden; door de mannen van Moroni aan de eene zijde en door de mannen van Lehi, die nog geheel frisch en krachtig waren, aan de andere zijde, terwijl de Lamanieten door hunne lange reis uitgeput waren.

32. En Moroni gebood zijne manschappen hen aan te vallen totdat zij hunne wapenen overgegeven hadden.

33. En het geschiedde dat Jakob, hun aanvoerder, die een [t]Zoramiet was en eenen onoverwinnelijken geest had, zijn volk met groote verwoedheid tegen Moroni ten strijde leidde.

34, Daar Moroni zich op den weg hunner terugreis bevond, besloot Jakob hen te slaan en zich een weg tot de [u]stad Mulek door te snijden. Doch ziet, Moroni en zijne mannen waren krachtiger en weken daarom niet voor de Lamanieten.

35. En het geschiedde, dat zij van beide zijden met groote woede streden en velen aan beide zijden verslagen werden, terwijl Moroni gewond en Jakob gedood werd.

36. En Lehi kwam met zijne sterke mannen hen zoo hevig in den rug aanvallen dat de Lamanieten, die achter waren hunne oorlogswapenen overgaven; terwijl de overigen zoodanig in verwarring waren dat zij niet wisten of zij gaan of slaan zouden.

37. Nu, toen Moroni hunne verwarring zag, zeide hij tot hen: Indien gij uwe wapenen hier wilt brengen en ze wilt overgeven zullen wij ophouden uw bloed te vergieten.

38. En het geschiedde toen de Lamanieten deze woorden gehoord hadden dat hunne leiders voorkwamen en hunne wapenen voor de voeten van Moroni wierpen, terwijl zij aan alle hunne onderhoorigen geboden hetzelfde te doen.

39. Doch ziet, er waren velen die niet wilden; en degenen die niet wilden werden genomen en gebonden en van hunne wapenen beroofd en gedwongen om met hunne broeders naar het [v]land Bountiful te trekken.

---

s, ziet 2*d*. Alma 51. *t*, ziet 2*j*. Alma 30. *u*, ziet 2*d*. Alma 51.
v, ziet 2*k*. Alma 22

40. En nu, het aantal gevangenen overtrof het aantal verslagenen; ja, hun aantal was grooter dan er aan beide zijden verslagen was.

HOOFDSTUK 53.

1. EN het geschiedde dat zij wachten over de gevangenen der Lamanieten aanstelden en hen dwongen voort te gaan en hunne dooden te begraven; en alzoo de lijken der Nephieten welke verslagen waren; en Moroni plaatste mannen over hen om bij het verrichten van hunnen arbeid hen te bewaken.
2. En Moroni ging met Lehi naar de [a]stad Mulek en droeg het bestuur over de stad aan Lehi op. Nu, deze Lehi was een man, die de meeste oorlogen met Moroni had medegemaakt: en hij was Moroni gelijk; en zij verheugden zich in elkanders redding; ja, zij beminden elkander en werden door het volk van Nephi bemind.
3. En het geschiedde nadat de Lamanieten hunne dooden en de dooden der Nephieten begraven hadden, dat zij terugliepen naar het [b]land Bountiful, waar Teancum hen, op bevel van Moroni eene gracht rondom het land of de stad Bountiful liet [c]graven.
4. En hij liet hen eenen houten borstwering maken op de binnenkant der gracht, en zij wierpen de aarde uit de gracht tegen de houten borstwering; en aldus lieten zij de Lamanieten werken totdat zij de [d]stad Bountiful rondom omsingeld hadden met eenen sterken muur van hout en aarde tot op eene buitengewone hoogte.
5. En deze stad werd voor immer eene zeer sterke vesting; en in deze stad bewaakten zij de gevangenen der Lamanieten, als binnen eenen muur die zij hen eigenhandig hadden doen bouwen. Nu, Moroni was gedwongen de Lamanieten te laten arbeiden, daar het gemakkelijker was hen te bewaken wanneer zij werkten, en al zijne krachten noodig had wanneer hij eenen aanval op de Lamanieten zoude doen.
6. En het geschiedde dat Moroni aldus eene overwinning behaalde over een der grootste legers der Lamanieten en bezit verkreeg van de [e]stad Mulek, welke eene der sterkste verschansingen der Lamanieten in het land Nephi was; en aldus had hij eene sterkte gebouwd om zijne gevangenen te bewaren.
7. En het geschiedde dat hij in dat jaar niet meer beproefde met de Lamanieten te strijden; maar hij gebruikte zijne mannen om zich tot den oorlog voor te bereiden en om [f]versterkingen te maken ten einde tegen de Lamanieten te waken

---

a, ziet 2*d*. Alma 51. *b*, ziet 2*k*. Alma 22. *c*, ziet c. Alma 48.
d, ziet 2*k*. Alma 22. *e*, ziet 2*d*. Alma 51. *f*, ziet c. Alma 48.

en aldus hunne vrouwen en kinderen voor hongersnood en ellende te vrijwaren en te voorzien in voedsel voor hunne legers.
8. En nu, het geschiedde dat de legers der Lamanieten aan de Westzee ten zuiden eenigen grond op de Nephieten gewonnen hadden, zoodat zij een zeker getal hunner steden in dat deel van het land in bezit verkregen hadden, doordat terwijl Moroni afwezig was, er eenige oneenigheden ontstaan waren veroorzaakt door sommige listen der Nephieten.
9. En aldus tengevolge der ongerechtigheid onder hen zelven, omreden de oneenigheden en listen onder hen waren zij in de gevaarlijkste omstandigheden geplaatst.
10. En nu, ziet ik heb een weinig te zeggen aangaande het [g] volk van Ammon, die in den beginne Lamanieten waren, maar door Ammon en zijne broederen of liever door de kracht en het woord Gods [h] bekeerd waren tot den Heere, en tot het [i] land Zarahemla gebracht en sedert dien tijd door de Nephieten beschermd waren.
11. En tengevolge van hunnen [j] eed waren zij bevrijd gebleven om de wapenen tegen hunne broederen op te nemen; want zij hadden eenen eed gezworen dat zij nooit meer bloed zouden vergieten en volgens hunnen eed zouden zij omgekomen zijn; zij zouden toegestaan hebben zich zelven in de handen hunner broederen te werpen, ware het niet geweest voor het medelijden en de groote liefde van Ammon en zijne broederen welke zij voor hen koesterden.
12. En om deze reden waren zij tot het land van Zarahemla gebracht en sedert dien tijd door de Nephieten beschermd.
13. Doch het geschiedde toen zij het gevaar en de vele ellenden en beproevingen zagen welke de Nephieten voor hen te verduren hadden, dat zij door medelijden bewogen werden en gewillig waren de wapenen ter verdediging van hun land op te nemen.
14. Doch ziet, toen zij bijna bereid waren om de wapenen op te nemen, werden zij overreed door de woorden van Helaman en zijne broederen; want zij waren op het punt den eed, dien zij gezworen hadden, te [k] verbreken.
15. En Helaman vreesde dat zij op die manier hunne zielen zouden verliezen; daarom waren al degenen die dat verbond gemaakt hadden, gedwongen hunne broeders aan hun lot in deze ellenden en gevaarlijke omstandigheden over te laten.
16. Doch ziet, het geschiedde dat zij vele zonen hadden die het verbond om geene oorlogswapenen op te nemen ten einde zich zelven tegen hunne vijanden te verdedigen, niet gemaakt hadden; daarom vergaderden zij zich ditmaal te zamen, zoovelen als er in staat waren wapenen te dragen en noemden zich Nephieten.

---

g, Alma 27 : 26. *h*, Alma 23 : 8—13. *i*, ziet *h*. Omni 1. *j*, Alma 24 : 17—19. *k*, Alma 24 : 17—19.

17. En zij sloten een verbond om voor de [1]vrijheid der Nephieten te strijden; ja, om het land met hun leven te verdedigen; ja, zij verbonden zich dat zij nimmer hunne vrijheid zouden prijsgeven maar dat zij in alles de Nephieten zouden beschermen en zich zelven van de slavernij zouden vrijwaren.

18. Nu ziet, er waren tweeduizend van die jongelingen die dit verbond gesloten hadden en de wapenen opnamen om hun land te verdedigen.

19. En nu ziet, ofschoon zij tot hiertoe nimmer iets in het voordeel der Nephieten gedaan hadden, werden zij ditmaal eene groote steun; want zij namen de wapenen op en verlangden dat Helaman hun aanvoerder zoude zijn.

20. En zij waren allen jonge mannen en zeer moedig, dus vol kracht en handeling; doch dit was niet alles; zij waren mannen die ten allen tijde getrouw waren, welke zaak hun ook toevertrouwd werd.

21. Ja, zij waren oprechte en nederige lieden want zij hadden de geboden Gods geleerd en beloofd om oprecht voor hem te wandelen.

22. En nu, het geschiedde dat Helaman aan het hoofd van zijne tweeduizend aankomende soldaten tot ondersteuning, van het volk optrok naar de grenzen van het land aan het zuiden bij de Westzee.

23. En aldus eindigde het acht-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 54.

1. EN nu, het geschiedde in het negen-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren, dat Ammoron eenen afgezant zond naar Moroni met het verzoek om de gevangenen wederkeerig uit te leveren.

2. En het geschiedde dat Moroni zeer verblijd was over dit aanbod; want hij verlangde dat de levensmiddelen die verstrekt werden aan de Lamanietische gevangen, zouden dienen tot onderhoud van zijn eigen volk, om zijn leger te versterken.

3. Nu, de Lamanieten hadden vele vrouwen en kinderen medegevoerd, terwijl er geen enkele vrouw noch kind zich bevond onder al de gevangenen van Moroni of onder degenen die Moroni gevankelijk weggevoerd had; daarom bedacht Moroni eene krijgslist ten einde zoovelen van de Nephietische gevangenen van de Lamanieten terug te krijgen als slechts mogelijk was.

4. Daarom zond hij met den afgezant van Ammoron, die hem de boodschap gebracht had, eenen brief terug. Nu, deze waren de woorden van Ammoron.

---

l, ziet m. Mos. 29.

5. Ziet, Ammoron, ik heb een weinig aan u geschreven aangaande dezen oorlog welken gij tegen mijn volk gevoerd hebt; of liever, dien uw broeder tegen hen gevoerd heeft; en welken gij besloten hadt na zijnen dood voort te zetten.

6. Ziet, ik wil u een weinig mededeelen omtrent de rechtvaardigheid Gods, en het zwaard van Zijnen Almachtigen toorn hetwelk boven uw hoofd hangt, tenzij gij u bekeert en uwe legers in uwe landen terugvoert of in de landen uwer bezitting, hetwelk het [a] land Nephi is.

7. Ja, ik zoude u deze dingen vertellen, zoo gij in staat zoudt zijn naar dezelve te luisteren; ik zoude u vertellen aangaande die [b] vreeselijke hel, welke [c] zulke moordenaars als gij en uw broeder geweest zijt gereed is te ontvangen, tenzij gij u bekeert en uwe moordzuchtige plannen laat varen en met uwe legers naar uw eigen land terugkeert.

8. Doch, als gij deze dingen verworpen hebt en tegen het volk des Heeren gestreden hebt, zoo mag ik verwachten dat gij het opnieuw zult doen.

9. En nu, ziet wij zijn bereid u te ontvangen; en tenzij gij uwe plannen laat varen, zoo zult gij u den toorn Gods, dien gij verworpen hebt, op den hals halen, tot uwe geheele verwoesting.

10. Doch zoo waarachtig als de Heere leeft zullen onze legers op u komen, tenzij gij terugtrekt; en gij zult spoedig den dood vinden; want wij willen onze steden en landen en onzen godsdienst behouden, en de zaak van onzen God handhaven.

11. Doch ziet, ik veronderstel dat mijne woorden tot u, aangaande deze zaak ijdel zijn, of liever, ik denk dat gij een kind der hel zijt; daarom zal ik mijnen brief eindigen onder het stellen der volgende voorwaarde: dat gij eenen man met zijne vrouw en kinderen [d] ruilt tegen één gevangene; en indien gij dit wilt doen wil ik de gevangenen uitleveren.

12. Doch, indien gij deze voorwaarde niet wilt aannemen, zoo zal ik met mijne legers tegen u optrekken en zal ik onze vrouwen en kinderen wapenen; en tegen u opkomen en u tot in uw eigen land volgen, hetwelk het land onzer [e] eerste inwoning is; en het zal zijn bloed voor bloed, en leven voor leven, en ik zal u bestrijden totdat gij van de oppervlakte der aarde verdelgd zijt.

13. Ziet, mijn volk en ik zijn toornig; gij hebt gezocht ons te vermoorden en wij hebben alleen getracht ons te verdedigen. Doch ziet, zoo gij ons verder zoekt te verwoesten zullen wij u trachten te verdelgen en het [f] land onzer eerste inwoning in bezit te krijgen.

14. Nu eindig ik mijnen brief. Ik ben Moroni; ik ben de leider van het volk der Nephieten.

---

a, ziet *b*, 2 Nep. 5. *b*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *c*, Alma 47 : 18 22—34. *d*, vers 3. *e*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *f*, ziet *b*. 2 Nep. 5.

15. Nu, het geschiedde, toen Ammoron dezen brief ontving dat hij toornig werd en eenen anderen brief schreef; en deze zijn de woorden welke hij schreef:

16. Ik ben Ammoron, de Koning der Lamanieten; ik ben de broeder van Amalickiah, dien gij [g] vermoord hebt. Ziet, ik zal zijn bloed op u wreken en met mijne legers op u komen, want ik vrees uwe bedreigingen niet.

17. Want ziet, uwe vaderen hebben uwe broederen bedrogen, zoodat zij hen beroofd hebben van hun [h] recht op het gouvernement, toen het hun wettig toekwam.

18. En nu ziet, indien gij uwe wapenen wilt nederleggen en u zelven wilt onderwerpen om geregeerd te worden door diegenen aan wien het bestuur wettig toekomt, zal ik ook mijn volk hunne wapenen doen nederleggen en de oorlog zal geëindigd zijn.

19. Ziet, gij hebt vele bedreigingen tegen mij en mijn volk geuit; doch ziet, wij vreezen die niet.

20. Niettemin, ik zal toestaan gevangenen uit te leveren op de voorwaarde door u gesteld, opdat ik het voedsel mag bewaren voor mijne strijdknechten; en wij zullen eenen oorlog tegen u voeren welke eeuwig zal zijn, of tot aan de onderwerping der Nephieten, totdat wij macht over hen verkregen hebben, of totdat zij voor eeuwig vernietigd zijn.

21. En wat betreft dien God, van wien gij spreekt dien wij [i] verworpen hebben, ziet, wij kennen zulk een wezen niet, noch kent gij hem; doch indien het zoo is dat er zulk een wezen is, weten wij dat hij ons, zoowel als u geschapen heeft.

22. En indien het zoo is, dat er een duivel en eene hel is, ziet, zal hij u daar niet heen zenden om met mijnen [j] broeder te wonen dien gij vermoord hebt, die, zooals gij voorgeeft naar zulk eene plaats gegaan is? Doch ziet, deze dingen doen niets ter zake.

23. Ik ben Ammoron, een afstammeling van [k] Zoram, dien uwe vaderen gedwongen hebben om uit Jeruzalem te vertrekken.

24. En ziet, nu ben ik een stoutmoedig Lamaniet; ziet, deze oorlog is gevoerd om hun nadeel te wreken en om hunne [l] rechten in het gouvernement te herkrijgen en te bewaren; en ik sluit mijnen brief aan Moroni.

HOOFDSTUK 55.

1. NU, het geschiedde toen Moroni dezen brief ontvangen had dat hij toornig werd omdat hij overtuigd was dat Ammoron een volmaakte kennis van zijn bedrog had; ja, hij wist dat Ammoron bekend was dat het geene rechtvaardige zaak was

---

g, Alma 51 : 34. *h*, 2 Nep. 5 : 1—4. ziet *n*. Jakob 7. *i*, vers 9. *j*, Alma 52 : 3. *k*, 1 Nep. 4 : 35. *l*, ziet *h*.

welke hem aangedreven had om den oorlog tegen de Nephieten te voeren.

2. En hij zeide: Ziet, ik wil geene gevangenen verruilen met Ammoron tenzij hij zijn voornemen wil [a] intrekken, zooals ik in mijnen brief geschreven heb; want ik zal niet toestaan dat hij nog meer kracht verkrijgt dan hij reeds heeft.

3. Ziet, ik weet de plaats waar de Lamanieten mijn volk bewaken, welken zij als gevangenen medegevoerd hebben; en daar Ammoron mijn verzoek niet wilde toestaan, zal ik handelen volgens mijne woorden; ja, ik zal den dood onder hen zoeken, zoolang totdat zij om vrede zullen smeeken.

4. En nu, het geschiedde toen Moroni deze woorden gezegd had dat hij een onderzoek onder zijne mannen liet instellen of er misschien een onder hen gevonden mocht worden die een afstammeling van Laman was.

5. En het geschiedde dat er een gevonden werd, wiens naam was «Laman» en hij was [b] een der knechten des Konings die door Amalickiah vermoord was.

6. Nu, Moroni liet Laman en een klein getal zijner mannen tot de wachten, welke over de Nephieten waakten, overgaan.

7. Nu, de Nephieten werden in de [c] stad «Gid» bewaakt; daarom stelde Moroni Laman aan en liet een klein getal zijner mannen met hem gaan.

8. En toen het avond was ging Laman tot de wachten, welke over de Nephieten gesteld waren; en ziet, zij zagen hem naderen en riepen tot hem; doch hij zeide tot hen: vreest niet, ziet ik ben een Lamaniet; wij zijn van de Nephieten ontvlucht en hebben van hunnen wijn genomen en medegebracht.

9. Nu, toen de Lamanieten deze woorden hoorden ontvingen zij hem met blijdschap; en zeiden tot hem: geeft ons van uwen wijn opdat wij mogen drinken; wij zijn verblijd, dat gij aldus wijn met u gebracht hebt; want wij zijn vermoeid.

10. Doch Laman zeide tot hen: Laat ons onzen wijn bewaren totdat wij tegen de Nephieten ten strijde trekken: doch dit gezegde vermeerderde hun verlangen om van den wijn te drinken.

11. Want, zeiden zij, wij zijn vermoeid; laat ons van den wijn nemen en aanstonds ontvangen wij wijn voor ons zelven, hetwelk ons zal versterken om tegen de Nephieten te strijden.

12. En Laman zeide tot hen: Gij moogt doen naar uw goeddunken.

13. En het geschiedde dat zij veel van den wijn gebruikten en het was aangenaam voor hunne smaak; daarom namen zij er veel van; en de wijn was sterk, dewijl hij in zijne kracht bereid was.

14. En het geschiedde dat zij dronken en vroolijk werden en spoedig beschonken waren.

---

a, Alma 54 : 6, 13 Alma ziet 2c. Alma 51.

15. Nu, toen Laman en zijne manschappen zagen dat zij dronken waren, en in eenen diepen slaap waren gevallen, keerden zij tot Moroni terug en vertelde hem alles, wat gebeurd was.

16. En dit was naar het plan van Moroni. En Moroni had zijne mannen van wapenen voorzien en zond hen tot de [d] stad Gid, en terwijl de Lamanieten dronken en in eenen diepen slaap gezonken waren, wierpen de mannen van Moroni de wapenen naar de krijgsgevangenen, zoodat zij allen gewapend werden.

17. Ja, zelfs hunne vrouwen en kinderen, die in staat waren een wapen te hanteeren, toen Moroni al die gevangenen gewapend had; en al deze dingen waren in de diepste stilte geschied.

18. Doch al waren de Lamanieten ontwaakt, zij waren dronken en de Nephieten hadden hen kunnen verslaan.

19 Doch ziet, dit was het verlangen van Moroni niet; hij vond geen behagen in het moorden en het vergieten van bloed; doch verheugde zich om zijn volk te redden van verwoesting; en omdat hij geene onrechtvaardigheid op zich wilde laden, wilde hij niet op de Lamanieten vallen en hen in hunne dronkenschap verwoesten.

20. Doch, hij had zijn doel bereikt; want hij had de Nephietische gevangenen die binnen de muren der stad waren van wapenen voorzien en hun kracht gegeven om wederom in bezit te nemen die deelen welke binnen de muren waren.

21. En toen liet hij de mannen, die met hem waren, terugtrekken van hen en omringden het leger der Lamanieten.

22. Nu, dit alles geschiedde in den nacht, zoodat, toen de Lamanieten in den ochtend ontwaakten zij zagen dat zij door de Nephieten omringd waren van buiten en dat hunne gevangenen, binnen de muren, gewapend waren.

23. En aldus zagen zij dat de Nephieten kracht over hen hadden; en onder deze omstandigheden oordeelden zij het niet raadzaam met de Nephieten te vechten, daarom gebood de opperbevelhebber hun hunne wapenen over te geven; en zij brachten ze voor en wierpen ze aan de voeten der Nephieten, smeekende om genade.

24. Nu, dit was het verlangen van Moroni. Hij nam hen als krijgsgevangenen mede, nam de stad in bezit en verloste alle de gevangenen welke binnen de muren waren, welke tot de Nephieten behoorden; en zij vereenigden zich met het leger van Moroni en waren eene groote steun voor zijn leger.

25. En het geschiedde dat hij de Lamanieten die hij gevangen genomen had aan den arbeid zette om de [e] verschansingen rondom de stad Gid te versterken.

26. En het geschiedde toen hij de [f] stad Gid naar zijn plan genoegzaam versterkt had, dat hij de gevangenen naar de

---

d, ziet 2*c*. Alma 51. *e*, ziet *c*. Alma 48. *f*, ziet 2*c*. Alma 51.
g, ziet 2*k*. Alma 22.

stad Bountiful liet voeren, en die stad bewaakte met eene
buitengewoon sterke macht.
27. En het geschiedde, dat zij niettegenstaande al de invallen der Lamanieten, al de lieden die zij krijgsgevangen gemaakt hadden, bewaarden en beschermden; en alzoo al den grond en het voordeel dat zij herwonnen hadden behielden.
28. En het geschiedde dat de Nephieten wederom overwinnaars werden en hunne rechten en voorrechten herkregen.
29. Dikwijls probeerden de Lamanieten hen bij nacht te omsingelen; doch hierin verloren zij vele manschappen die gevangen genomen werden.
30. En dikwijls trachtten zij de Nephieten van hunnen wijn te bedienen opdat zij hen door vergif of door dronkenschap mochten verwoesten.
31. Doch ziet de Nephieten waren niet traag om zich den Heere, hunnen God te herinneren in dezen tijd van beproeving. Zij konden niet in hunne strikken gevat worden en wilden niet van hunnen wijn gebruiken, tenzij zij eerst aan de gevangenen der Lamanieten gegeven hadden.
32. En aldus waren zij voorzichtig dat hun geen vergif toegediend zoude worden; want indien hun wijn een Lamaniet zoude vergiftigen, zoude hij eveneens een Nephiet vergiftigen; en aldus onderzochten zij al hunne dranken.
33. En nu, het geschiedde dat het noodig was voor Moroni om toebereidselen te maken om de [h] stad Morianton aan te vallen; want ziet, de Lamanieten hadden door hunnen arbeid de stad Morianton [i] versterkt, zoodat zij eene buitengewone sterkte geworden was.
34. En zij waren voortdurend bezig met nieuwe krachten aan te voeren, alsmede levensmiddelen in te brengen.
35. En aldus eindigde het negen-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 56.

1. EN nu, het geschiedde in het begin van het dertigste jaar van de regeering der Richteren, op den tweeden dag van de eerste maand dat Moroni eenen brief ontving van Helaman waarin hij hem de zaken bekend maakte in [a] dat gedeelte van het land.
2. En deze zijn de woorden welke hij schreef, zeggende; Mijn zeer geliefde broeder Moroni, zoowel in den Heere als in de beproevingen onzer oorlogen, ziet mijn geliefde broeder, ik

---

h, ziet *p*. Alma 50. *i*, ziet *c*. Alma 48.

a, Alma 53 : 8, 22.

heb u een weinig te vertellen aangaande onze oorlogen in dit gedeelte van het land.

3. Ziet, [b]twee duizend der zonen van die mannen welke Ammon uit het [c]land Nephi gebracht heeft; nu, gij weet, dat dezen afstammelingen van Laman waren, die de oudste zoon van onzen vader Lehi was.

4. Nu, ik heb niet noodig hunne [d]overleveringen of ongeloof te herhalen, want gij weet aangaande al deze dingen.

5. Daarom is het mij voldoende u te vertellen dat [e]twee duizend dezer jongelingen de wapenen opgenomen hebben en wenschten dat ik hun leider zoude zijn; en wij zijn voortgekomen om ons land te verdedigen.

6. En nu, gij weet het verbond hetwelk hunne vaderen gemaakt hadden, n.l. dat zij geene oorlogswapenen wilden opnemen tegen hunne broederen om bloed te vergieten.

7. Doch, in het zes-en-twintigste jaar, toen zij onze ellenden en beproevingen voor hen met eigen oogen aanschouwden, waren zij op het punt dit verbond te [f]verbreken hetwelk zij gesloten hadden en de wapenen op te nemen ter onzer verdediging.

8. Doch ik wilde niet toestaan dat zij dit verbond hetwelk zij gesloten hadden zouden verbreken; met de gedachte dat God ons zoude versterken, zoodat wij niet meer zouden lijden tengevolge van den eed welken zij gezworen hadden.

9. Doch ziet, hier is eene zaak waarin wij groote vreugde hebben. Want ziet, in het zes-en-twintigste jaar marcheerde ik, Helaman aan het hoofd van deze [g]tweeduizend jongelingen naar de [h]stad Judea om Antipas bij te staan dien gij als leider over het volk in dat land had aangesteld.

10. En ik vereenigde mijne [i]tweeduizend zonen (want zij zijn waardig zonen genoemd te worden) met het leger van Antipas, over welke versterking Antipas zeer verheugd was; want ziet zijn leger was door de Lamanieten verminderd want door hunne krachten hadden zij een groot aantal onzer mannen verslagen waarover wij reden tot treuren hebben.

11. Niettemin, wij troosten ons zelven hierin, dat zij gestorven zijn voor de zaak van hun land en hunnen God; en zij zijn gelukkig.

12. En de Lamanieten hadden ook vele gevangenen gehouden; allen welke bevelhebbers waren; want niemand anders hadden zij in het leven gespaard. En wij veronderstellen dat zij nu in het [j]land Nephi zijn, indien zij tenminste niet om het leven gebracht zijn.

13. En nu, deze zijn de steden welke de Lamanieten in hunne macht gekregen hebben door het vergieten van het bloed van zoovelen onzer dappere mannen.

---

b, verzen 5, 10. Alma 53 : 22. *c*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *d*, ziet *a*. Jakob 7, *e*, ziet *b*. *f*, Alma 24 : 17—19. 53 : 13—15. *g*, Alma 53 : 22. *h*, verzen 15, 18, 57. Alma 57 : 11. *i*, ziet *b*. *j*, ziet *b*, 2 Nep. 5.

14. Het [k] land of de stad Manti, de stad Zeezrom, de
[l] stad Cumeni en de [m] stad Antiparah.
15. En deze zijn de steden welke zij bezaten toen ik in de
[n] stad Judéa kwam; en ik vond Antipas met zijne mannen met
alle macht bezig om de stad te [o] versterken.
16. En zij waren bedroefd zoowel naar lichaam als naar
geest; want zij hadden dapper gestreden, nacht en dag
gearbeid om hunne steden te bewaren en aldus alle soorten van
beproevingen geleden.
17. En nu waren zij besloten in deze plaats te overwinnen
of te sterven; daarom kunt gij wel begrijpen dat deze kleine
versterking welke ik met mij bracht; ja, die [p] zonen van mij,
hun groote hoop en blijdschap veroorzaakte.
18. En nu, het geschiedde toen de Lamanieten zagen dat
Antipas versterking gekregen had, zij door de bevelen van
Ammoron gedwongen waren niet tegen de [q] stad Judea of tegen
ons ten strijde te trekken.
19. En aldus werden wij door den Heere begunstigd; want,
waren de Lamanieten op ons gekomen in deze onze zwakheid,
zij zouden misschien ons klein leger vernietigd hebben; maar
nu waren wij gespaard.
20. Zij waren door Ammoron geboden die steden, welke
zij ingenomen hadden te bewaren. En aldus eindigde het zes-
en-twintigste jaar. En in het begin van het zeven-en-twintigste
hadden wij ons zelven en onze stad tot verdediging bereid.
21. Nu, wij waren verlangend dat de Lamanieten op ons
zouden komen, want wij wilden geenen aanval op hen doen in
hunne versterkingen.
22. En het geschiedde dat wij spionnen uitzonden om
hunne bewegingen na te gaan, opdat zij ons niet zouden over-
rompelen, noch bij nacht, noch bij dag om eenen aanval op
onze steden te doen welke noordelijker gelegen waren.
23. Want wij wisten dat zij in die steden niet sterk ge-
noeg waren om hen af te wachten; daarom was ons voornemen,
indien zij ons voorbijtrokken, hen in den rug aan te vallen en
hen aldus van achteren voort te jagen, tegelijkertijd dat zij in
het gezicht ontmoet zouden worden. Wij dachten hen te kun-
nen overwinnen, maar werden in deze gedachte teleurgesteld.
24. Zij durfden ons noch met hun geheele leger, noch met
een gedeelte voorbijtrekken, uit vrees dat zij niet sterk genoeg
zouden zijn en zouden vallen.
25. Noch durfden zij tegen de [r] stad Zarahemla op te trek-
ken, noch het begin van de rivier [s] Sidon oversteken tot de
[t] stad Nephihah.

---

k, ziet *h*. Alma 16. *l*, Alma 57 : 7, 8, 12. 23, 31, 34. *m*. verzen 31, 33. 34. Alma 57 : 1—4. *n*, ziet *h*. *o*, ziet *c*. Alma 48. *p*, vers 10. *q*, ziet *h*. *r*, ziet *h*. Omni 1. *s*, ziet *g*. Alma 2. *t*, Dit is niet de stad welke bedoeld werd in zijnen brief *l*, Alma 50.

26. En aldus waren zij besloten met hunne krachten die
steden te bewaren welke zij ingenomen hadden.
27. En nu, het geschiedde in de tweede maand van dit
jaar dat levensmiddelen tot ons gebracht werden door de [u]vaders
mijner [v]twee duizend zonen.
28. En er werd ons twee duizend man gezonden van het
[w]land Zarahemla. En aldus waren wij met tienduizend mannen
bereid, terwijl wij van levensmiddelen voor hen, hunne
vrouwen en kinderen voorzien waren.
29. En daar de Lamanieten onze dagelijksche versterking
en den toevoer van levensmiddelen voor ons onderhoud zagen
begonnen zij te vreezen ons te naderen om, indien het mogelijk
was een einde daaraan te maken, opdat wij geene levensmiddelen
en versterkingen meer zouden ontvangen.
30. Nu, toen wij zagen dat de Lamanieten ongemakkelijk
begonnen te worden, waren wij verlangend hen door eene strijdlist
te verschalken; daarom gebood Antipas dat ik met mijne
kleine zonen naar eene naburige stad zoude marcheeren alsof
wij levensmiddelen naar die stad vervoerden.
31. En wij zouden naar de [x]stad Antiparah trekken, alsof
wij tot de stad gingen buiten de grenzen bij den zeeoever.
32. En het geschiedde dat wij voorttrokken alsof wij met
levensmiddelen beladen waren om naar die stad te gaan.
33. En het geschiedde dat Antipas met een deel van zijn
leger voortmarcheerde en een gedeelte achterliet om de stad te
bewaren. Doch hij trok niet voort, voordat ik met mijn klein
leger nabij de stad Antiparah was.
34. En nu, in de [y]stad Antiparah was het sterkste, ja,
het grootste leger der Lamanieten gelegerd.
35. En het geschiedde toen zij door spionnen ingelicht
waren, dat zij met hun leger te voorschijn kwamen en tegen
ons optrokken.
36. En het geschiedde dat wij voor hen naar het noorden
vluchtten. En aldus leidden wij het krachtigste leger der Lamanieten
weg.
37. Ja, tot op een verren afstand, zoodat zij toen zij het
leger van Antipas zagen dat hen met al hunne macht achtervolgde,
noch ter linker, noch ter rechterzijde keerden, maar in
eene rechte lijn achter ons doortrokken; en wij veronderstelden
dat het hun voornemen was om ons te slaan voor dat Antipas
hen zoude inhalen, opdat zij dan niet door ons volk omringd
zouden worden.
38. En nu, toen Antipas ons gevaar zag, verhaastte hij de
gang van zijn leger. Doch ziet, het was nacht en daarom haalden
zij ons niet in, noch haalde Antipas hen in; daarom sloegen
wij een kamp op voor den nacht.

---

u, Alma 27 : 26. *v*, vers 10. *w*, ziet *h*. Omni 1. *x*, ziet *m*.
y, ziet *m*.

39. En het geschiedde voor het aanbreken van den morgen
dat de Lamanieten ons achtervolgden. Nu wij waren niet sterk
genoeg om tegen hen te strijden; en ik wilde niet hebben dat
mijne kleinezonen in hunne handen zouden vallen; daarom
zetten wij onze reis voort en trokken in de wildernis.
40. Nu, zij durfden zich noch ter rechter-, noch ter linker-
zijde keeren opdat zij niet omsingeld zouden worden; noch
wilde ik ter rechter- of ter linkerzijde keeren, opdat zij ons
niet zouden overvallen en wij ons niet met hen konden meten,
maar verslagen zouden worden en zij ontvluchten zouden.
Daarom trokken wij dien ganschen dag verder in de wildernis
totdat het donker was.
41. En het geschiedde wederom toen de morgen daagde
dat wij de Lamanieten op ons zagen aantrekken en wij wederom
voor hen vluchtten.
42. Doch het geschiedde dat zij ons niet ver achtervolgden;
daarom hielden zij halt; en het was in den morgen van den
derden dag in de zevende maand.
43. En nu, of zij door Antipas overvallen waren weet ik
niet; doch ik zeide tot mijne mannen: Ziet, wij weten niet
waarom zij halt gehouden hebben; maar misschien hebben zij
het gedaan met het doel dat wij tegen hen zouden optrekken,
opdat zij ons in hunne strikken zouden vangen.
44. Daarom, wat zegt gij, mijne zonen, wilt gij tegen hen
strijden?
45. En nu, ik zeg u, mijn geliefden broeder Moroni, dat
ik nimmer zulk eenen moed gezien heb; neen, niet onder al
de Nephieten.
46. Want, omdat ik hen altijd [z] mijne zonen genoemd heb
(want zij waren jong) zeiden zij tot mij: Vader, zie tonze God is
met ons; en hij zal niet toestaan dat wij zullen vallen; laat
ons dan voortgaan; wij zouden onze broederen niet slaan indien
zij ons met rust lieten; daarom, laat ons gaan, opdat zij het
leger van Antipas niet overwinnen.
47. Nu, nimmer hadden zij gevochten; nochtans zij vrees-
den den dood niet; en zij dachten meer om de vrijheid hunner
[2a] vaderen dan om hun eigen leven; ja, door hunne moeders
was hun geleerd [2b] dat God hen zoude verlossen indien zij niet
twijfelden.
48. En zij verhaalden mij de woorden hunner moeders,
zeggende: wij twijfelen niet dat onze moeders het niet wisten.
49. En het geschiedde dat ik terugkeerde met mijne twee
duizend tegen de Lamanieten, die ons vervolgd hadden. En
nu, ziet, de legers van Antipas hadden hen overvallen en een
vreeselijke strijd was begonnen.
50. Daar het leger van Antipas vermoeid was van zijne
lange reis in zulk eenen korten tijd, zoude het bijna in de han-

---

z, *verzen 10, 17, 27, 30, 39.* 2a, Alma 27 : 28. 2b, Alma 57 : 21.

den der Lamanieten vallen; en ware ik met mijne tweeduizend zonen niet terugekeerd, de Lamanieten zouden stellig hun doel bereikt hebben.

51. Want Antipas was door het zwaard gevallen en velen van zijne bevelhebbers, tengevolge van hunne vermoeidheid welke veroorzaakt was door den spoed hunner reis; daarom waren de mannen van Antipas verward; en tengevolge van het verslaan hunner opperhoofden begonnen zij voor de Lamanieten te vluchten.

52. En het geschiedde dat de Lamanieten moed verkregen en hen begonnen te achtervolgen; en aldus vervolgden de Lamanieten hen met groote dapperheid toen ik, Helaman, met mijne [2c] tweeduizend zonen hen in den rug aanviel en hen hevig begon te slaan, zoodat het geheele leger der Lamanieten stilstond en zich tot ons keerde.

53. Nu, toen het volk van Antipas zag dat de Lamanieten zich gewend hadden, vergaderden zij hunne mannen te zamen en vielen de Lamanieten wederom van achteren aan.

54. En nu, het geschiedde dat wij, het volk van Nephi, het volk van Antipas en ik met mijne tweeduizend de Lamanieten insloten en hen versloegen, zoodat zij gedwongen waren hunne wapenen over te geven en zich zelven als krijgsgevangenen te laten medevoeren.

55. En nu, het geschiedde toen zij zich aan ons hadden overgegeven, dat ik mijne jonge mannen telde, welke met mij gestreden hadden, vreezende dat misschien sommigen hunner verslagen waren.

56. Doch ziet, tot mijne groote vreugde was er [2d] niet ééne ziel ter aarde gevallen; en zij hadden gestreden als met de kracht Gods; ja, nimmer was het bekend dat de mannen met zulke wondervolle kracht gestreden hadden; en met zulke machtige sterkte vielen zij op de Lamanieten aan, dat zij hen schrik aanjoegen; en daarom gaven de Lamanieten zich als krijgsgevangenen over.

57. En daar wij geene plaats hadden waar wij onze gevangenen konden bewaken voor de legers der Lamanieten, zonden wij hen met een deel der mannen van Antipas, die niet verslagen waren naar het [2e] land Zarahemla; terwijl ik de overige manschappen nam en hen vereenigde met mijne opkomende [2f] Ammonieten en onze terugreis naar de [2g] stad Judea ondernamen.

2*c*, ziet *b*. 2*d*, Alma 57 : 25. 2*e*, ziet *h*, Omni 1. 2*f*, Alma 27 : 26. 2*g*, ziet *h*.

HOOFDSTUK 57.

1. EN NU, het geschiedde dat ik eenen brief van Koning Ammoron ontving, waarin hij mij meldde dat hij ons de [a]stad Antiparah zoude geven indien wij de krijgsgevangenen zouden uitleveren, die wij weggevoerd hadden.

2. Maar ik zond een brief tot hem, dat wij genoegzaam verzekerd waren van onze kracht en sterk genoeg waren om de stad Antiparah zelf te nemen en dat wij ons door de gevangenen voor die stad over te geven dwaas zouden achten; doch dat wij alleen onze gevangenen wilden uitleveren in ruil.

3. En Ammoron weigerde mijn voorstel aan te nemen; want hij wilde geene gevangenen ruilen; daarom begonnen wij toebereidselen te maken om tegen de stad Antiparah op te trekken.

4. Doch het volk van [b]Antiparah verliet de stad en vluchtte naar hunne andere steden welke zij bezaten om die te [c]versterken; en aldus viel de stad Antiparah in onze handen.

5. En aldus eindigde het acht-en-twintigste jaar van de regeering der Richteren.

6. En het geschiedde in het begin van het negen-en-twintigste jaar dat wij eenen voorraad levensmiddelen ontvingen en eveneens eene versterking van ons leger uit het [d]land Zarahemla en uit de landen rondom liggende, ten getale van zesduizend man, behalve nog zestig van de zonen der [e]Ammonieten, die gekomen waren om zich met hunne tweeduizend broederen te vereenigen. En nu, ziet, wij waren sterk en wij hadden een overvloed van levensmiddelen in bezit.

7. En het geschiedde dat wij verlangden oorlog te voeren met het leger, hetwelk geplaatst was om de [f]stad Cumeni te beschermen.

8. En nu, ziet ik zal u bewijzen dat wij spoedig ons verlangen ten uitvoer brachten; ja, met onze sterke bende of met een gedeelte er van omsingelden wij de stad [g]Cumeni bij nacht een weinig voordat zij eene voorraad van levensmiddelen zouden ontvangen.

9. En het geschiedde dat wij gedurende vele nachten rondom de stad kampeerden; doch wij sliepen op onze zwaarden en zetten wachten uit zoodat de Lamanieten ons bij nacht niet zouden overrompelen en verslaan, hetwelk zij dikwijls probeerden; doch zoo vaak als zij dit deden werd hun bloed vergoten.

10. Ten laatste kwamen hunne levensmiddelen, en zij waren gereed om de stad bij nacht in te gaan. Doch in plaats van de Lamanieten waren de Nephieten er, en wij namen daarom hen en hunne levensmiddelen.

---

a, ziet *m.* Alma 56, *b*, ziet *m.* Alma 56. *c*, ziet *c.* Alma 48. *d*, ziet *h.* Omni 1. *e*, Alma 27 : 26. *f*, ziet *l*, Alma 56. *g*, ziet *l.* Alma 56.

11. En niettegenstaande de Lamanieten op deze wijze verstoken waren van hun voedsel, waren zij stil besloten de stad te bewaren; daarom werd het noodig dat wij die levensmiddelen zouden nemen om ze naar [h] Judea te zenden, terwijl wij onze gevangenen naar [i]Zarhemla zonden.

12. En het geschiedde dat niet vele dagen voorbij gegaan waren dat de Lamanieten alle hoop op onderstand begonnen te verliezen; daarom gaven zij de stad in onze handen over en aldus hadden wij ons plan ten uitvoer gebracht in het verkrijgen der [j] stad Cumeni.

13. Doch het geschiedde dat onze gevangenen zoo talrijk werden dat wij niettegenstaande onze talrijkheid verplicht waren onze geheele bende te gebruiken om hen te bewaken of om hen ter dood te brengen.

14. Want ziet, zij wilden in groote hoeveelheden uitbreken en vechten met steenen en stokken, of wat zij maar machtig konden worden, zoodat wij ongeveer tweeduizend hunner ombrachten nadat zij zich als gevangenen hadden overgegeven.

15. Daarom werd het voor ons noodig dat wij een einde aan hun leven zouden maken of hen met het zwaard in de hand bewaken zouden tot het [k] land Zarahemla, en bovendien hadden wij niet meer levensmiddelen dan voor ons eigen volk voldoende was, niettegenstaande datgene wat wij van de Lamanieten genomen hadden.

16. En nu, in deze benarde omstandigheden werd het eene zaak van gewicht om een besluit te nemen ten opzichte dezer gevangenen; niettemin wij besloten hen naar het land Zarahemla te zenden; daarom kozen wij een deel onzer manschappen uit en gaven hen onze gevangenen over om hen naar het land Zarahemla te geleiden.

17. Doch het geschiedde dat zij in den morgen wederkeerden. En nu, ziet wij vroegen hun niet aangaande de gevangenen; want de Lamanieten waren op ons en zij keerden bijtijds weder om ons te redden, om niet in de handen der Lamanieten te vallen. Want ziet, Ammoron had hun eenen nieuwen voorraad van levensmiddelen gezonden, benevens een groot aantal manschappen.

18. En het geschiedde dat de mannen [l] die wij met de gevangenen weggezonden hadden intijds kwamen om hen tegen te houden, daar zij ons bijna zouden overwinnen.

19. Doch ziet, mijne kleine bende van [m] twee duizend en zestig jongelingen streed het dapperst; ja, zij stonden manmoedig tegenover de Lamanieten en versloegen al degenen die hen weerstonden.

20. En toen het overblijfsel van ons leger omtrent op de

---

h, ziet *h*. Alma 56. *i*, ziet h. Omni 1. *j*, ziet *i*. *k*, ziet *Omni* 1. *l*. vers 16. *m*, vers 6. ziet b. Alma 56.

vlucht ging voor de Lamanieten waren die twee duizend en zestig nog standvastig en onbewegelijk.

21. Ja, zij gehoorzaamden en trachtten ieder bevel nauwkeurig uit te voeren; en volgens hun geloof geschiedde hun; en ik herinner mij de woorden welke zij zeiden dat hunne [n] moeders hun geleerd hadden.

22. En nu, ziet het waren dezen mijne zonen en de mannen, die [o] gekozen waren om de gevangenen te geleiden aan wien wij deze groote overwinning te danken hebben; want zij waren het, die de Lamanieten sloegen; daardoor werden zij tot de [p] stad Manti teruggedreven.

23. En wij behielden onze [q] stad Cumeni en waren niet allen door het zwaard verwoest, niettegenstaande wij groote verliezen hadden geleden.

24. En het geschiedde toen de Lamanieten gevlucht waren dat ik onmiddelijk bevel gaf dat de gewonden tusschen de doode lichamen weggenomen en hunne wonden verbonden zouden worden.

25. En het geschiedde dat er twee honderd van mijne twee duizend en zestig verzwakt waren door het bloedverlies; niettemin door de goedheid Gods en tot onze groote verwondering alsmede tot verwondering van de vijanden van ons leger, was er [r] niet een hunner omgekomen; en was er niemand die veel wonden ontvangen had.

26. En nu, het was wonderlijk voor ons geheele leger hoe zij gespaard gebleven waren, dat zij het leven behouden hadden terwijl een duizendtal onzer broeders verslagen was. En wij schrijven het toe aan de wondervolle kracht Gods omreden hun groot geloof in hetgeen zij geleerd hadden te gelooven; n.l. dat er een rechtvaardig God is; en zoo wie niet twijfelde dat die door zijne wondervolle kracht [s] bewaard zouden worden.

27. Nu, dit was het geloof van dezen van wien ik gesproken heb; zij zijn jong en hunne geesten zijn standvastig en zij stellen voortdurend hun vertrouwen in God.

28. En nu, het geschiedde nadat wij aldus onze gewonden verzorgd en onze dooden begraven hadden evenals de dooden der Lamanieten die zeer talrijk waren, dat wij aan Gid vroegen omtrent de [t] gevangenen met wie zij op weg gegaan waren naar het land Zarahemla.

29. Nu, Gid was de opperbevelhebber over de bende welke aangesteld was om hen tot het land te bewaken.

30. En nu, dit zijn de woorden welke Gid tot mij zeide: Ziet, wij gingen met onze gevangenen op weg naar het [u] land Zarahemla. En het geschiedde dat wij de spionnen van onze

---

n, vers 26. Alma 56 : 47, 48. *o*, verzen 16, 18. *p*, ziet *h*, Alma 16. *q*, ziet *l*. Alma 56. *r*, Alma 56 : 56. *s*, ziet *n*. *t*, vers 16. *u*, ziet *h*. Omni 1.

legers ontmoetten, die uitgezonden waren om het kamp der Lamanieten te bespieden.

31. En zij riepen tot ons: Ziet, de legers der Lamanieten trekken op naar de [v] stad Cumeni en ziet zij zullen op hen vallen en ons volk verwoesten.

32. En het geschiedde dat onze gevangenen hun geroep hoorden, hetwelk hun moed gaf en zij stonden tegen ons op.

33. En het geschiedde omreden hunnen opstand dat wij onze zwaarden tegen hen ophieven. En het geschiedde dat zij als het ware met één lichaam tegen onze zwaarden inliepen, waardoor het grootste getal hunner verslagen werd; terwijl het overblijfsel door ons heen brak en van ons vluchtte.

34. En ziet, toen zij gevlucht waren en wij hen niet konden achterhalen, namen wij met spoed onze terugreis naar [w] Cumeni aan; en ziet, wij kwamen bij tijds om onze broederen te helpen in het bewaren der stad.

35. En ziet, wij zijn wederom verlost uit de handen onzer vijanden. En gezegend zij den naam van onzen God; want ziet, hij is het die ons verlost heeft; ja, die deze groote zaak voor ons volbracht heeft.

36. Nu, het geschiedde toen ik, Helaman, deze woorden van Gid gehoord had, dat ik met groote blijdschap vervuld was omreden de goedheid Gods die hij ons betoond had door ons te bewaren; zoodat wij niet allen omgekomen waren; en ik vertrouw dat de zielen dergenen die verslagen zijn in de rust van hunnen God zijn ingegaan.

HOOFDSTUK 58.

1. EN ziet, nu geschiedde het dat ons volgende doel was om de [a] stad Manti te verkrijgen; doch ziet er was geen middel waarmede wij hen met onze kleine bende uit de stad konden leiden. Want ziet, zij herinnerden zich wat wij tot hiertoe gedaan hadden; daarom konden wij hen niet vangen en hen uit hunne verschansingen lokken.

2. En zij waren zooveel talrijker dan ons leger, zoodat wij niet durfden voortgaan om hen in hunne verschansingen aan te vallen.

3. Ja het werd noodig dat wij onze manschappen zouden gebruiken om die deelen van het land te bewaren die wij wederom in bezit gekregen hadden; daarom was het noodig te wachten totdat wij meer kracht en eenen nieuwen voorraad levensmiddelen zouden ontvangen uit het [b] land Zarahemla.

---

v, ziet *l*. Alma 56. *w*, ziet *l*. Alma 56.

a, ziet *h*. Alma 16. *b*, ziet *h*. Omni 1.

4. En het geschiedde dat ik aldus eenen afgezant zond tot den gouverneur van het land om hem met de zaken van ons volk bekend te maken. En het geschiedde dat wij wachtten om levensmiddelen en versterking uit het land Zarahemla te ontvangen.

5. Doch ziet, dit gaf slechts weinig; want de Lamanieten ontvingen evenzoo groote versterking van dag tot dag alsmede vele levensbehoeften; en aldus waren onze omstandigheden op dezen tijd.

6. En de Lamanieten kwamen van tijd tot tijd op ons aan, dewijl zij besloten hadden ons door krijgslist te verwoesten; niettemin, wij konden niet tegen hen strijden wegens hunne aanhoudende aftochten en hunne versterkingen.

7. En het geschiedde dat wij in deze benauwde omstandigheden wachtten gedurende den tijd van vele maanden, zoodat wij bijna van gebrek omkwamen.

8. Doch het geschiedde dat wij voedsel ontvingen hetwelk voor ons bewaakt werd door een leger van tweeduizend man, die ons tot versterking zouden dienen; en dit is al de hulp die wij ontvingen om ons zelven en ons land te verdedigen, om niet in handen onzer vijanden te vallen; ja, om te strijden tegen eenen vijand die over een bijna ontelbaar aantal manschappen te beschikken had.

9. En nu, de reden van deze, onze verlegenheid, of liever de reden waarom men ons niet meer versterking zond wisten wij niet; daarom waren wij bedroefd en met vrees vervuld dat misschien de oordeelen Gods op eenige wijze op ons land waren gekomen, welke zouden leiden tot hunne overwinning en onze geheele verwoesting.

10. Daarom stortten wij onze zielen uit in [c]gebed tot God, opdat hij ons zoude versterken en verlossen uit de handen onzer vijanden; en opdat hij ons kracht zoude geven om onze steden, onze landen en onze bezittingen te behouden tot onderhoud van ons volk.

11. Ja, en het geschiedde dat de Heere, onze God, ons de zekerheid gaf dat hij ons zoude verlossen; ja, zoodat hij geruststellend tot onze zielen sprak en ons groot geloof gaf en maakte dat wij hoop in hem zouden hebben voor onze verlossing.

12. En met onze kleine kracht welke wij ontvangen hadden kregen wij moed en waren vast [d]besloten onze vijanden te overwinnen en onze landen, onze bezittingen, onze vrouwen, onze kinderen en de zaak der vrijheid te bewaren.

13. En aldus trokken wij met al onze macht voort tegen de Lamanieten die in de [e]stad Manti gelegerd waren en wij sloegen onze tenten op ter zijde van de wildernis welke nabij de stad was.

14. En het geschiedde op den morgen toen de Lamanieten zagen dat wij op de grenzen bij de wildernis waren welke bij

---

c, ziet *e*. 2 Nep. 32. *d*, ziet *m*. Mos. 29. *e*, ziet *h*. Alma 16.

de stad was, dat zij spionnen rondom ons uitzonden ten einde
het getal en de sterkte van ons leger op te nemen.
15. En het geschiedde toen zij zagen dat wij niet groot in
getal waren, en vreesden dat wij hen den weg langs welken
zij toevoer van levensmiddelen ontvingen, zouden afsnijden,
tenzij zij uit zouden trekken om tegen ons te strijden en ons
om te brengen, en dachten dat zij ons gemakkelijk met hunne
groote legers konden verwoesten, dat zij toebereidselen maakten
om ons slag te leveren.
16. En toen wij zagen dat zij zich gereed maakten om
tegen ons op te trekken, liet ik Gid met een klein aantal man-
schappen gaan om zich in de wildernis te verbergen; en even-
eens liet ik Teomner zich met een klein getal in de wildernis
verbergen.
17. Nu, Gid en zijne mannen posteerden zich ter rechter-
en de anderen ter linkerzijde; en toen zij zich aldus verborgen
hadden bleef ik vertoeven met het overblijfsel van mijn leger
op dezelfde plaats waar wij het eerst onze tenten hadden opge-
slagen tegen den tijd dat de Lamanieten ten strijde zouden opkomen.
18. En het geschiedde dat de Lamanieten met hun talrijk
leger tegen ons opkwamen. En toen zij gekomen waren en op
het punt stonden met het zwaard op ons te vallen, zorgde ik
dat de mannen, die met mij waren zich in de wildernis terug-
trokken.
19. En het geschiedde dat de Lamanieten ons met grooten
spoed achtervolgden, want zij verlangden zeer ons te overvallen
ten einde ons te slaan; daarom volgden zij ons in de wildernis
en wij trokken [f] tusschen Gid en Teomner door, zoodat zij niet
door de Lamanieten opgemerkt werden.
20. En het geschiedde toen de Lamanieten voorbijgetrokken
waren, of toen het leger voorbijgegaan was dat Gid en Teomner
uit hunne schuilhoeken te voorschijn kwamen en den spionnen
der Lamanieten den weg afsneden, zoodat zij niet tot de stad
konden terugkeeren.
21. En het geschiedde toen zij hun den weg hadden afge-
sneden, dat zij tot de stad liepen en de wachten overvielen die
achtergelaten waren om de stad te bewaken, zoodat zij hen
ombrachten en de stad in bezit namen.
22. Nu, dit gebeurde omdat de Lamanieten hun geheele
leger hadden uitgezonderd eenige wachten in de wildernis had-
den laten trekken.
23. En het geschiedde dat Gid en Teomner op deze wijze
hunne versterkingen in bezit kregen. En het geschiedde nadat
wij veel in de wildernis gereisd hadden dat wij onze koers
richtten naar het [g] land Zarahemla.
24. En toen de Lamanieten zagen dat wij naar het land
Zarahemla trokken waren zij zeer bevreesd omdat zij dachten

---

f, verzen 16, 17, 20, 23. *g*, ziet *h*. Omni 1.

dat het eene list was om hen te verwoesten; daarom trokken zij wederom terug in de wildernis langs denzelfden weg welken zij gekomen waren.

25. En ziet, het was nacht en zij sloegen hunne tenten op; want de aanvoerders der Lamanieten veronderstelden dat de Nephieten door hunne reis vermoeid waren, en dachten dat zij met hun geheele leger in de wildernis waren getrokken; zij waren derhalve volstrekt niet bezorgd over de [h] stad Manti.

26. Nu, het geschiedde toen het nacht was, dat ik mijne mannen niet liet slapen, doch hen langs eenen anderen weg naar het land Manti liet marcheeren.

27. En tengevolge onzer reis in den nacht waren wij in den morgen de Lamanieten voorbij getrokken, zoodat wij voor hen in de stad Manti aankwamen.

28. En aldus geschiedde het dat wij door deze list de [i] stad Manti zonder bloedvergieten in bezit kregen.

29. En het geschiedde toen de Lamanieten nabij de stad kwamen en zagen dat wij gereed waren hen te ontmoeten, dat zij verwonderd en door groote vrees bevangen waren, zoodat zij in de wildernis vluchtten.

30. En het geschiedde dat de legers der Lamanieten uit dit geheele deel van het land vluchtten. Doch ziet, zij namen vele vrouwen en kinderen uit het land mede.

31. En die steden, welke door de Lamanieten genomen waren, zijn op dit oogenblik alle wederom in onze handen; en onze vaderen, vrouwen en kinderen zijn wederom op weg naar hunne huizen, uitgezonderd al degenen die krijgsgevangenen en weggevoerd zijn door de Lamanieten.

32. Doch ziet, onze legers zijn te klein om zulk een groot getal steden te behouden.

33. Maar ziet, wij vertrouwen op onzen God, die ons de overwinning over die landen gegeven heeft, zoodat wij die steden en landen, welke ons toebehoorden wederom verkregen hebben.

34. Nu, wij weten de reden niet waarom de regeering ons niet meer versterking heeft bezorgd; noch weten die mannen, [j] die tot ons gezonden zijn, waarom niet grootere macht verstrekt werd.

35. Ziet, wij weten het niet; doch indien de voorspoed u niet gunstig is geweest en gij de krachten hebt doen trekken in dat deel van het land, willen wij niet murmureeren.

36. En indien dit niet zoo is, vreezen wij dat er eenige [k] oneenigheid tusschen de leden van het bestuur bestaat, omdat zij ons niet meer lieden ter hulp gezonden hebben; want wij weten dat er meer lieden te verkrijgen waren dan zij ons gezonden hebben.

37. Doch ziet, het komt er niet op aan; wij vertrouwen

---

h, ziet *h*. Alma 16. *i*, ziet *h*. Alma 16. *j*, vers 8. *k*, Alma 61.

dat God ons wil verlossen, niettegenstaande de zwakheid onzer legers; en wij hopen dat Hij ons uit de handen onzer vijanden zal bevrijden.
38. Ziet, dit is het negen-en-twintigste jaar bijna ten einde, en wij zijn in 't bezit van onze landen, terwijl de Lamanieten naar het [l]land Nephi gevlucht zijn.
39. En die zonen van het [m]volk van Ammon, van wie ik met zooveel lof heb gesproken, zijn met mij in de [n]stad Manti, en de Heere heeft hen ondersteund en hen bewaard om niet door het zwaard te vallen, zoodat niet [o]één van hen verslagen is.
40. Doch ziet, zij hebben vele wonden ontvangen; niettemin zijn zij standvastig in die vrijheid waarmede God hen vrijgemaakt heeft; en zij zijn zeer nauwkeurig om zich den Heere, hunnen God van dag tot dag te herinneren; ja, voortdurend onderhouden zij zijne inzettingen, zijne wetten en zijne geboden en hun geloof in de profetieën aangaande datgene wat aanstaande is, is standvastig.
41. En nu, mijn geliefde broeder Moroni, dat de Heere onze God die ons verlost en vrijgemaakt heeft, u voortdurend in zijn oog mag bewaren en dat hij dit volk voorspoedig mag doen zijn; ja, dat gij voorspoed moogt hebben in het verkrijgen van al de bezittingen welke de Lamanieten ons ontnomen hebben en welke voor ons onderhoud dienden. En nu, ziet, ik eindig mijnen brief. Ik ben Helaman, de zoon van Alma,

---

HOOFDSTUK 59.

1. NU, het geschiedde in het dertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi nadat Moroni den [a]brief van Helaman ontvangen en gelezen had, dat hij zeer verblijd was over hunnen welstand; ja, over den buitengewonen voorspoed welke Helaman gehad had in het herkrijgen van al die landen welke verloren waren.
2. Ja, hij maakte het aan al zijn volk bekend, rondom in het gansche gedeelte des lands waar hij was, opdat zij zich eveneens mochten verblijden.
3, En het geschiedde dat hij onmiddelijk eenen brief naar [b]Pahoran zond, waarin hij hem verzocht onmiddelijk mannen bijeen te verzamelen om Helaman te versterken, of liever, de legers van Helaman, zoodat hij met gemak die deelen van het land mocht behouden, welke hij zoo wonderbaarlijk voorspoedig herkregen had.

---

l, ziet *b*. 2 Nep. 5. *m*, Alma 27 : 26. *n*, ziet *h*. Alma 16.
o, Alma 56 : 56. 57 : 25.

a, 56—58. *b*, Alma 50 : 40.

4. En het geschiedde toen Moroni dezen brief naar het [c] land Zarahemla gezonden had, dat hij wederom het plan begon op te vatten om te trachten het overblijfsel van die bezittingen en landen te herkrijgen, welke de Lamanieten aan hen ontnomen hadden.

5. En het geschiedde terwijl Moroni toebereidselen tot den strijd maakte om tegen de Lamanieten ten strijde te trekken, dat het volk van [d] Nephihah, hetwelk uit de [e] steden Moroni, [f] Lehi en [g] Morianton te zamen vergaderd was, door de Lamanieten werden aangevallen.

6. Ja, door diegenen welke gedwongen waren uit het [h] land Manti en het omliggende land te vluchten en overgekomen waren om zich met de Lamanieten in dat gedeelte van het land te vereenigen.

7. En aldus talrijk zijnde en van dag tot dag in kracht toenemende door het bevel van Ammoron, kwamen zij op tegen het volk van [i] Nephihah en begonnen onder hen een groote slachting aan te richten.

8. En hunne legers waren zoo groot dat het overblijfsel van het volk van Nephihah genoodzaakt was voor hen te vluchten; en zij kwamen en vereenigden zich met het leger van Moroni.

9. En nu, daar Moroni veronderstelde dat er versterking zoude gezonden worden naar de [j] stad Nephihah, om het volk te helpen die stad te behouden, en wetende dat het gemakkelijker was de stad te bewaren voor de handen der Lamanieten dan ze van hen af te nemen, dacht hij dat zij die stad gemakkelijk konden bewaren.

10. Daarom behield hij al zijne krachten om die plaatsen welke hij hernomen had, te behouden.

11. En nu, toen Moroni zag dat de stad Nephihah verloren was, was hij zeer verdrietig en begon te twijfelen ter oorzake van de goddeloosheid van het volk, hetzij zij niet in de handen hunner broederen zouden vallen.

12. Nu, het was eveneens hetzelfde met zijne opperbevelhebbers. Zij twijfelden en verwonderden zich eveneens omreden de goddeloosheid van het volk; en dit omreden de overwinning der Lamanieten op hen.

13. En het geschiedde dat Moroni toornig was op de regeering omdat zij zoo onverschillig waren ten opzichte van de [k] vrijheid van hun land.

———

c, ziet *h*. Omni 1. *d*, ziet *l*. Alma 50. *e*, ziet *k*. Alma 50. *f*, ziet *m*. Alma 50. *g*, ziet *p*. Alma 50. *h*, ziet *h*. Alma 16. 58 : 29, 30. *i*, ziet *l*. Alma 50. *j*, ziet *j*. Alma 50. *k*, ziet *m*. Mos. 29.

HOOFDSTUK 60.

1. EN het geschiedde dat hij wederom tot den gouverneur
van het land schreef, [a]die Pahoran was; en deze zijn de woorden
welke hij schreef, zeggende: Ik zend mijnen brief aan
Pahoran in de [b]stad Zarahemla, die de Hoofdrechter en de
Gouverneur over het land is, en mede aan alle degenen die
door het volk gekozen zijn om de zaken van dezen oorlog te
besturen en te regelen.
2. Want ziet, ik heb u een weinig te zeggen bij wijze van
veroordeeling; want ziet, gij weet dat gij aangesteld zijt om
mannen te zamen te vergaderen en hen met zwaarden te [c]wapenen
en van bogen en alle soorten van oorlogswapenen te
voorzien, en hen voort te zenden tegen de Lamanieten in welke
deelen van het land die zich ook mogen bevinden.
3. En nu ziet, ik zeg u, dat ik zelf en eveneens mijne
mannen, alsmede Helaman en zijne mannen groote ellende
geleden hebben; ja, honger, dorst, vermoeienis en allerlei soorten
van beproevingen.
4. Doch ziet, indien dit alles was wat wij geleden hadden,
wij zouden niet murmureeren en klagen.
5. Doch ziet, groot is de slachting onder ons volk geweest;
ja, duizenden zijn door het zwaard gevallen, terwijl dit
niet plaats gehad zoude hebben indien gij genoegzame hulp en
versterking voor ons leger gezonden had. Ja, groot is uwe
onachtzaamheid geweest ten opzichte van ons.
6. En nu, wij verlangen de oorzaak van deze onachtzaamheid
te weten; ja, wij verlangen de oorzaak van uw achteloosheid
te kennen.
7. Denkt gij op uwe tronen te zitten in eenen staat van
gedachtelooze bedwelming, terwijl uwe vijanden het werk des
doods rondom u verspreiden? Ja, terwijl zij duizenden uwer
broederen met het zwaard vermoorden.
8. Ja, degenen die tot u opgezien hebben om bescherming;
ja, u in eene plaats [d]geplaatst hebben dat gij hen mocht ondersteunen;
ja, gij moest legers tot hen gezonden hebben om hen
te versterken en gij zoudt duizenden gered hebben van den dood
door het zwaard.
9. Doch ziet, dit is niet alles; gij hebt hun uwe levensmiddelen
onthouden, zoodat velen hunner uitgemergeld en
uitgevochten zijn, tengevolge van hunne groote verlangens, welke
zij hadden om het welzijn van het volk te bevorderen; ja, en
dit hebben zij gedaan toen zij bijna door honger omkwamen
tengevolge uwer groote onachtzaamheid ten hunnen opzichte.
10. En nu, mijne geliefde broederen, want gij moest bemind

---

a, Alma 50 : 40. *b*, ziet *h*. Omni 1. *c*, ziet *f*. Alma 2. *d*, ziet *e*. Mos. 29.

worden; ja, gij moest u zelven meer ingespannen hebben voor
het welzijn en de vrijheid van het volk; doch ziet, gij hebt
uwe plichten verwaarloosd, zoodat het bloed van duizenden om
wraak op uwe hoofden zal nederkomen; ja, want hun geroep
en al hunne ellende is aan God bekend.
11. Ziet, denkt gij op uwe tronen te zitten en dat gij
volgens de groote goedheid van God niets behoeft te doen en hij
u zal verlossen? Ziet, indien gij dit gedacht hebt, hebt gij
verkeerd gedacht.
12. Denkt gij dat zoovelen uwer broeders omgebracht zijn
geworden omreden hunne goddeloosheid? Ik zeg u, indien gij
dit gedacht hebt, dat gij verkeerd geoordeeld hebt; want er zijn
velen die door het zwaard gevallen zijn, hetgeen u tot verdoe-
menis zal strekken.
13. Want de Heere staat toe dat de [e] rechtvaardigen ver-
slagen worden opdat zijne rechtvaardigheid en zijn oordeel
over de goddeloozen mag komen; daarom behoeft gij niet te
veronderstelleu dat de rechtvaardigen verloren zijn omdat zij
verslagen werden; maar ziet, zij zijn ingegaan in de [f] rust van
den Heere, hunnen God.
14. En nu ziet, ik zeg u: Ik vrees zeer dat de oordeelen
Gods op dit volk zullen komen omreden uwe groote onacht-
zaamheid; ja, tengevolge van de onachtzaamheid der regeering,
en hunne groote verwaarloozing van hunne broeders; ja, ten
opzichte van degenen die verslagen zijn.
15. Want, ware het niet wegens de goddeloosheid welke
het eerst ontstond bij onze hoofden, wij zouden onze vijanden
hebben kunnen wederstaan zoodat zij geene kracht over ons
zouden gekregen hebben.
16. Ja, ware het niet geweest voor den oorlog welke
[g] onder ons zelven was uitgebroken; ja, ware het niet voor deze
[h] koningsmannen geweest die zooveel bloed onder ons zelven
hebben doen stroomen, ten tijde wij twistend onder ons waren,
indien wij onze krachten vereenigd hadden, gelijk wij tot hier-
toe gedaan hebben; ja, ware het niet geweest voor het verlan-
gen naar macht en autoriteit welke die Koningsgezinden over
ons hadden, waren zij getrouw geweest in de zaak der vrijheid,
en met ons vereenigd voortgegaan tegen onze vijanden in plaats
van hunne zwaarden tegen ons op te heffen, hetwelk de oor-
zaak van veel bloed vergieten onder ons was; ja, indien wij
tegen hen opgetrokken waren in de kracht des Heeren, wij zouden
onze vijanden verdreven hebben; want het zoude geschied zijn
volgens de [i] vervulling van zijn woord.
17. Doch ziet, nu komen de Lamanieten op ons en ver-
moorden ons volk door het zwaard; ja, onze vrouwen en kin-
deren, terwijl zij onze landen in bezit nemen en de bewoners

---

e, Mos. 17 : 10. Alma 14 : 11. *f*, ziet 2*v*. Alma 12. *g*, Alma 51 : 13—27. *h*, ziet *e*, Alma 51. *i*, ziet *h*. 2 Nep. 1.

als gevangenen voortdrijven, terwijl zij hen alle soorten van ellende doen lijden en dit ter oorzake van de groote goddeloosheid dergenen die naar kracht en autoriteit zoeken; ja, ter oorzake van die [j] koningsgezinden.
18. Doch waarom zoude ik veel zeggen over deze zaak, want wij weten niet welke autoriteit gij zelven zoekt. Wij weten niet of gij misschien ook verraders van uw land zijt.
19. Of is het, dat gij ons verwaarloosd hebt, omdat uw hart verre van uw land verwijderd is, en gij door veiligheid omringd zijt, zoodat gij ons geen voedsel liet zenden en geen lieden om ons leger te versterken?
20. Zijt gij de geboden des Heeren, uwen God, vergeten? Ja, zijt gij de slavernij uwer vaderen vergeten? Zijt gij de vele tijden vergeten waarop wij uit de handen onzer vijanden verlost zijn geworden?
21. Of denkt gij, dat de Heere ons nog wil verlossen terwijl wij op onze tronen zitten en geen gebruik maken van de [k] middelen waarvan hij ons voorzien heeft?
22. Ja, wilt gij in ijdelheid zitten, terwijl gij door duizenden, ja tienduizenden omringd zijt van degenen die eveneens in ijdelheid zitten, terwijl er duizenden in de omstreken van dit land zijn die door het zwaard gevallen zijn; ja, gewond en bloedende zijn.
23. Denkt gij dat God u onschuldig zal verklaren terwijl gij stil zit en al deze dingen aanschouwt? Ziet, ik zeg u: Neen. Nu, ik wensch dat gij u de woorden van God zoudet herinneren, die zeiden dat het [l] binnenste van den schotel eerst schoongemaakt moet worden, en dat daarna het buitenste gedeelte gereinigd zal worden.
24. En nu, tenzij gij u bekeert van datgene wat gij misdreven hebt, en begint te arbeiden en mannen en voedsel tot ons zendt, en ook tot Helaman opdat hij die deelen van het land moge versterken welke hij hernomen heeft, en opdat wij eveneens het overblijfsel van onze bezittingen, in deze deelen mogen herkrijgen, ziet, zoo zal het noodig zijn dat wij niet meer tegen de Lamanieten strijden, voor dat wij eerst ons binnenste schoongemaakt hebben; ja, het groote hoofd onzer regeering.
25. En indien gij mijne vermaningen niet ter harte neemt en niet opstaat en mij eenen [m] waren geest van vrijheid betoont, en niet tracht onze legers te versterken en in kracht te doen toenemen en hun voedsel voor hun onderhoud verschaft, zal ik een gedeelte mijner vrije mannen achter laten om dit deel van het land te bewaken, en ik zal de sterkte en de zegeningen Gods op hen laten rusten, zoodat er geene andere kracht tegen hen zal kunnen werken.

---

j, ziet *e*. Alma 51. *k*, vers 11. *l*, vers 24. *m*, ziet 2*f*. Alma 43.

26. En dit omreden hun groot geloof en hun geduld in beproevingen.

27. En ik zal tot u komen; en zoo er iemand onder u is die naar vrijheid verlangt; ja, indien er eene [n] vonk van vrijheid bestaat zal ik oproer onder u verwekken, totdat alle degenen die kracht en autoriteit zoeken te misbruiken uitgeroeid zullen zijn.

28. Ja, ziet ik vrees uwe kracht niet, noch uwe autoriteit; maar het is mijn God dien ik vrees, en het is volgens zijne geboden dat ik mijn zwaard opneem om de zaak mijns lands te verdedigen; en het is omreden uwe ongerechtigheid dat wij zooveel verlies geleden hebben.

29. Ziet, het is tijd; ja de tijd is nu nabij dat tenzij gij u zelven opwekt in de verdediging van uw land en uwe kinderen, het zwaard der rechtvaardigheid over u hangt en het op u zal vallen en u zal bezoeken tot uwe geheele vernietiging.

30. Ziet, ik verwacht hulp van u; en indien gij ons geene hulp verleent, ziet, zoo kom ik tot u; ja, in het [o] land Zarahemla en sla u met het zwaard zoodat gij geene kracht meer zult hebben om de vooruitgang van dit volk in de zaak der [p] vrijheid te belemmeren.

31. Want ziet, de Heere zal niet toestaan dat gij zult leven en groeien in ongerechtigheden om zijn rechtvaardig volk te verwoesten.

32. Ziet, denkt gij dat de Heere u wil sparen en in het gericht zal treden tegen de Lamanieten wanneer het de [q] overleveringen hunner vaderen is, die hunnen haat veroorzaakt hebben, en die verdubbeld is geworden door diegenen welke van ons zijn afgeweken, terwijl uwe ongerechtigheid voortspruit uit zucht naar eer en naar de ijdele dingen dezer wereld?

33. Gij weet dat gij de wetten van God overtreedt en gij weet dat gij ze onder uwe voeten vertrapt. Ziet, de Heere zegt tot mij: Indien degenen, die gij tot uwe heerschers hebt aangesteld zich niet bekeeren van hunne zonde en ongerechtigheden, zult gij tegen hen ten strijde trekken.

34. En nu ziet, ik Moroni, ben gedwongen volgens het verbond hetwelk ik gemaakt heb om de geboden van mijnen God te bewaren; daarom wensch ik dat gij zoudt luisteren naar het woord Gods en spoedig van uwe levensmiddelen en manschappen tot mij zendt, als ook tot Helaman.

35. En ziet, indien gij dit niet wilt doen kom ik spoedig tot u, want God wil niet toelaten dat wij door honger zullen omkomen; daarom wil hij aan ons van uw voedsel geven, zelfs indien het door het zwaard moet geschieden. Nu, tracht het woord Gods te [r] vervullen.

36. Ziet, ik ben Moroni, uw opperbevelhebber. Ik zoek

---

n, ziet 2*f*. Alma 43. *o*, ziet *h*. Omni 1. *p*, ziet 2*f*. Alma 43. *q*, ziet *n*. Jakob 7. *r*, vers 33.

geene kracht maar mij zelven te vernederen. Ik zoek geene eer van de wereld maar de heerlijkheid van mijnen God en de [s] vrijheid en de welvaart van mijn land. En aldus eindig ik mijnen brief.

HOOFDSTUK 61.

1. ZIET het geschiedde spoedig nadat Moroni dezen brief aan den Hoofdgouverneur geschreven had, dat hij eenen brief van [a] Pahoran, den Hoofdgouverneur terug ontving. En deze zijn de woorden welke Pahoran schreef:

2. Ik, Pahoran, die de Hoofdgouverneur ben van dit land, zend deze woorden aan Moroni, den opperbevelhebber van het leger. Ziet, ik zeg u, Moroni, dat ik mij niet verheug in uwe groote ellende; neen, zij bedroeft mijne ziel.

3. Doch ziet, er zijn sommigen die zich wel in uwe ellenden verheugen; in zooverre dat zij tegen mij zijn opgestaan en alzoo diegenen van mijn volk die de [b] vrijmannen zijn, en de opstandelingen zijn zeer talrijk.

4. En het zijn diegenen, die gezocht hebben mij den rechterstoel te ontnemen, die de oorzaak van dit groot kwaad geweest zijn; want zij hebben veel vleierij gebruikt en de harten van veel volk weggeleid, hetwelk de oorzaak zal zijn van veel ellende onder ons; zij hebben ons onze levensbehoeften onthouden en onze vrijmannen bedreigd, zoodat die niet tot u gekomen zijn.

5. En ziet, zij hebben mij verdreven, en ik ben naar het [c] land Gideon gevlucht met zooveel mannen als ik slechts kon krijgen.

6. En ziet, ik heb een bevel door dit deel van het land gezonden; en ziet, dagelijks komen er gewapende lieden opdagen tot verdediging van hun land en van hunne [d] vrijheid, en om onze schade te wreken.

7. En zij zijn tot ons gekomen, zoodat diegenen die in opstand waren gekomen tegen ons, getrotseerd zijn, zoodat zij ons vreezen en niet meer tegen ons ten strijde durven te trekken.

8. Zij hebben bezit genomen van het land of de [e] stad Zarahemla; zij hebben zich eenen Koning aangesteld en deze heeft aan den Koning der Lamanieten geschreven, dat hij een verbond met hen wenschte aan te gaan; en zij zijn overeengekomen om de stad Zarahemla te bewaren, waardoor hij denkt

---

s, ziet 2*f*. Alma 43.

a, Alma 50 : 40. *b*, ziet *m*. Mos. 29. *c*, ziet *m*. Alma 2. *d*, ziet *m*. Mos. 29. *e*, ziet *h*. Omni 1.

dat de Lamanieten in staat zullen zijn het overblijfsel van het land te overwinnen; en wanneer dit land door de Lamanieten overwonnen is, zal hij als Koning over dit volk aangesteld worden.

9. En nu, in uwen brief hebt gij mij beschuldigd, maar het komt er niet op aan. Ik ben niet toornig, maar ik verblijd mij over de grootheid van uw hart. Ik, Pahoran, zoek geene heerschappij, dan alleen mijnen rechterstoel te behouden, opdat ik de rechten, voorrechten en de [f] vrijheid van mijn volk moge handhaven. Mijne ziel staat vast in die vrijheid, in welke God ons vrijgemaakt heeft.

10. En nu, ziet, wij zullen de goddeloosheid tot bloedvergietens toe tegengaan. Wij zouden het bloed der Lamanieten niet vergieten, indien zij in hun eigen land zouden vertoeven.

11. Wij zouden het bloed onzer broederen niet vergieten indien zij niet in opstand waren en het zwaard niet tegen ons hadden opgenomen.

12. Wij zouden ons zelven aan het juk der slavernij onderwerpen indien het met de rechtvaardigheid Gods overeenstemde of indien hij ons zoude gebieden aldus te doen.

13. Doch ziet, hij gebiedt ons niet dat wij ons zelven aan onze vijanden zouden onderwerpen; maar dat wij ons vertrouwen in hem zouden stellen; en hij zal ons verlossen.

14. Daarom, mijn geliefde broeder Moroni, laat ons het kwaad tegengaan en het kwaad dat wij niet met woorden kunnen bestrijden, zooals opstand en verdeeldheden, laat ons dat met het zwaard tegengaan, opdat wij onze vrijheid mogen behouden, opdat wij ons mogen verheugen in de groote voorrechten onzer Kerk en in de zaak van onzen Verlosser en onzen God.

15. Kom daarom spoedig met eenigen uwer mannen tot mij, en laat het overblijfsel onder bevel van Lehi en Teancum; geeft hun kracht om den oorlog te leiden in dat gedeelte van het land, volgens den Geest Gods, die de Geest der vrijheid is welke in hen is.

16. Ziet, ik heb een weinig levensmiddelen tot hen gezonden, opdat zij niet zouden omkomen totdat gij tot mij kómt.

17. Vergadert te zamen alle kracht die gij krijgen kunt op uwe reis naar hier, en wij zullen spoedig optrekken tegen die afwijkenden in de sterkte van onzen God, naar het geloof hetwelk in ons is.

18. En wij zullen het bezit van de [g] stad Zarahemla hernemen, opdat wij meer voedsel mogen verkrijgen om aan Lehi en Teancum te zenden; ja, wij zullen tegen hen opgaan in de kracht des Heeren en wij zullen een einde maken aan dit groote kwaad.

19. En nu, Moroni, ik verheug mij over het ontvangen

---

f, ziet *m*. Mos. 29. *g*, ziet *h*. Omni 1.

van uwen brief; want ik was een weinig angstig aangaande
hetgene wij zouden doen; of het wel goed en recht zoude zijn
om tegen onze broederen op te trekken.
20. Doch gij hebt gezegd: Tenzij zij zich bekeeren; de
Heere [h] heeft u aldus geboden dat gij tegen hen zoudt optrekken.
21. Ziet, dat gij Lehi en Teancum versterkt in den Heere;
zeg hun niet te vreezen, want God zal hen verlossen; ja, evenals
alle degenen die standvastig zijn in die vrijheid waarmede
God hen vrijgemaakt heeft. En nu eindig ik mijnen brief aan
mijnen geliefden broeder Moroni.

HOOFDSTUK 62.

1. EN het geschiedde toen Moroni dezen brief ontvangen
had, dat zijn hart moed kreeg en met zeer groote vreugde vervuld
was omreden de getrouwheid van Pahoran; dat hij dus
geen verrader was van de vrijheid en van de zaak zijns lands.
2. Doch hij treurde zeer omreden de ongerechtigheid dergenen,
die Parohan uit den rechterstoel verdreven hadden; ja,
omreden diegenen die tegen hun land en aldus tegen hunnen
God gerebelleerd hadden.
3. En het geschiedde dat Moroni een klein getal mannen
nam volgens het verlangen van Pahoran, en Lehi en Teancum
het bevel gaf over het overige deel van zijn leger, en dat hij
zijne reis naar het [a] land Gideon ondernam.
4. En hij heesch de [b] banier der vrijheid in welke plaats
hij ook aankwam en wierf welke kracht hij konde krijgen gedurenzijn
reis naar het [c] land Gideon.
5. En het geschiedde dat duizenden zich onder zijne banier
schaarden en hunne zwaarden namen om hunne [d] vrijheid te
verdedigen, opdat zij niet in slavernij zouden vervallen.
6. En toen Moroni aldus al de mannen, die hij op zijne
tocht had kunnen krijgen bijeen verzameld had, kwam hij in
het [e] land Gideon en vereenigde zijne krachten met die van
Pahoran, waardoor zij zeer sterk werden; ja, sterker dan de
mannen van Pachus, die de Koning was van de afgevallenen,
die de [f] vrijmannen uit het land Zarahemla verdreven hadden
en het land in bezit hadden genomen.
7. En het geschiedde dat Moroni en Pahoran met hunne
legers naar het [g] land Zarahemla trokken en voortgingen naar
de stad, toen zij de mannen van Pachus ontmoetten en het tot
een gevecht kwam.
8. En ziet, Pachus werd verslagen, en zijne mannen wer-

h, Alma 60 : 33.

a, ziet *m*. Alma 2. *b*, Alma 46 : 12, 13, 36. *c*, ziet *m*. Alma 2.
d, ziet *m*. Mos. 29. *e*, ziet *m*. Alma 2. *f*, Alma 51 : 6, 7. 61 : 4.
g, ziet *h*. Omni 1.

den gevangen genomen en Pahoran werd in zijn rechtsambt hersteld,
9. En de mannen van Pachus werden verhoord volgens
de wet, evenals die [h] Koningsgezinden, die gevat en in de gevangenis [i] geworpen waren; en zij werden volgens de wet geoordeeld; ja, die mannen van Pachus en die Koningsmannen, die de wapenen tot verdediging van hun land niet wilden opnemen, maar er tegen streden, werden ter dood gebracht.
10. En aldus werd het eene vereischte dat deze wet nauwkeurig gehandhaafd werd voor de veiligheid van hun land; en wie ook gevonden werd, die hunne vrijheid verloochende, werd spoedig volgens de wet veroordeeld.
11. En aldus eindigde het dertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, terwijl Moroni en Pahoran den vrede hersteld hadden, in het [j] land Zarahemla onder hun eigen volk, terwijl zij den doodstraf toegepast hadden op al degenen die niet getrouw waren aan de [k] zaak der vrijheid.
12. En het geschiedde in het begin van het een-en-dertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi, dat Moroni onmiddelijk levensmiddelen liet zenden, alsmede een leger van zes duizend man naar Helaman om hem te helpen in dat gedeelte van het land.
13. En hij zorgde eveneens dat een leger van zes duizend man met eene voldoende hoeveelheid levensmiddelen aan de legers van Lehi en Teancum gezonden werd. En het geschiedde dat dit gedaan werd om het land tegen de Lamanieten te versterken.
14. En het geschiedde dat Moroni en Pahoran een groot aantal manschappen in het [l] land Zarahemla achterlieten en met een groot leger eene reis ondernamen naar het [m] land Nephihah met het plan om de Lamanieten in die stad te overwinnen.
15. En het geschiedde dat zij op hunne reis naar dat land eene groote hoeveelheid der Lamanieten namen en velen hunner versloegen en hun hunne levensmiddelen en wapens ontnamen.
16. En het geschiedde nadat zij hen overwonnen hadden, dat zij hen dwongen een verbond te sluiten dat zij geene wapenen meer tegen de Nephieten zouden opnemen.
17. En toen zij dit verbond gesloten hadden zonden zij hen om met het [n] volk van Ammon te wonen; en zij waren ongeveer vierduizend in getal, welke niet verslagen waren geworden.
18. En het geschiedde toen zij hen weggezonden hadden dat zij hunne reis naar het [o] land Nephihah voortzetten. En het geschiedde toen zij tot die stad gekomen waren, dat zij

---

h, verzen 6, 10, 11. Alma 51 : 5, 7, 17, 21. 60 : 16. 61 : 8. *i*, Alma 51 : 19. *j*, ziet *h*. Omni 1. *k*, Alma 46 : 12, 13, 36. *l*, ziet *h*. Omni 1. *m*, ziet *l*. Alma 50. *n*, Alma 27 : 26. *o*, ziet *l*. Alma 50,

hunne tenten in de velden van Nephihah opsloegen, welke nabij
de stad Nephihah gelegen waren.
19. Nu, Moroni verlangde zeer dat de Lamanieten uit zouden
trekken om tegen hen te strijden op de velden; doch daar de
Lamanieten wisten van hunnen grooten moed, en de grootheid
van hun getal zagen, durfden zij niet uit te trekken; daarom
kwam het dien dag niet tot eenen strijd.
20. En toen de nacht gekomen was, ging Moroni in het
holst van den nacht en klom boven op den muur om te be-
spieden in welk gedeelte der stad de Lamanieten met hun leger
gekampeerd lagen.
21. En het geschiedde dat zij zich ten oosten bij den
ingang bevonden en allen in eenen diepen slaap verzonken
waren. En nu keerde Moroni wederom tot zijn leger terug en
zorgde dat zij haastig sterke [p] touwen en ladders gereed zouden
maken om boven van den muur neergelaten te worden in de stad.
22. En het geschiedde dat Moroni zijne manschappen voort
liet trekken tot boven op den muur en zich nederlieten in
het westelijk gedeelte der stad, waar de Lamanieten zich met
hun kamp niet bevonden.
23. En het geschiedde dat zij in den nacht allen in de
stad waren nedergelaten door middel van hunne sterke touwen
en ladders, zoodat zij bij het aanbreken van den dag allen binnen
de muren der stad waren.
24. En nu, toen de Lamanieten ontwaakten en zagen dat
de legers van Moroni binnen de muren waren, verschrikten zij
zeer, zoodat zij door de poort weg vluchtten.
25. En nu, toen Moroni zag dat zij voor hem op de vlucht
gingen liet hij zijne mannen tegen hen oprukken en velen
werden verslagen, velen omsingeld en gevangen genomen; ter-
wijl de overigen hunner naar het [q] land Moroni vloden, hetwelk
in de omstreken nabij den zeeoever was.
26. Aldus hadden Moroni en Pahoran het bezit van de
[r] stad Nephihah herkregen zonder verlies van één hunner man-
schappen, terwijl er velen van de Lamanieten verslagen waren.
27. Nu, het geschiedde dat velen der Lamanieten die
gevangen genomen waren, verlangden zich met het [s] volk van
Ammon te vereenigen en een vrij volk te worden.
28. En het geschiedde dat aan zoovelen als verlangden,
werd toegestaan volgens hunne verlangens.
29. Daarom vereenigden zich al de gevangenen der Lama-
nieten met het volk van Ammon, en begonnen ijverig te arbei-
den en den grond te bebouwen, zoodat alle soorten van graan
groeiden en vee en kudden van iedere soort vermenigvuldigden;
en aldus waren de Nephieten ontheven van een grooten last,
doordat zij ontslagen waren van al de gevangenen der Lama-
nieten.

---

p, vers 23. *q*, ziet *k*. Alma 50. r, ziet *l*. Alma 50. *s*, Alma 27 : 26.

30. Nu, het geschiedde nadat Moroni de [t] stad Nephihah hernomen en vele Lamanieten gevangen genomen had, waardoor hunne legers zeer verminderden, terwijl velen der Nephieten die gevangen genomen waren hunne vrijheid herkregen, waardoor het leger van Moroni zeer versterkt werd, dat hij voortging uit het land Nephihah naar het [u] land Lehi.

31. En het geschiedde toen de Lamanieten zagen dat Moroni tegen hen optrok, dat zij wederom zeer verschrikt werden en voor zijne legers vluchtten.

32. En het geschiedde dat Moroni hen met zijn leger van stad tot stad achtervolgde, totdat zij door Lehi en Teancum ontmoet werden; en de Lamanieten vloden voor Lehi en Teancum, naar de grenzen bij den zeeoever totdat zij in het [v] land Moroni kwamen.

33. En de legers der Lamanieten waren te zamen vergaderd, zoodat zij allen als in een lichaam waren in het land Moroni. Nu, Ammoron, de Koning der Lamanieten was eveneens met hem.

34. En het geschiedde dat Moroni, Lehi en Teancum met hunne legers rondom in de omstreken van het land Moroni kampeerden, zoodat de Lamanieten rondom ingesloten waren in de omstreken bij de wildernis ten zuiden en eveneens ten oosten.

35. En aldus kampeerden zij gedurende den nacht. Want ziet, de Nephieten en de Lamanieten eveneens waren vermoeid van de groote reis; daarom verzonnen zij geene list voor dien nacht, uitgezonderd Teancum; want hij was zeer vertoornd op Ammoron, omdat hij Ammoron en Amalickiah, zijnen broeder, als de bewerkers beschouwde van dezen grooten en langdurigen oorlog tusschen hen en de Lamanieten, welke de oorzaak van zooveel twist, zooveel bloedvergieten en zooveel hongersnood was geweest.

36. En het geschiedde dat Teancum in zijnen toorn voortging in het kamp der Lamanieten en zich zelven nederliet over de muren der stad. En hij ging voort met een koord van plaats tot plaats, totdat hij eindelijk den Koning vond; hij wierp hem met eene [w] spiets die hem bijna het hart doorboorde. Doch ziet, de Koning wekte zijnen knecht voor hij stierf, zoodat zij Teancum achtervolgden en hem versloegen.

37. Nu, het geschiedde, toen Lehi en Moroni wisten dat Teancum dood was, dat zij zeer verdrietig waren; want ziet, hij was een man geweest, die zeer dapper voor zijn land gestreden had; ja, een getrouw vriend van de [x] vrijheid geweest was en zeer vele smartelijke ellenden had geleden. Doch ziet, hij was dood en den weg van alle vleesch gevolgd.

38. Nu, het geschiedde dat Moroni den volgenden dag

---

t, ziet *l*. Alma 50. *u*, ziet *m*. Alma 50. *v*, ziet *k*. Alma 50. *w*, Alma 51 : 34. *x*, Alma 46 : 12, 13, 36.

voortging en op de Lamanieten aantrok, zoodat hij hen onder eene groote slachting versloeg; en zij werden uit het land gedreven en zij vloden, zoodat zij ditmaal niet weder terugkwamen om tegen de Nephieten te strijden.
39. En aldus eindigde het een-en-dertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi; en aldus hadden zij oorlogen, bloedbaden, hongersnood en ellende gehad gedurende vele jaren.
40. En er hadden moorden, verdeeldheden en afwijkingen en alle soorten van goddeloosheden onder het volk van Nephi plaats gevonden; niettemin waren zij gespaard om der rechtvaardigen wille; ja, omreden de [y]gebeden der rechtvaardigen.
41. Doch ziet, door den langdurigen oorlog tusschen de Nephieten en Lamanieten waren velen verhard geworden door de langdurigheid van den oorlog; en velen waren vermurwd door hunne beproevingen, zoodat zij zich voor God vernederden; ja, tot de diepste nederigheid.
42. En het geschiedde nadat Moroni die deelen van het land welke het meest bloot gesteld waren aan de Lamanieten [z]versterkt had, totdat zij voldoende sterk waren, dat hij weder keerde tot de [2a]stad Zarahemla en eveneens Helaman keerde weder naar zijne woonplaats; en er was weder vrede hersteld onder het volk van Nephi.
43. En Moroni droeg het bevel van zijne legers over aan zijnen zoon, wiens naam »Moronihah" was; terwijl hij zich naar zijn eigen huis begaf om het overige zijner dagen in vrede door te brengen.
44. En Pahoran keerde weder tot zijnen rechterstoel en Helaman nam wederom op zich om het woord Gods aan het volk te verkondigen; want door zoovele oorlogen en verdeeldheden was het noodig geworden dat er wederom regeling in de Kerk gemaakt werd.
45. Daarom gingen Helaman en zijne broeders voort en verkondigden het woord Gods met veel kracht, zoodat veel volk van hunne goddeloosheden overtuigd werden hetwelk hen van hunne zonden deed bekeeren, en waardoor zij gedoopt werden tot den [2b]Heere, hunnen God.
46. En het geschiedde dat zij wederom de Kerk van God door het gansche land herstelde.
47. En regelingen werden gemaakt aangaande de wet. [2c]En hunne rechters en Hoofdrechters werden gekozen.
48. En het volk van Nephi werd wederom voorspoedig in het land en begon zich te vermenigvuldigen en sterk te groeien. En zij werden zeer rijk,
49. Doch niettegenstaande hunne rijkdommen of hunne sterkte of hunnen vooruitgang waren zij niet verheven in den hoogmoed

---

y, ziet *e*. 2 Nep. 32. *z*, ziet *c*. Alma 48. *2a*, ziet *h*. Omni 1.
2b, ziet *u*. 2 Nep. 9. *2c*, Mos. 29 : 39.

nner oogen, noch waren zij traag om zich den Heere, hunnen
od te herinneren; maar zij vernederden zich zelven voor Hem.
50. Ja, zij herinnerden zich welke groote dingen de Heer
n hen gedaan had; dat hij hen van den dood, uit de banden,
t gevangenissen en uit alle soorten van beproevingen en uit
hẹanden hunner vijanden verlost had.
51. En zij [2d] baden voortdurend tot den Heere, hunnen
od, zoodat de Heere hen volgens zijn woord zegende; zoodat
j sterk groeiden en voorspoedig waren in het land,
52. En het geschiedde dat al deze dingen gedaan waren.
n Helaman stierf in het vijf-en-dertigste jaar van de regee-
ng der Richteren over het volk van Nephi.

———

HOOFDSTUK 63.

1. EN het geschiedde in het begin van het zes-en-der-
gste jaar van de regeering der Richteren over het volk van
ephi, dat [a] Shiblon die [b] heilige dingen, welke door Alma aan
elaman waren overgegeven, in bezit nam.
2. En hij was een rechtvaardig mensch, en wandelde in
rechtheid voor God, terwijl hij toezag om voortdurend goed
doen en om de geboden des Heeren, zijns Gods, te bewaren,
eveneens deed zijn [c] broeder.
3. En het geschiedde dat Moroni stierf. En aldus eindig-
het zes-en-dertigste jaar van de Regeering der Richteren.
4. En het geschiedde in het zeven-en-dertigste jaar van
regeering der Richteren, dat er eene groote verzameling van
annen, ten getale van vijf duizend en vier honderd met hun-
vrouwen en kinderen uit [d] Zarahemla trokken naar het land
etwelk ten [e] noorden gelegen was.
5. En het geschiedde dat Hagoth een zeer nauwgezet man
jnde, voortging en zich een [f] zeer groot schip bouwde op de
enzen van het [g] land Bountiful, bij het [h] land Desolation en het te
ater liet in de Westzee, bij de [i] nauwe landtong die naar het
noorderland leidde.
6. En ziet, er waren velen der Nephieten die daarin
ingen en met hunne vrouwen en kinderen en met veel levens-
iddelen voortzeilden; en zij zetten hunne koers naar het
oorden. En aldus eindigde het zeven-en-dertigste jaar.
7. En in het acht-en-dertigste jaar bouwde deze man
andere schepen. En het eerste schip keerde wederom terug;

2d, ziet e. 2 Nep. 32.

a, Alma 38. b, Alma 37. c, ziet hoofding tot 39. d, ziet h.
mni 1. e, Noord-Amerika. f, verzen 6—10. Hela 3 : 10, 14.
ziet 2k. Alma 22. h, ziet 2l. Alma 22. i, ziet 2v. Alma 22.
Noord-Amerika. k, ziet f.

en veel meer volk ging er in en zij namen eveneens veel levensmiddelen mede en gingen ook naar het noorden.

8. En het geschiedde dat er nimmer meer van hen werd gehoord. En wij veronderstellen dat zij in de diepten der zee verdronken zijn. En het geschiedde dat een ander schip uitzeilde, en waar dat heen is weten wij ook niet.

9. En het geschiedde dat er in dit jaar veel volk was, dat naar het noorderland ging. En aldus eindigde het acht-en-dertigste jaar.

10. En het geschiedde in het negen-en-dertigste jaar van de regeering der Richteren dat [l] Shiblon stierf, terwijl [m] Corianton in een [n] schip naar het noorderland voer om aan het volk, dat derwaarts vertrokken was levensmiddelen te bezorgen.

11. Daarom was het noodig dat Shiblon die [o] heilige dingen voor zijnen dood overdroeg aan den zoon van Helaman, die ook Helaman genoemd werd naar den naam zijns vaders.

12. Nu ziet, alle deze graveeringen welke in het bezit van Helaman waren, [p] waren geschreven en voortgezonden onder de menschenkinderen door het geheele land; uitgezonderd in die deelen, waar zij volgens bevel van Alma [q] niet gezonden mochten worden.

13. Deze dingen moeten heilig gehouden en van [r] geslacht tot geslacht overgedragen worden; daarom waren zij in dit jaar voor den [s] dood van Shiblon aan Helaman [t] overgedragen.

14. En het geschiedde in dit jaar dat er velen afweken, die zich bij de Lamanieten voegden en hen tegen de Nephieten ophitsten.

15. En in dat zelfde jaar kwamen zij met een talrijk leger om tegen het volk van [u] Moronihah te strijden, of tegen het leger van Moronihah, in welk gevecht zij verslagen en onder het lijden van vele verliezen naar hunne eigen landen teruggedreven werden.

16. En aldus eindigde het negen-en-dertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

17. En aldus eindigt het verslag van Alma, en Helaman zijnen zoon, en van Shiblon, die de zoon van Helaman was.

---

l, ziet *a*. *m*, ziet *c*. *n*, ziet *f*. *o*, Alma 37. *p*, Deze talrijke copieën van heilige boeken waren zonder twijfel direct overgeschreven van of vergeleken met de verslagen op de oorspronkelijke metalen platen. *q*, Alma 37 : 27—32. *r*, Alma 37 : 4. *s*, vers 11. *t*, vers 10. *u*, Alma 62 : 43.

HET BOEK VAN HELAMAN.

Het verslag der Nephieten. Hunne oorlogen, verdeeldheden en afwijkingen. Profetieën van vele heilige profeten voor de komst van Christus, volgens het verslag van Helaman, die de zoon van Helaman was, en eveneens volgens de verslagen van zijne zonen tot op de komst van Christus. De bekeering van vele Lamanieten. Een verslag hunner bekeering. Een verslag van de rechtvaardigheid der Lamanieten en de goddeloosheden en de gruwelen der Nephieten volgens het verslag van Helaman en zijne zonen tot op de komst van Christus, hetwelk het boek van Helaman genoemd wordt, enz.

HOOFDSTUK 1.

1. EN nu ziet, het geschiedde in 't begin van het veertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi dat er eene groote verdeeldheid onder het volk der Nephieten ontstond.

2. Want ziet, [a] Pahoran was gestorven en den weg van alle vleesch gegaan; daardoor ontstond er een groote strijd wie den rechterstoel onder de broederen, die de zonen van Pahoran waren zouden hebben.

3. Nu, dit zijn de namen dergenen die om den rechterstoel streden, waardoor het volk tot twist aangehitst werd: Pahoran, Paänchi en Pacumeni.

4. Nu, dezen zijn niet al de zonen van Pahoran (want hij had er velen), maar dezen zijn degenen die om den rechterstoel streden; daardoor ontstonden er drie partijen onder het volk.

5. Niettegenstaande deze partijen geschiedde het dat Pahoran door de stem des volks aangesteld werd om Hoofdrechter en Gouverneur over het volk van Nephi te zijn.

6. En het geschiedde dat Pacumeni, toen hij zag dat hij den rechterstoel niet konde verkrijgen, zich met de stem des volks vereenigde.

7. Doch ziet, Paänchi en een gedeelte van het volk dat hem tot gouverneur verlangde waren zeer toornig; daarom deed hij zijn best om dat volk over te halen tegen hunne broederen te rebelleeren en op te staan.

---

a, Alma 50 : 40.

8. En het geschiedde dat hij op het punt stond dit te doen, dat hij gevat werd, en volgens de [b] stem des volks verhoord en ter dood veroordeeld werd; want hij was in opstand en had getracht de vrijheid van het volk te verwoesten.

9. Nu, toen degenen, die verlangd hadden dat hij hun gouverneur zoude zijn, zagen dat hij ter dood veroordeeld was, werden zij zeer toornig, en ziet, zij zonden een van hen «Kishkumen» genaamd naar den rechterstoel van Pahoran, en deze vermoordde Pahoran terwijl hij op den rechterstoel zat.

10, En hij werd door de knechten van Pahoran achtervolgd; doch ziet, de vlucht van Kishkumen was zoo overhaast dat niemand hem konde inhalen.

11. En hij ging tot diegenen die hem gezonden hadden; en zij sloten samen een verbond en zwoeren bij hunnen eeuwigen Maker aan niemand ooit te vertellen dat Kishkumen de moordenaar van Pahoran was.

12. Daarom was Kishkumen onder het volk van Nephi niet bekend; want hij was gemaskerd op het oogenblik dat hij Pahoran ombracht. En Kishkumen en zijne bende die zich met hem verbonden hadden verspreidden zich onder het volk op eene wijze dat zij niet gevonden konden worden; doch zoovelen als er gevonden werden, werden ter dood veroordeeld.

13, En nu ziet, Pacumeni werd door de [c] stem van het volk tot hun Hoofdrechter en Gouverneur verkozen, om in de plaats van zijnen broeder Pahoran te regeeren; en het was volgens zijn recht. En dit alles geschiedde in het veertigste jaar van de regeering der Richteren.

14. En het geschiedde in het een-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren dat de Lamanieten een onnoemelijk groot leger te zamen vergaderd hadden en met zwaarden en sabels, bogen en pijlen, hoofd- en borstplaten en alle soorten van schilden [d] gewapend waren.

15. En zij kwamen wederom om tegen de Nephieten te strijden. En zij werden geleid door eenen man wiens naam Coriantumur was; en hij was een afstammeling van Zarahemla en een afgewekene van de Nephieten; en hij was een groot en machtig man.

16. Daarom veronderstelde de Koning der Lamanieten «Tubaloth» genaamd, die de zoon van Ammoron was, dat Coriantumur. die een machtig man was, tegenover de Nephieten zoude kunnen staan omreden zijne sterkte en om zijne groote wijsheid; en wanneer hij hem zond dat hij kracht over de Nephieten zoude verkrijgen.

17. Daarom hitste hij hen op tot toorn en vergaderde zijne legers en stelde Coriantumur aan als opperbevelhebber; en liet hen naar het [e] land Zarahemla trekken om tegen de Nephieten te strijden.

---

b, ziet *c*. Mos. 29. *c*, ziet *c*. Mos. 29. *d*, ziet 2*p*. Alma 43. *e* ziet *h*. Omni 1

18. En het geschiedde tengevolge van zooveel twist en zoovele moeielijkheden in het bestuur dat zij geene voldoende wachten in het land van Zarahemla gesteld hadden; want zij dachten dat de Lamanieten niet tot in het hart hunner landen durfden doordringen om die groote stad Zarahemla aan te vallen.

19. Doch het geschiedde dat Coriantumur aan het hoofd van zijne groote schaar voortrukte en op de inwoneren der stad aanviel; en hunne aantocht had met zulk eenen buitengewoon grooten spoed plaats, dat de Nephieten geen tijd hadden om hunne legers te verzamelen.

20. Daarom sneed Coriantumur bij den ingang der stad de wacht af en rukte met geheel zijn leger de stad binnen en versloeg een ieder die hem weërstand bood; zoodat zij de geheele stad in bezit namen.

21. En het geschiedde dat Pacumeni, die de Hoofdrechter was, voor Coriantumur vluchtte tot zelfs op de muren der stad. En Coriantumur sloeg hem tegen den muur zoodat hij stierf. En aldus eindigden de dagen van Pacumeni.

22. En toen nu Coriantumur zag dat hij de stad Zarahemla in bezit had en dat de Nephieten voor hem vluchtten en verslagen waren en gevat en in de gevangenis geworpen werden, en dat hij de grootste versterking van het land in zijn bezit verkregen had, kreeg hij nog meer moed zoodat hij op het punt stond tegen het gansche land voort te gaan.

23. Nu, hij bleef niet in het land Zarahemla, maar rukte met zijn leger op naar de [f] stad «Bountiful»; want zijn plan was om voort te gaan en zijnen weg door middel van het zwaard te banen, opdat hij de noordelijke deelen van het land mocht verkrijgen.

24. En daar hij dacht dat hunne grootste sterkte in het midden des lands was rukte hij voort zich geen tijd gunnende om zijne legers te zamen te vergaderen, dan alleen bij kleine gedeelten; en op deze wijze vielen zij op de Nephieten aan en sloegen hen ter aarde.

25. Doch ziet, deze tocht van Coriantumur door het midden des lands veroorzaakte voor Moronihah groote voordeelen op hen, niettegenstaande het groote aantal der Nephieten dat verslagen was.

26. Want ziet, Moronihah had gedacht dat de Lamanieten niet in het midden van het land durfden komen; maar dat zij de omliggende steden in de omstreken zouden aanvallen zooals zij tot nu toe gedaan hadden; daarom had Moronihah zijne sterke legers in de omstreken van die deelen van het land laten gaan, om die te bewaken.

27. Doch ziet, de Lamanieten waren niet bevreesd volgens zijn verlangen; maar waren tot het midden van het land ge-

---

f, ziet 2*k*. Alma 22.

komen en hadden de hoofdstad, Zarahemla, ingenomen, en trokken door de voornaamste deelen van het land, het volk onder eene groote slachting verslaande; zoowel mannen als vrouwen als kinderen, terwijl zij vele steden en vele versterkingen in bezit namen.

28. Doch toen Moronihah dit bespeurd had zond hij Lehi onmiddelijk met een leger rondom om hen tegen te houden voor zij aan het [g] land Bountiful gekomen waren.

29. En aldus deed hij en wederstond hen voor zij aan het land Bountiful kwamen; en bestreed hen zoo krachtig dat zij zich terug trokken naar het land Zarahemla.

30. En het geschiedde dat Moronihah hen tegenhield op hunnen terugtocht en met hen streed zoodat er een bloedige strijd ontstond; ja, velen werden verslagen en onder het getal der verslagenen werd Coriantumur gevonden.

31. En nu, ziet de Lamanieten konden niet terugtrekken; noch naar het noorden, noch naar het zuiden, noch naar het westen, noch naar het oosten; want van alle zijden waren zij door de Nephieten omringd.

32. En aldus had Coriantumur de Lamanieten te midden der Nephieten geworpen, zoodat zij op die plaatsen waren, waar de Nephieten de grootste macht hadden; hij zelf verslagen werd en de Lamanieten zich over moesten geven in de handen der Nephieten.

33. En het geschiedde dat Moronihah de [h] stad Zarahemla wederom in bezit nam en zorgde dat de gevangene Lamanieten in vrede uit het land konden trekken.

34. En aldus eindigde het een-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren.

———

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde in het twee-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren nadat Moronihah wederom den vrede tusschen de Nephieten en Lamanieten hersteld had, dat er niemand was om den rechterstoel te vervullen; daardoor ontstond wederom eene twist onder het volk, over de vraag wie tot Hoofdrechter zoude gekozen worden.

2. En het geschiedde dat Helaman, die de zoon van Helaman was, aangesteld werd door de [a] stem des volks om den rechterstoel te vervullen.

3. Doch ziet, Kishkumen, die Pahoran [b] vermoord had, smeedde plannen om ook Helaman om te brengen; en hij werd

---

g, ziet 2*k*. Alma 22. *h*, ziet *h*. Omui 1,

a, ziet *c*. Mos. 29. *b*, Hela 1

door zijne aanhangers ondersteund die een verbond hadden gesloten dat niemand zijne goddeloosheid ooit zoude weten.
4. Want er was een man «Gadianton» genaamd die een buitengewoon spreker en zeer vindingrijk in bedrog en het plegen van [c] moord en plundering was, die daarom tot leider der bende van Kishkumen gekozen werd.
5. Daarom vleide hij hen en eveneens Kishkumen, dat, indien zij hem in den rechterstoel plaatste, hij zoude zorgen dat diegenen die tot zijne bende behoorden, in macht en autoriteit onder het volk geplaatst zouden worden; daarom zocht Kishkumen Helaman te [d] verslaan.
6. En het geschiedde toen hij tot den rechterstoel ging om Helaman om te brengen, dat een der knechten van Helaman, die in den nacht uitgeweest was, door vermomming te weten was gekomen welke plannen door deze bende gesmeed werden om Helaman [e] om te brengen.
7. En het geschiedde dat hij Kishkumen ontmoette en hem een teeken gaf; daarom maakte Kishkumen zijn doel bekend en verlangde dat hij hem tot den rechterstoel zoude leiden ten einde Helaman om te brengen.
8. En toen de knecht het geheele hart van Kishkumen doorgrond had en merkte dat het zijn doel was om te moorden; en dat allen die tot deze bende behoorden hetzelfde doel beoogden, nl. om te moorden, te plunderen en winst te verkrijgen (en dit was het [f] geheime doel van hunne vereeniging) zeide hij tot Kishkumen: Laat ons voortgaan tot den rechterstoel.
9. Nu, dit behaagde Kishkumen zeer, want hij dacht zijn plan ten uitvoer te brengen; doch toen zij tot den rechterstoel voortgegaan waren doorstak de knecht hem tot het hart, zoodat hij zonder eene zucht dood viel. En de knecht ging heen en vertelde aan Helaman de dingen die hij gezien, gehoord en gedaan had.
10. En het geschiedde, dat Helaman zijne knechten uitzond om deze bende [g] roovers en geheime moordenaars te vatten opdat zij volgens de wet geoordeeld mochten worden.
11. Doch ziet, toen Gadianton bemerkte dat Kishkumen niet terugkeerde, vreesde hij dat hij vernietigd zoude worden; daarom maakte hij dat zijne bende hem zoude volgen. En zij vluchtten langs eenen geheimen weg uit het land in de wildernis; en toen Helaman zijne knechten uitzond om hen te vatten, waren zij nergens te vinden.
12. En van van dezen Gadianton zal later meer gesproken worden. En aldus eindigde het twee-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.
13. En ziet, aan het einde van dit boek zult gij zien, dat

---

c, ziet i. 2 Nep. 10. *d*, verzen 3, 6—9. e, ziet d. f, ziet i. 2 Nep. 10. *g, ziet i.* 2 Nep. 10.

deze Gadianton den ondergang, ja bijna de geheele vernietiging van het volk van Nephi zocht.

14. Ziet, ik bedoel niet aan het einde van het boek «Helaman,» maar ik bedoel aan het einde van het [h]boek «Nephi,» waaruit ik het geheele verslag hetwelk ik gemaakt heb, putte.

HOOFDSTUK 3.

1. EN nu, het geschiedde in het drie-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren, dat er geene twist onder het volk van Nephi was, uitgezonderd een weinig hoogmoed, die in de Kerk te bespeuren was, waardoor eenige verdeeldheid onder het volk ontstond, welke zaken echter aan het einde van het drie-en-veertigste jaar eindigden.

2. En er was geene twist onder het volk in het vier-en-veertigste jaar; noch in het vijf-en-veertigste jaar.

3. En het geschiedde in het zes-en-veertigste jaar dat er vele twisten en verdeeldheden waren, waardoor buitengewoon groote menigten uit het [a]land Zarahemla vertrokken en naar het [b]noorderland gingen, om aldaar eene woonplaats te zoeken.

4. En zij legden een zeer grooten afstand af, zoodat zij aan [c]groote wateren en rivieren kwamen.

5. En zij verspreidden zich over alle deelen van het land, die zij dachten dat vruchtbaar zouden zijn, en welke niet met houtgewas bedekt waren tengevolge van de [d]vele inwoners die het land vroeger bewoond hadden.

6. En nu, geen deel van het land was woest, uitgezonderd waar het hout was; maar tengevolge van de grootheid der verwoesting van het volk, dat het land vroeger bewoond had werd het [e]woest genoemd.

7. En daar er in het land slechts zeer weinig hout aangetroffen werd, verkreeg het volk dat vertrokken was eene zeer groote vaardigheid in het bewerken van cement, daarom bouwden zij huizen van [f]cement om in te wonen.

8. En het geschiedde dat zij zich vermenigvuldigden en verspreidden en van het [g]zuidelijke naar het [h]noordelijke land voortgingen en zich zoo zeer verspreidden, dat zij langzamerhand het land der geheele aarde begonnen te bedekken van de [i]zuidelijke tot de [j]noordelijke en van de [k]oostelijke tot de [l]westelijke zee.

---

h, ziet *f*. 1 Nep. 1.

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, Noord-Amerika. *c*, ziet *i*. Mos. 8. *d*, ziet *j*. Mos. 8. *e*, ziet 2*l*. Alma 22. *f*, verzen. 9, 11. *g*, Zuid-Amerika. *h*, Noord-Amerika. *i*, Atlantische oceaan ten zuiden van Kaap Horn. *j*, Noordelijke ijszee ten noorden van Noord-Amerika. *k*, Stille Oceaan. *l*, Atlantisch.

9. En het volk dat in het [m] noorderland was, woonde in tenten en in huizen van [n] cement; en zij lieten elken boom die op het land voortkwam groeien, opdat zij hout zouden verkrijgen om hunne huizen te bouwen; ja, om hunne steden, hunne [o] tempels, hunne [p] synagogen en [q] heiligdommen en alle soorten van gebouwen te stichten.

10. En het geschiedde, daar het hout in het noorderland zeer [r] schaars was dat hun veel hout [s] gestuurd werd door hunne naburen uit het zuiden.

11. En aldus werd het volk in het [t] noorderland in staat gesteld om vele steden zoowel van hout als van [u] cement te bouwen.

12. En het geschiedde dat er velen van het [v] volk van Ammon, die bij hunne geboorte Lamanieten waren eveneens naar dit land trokken.

13. En nu, er zijn vele [w] verslagen gehouden van dit volk, door velen hunner, welke zeer nauwkeurig bijgehouden en uitgebreid zijn.

14. Doch ziet, een [x] honderdste gedeelte der gebeurtenissen van dit volk; ja, het verslag der Lamanieten en der Nephieten, hunner oorlogen, twisten en verdeeldheden, hunner predikingen, hunner profetieën, hunner [y] verzending en hunner scheepsbouw, van het bouwen hunner [z] tempels, [2a] synagogen en [2b] heiligdommen, hunne rechtvaardigheid en goddeloosheid, hunner moorden en plunderingen en alle soorten van gruwelen en hoererijen kunnen niet in dit werk worden opgeteekend.

15. Doch ziet, er [2c] zijn vele boeken en verslagen van verschillende soort, die voornamelijk door de Nephieten gehouden zijn.

16. En zij zijn door de Nephieten [2d] overhandigd geworden van het eene geslacht aan het andere, totdat zij in overtreding zijn gevallen en vermoord, uitgeplunderd, gejaagd, verdreven, verslagen en verspreid werden over de aarde en vermengd geraakten onder de Lamanieten totdat zij [2e] niet meer Nephieten genoemd werden en zij goddeloos, wild en verscheurend; ja, gelijk werden aan de Lamanieten.

17. En nu keer ik weder tot mijn verslag; daarom hetgeen ik gesproken heb geschiedde nadat er vele groote twisten en verstoringen, oorlogen en verdeeldheden onder het volk van Nephi hadden plaats gevonden.

18. Het zes-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren eindigde.

---

m. Noord-Amerika. *n*, ziet *f*. *o*, ziet *h*. 2 Nep. 5. *p*, ziet *u*. Alma 16. *q*, ziet *t*. Alma 15. *r*, verzen 5. 9. *s*, ziet *f*. Alma 63. *t*, Noord-Amerika. *u*, ziet *f*. *v*, Alma 27 : 26. *w*, vers 15. *x*, 3 Nep. 26 : 6—11. *y*, ziet *f*. Alma 63. *z*, ziet *h*. 2 Nep. 5. 2*a*, ziet *u*. Alma 16. 2*b*, ziet *t*. Alma 15. 2*c*, vers 13. 2*d*, 1 Nep. 5 : 16—19. Alma 37 : 4. 2*e*, Alma 45 : 12—14.

19. En het geschiedde dat er nog heviger twisten in het land waren in het zeven- en acht-en-veertigste jaar.

20. Nochtans, [2f] Helaman vervulde het rechtersambt met rechtvaardigheid en gelijkheid; ja, hij zorgde de statuten en de gerichten en geboden Gods te houden; en hij deed voortdurend datgene wat recht was in de oogen van God; en hij wandelde in de wegen zijns vaders zoodat hij voorspoedig was in het land.

21. En het geschiedde dat hij twee zonen had. Hij gaf aan den oudsten den naam van Nephi en aan den jongsten den naam Lehi. En zij begonnen op te groeien in de vreeze des Heeren.

22. En het geschiedde op het einde van het acht-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi dat de oorlogen en twisten een weinig verminderde onder het volk der Nephieten.

23 En het geschiedde in het negen-en-veertigste jaar van de regeering der Richteren dat er voortdurend vrede in het land was, uitgezonderd de [2g] geheime vereenigingen welke Gadianton de roover samengesteld had in het meer bevolkte gedeelte van het land en welke ten dien tijde niet bekend waren bij degenen die aan het hoofd van het bestuur stonden en daarom niet uit het land verdreven werden.

24. En het geschiedde in hetzelfde jaar dat er veel voorspoed in de Kerk was, zoodat er duizenden waren die zich bij de Kerk aansloten en [2h] gedoopt werden tot bekeering.

25. En zoo groot was de vooruitgang der Kerk, en zoo groot waren de zegeningen welke over het volk uitgestort werden, dat zelfs de [2i] Hooge Priesters en Leeraars boven mate verwonderd waren.

26. En het geschiedde dat het werk des Heeren voortging, zoodat vele zielen [2j] gedoopt werden en zich vereenigden met de Kerk van God; ja, bij tienduizenden.

27. Aldus zien wij dat de Heere barmhartig is jegens degenen die in de oprechtheid huns harten zijnen heiligen naam willen aanroepen.

28. Ja, aldus zien wij dat de deur des Hemels geopend is voor allen, zelfs voor diegenen, die in den naam van Jezus Christus, die de Zoon Gods is, willen gelooven.

29. Ja, wij zien, dat wie ook wil vasthouden aan het woord Gods, hetwelk scherp en krachtig is, hetwelk al de plannen en listen van Satan verijdelt, en den Christen leidt in een [2k] rechten en nauwen weg over die eeuwig durende [2l] golf van ellende welke bereid is om de goddeloozen te verslinden.

30. En hunne zielen, ja hunne [2m] onsterfelijke zielen brengt aan de rechterhand van God in het Koninkrijk des Hemels om

---

2*f*, Hela 2 : 2. 2*g*, ziet *i*, 2 Nep. 10. 2*h*, ziet *u*. 2 Nep. 9
2*i*, ziet *g*. Mos. 26. 2*j*, ziet *u*. 2 Nep, 9. 2*k*, ziet *e*. 2 Nep. 31
2*l*, ziet *i*. 1 Nep. 15. 2*m*, Alma 42 : 9, 11. ziet *t*. Alma 12.

neder te zitten met Abraham, Izaäk en Jakob en met al onze heilige vaderen om niet meer uit te gaan.

31. En in dit jaar was er voortdurend vreugde in het [2n] land Zarahemla, en in al de streken rondom; ja, in het geheele land dat door de Nephieten in bezit was.

32. En het geschiedde dat er vrede en zeer groote vreugde was in het volgende gedeelte van het negen-en-veertigste jaar en eveneens voortdurend vrede en blijdschap in het vijftigste jaar van de regeering der Richteren.

33. En in het een-en-vijftigste jaar van de regeering der Richteren was er eveneens vrede, uitgezonderd een weinig hoogmoed die in de Kerk trachtte binnen te sluipen; niet in de Kerk van God, maar in de harten van het volk dat voorgaf tot de Kerk te behooren.

34. En zij waren verheven in hoogmoed, zoodat zij velen hunner broederen vervolgden. Nu, dit was een groot kwaad, hetwelk groote vervolging veroorzaakte aan het meer nederige gedeelte des volks; en hun veel ellende berokkende,

35. Ofschoon zij dikwerf[2o] vastten en baden, en sterker en sterker groeiden in hunne eenvoudigheid en standvastiger werden in het geloof van Christus; zoodat hunne zielen met blijdschap en vertroosting vervuld waren; ja, tot reiniging en heiliging hunner harten welke heiliging ontstond door dat zij hunne harten aan God hadden overgegeven.

36. En het geschiedde dat het twee-en-vijftigste jaar eveneens in vrede eindigde, uitgezonderd den zeer grooten hoogmoed die in de harten des volks ontstaan was tengevolge hunner groote rijkdommen en hunnen voorspoed op het land, waardoor hun hoogmoed van dag tot dag aangroeide.

37. En het geschiedde in het drie-en-vijftigste jaar van de regeering der Richteren dat [p] Helaman stierf en zijn oudste zoon Nephi in zijne plaats het bestuur in handen nam. En het geschiedde dat hij het rechtersambt met gerechtigheid en recht vervulde; ja, hij onderhield de geboden Gods en wandelde in de wegen zijns vaders.

HOOFDSTUK 4.

1. EN het geschiedde in het vier-en-vijftigste jaar dat er vele oneenigheden in de Kerk waren, en er eenen strijd onder het volk ontstond, tot bloedvergietens toe.

2. En het gedeelte dat in opstand was, werd verslagen en uit het land verdreven en zij gingen tot den Koning der Lamanieten.

3. En het geschiedde dat zij de Lamanieten trachtten op

2*n*, ziet *h*. Omni 1. 2*o*, ziet *t*. Mos. 27. 2*p*, Hela 2 : 2.

te hitsen om tegen de Nephieten ten strijde te trekken; doch ziet, zij waren zeer bevreesd, zoodat zij niet naar de woorden van die uitgewekenen wilden luisteren.

4. Doch het geschiedde in het zes-en-vijftigste jaar van de regeering der Richteren. dat er velen waren die afweken en van de Nephieten tot de Lamanieten overgingen; en zij vermochten met die anderen hun doel om de Lamanieten tegen de Nephieten ten oorlog te brengen te bereiken, en dat geheele jaar bereidden zij zich tot den strijd.

5. En in het zeven-en-vijftigste jaar kwamen zij weder tegen de Nephieten ten strijde en verspreidden het werk des doods, zoodat zij in het acht-en-vijftigste jaar het [a] land Zarahemla in bezit kregen even als alle landen tot aan het [b] land Bountiful.

6. En de Nephieten en de legers van Moronihah werden tot in het land Bountiful terug gedreven.

7. En daar [c] versterkten zij zich tegen de Lamanieten van de West- tot de Oostzee, zijnde een [d] dag reizen voor een Nephiet; en aan den lijn welke zij [e] versterkt hadden plaatsten zij hunne legers om hun noordelijk land te verdedigen.

8. En aldus hadden die afgewekenen der Nephieten met behulp van een talrijk leger der Lamanieten al de landen van de Nephieten welke in het zuidelijk land waren in bezit gekregen. En dit alles geschiedde in het acht- en negen-en-vijftigste jaar van de regeering der Richteren.

9. En het geschiedde in het zestigste jaar van de regeering der Richteren dat Moronihah met zijn leger wederom bezit kreeg van vele der deelen van het land; ja, zij herkregen vele steden welke in de handen der Lamanieten gevallen waren.

10. En het geschiedde in het een-en-zestigste jaar van de regeering der Richteren dat het hun gelukte de helft hunner bezittingen te behouden.

11. Nu, dit groote verlies van de Nephieten en de groote slachting welke onder hen aangericht werd, zoude niet plaats gevonden hebben, ware het niet geweest voor hunne goddeloosheden en de gruwelen welke onder hen waren; ja, en het was evenzoo onder degenen die voorgaven tot de Kerk van God te behooren.

12. En het was omreden den hoogmoed huns harten, omreden de groote rijkdommen, ja, omreden hunne verdrukking der armen, omreden zij den hongerigen het voedsel [f] onthielden, omreden zij den naakten de kleeding weigerden en hunne nederige broeders in het aangezicht sloegen en spotten met al hetgeen heilig was, en den Geest der profetie en der openbaring verloochende, terwijl zij moordden, plunderden, bedrogen,

---

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, ziet 2*k*. Alma 22. *c*, ziet *c*. Alma 48. *d*, Alma 22 : 32. *e*, ziet *c*. Alma 48. *f*, ziet *l*. Mos. 4.

stalen, hoererij pleegden, in oneenigheden opstonden en wegdwaalden tot het [g] land Nephi onder de Lamanieten.
13. En tengevolge van deze, hunne groote goddeloosheden en van hun roemen in hunne eigene sterkte, waren zij in hunne eigene kracht zeer gelaten; daarom waren zij niet voorspoedig maar werden zij bezocht en geslagen en door de Lamanieten verdreven totdat zij bijna het bezit van alle hunne landen verloren hadden.
14. Doch ziet, Moronihah predikte vele dingen tot het volk omreden hunne boosheid; en eveneens Nephi en Lehi die de zonen van Helaman waren, predikten veel tot hen en profeteerden veel aangaande hunne zonden, en wat er over hen zoude komen, indien zij zich niet van hunne boosheden bekeerden.
15. En het geschiedde dat zij zich bekeerden; en voor zooverre zij zich bekeerden werden zij voorspoedig.
16. Want toen Moronihah zag dat zij zich bekeerden waagde hij het hen uit te leiden van plaats tot plaats en van stad tot stad, totdat zij de [h] helft hunner bezittingen en de helft hunner landen terug hadden.
17. En aldus eindigde het een-en-zestigste jaar van de regeering der Richteren.
18. En het geschiedde in het twee-en-zestigste jaar van de regeering der Richteren dat Moronihah geene bezittingen meer van de Lamanieten terug kon verkrijgen.
19. Daarom lieten zij hun plan, om de overige hunner landen terug te verkrijgen, varen, want zoo talrijk waren de Lamanieten dat het onmogelijk werd voor de Nephieten meer kracht over hen te verkrijgen, daarom gebruikte Moronihah zijne geheele legers om die deelen te behouden, welke hij hernomen had.
20. En het geschiedde tengevolge van het groote aantal der Lamanieten dat de Nephieten zeer beangst waren dat zij overwonnen, vertreden, verslagen en vernietigd zouden worden.
21. Ja, zij begonnen zich de profetieën van Alma te herinneren en eveneens de [i] woorden van Mosiah; en zagen zelf in dat zij een hardnekkig volk waren geweest en dat zij de geboden Gods als niets geacht hadden,
22. En dat zij de [j] wetten van Mosiah veranderd en onder de voeten vertreden hadden, of datgene wat de Heere hem beval aan zijn volk te geven; en aldus zagen zij dat hunne wetten bedorven, en zij een goddeloos volk geworden waren zoodat zij even goddeloos als de Lamanieten waren.
23. En tengevolge van hun kwaad was de Kerk beginnen te dwalen en waren zij begonnen den [k] Geest der profetie en den Geest der Openbaring niet te gelooven, waardoor de oordeelen Gods hen in de oogen staarden.

---

g, ziet *b*. 2 Nep. 5. *h*, vers 10. *i*, Mos. 29 : 27. *j*, Alma 1 : 1.
k, vers 12.

24. En zij zagen dat zij zwak waren geworden evenals hunne broederen, de Lamanieten en dat de Geest de Heeren hen niet meer behoedde; ja, dat die zich van hen onttrokken had omdat de Geest des Heeren in [1] geene onreine tempelen woont.

25. Daarom hield de Heere op hen door zijne wondervolle en oneindige kracht te behoeden; want zij waren tot eenen staat van ongeloof en tot vreeselijke goddeloosheden vervallen; en zij zagen dat de Lamanieten talrijker waren dan zij en dat zij stellig zouden moeten omkomen indien zij niet tot den Heere, hunnen God gingen.

26. Want zij zagen dat de sterkte der Lamanieten zoo groot was als hunne kracht; ja, man voor man. En aldus waren zij in deze groote overtreding gedurende weinige jaren.

HOOFDSTUK 5.

1. EN het geschiedde in dit zelfde jaar dat Nephi den rechterstoel [a] overgaf aan eenen man Cezoram genaamd.

2. Want daar hunne [b] wetten en besturen door de stem des volks vastgesteld werden, en het aantal dergenen die het kwade verkozen talrijker werd dan het aantal dergenen die het goede verkozen, waren zij rijp voor verwoesting; want de wetten waren slecht geworden.

3. En dit was niet alles; zij waren een hardnekkig volk, zoodat zij niet meer door de wet noch door de rechtvaardigheid konden bestuurd worden, tenzij het was tot hunne verwoesting.

4. En het geschiedde dat Nephi moede werd omreden hunne ongerechtigheid; en den rechterstoel overgaf en op zich nam om het woord Gods te prediken gedurende het overige zijner dagen, evenals zijn broeder Lehi.

5. Want zij herinnerden zich de woorden welke hun vader Helaman tot hen gesproken had. En deze zijn de woorden welke hij gesproken had:

6. Ziet, mijne zonen, ik verlang dat gij u zoudt herinneren de geboden Gods te onderhouden; en ik wensch dat gij deze woorden aan dit volk zult verkondigen. Ziet, ik heb u de namen uwer eerste ouders gegeven, die uit het land Jeruzalem kwamen, en dit heb ik gedaan opdat wanneer gij u uwe namen herinnert, hen zoudt herinneren; en wanneer gij u hen herinnert gij u hunne werken moogt herinneren; en wanneer gij u hunne werken herinnert gij moogt weten hoe dat het gezegd en eveneens geschreven is dat zij goed waren.

7. Daarom, mijne zonen, ik wensch dat gij zoudt doen wat

---

l, ziet *r*. Alma 7.

a, Hela 3 : 37. *b*, Mos. 29 : 27.

goed is, opdat van u geschreven en gezegd moge worden evenals van hun gezegd en geschreven is geworden.

8. En nu, mijne zonen, ik verlang een weinig meer van u; nl. dat gij deze dingen niet doet opdat gij zoudt roemen, maar dat gij ze doet om u eenen [c] schat in den hemel weg te leggen, welke eeuwig is en niet vergaat: opdat gij die [d] kostbare gave des eeuwigen levens moogt hebben; waarvoor wij alle redenen hebben te denken dat die ook aan onze vaderen gegeven is.

9. O, herinnert, herinnert u mijne zonen de [e] woorden welke Koning Benjamin tot zijn volk sprak; ja, herinnert u dat er geen andere weg noch ander middel is, waardoor de mensch kan zalig worden dan alleen door het [f] verzoenend bloed van Jezus Christus, die zal komen; ja, herinnert u dat hij zal komen om de wereld te verlossen.

10. En herinnert u eveneens de woorden welke Amulek tot Zeezrom sprak in de [g] stad Ammonihah; want hij zeide tot hem, dat de Heere voorzeker zoude komen om zijn volk te verlossen, maar dat hij [h] hij niet zoude komen om hen in hunne zonden maar van hunne zonden te verlossen.

11. En kracht is hem door den Vader gegeven om hen van hunne zonden te verlossen, omreden de bekeering; daarom heeft hij zijne engelen [i] gezonden om de voorwaarden der bekeering te verkondigen, welke tot de kracht van den Verlosser brengt, tot de zaligheid hunner zielen.

12. En nu, mijne zonen, herinnert, herinnert u dat het op de rots van onzen Verlosser, die de Christus, de Zoon van God is, dat gij uw fondament moet bouwen; opdat, wanneer de duivel zijne machtige winden [j] uitzendt; ja, zijne pijlen in den wervelwind; ja, wanneer al zijn hagel en zijne machtige stormen over u zullen komen, dezelve geene kracht over u zullen hebben om u mede te sleuren in de golf van ellende en eindeloos wee, omreden de rots waarop gij gebouwd zijt, die een zeker fondament is, een fondament waarvan niemand, die daarop gebouwd is kan vallen.

13. En het geschiedde dat deze de woorden waren welke Helaman aan zijne zonen leerden; ja, hij leerde hun vele dingen welke niet geschreven zijn en eveneens vele dingen die wel geschreven zijn.

14. En zij herinnerden zich zijne woorden: daarom gingen zij voort en onderhielden zij de geboden Gods om dat woord aan het gansche volk van Nephi te leeren, beginnende bij de stad [k] Bountiful.

---

c, Hela 8 : 25. 3 Nep. 13 : 19—21. *d*, 1 Nep. 15 : 36. *e*, Mos. 2—5. *f*, Mos. 3 : 17. ziet *f*. 2 Nep. 2. *g*, ziet *i*. Alma 8. *h*, Alma 11 : 33—37. *i*, Alma 13 : 24, 25. 39 : 19, *j*, ziet *e*. Alma 26. *k*, ziet 2*k*. Alma 22.

15. En van daar naar de [l] stad Gid en van de stad Gid naar de [m] stad Muleck.

16. En zoo van de eene stad naar de andere totdat zij onder al het volk van Nephi dat in het zuidelijke [n] land woonde, geweest waren; en van daar naar het [o] land Zarahemla [p] onder de Lamanieten.

17. En het geschiedde dat zij met groote kracht predikten, zoodat zij velen der afvalligen [q] die van de Nephieten waren overgegaan beschaamden; zoodat zij voortkwamen en hunne zonden beleden en [r] gedoopt werden tot bekeering en onmiddelijk terugkeerden tot de Nephieten om het kwaad dat zij gedaan hadden te herstellen.

18. En het geschiedde dat Nephi en Lehi met zulk eene groote kracht en autoriteit tot de Lamanieten predikten; want hun was kracht en autoriteit gegeven opdat zij zouden spreken; en hun werd gegeven wat zij zouden spreken.

19. Daarom spraken zij tot groote verwondering der Lamanieten, tot hunne overtuiging, zoodat er acht duizend Lamanieten waren die in het [s] land Zarahemla en daar rondom woonden, die [t] gedoopt werden tot bekeering en overtuigd waren van de goddeloosheden der [u] overleveringen hunner vaderen.

20. En het geschiedde dat Nephi en Lehi van daar voortgingen om tot het land [v] Nephi te gaan.

21. En het geschiedde dat zij door een leger der Lamanieten gevat en in de gevangenis geworpen werden; ja in dezelfde gevangenis, [w] in welke Ammon en zijne broederen door de knechten van Limhi waren geworpen.

22. En nadat zij vele dagen zonder voedsel in de gevangenis doorgebracht hadden, gingen zij in de gevangenis om hen te vatten en hen om te brengen.

23. En het geschiedde dat Nephi en Lehi omringd waren als door vuur, zoodat hunne vijanden [x] de handen niet aan hen durfden slaan uit vrees van verbrand te worden. Niettemin, Nephi en Lehi verbrandden niet; en zij stonden als het ware midden in het vuur zonder gedeerd te worden.

24. En toen zij zagen dat zij door een pilaar van vuur omringd waren en niet verbrandden verkregen hunne harten moed.

25. Want zij zagen dat de Lamanieten de handen niet aan hen durfden slaan, noch dat zij nabij hen durfden komen; maar stonden alsof zij door verwondering met stomheid geslagen waren.

26. En het geschiedde, dat Lehi en Nephi voor kwamen, en tot hen begonnen te spreken, zeggende: Vreest niet, want

---

l, ziet 2*c*. Alma 51. *m*, ziet 2*d*. Alma 51. *n*, Zuid-Amerika. *o*, ziet *h*. Omni 1. *p*, Hela 4 : 5. *q*, Hela 4 : 2, 4. *r*, ziet *u*. 2 Nep. 9: *s*, ziet *h*. Omni 1. *t*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *u*, ziet *n*. Jakob 7. *v*, ziet *b*. 2 Nep. 5. *w*, Mos. 7 : 6—8. 21 : 22—24. *x*, vers 25.

het is God die u deze wondervolle zaak toont, waardoor u bewezen is dat gij uwe handen niet aan ons kunt slaan om ons om te brengen.
27. En ziet, toen zij deze woorden gezegd hadden, schudde de aarde hevig; en de muren der gevangenis schudden alsof zij ter aarde zouden vallen; doch zij vielen niet. En degenen die in de gevangenis waren, waren Lamanieten en afgevallen Nephieten.
28. En het geschiedde dat zij met eene donkere wolk overschaduwd werden; en eene groote, ernstige vrees kwam over hen.
29. En het geschiedde dat er eene stem kwam alsof zij boven uit de donkere wolk kwam, zeggende: Bekeert u, bekeert u, en zoekt niet langer mijne dienstknechten, die ik tot u gezonden heb om de goede boodschap te brengen, te vernietigen.
30. En het geschiedde dat zij deze stem hoorden en zagen dat het geene stem des donders, noch eene stem van een rumoerig leven was, maar dat y het eene stille stem van volmaakte zachtheid was, alsof het eene fluistering ware; en doordrong tot hunne ziel.
31. En niettegenstaande de zachtheid der stem schudde de aarde vreeselijk en de muren der gevangenis beefden wederom alsof zij tot den grond zouden vallen; en ziet, de donkere wolk welke hen overschaduwd had verwijderde zich niet.
32. En ziet, de stem werd wederom gehoord, zeggende: Bekeert u, bekeert u, want het koninkrijk der hemelen is nabij en zoek niet langer mijne knechten om te brengen. En het geschiedde dat de aarde wederom schudde en de muren beefden.
33. En alzoo kwam de stem ten derde male en sprak wonderlijke woorden tot hen, welke door den mensch niet geuit kunnen worden; en de muren beefden wederom en de aarde schudde alsof zij van elkaar gescheurd zoude worden.
34. En het geschiedde dat de Lamanieten niet konden vluchten tengevolge van de donkere wolk welke hen overschaduwde; en zij stonden onbewegelijk door de vrees welke hen overmande.
35. Nu, er was een onder hen die een geboren Nephiet was, die tot de Kerk van God behoord had, maar afgeweken was.
36. En het geschiedde dat hij zich omkeerde, en ziet, hij zag door de donkere wolk de aangezichten van Nephi en Lehi; en ziet, zij glinsterden gelijk de aangezichten van engelen. En hij zag dat zij hunne oogen ten hemel hieven en zij waren in eene houding alsof zij spraken of hunne stemmen verhieven tot zeker wezen dat zij zagen.
37. En het geschiedde dat deze man tot de schare riep, dat zij zich zouden omwenden en zien. En ziet, er werd hun kracht gegeven om zich om te wenden en zij zagen en aanschouwden de aangezichten van Nephi en Lehi.

---

y, 3 Nep. 11 : 3.

38. En zij zeiden tot den man: Ziet, wat beteekenen alle deze dingen? en wie is het met wien deze mannen spreken?

39. En nu, de man, wiens naam Aminadab was, zeide tot hen: Zij spreken met de engelen Gods.

40. En het geschiedde dat de Lamanieten wederom tot hem zeiden: Wat zullen wij doen opdat deze donkere wolk van ons weggenomen moge worden?

41. En Aminadab zeide tot hen: Gij moet u bekeeren en tot de stem roepen, zelfs totdat gij geloof zult hebben in Christus, dien u door Alma, Amulek en Zeezrom bekend is gemaakt en dan zal die wolk van u verwijderd worden.

42. En het geschiedde dat zij begonnen te roepen tot hem wiens stem de aarde had doen schudden; ja, zij riepen tot de wolk verdwenen was.

43. En het geschiedde toen zij hunne oogen om zich heen sloegen en zagen dat de donkere wolk van hen verwijderd was, dat zij zelfs iedere ziel door eenen pilaar van vuur omgeven zagen.

44. En Nephi en Lehi waren in het midden derzelven; ja, zij waren geheel omsingeld; ja, zij waren als in het midden van een vlammend vuur; nochtans deerde het hun niet; noch deed het de muren der gevangenis vlam vatten; en zij waren vervuld van die vreugde welke onuitsprekelijk en vol heerlijkheid is.

45. En ziet, de [z] Heilige Geest Gods kwam uit den hemel neder en daalde in hunne harten; en zij waren als met vuur vervuld en zij konden wonderlijke woorden spreken.

46. En het geschiedde dat er eene stem tot hen kwam; ja, eene aangename stem alsof het eene fluistering was, zeggende:

47. Vrede, vrede zij u, omreden uw geloof in mijnen Geliefde die van af de [2a] grondlegging der wereld was.

48. En nu, toen zij dit hoorden hieven zij hunne blikken op als om te zien van waar die stem kwam; en ziet, zij zagen de hemelen open; en engelen daalden uit den hemel en dienden hen.

49. En er waren ongeveer drie honderd zielen die deze dingen zagen en hoorden; en hun werd geboden voort te gaan en niet verwonderd te zijn; noch zouden twijfelen.

50. En het geschiedde dat zij uitgingen en het volk bedienden, gaande door alle streken, verkondigende alle dingen welke zij gehoord en gezien hadden, zoodat het grootste gedeelte der Lamanieten er van overtuigd werd omreden de grootheid der bewijzen welke zij ontvangen hadden.

51. En zoovelen als er overtuigd werden legden hunne oorlogswapenen ter neder, en legden alzoo hunnen [2b] haat af en de overleveringen hunner vaderen.

52. En het geschiedde dat zij aan de Nephieten de landen [2c] teruggaven welke hun toekwamen.

z. 3 Nep. 9 : 20. Ether 12 : 14. 2*a*, ziet *d*. Mos. 4. 2*b*, ziet *n*, Jakob 7. 2*c*, Hela 4 : 5, 9, 10. 18, 19.

HOOFDSTUK 6.

1. EN het geschiedde toen het twee-en-zestigste jaar van
de regeering der Richteren geëindigd was dat deze dingen plaats
hadden gevonden en dat het grootste deel der Lamanieten een
rechtvaardig volk was geworden zoodat hunne rechtvaardigheid
die der Nephieten overtrof omreden hunne standvastigheid en
hunne voorzichtigheid in het geloof.
2. Want ziet, er waren velen onder de Nephieten die
verhard en onboetvaardig en zeer goddeloos waren geworden,
zoodat zij het woord Gods en al de predikingen en profetieën
welke tot hen kwamen, verachtten.
3. Niettemin, het volk der Kerk had groote vreugde over
de bekeering der Lamanieten; ja, omreden de Kerk van God
welke onder hen was opgericht. En zij vereenigden zich met
elkander en hadden blijdschap en groote vreugde te zamen.
4. En het geschiedde dat velen der Lamanieten tot het
[a] land Zarahemla kwamen en aan het volk der Nephieten de
wijze bekeering verkondigden en hen vermaanden tot geloof en
bekeering.
5. Ja, en velen predikten met buitengewoon groote kracht
en autoriteit, zoodat het velen hunner tot de diepste nederigheid bracht, om nederige volgelingen van God en het Lam te zijn.
6. En het geschiedde dat velen der Lamanieten naar het
[b] Noorderland gingen en ook Nephi en Lehi trokken naar dit
land om aan dit volk te prediken. En aldus eindigde het drie-en-zestigste jaar.
7. En ziet, er was veel vrede in het geheele land, zoodat
de Nephieten gingen in welk deel van het land zij maar wilden; hetzij onder de Nephieten, hetzij onder de Lamanieten.
8. En het geschiedde dat de Lamanieten zich ook begaven
waar zij wilden; hetzij onder de Lamanieten of onder de Nephieten; en aldus hadden zij vrije gemeenschap met elkander
om te koopen en te verkoopen en handel te drijven naar hun
verlangen.
9. En het geschiedde dat de Lamanieten zoowel als de
Nephieten zeer rijk werden en zij hadden eenen grooten [c] overvloed goud en zilver en alle soorten van kostbare metalen,
zoowel in het [d] zuidelijke als in het [e] noordelijke land.
10. Nu, het zuidelijke werd het land Lehi [f] genoemd en
het noordelijke het land [g] Mulek, naar de [h] zonen van Zedekia;
want de Heere bracht [i] Mulek in het noordelijke en [j] Lehi in
het zuidelijke land.
11. En ziet, er waren [k] alle soorten goud in beide deze

a, ziet *h*. Omni 1. *b*, Noord-Amerika. *c*, ziet *n*. 1 Nep. 18. *d*, Zuid-Amerika. *e*, Noord-Amerika. *f*. Zuid-Amerika genoemd Lehi. *g*, Noord-Amerika genoemd Mulek. *h*, ziet *i*. Omni 1. *i*, Mulek naar Noord-Amerika. *j*, Lehi naar Zuid-Amerika. *k*, ziet *n*, 1 Nep. 18.

landen, evenals zilver en alle soorten van kostbare metalen
en er waren ook bekwame werklieden die alle soor-
ten van metalen bewerkten en verfijnden; en aldus verkregen
zij rijkdommen.
12. Zij verbouwden in beide landen graan in overvloed,
en zij gingen zoowel in het noorder- als in het zuiderland bui-
tengewoon vooruit. En zij vermenigvuldigden en groeiden zeer
sterk in het land. En zij teelden veel vee en mestvee.
13. Ziet, hunne vrouwen [l] weefden en sponnen en ver-
vaardigden alle soorten van kleedij van fijn linnen en laken
van iedere soort om hunne naaktheid te bedekken. En alzoo
ging het vier-en-zestigste jaar in vrede voorbij.
14. En zij hadden eveneens groote vrede en vreugde in
het vijf-en-zestigste jaar; ja, vele predikingen en profetieën aan-
gaande toekomende dingen geschiedden. En aldus eindigde
het vijf-en-zestigste jaar.
15. En het geschiedde in het zes-en-zestigste jaar van de
regeering der Richteren dat [m] Cezoram toen hij op den rechter-
stoel zat, door eene onbekende hand vermoord werd. En het
gesehiedde in hetzelfde jaar dat zijn zoon, die door het volk
in zijne plaats aangesteld was, eveneens vermoord werd. En
aldus eindigde het zes-en-zestigste jaar.
16. En in het begin van het zeven-en-zestigste jaar begon
het volk wederom zeer goddeloos te worden.
17. Want ziet, de Heere had hen zoolang met de rijk-
dommen der wereld gezegend, dat zij niet tot toorn, oorlogen
noch bloedvergietingen opgehitst waren; daarom begonnen zij
hunne harten op hunne rijkdommen te zetten; ja, zij begonnen
winst na te jagen, opdat de een boven den ander verheven
mocht zijn; daarom begonnen zij in het geheim [n] te moorden
en te rooven en te plunderen opdat zij winst zouden verkrijgen.
18. En nu ziet, deze moordenaars en roovers vormden
eene bende welke door Kishkumen en Gadianton samengesteld
was. En nu geschiedde het, dat er velen zelfs onder de Nephie-
ten waren die tot de bende van [o] Gadianton behoorden. Doch
ziet, zij waren talrijker onder het meer goddelooze deel der
Lamanieten. En zij werden Gadianton-roovers en moordenaars
genoemd.
19. En zij waren het, die den [p] Hoofdrechter Cezoram en
[q] zijnen zoon, terwijl zij in den rechterstoel waren, vermoord
hadden; en ziet, zij werden niet gevonden.
20. En nu, het geschiedde toen de Lamanieten bespeurden
dat er zich zielroovers onder hen bevonden, dat zij zeer verdrietig
waren; en zij namen elk middel te baat om hunne krachten te
beproeven ten einde hen van de oppervlakte der aarde te ver-
delgen.

---

l, ziet *c*. Mos. 10. *m*, Hela 5 : 1. *n*, ziet *i*. 2 Nep. 10, *o*, Hela 2 : 12, 13. *p*, vers 15. *q*, vers 15.

21. Doch ziet, Satan verwekte de harten van het grootste gedeelte der Nephieten, zoodat zij zich bij de [r] bende van roovers aansloten, en zich met hen verbonden en eeden aflegden, dat zij elkander zouden beschermen en behoeden in welke moeielijke omstandigheden zij ook geplaatst zouden worden, opdat zij geene straf voor hunne moorden en plunderingen zouden ondergaan.

22. En het geschiedde dat zij hunne teekenen hadden; ja, [s] geheime teekenen en woorden; en dit opdat zij een broeder die mede dat verbond gesloten had zouden kunnen onderscheiden; opdat, welke goddeloosheid die broeder ook zoude begaan, hij niet door zijnen broeder benadeeld zoude worden, noch door degenen die mede dat verbond aangegaan waren.

23. En aldus mochten zij moorden, rooven, plunderen, overspel bedrijven en alle soorten van goddeloosheden doen tegenover de wetten van hun land en alzoo tegen de wetten van hunnen God.

24. En wie ook tot hunne bende behoorde en aan de wereld hunne goddeloosheden en gruwelen zoude bekend maken, zoude geoordeeld worden; niet volgens de wetten van het land, maar volgens de wetten hunner goddeloosheid welke door Gadianton en Kishkumen gegeven waren.

25. Nu ziet, het waren deze [t] geheime eeden en verbonden van welke Alma zijnen zoon gebood dat zij niet over de wereld zouden uitgaan, opdat zij geen middel zouden zijn om het volk tot ondergang te brengen.

26. Nu, deze geheime eeden en verbonden gingen niet uit tot Gadianton, uit de verslagen welke aan Helaman waren overgegeven, maar ziet, zij waren in het hart van Gadianton gebracht door [u] hetzelfde wezen dat onze eerste ouders verleidde om van de verboden vrucht te eten.

27. Ja, dat zelfde wezen dat zich met Caïn verbond dat indien hij zijnen broeder Habel zoude ombrengen het niet bekend zoude worden aan de wereld. En hij [v] verbond zich met Caïn en zijne volgers van dien tijd af aan.

28. En het was dat zelfde wezen, dat het idee in de harten van het volk bracht om eenen toren te [w] bouwen, hoog genoeg om tot den Hemel te komen. En het was het zelfde wezen dat het volk, dat van den toren [x] in dit land kwam, aanspoorde om de werken der duisternis en der gruwelen over het land te verspreiden totdat hij het volk tot eene [y] geheele verwoesting en eene [z] eeuwige hel gebracht had.

29. Ja, het was dat zelfde wezen dat het hart van [2a] Gadianton bracht om het werk der duisternis en van geheimen moord

---

r, ziet *i*. 2 Nep. 10. *s*, Alma 37 : 27. *t*, Alma 37 : 27—32. *u*, Paarl van groote waarde, p. 7. *v*, Leer. & Ver. p. 11 : of 2 en 3 Gen. Geïnspireerde vertaling door Jozef Smith Jr, *w*, ziet Ether 1. *x*, Boek van Ether. *y*, ziet het laatste gedeelte van het boek Ether. *z*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *2a*, Hela 2 : 10—15.

verder voort te zetten; en hij heeft het voort gebracht van het
begin des menschen tot op dezen tijd.
30. En ziet, dat wezen is de oorsprong van alle zonden.
En ziet, het zet zijne duistere werken en geheime moorden voort
en overhandigt zijne plannen en zijne eeden en zijne verbonden
en zijne plannen van vreeselijke goddeloosheid van geslacht
tot geslacht, naarmate het zijne hand kan zetten op de harten
der menschen.
31. En nu ziet, het had groote macht over de harten der
Nephieten; ja, zoodat zij buitengewoon goddeloos waren geworden;
het meerendeel hunner was uit den weg der gerechtigheid
gekeerd en vertrad de geboden Gods onder de voeten, en keerde
tot hunne eigen wegen en bouwde zich zelven afgoden van hun
goud en zilver.
32. En het geschiedde dat al deze ongerechtigheden over
hen kwamen in den tijd van weinige jaren; zoodat het meerendeel
plaats vond in het zeven-en-zestigste jaar van de regeering
der Richteren over het volk van Nephi.
33. En zij groeiden in hunne boosheden in het acht-en-zestigste
jaar, tot groot verdriet en groote droefheid der rechtvaardigen.
34. En aldus zien wij dat de Nephieten tot ongeloof vervielen
en opgroeiden in goddeloosheden en gruwelen, terwijl de
Lamanieten begonnen te groeien in eene groote kennis van hunnen
God; ja, zij begonnen zijne inzettingen en geboden te onderhouden
en in oprechtheid en waarheid voor hem te wandelen.
35, En aldus zien wij dat de Geest des Heeren zich aan
de Nephieten onttrok omreden de goddeloosheden en de verhardheid
hunner harten.
36. En aldus zien wij dat de Heere zijnen Geest begon
uit te storten over de Lamanieten omreden hunne ijver en gewilligheid
om in zijne woorden te gelooven.
37. En het geschiedde dat de Lamanieten de [2b] bende
roovers van Gadianton opzochten en het woord Gods predikten
onder het goddelooze deel hunner; zoodat deze rooverbende
geheel onder de Lamanieten vernietigd werd.
38. En aan de andere zijde geschiedde het dat de Nephieten
hen ondersteunden en versterkten, beginnende met het goddelooze
deel hunner totdat zij over het geheele land der Nephieten
verspreid waren; en het meer rechtvaardige deel verleid hadden
om tot hunne partij over te gaan en in hunne werken te gelooven
en van hunne winst mede te deelen en zich met hen in
hunne geheime moorden en verbonden te vereenigen.
39. En aldus verkregen zij het geheele bestuur in handen;
zoodat zij de armen, ootmoedige en nederige volgers van God

2b, ziet *i*, 2 Nep. 10.

onder hunne voeten vertraden, sloegen, scheurden en de ruggen toekeerden.

40. En aldus zien wij dat zij in eenen vreeselijken staat verkeerden en rijp werden voor eene eeuwige verwoesting.

41. En het geschiedde dat het acht-en-zestigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi aldus eindigde.

De profetie van Nephi, de zoon van Helaman.

God dreigt het volk van Nephi dat hij hen in zijnen toorn zal bezoeken, tot geheele verwoesting, tenzij zij zich van hunne goddelooshedeu bekeeren. God slaat het volk van Nephi met pestilentiën; zij bekeeren zich en keeren zich tot hem. Samuël, een Lamaniet, profeteert tot de Nephieten.

HOOFDSTUK 7.

1. ZIET, het geschiedde in het negen-en-zestigste jaar van de regeering der Richteren over het volk der Nephieten, dat Nephi, de zoon van Helaman, wederkeerde uit het [a] noorderland naar het [b] land Zarahemla.

2. Want hij was uitgegaan onder het volk hetwelk in het noorderland was en had het woord Gods aan hen gepredikt en vele dingen aan hen geprofeteerd.

3. En zij verwierpen alle zijne woorden, zoodat hij niet onder hen konde blijven maar terugkeerde naar zijn geboorteland.

4. En toen hij zag dat het volk in zulk eenen vreeselijk goddeloozen toestand verkeerde en de [c] Gadiaton-roovers den rechterstoel vervulden; en zich de macht en autoriteit van het land toegeëigend en de geboden van God ter zijde gelegd hadden; en in 't minst niet recht voor hen deden, noch rechtvaardigheid aan de menschenkinderen,

5. Dat zij de rechtvaardigen veroordeelden omreden hunne rechtvaardigheid, en de schuldigen en goddeloozen ongestraft lieten gaan omreden hun geld; en hun bovendien nog een ambt gaven te bekleeden aan het hoofd der regeering om te regeeren en te doen naar hun welbehagen opdat zij winst en eer van de wereld zouden inoogsten; en nog meer opdat zij des te gemakkelijker overspel zouden kunnen begaan, gemakkelijker zouden kunnen stelen, moorden en naar hun eigen wil handelen.

6. Nu, dit groot kwaad was over de Nephieten gekomen in den tijd van weinige jaren; en toen Nephi het zag was zijn

---

a, *Noord-Amerika.* *b*, *ziet h*, Omni 1. c, ziet i, 2 Nep. 10.

hart vervuld van droefheid; en in de foltering zijner ziel riep
hij uit:
7. Och, dat ik mijne dagen gehad konde hebben in den
tijd dat mijn vader Nephi het eerst uit het land van Jeruzalem
kwam, opdat ik mij met hem had kunnen verheugen in het
[d]beloofde land; toen was zijn volk gemakkelijk te leiden,
standvastig om de geboden van God te onderhouden, en traag
om zich te laten verleiden tot het kwaad; en ijverig om naar
de woorden des Heeren te luisteren.
8. Ja, indien ik in die dagen geleefd had, zoude mijne ziel
blijdschap gehad hebben in de gerechtigheid mijner broederen.
9. Doch ziet ik ben overgegeven op dat dit mijne dagen
zouden zijn en dat mijne ziel met verdriet vervuld zoude zijn
omreden de goddeloosheden mijner broederen.
10. En ziet, dit geschiedde op eenen toren, die zich in
den tuin van Nephi bevond en welke gelegen was bij den grooten
weg die naar de hoofdmarkt van de [e]stad Zarahemla leidde;
en Nephi had zijne knieën ter aarde gebogen, op den toren van
zijnen tuin, die nabij het tuinhek stond dat naar den grooten
weg leidde.
11. En het geschiedde dat er eenige mannen voorbij gin-
gen die Nephi zagen terwijl hij zijne ziel voor God uitstortte
op den toren; en zij liepen heen en vertelden het volk wat zij
gezien hadden; en het volk kwam in menigten te zamen opdat
zij de oorzaak mochten weten van zulk een groot getreur over
de goddeloosheden van het volk.
12. En nu, toen Nephi opstond zag hij de schare volks
die te zamen vergaderd was.
13. En het geschiedde dat hij zijnen mond opende en tot
hen zeide: Ziet, waarom zijt gij te zamen vergaderd? Opdat ik
u over uwe boosheden onderhoude?
14. Omreden ik op mijnen toren gegaan ben om mijne
ziel voor God uit te storten, omreden het groote verdriet mijns
harten tengevolge van uwe ongerechtigheden?
15. En omreden mijn treuren en klagen hebt gij u te za-
men vergaderd en verwondert gij u; en het is hoognoodig dat
gij verwonderd zijt; gij moest u verwonderen omdat gij aan den
duivel overgeleverd zijt, zoodat hij zulk eene groote kracht over
uwe harten heeft.
16. Hoe hebt gij u overgegeven aan de plannen van hem,
die uwe zielen zoekt neder te storten in [f]eeuwige ellende en
eindeloos wee?
17. O bekeert u, bekeert u! waarom wilt gij sterven?
Keert u, keert u, tot den Heere, uwen God. Waarom heeft
hij u verlaten?
18. Het is omdat gij uwe harten verhard hebt; ja, omdat

---

d, ziet *a*. 1 Nep. 2. e, ziet h, Omni 1. f, ziet m, Jakob 6.

gij niet naar de stem van dien [g] goeden schaapherder wilt luisteren; ja, gij hebt hem tot toorn tegen u opgewekt.
19. En ziet, in plaats van u te vergaderen zal hij u verspreiden, zoodat gij ten spijs voor honden en wilde beesten zult gegeven worden, tenzij gij wilt u bekeeren.
20. O, hoe hebt gij uwen God kunnen vergeten in den dag dat hij u verlost heeft?
21. Doch ziet, het is om winst te verkrijgen, om van de menschen gezien te worden, en opdat gij goud en zilver zoudet verkrijgen. En gij hebt uwe harten gezet op de rijkommen en de ijdele dingen dezer wereld, waarom gij moordt, rooft, steelt en valsche getuigenis geeft tegen uwe naasten en alle soorten van kwaad doet.
22. En om deze reden zal wee over u komen, tenzij gij u zult bekeeren. Want, indien gij u niet bekeert, zal deze groote stad en al de groote steden, welke rondom liggen, welke in het land onzer bezitting liggen, weggenomen worden, zoodat gij geene plaats meer in dezelve zult hebben; want ziet, de Heere wil geene kracht aan u verleenen zooals hij tot hiertoe heeft gedaan om uwe vijanden tegen te staan.
23. Want ziet, aldus zegt de Heere, ik zal aan de goddeloozen mijne kracht niet toonen; den een meer dan den anderen, tenzij het is aan degenen die zich van hunne zonden bekeeren en luisteren naar mijne woorden; ja, daarom wensch ik dat gij naar mijne broederen zoudt zien, dat het beter voor de Lamanieten zal zijn dan voor u, tenzij gij u zult bekeeren.
24. Want ziet, zij zijn rechtvaardiger dan gij; want zij hebben niet gezondigd tegen die groote kennis welke gij ontvangen hebt; daarom zal de Heere hun barmhartigheid bewijzen; ja, hij zal hunne dagen [h] verlengen en hun zaad vermeerderen, namelijk wanneer gij [i] geheel verwoest zult wezen, tenzij gij u zult bekeeren.
25. Ja, wee over u, omreden de groote gruwelen welke onder u gekomen zijn; en gij hebt er u zelven mede vereenigd; ja, met die [j] geheime bende welke door Gadianton samengesteld is.
26. Ja, wee zal over u komen omreden uwen hoogmoed, welke gij toegestaan hebt plaats in uw hart te doen nemen, welke u verheven heeft boven datgene wat goed is omreden uwe buitengewoon groote rijkdommen.
27. Ja, wee zij over u omreden uwe goddeloosheden en gruwelen.
28. En tenzij gij u bekeert, zult gij omkomen; ja, uwe landen zullen van u genomen worden en gij van de oppervlakte der aarde [k] weggenomen worden.
29. Ziet, ik zeg niet van mij zelven dat deze dingen zullen

---

g, ziet 2*e*. Alma 5. *h*, ziet *j*. Alma 9. *i*, ziet *m*. Alma 9. *j*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *k*, ziet *m*. Alma 9.

plaats hebben, dewijl het niet van mijzelven is dat ik deze dingen weet; doch ziet, ik weet dat deze dingen waarachtig zijn omdat de Heere God ze aan mij bekend gemaakt heeft; daarom getuig ik dat deze dingen plaats zullen hebben.

HOOFDSTUK 8.

1. EN nu, het geschiedde toen Nephi deze woorden gezegd had, dat er zich mannen bij bevonden die rechters waren en tot de [a]geheime bende van Gadianton behoorden; en zij waren toornig en riepen uit tegen hem, zeggende tot het volk: waarom vat gij dezen man niet en brengt hem voor, opdat hij veroordeeld mag worden naar de misdaad welke hij gedaan heeft?

2. Waarom ziet gij naar dezen man, en hoort gij hem opstaan tegen dit volk en tegen onze wet?

3. Want ziet, Nephi had tot hen gesproken aangaande de bedorvenheid hunner wetten; ja, vele dingen had Nephi gesproken welke niet geschreven kunnen worden; en hij sprak niets hetgeen niet in overeenstemming met de geboden Gods was.

4. En die rechters welke toornig op hem waren omdat hij duidelijk tegen hen gesproken had aangaande hunne [b]geheime werken der duisternis, durfden zelf hunne handen niet aan hem te slaan want zij vreesden dat het volk tegen hen zoude opstaan.

5. Daarom riepen zij tot het volk, zeggende: Waarom staat gij dezen man toe tegen ons op te staan? Want ziet, hij veroordeelt dit gansche volk, tot verwoesting toe; ja, en hij zegt dat onze [c]groote steden ons ontnomen zullen worden, zoodat wij geene plaats in dezelve zullen hebben.

6. En nu, wij weten dat dit onmogelijk is; want ziet, wij zijn krachtvol en onze steden zijn groot; daarom kunnen onze vijanden geene macht over ons hebben.

7. En het geschiedde dat zij aldus het volk tot toorn tegen Nephi ophitsten en eene twist onder hen verwekten; want er waren sommigen, die uitriepen: Laat dezen man alleen, want hij is een goed man; en de dingen die hij voorspeld heeft zullen zekerlijk gebeuren; tenzij wij ons bekeeren.

8. Ja, ziet alle de oordeelen zullen over ons komen van welke hij tot ons getuigd heeft; want wij weten dat hij naar recht getuigd heeft aangaande onze boosheden. En ziet zij zijn vele; en hij weet alle dingen welke ons zullen overkomen, zoowel als onze boosheden.

9. Ziet, indien hij niet een profeet ware geweest, zoude hij niet getuigd kunnen hebben aangaande deze dingen.

10. En het geschiedde dat het volk hetwelk Nephi zocht te verwoesten, tengevolge hunner vrees gedwongen waren hunne handen niet aan hem te slaan; daarom begon hij wederom tot

---

a, ziet *i*. 2 Nep. 10. *b*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *c*, Hela. 7 : 22.

hen te spreken, terwijl hij zag dat hij bijstand in de oogen van
sommigen verkregen had, zoodat de overigen vreesden.
11. Daarom werd hij gedwongen meer tot hen te spreken,
zeggende: ziet mijne broederen, hebt gij niet gelezen dat God
aan eenen man, namelijk Mozes, kracht gaf om de wateren der
Roode zee te slaan, en zij werden verdeeld zoodat de Israëlieten,
die onze vaderen waren droogvoets konden doortrekken, terwijl
de wateren zich sloten voor de legers der Egyptenaren en hen
verslonden.
12. En nu ziet, indien God aan dezen man zulke kracht
gaf, waarom twist gij dan onder elkander en zegt dat hij aan
mij geene kracht heeft gegeven waardoor ik mag [d] weten aangaande
de oordeelen welke over u zullen komen, tenzij gij u
bekeert?
13. Doch ziet, gij verloochent niet alleen mijne woorden,
maar eveneens de woorden welke door onze vaderen en door
dezen man Mozes, aan wien zooveel kracht gegeven was, gesproken
zijn geworden; ja, de woorden welke hij gesproken heeft
aangaande de komst van den Messias.
14. Getuigde hij niet dat de Zoon van God zoude komen?
En gelijk hij de koperen slang [e] verhief in de woestijn, alzoo
zoude hij, die komen zal, verheven worden.
15. En zoovelen als tot die slang zouden opzien zouden
leven; evenzoo zullen zoovelen als er tot den Zoon van God
zullen opzien in geloof en met eenen verslagen geest, leven;
ja, leven voor eeuwig.
16. En ziet, Mozes getuigde niet alleen van deze dingen,
maar eveneens al de heilige profeten van zijnen tijd tot de dagen
van Abraham.
17. En ziet, Abraham zag zijne komst en was vervuld van
blijdschap en verheugde zich.
18. En ziet, ik zeg u dat Abraham niet alleen wist van
deze dingen; maar er waren velen voor de dagen van Abraham,
die door de [f] orde van God geroepen waren; namelijk volgens
de orde van zijnen Zoon; en dit, opdat hun getoond zoude worden
vele duizende jaren voor zijne komst dat verlosing tot hen
zoude komen.
19. En nu, ik wenschte dat gij zoudt weten, dat sedert de
dagen van Abraham vele profeten zijn opgestaan die deze dingen
getuigd hebben; ja ziet, de profeet [g] Zenos getuigde vrijmoediglijk,
om welke reden hij omgebracht is geworden.
20, En ziet alzoo [h] Zenock, en [i] Ezias, en Jesaja en Jeremia
(Jeremia, zijnde dezelfde profeet die getuigde van de verwoesting
van Jeruzalem) En nu, wij weten dat Jeruzalem is ver-

---

d, Hela 7 : 28, 29. *e*, Alma 33 : 19—22. *f*, ziet *g*. Mos. 26. Alma 13 : 19. Leer. & Ver. 84 : 6—16. *g*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *h*, ziet *g*. 1 Nep. 19. *i*, Ezias moge dezelfde geweest zijn als Esaias, die tegelijkertijd met Abraham leefde. ziet Leer. & Ver. 84 : 11—13.

woest geworden volgens de woorden van Jeremia. O, waarom
zal dan de Zoon van God niet komen volgens zijne profetie?
21. En nu, wilt gij betwisten dat Jeruzalem niet verwoest
was? Wilt gij zeggen dat de zonen van Zedekia niet verslagen
waren, uitgezonderd [l]Mulek? Ja, en ziet gij niet dat het zaad
van Zedekia met ons is, en dat zij uit het land Jeruzalem verdreven
waren? Doch ziet, dit is niet alles.
22. Onze vader Lehi is uit Jeruzalem verdreven omdat hij
van deze dingen getuigde. Nephi getuigde eveneens van deze
dingen; en eveneens alle onze vaderen tot op dezen tijd; zij
hebben getuigd van de komst van Christus en hebben uitgezien
en zich verheugd in zijnen dag welke te komen staat.
23. En ziet, hij is God, en hij is met hen, en hij maakt
zich zelven aan hen bekend dat zij door hem verlost waren;
en zij gaven hem heerlijkheid omreden datgene hetwelk te komen
is.
24. En nu, ziende dat gij deze dingen weet en ze niet
kunt verloochenen, tenzij gij liegt, daarom hebt gij hierin gezondigd;
want gij hebt al deze dingen verworpen, niettegenstaande
de vele bewijzen welke gij ontvangen hebt; gij hebt
zelfs alle dingen ontvangen; zoowel de dingen in den hemel
als alle dingen welke op de aarde zijn als getuigen dat zij
waarachtig zijn.
25. Doch ziet, gij hebt de waarheid verworpen en zijt opgestaan
tegen uwen heiligen God; en zelfs op dit oogenblik;
in plaats van [k]schatten voor u zelven weg te leggen in den
hemel waar niets kan bederven en waar niets kan komen dat
onrein is, vergadert gij u zelven den toorn tegen den dag des
oordeels.
26. Zelfs op dit oogenblik zijt gij rijp tengevolge uwer
moorden, uwer hoererij en uwer goddeloosheden voor eene eeuwige
verwoesting; en tenzij gij u bekeert, zal die spoedig over u
komen.
27. Ja ziet, het is nu voor uwe deuren; ja, gaat gij in
tot den rechterstoel en onderzoekt en ziet, uw rechter is vermoord
en hij baadt in zijn bloed en hij is vermoord geworden
[l]door zijnen broeder, die zoekt om in zijne plaats in den rechterstoel
te zitten.
28. En ziet, zij beiden behooren tot uwe [m]geheime bende
die opgericht is door Gadianton en den booze, die de zielen
der menschen zoekt te verwoesten.

HOOFDSTUK 9.

1. ZIET, het geschiedde toen Nephi deze woorden gesproken
had, dat zekere mannen die onder hen waren naar den

---

j. Hela 6 : 10. ziet *h*. Omni 1. Ezechiel 17 : 22, 23. ziet *i*. Omni 1. *k*, ziet *c*, Hela 5. *l*, Hela 9 : 6, 26—38. *m*, ziet *t*. 2 Nep. 10.

rechterstoel liepen; er waren er [a] vijf die gingen, en onderweg tot elkander zeiden:

2. Ziet, nu willen wij voorzeker weten of deze man een profeet is en of God hem geboden heeft zulke wondervolle dingen aan ons te profeteeren. Ziet, wij gelooven niet dat hij was; neen, wij gelooven niet dat hij een profeet is; niettemin, indien deze zaak welke hij gezegd heeft aangaande den Hoofdrechter waar is, n.l. dat hij vermoord is, dan zullen wij ook gelooven dat de andere woorden welke hij gesproken heeft waar zijn.

3. En het geschiedde dat zij uit al hunne macht liepen en tot de rechterstoel kwamen; en ziet, de Hoofdrechter was ter aarde gevallen en [b] baadde in zijn bloed.

4. En ziet, toen zij dit zagen; waren zij zeer verwonderd zoodat zij ter aarde vielen, want zij hadden de woorden welke Nephi gesproken had aangaande den Hoofdrechter niet geloofd.

5. Doch nu, toen zij zagen, geloofden zij en kwam vrees over hen dat alle de oordeelen van welke Nephi gesproken had over het volk zouden komen; daarom beefden zij en waren zij ter aarde gevallen.

6. Nu, onmiddelijk nadat de Rechter vermoord was, doorstoken zijnde door [c] zijnen vermomden broeder, vluchtte de moordenaar; en de dienstknechten liepen en vertelden de zaak aan het volk, het geroep van moord onder hen aanheffende.

7. En ziet, het volk vergaderde zich te zamen tot de plaats van den Rechterstoel, en tot hunne verwondering zagen zij de [d] vijf mannen, die ter aarde gevallen waren.

8. En ziet, het volk wist niets aangaande de schare welke te zamen vergaderd was bij den [e] tuin van Nephi; daarom zeiden zij tegen elkander: [f] Deze mannen zijn degenen die den Rechter vermoord hebben en God heeft hen geslagen zoodat zij niet van ons kunnen vluchten.

9. En het geschiedde dat zij hen vatten, hen bonden en in de gevangenis wierpen. En er werd een bericht uitgezonden dat de Rechter verslagen was en dat de moordenaars gevat en in de gevangenis geworpen waren.

10. En het geschiedde in den morgen dat het volk zich te zamen vergaderde om te treuren en te [g] vasten ter gelegenheid van de begrafenis van den Hoofdrechter die verslagen was.

11. En aldus waren die rechters welke bij den tuin van Nephi geweest waren en zijne woorden gehoord hadden ook bij de begrafenis te zamen vergaderd.

12. En het geschiedde dat zij onder het volk vroegen, zeggende: Waar zijn de [h] vijf mannen, die uitgezonden waren om te onderzoeken of de Hoofdrechter dood was? En zij antwoordden en zeiden: Aangaande de vijf mannen, die gij ge-

---

a, verzen 7–9, 12–18. *b*, Hela 8:27. *c*, ziet *l.* Hela 8. *d*, ziet *a.* *e*, Hela : 10, 11, 14. *f*, ziet *a.* *g*. ziet *t.* Mos. 27. *h*, ziet *a.*

zonden hebt, weten wij niets; maar er zijn vijf, die moordenaars
zijn, die wij in de gevangenis geworpen hebben.
13. En het geschiedde dat de rechters verlangden dat zij
voorgebracht zouden worden; en zij werden gebracht, en ziet,
het waren de [i]vijf mannen die gezonden waren; en ziet, de
Rechters verlangden van hen aangaande de zaak te weten; en
zij vertelden hun al hetgeen zij gedaan hadden, zeggende:
14. Wij liepen en kwamen tot de plaats des gerichts; en
toen wij alles zagen, gelijk Nephi getuigd had, waren wij ver-
wonderd, zoodat wij ter aarde vielen; en toen wij herstelden
van onze verwondering [j]wierpen zij ons in de gevangenis.
15. Nu, omtrent den moord van dezen man weten wij
niet wie het gedaan heeft; doch dit alleen weten wij: Wij
liepen en kwamen zooals gij verlangdet en ziet, hij was [k]dood
volgens de woorden van Nephi.
16. En nu, het geschiedde dat de Rechters de zaak aan
het volk bekend maakten, en uitriepen tegen Nephi, zeggende:
Ziet, wij weten dat deze Nephi met iemand samengespannen
heeft om den Rechter om te brengen, ten einde het dan aan
ons te verkondigen, opdat hij ons tot geloof mocht bekeeren,
om zich zelven als een groot man en een profeet van God te
kunnen verheffen.
17. En nu ziet, wij willen dezen man aan den kaak stel-
len, en hij zal zijne fouten bekennen en ons den waren moor-
denaar van dezen Rechter bekend maken.
18. En het geschiedde dat die [l]vijf mannen op den dag
der begrafenis vrijgelaten werden. Niettemin bestraften zij de
Rechters over de woorden welke zij tegen Nephi gesproken
hadden en twistten met hen een voor een, zoodat zij hen be-
schaamden.
19. Niettemin maakten zij dat Nephi gevat en gebonden
voor de schare gebracht zoude worden; en zij begonnen hem
op verschillende manieren te ondervragen, opdat zij hem in
zijne woorden mochten vangen en hem ter dood beschuldigen.
20. Zeggende tot hem: Gij zijt bondgenoot; wie is de man,
die dezen moord gedaan heeft? Nu vertel ons, en erken uwe
schuld, zeggende: Ziet, hier is geld en wij zullen uw leven
sparen indien gij ons vertellen wilt, en het verbond bekend
wilt maken dat gij met hem gesloten hebt.
21. Doch Nephi zeide tot hen: O gij dwazen, gij onbe-
snedenen van harte, gij blinden, en gij hardnekkig volk; weet
gij hoe lang de Heere uw God zal toestaan dat gij op dezen
weg uwer zonden zult voortgaan?
22. O, gij moest beginnen te weenen en te treuren, om-
reden de groote verwoesting welke u op dezen tijd te wachten
staat, tenzij gij u zult bekeeren.
23. Ziet, gij zegt dat ik mij met iemand verbonden heb,

---

i, ziet *a*. *j*, vers 9, *k*, Hela 8 : 27. *l*, ziet *a*.

om Zeezoram onzen Hoofdrechter te vermoorden. Doch ziet, ik zeg u dat dit is omreden ik tot u getuigd heb opdat gij aangaande deze zaak zoudt mogen weten; ja, voor eene getuigenis tot u, dat ik weet welke goddeloosheden en gruwelen onder u zijn.

24. En omdat ik dit gedaan heb zegt gij dat ik met eenen man een verbond heb aangegaan opdat hij deze daad zoude verrichten; ja, omdat ik u dit teeken getoond heb, zijt gij toornig op mij en zoekt gij mijn leven te verwoesten.

25. En nu, ziet ik toon u een ander teeken, en zie of gij in deze zaak mijn leven zoekt te verwoesten.

26. Ziet, ik zeg u: Gaat naar het huis van Seantum, die de [m] broeder van Seezoram is, en zegt tot hem:

27. Heeft Nephi, de gewaande profeet, die zooveel kwaad aangaande dit volk profeteert, zich met u verbonden opdat gij Seezoram, die uw broeder is, zoudt vermoorden?

28. En ziet, hij zal tot u zeggen: Neen:

29. En gij zult tot hem zeggen: Hebt gij uwen broeder vermoord?

30. En hij zal staan met vrees, en niet weten wat te zeggen. En ziet, hij zal het voor u ontkennen en doen alsof hij verwonderd is, en u zeggen dat hij onschuldig is.

31. Doch ziet, gij zult hem onderzoeken en bloed aan de panden van zijn jas vinden.

32. En wanneer gij dit gezien hebt zult gij zeggen: Van waar komt dit bloed? Weten wij niet, dat dit het bloed van uwen broeder is?

33. En dan zal hij beven en bleek worden alsof de dood over hem komt.

34. En dan zult gij zeggen: Omreden deze vrede, en deze bleekheid welke op uw aangezicht gekomen is, ziet, zoo weten wij dat gij schuldig zijt.

35. En dan zal grooter vrees over hem komen en dan zal hij u bekennen en niet meer loochenen dat hij dezen moord gepleegd heeft.

36. En dan zal hij tot u zeggen, dat ik, Nephi, aangaande deze zaak niets weet, tenzij het mij bekend gemaakt was door de kracht Gods. En dan zult gij weten dat ik een eerlijk man ben en door God tot u ben gezonden.

37. En het geschiedde dat zij gingen en deden zooals Nephi tot hen gezegd had. En ziet, de woorden welke hij gezegd had werden bewaarheid; want volgens zijne woorden ontkende hij, en volgens zijne woorden bekende hij later.

38. En hij werd gebracht, zoodat hij zelf bewees de moordenaar te zijn, zoodat de vijf mannen en Nephi op vrije voeten gesteld werden.

39. En er waren sommigen der Nephieten die in de woor-

---

m, ziet l. Hela 8.

den van Nephi geloofden; en er waren ook sommigen die geloofden ten gevolge der getuigenis van de [n] vijf mannen; want zij waren veranderd terwijl zij in de gevangenis waren.

40. En er waren sommigen onder het volk die zeiden dat Nephi een profeet was.

41. En er waren anderen die zeiden: Ziet, hij is een God; want indien hij geen God was, konde hij al deze dingen niet weten. Want ziet, hij heeft ons de gedachten onzer harten verteld en heeft ons dingen medegedeeld en ons den waren moordenaar van onzen Hoofdrechter aangewezen.

HOOFDSTUK 10.

1. EN het geschiedde dat er verschil onder het volk ontstond, zoodat zij zich hier en daar verdeelden en huns weegs gingen terwijl zij Nephi, die te midden van hen stond, alleen lieten.

2. En het geschiedde dat Nephi zijne weegs ging naar zijn eigen huis, denkende over de dingen welke de Heere aan hem getoond had.

3. En het geschiedde terwijl hij aldus overpeinsde en ter neder geslagen was omreden de goddeloosheden van het volk der Nephieten, omreden hunne [a] geheime werken der duisternis en hunne moorden en plunderingen en alle soorten van kwaad, terwijl hij aldus overdacht, dat eene stem tot hem kwam, zeggende:

4. Gezegend zijt gij Nephi, voor de dingen welke gij gedaan hebt; want ik heb gezien hoe gij onvermoeid het woord, hetwelk ik u gegeven heb, aan dit volk verkondigd hebt. En gij hebt hen niet gevreesd en uw eigen leven niet gezocht, doch getracht mijnen wil en mijne geboden te onderhouden.

5. En nu, omreden gij dit zoo onvermoeid gedaan hebt, zegen ik u voor eeuwig en zal ik u machtig maken in woord en daad, in geloof en werken; ja, zoodat alle dingen u zullen geschieden volgens uw woord; want gij zult niets vragen dat tegen mijnen wil is.

6. Ziet gij zijt Nephi, en ik ben God. Ziet, ik verkondig het aan u in tegenwoordigheid mijner engelen, dat gij kracht zult hebben over dit volk en de aarde zal slaan met [b] hongersnood, pestilentie en verwoesting naar de goddelöosheden van dit volk.

7. Ziet, ik geef aan u kracht, opdat wat gij op de aarde ook zult verzegelen, in den hemel verzegeld zal zijn; en wat gij ook ontbinden zult op de aarde, zal ontbonden zijn in den hemel; en aldus zult gij kracht onder dit volk hebben.

---

n, ziet *a*.

a, ziet *i*. 2 Nep. 10. *b*, Hela. 11 : 4—18.

8. En aldus, zoo gij tot dezen tempel zult zeggen: Gij
zult in tweeën scheuren, het zal geschieden.
9. En zoo gij [c] tot dezen berg zult zeggen; Zijt nedergeworpen en wordt gelijk, het zal geschieden.
10. En zoo gij zult zeggen dat God dit volk zal verslaan,
het zal geschieden.
11. En nu ziet, ik gebied u dat gij zult gaan om aan dit
volk te verkondigen: Aldus zegt de Heere God, die de Almachtige is; gij zult met [d] verwoesting geslagen worden, tenzij
gij u bekeert.
12. En ziet, het geschiedde nu toen de Heere deze woorden tot Nephi gesproken had, dat deze stilhield en niet naar
zijn huis keerde, maar terug ging tot de scharen welke over
het land verspreid waren en hun het woord des Heeren begon
te verkondigen hetwelk tot hem gesproken was aangaande hunne
verwoesting indien zij zich niet bekeerden.
13. Nu ziet, niettegenstaande dat groote wonder, hetwelk
Nephi gedaan had door hun te vertellen [e] aangaande den dood
van den Hoofdrechter, verhardden zij hunne harten en luisterden niet naar de woorden des Heeren.
14. Daarom verkondigde Nephi hun het woord des Heeren,
zeggende: Tenzij gij u bekeert, aldus zegt de Heere, zult gij
met verwoesting [f] geslagen worden.
15. En het geschiedde toen Nephi het woord aan hen
verkondigd had, dat zij stil hunne harten verhardden en niet
naar zijne woorden wilden luisteren; daarom stonden zij tegen
hem op en zochten zij hunne handen aan hem te slaan, teneinde
hem in de gevangenis te werpen.
16. Doch ziet, de kracht Gods was met hem, en zij konden
hem niet vatten om hem in de gevangenis te werpen; want
hij werd door den Geest opgenomen en uit hun midden [g] weggeleid.
17. En het geschiedde dat hij aldus [h] in den Geest voortging van schare tot schare, verkondigende het woord Gods,
totdat hij het aan hen allen verkondigd of voortgezonden had
onder al het volk.
18. En het geschiedde dat zij niet naar zijne woorden
wilden luisteren en er twisten begonnen te ontstaan, zoodat zij
onder elkander verdeeld waren, en elkaar met het zwaard begonnen te slaan.
19. En aldus eindigde het een-en-zeventigste jaar van de
regeering der Richteren over het volk van Nephi.

HOOFDSTUK 11.

1. EN nu, het geschiedde in het twee-en-zeventigste jaar
van de regeering der Richteren dat de twisten toenamen, zoodat

---

c, Ether 12 : 30. ziet *c*. Jakob 4. *d*, verzen 12—14. e, Hela. 8 : 27. 9 : 26—38. *f*, vers 11, *g*, Hand. 8 : 39, 40. h, vers 16.

er oorlogen waren door het geheele land onder het gansche volk van Nephi.
2. En het was deze [a]geheime rooverbende welke dit werk der verwoesting en goddeloosheid bevorderde. En deze oorlog duurde het geheele jaar. En in het drie-en-zeventigste jaar duurde hij eveneens voort.
3. En het geschiedde in dit jaar dat Nephi tot den Heere riep, zeggende:
4. O, Heere, sta niet toe, dat dit volk door het zwaard verwoest worde; maar o, Heere laat er een [b]hongersnood in het land zijn, om hen op te wekken tot herinnering aan den Heere, hunnen God; en misschien zullen zij zich bekeeren en tot u gaan.
5. En het geschiedde alzoo volgens de woorden van Nephi. En er kwam eenen grooten hongersnood over het land onder al het volk van Nephi. En aldus duurde de hongersnood voort in het vier-en-zeventigste jaar, en het werk der verwoesting door middel van het zwaard hield op, doch werd zwaar door den hongersnood.
6. En dit vernielingswerk ging voort gedurende het vijf-en-zeventigste jaar. Want de aarde was geslagen, zoodat zij droog was en geen graan voortbracht; en de geheele aarde was geslagen; zoowel onder de Lamanieten als onder de Nephieten, zoodat zij in het goddeloozere gedeelte van het land bij duizenden omkwamen.
7. En het geschiedde dat het volk zag dat het bijna door hongersnood zoude omkomen; en zij begonnen zich den Heere, hunnen God en eveneens de woorden van Nephi te herinneren.
8. En het volk begon met hunne Hoofdrechters en leiders te pleiten, dat zij tot Nephi zouden zeggen: Ziet, wij weten dat gij een man Gods zijt; en daarom, roep tot den Heere, onzen God, opdat hij den hongersnood van ons keere, opdat alle de woorden welke gij gesproken hebt [c]aangaande onze verwoesting niet vervuld worden,
9. En het geschiedde dat de Rechters tot Nephi zeiden volgens de verlangde woorden. En het geschiedde, toen Nephi zag dat het volk zich bekeerd had, en zich in zakken vernederd had, dat hij wederom tot den Heere riep, zeggende:
10. O Heere, ziet, dit volk bekeert zich en zij hebben de bende van Gadianton uit hun midden verdreven, zoodat die uitgeroeid is, en zij hebben hunne geheime plannen in de aarde verborgen.
11. Nu, o Heere, wilt gij uwen toorn afkeeren omreden deze hunne bekeering? en laat uw toorn bevredigd zijn in de verwoesting van die goddelooze lieden, die gij alreeds verwoest hebt.

---

a. ziet *i*. 2 Nep. 10. b, ziet b. Hela. 10. c, Hela 10 : 11—14.
d, ziet *i*. 2 Nep. 10,

12. O Heere, wilt gij uwen toorn afkeeren; ja, uwen grimmigen toorn en maken dat deze hongersnood in dit land ophoudt?

13. O Heere, wilt gij naar mij luisteren en maken dat het geschiede volgens mijne woorden en regen voortzenden op de oppervlakte der aarde, opdat zij hare vruchten en hare granen op haren tijd mag voortbrengen?

14. O Heere, gij luisterdet naar mijne woorden toen ik zeide: Laat er een [e] hongersnood zijn, opdat de pestelentie van het zwaard moge ophouden; en ik weet dat gij nu op dezen tijd naar mijne woorden wilt luisteren, want gij zeidet, dat gij dit volk zoudt sparen indien het zich bekeerde.

15. Ja, o Heere, en gij ziet dat zij zich bekeerd hebben omreden den hongersnood en de pestilentie en de verwoesting welke over hen gekomen is.

16. En nu, o Heere, wilt gij uwen toorn afwenden, en wederom beproeven of zij u zullen dienen? En indien zoo o Heere, gij kunt hen zegenen volgens de woorden welke gij gesproken hebt.

17. En het geschiedde in het zes-en-zeventigste jaar dat de Heer zijnen toorn van het volk afwendde, en maakte dat de regen op de aarde viel, zoodat zij hare vrucht op haren tijd voortbracht. En het geschiedde dat zij graan op haren tijd voortbracht.

18. En ziet, het volk verheugde zich en verheerlijkte God; en het gansche land was vervuld van blijdschap en zij zochten niet meer Nephi om te brengen; maar zij achtten hem als een groot profeet en een man Gods, daar God [f] groote kracht en autoriteit aan hem gegeven had.

19. En ziet, zijn broeder Lehi was niets ten achter met hem aangaande de dingen der gerechtigheid.

20. En aldus geschiedde het dat het volk van Nephi wederom voorspoedig werd in het land en hunne woeste plaatsen begonnen op te bouwen en zich begonnen te vermenigvuldigen en uit te breiden, totdat zij het gansche land bedekten zoowel ten [g] noorden als ten [h] zuiden van de Oost- tot de Westzee.

21. En het geschiedde dat het zes-en-zeventigste jaar in vrede eindigde. En het zeven-en-zeventigste jaar begon in vrede, en de Kerk breidde zich uit over het gansche land, en het grootste deel des volks, zoowel der Nephieten als der Lamanieten behoorde tot de Kerk; en zij hadden buitengewoon grooten vrede in het land, en aldus eindigde het zeven-en-zeventigste jaar.

22. En eveneens hadden zij vrede in het acht-en-zeventigste

---

e, ziet *b*. Hela 10, *f*, Hela 10 : 5—11. *g*, Noord-Amerika. *h*. Zuid-Amerika.

jaar, uitgezonderd eenige oneenigheden aangaande de leerstel-
lingen welke door de profeten waren vastgesteld.
23. En in het negen-en-zeventigste jaar begon er veel
twist te zijn. Doch het geschiedde dat Nephi en Lehi en velen
hunner broeders, die met de ware leerstellingen bekend waren,
en dagelijks vele openbaringen ontvingen, tot het volk predik-
ten, zoodat zij in hetzelfde jaar een einde aan de twist maakten.
24. En het geschiedde in het tachtigste jaar van de regee-
ring der Richteren over het volk van Nephi, dat een zeker
getal der afgewekenen van het volk van Nephi, die eenige
jaren van te voren tot de Lamanieten overgegaan waren en den
naam van Lamanieten op zich genomen hadden, en eveneens
een zeker getal die werkelijk afstammelingen der Lamanieten
waren door hen tot toorn opgehitst werden of door die afge-
wekenen, en daarom eenen oorlog met hunne broederen be-
gonnen.
25. En zij moordden en plunderden en keerden dan terug
in de bergen en in de wildernis en in de geheime plaatsen,
waar zij zich verborgen, zoodat zij niet ontdekt konden worden;
terwijl dagelijks hun getal vermeerderde, naar gelang er afwe-
ken en zich bij hen voegden.
26. En aldus in den tijd; ja, in den tijd van weinige
jaren vormden zij eene groote rooverbende en bedachten zij al
[i] geheime plannen van Gadianton uit, en werden zij aldus roo-
vers van Gadianton.
27. Nu ziet, deze roovers maakten groote plunderingen;
ja, groote verwoesting onder het volk van Nephi en ook onder
de Lamanieten.
28. En het geschiedde dat het noodzakelijk werd een einde
aan dit werk der verwoesting te maken; daarom werd een leger
van sterke mannen in de wildernis en op de [j] bergen gezonden
om deze rooverbende op te sporen en uit te roeien.
29. Doch ziet, het geschiedde dat zij in datzelfde jaar tot
hunne eigene landen werden teruggedreven. En aldus eindigde
het tachtigste jaar van de regeering der Richteren over het
volk van Nephi.
30. En het geschiedde in het begin van het een-en-tachtigste
jaar dat zij wederom uitgingen tegen deze rooverbende, en velen
vernietigden; en zij werden eveneens met eene groote verwoes-
ting bezocht.
31. En zij werden wederom genoodzaakt uit de bergen en
uit de wildernis terug te keeren tot hunne eigene landen, om-
reden het getal dezer roovers, die de bergen en de wildernis
bewoonden zoo buitengewoon groot was.
32. En het geschiedde dat dit jaar aldus eindigde. En de
roovers vermeerderden en groeiden sterk; zoodat zij de legers
der Nephieten en der Lamanieten wederstonden en oorzaak

i. ziet *i*. 2 Nep. 10. *j*, vers 25.

waren dat er groote vrees ontstond onder het volk van het gansche land.

33. Want zij bezochten vele deelen van het land, en brachten groote verwoesting teweeg; ja, brachten velen om het leven en voerden anderen als gevangenen mede in de wildernis; ja, voornamelijk vrouwen en kinderen.

34. Nu, dit groote kwaad hetwelk over het volk kwam omreden hunne boosheden, wekte hen weder op tot de herinnering aan den Heere, hunnen God.

35. En aldus eindigde het een-en-tachtigste jaar van de regeering der Richteren.

36. En in het twee-en-tachtigste jaar begonnen zij den Heere, hunnen God, wederom te vergeten. En in het drie-en-tachtigste jaar begonnen zij te groeien in ongerechtigheid. En in het vier-en-tachtigste jaar verbeterden zij hunne wegen niet.

37. En het geschiedde in het vijf-en-tachtigste jaar dat zij al meer en meer in hunnen hoogmoed en hunne goddeloosheden groeiden; en aldus waren zij wederom rijp voor verwoesting.

38. En aldus eindigde het vijf-en-tachtigste jaar.

HOOFDSTUK 12.

1. EN aldus kunnen wij zien hoe valsch en onstandvastig de harten der menschenkinderen zijn; ja, wij kunnen zien dat de Heere in zijne groote, eindelooze goedheid degenen zegent en voorspoedig maakt, die hun vertrouwen in Hem stellen.

2. Ja, en wij mogen juist in dien tijd, wanneer de Heere zijn volk voorspoed geeft in de vermeerdering hunner velden, van hun vee en hunne kudden, in [a] goud en zilver en in alle soorten van kostbare dingenvan iedere bewerking en soort; wanneer hij hunne levens spaart en hen verlost uit de handen hunner vijanden, de harten hunner vijanden verzacht, zoodat zij geene oorlogen tegen hen kunnen beginnen; ja, en ten laatste alle dingen doet voor het welzijn en het geluk van zijn volk, in dien tijd mogen wij juist zien dat zij hunne harten verharden en den Heer, hunnen God, vergeten en de Heiligen onder de voeten vertreden; en dit omreden hun gemak en hunnen zeer grooten vooruitgang.

3. En aldus zien wij dat zij zich den Heere niet willen herinneren, tenzij hij zijn volk kastijdt met vele beproevingen; ja, tenzij hij hen met den dood, met schrik, met hongersnood en met allerlei soort van pestilentiën bezoekt.

4. O, hoe dwaas, hoe ijdel, hoe boos, hoe duivels, hoe vlug om kwaad te doen en hoe traag om goed te doen zijn de kinderen der menschen, hoe vlug om naar de woorden van den

---

a, ziet *n.* 1 *Nep.* 18.

booze te luisteren en hunne harten te zetten op de ijdele dingen dezer wereld!
5. Ja, hoe vlug om verheven te worden in hoogmoed; ja, hoe vlug om te roemen en alle soorten van boosheden te doen; en hoe traag zijn zij om zich den Heere, hunnen God te herinneren en gehoor te geven aan zijnen raad; ja, hoe traag om in de paden der wijsheid te wandelen!
6. Ziet, zij verlangen niet dat de Heere, hun God, die hen geschapen heeft, over hen zoude regeeren en heerschen; niettegenstaande zijne groote goedheid en barmhartigheid jegens hen, verwerpen zij zijne vermaningen en willen zij niet dat hij hun leider zal zijn.
7. O, hoe groot is de nietigheid van de kinderen der menschen; ja, zij zijn minder dan het stof der aarde.
8. Want ziet, het stof der aarde beweegt zich hier en daar, totdat het van een scheidt op het bevel van onzen grooten en eeuwigen God.
9. Ja ziet, op zijne stem beven en schudden de heuvels en de bergen.
10. En door de kracht van zijne stem worden zij opgebroken en worden zij gelijk; ja, gelijk eene vallei.
11. Ja, door de kracht van zijne stem beeft de gansche aarde.
12. Door de kracht van zijne stem schudt het fondament tot het midden.
13. En zoo hij tot de aarde zegt: Wordt bewogen, zoo geschiedt het.
14. Indien hij tot de aarde zegt: Gij zult terugkeeren, zoodat de dag met vele uren [b]verlengd wordt, het geschiedt.
15. En aldus gaat volgens zijn woord de aarde terug; en het schijnt den mensch alsof de zon stil staat; en ziet, dit is zoo, want zeker is het dat de aarde zich beweegt en niet de zon.
16. En ziet, indien hij tot de diepe wateren zegt: [c]Wordt opgedroogd, het geschiedt.
17. Ziet, zoo hij tot dezen berg zegt: Wordt opgenomen en [d]komt over en val op deze stad, zoodat zij bedolven wordt, ziet, het zal geschieden.
18. En ziet, indien een mensch eene schat in de aarde verbergt en de Heere zal zeggen: [e]Laat zij vervloekt wezen omreden de boosheid van hem, die haar begraven heeft, ziet, zoo zal zij vervloekt zijn.
19. En indien de Heere zal zeggen: Zijt vervloekt, zoodat niemand u van af dezen tijd en voor nimmer zal vinden, ziet, zoo zal niemand haar vinden voor eeuwig.
20. En ziet, indien de Heere tot een mensch zal zeggen:

---

b, Josua 10 : 12—14... 2 Kon. 20 : 8—11. Jes. 38 : 7, 8. ziet 2a. Alma 30. *c*. Jes. 44 : 27. 51 : 10. *d*. 3 Nep. 8 : 10, 25. 9 : 5, 6, 8. *e*, vers 19. Hela 13 : 17—23, 30—37. Mor. 1 : 17—19. 2 : 10—14. Ether 14 : 1, 2.

Omreden uwe boosheden zult gij voor eeuwig [f] vervloekt zijn, zal het geschieden.

21. En zoo de Heere zal zeggen: Omreden uwe ongerechtigheden zult gij [g] uit mijne tegenwoordigheid afgesneden worden, zal hij maken dat het zoo zij.

22. En wee hem, tot wien hij dit zal zeggen; want het zal zóo wezen tot degenen die de goddeloosheid doen; en zij zullen niet gered kunnen worden; daarom, uit deze oorzaak, opdat de menschen gered mogen worden, is de bekeering verkondigd geworden.

23. Daarom, gezegend zijn degenen die bekeeren willen en willen luisteren naar de stem des Heeren, hunnen God; want gezegend zijn degenen die gered zullen worden.

24. En moge God in zijne groote volheid toestaan dat de mensch tot bekeering en goede werken gebracht moge worden, opdat zij tot de genade voor de genade hersteld mogen worden volgens hunne werken.

25. En ik wenschte dat alle menschen gered werden. Maar wij lezen, dat er in dien grooten en laatsten dag sommigen zullen zijn die uitgeworpen zullen worden; ja, die [h] uit de tegenwoordigheid des Heeren geworpen zullen worden.

26. Ja, die overgegeven zullen worden tot eenen staat van eindelooze ellende, die woorden vervullende die zeggen dat degenen die het goede gedaan hebben het eeuwige leven zullen hebben, en dat zij, die het kwade gedaan hebben de [j] eeuwige verdoemenis beërven. En aldus is het. Amen.

———

De profetie van Samuel, den Lamaniet, aan de Nephieten.

HOOFDSTUK 13.

1. EN nu, het geschiedde in het zes-en-tachtigste jaar dat de Nephieten stil in hunne goddeloosheden vertoefden, terwijl de Lamanieten trachtten nauwkeurig de geboden van God te onderhouden, volgens de [a] wet van Mozes.

2. En het geschiedde dat er in dit jaar een Samuel, een Lamaniet in het [b] land Zarahemla kwam en tot het volk begon te prediken. En het geschiedde dat hij vele dagen bekeering predikte tot het volk; en zij wierpen hem uit en hij was op het punt naar zijn eigen land terug te keeren.

3. Doch ziet, de stem des Heeren kwam tot hem, dat hij

---

f, ziet *k*, Jakob 6. *g*, verzen 25, 26. ziet *b*. 1 Nep. 2. *h*, ziet *g*. *j*, ziet *m*. Jakob 6. *j*, ziet *m*. Jakob 6.

a, ziet *o*. 2 Nep, 25. *b*, ziet *h*, Omni 1.

wederom zoude terug keeren en tot het volk die dingen zoude profeteeren welke in zijn hart zouden opkomen.

4. En het geschiedde dat zij niet wilden toestaan dat hij in de stad zoude gaan; daarom ging hij en begaf zich op den muur, en strekte zijne hand uit en riep met luider stem en profeteerde tot het volk die dingen welke de Heer hem in zijn hart gaf.

5. En hij zeide tot hen: Ziet, ik Samuel, een Lamaniet, spreek de woorden des Heeren, welke hij in mijn hart geeft; en ziet hij heeft mij in mijn hart gegeven om tot dit volk te zeggen, dat het zwaard der rechtvaardigheid over hen hangt; en er zullen geen [c] vierhonderd jaar voorbij gaan alvorens het zwaard op dit volk neerdaalt.

6. Ja, zware verwoestingen wacht dit volk en zij komen zekerlijk tot dit volk en niets kan dit volk redden dan alleen bekeering en geloof in den Heere Jezus Christus, die zekerlijk in de wereld zal komen en vele dingen zal lijden en voor zijn volk omgebracht zal worden.

7. En ziet, een engel des Heeren heeft het mij verkondigd en bracht blijde tijdingen tot mijne ziel. En ziet, ik ben tot u gezonden om die tijdingen ook aan u te verkondigen, opdat gij blijde tijdingen moogt hebben; doch ziet, gij [d] wilt mij niet ontvangen.

8. Daarom, aldus zegt de Heere: Omreden de hardheid der harten van het volk der Nephieten, zal ik mijn woord van hen wegnemen en zal ik mijnen Geest aan hen onttrekken en hen niet langer verdragen en de harten hunner broeders tegen hen keeren, tenzij zij zich bekeeren.

9. En [e] vierhonderd jaren zullen niet verloopen voor ik zal maken dat zij verslagen zullen zijn; ja, ik zal hen bezoeken met het zwaard, met hongersnood en met pestilentie.

10. Ja, in mijnen grimmigen toorn zal ik hen bezoeken en er zullen zijn van diegenen die zullen leven van het vierde geslacht uwer vijanden, om uwe gansche verwoesting te zien; en dit zal zekerlijk geschieden, tenzij gij bekeert, zegt de Heere; en diegenen van het vierde geslacht zullen het middel uwer verwoesting zijn.

11. Doch, zoo gij u bekeeren wilt, en u wenden wilt tot den Heere, uwen God, zoo zal ik mijnen toorn afwenden, zegt de Heere; ja, aldus zegt de Heere: Gezegend zijn degenen die zullen bekeeren en tot mij komen; doch wee hem die zich niet bekeert.

12. Ja, [f] wee deze groote stad Zarahemla, want ziet, het is omreden diegenen die rechtvaardig zijn, dat zij gered is; ja, wee deze groote stad; want ik voorzie, zegt de Heere, dat er

---

c, *ziet d.* 1 Nep. 12. d, vers 2. e, ziet d. 1 Nep. 12. *f*, 3 Nep. *8 : 8, 24.* 9 : 3.

velen zijn; ja, het grootste gedeelte dezer groote stad, die hunne harten tegen mij zullen verharden, zegt de Heere.

13. Doch gezegend zijn degenen die zich willen bekeeren, want hen zal ik sparen. Doch ziet, indien het niet ware voor de rechtvaardigen die in deze groote stad zijn, ziet, ik zoude vuur van den hemel doen komen en haar verwoesten.

14. Doch het is ter wille van de rechtvaardigen dat zij gespaard is. Doch ziet, de tijd komt, zegt de Heere, dat wanneer gij de rechtvaardigen van onder u zult uitwerpen, gij rijp zult zijn voor verwoesting. Ja, wee deze groote stad, omreden de goddeloosheden en gruwelen welke in haar zijn.

15. Ja, wee de [g] stad Gideon om de goddeloosheden en gruwelen welke in haar zijn.

16. Ja, wee alle steden welke in het land rondom zijn, welke door de Nephieten bewoond worden omreden de goddeloosheden en de gruwelen welke in haar zijn.

17. En ziet een [h] vloek zal over het land komen, zegt de Heere der Heirscharen ter wille van het volk dat op het land is; ja, omreden hunne goddeloosheden en gruwelen.

18. En het zal geschieden, zegt de Heere der Heirscharen; ja, onze groote en waarachtige God, dat wie ook schatten zal verzamelen op de aarde ze niet wederom zal vinden, omreden den grooten vloek van het land, tenzij hij een rechtvaardig man is en het tot den Heere zal verbergen.

19. Want, zegt de Heere ik wil dat zij hunne schatten tot mij zullen verbergen; en vervloekt zijn zij, die hunne schatten niet tot mij opbergen; want niemand verbergt zijne schatten tot mij, tenzij het zijn de rechtvaardigen; en hij, die zijne schatten niet tot mij verbergt, is [i] vervloekt; en eveneens de schat; en niemand zal haar verlossen omreden den vloek des lands.

20. En de dag zal komen dat zij hunne schatten zullen verbergen omdat zij hunne harten op de rijkdommen gezet hebben; en omdat zij hunne harten op de rijkdommen der wereld gezet hebben, zal ik hunne schatten opbergen wanneer zij voor hunne vijanden zullen vluchten; omdat zij ze niet tot mij willen verbergen zijn zij vervloekt en eveneens hunne schatten; en in dien dag zegt de Heere zullen zij verslagen worden.

21. Ziet het volk van deze groote stad, en luistert naar mijne woorden; ja luistert naar de woorden welke de Heere spreekt; want ziet, hij zegt dat gij vervloekt zijt omreden uwe rijkdommen; en uwe rijkdommen zijn eveneens vervloekt omdat gij uwe harten op dezelve gezet hebt, en niet geluisterd hebt naar de woorden van hen, die ze aan u gegeven heeft.

22, Gij herinnert u of erkent den Heere, uwen God niet in de dingen waarmede hij u gezegend heeft; maar gij herinnert u altijd uwe rijkdommen en dankt den Heere, uwen God

---

g, ziet *m*. *Alma* 2. *h*, ziet *e*. Hela. 12. *i*, ziet *e*, Hela. 12.

niet voor dezelve; neen, uwe harten zijn niet tot den Heere getrokken, maar zij zwellen in grooten hoogmoed, tot roemens toe, en tot groote jaloerschheid, twisten, nijd, vervolgingen, moorden en alle soorten van boosheden.
23. Om deze reden heeft God bewerkt dat er een vloek over het land zoude komen, en alzoo over uwe rijkdommen; en dit omreden uwe boosheden.
24. Ja, wee dit volk, omreden dezen tijd welke gekomen is, dat gij de profeten [j] uitwerpt en hen bespot, hen steenigt, hen ombrengt en alle soorten van kwaad aandoet gelijk de mannen van ouds.
25, En nu, wanneer gij spreekt zegt gij: Indien onze dagen geweest waren in de dagen onzer vaderen, wij zouden de profeten niet omgebracht hebben; wij zouden hen niet gesteenigd of uitgeworpen hebben.
26. Ziet, gij zijt erger dan zij; want zoo zeker als de Heere leeft, z o een profeet onder u komt en u het woord des Heeren verkondigt, en van uwe zonden en ongerechtigheden getuigt, zijt gij toornig op hem en zoekt hem uit te werpen en zoekt alle middelen om hem te verwoesten; ja, gij zegt dat hij een valsche profeet is, dat hij een zondaar is en uit den duivel voortkomt omdat hij getuigd dat uwe daden boos zijn.
27. Doch ziet, zoo er een man onder u zal komen en zal zeggen: Doe dit, en er is geen kwaad, doet dat en gij zult niet lijden; ja, wanneer hij zal zeggen: Wandelt volgens den hoogmoed van uw eigen hart; ja, wandelt volgens den hoogmoed uwer oogen en doet al wat uw hart verlangt; en zoo een mensch onder u zal komen en deze dingen zal zeggen, zult gij hem ontvangen en zeggen dat hij een profeet is.
28. Ja, gij zult hem dragen en gij zult hem van uw onderhoud geven; gij zult hem goud en zilver geven en gij omhangt hem met kostbare kleeding; en dit, omreden hij vleiende woorden tot u spreekt en zegt dat alles wel is; dan zult gij geene gebreken in hem vinden.
29. O gij, goddeloos en verdraaid geslacht, gij verhard en hardnekkig volk, hoelang veronderstelt gij dat de Heere u dit zal toestaan? Ja, hoelang wilt gij u zelven overgeven om door dwaze en blinde leidslieden geleid te worden? Ja, hoelang wilt gij de duisternis boven het licht verkiezen?
30. Ja, ziet den toorn des Heeren is reeds tegen u ontstoken; ziet, hij heeft het land [k] vervloekt omreden uwe boosheden.
31. En ziet, de tijd komt dat hij uwe schatten vloekt, dat zij [l] glibberig worden, zoodat gij ze niet zult kunnen houden; en in de dagen uwer armoede zult gij ze niet kunnen houd n.
32. En in de dagen uwer armoede zult gij tot den Heere

---

j, vers 26. Hela 16 : 6. *k*, ziet *e*, Hela 12. *l*, verzen 33—37. Mos. 1 : 17—19. ziet *e*, Hela 12.

roepen, doch gij zult te vergeefs roepen; want uwe verlaten-heid is alreeds over u gekomen; en uwe verwoesting verzekerd; en dan zult gij weenen en treuren te dien dage zegt de Heere der Heirscharen. En dan zult gij klagen en zeggen:

33. [m] O, dat ik mij bekeerd hadde en de profeten niet vermoord, gesteenigd en uitgeworpen had! ja te dien dage zult gij zeggen: O, dat wij den Heere, onzen God erkend hadden, ten dage dat hij ons rijkdommen gaf; en dan zouden zij niet glibberig geworden zijn, zoodat wij ze moesten verliezen, want ziet, onze rijkdommen zijn van ons gegaan.

34. Ziet, wij leggen een ding hier, en morgen is het weg; en ziet, onze zwaarden zijn van ons genomen, ten dage dat wij ze gezocht hebben om te strijden.

35. Ja, wij hebben onze schatten verborgen en zij zijn van ons gegaan, omreden den vloek des lands.

36. Och, dat wij ons bekeerd hadden ten dage toen het woord des Heeren tot ons kwam; want ziet, het land is vervloekt en [n] alle dingen zijn glibberig, zoodat wij ze niet kunnen behouden.

37. Ziet, wij zijn omringd door [o] duivelen; ja, wij zijn omsingeld door de engelen van hem, die gezocht heeft onze zielen te verwoesten. Ziet, onze boosheden zijn groot. O, Heere, kunt gij uwen toorn niet van ons afkeeren? En deze zullen uwe woorden zijn in die dagen.

38. Doch ziet, uwe [p] beproevingsdagen zijn voorbij; de dagen uwer zaligheid hebt gij uitgesteld totdat het voor eeuwig te laat is; en uwe [q] verwoesting is zeker; want gij hebt al de dagen uws levens gezocht naar datgene wat gij niet verkrijgen kunt; en gij hebt uw geluk gezocht in het kwaad doen hetwelk [r] tegenover de natuur is van die rechtvaardigheid welke in ons groot en eeuwig Hoofd is.

39. O, gij volk des lands, dat gij naar mijne woorden wildet luisteren! En ik bid dat de toorn des Heeren van u weggekeerd moge worden en dat gij u bekeert en zalig moogt worden.

HOOFDSTUK 14.

1. EN NU, het geschiedde dat Samuel, de Lamaniet, veel meer dingen, welke niet geschreven kunnen worden, profeteerde.

2. En hij zeide tot hen: Ziet, ik geef u een teeken. Ziet, nog [a] vijf jaar en dan komt de Zoon van God om te verlossen alle degenen, die in Zijnen naam gelooven.

---

m, Mor. 2 : 10—15. *n*, ziet *l*. *o*. Mor. 2 : 10. *p*, Mor. 2 : 13—15. *q*, Mor. 2 : 15. *r*. Alma 41 : 10—12.

a. 3 Nep. 1 : 5—21.

3. En ziet, dit zal ik u ten teeken geven, ten tijde zijner komst; want ziet, er zullen groote lichten in den hemel zijn, zoodat er in den nacht voor zijne komst [b]geene duisternis zal zijn; zoodat het gelijk aan den dag zal wezen.
4. Daarom zal er een dag en een nacht en een dag zijn alsof het één dag ware, en er zal geen nacht zijn; en dit zal u ten teeken zijn; want gij zult weten van het opgaan der zon en ook van haren ondergang, daarom zullen zij zeker weten dat er twee dagen en een nacht zullen zijn; niettemin, de nacht zal niet verduisterd worden; en dit zal de nacht voor zijne geboorte wezen.
5. En ziet, er zal eene [c]nieuwe ster verschijnen, zulk eene als gij nooit gezien hebt; en dit zal eveneens een teeken voor u zijn.
6. En ziet dit is niet alles; er zullen [d]vele teekenen en wonderen in den hemel zijn.
7. En het zal geschieden, dat gij allen verbaasd en verwonderd zult wezen, zoodat gij ter aarde zult [e]vallen.
8. En het zal geschieden dat wie ook in den Zoon Gods gelooven zal, het eeuwige leven hebben zal.
9. En ziet, aldus heeft de Heere mij [f]bevolen door zijnen engel, dat ik zoude komen om u deze dingen mede te deelen. Ja, hij heeft mij geboden dat ik deze dingen tot u zoude profeteeren; hij heeft tot mij gezegd: Roept tot dit volk: Bekeert u, en bereid den weg des Heeren.
10. En nu, omdat ik een Lamaniet ben, en de woorden tot u gesproken heb welke de Heere mij geboden heeft, en omdat het hard tegen u was, zijt gij toornig tegen mij en zoekt gij mij te verwoesten en hebt gij mij van onder u [g]uitgeworpen.
11. En gij zult mijne woorden hooren, want, voor dit doel, ben ik [h]op de muren dezer stad geklommen, opdat gij mocht hooren en weten van de oordeelen Gods welke u wachten omreden uwe boosheden; en opdat gij eveneens de voorwaarden der bekeering mocht weten.
12. En opdat gij eveneens mocht weten van de komst van Jezus Christus, den Zoon van God, den [i]Vader des hemels en der aarde, den Schepper aller dingen, van af den beginne; en opdat gij mocht weten van de teekenen zijner komst, met het doel dat gij in zijnen naam zoudt gelooven.
13. En zoo gij in zijnen naam gelooft wilt gij bekeeren van alle uwe zonden opdat gij hierdoor vergeving van dezelve moogt ontvangen door zijne verdienste.

---

b, vers 4. 3 Nep. 1 : 8, 13—20. *c*, 3 Nep. 1 : 21. *d*, 3 Nep. 1 : 20. 2 : 1—3. *e*, 3 Nep. 1 : 16, 17. *f*, Hela 13 : 3, 7. *g*, Hela 13 : 2. *h*, Hela 13 : 4. *i*, Mos. 3 : 8. 15 : 4. Alma 11 : 39. 3 Nep. 9 : 15. Ether 4 : 7.

14. En ziet, wederom een ander teeken geef ik u; ja, een teeken van zijnen dood.

15. Want ziet, hij moet zekerlijk sterven, opdat de zaligheid mag komen; ja, het behaagt hem en is hem noodig en is nuttig dat hij sterve om de [j] opstanding der dooden teweeg te brengen, opdat de mensch daardoor in de tegenwoordigheid des Heeren gebracht moge worden.

16. Ja, ziet deze dood brengt de opstanding der dooden teweeg, en verlost [k] al het menschdom van den eersten dood, dien geestelijken dood; want al het menschdom dat door den val van Adam afgesneden was van de tegenwoordigheid des Heeren, wordt als dood geacht; [l] zoowel in betrekking tot de tijdelijke als tot de geestelijke dingen.

17. Doch ziet, de opstanding van Christus verlost de menschen; ja, [m] allen, en brengt hen terug in de tegenwoordigheid des Heeren.

18. En het brengt de voorwaarden der bekeering: dat wie ook bekeert, niet afgehouwen is en in het vuur geworpen zal worden; doch, wie niet bekeert is afgehouwen en in het vuur geworpen; zoodat er [n] wederom een geestelijken dood over hen komt; ja, een tweede dood, want zij zijn [o] wederom afgesneden van de dingen der gerechtigheid.

19. Daarom, bekeert u, bekeert u, opdat gij u zelven niet onder de verdoemenis zult brengen door deze dingen te weten en niet na te komen; en dat gij alzoo onder dezen [p] tweeden dood gebracht wordt.

20. Doch ziet, wat ik tegen u gezegd heb [q] aangaande een ander teeken, een teeken van zijnen dood, ziet, te dien dage dat hij den dood zal ondergaan. zal [r] de zon verduisterd worden en haar licht niet geven; en eveneens de maan en de sterren; en er zal geen licht op het land zijn, van af den tijd dat hij den dood zal ondergaan, gedurende den tijd van drie dagen, tot op den tijd dat hij wederom uit den doode zal opstaan.

21. Ja, te dien tijde dat hij den Geest zal geven [s] zullen er donders en bliksems zijn gedurende den tijd van vele uren; en de aarde zal schudden en beven, evenals de [t] rotsen welke op deze aarde zijn, welke zoowel onder als boven de aarde zijn, welke gij weet dat op dit oogenblik stevig zijn, of waarvan het grootste gedeelte eene vaste massa is, zullen opgebroken worden.

22. Ja, zij zullen in tweeën gescheurd worden, en zullen daarna voor immer gescheurd en gekraakt en in gebroken stukken terug [u] gevonden worden over de gansche aarde; zoowel boven als beneden de aarde.

---

j, ziet *d*. 2 Nep. 2. *k*, ziet *j*. 2 Nep. 9. *l*, ziet *b* en *c*. 2 Nep. 2. *m*, ziet *j*. 2 Nep. 9. *n*, ziet *p*. Alma 12. *o*, ziet *q*. Alma 12. *p*, ziet *p*. Alma 12. *q*, vers 14. *r*, ziet *t*. 1 Nep. 19. *s*, verzen 26, 27. 1 Nep. 12 : 4. 19 : 11, 12. 3 Nep. 8 : 5—7, 19. *t*, 1 Nep. 12 : 4. 19 : 12. 3 *Nep. 8 : 18. 10* : 9. *u*, 3 Nep. 8 : 18.

23. En ziet, er zullen groote [v] onweders zijn en vele ber-
gen zullen [w] geslecht aan eene vallei gelijk worden en er zullen
vele plaatsen zijn, welke nu valleien genoemd worden, welke
bergen zullen worden, waarvan de hoogte zeer groot zal zijn,
24. En vele [x] straatwegen zullen opengebroken en vele
[y] steden verlaten worden.
25. En [z] vele graven zullen geopend worden en velen
hunner dooden opgeven; en [2a] vele heiligen zullen aan velen
verschijnen.
26. En ziet, aldus heeft de engel tot mij gesproken; want
hij zeide tot mij, dat er donders en bliksemen [2b] zouden zijn
gedurende vele uren.
27. En hij zeide tot mij, dat zoolang de donder, de blik-
sem en het onweder duurt, zouden deze dingen gebeuren, en
dat duisternis de geheele aarde gedurende eenen tijd van [2c] drie
dagen zoude bedekken.
28. En de engel zeide tot mij, dat velen over het geheele
land vele grootere dingen dan deze zouden zien; met het doel
dat zij in deze teekenen en wonderen welke gebeuren zouden,
zouden gelooven; met het doel dat er geene reden van ongeloof
onder de menschenkinderen zoude zijn.
29. En dit met het voornemen, dat wie ook wil gelooven,
zalig mag worden; en dat ieder die niet gelooven wil zich een
rechtvaardig oordeel op den hals zal halen; en dat indien zij
verdoemd zijn, zij hunne eigene verdoemenis over zich gebracht
zullen hebben.
30. En nu, herinnert, herinnert u, mijne broederen, dat
wie ook omkomt, door zich zelven omkomt, en wie ook kwaad
doet, het zich zelven aandoet; want ziet, gij zijt [2d] vrij; het is
u overgelaten voor u zelven te handelen; want ziet, God heeft
u eene kennis gegeven en hij heeft u vrij gemaakt.
31. Hij heeft u de kennis gegeven om goed van kwaad te
mogen onderscheiden; en hij heeft u den wil gegeven om tus-
schen het leven en den dood te kiezen; en gij kunt goed doen
en [2e] hersteld worden tot datgene hetwelk goed is, of datgene
hetwelk goed is aan u hersteld hebben; of gij kunt kwaad doen
en datgene wat boos is aan u hersteld hebben.

HOOFDSTUK 15.

1. EN nu, mijne geliefde Broederen, ziet, ik verkondig u
dat uwe [a] huizen u woest gelaten zullen worden, tenzij gij u
zult bekeeren.

---

v, 1 Nep. 19 : 11. 3 Nep. 8 : 6, 12, 19. 10 : 14. w, 1 Nep. 12 : 4. 19 : 11. 3 Nep. 3 : 10—19. x, 3 Nep. 8 : 13. y, 1 Nep. 12 : 4. 3 Nep. 8 : 8—10, 14. 24, 25. 9 : 3—12. 10 : 7. z. ziet y. Jakob 4. 2a, 4 Nep. 23 : 7—13. 2b, ziet z. 2c, ziet i. 1 Nep. 19. 2d, ziet l. 2 Nep. 2. 2e, Alma 41.

a, ziet y. Hela 14.

2. Ja, tenzij gij bekeert, zoo zullen uwe vrouwen groote reden hebben om te treuren in den dag dat zij zuigelingen zullen hebben, want gij zult trachten te vluchten en er zal geene plaats ter ontkoming zijn; en wee hun, die bevrucht zijn; want zij zullen moeielijk worden en niet kunnen vluchten; daarom zullen zij vertreden en verlaten worden om om te komen.

3. Ja, wee aan dit volk, hetwelk het volk van Nephi genoemd wordt, tenzij het zich zal bekeeren, wanneer het alle deze teekenen en wonderen welke aan hen getoond worden zullen zien; want ziet, zij zijn een uitverkoren volk des Heeren geweest; ja, hij heeft het volk van Nephi lief gehad en hij heeft hen dus gekastijd; ja, in de dagen hunner ongerechtigheid heeft hij hen gekastijd omdat hij hen lief had.

4. Doch ziet, mijne broederen, de Lamanieten heeft hij gehaat omdat hunne werken voortdurend boos waren; en dit omreden de boosheid der [b] overlevering hunner vaderen. Doch ziet, de zaligheid is tot hen gekomen door de prediking der Nephieten, en voor dit doel heeft de Heer hunne dagen verlengd.

5. En ik wenschte dat gij zoudt zien dat de meesten hunner op het pad hunner plichten zijn en wandelen, terwijl zij acht geven op God; en zij trachten zijne geboden en zijne statuten en zijne oordeelen te onderhouden volgens de [c] wet Mozes.

6. Ja, ik zeg u: de meesten hunner doen dit, en met onvermoeiden ijver streven zij om de overigen hunner broeders tot de kennis der waarheid te bren-gen; daarom zijn er dagelijks velen die hun getal vermeerderen.

7. En ziet, gij weet van u zelven, want gij hebt het getuigd, dat zoovelen als er van hen tot eene kennis der waarheid gebracht waren; en te weten van de [d] goddelooze en afschuwelijke overleveringen hunner vaderen, en zijn geleid om de heilige schriften te gelooven; ja, de profetieën der heilige profeten welke geschreven zijn, welke hen leiden tot het geloof in den Heere en tot bekeering; welke geloof en welke bekeering hun eene verandering van harte brengt.

8. Daarom, zoovelen als hiertoe gekomen zijn, gij weet het voor u zelven, zijn onbewegelijk en standvastig in het geloof en in de zaak waardoor zij zijn vrijgemaakt.

9. En gij weet alzoo dat zij hunne oorlogswapenen [e] begraven hebben; en zij vreezen ze op te nemen, opdat zij niet op eenige wijze zouden zondigen; ja, gij kunt zien dat zij vreezen om te zondigen: want ziet, terwille van hun geloof in Christus laten zij zich vertreden en [f] ombrengen door hunne vijanden en willen hunne zwaarden niet tegen hen opnemen.

10. En nu omreden hunne standvastigheid toen zij geloofden in die zaak welke zij gelooven; want omreden hunne standvastigheid toen zij eens verlicht waren, zal de Heere hen ze-

---

b, ziet n. Jakob 7. c, ziet o, 2 Nep. 25. d, ziet n, Jakob 7.
e, Alma 24 : 17—19. f, Alma 24 : 21—23.

genen en hunne dagen verlengen, niettegenstaande hunne boos-
heden.
11. Ja, indien zij in ongeloof zouden dolen, zal de Heere
hunne dagen [g] verlengen totdat de tijd zal komen waarvan door
onze Vaderen gesproken is; alsook door den Profeet [h] Zenos en
door vele andere profeten aangaande de herstelling onzer broe-
deren, de Lamanieten, tot de kennis der waarheid.
12, Ja, ik zeg u dat in de laatste tijden de [i] beloften des
Heeren uitgestrekt zijn geworden tot onze broederen, de Lama-
nieten; en niettegenstaande de vele beproevingen welke zij zul-
len hebben; en [j] niettegenstaande zij hier en daar over de aarde
ver reven zullen worden, gejaagd, verspreid, en verslagen zul-
len worden, en geene plaats ter ontkomen zullen hebben, zal
de Heere hunner barmhartig zijn.
13. En dit is volgens de profetie, dat zij tot de ware ken-
nis gebracht zullen worden, welke is de kennis van hunnen
Verlosser; en hunnen grooten en [k] waarachtigen Herder en ge-
teld worden onder zijne schapen.
14. Daarom zeg ik u zal het beter voor hen zijn dan voor
u, tenzij gij bekeert.
15. Want ziet, waren de machtige wenken aan hen getoond,
welke aan u getoond zijn; ja, aan degenen die in geloof rond-
gedoold hebben omreden de overleveringen hunner vaderen, gij
kunt voor u zelven zien, dat zij nimmer wederom in geloof
zouden gedoold hebben.
16. Daarom zegt de Heere: Ik zal hen niet geheel ver-
woesten, doch ik zal maken dat zij wederom tot mij zullen
[l] keeren in den dag mijner wijsheid, zegt de Heere.
17. En nu, ziet, zegt de Heere aangaande het volk der
Nephieten: Zoo zij zich niet willen bekeeren en onderhouden
om mijnen wil te doen, zal ik hen [m] geheel vernietigen, zegt
de Heere, omreden hun ongeloof; niettegenstaande de vele
machtige werken, welke ik onder hen gewrocht heb; en zoo
zeker als de Heere leeft, zullen deze dingen zijn, zegt de Heere.

HOOFDSTUK 16.

1. EN NU, het geschiedde dat er velen waren die de
woorden van Samuel, den Lamaniet hoorden, welke hij op de
[a] muren der stad sprak. En zoovelen als in zijne woorden ge-
loofden gingen voort en zochten Nephi; en toen zij gekomen
waren en hem gevonden hadden, beleden zij hunne zonden

---

g, ziet *c*. Enos 1. Alzoo ziet *c*. 2 Nep. 27. *h*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *i*. ziet *c*. Enos 1. Alzoo *c*. 2 Nep. 27. *j*, Mor. 5 : 15. *k*, ziet 2*s*. Alma 5. *l*, ziet *c*. Enos 1. Alzoo *c*. 2 Nep. 27 *m*. ziet *m*. Alma 9.

a, Hela 13 : 4.

voor hem en ontkenden niet, verlangende dat zij tot den Heere [b] gedoopt mochten worden.

2. Doch zoovelen als er waren die niet in de woorden van Samuel geloofden, waren toornig op hem en wierpen steenen naar hem op den muur; en velen schoten pijlen op hem af, terwijl hij op den muur stond; doch de Geest des Heeren was met hem, zoodat zij hem niet konden raken; noch met hunne steenen, noch met hunne pijlen.

3. Nu, toen zij zagen, dat zij hem niet konden raken, waren er veel meer die in zijne woorden geloofden, zoodat zij tot Nephi gingen om gedoopt te worden.

4. Want ziet, Nephi was doopende en profeteerende en predikende, roepende bekeering tot het volk, terwijl hij teekenen en wonderen toonde; wonderen onder het volk werkende opdat zij mochten weten dat de Christus spoedig moest komen.

5. Hun van dingen vertellende welke spoedig moesten geschieden, opdat zij mochten weten en zich herinneren ten tijde hunner komst dat ze aan hen van te voren waren bekend gemaakt met het doel dat zij zouden gelooven; daarom, zoovelen als er in de woorden van Samuel geloofden, gingen tot hem om gedoopt te worden; want zij kwamen bekeerende en hunne zonden belijdende.

6. Doch de meesten hunner geloofden niet in de woorden van Samuel; daarom, toen zij zagen dat zij hem met hunne steenen [c] en hunne pijlen niet konden raken riepen zij tot hunne kapiteins, zeggende: Neemt dezen man en bindt hem; want ziet, hij heeft den duivel; en omreden de kracht des duivels welke in hem is kunnen wij hem met onze steenen en pijlen niet raken; daarom neemt hem weg en bindt hem.

7. En als zij voortkwamen om hunne handen aan hem te slaan, wiep hij zich zelven neder van den [d] muur en vluchtte uit hunne landen; namelijk tot zijn eigen land en begon te prediken en te profeteeren onder zijn eigen volk.

8. En ziet, er werd nimmer meer van hem gehoord onder de Nephieten; en aldus waren de zaken des volks.

9. En aldus eindigde het zes-en-tachtigste jaar van de regeering der Richteren over het volk van Nephi.

10. En aldus eindigde eveneens het zeven-en-tachtigste jaar van de regeering der Richteren, terwijl het grootste gedeelte van het volk in hunnen hoogmoed in hunne goddeloosheid volhardde en het kleinste gedeelte wandelde meer acht gevend op God.

11. En aldus waren de toestanden in het acht-en-tachtigste jaar van de regeering der Richteren.

12. En er was maar weinig verandering in de zaken van het volk, uitgezonderd dat het volk meer verhardde in boosheden en meer en meer deed datgene hetwelk strijdig met de

---

b, ziet *a*. 2 Nep. 9. *c*, vers 2. *d*, Hela. 13 : 4.

geboden van God was in het negen-en-tachtigste jaar van de regeering der Richteren.

13. Doch het geschiedde in het negentigste jaar van de regeering der Richteren dat er groote teekenen en wonderen aan het volk gegeven werden; en de woorden der profeten begonnen vervuld te worden,

14. En [e] engelen verschenen aan de menschen en wijze mannen verkondigden hun blijde tijdingen van groote vreugde; dus in dit jaar begonnen de schriften vervuld te worden.

15. Niettemin begon het volk hunne harten te verharden, uitgezonderd diegenen der Nephieten en der Lamanieten, die geloofden; en begonnen op hunne eigene krachten en wijsheid te steunen, zeggende:

16. Sommige dingen mogen zij recht bedacht hebben onder zoovele, doch ziet, wij weten dat al deze groote en wondervolle werken waarvan gesproken is niet kunnen geschieden.

17. En zij begonnen onder elkander te redeneeren en te twisten zeggende:

18. Dat het niet redelijk was, dat zulk een wezen als een Christus zoude komen. En indien 't zoo is en hij de Zoon van God, [f] den Vader des hemels en der aarde is, gelijk gezegd is geworden, waarom zal hij zich zelven aan ons niet vertoonen zoowel als aan degenen die te Jeruzalem zullen zijn.

19. Ja, waarom zal hij zich in dit land niet openbaren, zoowel als in het land Jeruzalem?

20. Doch ziet, wij weten dat dit een goddelooze overlevering is welke ons door onze vaderen overhandigd is, om ons te doen gelooven in sommige groote en wondervolle dingen welke zouden geschieden; doch niet onder ons, maar in een land, hetwelk verre verwijderd is; een land, hetwelk wij niet weten; daarom kunnen zij ons onkundig houden; want wij kunnen met onze eigene oogen niet getuigen dat zij waar zijn.

21. En zij willen door list en verborgen plannen van den booze zekere groote verborgenheid werken, welke wij niet kunnen verstaan, hetwelk ons nederdrukt om knechten te zijn van hunne woorden; en alzoo onderdanen van hen; want wij steunen op hen om ons het woord te leeren; en aldus willen zij ons in onkunde houden, indien wij ons zelven alle de dagen onzes levens aan hen willen overgeven.

22. En veel meer dingen veronderstelde het volk in hunne harten, welke dwaas en ijdel waren; en zij waren zeer onrustig, want Satan hitste hen op om voortdurend kwaad te doen; ja, hij ging rond, terwijl hij geruchten en twisten over het geheele land verspreidde opdat hij de harten van het volk mocht verharden tegen datgene hetwelk goed is en tegen datgene wat komen zoude.

23. En [g] niettegenstaande de teekenen en de wonderen

---

e, Alma 13 : 26, f, ziet a. Mos. 3. g, vers 13.

welke onder het volk des Heeren gewrocht werden en de vele
wonderen welke zij deden verkreeg Satan groote kracht over
de harten van het volk in het gansche land.
24. En aldus eindigde het negentigste jaar van de regee-
ring der Richteren in het volk van Nephi.
25. En aldus eindigt het boek van Helaman volgens het
verslag van Helaman en zijne zonen.

HET DERDE BOEK VAN NEPHI,

DEN ZOON VAN NEPHI, DIE DE ZOON VAN HELAMAN WAS.

En Helaman was de zoon van Helaman, die de zoon was van Alma, den zoon van Alma, die een afstammeling was van Nephi, den zoon van Lehi, die in het eerste jaar van de regeering van Zedekia, den koning van Juda, uit Jeruzalem gekomen was.

HOOFDSTUK 1.

1. NU, het geschiedde dat het een-en-negentigste jaar was
voorbij gegaan en het [a] zes honderd jaren was na den tijd dat
Lehi Jeruzalem verlaten had, en dat het was in het jaar dat
Lachoneus Hoofdrechter en Gouverneur over het land was.
2. En Nephi, de zoon van Helaman, was uit het land
[b] Zarahemla vertrokken en had aan zijnen zoon Nephi, die de
oudste was overhandigd de geel koperen [c] platen en alle de
geschriften welke gehouden waren en [d] alle die dingen welke
heilig bewaard waren sedert het vertrek van Lehi uit Jeruzalem.
3. Toen vertrok hij uit het land, en [e] waar hij gegaan is
weet niemand; en zijn zoon Nephi bewaarde de geschriften in
zijne plaats; ja, het verslag van dit volk.
4. En het geschiedde in het begin van het twee-en-negen-
tigste jaar, dat de profetieën van de profeten meer vervuld
begonnen te worden; want er begonnen [f] grootere teekenen en
wonderen gewrocht te worden onder het volk.
5. Doch er waren sommigen, die begonnen te zeggen dat
de tijd voor de vervulling der woorden, welke door den profeet
Samuel, den Lamaniet [g] gesproken waren, voorbij was.
6. En zij begonnen zich over hunne broederen te verheugen,
zeggende: Ziet, de tijd is voorbij en de woorden van Samuel

---

a, 1 Nep. 10 : 4. b, ziet h. Omni 1. c, ziet a. 1 Nep. 3. d, Alma 37.
e, 3 Nep. 2 : 9. f, Hela 16 : 13, 23. g, Hela 14 : 2—7.

zijn niet vervuld; daarom is uwe vreugde en uw geloof aangaande deze zaak ijdel geweest.
7. En het geschiedde dat zij een groot oproer door het land maakten; en het volk dat geloofde werd zeer verdrietig, opdat niet op eenige wijze de dingen, welke gesproken waren, niet vervuld zouden worden.
8. Doch ziet, zij waakten standvastig [h] voor dien dag, dien nacht en dien dag, welke als één dag zouden zijn, alsof er geen nacht ware; opdat zij mochten weten dat hun geloof niet ijdel geweest was.
9. Nu, het geschiedde dat er eenen dag vast gesteld werd door de ongeloovigen, waarop alle degenen, die in de overleveringen geloofden ter dood gebracht [i] zouden worden, tenzij het [j] teeken, hetwelk door Samuel, den profeet, aangeduid was, zoude gezien worden.
10. Nu, het geschiedde toen Nephi, de zoon van Nephi de goddeloosheid van zijn volk zag, dat zijn hart buitengewoon droevig was.
11. En het geschiedde dat hij uitging en zich zelven ter aarde nederboog en zeer machtiglijk tot zijnen God riep, ten gunste van zijn volk; ja, van diegenen die op het punt stonden [k] omgebracht te worden omreden hun geloof in de overlevering hunner vaderen.
12. En het geschiedde dat hij den ganschen dag machtiglijk den Heere aanriep, en ziet, de stem des Heeren kwam tot hem, zeggende:
13. Heft uw hoofd op, en weest verheugd; want ziet, de tijd is nabij en in [l] dezen nacht zal het teeken gegeven worden; en morgen kom ik in de wereld om aan haar te bewijzen dat ik vervullen zal al hetgene ik door de monden mijner heilige profeten heb doen spreken.
14. Ziet, ik kom tot de mijnen om alle dingen, welke ik aan de menschenkinderen heb bekend gemaakt [m] van de grondlegging der wereld af, te vervullen; en om den wil te doen van Vader en Zoon beiden. [n] Van den Vader omreden mij[n], en [o] van den Zoon omreden mijn vleesch. En ziet, de tijd [is] nabij en in [p] dezen nacht, zal het teeken gegeven worden.
15. En het geschiedde dat de woorden welke tot Nephi kwamen vervuld werden, zooals zij gesproken waren geworden: want ziet [q] met het ondergaan der zon was er geene duisternis, en het volk begon zich te verwonderen, omdat er geene duisternis ontstond toen de nacht kwam.
16. En er waren velen, die niet in de woorden der profeten geloofd hadden, die ter aarde [r] vielen en lagen alsof zij d[ood waren].

h, Hela 14 : 3, 4. i, verzen 11, 16. j, Hela 14 : 2—7. k, ver[zen] 9, 16. l, vers 8. Hela 14 : 3. 4. m, ziet d. Mos. 4. n, zi[e]t [c.] Mos. 15. o, ziet b. Mos. 3. p, Hela 14 : 3, 4. q, Hela 14 : [3,] 4. r, vers 17. Hela 14 : 7.

waren; want zij wisten dat het groote [s] plan der verwoesting,
hetwelk zij voorbereid hadden voor diegenen, die in de woorden
der profeten geloofden, verijdeld was geworden; want het teeken
hetwelk gegeven zoude worden, was alreeds begonnen.
17. En zij begonnen te weten dat de Zoon Gods spoedig
moest verschijnen; ja, ten laatste was al het volk in het land
van het westen tot het oosten, zoowel in het [t] Noorder- als in
het [u] Zuiderland zoo verwonderd dat zij ter aarde [v] vielen.
18. Want zij wisten dat de profeten voor vele jaren van
deze dingen getuigd hadden; en dat het teeken hetwelk gegeven
zoude worden al reeds gezien werd; en zij begonnen te vreezen
omreden hun goddeloosheden en hun ongeloof.
19. En het geschiedde dat er gedurende dien geheelen
nacht [w] geene duisternis was, maar dat het zoo licht was alsof
het op den middag was. En het geschiedde dat de zon in den
ochtend wederom opkwam, volgens ouder gewoonte; en zij
wisten omreden het gegeven teeken dat het de dag was waarop
de Heere geboren zoude worden.
20. En alle dingen en zaken geschiedden volgens de woor-
den der profeten.
21. En het geschiedde alzoo dat er eene [x] nieuwe ster
verscheen volgens het woord.
22. En het geschiedde van dezen tijd af dat er leugens
onder het volk uitgestrooid werden door Satan, om hunne
harten te verharden, met het doel dat zij niet in die teekenen
en wonderen welke zij gezien hadden zouden gelooven; doch
niettegenstaande deze leugens en verleidingen geloofde het
grootste gedeelte en werd tot den Heere bekeerd.
23. En het geschiedde dat Nephi en vele anderen onder het
volk voortgingen en diegenen tot bekeering [ij] doopende waar
eene groote vergeving van zonden in was. En aldus begon het
volk wederom vrede in het land te hebben.
24. Er waren geene redetwistingen, tenzij het eenigen waren
die begonnen te prediken, en door de schriften zochten te
bewijzen dat het niet meer noodig was de wet van Mozes te
onderhouden. Nu, hierin dwaalden zij, dewijl zij de schriften
niet verstonden.
25. Maar, het geschiedde dat zij spoedig veranderden en
van de dwaling overtuigd werden waarin zij verkeerden; want
het werd hun bekend gemaakt dat de [z] wet nog niet vervuld
was, en dat zij in alles vervuld moest worden; ja, het woord
kwam tot hen, dat zij vervuld moest worden; dat geen jota of
tittel voorbij zoude gaan voordat het alles vervuld zoude zijn;
daarom werden zij in dit zelfde jaar tot eene kennis hunner
dwaling gebracht en beleden zij hunne fouten.

---

s, verzen 9, 11. *t*, Noord-Amerika. *u*, Zuid-Amerika. *v*, vers 16. Hela 14 : 7. *w*, Hela 14 : 3, 4. *x*, Hela 14 : 5. *y*, ziet *u*. 2 Nep. 9 *z*, ziet *o*. 2 Nep. 25.

26. En aldus ging het twee-en-negentigste jaar voorbij,
blijde tijdingen aan het volk brengende omreden de teekenen
welke zichtbaar waren, volgens de woorden der profetie van
alle de heilige profeten.
27. En het geschiedde dat eveneens het drie-en-negentigste
jaar in vrede voorbij ging, tenzij het was door de roovers van
[2a] Gadianton, die op de bergen woonden, en het land stroopten;
want hunne verschansingen en hunne geheime plaatsen waren
zoo sterk, dat het volk hen niet konde overwinnen; daarom
deden zij vele moorden en richtten zij vele slachtingen aan
onder het volk.
28. En het geschiedde in het vier-en-negentigste jaar dat
zij in eene groote mate begonnen te vermeerderen, omreden de
vele afvalligen der Nephieten welke tot hen vluchtten, hetwelk
veel verdriet veroorzaakte aan de Nephieten die in het land
vertoefden.
29. En er was eveneens eene oorzaak van veel leed onder
de Lamanieten; want ziet, zij hadden vele kinderen die opgroeiden in jaren, en sterk werden, en hunnen eigen weg
gingen en weggeleid werden door sommigen, welke Zoramieten
waren; door hunne leugens en vleiende woorden om zich met
die Gadianton-roovers te vereenigen.
30. En aldus werden de Lamanieten ook bezocht en begonnen in hun geloof en hunne rechtvaardigheid te verminderen
omreden de goddeloosheid van het opkomend geslacht.

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde dat het vijf-en-negentigste jaar aldus
voorbijgegaan was, en dat het volk [a] die teekenen en wonderen,
die het gehoord had, begon te vergeten, en al minder en minder verwonderd werd wanneer zich een wonder of een teeken
uit den hemel vertoonde, zoodat zij verhard van harte begonnen
te worden en verblind van geest, en geen geloof meer hechtten
aan al datgene wat zij gezien en gehoord hadden.
2. Terwijl zij zich sommige ijdele dingen in hunne harten
voorstelden, omdat zij door de menschen gemaakt was, en door
de kracht des duivels om de harten van het volk te verleiden;
en aldus had Satan wederom bezit van de harten van het
volk, zoodat hij hunne oogen verblindde en hen wegleidde om
te gelooven dat de leer van Christus eene ijdele zaak is.
3. En het geschiedde dat het volk begon te groeien in
goddeloosheden en gruwelen, en dat zij niet meer geloofden dat
er teekenen en wonderen gegeven zouden worden; en Satan

2a, Hela 2 : 11—13.

a, Hela 14 : 3—7. 3 Nep. 1 : 8, 13—21.

ging rond om de harten des volks weg te leiden, terwijl hij hen verleidde en veroorzaakte dat zij groote goddeloosheden in het land deden.

4. En aldus ging het zes-en-negentigste jaar voorbij; en eveneens het zeven-en-negentigste, alsook het acht-en-negentigste.

5. En alzoo waren er honderd jaren voorbijgegaan sedert de dagen van [b]Mosiah, die Koning was over het volk der Nephieten.

6. En zeshonderd en negen jaar waren verloopen sedert Lehi Jeruzalem verlaten had.

7. En negen jaar waren verloopen sedert den tijd dat het [c]teeken gegeven was, waarvan door de profeten gesproken was geworden, dat Christus in de wereld zoude komen.

8. Nu begonnen de Nephieten van dien tijd af hunne jaren te [d]tellen namelijk van af den tijd dat het teeken gegeven was, of van af de komst van Christus; daarom waren negen jaren voorbij.

9. En Nephi, die de vader van Nephi was, die het toezicht over de geschriften had, [e]keerde niet terug naar het land [f]Zarahemla en was nergens in het land te vinden.

10. En het geschiedde dat het volk voortdurend in zijne goddeloosheid vertoefde, niettegenstaande de vele predikingen en profetieën welke onder hen gezonden werden; en alzoo ging het tiende en elfde jaar in goddeloosheid voorbij.

11. En het geschiedde in het dertiende jaar dat er oorlogen en twisten door het gansche land ontstonden; want de [g]Gadianton-roovers waren zoo talrijk geworden en brachten velen van het volk om, en verwoestten vele steden en richtten zooveel bloedbaden aan en verspreidden zooveel dood over het gansche land dat het noodig werd dat het gansche volk, zoowel de Nephieten als de Lamanieten de wapenen tegen hen opnamen.

12. Daarom vereenigden de Lamanieten, die tot den Heere bekeerd waren, zich met hunne broederen, de Nephieten en waren voor de veiligheid hunner levens en die hunner vrouwen en kinderen gedwongen om de wapenen tegen de Gadiantonroovers op te nemen, om [h]alzoo de rechten en voorrechten hunner Kerk en eeredienst en vrijheid te handhaven.

13. En het geschiedde voor dit dertiende jaar voorbij was, dat de Nephieten met eene gansche verwoesting bedreigd werden, tengevolge van dezen oorlog, welke zeer bloedig was.

14. En het geschiedde dat de Lamanieten, die zich met de Nephieten vereenigd hadden, onder de Nephieten gerekend werden.

15. En [i]hun vloek werd van hen weggenomen; en hun huid werd [j]wit gelijk die der Nephieten.

---

b, Mos. 29 : 46, 47. *c*, ziet *a*. *d*, vers 7. *e*, 3 Nep. 1 : 2, 3. *f*, ziet *h*. Omni 1. *g*, Hela 2 : 11—13. *h*, ziet *m*. Mos. 29. *i*, ziet *d*, 1 Nep. 2. *j*, ziet *f*. 2 Nep. 30.

16. En hunne jongelingen en jonge dochters werden zeer schoon, en werden onder de Nephieten gerekend en aldus genaamd. En aldus eindigde het dertiende jaar.

17. En het geschiedde in het begin van het veertiende jaar dat de oorlog tusschen de [k] roovers en het volk van Nephi voortduurde en vreeselijk werd; niettemin behaalden de Nephieten een weinig voordeel over de roovers, zoodat zij hen uit hunne landen terugdreven naar hunne bergen en hunne geheime plaatsen.

18. En aldus eindigde het veertiende jaar. En in het vijftiende jaar kwamen zij wederom op tegen het volk van Nephi; en omreden de goddeloosheid van het volk van Nephi en hunne groote twisten en verdeeldheden behaalden de Gadianton-roovers vele voordeelen op hen.

19. En aldus eindigde het vijftiende jaar en was het volk aldus in eenen staat van vele beproevingen; en het zwaard der verwoesting hing boven hen zoodat zij bijna nedergeslagen zouden worden omreden hunne boosheid.

HOOFDSTUK 3.

1. EN nu, het geschiedde in het zestiende jaar na de komst van Christus, dat [a] Lachoneus, de gouverneur van het land eenen brief ontving van den leider dezer rooverbende; en deze waren zijne woorden, zeggende:

2. Lachoneus, edelste en Hoofdgouverneur van het land ziet, ik schrijf u dezen brief en geef u grooten lof omreden uwe standvastigheid, en eveneens om de standvastigheid van uw volk in het handhaven van datgene hetwelk gij als uw [b] recht en uwe vrijheid acht; ja, gij staat wel alsof gij ondersteund werd door de hand van God in het verdedigen van uwe vrijheid en uwe eigendommen en uw land of datgene wat gij zoo noemt.

3. En het schijnt mij eene zonde, edelste Lachoneus, dat gij zoo dwaas en ijdel zoudet zijn om te denken dat gij tegen zoovele brave mannen kunt staan die onder mijn bevel zijn; die nu in dit oogenblik onder de wapenen staan en met groot verlangen wachten op het woord om over de Nephieten te komen en hen te verwoesten.

4. En daar ik hunnen onoverwinnelijken geest ken, en hen in het oorlogsveld beproefd heb en de eeuwige haat weet welke zij tegen u koesteren door de vele onrechten welke gij hun aangedaan hebt, zouden zij u geheel en al verwoesten indien zij op u zouden komen.

5. Daarom heb ik dezen brief geschreven en hem eigen-

---

k, Hela 2 : 11—13.

a, 3 Nep. 1 : 1. *b*, ziet *m*. Mos. 29.

handig verzegeld om uw welzijn te zoeken omreden uwe standvastigheid in datgene wat gij gelooft recht te zijn en eveneens om uwen edelen geest in het oorlogsveld.

6. Daarom schrijf ik u en verlang dat gij uwe steden, uwe landen en bezittingen aan dit, mijn volk, overgeeft; liever dan dat zij u met het zwaard zouden bezoeken en dat verwoesting over u zoude komen.

7. Of met andere woorden: Geeft u aan ons over en vereenigt u met ons en wordt bekend met onze [c] geheime werken en wordt onze broederen opdat gij ons gelijk wordt; niet onze slaven, maar onze broederen en deelgenooten van onze geheele bezitting.

8. En ziet, ik zweer u, zoo gij dit wilt doen met eenen eed, dat gij niet verwoest zult worden; doch, zoo gij dit niet wilt doen, zoo zweer ik u met eenen eed dat ik morgen mijne legers zal bevelen om tegen u op te trekken en dat zij hunne hand niet zullen stilhouden en u niet zullen sparen, maar u om zullen brengen en het zwaard op u zullen doen vallen totdat gij uitgeroeid zult zijn.

9. En ziet, ik ben Giddianhi, en ik ben den gouverneur van deze, de [d] geheime vereeniging van Gaddianton welke vereeniging wier werken ik weet goed te zijn, en zij zijn van ouden datum en aan ons overhandigd geworden.

10. En ik schrijf dezen brief aan u, Lachoneus, en ik hoop dat gij uwe landen en bezittingen zonder bloedvergieten wilt overgeven, opdat dit, mijn volk, dat van u afgeweken is omreden uwe goddeloosheid om hen van hunne rechten van regeering te onthouden, hunne rechten en regeering moge herkrijgen en tenzij gij dit doet zal ik hun onrecht wreken. Ik ben Giddianhi.

11. En nu, het geschiedde toen Lachoneus dezen brief ontving, dat hij zeer verwonderd was over de vrijmoedigheid van Giddianhi, daar hij verlangde de bezitting van het land der Nephieten en eveneens het volk te dreigen en de onrechten dergenen, wie geen onrecht aangedaan was, te wreken, tenzij het ware dat zij zich zelven onrecht aangedaan hadden door af te wijken en zich te voegen bij die goddelooze en afschuwelijke roovers.

12. Nu ziet, deze Lachoneus, de gouverneur was een rechtvaardig man en konde niet verschrikt worden door de verlangens en bedreigingen van eenen roover; daarom luisterde hij niet naar den brief van Giddianhi, den gouverneur der roovers, doch hij maakte dat zijn volk den Heere zoude aanroepen om sterkte tegen den tijd dat de roovers tegen hen zouden opkomen.

13. Ja, hij zond een bevel onder het gansche volk dat zij hunne vrouwen, hunne kinderen, hun vee en hunne kudden en

---

c, ziet *i*. 2 Nep. 10. *d*, ziet *i*. 2 Nep. 10.

al hun onderhoud uitgezonderd hun land te zamen zouden [e] vergaderen tot eene plaats.

14. En hij zorgde dat [f] versterkingen rondom hen gebouwd zouden worden en dat hare sterkte buitengewoon zoude zijn. En hij zorgde dat er legers zouden zijn zoowel van de Nephieten als van de Lamanieten, of van al degenen, die onder de Nephieten gerekend worden, en als wachten rondom geplaatst zouden worden om hen te bewaken en hen dag en nacht voor de roovers te beschermen.

15. Ja, hij zeide tot hen: Als de Heere leeft, tenzij gij u bekeert van alle uwe boosheden en tot den Heere roept, dat gij op geene wijze uit de handen van die [g] Gadianton-roovers verlost zoudet worden.

16. En zoo groot en wonderlijk waren de woorden en profetieën van Lachoneus, dat vrees over al het volk kwam en zij spanden alle macht in om te doen volgens de woorden van Lachoneus.

17. En het geschiedde dat Lachoneus Hoofdkapiteins aanstelde over alle de legers der Nephieten om hen te gebieden ten tijde dat de roovers uit de wildernis tegen hen zouden opkomen.

18. Nu, de voornaamste onder al de Kapiteins en de bevelhebbers van al de legers der Nephieten welke aangesteld waren, was [h] Gidgiddoni genaamd.

19. Nu, het was eene gewoonte onder de Nephieten om als hunne Hoofdkapiteins iemand aan te stellen die den Geest der openbaring en der profetie had; uitgezonderd in hunne goddelooze tijden; daarom was deze Gidgiddoni een groot profeet onder hen en ook hunnen Hoofdrechter.

20. Nu, het volk zeide tot Gidgiddoni: Bidt tot den Heere en laat ons op de bergen gaan en in de wildernis trekken, opdat wij de roovers mogen aanvallen en hen in hun eigen land verwoesten.

21. Doch Gidgiddoni zeide tot hen: De Heere verbiedt mij dit, want indien wij tegen hen zouden optrekken, zoude hij ons in hunne handen overgeven; daarom willen wij ons in het midden onzer landen voorbereiden en zullen wij al onze legers te zamen vergaderen en niet tegen hen opgaan, maar wachten totdat zij tegen ons zullen komen, daarom, zoo waar als de Heere leeft, zoo wij dit doen, zal hij hen in onze handen overleveren.

22. En het geschiedde in het zeventiende jaar, op het einde, dat het bevel van [i] Lachoneus door het geheele land was gezonden; en zij hadden hunne [j] paarden en [k] wagens en hun vee en hunne kudden en granen en al hun onderhoud genomen,

---

e, verzen 22—24. *f*, ziet c. Alma 48. *g*, Hela 2 : 11—13. *h*, verzen 20, 21, 26. 3 Nep. 4 : 13, 24, 26. *i*, 3 Nep. 1 : 1. *j*, ziet m. 1 Nep. 18. *k*, ziet l. Alma 18.

en trokken bij duizenden en tienduizenden totdat zij allen uitgegaan waren tot de plaats welke aangewezen [l] was, waar zij zich zouden vergaderen om zich tegen hunne vijanden te verdedigen.

23. En het land, hetwelk aangewezen was, was het [m] land Zarahemla en het [n] land Bountiful; ja, tot den lijn welke tusschen het land Bountiful en [o] Desolation was.

24. En er waren vele duizenden die Nephieten genaamd werden en die zich in dit land te zamen vergaderd hadden. Nu, Lachoneus zorgde dat zij zich in het [p] zuidelijke land zouden vergaderen omreden den grooten vloek welke over het noordelijke [q] land was uitgesproken.

25. En zij [r] versterkten zich tegen hunne vijanden, en zij woonden in een land, en in één lichaam en zij vreesden de woorden welke door Lachoneus gesproken waren; zoodat zij van al hunne zonden bekeerden en hunne gebeden tot den Heere, hunnen God opzonden, dat hij hen ten tijde dat hunne vijanden tegen hen ten strijde zouden trekken, wilde verlossen.

26. En zij waren zeer verdrietig omreden hunnen vijand. En [s] Gidgiddoni liet hen [t] alle soorten van oorlogswapenen maken en zij zouden met de wapenrusting en schilden volgens hunne uitvinding sterk zijn.

HOOFDSTUK 4.

1. EN het geschiedde op het einde van het achttiende jaar dat de [a] legers der roovers tot den oorlog bereid waren en begonnen af te dalen en van de heuvels en uit de bergen en de wildernis en hunne verschansingen en geheime plaatsen te voorschijn te komen en de landen in bezit namen welke zoowel in het [b] zuidelijke als in het [c] noordelijke land waren en al het land hetwelk door de Nephieten [d] verlaten was zoowel als hunne steden in bezit namen.

2. Doch ziet, er waren geene wilde beesten noch gevogelte in die landen welke door de Nephieten verlaten waren geworden; en er was geen gevogelte voor de roovers dan [e] alleen in de wildernis.

3. En de roovers konden niet bestaan dan alleen in de wildernis, uit gebrek aan voedsel; want de Nephieten hadden hunne landen woest gelaten en hadden hun vee en hunne kudden en al hunne levensbehoeften te zamen vergaderd; en zij waren als in [f] één lichaam.

---

l, verzen 13, 23, 24. *m*, ziet *h*. Omni 1. *n*, ziet 2*k*. Alma 22. *o*, ziet 2*l*. Alma 22. *p*, Zuid-Amerika. *q*, Noord-Amerika. *r*, ziet *c*, Alma 48. *s*, ziet *h*. *t*, ziet 2*p*. Alma 43.

a, Hela 2 : 11—13. *b*, Zuid-Amerika. *c*, Noord-Amerika. *d*, 3 Nep. 3 : 13, 14, 22—24. *e*, ziet *m*. 1 Nep. 18. *f*, ziet *d*.

4. Er was daarom geene gelegenheid voor de roovers om
te rooven en voedsel te verkrijgen, tenzij het was om in openlijken strijd tegen de Nephieten te komen; en daar de Nephieten vereenigd waren en zoo talrijk waren en alles [g] bereid hadden, zooals voedsel, [h] paarden, vee en kudden van alle soorten, zoodat zij voor eenen tijd van zeven jaar van levensmiddelen voorzien waren in welken tijd zij hoopten de roovers uit het land te verjagen. En aldus ging het achttiende jaar voorbij.
5. En het geschiedde in het negentiende jaar dat Giddianhi het noodig oordeelde om tegen de Nephieten ten strijde te trekken, want er was geen uitweg om voedsel te verkrijgen, tenzij het was door rooven en moorden.
6. En zij durfden zich zelven niet over het land uit te spreiden om graan te verbouwen, opdat de Nephieten niet op hen zouden komen om hen om te brengen; daarom gaf Giddianhi een bevel aan zijne legers dat zij in dit jaar tegen de Nephieten ten strijde zouden trekken.
7. En het geschiedde dat zij ten strijde trokken; en het was in de zesde maand; en ziet, groot en vreeselijk was de dag waarop zij ten strijde trokken; en zij waren omgord, zooals de roovers gewend waren en hadden een lamsvel om de lendenen en zij waren in bloed gestipt en hunne hoofden waren geschoren en hadden allen hoofdplaten op hunne hoofden en groot en vreeselijk was het aanzien van het leger van Giddianhi omreden hunne wapenrusting en hunne bloedkleur.
8. En het geschiedde toen de Nephieten het aanschijn van het leger van Giddianhi zagen, dat zij ter aarde waren gevallen en hun geroep tot den Heere, hunnen God verhieven, dat hij hen zoude sparen en hen uit de handen hunner vijanden zoude verlossen.
9. En het geschiedde toen het leger van Giddianhi dat zag, dat het met luider stem van vreugde begon te schreeuwen want zij dachten dat de Nephieten van vrees gevallen waren omreden de afgrijselijkheid hunner legers.
10. Doch hierin waren zij teleurgesteld; want de Nephieten vreesden hen niet, maar zij vreesden God, en smeekten om bescherming. Toen daarom de legers van Giddianhi op hen aanrukten waren zij bereid hen te ontmoeten; ja, in de kracht des Heeren ontvingen zij hen.
11. En de strijd begon in deze, de zesde maand, en groot en vreeselijk was de strijd; ja, groot en vreeselijk was de slachting zoodat er nimmer zulk eene slachting bekend geweest was onder het volk van Lehi sedert hij Jeruzalem verlaten had.
12. En niettegenstaande de [i] bedreigingen en de eeden welke Giddianhi gedaan had, ziet versloegen de Nephieten hen, zoodat zij voor hen terugdeinsden.

---

g, verzen 16—18: *h*, ziet m. 1 Nep. 18. *i*, 3 Nep. 3 : 4—10.

13. En het geschiedde dat [j]Gidgiddoni beval dat zijne legers hen zouden achtervolgen tot aan de grenzen der wildernis en dat zij niemand zouden sparen welke op den weg in hunne handen zouden vallen; en aldus achtervolgden zij hen en versloegen zij hen tot aan de grenzen der wildernis, totdat zij het bevel van Gidgiddoni volbracht hadden.

14. En het geschiedde dat Giddianhi die met moed gestreden had werd achtervolgd toen hij vlood en vermoeid zijnde door het vele strijden overvallen en verslagen waren. En aldus was het einde van Giddianhi, den roover.

15. En het geschiedde dat de legers der Nephieten wederom tot hunne schuilplaatsen wederkeerden. En het negentiende jaar ging voorbij en de roovers kwamen niet opnieuw ten strijde, noch kwamen zij wederom in het twintigste jaar.

16. En in het een en twintigste jaar kwamen zij niet ten strijde; maar zij kwamen voort uit alle zijden om het volk van Nephi rondom te belegeren; want zij dachten wanneer zij het volk van Nephi van hun land konden afsnijden en hen van alle zijden zouden omsingelen, en dat indien zij hen van hunne uiterlijke voorrechten konden afhouden, zij hen konden bewegen zich naar hunne verlangens over te geven.

17. Nu, zij hadden zich eenen anderen aanvoerder benoemd, wiens naam was Zemnarihah; dus het was Zemnarihah die deze belegering liet volbrengen.

18. Doch ziet, dit was een voordeel voor de Nephieten, want het was onmogelijk voor de roovers om het beleg lang genoeg uit te houden om eenige overwinning op de Nephieten te behalen, door hunne groote hoeveelheid levensmiddelen welke zij verzameld hadden.

19. Omreden de schaarschheid van levensmiddelen onder de roovers, want ziet, zij hadden niets uitgezonderd vleesch voor hun onderhoud, welk vleesch zij in de wildernis verkregen.

20. En het geschiedde dat de wildernis schraal werd zoodat de roovers bijna van honger zouden omkomen.

21. En de Nephieten trokken voortdurend bij dag en nacht voort en vielen op hunne legers, hen bij duizenden en tienduizenden afsnijdende.

22. En aldus verlangde het volk van Zemnarihah van hun plan terug te keeren omreden de groote verwoesting welke bij dag en nacht onder hen aangericht werd.

23. En het geschiedde dat Zemnarihah bevel aan het volk gaf dat zij zich van het beleg zouden terugtrekken om in de verste deelen van het [l]noordelijke land te trekken.

24. En daar nu Gidgiddoni het plan wist, en hunne zwakheid kende uit hoofde het gebrek aan voedsel en de grootste slachting welke onder hen aangericht was, zond hij des nachts

---

j, ziet *h.* 3 *Nep.* 3. *k*, vers 4. *l*, Noord-Amerika.

zijn leger uit en verhinderde hen terug te keeren, en zoo plaatste hij zijne legers tegen hen.

25. En dit deden zij in den nacht en verkregen de overhand in hun marcheeren over de roovers, zoodat toen de roovers den volgenden dag hunne reis voorzetten zij door de Nephieten zoowel van voren als van achteren aangevallen werden.

26. En de roovers die ten zuiden waren, werden eveneens in hunne terugtocht tegengehouden. En al deze dingen geschiedden op bevel van Gidgiddoni.

27. En er waren vele duizenden die zich als gevangenen aan de Nephieten overgaven, terwijl de overigen verslagen worden.

28. En hun leidsman Zemnarihah werd gevat en aan eenen boom gehangen; ja, aan den top er van totdat hij dood was. En toen zij hem gehangen hadden lieten zij den boom ter aarde vallen en riepen met luider stemme, zeggende:

29. Moge de Heere zijn volk in rechtvaardigheid en heiligheid des harten bewaren; opdat zij ter aarde mogen doen vallen alle degenen die hen zochten om te brengen, tengevolge hunner kracht en [m] geheime vereenigingen, gelijk deze man tot den grond gevallen is.

30. En zij verheugden zich en riepen wederom als uit éénen mond, zeggende: Moge de God van Abraham en de God Isaaks en de God Jakobs dit volk beschermen in rechtvaardigheid, zoolang als zij den naam van hunnen God om bescherming zouden aanroepen.

31. En het geschiedde dat zij allen als één uitbarstten in het zingen en prijzen van hunnen God voor de groote dingen welke hij voor hen gedaan had, in het behoeden, zoodat zij niet in de handen hunner vijanden gevallen waren.

32. Ja, zij riepen: Hosanna tot den Allerhoogsten God! en zij riepen: Gezegend zij den naam van den Heer, den Almachtigen en Allerhoogsten God!

33. En hunne harten waren vervuld van vreugde, tot weenens toe, omreden de groote goedheid Gods, die hen verlost had uit de handen hunner vijanden; en zij wisten dat het was omreden hunne bekeering en hunne vernedering dat zij voor eene eeuwige verwoesting verlost waren.

HOOFDSTUK 5.

1. EN nu, ziet er was niet een levende ziel onder het gansche volk der Nephieten die in het minst twijfelden aan de woorden welke al de heilige profeten gesproken hadden; want zij wisten dat het noodig was dat zij vervuld zouden worden.

2. En zij wisten dat het noodig was dat Christus gekomen was, omreden de vele teekenen welke gegeven waren geworden,

---

m, ziet *i*. 2 Nep. 10,

volgens de woorden der profeten en omreden de dingen welke
alreeds geschied waren; zij wisten dat het noodig was dat alle
dingen zouden geschieden volgens datgene hetwelk gesproken
was geworden.
3. Daarom verzaakten zij alle hunne zonden en hunne
gruwelen en hunne hoererijen en dienden God dag en nacht
met alle naarstigheid.
4. En nu, het geschiedde toen zij de roovers gevangen
genomen hadden, zoodat niemand van de overgebleven meer
ontvluchten kon, wierpen zij hen in de gevangenis en predikte
hun het woord Gods; en zoovelen als er van hunne zonden
wilden bekeeren en een verbond sloten dat zij niet meer zouden
moorden, werden vrij gelaten.
5. Doch zoovelen als er waren die geen verbond aangingen,
en die in hunne harten verkozen hadden om hunne [a] geheime
moorden voort te zetten; ja, zoovelen als er gevonden werden
die bedreigingen uitten tegen hunne broeders, werden veroor-
deeld en volgens de wet gestraft.
6. En aldus werd een einde gemaakt aan al die goddelooze
en geheime en afschuwelijke vereenigingen, waarin zoovele
goddeloosheden en moorden gepleegd werden.
7. En aldus ging het twee-en-twintigste jaar voorbij en
ook het drie-en-twintigste, vier-en-twintigste en [b] vijf-en-twin-
tigste jaar.
8. En er hadden vele dingen plaats gevonden, welke in de
oogen van sommigen groot en wonderlijk waren; niettemin, zij
kunnen niet alle in dit boek geschreven worden; ja, [c] dit boek
kan geen honderdste gedeelte bevatten van al hetgeen onder
zooveel volk geschiedde gedurende den tijd van vijf-en-twintig
jaren.
9. Doch ziet, er zijn [d] geschriften, welke al de gebeurte-
nissen van dit volk bevatten; terwijl een korter doch waar ver-
slag gegeven werd door Nephi.
10. Daarom heb ik mijn verslag van deze dingen gemaakt
volgens het [e] verslag van Nephi, hetwelk op de platen gegraveerd
was, welke de [f] platen van Nephi genoemd worden.
11. En ziet, ik maak het verslag op [g] platen, welke ik
eigenhandig gemaakt heb.
12. En ziet, mijn naam is Mormon, en ik ben genoemd
naar het [h] land Mormon, waarin [i] Alma de Kerk onder het volk
oprichtte; ja, de eerste Kerk welke onder hen was opgericht
na hunne overtreding.

---

a, ziet *i*. 2 Nep. 10. *b*, 3 Nep. 2 : 8. *c*, verzen 10, 11. Woorden van Mor. 1 : 5—7, 9. Hela 3 : 14. *d*, Hela 3 : 13, 15, 16. *e*, Hela 2 : 14. *f*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *g*, verzen 14—18. Woorden van Mor. 1 : 1—11. Hela 3 : 13—17. Mor. 1 : 1. 3 : 16—22. 5 : 9, 12, 13. 7 : 8—10. *8 : 5, 12—16*. *h*, ziet *b*. Mos. 18. *i*, Mos. 18.

13. Ziet, ik ben een [j] discipel van Jezus Christus, den zoon
van God. Ik ben door hem geroepen om zijn woord onder zijn
volk te verkondigen opdat zij het eeuwige leven mogen hebben.
14. En het is noodig geworden dat ik volgens den wil
Gods een verslag zoude maken van die dingen welke geschied
zijn, opdat de gebeden dergenen die heengegaan zijn en die
heiligen waren vervuld zouden worden volgens hun geloof.
15. Ja, een [k] klein verslag van datgene hetwelk plaats
gevonden heeft sedert den tijd dat Lehi Jeruzalem verlaten
heeft tot op den tegenwoordigen tijd.
16. Daarom maak ik mijn verslag uit de geschriften welke
gegeven zijn geworden door diegenen die voor mij waren tot
het begin van mijnen tijd.
17. En dan maak ik een [l] verslag van de dingen welke ik
met mijn eigen oogen gezien heb.
18. En ik weet dat het verslag hetwelk ik maak een
rechtvaardig en waarachtig verslag is; niettemin er zijn vele
dingen welke wij volgens onze taal niet in staat zijn te schrijven.
19. En nu, ik maak een einde aan mijne woorden, welke
van mij zelven zijn, en ga voort met mijn verslag te geven van
de dingen welke vóór mij geschied zijn.
20. Ik ben Mormon en een zuivere afstammeling van Lehi.
Ik heb redenen om mijnen God en mijnen Zaligmaker Jezus
Christus te zegenen, omdat hij onze vaderen uit het land Jeru-
zalem gebracht heeft (en niemand weet het uitgezonderd hij
zelf en degenen welke hij uit het land gebracht heeft) en dat
hij mij en mijn volk zooveel kennis van de zaligheid onzer
zielen gegeven heeft.
21. Zekerlijk heeft hij het huis Jakobs gezegend en is hij
het zaad Jozefs barmhartig geweest.
22. En in [m] zooverre de kinderen van Lehi zijne geboden
bewaard hebben, heeft hij hen gezegend en hen volgens zijn
woord voorspoedig gemaakt.
23. Ja, en zekerlijk zal hij wederom een [n] overblijfsel van
het zaad Jozefs tot de kennis van den Heere, hunnen God
brengen.
24. En zoo waarachtig als de Heere leeft, zal hij uit de
vier deelen der aarde vergaderen [o] al het overblijfsel van het
zaad Jakobs, hetwelk over land verspreid is.
25. En als hij zich met het gansche huis Jakobs verbon-
den heeft, zoo zal het verbond waarmede hij zich aan het huis
Jakobs verbonden heeft vervuld worden in zijnen eigen tijd tot
de herstelling van het gansche huis Jakobs tot de kennis van
het verbond hetwelk hij met hen gemaakt heeft.
26. En dan zullen zij hunnen Verlosser kennen, die Jezus

---

j, Waarschijnlijk een der opvolgers van de Twaalf Discipelen onder de Nephieten. *k*, ziet *g*. *l*, Mor. 1—7. *m*, ziet *h*, 2 Nep. 1. *n*, ziet *g*. 2 Nep. 3. *o*, ziet *e*. 1 Nep. 15.

Christus is, den Zoon van God; en dan zullen zij vergaderd worden uit de vier deelen der aarde tot hun eigen landen; waaruit zij verdreven zijn; ja, gelijk de Heere leeft alzoo zal het zijn. Amen.

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu, het geschiedde dat het volk der Nephieten allen tot hun eigen landen wederkeerden in het zes-en-twintigste jaar, iedere man met zijn huisgezin, zijn vee en zijne kudden, zijne [a] paarden en zijne koeien en alle dingen welke aan hem behoorden.

2. En het geschiedde dat zij al hunne levensbehoeften niet hadden opgebruikt; daarom namen zij met zich al hetgeen zij niet verorberd hadden van al hun graan van iedere soort, en goud en zilver en alle hunne kostbare dingen; en zij keerden weder tot hun eigen landen en bezittingen zoowel ten noorden als ten zuiden, zoowel in het [b] noordelijke als in het [c] zuidelijke land.

3. En aan de roovers die een verbond [d] gemaakt hadden om den vrede te bewaren, van de bende die verlangend waren Lamanieten te blijven, stonden zij landen af volgens hun getal, opdat zij door hunnen arbeid datgene mochten verkrijgen wat voor hun onderhoud noodig was. En aldus stichtten zij vrede in het gansche land.

4. En zij begonnen wederom voorspoedig te zijn en welig te groeien; en het zes- en zeven-en-twintigste jaar ging voorbij en er was groote orde in het land; en zij hadden hunne wetten samengesteld in gelijkheid en rechtvaardigheid.

5. En nu, er was niets in het gansche land om het volk te verhinderen voortdurend voorspoedig te zijn, tenzij zij in overtreding zouden vallen.

6. En nu, het waren [e] Gidgiddoni en de [f] rechter Lachoneus en diegenen die als leiders aangesteld werden, die dezen grooten vrede in het land gesticht hadden.

7. En het geschiedde dat er vele nieuwe steden gebouwd en vele oude steden hersteld werden.

8. En er waren [g] vele straatwegen aangelegd en vele wegen gemaakt, welke van stad tot stad, van land tot land en van plaats tot plaats leidden.

9. En aldus ging het acht-en-twintigste jaar voorbij, en het volk had voortdurend vrede.

10. Doch het geschiedde in het negen-en-twintigste jaar dat er eenige twisten onder het volk ontstonden; en dat sommigen tot hoogmoed en trotschheid werden verheven, omreden

---

a, ziet *m*. 1 Nep. 18. *b*, Noord-Amerika. *c*, Zuid-Amerika. *d*, 3 Nep. 5 : 4. *e*, ziet *h*. 3 Nep. 3. *f*, 3 Nep. 1 : 1 3 : 1. *g*, Hela 14 : 24. 3 *Nep. 8 : 13.*

hunne groote rijkdommen, welke aanleiding gaven tot groote
vervolgingen.
11. Want er waren vele [h] kooplieden in het land, als ook
vele [i] wetgeleerden en vele ambtenaren.
12. En het volk begon zich in klassen te verdeelen naar
hunne rijkdommen en hunne gelegenheden voor leering; ja,
sommigen waren onkundig omreden hunnen armoed en anderen
ontvingen veel onderwijs omreden hunne rijkdommen.
13. Sommigen waren verheven in hoogmoed, en anderen
waren nederig. Sommigen gaven smaad voor smaad, terwijl
anderen smaad, vervolging en alle soorten van ellenden ontvingen
en zich niet wilden keeren om wederom tegen hen op
te staan; doch waren nederig en boetvaardig voor God.
14. En aldus ontstond er eene groote ongelijkheid in het
land, zoodat de Kerk opgebroken werd; ja, zoodat in het
dertigste jaar eene scheuring in de Kerk door het gansche land
ontstond uitgezonderd onder eenigen der Lamanieten, die tot
hun geloof bekeerd waren en er niet van wilden afkeeren;
want zij waren ferm en standvastig en onbewegelijk, gewillig
om met alle naarstigheid de geboden des Heeren te bewaren.
15. Nu, de reden van dit kwaad onder het volk was deze.
Satan had groote kracht om het volk op te hitsen om alle
soorten van kwaad te doen, en hen met hoogmoed te vervullen,
waardoor hij hen verleidde om kracht en autoriteit en rijkdommen
te zoeken en al de ijdele dingen dezer wereld.
16. En aldus leidde Satan de harten van het volk om
alle soorten van kwaad nog te doen; daarom hadden zij slechts
weinige jaren vrede.
17. En aldus was in het begin van het [j] dertigste jaar het
volk gedurende een en langen tijd overgegeven, om weggedragen
te worden door de verleidingen des duivels, waar heen hij
verlangde hen te voeren, en om elke boosheid te doen welke
hij verlangde; en aldus waren zij in dezen staat van vreeselijke
goddeloosheid in het begin van dit, het dertigste jaar.
18. Nu, zij zondigden niet zonder kennis, want zij kenden
den wil des Heeren aangaande hen, want die was hun geleerd
geworden; daarom rebelleerden zij willens en wetens tegen God.
19. Nu, het was in de dagen van Lachoneus, de zoon van
[k] Lachoneus, want Lachoneus vervulde de plaats van zijnen vader
en regeerde het volk dit jaar.
20. En er kwamen mannen, door God geinspireerd uit
den hemel en stonden onder het volk in het gansche land,
predikende en vrijmoediglijk getuigende van de zonden en
boosheden des volks, en getuigende tot hen aangaande de verlossing
welke de Heere voor zijn volk zoude maken; of met

---

h, Hela 6 : 8. i, verzen 21, 22, 27. Alma 10 : 14. 15, 17, 27, 32. 14 : 5, 18, 23, 27. j, 3 Nep. 2 : 8. k, 3 Nep. 1 : 1.

andere woorden, de opstanding van Christus en zij getuigden vrijmoediglijk van zijn dood en lijden.

21. Nu, er waren velen van het volk die zeer toornig waren op diegenen welke van deze dingen getuigden en degenen die toornig waren, waren voornamelijk de hoofdrechters en degenen die hooge [l] priesters en wetgeleerden waren; ja, al de wetgevers waren toornig op degenen die van deze dingen getuigden.

22. Nu, daar was geen [n] wetgever, noch rechter, [o] noch hooge priester, die macht had om iemand ter dood te veroordeelen, tenzij hunne veroordeeling door den [p] gouverneur des lands onderteekend was.

23. Nu, er waren velen dergenen die van deze dingen aangaande Christus getuigden; ja, vrijmoediglijk getuigden, die gevat werden en in stilte door de rechters ter dood gebracht werden, opdat de [q] gouverneur niets van hunnen dood zoude weten alvorens het doodvonnis voltrokken zoude zijn.

24. Nu ziet, dit was in strijd met de wetten des lands, dat iemand ter dood gebracht zoude worden zonder dat de volmacht van den gouverneur van het land gegeven was.

25. Daarom werd er eene beschuldiging ingediend bij den gouverneur van het land te [r] Zarahemla tegen die rechters die de profeten des Heeren niet volgens de wet ter dood hadden veroordeeld.

26. En het geschiedde dat zij gevat werden en voor den rechter werden gebracht om geoordeeld te worden voor de misdaad welke zij begaan hadden tegen de wet welke door het [s] volk gegeven was.

27. Nu, het geschiedde dat die rechters vele vrienden en naastbestaanden hadden; en de overige, ja, omtrent alle [t] wetgevers en de [u] hooge priesters vergaderden te zamen en vereenigden zich met de bloedverwanten van die rechters welke volgens de wet verhoord werden.

28. En zij sloten met elkaar een verbond; ja een verbond hetwelk door hen van ouds gegeven was; en welk verbond gegeven en toegediend was door den duivel om tegen alle rechtvaardigheid samen te spannen.

29. Daarom vereenigden zij zich tegen het volk des Heeren en sloten zij een verbond om hen te verwoesten en diegenen die schuldig waren aan moord te verlossen uit de handen der gerechtigheid, welke omtrent aan hen volgens de wet zoude toegediend worden.

30. En zij wederstonden de wet en de rechten van hun land; en zij verbonden zich met elkaar om den gouverneur om te brengen en eenen Koning over het land aan te stellen, opdat het land niet meer in [v] vrijheid zoude zijn maar aan Koningen onderworpen zoude worden.

---

l, ziet *g*. Mos. 26. *m*, ziet *i*. *n*, ziet *i*. *o*, ziet *g*. Mos. 26.
p, vers 19. *q*, vers 19. *r*, ziet *h*. Omni 1. *s*, ziet *e*. Mos. 29.
t, ziet *i*. *u*, *ziet g. Mos.* 26. *v* ziet *m*. Mos. 29.

HOOFDSTUK 7.

1. NU, ziet ik zal u bewijzen dat zij geenen Koning over het land aanstelden; doch in dit zelfde jaar; ja, in het dertigste jaar vermoordden zij, om zelf op den rechterstoel te komen, den Hoofdrechter van het land.

2. En het volk was verdeeld onder elkander, en zij scheidden zich van elkaar in stammen, een iegelijk man naar zijn huisgezin en zijn geslacht en vrienden; en aldus verwoestten zij het bestuur van het land.

3. En elke stam stelde zijn eigen hoofd of leider over hen aan; en aldus werden zij stammen en leidslieden.

4. Nu ziet, er was geen man onder hen, tenzij hij een groot huisgezin en vele bloedverwanten en vrienden had; daarom werden hunne stammen groot.

5. Nu, dit alles geschiedde en alsnog waren er geene oorlogen onder hen, en al dit kwaad kwam over het volk, omdat zij zichzelven aan de kracht van Satan overgaven.

6. En de regelen van het gouvernement werden vernietigd omreden de [a] geheime vereenigingen van de vrienden en bloedverwanten dergenen die de profeten vermoord hadden.

7. En zij veroorzaakten eene groote twist in het land, uitgezonderd het meer rechtvaardige gedeelte van het volk, alhoewel zij omtrent allen goddeloos waren geworden; ja, er waren maar weinig rechtvaardige menschen onder hen.

8. En aldus waren [b] zes jaren voorbij gegaan sedert het grootste gedeelte van het volk van hunne rechtvaardigheid waren terug gekeerd gelijk de hond tot zijn uitbraaksel, of gelijk de zeug tot hare omwenteling in het slijk.

9. Nu, deze [c] geheime vereeniging welke zulk eene groote boosheid over het volk gebracht had, vergaderde zich te zamen en plaatste aan hun hoofd eenen man, dien zij Jakob noemden.

10. En zij noemden hem hunnen Koning; daarom werd hij Koning over deze goddelooze bende en hij was een der voornaamsten, die zijne stem tegen de profeten welke van Jezus getuigden, gegeven had.

11. En het geschiedde dat zij niet zoo groot in getal waren als de stammen van het volk welke te zamen vereenigd waren; hunne leiders stelden hun wetten, een iegelijk naar zijne stam; niettemin waren zij vijanden, niettegenstaande zij geen rechtvaardig volk waren, nochtans waren zij vereenigd in de haat tegen degenen die een verbond aangegaan waren om het gouvernement te verwoesten.

12. Daarom, daar Jakob zag dat hunne vijanden talrijker waren dan zij, hij zijnde de Koning der bende, beval hij zijn volk dat zij de vlucht zouden nemen naar het noordelijk gedeelte van het land; en daar stichtten zij zich zelven een Koninkrijk,

a. ziet i. 2 Nep. 10. b. 3 Nep. 5 : 7. c. ziet i. 2 Nep. 10.

totdat zij versterkt zouden worden door afwijkenden (want hij vleide hen opdat er velen zouden afwijken) en zij sterk genoeg zouden zijn om met de stammen van het volk te strijden; en zoo deden zij.

13. En hunne reis was zoo overhaast, zoodat zij niet tegen gehouden konden worden, totdat zij uit het bereik van het volk waren. En aldus eindigde het dertigste jaar en aldus waren de zaken van het volk van Nephi.

14. En het geschiedde in het een-en-dertigste jaar dat zij in stammen verdeeld waren, een iegelijk man naar zijn huisgezin, geslacht en vrienden; niettemin waren zij overeengekomen om niet met elkander ten oorlog te gaan; doch zij waren niet vereenigd als door hunne wetten en wijze van regeeren, want zij waren daar gesteld volgens de gevoelens dergenen die hunne hoofden en hunne leiders waren. Doch zij stelden strenge wetten in opdat de eene stam niet tegenover de andere zoude overtreden, zoodat zij in zekeren zin vrede hadden in hun land; niettemin waren hunne harten van den Heere, hunnen God gekeerd en [d] steenigden zij de profeten en wierpen hen van uit hun midden.

15. En het geschiedde dat Nephi door engelen en door de stem des Heeren bezocht geweest zijnde en ooggetuige geweest was van de kracht die aan hem gegeven was, dat hij mocht weten aangaande de bediening van Christus en alzoo ooggetuige geweest was van hunne [e] spoedige terugkeering van de rechtvaardigheid tot hunne goddeloosheid en gruwelen.

16. Daarom was hij bedroefd over de verhardheid huns harten en de blindheid van hun verstand en ging in dat zelfde jaar onder hen voort en begon vrijmoediglijk te getuigen bekeering en vergeving van zonden door geloof in den Heere Jesus Christus.

17. En hij bediende vele dingen aan hen; doch alle kunnen zij niet geschreven worden, [illegible]agen vele w[illegible]lte zoude niet voldoende zijn; daarom zijn zij niet in [illegible] opgeteekend. En Nephi diende met kracht en groote autoriteit.

18. En het geschiedde dat zij toornig op hem waren omdat hij grooter kracht had dan zij, want het ware niet mogelijk dat zij zijne woorden niet zouden gelooven; want zoo groot was zijn geloof in den Heere Jezus Christus, dat [f] engelen hem dagelijks dienden.

19. En in den naam van Jezus wierp hij duivelen en onreine geesten uit, en wekte hij zelfs zijnen [g] broeder nadat hij gesteenigd was geworden en den dood door het volk ondergaan had uit den doode op.

20. En het volk zag het en getuigde er van; en was

---

d, vers 19. 3 Nep. 6 : 23–25. *e*, vers 8. *f*, vers 15. *g*, 3. Nep. 19 : 4.

toornig op hem omreden zijne kracht; en hij deed nog veel meer wonderen in het bijzijn van het volk in den naam van Jezus.

21. En het geschiedde dat het een-en-dertigste jaar voorbijging, en er waren slechts weinigen die tot den Heere bekeerd werden; doch zoovelen als bekeerden getuigden waarlijk aan het volk dat zij door de kracht en den Geest Gods bezocht waren, welke was in Jezus Christus, in wien zij geloofden.

22. En zoovelen als van wie [h] duivelen uitgeworpen waren en die van hunne ziekten en krankheden genezen waren, maakten in oprechtheid aan het volk bekend dat het door den Geest Gods gewrocht was, en dat zij genezen waren geworden; en zij toonden alzoo teekenen en sommigen werkten wonderen onder het volk.

23. Aldus ging het twee-en-dertigste jaar voorbij. En Nephi riep tot het volk in het begin van het drie-en-dertigste jaar: en hij predikte bekeering en vergeving van zonden tot hen.

24. Nu, ik wil u herinneren dat er niemand tot bekeering gebracht werd, die niet met water [i] gedoopt werd.

25. Daarom werden er door Nephi mannen tot deze bediening verordineerd, opdat allen tot hen zouden komen om met water gedoopt te worden; en dit is als eene getuige en eene getuigenis voor God en voor het volk dat zij bekeerd waren en eene vergeving van zonden ontvangen hadden.

26. En er waren in het begin van dit jaar velen die tot bekeering [j] gedoopt werden; en aldus ging het grootste gedeelte van het jaar voorbij.

HOOFDSTUK 8.

1. EN nu, het geschiedde dat volgens ons verslag, en wij weten dat ons verslag waarachtig is, want ziet, het was een [a] rechtvaardig man die de geschriften onderhield, want in den naam van Jezus werkte hij [b] ven mronderen; en er was niemand die een wonder in den naam van Jezus koude doen, tenzij hij geheel van zijne boosheden gereinigd was.

2. En nu, het geschiedde, zoo er geene fout door dezen man in de tijdrekening gemaakt is, dat het [c] drie-en-dertigste jaar voorbijgegaan was.

3. En het volk begon met groote ernst uit te zien naar het teeken, hetwelk door den profeet Samuel, den Lamaniet, gegezen was; ja, naar den tijd dat er [d] duisternis over het land zoude zijn gedurende den tijd van drie dagen.

4. En er ontstonden groote twijfelingen en twisten onder het volk, niettegenstaande zoovele teekenen gegeven waren.

---

h, vers 19. *i*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *j*, ziet *u*. 2 Nep. 9.

a, 3 Nep. 23 : 7. 12. b, 3 Nep. 7 : 19, 20. c, 3 Nep. 2 : 8, *d*, vers 23. 1 Nep. 19 : 10. Hela 14 : 20, 27. 3 Nep 10 : 9.

5. En het geschiedde in het [e] vier-en-dertigste jaar in de eerste maand op den vierden dag der maand dat er een hevige storm ontstond, zooals nog nimmer in het gansche land gewoed had.

6. En er was een [f] hevig en [g] vreeselijk onweder, en er was vreeselijke donder zoodat de geheele aarde schudde alsof zij in tweeën zoude scheuren.

7. En er waren buitengewoon [h] felle bliksemen, zooals nimmer in het gansche land bekend waren geweest.

8. En de [i] stad Zarahemla vatte vuur.

9. En de [j] stad Moroni zonk in de diepte der zee, en hare inwoneren verdronken.

10. En aarde werd op de [k] stad Moronihah geworpen, zoodat er in de plaats van eene groote stad een hooge berg ontstond.

11. En er was eene vreeselijke en groote verwoesting in het [l] zuidelijke land.

12. Doch ziet, er was eene nog grooter en vreeslijker verwoesting in het [m] noordelijke land, want ziet, het geheele land was veranderd door het [n] onweder en de [o] wervelwinden en de [p] donders en de [q] bliksems en de buitengewone beroeringen der geheele aarde.

13. En de [r] straatwegen werden opgebroken en dergelijke wegen werden vernietigd en vele gladde plaatsen [s] werden ruw.

14. En vele groote en voorname steden [t] verzonken en werden [u] verbrand, en vele werden geschud, zoodat hunne gebouwen ter aarde [v] gevallen waren; en de inwoneren er van kwamen om en de plaatsen werden woest gelaten.

15. En er waren sommige steden, die bleven bestaan; doch de schade er aan berokkend was zeer groot; en er waren velen in dezelve die omkwamen.

16. En er waren sommigen die in de [w] wervelwind werden medegesleurd; en waarhenen zij gegaan zijn weet niemand; men weet alleen dat zij medegevoerd zijn.

17. En aldus werd de aarde veranderd door de [x] onweders, de [y] donders en de [z] bliksemen en de aardbevingen.

18. En ziet, de [2a] rotsen werden in tweeën gescheurd; zij werden over de gansche aarde opgebroken, zoodat zij in stukken [2b] gebroken en met scheuren en gekraakt overal op land gevonden werden.

---

e, 3 Nep. 2 : 8. *f*, ziet *v*. Hela 14. *g*, ziet *s*. Hela 14. *h*, ziet k. Nep. 19. *i*, ziet *h*. Omni 1. *j*, ziet *k*. Alma 50. *k*, vers 25. Hela 12 : 17. 3 Nep. 9 : 5. *l*, Zuid-Amerika. *m*, Noord-Amerika, *n*, ziet *v*. Hela 14. *o*, vers 16. 3 Nep. 10 : 13, 14. *p*, ziet *s*. Hela 14. *q*, ziet *k*. 1 Nep. 19. *r*, ziet *g*. 3 Nep. 6. *s*, 1 Nep. 12 : 4. *t*, 1 Nep. 12 : 4. *u*, 1 Nep. 12 : 4. *v*, 1 Nep. 12 : 4. *w*, vers 12. *x*, ziet *v*. Hela 14. *y*, ziet *s*. Hela 14. *z*, ziet *k*. 1 Nep. 19. 2a, ziet *i*, Hela 14. *2b, Hela 14 : 22,*

19. En het geschiedde toen de [2c] donders en de [2d] bliksemen en de [2e] storm en het [2f] noodweder en de aarbevingen ophielden, dat zij gedurende [2g] drie uren geduurd hadden; niettemin al deze groote en verschrikkelijke dingen geschiedde in ongeveer drie uren; en ziet, [2h] toen was er duisternis op het land.

20. En het geschiedde dat er dikke duisternis over het gansche land was, zoodat de inwoneren er van die niet gevallen waren, de damp der duisternis konden [2i] gevoelen.

21. En er konde geen licht wezen, tengevolge der duisternis; noch kaarsen, noch flambauwen, noch kon er vuur ontstoken worden met hun buitengewoon fijn en droog hout, zoodat er in 't geheel geen licht konde gemaakt worden.

22. En er werd niet eenig licht gezien; noch vuur, noch glinstering, noch de zon, noch de maan, noch de sterren; want zoo groot was de mist der duisternis welke op de oppervlakte van het land was.

23. En het geschiedde dat het gedurende [2j] drie dagen duurde, dat ergeen licht gezien werd en er was voortdurend groote rouw en geween en gekerm onder het gansche volk; ja, groot was het gekerm van het volk tengevolge der duisternis en de groote verwoesting welke over hen gekomen was.

24. En in de eene plaats werden zij gehoord, roepende: O. dat wij ons bekeerd hadden voor dezen grooten en vreeselijken dag; dan zouden onze broederen gespaard zijn geworden en zij zouden niet in die groote stad Zarahemla [2k] verbrand zijn.

25. En in eene andere plaats hoorde men roepen en treuren, zeggende: Och, dat wij ons bekeerd hadden voor dezen grooten en vreeselijken dag en hadden wij de profeten niet gedood en gesteenigd en hen uitgeworpen, dan zouden onze moeders en onze schoone dochters en onze kinderen gespaard zijn gebleven en niet begraven zijn in die groote [2l] stad Moronihah; en aldus was het gehuil des volks groot en vreeselijk.

HOOFDSTUK 9.

1. EN het geschiedde dat er eene [a] stem onder alle de inwoneren der aarde gehoord werd over het gansche land, roepende:

2. Wee, wee, wee dit volk; wee den inwoneren der geheele aarde, tenzij zij zich zullen bekeeren; want de duivel lacht en zijne engelen verheugen zich omreden het omkomen van zoovele schoone zonen en schoone dochteren van mijn volk; en het is omreden hunne boosheid en gruwelen dat zij gevallen zijn.

2c, ziet s. Hela 14. 2d, ziet k. 1 Nep, 19. 2e, vers 5. 2f, ziet r. Hela 14. 2g, de tijd van de kruisiging. 2h, de duisternis begon toen Jezus stierf. 2i, verzen 3, 22. 23. 1 Nep. 12 : 5. 19 : 11. Hela 14 : 20, 27. 3 Nep. 10 : 9. 2j, ziet i, 1 Nep. 19. 2k, vers 8. Hela 13 : 12—14. 2l, ziet k. ——

a, 1 Nep. 19 : 11.

3. Ziet, die [b] groote stad Zarahemla heb ik door vuur [c] verbrand en eveneens hare inwoneren.

4. En ziet, die groote [d] stad Moroni heb ik laten [e] verzinken in de diepten der zee; en hare inwoneren zijn verdronken.

5. En ziet, die groote stad Moronihah heb ik onder de aarde bedolven en de inwoners daarvan doen verzinken om hunne ongerechtigheden en gruwelen voor mijn aangezicht te bedekken, opdat het bloed van de Profeten en Heiligen niet meer tegen hen tot mij op zal stijgen.

6. En ziet, de stad Gilgal heb ik doen verzinken en de inwoneren er van doen begraven in de diepten der aarde.

7. Ja, en de stad Onihah en de inwoners er van; en de stad Mocum en hare inwoners en de [g] stad Jeruzalem en hare inwoneren; en wateren heb ik in hunne plaatsen doen komen om hunne goddeloosheden en gruwelen van voor mijn aangezicht te bedekken, zoodat het bloed der profeten en der heiligen niet meer tegen hen tot mij opkomt.

8. En ziet, de stad Gadiandi en de stad Gadiomnah en de stad Jacob en de stad Gimgimno, alle deze heb ik doen verzinken, en [h] heuvels en valleien in hunne plaatsen gesteld; en hunne inwoneren heb ik begraven in de diepten der aarde om hunne goddeloosheden en gruwelen van voor mijn aangezicht te bedekken, opdat het bloed der profeten en der heiligen niet meer tegen hen tot mij zoude opkomen.

9. En ziet, die groote stad Jakobugath welke bewoond was door het volk van Koning Jakob, heb ik door vuur doen [i] verbranden omreden hunne zonden en hunne goddeloosheden welke de goddeloosheid der gansche aarde overtrof, omreden hunne [j] geheime moorden en vereenigingen; want zij waren het, die den [k] vrede van mijn volk verwoestten en het gouvernement van het land; daarom liet ik hen verbranden om hen van voor mijn aangezicht te verwoesten, opdat het [l] bloed der profeten en der heiligen niet meer tegen hen tot mij op zoude komen.

10. En ziet, de stad Laman en de stad Josh en de stad Gad en de stad Kishkumen heb ik doen [m] verbranden door vuur en ook de inwoneren er van, omreden hunne godeloosheden in het uitwerpen der profeten en het steenigen dergenen die ik gezonden heb, om aan hen te verkondigen aangaande hunne goddeloosheden en gruwelen.

11. En omreden zij hen allen uitgeworpen hebben, zoodat er niet één rechtvaardige onder hen was heb ik [n] vuur neder-

---

b, ziet *h*. Omni I. *c*, 3 Nep. 8 : 8. *d*, ziet *k*. Alma 50. *e*, 3 Nep. 8 : 9. *f*, ziet *k*. 3 Nep. 8. *g*, ziet *b*. Alma 21. *h*, 1 Nep. 19 : 11. Hela 12 : 17. 14 ; 23. 3 Nep, 8 : 10, 10 : 13, 14. *i*, vers 10. 1 Nep. 12 : 4. 3 Nep, 8 : 14. *j*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *k*, 3 Nep. 7 : 9—13. *l*, 3 Nep. 6 : 23—25. 7 : 10. *m*, ziet *i*. *n*, ziet *i*.

gezonden en hen verwoest, opdat hunne goddeloosheden en gruwelen van voor mijn aangezicht bedekt mochten zijn, opdat het bloed der profeten en der heiligen die ik onder hen gezonden heb niet tegen hen van den grond tot mij opkomt.
12. En vele groote verwoestingen heb ik over dit land doen komen en over dit volk omreden hunne goddeloosheden en gruwelen.
13. O, gij allen, die gespaard zijt omdat gij rechtvaardiger waart dan zij! Wilt gij niet tot mij wederkeeren en u van uwe zonden bekeeren en bekeerd worden opdat Ik u moge genezen?
14. Ja, voorwaar, ik zeg u, indien gij tot mij wilt komen zult gij het eeuwige leven hebben. Ziet, mijne armen der barmhartigheid zijn tot u uitgestrekt; en wie ook komen wil, zal ik ontvangen; en gezegend zijn degenen die tot mij zullen komen.
15. Ziet, ik ben Jezus Christus, de Zoon Gods. Ik [o] schiep de Hemelen en de aarde en alle dingen welke daarin zijn. Ik was met den Vader van den beginne. [p] Ik ben in den Vader en de Vader in mij; en [q] in mij heeft de Vader zijnen naam verheerlijkt.
16. Ik kwam tot de [r] mijnen en de mijnen ontvingen mij niet. En de schriften aangaande mijne komst zijn vervuld.
17. En zoovelen als mij ontvangen hebben, heb ik [t] gegeven zonen van God te zijn; en evenzoo zal ik doen aan zoovelen als in mijnen naam gelooven; want ziet, door mij komt [u] verlossing en [v] in mij is de wet van Mozes vervuld.
18. Ik [w] ben het licht en het leven der wereld. Ik ben Alfa en Omega, het begin en het einde.
19. En gij zult mij [x] niet meer offeren het vergieten van bloed; ja, uwe offeranden en uwe brandoffers zullen weggedaan zijn; want ik zal geene uwer offeranden en brandoffers meer aannemen.
20. En gij zult aan mij offeren een gebroken hart en een verslagen geest. En wie ook tot mij komt met een gebroken hart en eenen verslagen geest, dien zal ik doopen [y] met vuur en den heiligen geest gelijk de Lamanieten omreden hun geloof in mij ten tijde [z] hunner bekeering dat zij met vuur en den Heiligen Geest gedoopt werden; en zij wisten het niet.

---

o, Mos. 3 : 8. 4 : 2. ziet *i*. Hela 14. *p*, 3 Nep. 11 : 27. 19 : 23, 29. Ether 3 : 14. *q*, 3 Nep. 11 : 7, 11. *r*, Joh. 1 : 11. *s*, 3 Nep. 15 : 4, 5. *t*, Joh. 1 : 12. *u*, vers 21. 2 Nep. 31 : 21. Mos. 3 : 17. 4 : 7, 8. ziet *d*. Mos. 5. *v*, 3 Nep. 15 : 2—8. *w*, ziet *m*. Mos. 16. *x*, 3 Nep. 15 : 2—8. *y*, 1 Nep. 10 : 17, 19, 22. 13 : 37. 2 Nep. 31 : 11—14, 17, 18. 32 : 2—5. 33 : 1, 2. Jakob 6 : 8. 7 : 12. Alma 13 : 28. 34 : 38. 36 : 24. Hela 5 : 45. 3 Nep. 7 : 21. 11 : 35, 36. 12 : 1, 2. 15 : 23. 16 : 4: 6. 18 : 37. 19 : 9, 13, 14, 20—22. 26 : 17. 28 : 11, 18. 30 : 2. 4 Nep. 1 : 1, 3, 48. Mor. 1 : 14. 7 : 10. Ether 5 : 4. 12 : 14, 23, 41. Moro 2. 3 : 4. 4 : 3. 5 : 2. 6 : 4, 9. 7 : 32, 36. 8 : 7, 9, 23, 26. 10 : 4—7, 9—19. *z*, Hela 5 : 45. Ether 12 : 14.

21. Ziet, ik ben tot de wereld gekomen om [2a] verlossing
tot de wereld te brengen, om de wereld van zonden te redden.
22. Daarom, wie ook bekeert, en tot mij komt als
een [2b] klein kind, hem zal ik ontvangen, want denzulken is
het Koninkrijk Gods. Ziet, voor dezulken heb ik mijn leven
nedergelegd en het weder opgenomen; daarom bekeert u en
komt tot mij gij einden der aarde en wordt zalig.

HOOFDSTUK 10.

1. EN nu, ziet het geschiedde dat al het volk in het land de-
ze woorden [a] hoorde en er van getuigde. En na deze woor-
den was er stilte in het land gedurende den tijd van vele uren.
2. Want zoo groot was de verwondering van het volk dat
zij ophielden te weenen en te kermen over het verlies hunner
bloedverwanten die omgekomen waren; daarom was er stilte in
het gansche land gedurende vele uren.
3. En het geschiedde dat er wederom eene stem tot het
volk kwam en al het volk hoorde en getuigde er van zeggende:
4. O, gij volk van deze [b] groote steden welke gevallen
zijt, die afstammelingen van Jakob zijt; ja, die van het huis
Israëls zijt! hoe menigmaal heb ik u als eene hen hare kiekens
onder hare vleugelen bijeen willen vergaderen en gekoesterd
hebben,
5. En wederom, hoe dikwijls heb ik u als eene hen hare
kiekens onder de vleugelen bijeen willen vergaderen; Ja, o gij
volk van het huis Israëls, welke gevallen zijn. Ja, o gij volk
van het huis Israëls, gij die te Jeruzalem woondet, als gij die
gevallen zijt. Ja, hoe dikwijls heb ik u bijeen willen vergade-
ren als eene hen hare kiekens; en gij hebt niet gewild.
6. O gij huis Israëls, dat ik [c] gespaard heb, hoe dikmaals
heb ik u bijeen willen vergaderen als eene hen hare kiekens
onder hare vleugelen! Zoo gij wilt, bekeert u en keert u tot
mij met uw gansche hart.
7. Maar indien niet, O Huis Israëls, uwe woonplaatsen
zullen verwoest worden tot dat de [d] tijd van de vervulling van
het verbond met uwe vaderen gekomen is.
8. En nu, het geschiedde nadat het volk deze woorden
gehoord had, dat zij wederom begonnen te weenen en te jam-
meren over het verlies hunner geslachten en vrienden.
9. En het geschiedde dat aldus de [e] drie dagen voorbijgin-

2a, ziet *u*. *2b*, 3 Nep. 11 : 37, 38.

a, 1 Nep. 19 : 11. *b*. 3 Nep. 8 : 8—16, 24, 25. 9 : 3—12. *c*, verzen 12, 13. 3 Nep. 9 : 13. *d*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *e*, ziet *i*. 1 Nep. 19.

gen. En het was in den [f] morgen en de duisternis verwijderde van het land, en de aarde hield op te beven en de [g] rotsen scheurden niet meer en het droeve gekerm hield op en alle vreeselijke geluiden gingen voorbij.

10. En de aarde kleefde weder te zamen, zoodat zij stond, en het treuren en het geween en het gekerm van het volk dat in het leven gespaard was, hield op en hun getreur keerde in blijdschap en hun gekerm in lof en dankbetuiging tot den Heere Jezus Christus, hunnen Verlosser.

11. En tot dusverre waren de [h] de Schriften vervuld, welke door de profeten gesproken waren.

12. En het was het [i] meer rechtvaardige gedeelte van het volk, hetwelk gered was; en het waren diegenen die de profeten ontvangen en niet gesteenigd hadden; en het waren diegenen die het bloed der heiligen niet vergoten hadden, welke gespaard waren.

13. En zij waren gespaard en [j] niet verzonken of begraven in den grond; en zij waren [k] niet verdronken in de diepten der zee; en zij waren [l] niet door het vuur verbrand, noch waren zij bedolven en vermorzeld; en zij waren niet door de [m] wervelwinden weggeslingerd noch waren zij door de [n] damp en rook en duisternis overweldigd.

14. En nu, zoo wie leest, laat hem verstaan; hij, die de Schriften heeft, laat hem [o] onderzoeken, en zien en aanschouwen of alle deze dooden en verwoesting door [p] vuur en [q] rook, door [r] noodweder, door [s] wervelwinden en door het [t] openen der aarde om hen te ontvangen; en dit alles is nog niet tot de vervulling van alle de profetieën van velen der heiligen profeten.

15. Ziet, ik zeg u, ja velen hebben van deze dingen met de komst van Christus getuigd en waren verslagen omreden zij van deze dingen getuigden.

16. Ja, de profeet [u] Zenos getuigde van deze dingen en eveneens [v] Zenock sprak aangaande deze dingen omreden zij voornamelijk aangaande ons getuigden, die het overblijfsel van hun zaad zijn.

17. Ziet, onze vader Jakob getuigde eveneens [w] aangaande een overblijfsel van het zaad van Jozef. En ziet, zijn wij niet

---

f, Een verschil bestaande in 7½ uur lengte tusschen Jeruzalem en het land Bountiful, ten zuiden van den Isthmus, de drie dagen duisternis in de laatste plaats moesten begonnen en geëindigd zijn 7 uren en 30 minuten in den ochtend; het begin der duisternis zijnde de tijd in Bountiful toen Jezus stierf. 3 Nep. 8 : 19—23. *g*, ziet *t*. Hela 14. *h*, 1 Nep. 12 : 4, 5. 19 : 10—12. Hela 14 : 20—28. *i*, vers 13. 3 Nep. 9 : 13. *j*, 3 Nep. 8 : 9. 9 : 4—8. *k*, 3 Nep. 8 : 9. 9 : 4, 7. *l*, 3 Nep. 8 : 8, 24. 9 : 3, 9, 10, *m*, vers 14. 3 Nep. 8 : 16. *n*, ziet 2*i*. 3 Nep. 8. *o*, ziet *h*. *p*, ziet *l*. *q*, ziet 2*i*. 3 Nep. 8, *r*, ziet *v*. Hela 14. *s*, ziet *m*. *t*, ziet *h*. 3 Nep. 9. *u*, ziet *h*. 1 Nep. 19. *v*, ziet *g*. 1 Nep. 19. *w*, Alma 46 : 24—26. 3 Nep. 20 : 22.

een overblijfsel van het zaad van Jozef? En deze dingen welke
van ons getuigen, zijn zij niet geschreven op de koperen [x] platen
welke onze vader Lehi uit Jeruzalem gebracht heeft.
18. En het geschiedde op het einde van het vier-en-dertigste
jaar, ziet, ik wil u bewijzen dat het volk van Nephi hetwelk
gespaard is en ook diegenen die Lamanieten genoemd waren,
welke gespaard zijn, dat zij vele voorrechten aan hen bewezen
hadden en groote zegeningen op hunne hoofden hadden uitgestort,
zoodat Christus zich zelven spoedig na zijnen hemelvaart
aan hen openbaarde.
19. [y] Toonende zijn lichaam aan hen en hen dienende.
En een verslag van zijne bediening zal later [z] gegeven worden.
Daarom maak ik voor ditmaal een einde.

HOOFDSTUK 11.

Jezus Christus vertoont zich aan het volk van Nephi toen de scharen te zamen vergaderd waren in het land „Bountiful" en diende hen; en op deze wijze vertoonde hij zich aan hen.

1. EN nu, het geschiedde dat er eene groote schare van
het volk van Nephi te zamen vergaderd was, rondom den
[a] tempel in het [b] land Bountiful, en zij waren verwonderd en
overdachten met elkander en toonden elkaar de [c] groote en
wonderlijke verandering welke plaats gevonden had.
2. En zij spraken alzoo omtrent dezen Jezus Christus van
wien het [d] teeken van zijnen dood gegeven was.
3. En het geschiedde dat terwijl zij aldus met elkander
spraken dat zij eene stem hoorden, alsof die uit den hemel
kwam; en zij sloegen hunne oogen rondom zich, want zij verstonden
de stem niet welke zij hoorden; en het was geene
harde stem, noch was het eene luide stem; niettemin en niettegenstaande
het eene [e] zachte stem was drong zij door bij
degenen die haar hoorden tot het binnenste; zoodat er geen
deel van hun lichaam was hetwelk niet beefde; ja, zij drong
hun door tot de ziel en veroorzaakte hun brandende harten.
4. En het geschiedde dat zij wederom de stem hoorden, en
zij begrepen haar niet.
5. En ten derden male hoorden zij wederom de stem en
zij openden hunne ooren om haar te hooren, en hunne oogen

---

x, ziet *a*. 1 Nep. 3. *y*, ziet *b*. 1 Nep. 12. *z*, 3 Nep. 11—30.

a, ziet *h*. 2 Nep. 5. *b*, ziet 2*k*. Alma 22. c, 3 Nep. 8 : 11—14.
d, Hela 14 : 20—27. 3 Nep. 8 : 5—25. 9 : 10. e, Hela 5 : 30, 31,
46, 47.

waren gericht op de plaats van waar het geluid kwam, en zij
zagen standvastig tot den hemel op, vanwaar het geluid kwam.
6. En ziet, ten derden male begrepen zij de stem welke
zij hoorden; en zij zeide tot hen:
7. Ziet mijn geliefden Zoon in den welke Ik een welbe-
hagen heb, in den welke Ik mijn naam verheerlijkt heb,
[f] hoort hem!
8. En het geschiedde als zij begrepen, dat zij hunne oogen
wederom ten hemel richtten; en ziet, zij zagen een [g] mensch
nederdalen uit den hemel en hij was in witte kleederen gekleed
en hij kwam neder en stond te midden van hen en de oogen
der geheele schare waren op hem gericht; en zij durfden hunne
monden niet tot elkaar te openen, en wisten niet wat het
beduidde; want zij dachten dat het een engel was, welke aan
hen verschenen was.
9. En het geschiedde dat hij zijne hand uitstrekte en tot
het volk sprak, zeggende:
10. Ziet, Ik ben Jezus Christus, van wien de profeten
getuigd hebben dat Hij in de wereld zoude komen.
11. En ziet, [h] Ik ben het licht en het leven der wereld;
en ik heb uit dien [i] bitteren beker gedronken welken de Vader
mij gegeven heeft; en Ik heb den Vader [j] verheerlijkt door de
[k] zonden der wereld op mij te nemen waardoor ik den wil des
Vaders geleden heb in alle dingen van af het begin.
12. En het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken
had dat de gansche schare ter aarde viel, want zij herinnerde
zich dat het onder hen [l] geprofeteerd was geworden, dat Chris-
tus zich zelven na zijnen hemelvaart aan hen zoude vertoonen.
13. En het geschiedde dat de Heere tot hen sprak, zeggende:
14. Staat op en komt tot mij, opdat gij uwe handen in
mijne zijde moogt [m] drukken en dat gij alzoo de teekenen der
nagelen in mijne handen en voeten kunt voelen, opdat gij moogt
weten dat ik de God Israëls ben en de [n] God der geheele aarde
en voor de [o] zonden der wereld omgebracht ben geworden.
15. En het geschiedde dat de scharen voortgingen en hunne
handen in zijne zijde [p] staken en de teekenen der nagelen in
zijne handen en in zijne voeten voelden; en dit deden zij een
voor een totdat zij allen waren voortgegaan en met hunne
eigene oogen zagen en met hunne handen voelden en met
zekerheid wisten en getuigden dat hij het was van wien het
geschreven was door de [q] profeten die komen zoude.
16. En toen zij allen waren voortgegaan en zich zelven
overtuigd hadden riepen zij als met ééne stem uit, zeggende:
17. Hozanna! gezegend zij de naam des [r] Allerhoogsten

---

f, vers 11. 3 Nep. 9 : 15. *g*, ziet *b*. 1 Nep. 12. *h*, ziet *m*, Mos. 16. *i*, Joh. 18 : 11. *j* vers 7. 3 Nep. 9 : 15. *k*, vers 14. 3 Nep. 9 : 21. *l*, ziet *b*. 1 Nep. 12. *m*, vers 15. *n*, ziet 2*b*. Mos. 7. *o*, ziet *k*. *p*, vers 14. *q*, vers 10. *r*, ziet 2*b*. Mos. 7.

Gods! en zij vielen neder aan de voeten van Jezus en aanbaden hem.

18. En het geschiedde dat hij tot Nephi sprak (want [s] Nephi was onder de scharen) en hem gebood dat hij voort zoude komen.

19. En Nephi stond op en ging voort en boog zich voor den Heer en [t] kuste zijne voeten.

20. En de Heere gebood hem dat hij zoude opstaan. En hij stond voor hem.

21. En de Heere zeide tot hem: Ik geef aan u [u] kracht om dit volk te [v] doopen wanneer ik [w] wederom ten hemel gevaren zal zijn.

22. En de Heere riep wederom anderen, en zeide hun hetzelfde; en gaf hun [x] kracht om te doopen. En hij zeide tot hen: Op deze wijze zult gij doopen, en er zullen [ij] geene twisten onder u zijn.

23. Voorwaar, ik zeg u, dat ieder die bekeert van zijne zonden door uwe woorden en verlangt gedoopt te worden in mijnen naam, zult gij op deze wijze doopen: Ziet, gij zult afdalen en in het water [z] staan en in mijnen naam zult gij hen doopen.

24. En nu ziet, deze zijn de woorden welke gij zult zeggen, hen bij naam noemen, zeggende:

25. Hebbende [2a] autoriteit ontvangen van Jezus Christus, ik [2b] doop u in den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

26. En dan zult gij hen in het water dompelen en wederom uit het water voortkomen.

27. En op deze wijze zult gij in mijnen naam doopen; want ziet, voorwaar ik zeg u [2c] dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest één zijn; [2d] en ik ben in den Vader en de Vader in mij; en de Vader en ik zijn [2e] één.

28. En [2f] aldus, zooals ik u geboden heb, zult gij doopen. En er zullen [2g] geene twisten onder u zijn, zooals er tot hiertoe geweest zijn; noch zullen er eenige twisten onder u zijn aangaande mijne leerstellingen, zooals tot hiertoe geweest zijn.

29. Want voorwaar, voorwaar zeg ik u: Hij, die den geest van [2h] twist heeft is de mijne niet; maar is van den duivel, die de vader der twist is, en hij hitst de harten der menschen op om met elkaar in toorn te twisten.

30. Ziet, dit is mijne leer niet om de harten der menschen

---

s, 3 Nep. 1 : 2, 3, 10. 7 : 15; 20, 23–26. *t*, 3 Nep. 17 : 10. *u*, ziet *g*. Mos. 18. *v*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *w*, 3 Nep. 18 : 39. *x*, ziet *g*, Mos. 18. *y*, verzen 28—30. 3 Nep. 18 : 34. *z*, Mos. 18 : 12. 3 Nep. 19 : 10—13. 2*a*, ziet *g*. Mos. 18. 2*b*, ziet *u*. 2 Nep. 9. 2*c*, ziet *k*. 2 Nep. 31. 2*d*, ziet *p*, 3 Nep. 9. 2*e*, ziet *k*. 2 Nep. 31. 2*f*, verzen 25, 26. 2*g*, verzen 22, 29, 30. 2*h*, verzen 22, 28, 30.

tot toorn tegen elkaar te verwekken; maar dit is mijne leer,
dat [2i] zulke dingen zouden ophouden.
31. Ziet, voorwaar, voorwaar, ik zeg u; Ik wil u mijne
leer verkondigen.
32. En dit is mijne leer; en het is de leer welke de
Vader aan mij gegeven heeft; [2j] en ik geef getuigenis van den
Vader, en de Vader geeft getuigenis van mij; en de Heilige
Geest getuigt van den Vader en mij; en ik getuig dat de Vader
alle menschen overal gebiedt om te bekeeren en in mij te gelooven.
33. En al wie in mij gelooft en [2k] gedoopt is, die zal
zalig worden; en zij zijn degenen die het Koninkrijk Gods
zullen beërven.
34. En al wie niet in mij gelooft en niet gedoopt is; zal
verdoemd worden.
35. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u dat dit mijne leer is;
[2l] en Ik getuig het van den Vader; en [2m] wie ook in mij gelooft,
gelooft alzoo in den Vader, en aan hem zal de Vader van mij
[2n] getuigen, want hij zal hem bezoeken [2o] met vuur en den
Heiligen Geest.
36. En aldus zal de Vader van mij [2p] getuigen, en de
Heilige Geest zal aan hem getuigen van den Vader en mij, [2q] want
de Vader en ik en de Heilige Geest zijn één.
37. En wederom zeg ik u: Gij moet bekeeren en worden
als een klein kind en in mijnen naam [2r] gedoopt worden, of gij
kunt deze dingen niet ontvangen.
38. En wederom zeg ik u: Gij moet bekeeren en in mijnen
naam gedoopt worden en worden als een [2s] klein kind, of gij
kunt op geene wijze het Koninkrijk Gods beërven.
39. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: dit is mijne leer, en
wie ook hierop bouwt, bouwt op mijne rots en [2t] de poorten
der hel zullen hem niet overweldigen.
40. En wie ook minder of meer dan dit zal verkondigen
en het als mijne leer zal daarstellen, dezelve komt van den
duivel en is niet op mijne rots gebouwd, maar hij bouwt op
een fondament van [2u] zand en de poorten der hel staan open
om dezelve te ontvangen, wanneer de vloeden en de winden
komen en hetzelve bestormen.
41. Daarom, gaat voort tot dit volk, en verkondigt de
woorden welke ik tot de einden der aarde gesproken heb.

———

2*i*, verzen 22, 28, 29. 2*j*, verzen 35, 36. 3 Nep. 28 : 11. Ether 5 : 4. 2*k*, ziet *u*. 2 Nep. 9. 2*l*, verzen 32, 36. 2*m*, Ether 4 : 12. 2*n*, verzen 22. 36. 2*o*, ziet *y*. 3 Nep. 9. 2*p*, ziet 2*j*. 2*q*, ziet *k*. 2 Nep. 31. 2*r*, ziet *v*. 2 Nep. 9. 2*s*, ziet 2*b*. 3 Nep. 9. 2*t*, Matth. 16 : 18. 3 Nep. 18 : 12, 13. 2*u*. Matth. 7 : 24—27. 3 Nep. 14 : 24—27. 18 : 12. 13.

HOOFDSTUK 12. *(Ziet Mattheus 5.)*

1. EN het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken had tot [a] Nephi en tot degenen die geroepen waren geworden, (nu, het getal van hen die geroepen waren en [b] kracht en autoriteit ontvangen hadden om te doopen, was twaalf) en ziet, hij strekte zijne hand uit over de schare en riep tot hen, zeggende: Gezegend zijt gij indien gij naar de woorden van deze twaalf, die ik onder u verkozen heb om u te dienen en om uwe dienstknechten te zijn wilt luisteren; en ik heb hun kracht [d] gegeven dat zij u met water kunnen doopen; en nadat gij gedoopt zijt met water, zal ik u doopen [e] met vuur en met den Heiligen Geest; daarom, gezegend zijt gij, zoo gij in mij zult gelooven en gedoopt wordt nadat gij mij gezien hebt en weet dat ik ben.

2. En wederom meer gezegend zijn degenen, die in uwe woorden zullen gelooven omdat gij getuigen zult dat gij mij gezien hebt en dat gij weet dat ik ben. Ja, gezegend zijn degenen, die in uwe woorden zullen gelooven en nederkomen in de diepste nederigheid en [f] gedoopt worden; want zij zullen bezocht worden [g] met vuur en met den Heiligen Geest en zullen eene vergeving van zonden ontvangen.

3. Gezegend zijn de [h] armen van geest, die tot mij komen, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

4. En wederom gezegend zijn alle degenen die treuren, want zij zullen vertroost worden.

5. En gezegend zijn de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk beërven.

6. En gezegend zijn allen, die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen met den Heiligen Geest [i] vervuld worden.

7. En gezegend zijn de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verwerven.

8. En gezegend zijn de reinen van harte, want zij zullen God zien.

9. En gezegend zijn alle de vreedzamen, want zij zullen kinderen Gods genaamd worden.

10. En gezegend zijn alle degenen die om mijnentwil [j] vervolgd worden, want hunner is het Koninkrijk der hemelen.

11. En gezegend zijt gij wanneer alle menschen tegen u opstaan en u vervolgen en liegende alle kwaad van u spreken om mijnentwil.

---

a, ziet *s*, 3 Nep. 11. *b*, ziet *g*. Mos. 18. *c*, 3 Nep. 13 : 25. 15 : 11. 18 : 1—17, 26—39. 19 : 4—36. 20 : 1—6. 22 : 10. 26 : 17. 27 : 28. 4 Nep. 1 : 1, 5, 13, 14. 30—33, 37. 44, 46. Mor. 1 : 13. 3 : 19. 8 : 10, 11. 9 : 22, 25. Ether 12 : 17. Moro. 2, 3. *d*, ziet *g*. Mos. 18. *e*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *f*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *g*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *h*, Matth. 5 : 3. *i*, Matth. 5 : 6. *j*, Matth. 5 : 13.

12. Want [k] groot zal uwe vreugde en blijdschap zijn; want
groot is uw loon in de hemelen, want eveneens vervolgden zij
de profeten die voor u geweest zijn.
13. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, gij zijt het zout der
aarde; maar indien het zout smakeloos wordt, waaarmede [l] zal
de aarde dan gezouten worden? Het zout zal voortaan nergens
goed voor zijn, dan om uitgeworpen te worden en onder men-
schen voeten vertreden te worden.
14. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Ik stel u als een licht
voor dit volk. Eene stad op een heuvel kan niet verborgen zijn.
15. Ziet, als men eene kaars aansteekt, zet men die onder
de korenmaat? Neen, maar op eenen kandelaar, en zij zal
licht geven aan degenen die in huis zijn.
16. Daarom, laat uw licht zoo schijnen voor dit volk opdat
zij uwe goede werken mogen zien; en uwen Vader die in de he-
melen is verheerlijken.
17. Denk niet dat ik gekomen ben om de wet of de pro-
feten te ontbinden. Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar
om te vervullen.
18. Want, voorwaar ik zeg u, niet een jota of tittel is
[m] van de wet voorbijgegaan; maar in mij is het alles vervuld
geworden.
19. En ziet, ik heb u de wet en de geboden van mijnen
Vader gegeven, opdat gij in mij zult gelooven, en opdat gij van
uwe zonden zoudt bekeeren en tot mij zoudt komen met een
[n] gebroken hart en eenen verslagen geest. Ziet, gij hebt de ge-
boden voor u en de [o] wet is vervuld.
20. Daarom, komt tot mij en zijt zalig; want voorwaar ik
zeg u, dat tenzij gij mijne [p] geboden zult houden, welke ik u
ditmaal gegeven heb, zult gij geenszins het Koninkrijk der he-
melen kunnen ingaan.
21. Gij hebt gehoord dat van de ouden gezegd is, en het
staat eveneens voor u geschreven, dat gij niet zult dooden; en
wie ook zal dooden zal gevaar loopen van het [q] oordeel Gods.
22. Maar ik zeg u, dat wie ook toornig is tegen zijnen
broeder, zal in gevaar [r] zijn van Zijn oordeel. En wie ook tot
zijnen broeder zal zeggen: »Raka," zal in gevaar zijn van den
raad; en wie ook zal zeggen: »Gij dwaas," zal in gevaar zijn
van het helsche vuur.
23. Daarom, zoo gij tot mij zult komen, of zult [s] verlangen
tot mij te komen, en u herinnert dat uw broeder iets tegen u
heeft,
24. Gaat tot uwen broeder en wordt eerst verzoend met
hem en komt dan tot mij met gansch uw hart, en ik zal u
ontvangen.

---

k, Matth. 5 : 12. *l*, Matth. 5 : 13. *m*, Matth. 5 : 18. *n*, 3 Nep. 9 : 20. *o*, verzen 18, 46. 3 Nep. 9 : 17. 15 : 4—10. *p*, vers 19. 3 Nep. 15 : 10. *q*, Matth. 5 : 21. *r*, Matth. 5 : 22. *s*, Matth. 5 : 23, 24.

25. Weest haastiglijk welgezind met uwen tegenpartijder, terwijl gij op den weg met hem zijt, opdat hij u niet te eeniger tijd neme en gij in de gevangenis geworpen zult worden.
26. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Gij zult daar geenszins uitkomen voor dat gij de laatste [t] penning betaald zult hebben. En kunt gij ééne penning betalen terwijl gij in de gevangenis zijt? Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Neen.
27. Ziet, door den ouden is geschreven, dat gij geen overspel zult bedrijven.
28. Doch ik zeg u, dat al wie eene vrouw aan ziet om haar te begeeren, alrede overspel in zijn hart heeft bedreven.
29. Ziet, ik geef u een gebod, dat gij [u] niet zult toestaan zulks in uw harte te doen komen.
30. Want het is beter dat gij u zelven deze dingen ontbeert, in welke gij uw kruis opneemt, dan dat gij in de hel geworpen zoudt worden.
31. Het is geschreven, dat wie ook zijne vrouw van zich doet, die geve haar een scheidbrief.
32. Voorwaar, voorwaar ik zeg u, dat wie ook zijne vrouw [v] zal wegdoen, tenzij omreden van hoererij, maakt dat zij overspel doet; en wie ook de verlatenen zal trouwen, die doet overspel.
33. En wederom staat er geschreven: Gij zult den eed niet breken, maar gij zult den Heere uwe eeden houden.
34. Doch, Voorwaar, voorwaar ik zeg u: Zweert ganschelijk niet, noch bij den hemel, want het is Gods troon.
35. Noch bij de aarde, want het is zijn voetbank.
36. Noch zult gij bij het hoofd zweeren, omdat gij niet een haar wit of zwart kunt maken.
37. Maar laat uw woord zijn: Ja, ja, neen, neen; wat boven deze is, is uit den booze.
38. En ziet, het is geschreven: Oog voor oog en tand voor tand.
39. Maar ik zeg u, dat gij den booze niet wederstaat, maar al wie u op de rechterwang slaat, keert hem ook de andere toe.
40. En zoo iemand met u wil rechten en uwen rok wil nemen laat hem ook den mantel.
41. En zoo wie u zal dwingen een mijl te gaan, gaat met hem twee mijlen.
42. Geeft dengene die iets van u bidt, en keert u niet af van dengene die van u leenen wil.
43. En ziet, er staat alzoo geschreven: Gij zult uwe naasten liefhebben en uwen vijand zult gij haten.
44. Maar ik zeg u: Hebt uwe vijanden lief; zegent hen die u vervloeken, doet wel dengenen die u haten, en bidt voor degenen die u geweld aandoen en u vervolgen.

---

t, ziet *c*. Alma 11. *u*, Leer. & Ver. 42 : 23. 43 : 16, 17. ziet *i*. 2 Nep. 28. *v*, Matth. 5 : 32. Marc. 10 : 11, 12. Luk. 16 : 18.

45. Opdat gij kinderen moogt zijn van uwen vader, die
in de hemelen is; want Hij doet zijne zon opgaan over boozen
en goeden en doet het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.
46. Daarom, die dingen welke van ouds zijn, welke in
mij onder de wet waren, zijn [w] alle vervuld.
47. Oude dingen [x] zijn weggedaan en alle dingen zijn
nieuw geworden.
48. Daarom wensch ik dat gij volmaakt zoudt zijn gelijk
[y] als ik, of uw Vader die in de hemelen is volmaakt zij.

———

HOOFDSTUK 13. *(Ziet Matth. 6.)*

1. VOORWAAR, voorwaar, ik zeg u, dat gij den armen
aalmoezen geeft, maar zorgt, dat gij uwe aalmoezen niet geeft
voor de menschen, om van hen gezien te worden, anders hebt
gij geen loon bij uwen Vader, die in de hemelen is.
2. Wanneer gij de aalmoes geeft, laat niet voor u trompetten
gelijk de geveinsden in de [a] synagogen en op de straten
doen, om van de menschen geëerd te zullen worden. Voorwaar, ik
zeg u: Zij hebben hun loon weg.
3. Maar als gij eene aalmoes geeft, laat uwe linkerhand
niet weten, wat uwe rechterhand doet:
4. Opdat uwe aalmoezen in het verborgen zij; en uw
vader die in het verborgen ziet, die zal het u in het openbaar
vergelden.
5. En wanneer gij bidt, zoo zult gij niet doen gelijk de
geveinsden; want zij beminnen te bidden, staande in de synagogen
en op de hoeken der straten, om van de menschen gezien
te mogen worden. Voorwaar, ik zegu: dat zij hun loon weg hebben.
6. Doch gij, wanneer gij bidt, gaat in uwen binnenkamer
en uwe deur gesloten hebbende; bidt tot uwen Vader, die in
het verborgen is, en uw Vader, die in het verborgen ziet, zal
u in 't openbaar vergelden.
7. Doch, wanneer gij bidt, gebruikt geene ijdele herhaling
van woorden, gelijk de Heidenen, want zij denken door de
veelheid hunner woorden gehoord te worden.
8. Wordt hun dan niet gelijk, want uw Vader weet welke
dingen gij noodig hebt eer gij Hem bidt.
9. Op deze wijze zult gij daarom bidden: Onze Vader,
die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd.
10. Uw wil geschiede op aarde, als in de hemelen.

w, ziet *o*. *x*. 3 Nep. 15 : 2, 3. *y*, Matth. 5 : 48. 3 Nep. 19
25–29. 27 : 27.

——

a, ziet *u*. Alma 16.

11. En vergeef ons onze schulden, gelijk wij onze schuldenaren vergeven.
12. En leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den booze.
13. Want U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid voor eeuwig. Amen.
14. Want, zoo gij den menschen hunne overtredingen vergeeft, uw hemelsche Vader zal alzoo u vergeven.
15. Doch, zoo gij den menschen hunne overtredingen niet vergeeft, zoo zal uw Vader ook uwe overtredingen niet vergeven.
16. Wanneer gij [b] vast, vast niet gelijk de geveinsden met een droevig gelaat, want zij mismaken hunne aangezichten, opdat de menschen zouden zien dat zij vasten. Voorwaar, ik zeg u: Zij hebben hun loon.
17. Doch gij, wanneer gij vast, zalft uw hoofd en wascht uw aangezicht.
18. Opdat het van de menschen niet gezien worde dat gij vast, maar aan uwen Vader die in het verborgen is; en uw Vader die in het verborgen ziet zal u in het openbaar vergelden.
19. Vergadert u geene schatten op aarde, waar de mot en de roest verderft, en dieven doorbreken en stelen.
20. Maar vergadert u zelven schatten in den hemel, waar noch mot, noch roest kan komen en verderven; en waar dieven noch doorbreken, noch stelen.
21. Want waar uw schat is, daar zal uw hart alzoo wezen.
22. Het licht van het lichaam is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zoo zal uw geheele lichaam verlicht zijn.
23. Doch zoo uw oog boos is, zal uw geheele lichaam duisternis zijn. Indien dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is die duisternis!
24. Niemand kan twee heeren dienen; want hij zal den eene haten en den andere beminnen, of anders zal hij den eene aanhangen en den andere verachten. Gij kunt God niet dienen en den Mammon.
25. En nu, het geschiedde dat Jezus deze woorden gesproken had, dat hij op de twaalf zag, die hij uitgekozen had en tot hen zeide: Gedenk de woorden welke ik gesproken heb. Want ziet, [c] gij zijt degenen, die ik uitverkoren heb om dit volk te dienen. Daarom zeg ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat gij zult eten en wat gij zult drinken, noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleeden zult. Is het leven niet meerder dan het vleesch; en het lichaam niet meerder dan de kleederen?
26. Aanschouwt de vogelen des hemels; zij zaaien, noch

---

b, ziet *I*. Mos. 27 *c*, Matth. 6 : 25.

maaien, noch vergaderen zij in schuren. Nogthans uw hemelsche Vader voedt ze. Zijt gij niet meerder dan zij?
27. Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, eene el aan
zijne lengte toedoen?
28. En wat zijt gij bezorgd voor uwe kleeding? Ziet de
leliën des velds, hoe zij groeien; zij arbeiden niet, noch spinnen zij.
29. En nochtans zeg ik u, dat Salomon in al zijne heer-
lijkheid niet gekleed was als eene van deze.
30. Indien nu God het gras des velds, dat heden is en
morgen in de oven geworpen wordt, alzoo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleeden, gij kleingeloovigen?
31. Daarom, zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij
eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij gekleed worden?
32. Want uw Hemelsche Vader weet dat gij al deze din-
gen noodig hebt.
33. Doch zoekt eerst het Koninkrijk Gods en zijne gerech-
tigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.
33. Zijt dan niet bezorgd tegen morgen; want de morgen
zal voor zich zelven zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad.

HOOFDSTUK 14. *(Ziet Matth. 7.)*

1. EN het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken
had, dat hij zich wederom tot de schare keerde en zijne mond weder opende, en zeide: Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Oordeelt niet opdat gij niet geoordeeld wordt.
2. Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij ook geoor-
deeld worden; en met welke maat gij meet zult gij wederom gemeten worden.
3. En, wat ziet gij den splinter, die in het oog uws broe-
ders is, terwijl gij den balk, die in uw eigen oog is niet bemerkt?
4. Of, hoe kunt gij tot uwen broeder zeggen: Laat toe,
dat ik den splinter uit uw oog haal, en ziet er is een balk in uw eigen oog.
5. Gij geveinsden! Werpt eerst den balk uit uw oog, en daarna
zult gij trachten den splinter uit het oog uws broeders te halen.
6. Geeft het heilige der honden niet, noch werpt uwe
parelen voor de zwijnen, opdat zij niet te eeniger tijd dezelve met hunne voeten vertreden en zich omkeerende u verscheuren.
7. [a] Bidt en gij zult ontvangen; zoekt en gij zult vinden;
en hem, die klopt, zal opengedaan worden.
8. Want een iegelijk die bidt, die ontvangt, die zoekt,
die vindt en hem die klopt zal opengedaan worden.

---

a, 3 Nep. 27 : 29.

9. Of wie is er onder u, die zijnen zoon eenen steen zal geven, wanneer deze om brood vraagt?
10. Of wie zal hem een slang geven, zoo hij om eene visch vraagt?
11. Zoo gij dan, boos zijnde, goede gaven weet te geven aan uwe kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader die in de hemelen is goede dingen geven aan degenen die hem vragen.
12. Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de menschen zouden doen, doet gij hun alzoo; want dat is de wet en de profeten.
13. Gaat in door de [b]enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg die ten verderve leidt, en velen zijn er, die door denzelven ingaan.
14. Want de poort is eng, en de weg is smal, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er die denzelve vinden.
15. Wacht u voor de valsche profeten, die in schaapskleederen tot u komen, maar van binnen grijpende wolven zijn.
16. Aan hunne vruchten zult gij hen kennen. Leest men wel druiven van doornen of vijgen van distelen?
17. Alzoo brengt een goede boom goede vruchten voort, en een kwade boom kwade vruchten.
18. Een goede boom kan geene kwade vruchten, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen.
19. En iedere boom, die geene goede vruchten voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen.
20. Zoo zult gij dan dezelve aan hunne vruchten kennen.
21. Niet een iegelijk, die tot mij zegt: Heere, Heere, zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil mijns vaders, die in de hemelen is.
22. Velen zullen te dien dage zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in uwen naam geprofeteerd en in uwen naam duivelen uitgeworpen, en in uwen naam vele wonderen gedaan?
23. En dan zal ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend, gaat weg van mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!
24. Een iegelijk dan, die deze mijne woorden hoort en dezelve doet, dien zal ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft.
25. En de [c]regen is nedergekomen en de waterstroomen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen het huis opgekomen, en het is niet gevallen, want het was op eene steenrots gebouwd.
26. En een iegelijk, die deze, mijne woorden hoort en niet doet, zal ik vergelijken bij een dwaas man, die zijn huis op zandgrond gebouwd heeft.
27. En de regen kwam, en de waterstroomen en de winden en sloegen tegen dat huis, en het viel, en groot was de val.

---

b, ziet 2*a*. 2 Nep. 9. 3 Nep. 27 : 33. *c*, ziet *e*. Alma 26.

HOOFDSTUK 15.

1. EN het geschiedde toen Jezus deze woorden geëindigd had, dat hij zijne oogen over de schare liet gaan en tot hen zeide: Ziet, gij hebt gehoord de dingen welke ik [a] geleerd heb voor dat ik opvaar tot mijnen Vader; daarom zal ik ten laatsten dage een iegelijk [b] opwekken, die zich deze, mijne woorden, herinnert.

2. En het geschiedde toen Jezus deze woorden gezegd had, dat hij zag dat er sommigen onder hen verwonderd waren over hetgene hij gezegd had aangaande de [c] wet van Mozes; want zij verstonden het [d] woord niet, dat de dingen waren voorbijgegaan en dat alle dingen nieuw waren geworden.

3. En hij zeide tot hen; Verwondert er u niet over dat ik tot u zeg dat oude dingen voorbijgegaan en dat alle dingen nieuw geworden zijn.

4. Ziet, ik zeg u, dat de [e] wet aan Mozes gegeven, vervuld is.

5. Ziet, [f] ik ben het die de wet gaf, en ik ben het, die het verbond met mijn volk Israëls maakten; daarom is de [g] wet in mij vervuld, want ik ben gekomen om de wet te vervullen; daarom heeft zij een einde.

6. Ziet, ik vernietig de profeten [h] niet, want zoovelen als er in mij niet vervuld zijn, zullen vervuld worden.

7. En omdat ik tot u zeg, dat [i] oude dingen voorbijgegaan zijn, vernietig ik niet datgene hetwelk gesproken is aangaande toekomende dingen.

8. Want ziet, het [j] verbond dat ik met mijn volk gesloten heb is niet geheel vervuld, maar de [k] wet welke aan Mozes gegeven was, heeft in mij een einde.

9. Ziet, ik ben de wet en het [l] licht; ziet op mij en volhardt tot het einde en gij zult leven; want aan hem, die [m] volhardt tot het einde, zal ik het eeuwig leven geven.

10. Ziet, ik heb u de geboden gegeven; onderhoudt daarom mijne geboden. En dit is de wet en de profeten, want zij getuigen waarlijk van mij.

11. En nu, het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken had, dat hij tot de twaalf. [n] die hij verkoren had zeide:

12. Gij zijt mijne discipelen en gij zijt een licht voor dit volk, hetwelk een overblijfsel is van het huis Jozef.

13. En ziet, [o] dit is het land uwer inwoning en de Vader heeft het aan u gegeven.

---

a, Matth. 5—7. *b*, ziet *p*. Mos. 23. *c*, ziet *o*. 2 Nep. 25. *d*, 3 Nep. 12 : 46, 47. *e*, 3 Nep. 9 : 17. *f*, 1 Kor. 10 : 4. *g*, 3 Nep. 12 : 46, 47. *h*, verzen 7, 8. 3 Nep. 20 : 11, 12. 23 : 1—3. *i*, 3 Nep. 12 : 46, 47. *j*, 3 Nep. 5 : 24—26. 16 : 5. ziet *a*. Nep. 15. *k*, ziet *o*. 2 Nep. 25. *l*, ziet *m*. Mos. 16. *m*, ziet 2 Nep. 31. *n*, 3 Nep. 12 : 1. *o*, Noord- en Zuid-Amerika. ziet *k*. 1 Nep, 18. 3 Nep. 15 : 13.

14. En nimmer heeft de Vader mij geboden dat ik het
aan uwe broederen te Jeruzalem zoude vertellen.
15. Noch te eeniger tijd heeft de Vader mij geboden dat
ik hun zoude vertellen aangaande de [p] andere stammen van
het huis Israëls, welke de Vader uit het land weggeleid had.
16. Dit gebood de Vader mij dat ik hun zoude vertellen.
17. Dat ik [q] andere schapen heb, welke van deze stal niet
zijn, dezelve moet ik eveneens brengen; en zij zullen mijne
stem hooren en er zal ééne kudde en één herder zijn.
18. En nu, omreden hunne hardnekkigheid en hun ongeloof
verstonden zij mijne woorden niet; daarom was mij door den
Vader geboden niet meer tot hen te zeggen aangaande deze zaak.
19. Doch, voorwaar, ik zeg u, dat de Vader mij geboden
heeft, en ik maak het u bekend, dat gij van hen gescheiden
waart omreden hunne goddeloosheid; het is daarom omreden
hunne goddeloosheid dat zij niet van u weten.
20. En, voorwaar ik zeg u wederom, dat de Vader de
[r] andere stammen van hen gescheiden heeft; en het is omreden
hunne goddeloosheid dat zij niet van hen weten.
21. En voorwaar ik zeg u dat [s] gij degenen zijt van wien
ik gezegd heb: Andere schapen heb ik welke niet van deze
kudde zijn; dezelve moet ik eveneens brengen en zij zullen
mijne stem hooren, en er zal éëne kudde en één herder zijn.
22. En zij verstonden mij niet, want zij veronderstelden
dat het de Heidenen geweest waren; want zij verstonden niet
dat de Heidenen door hunne prediking [t] bekeerd zouden worden.
23. En zij verstonden mij niet, toen ik zeide: Zij zullen
mijne stem hooren; en zij verstonden mij niet, dat de Heidenen
nooit te eeniger tijd mijne stem zouden hooren, opdat ik mij
zelven aan hen niet zoude bekend maken, [u] tenzij het was
door den Heiligen Geest.
24. Doch ziet, gij hebt mijne stem gehoord en mij gezien,
en gij zijt mijne [v] schapen en gerekend onder diegenen, die
de Vader mij gegeven heeft.

HOOFDSTUK 16.

1. EN voorwaar, voorwaar ik zeg u, dat ik [a] andere
schapen heb welke niet van dit land zijn, noch van het land
Jeruzalem, noch van eenige deelen van dit land rondom, noch
van het land Jeruzalem waar ik geweest ben om te dienen.
2. Want degenen waarvan ik spreek, zijn zij die mijne

---

p, vers 20. De Tien Stammen. 2 Nep. 21 : 12. 3 Nep. 16 : 1–4. 17 : 4. *q*, verzen 21–24. Joh. 10 : 16. *r*, ziet *p*. *s*, vers 17. *t*, Hand. 10 : 34–43. *u*, Hand. 10 : 44–48. *v*, verzen 17, 21.

a, ziet *p*, 3 Nep. 15.

stem nog [b] niet gehoord hebben; noch heb ik mij te eeniger tijd aan hen bekend gemaakt.

3. Doch ik heb een gebod van den Vader ontvangen, dat ik tot hen zoude gaan en dat zij mijne stem zullen [c] hooren en onder mijne schapen gerekend zullen worden, opdat er ééne kudde en één herder zij; daarom ga ik, om mij zelven aan hen bekend te maken.

4. En ik gebied u deze woorden nadat ik weggegaan ben, te schrijven, opdat, indien het zoo zij, dat mijn volk te Jeruzalem, degenen die mij gezien hebben en met mij in mijne bediening geweest zijn den Vader in mijnen naam niet vragen, dat zij van u eene kennis door den Heiligen Geest mogen ontvangen, en eveneens van de [d] andere stammen, waarvan zij niet weten; opdat deze woorden welke gij zult schrijven bewaard zullen worden en [e] aan de Heidenen bekend gemaakt zullen worden, opdat door de [f] volheid der Heidenen het overblijfsel van hun zaad hetwelk over de oppervlakte der aarde verspreid zal worden omreden hun ongeloof ingebracht mogen worden, of tot eene kennis van mij, hunnen Verlosser mogen gebracht worden.

5. En [g] dan zal ik hen te zamen vergaderen uit de vier deelen der aarde, en dan zal ik het [h] verbond, hetwelk de Vader met het gansche volk van het huis Israëls gesloten heeft, vervullen.

6. En gezegend zijn de Heidenen omreden hun geloof in mij in en [i] door den Heiligen Geest, die aan hen [j] van mij en van den Vader getuigt.

7. Ziet, omreden hun geloof in mij zegt de Vader, en omreden het ongeloof van u, o huis Israëls, zal in het [k] laatste der dagen de waarheid tot de Heidenen komen, opdat de volheid van deze dingen aan hen bekend gemaakt zoude worden.

8. Doch [l] wee, zegt de Vader tot de ongeloovige Heidenen; want niettegenstaande zij op de oppervlakte van dit land gekomen zijn en mijn volk verspreid hebben hetwelk van het huis Israëls was; en mijn volk hetwelk van het huis Israëls is, is van onder hen uitgeworpen en zijn door hen onder de voeten vertreden.

9. En omreden de barmhartigheden des Vaders aan de Heidenen, en alzoo omreden de oordeelen des Vaders over mijn volk hetwelk van het huis Israëls is voorwaar, voorwaar zeg ik u, dat [m] na dit alles, en nadat ik mijn volk, dat van het huis Israëls is, heb laten bezoeken, en heb doen slaan en laten verslaan en van onder hen heb doen uitwerpen en door hen gehaat zijn en eene smaad- en spotrede onder hen geworden zijn.

---

b, 3 Nep. 15 : 17, 21, 23, 24. *c*, ziet *b*. *d*, ziet *p*. 3 Nep. 15. *e*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *f*, 1 Nep. 10 : 14, ziet *c*. 2 Nep. 27. *g*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *h*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *i*, ziet *u*. 3 Nep. 15. *j*, 3 Nep. 11 : 32, 35, 36. *k*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *l*, 2 Nep. 28 : 32. ziet *d*. 2 Nep. 14. *m*, ziet *j*. 2 Nep. 26.

10. En aldus gebood de Vader dat ik tot u zoude zeggen, dat te dien dage, wanneer de Heidenen tegen mijn [n] evangelie zullen zondigen en verheven zullen worden in den hoogmoed huns harten boven [o] alle natiën en boven al het volk der geheele aarde en vervuld zullen zijn met alle soorten van leugens en bedrog en kwaad en alle soorten van geveinsdheid en moord en [p] priesterbedrog en [q] hoererijen en [r] geheime vereenigingen en gruwelen, en indien zij alle deze dingen zullen doen en de [s] volheid van mijn evangelie verwerpen zullen ziet, zegt de Vader, zoo zal ik de volheid van mijn evangelie uit hun midden [t] verwijderen.

11. En dan zal ik mij mijn verbond hetwelk ik met mijn volk gemaakt heb herinneren, o huis Israëls en ik zal mijn evangelie tot [u] hen brengen.

12. En ik zal aan u bewijzen, o huis Israëls, dat de heidenen geene kracht over u zullen hebben, maar ik zal mijn [v] verbond met u gedenken, o huis Israëls en gij zult tot de [w] kennis van de volheid van mijn evangelie komen.

13. Doch, indien de heidenen zich willen bekeeren, en tot mij willen wederkeeren, zegt de Vader, ziet, zullen zij onder mijn volk [x] gerekend worden, o huis Israëls.

14. En ik zal mijn volk, dat van het huis Israëls is niet toestaan om onder hen door te gaan en hen te vertreden, zegt de Vader.

15. Maar, zoo zij zich niet tot mij willen keeren en niet naar mijne stem willen luisteren, ja, zal ik toelaten, ja, aan mijn volk, o huis Israëls, toestaan dat zij onder hen door zullen gaan en hen vertreden; en zij zullen zijn gelijk het [y] zout dat smakeloos geworden is, hetwelk voortaan voor niets meer goed is, dan om uitgeworpen te worden en onder de voeten van mijn volk vertreden te worden, o huis Israëls!

16. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, aldus heeft de Vader mij geboden, dat [z] ik aan dit volk dit land voor hunne inwoning zoude geven.

17. Wanneer de woorden van den profeet Jesaja vervuld zullen worden luidende:

18. Er is eene stem [2a] uwer wachters; zij verheffen de stem zij juichen te zamen, want zij zullen oog aan oog zien, als de Heere Sion wederbrengen zal.

19. Maakt een geschal, juicht te zamen, gij woeste plaatsen van Jeruzalem, want de Heere heeft zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.

---

n, Geopenbaard in het Boek van Mormon. *o*, Mor. 8 : 35—41. *p*, 2 Nep. 26 : 29. *q*, ziet *t*. 2 Nep. 28. *r*, ziet *t*. 2 Nep. 10. *s*, ziet *n*. *t*, Vervuld toen de Heiligen de Staten verlieten en tot Utah kwamen. *u*, Tot de Lamanieten of Indianen. *v*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *w*, Nu vervuld wordende. *x*, 2 Nep. 10 : 18, 19. 3 Nep. 21 : 22—25, 30. *y*, 3 Nep. 12 : 13. *z*, z et *o*. 3 Nep. 15. *2a*, Jes. 52 : 9, 10.

20. De Heere heeft zijnen heiligen arm ontbloot voor de
oogen aller natiën en alle de einden der aarde zullen het heil
van onzen God zien.

———

HOOFDSTUK 17.

1. ZIET, het geschiedde, toen Jezus deze woorden gesproken had, dat hij wederom de schare overzag en tot hen zeide: Ziet, mijn tijd is nabij.
2. Ik begrijp dat gij zwak zijt en dat gij alle mijne woorden welke ik door den Vader geboden ben tot u te spreken niet kunt begrijpen.
3. Gaat gij daarom tot uwe huizen en overdenkt de dingen die ik gezegd heb en vraagt den Vader in mijnen naam dat gij moogt verstaan en uwe geesten toebereiden voor morgen; en dan kom ik wederom tot u.
4. Doch nu [a] ga ik tot den Vader, en alzoo om mij zelven te vertoonen aan de [b] verloren stammen Israëls; want voor den Vader zijn zij niet verloren, want hij weet waarhenen Hij ze gebracht heeft.
5. En het geschiedde toen Jezus aldus gesproken had, dat hij wederom zijne blikken over de schare wierp en zag dat zij schreiden en onverpoosd op hem zagen, alsof zij hem wilden vragen een weinig langer met hen te vertoeven.
6. En hij zeide tot hen: Ziet, mijne ingewanden zijn met barmhartigheid jegens u vervuld.
7. [c] Hebt gij eenigen onder u, die ziek zijn, brengt hen hier. Hebt gij eenigen, die lam, blind, verminkt, melaatsch, verwelkt, doof, of op eenige andere wijze bezocht zijn, brengt hen hier, en ik zal hen genezen, want ik heb barmhartigheid jegens u; mijne ingewanden zijn vervuld van barmhartigheid.
8. Want ik begrijp dat gij verlangt dat ik aan u zoude toonen wat ik aan uwe broederen te Jeruzalem gedaan heb; want ik zie dat uw geloof [d] voldoende is om u te genezen.
9. En het geschiedde als hij aldus gesproken had dat de gansche schare als met een gang voortgingen met hunne zieken en bezochten, hunne lammen en hunne blinden, en hunne dooven en met alle degenen welke op eenige wijze bezocht waren; en hij [e] genas hen, een iegelijk zooals zij tot hem gebracht werden.
10. En zij allen, zoowel degenen die genezen waren geworden als degenen die gezond waren bogen zich voor zijne voeten en dienden hem; en zoovelen als er door de groote

---

a, 3 Nep. 18 : 39. *b*, ziet *p*. 3 Nep. 15. *c*, verzen 9, 10. *d*, 2 Nep. 27 : 23. Ether 12 : 12. *e*, 3 Nep. 26 : 15.

schare konden dringen [f]kusten zijne voeten, zoodat zij zijne voeten in tranen baadden.

11. En het geschiedde dat hij hun gebood hunne [g]kinderen voor hem te brengen.

12. Alzoo brachten zij hunne kleine kinderen en zetten hen neder op den grond rondom hem en Jezus stond in het midden; en de schare maakte plaats, zoodat zij allen tot hem gebracht konden worden.

13. En het geschiedde toen zij allen gebracht waren en Jezus in het midden stond, dat hij de schare gebood dat zij op den grond zouden [h]nederknielen.

14. En het geschiedde toen zij op den grond geknield lagen, dat Jezus in zich zelven treurde en zeide: Vader Ik ben [i]verdrietig omreden de goddeloosheid van het volk van het huis Israëls.

15. En toen hij deze woorden gezegd had [j]knielde hij zelf neder op de aarde en ziet hij bad tot den Vader, en hetgeen hij bad kon niet geschreven worden; en de scharen welke hem hoorden gaven er getuigenis van.

16. En op deze wijze getuigden zij: Het [k]oog heeft nimmer gezien, noch het oor gehoord, zulke groote en wonderlijke dingen als wij Jezus zagen doen en hoorden spreken tot den Vader.

17. En geen tong kan spreken noch kan het door eenig mensch beschreven worden, noch kan het in de harten der menschen opkomen zulke groote en wonderlijke dingen als wij Jezus zagen en hoorden spreken; en niemand kan de vreugde begrijpen welke onze zielen vervulde ten tijde wij Hem voor ons tot den Vader hoorden bidden.

18. En het geschiedde toen Jezus ophield met bidden tot den Vader, dat hij opstond; doch zoo groot was de vreugde der scharen dat zij overstelpt waren.

19. En het geschiedde dat Jezus tot hen sprak en hun verzocht op te staan.

20. En zij stonden op van de aarde en hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij omreden uw geloof. En nu ziet, mijne blijdschap is vol.

21. En toen hij deze woorden gezegd had weende hij, en de scharen getuigden er van en [l]hij nam hunne kleine kinderen een voor een en zegende hen en bad voor hen tot den Vader.

22. En toen hij dit gedaan had weende hij wederom.

23, En hij sprak tot de scharan en zeide tot hen: Ziet uwe kleine kindertjes.

24. En als zij opzagen sloegen zij hunne oogen ten hemel

---

f, 3 Nep. 11 : 19. *g*, verzen 12, 21, 23, 24. 3 Nep. 26 : 14, 16. *h*, 3 Nep. 19 : 6, 16, 17. *i*, 3 Nep. 27 : 32. *j*, 3 Nep. 19 : 19, 27. *k*, 3 Nep. 19 : 32—34. *l*, ziet *g*.

en zij zagen de hemelen geopend en zij zagen engelen als het
ware nederdalen uit den hemel te midden van vuur, en zij
daalden neder en omsingelden die kleintjes en zij [m] waren rond-
om door vuur omsingeld en de engelen dienden hen.
25. En de scharen zagen en hoorden en getuigden er van;
en zij weten dat hunne getuigenis waarachtig is; want zij allen
zagen en hoorden; een iegelijk voor zich zelven en zij waren
omstreeks twee duizend - vijf - honderd in getal, bestaande uit
mannen, vrouwen en kinderen.

———

HOOFDSTUK 18.

1. En het geschiedde dat Jezus zijnen [a] discipelen gebood
dat zij hem [b] wat brood en wijn zouden voorbrengen.
2. En terwijl zij om brood en wijn uitgingen gebood hij
de scharen dat zij zich op den grond zouden nederzetten.
3. En toen de discipelen met brood en wijn gekomen
waren, nam hij van het brood, brak het en zegende het en gaf
het aan de discipelen en gebood hun dat zij zouden eten.
4. En toen zij gegeten hadden en verzadigd waren gebood
hij dat zij aan de scharen zouden geven.
5. En toen de scharen gegeten hadden en verzadigd waren
zeide hij tot de discipelen: Ziet er zal een onder u [c] verordi-
neerd worden, en aan hem zal ik kracht geven om het brood
te breken en te zegenen en te geven aan het volk van mijne
Kerk, aan alle degenen die zullen gelooven en gedoopt [b] wor-
den in mijnen naam.
6. En dit zult gij altijd onderhouden, om te doen gelijk
als ik gedaan heb en gelijk ik het brood gebroken, gezegend
en aan u gegeven heb.
7. En dit zult gij doen tot [e] herinnering van mijn lichaam
hetwelk ik aan u getoond heb. En het zal eene getuigenis tot
den Vader zijn, dat gij mij altijd herinnert. En indien gij mij
[f] altijd herinnert zult gij mijnen Geest hebben om met u te zijn.
8. En het geschiedde toen hij deze woorden gezegd had,
dat hij zijnen discipelen gebood van den beker te nemen en er
van te drinken, en dat zij hem alzoo aan de scharen
zouden geven opdat zij er van mochten drinken.
9. En het geschiedde dat zij aldus deden en er van dron-
ken en verzadigd waren; en zij gaven aan de scharen, en zij
dronken en werden verzadigd.

---

m, ziet *g*.

——

a, ziet *c*. 3 Nep. 12. *b*, verzen 2, 14, 28—34. 3 Nep. 20 : 3—9. 26 : 13. 4 Nep. 1 : 27. Mor. 9 : 29. Moro 4 : 5 *c*, 4 Nep. 1 : 14. [illegible]t *g*. Mos. 18. Moro 3. 4 : 1. *d*, ziet *a*. 2 Nep. 9. *e*, vers 11. [illegible]p. 20 : 8. Moro 4 : 3 5 : 2. *f*, vers 11. Moro 4 : 3. 5 : 2.

10. En toen de discipelen dit gedaan hadden zeide Jezus tot hen: Gezegend zijt gij om deze zaak welke gij gedaan hebt; want dit vervult mijne geboden, en dit getuigt voor den Vader dat gij gewillig zijt datgene te doen wat ik u geboden heb.

11. En dat zult gij altijd doen aan degenen die zich bekeeren en in mijnen naam [g]gedoopt zijn; en gij zult het doen ter [h]herinnering aan mijn bloed, hetwelk ik voor u vergoten heb opdat gij voor den Vader getuigen moogt dat gij mij altijd herinnert. En indien gij mij [i]altijd herinnert, zult gij mijnen Geest hebben om met u te zijn.

12. En ik geef u een gebod dat gij deze dingen zult doen. En zoo gij altijd deze dingen doet zijt gij gezegend, want gij zijt op mijne rots gebouwd.

13. Maar wie ook onder u minder of meer zal doen dan deze, [j]is niet gebouwd op mijne rots, maar is op een fondament van zand gebouwd; en wanneer de regen nedervalt en de waterstroomen komen en de winden waaien, en er op slaan, zullen zij vallen en de poorten der hel zijn open om hen te ontvangen.

14. Daarom, gezegend zijt gij indien gij mijne geboden welke de Vader mij geboden heeft aan u te geven zult onderhouden.

15. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Gij moet altijd waken en [k]bidden, opdat gij niet door den duivel bezocht wordt en door hem gevangen genomen wordt.

16. En evenals ik onder u gebeden heb, alzoo zult gij in mijne Kerk bidden onder mijn volk dat bekeerd, en in mijnen naam gedoopt is. Ziet, [l]ik ben het licht; ik heb een voorbeeld voor u gezet.

17. En het geschiedde toen Jezus deze woorden tot zijne discipelen gezegd had, dat hij zich wederom tot de scharen keerde, en tot hen zeide:

18. Ziet, Voorwaar, voorwaar, ik zeg u; gij moet altijd waken en [m]bidden, opdat gij niet in verzoeking valt; want Satan verlangt u te bezitten, opdat hij u gelijk het graan moge ziften.

19. Daarom moet gij altijd bidden tot den Vader in mijnen naam.

20. En wat gij ook den Vader in mijnen naam zult vragen hetwelk recht is, geloovende dat gij zult ontvangen, zal aan u gegeven worden.

21. [n]Bidt tot den Vader in uwe huisgezinnen ten allen tijde in mijnen naam, opdat uwe vrouwen en uwe kinderen gezegend mogen worden.

22. En ziet, gij zult dikwijls te zamen vergaderen, en gij

---

g, ziet *u*. 2 Nep. 9. *h*, ziet *e*. *i*, ziet *f*. *j*, ziet *e*. Alma 26. *k*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *l*, ziet *m*. Mos. 16. *m*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *n*, Alma 34 : 21. ziet *e*. 2 Nep. 32.

zult niemand verbieden tot u te komen, wanneer gij te zamen
vergadert; maar hen laten komen en hen niet verhinderen.
23. Doch gij zult voor hen bidden en hen niet uitwerpen;
en indien het zoo zij, dat zij dikwerf tot u komen, zult gij in
mijnen naam tot den Vader voor hen bidden.
24. Houdt daarom uw licht op, opdat het de wereld
beschijnen. Ziet, ik ben het [o] licht, dat gij zult ophouden
datgene wat gij mij hebt zien doen. Gij ziet dat ik tot den
Vader gebeden heb en gij hebt het allen gezien.
25. En gij ziet dat ik geboden heb dat [p] niemand zoude
weggaan, maar liever geboden dat gij tot mij zoudt komen,
opdat gij moogt [q] gevoelen en zien; alzoo zult gij aan de wereld
doen, en al wie ook dat gebod breekt laat zichzelven toe in
verzoeking gebracht te worden.
26. En nu, het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken
had, dat hij wederom zijne oogen op de [r] discipelen richtte
welke hij verkoren had en tot hen zeide:
27. Ziet, voorwaar, voorwaar zeg ik u: Ik geef u een ander
gebod, en dan moet ik tot mijnen Vader gaan opdat ik de
[s] andere geboden welke hij mij gegeven heeft mag vervullen.
28. En nu, ziet dit is het gebod hetwelk ik aan u geef,
namelijk, dat gij wetende niemand zal toestaan onwaardiglijk
van mijn vleesch en bloed [t] te gebruiken, wanneer gij het zult
bedienen.
29. Want, zoo wie onwaardiglijk mijn vleesch en bloed
eet en drinkt, eet en drinkt de verdoemenis tot zijne ziel;
daarom, zoo gij weet dat een mensch onwaardig is om mijn
vleesch en bloed te nuttigen, zult gij hem verhinderen.
30. Niettemin. gij zult hem niet uit uw midden uitwerpen,
maar gij zult hem bedienen en voor hem in mijnen naam tot
den Vader bidden; en zoo het is dat hij zich bekeert en in
mijnen naam [u] gedoopt is, zult gij hem ontvangen en hem van
mijn vleesch en bloed bedienen.
31. Doch zoo hij zich niet bekeert, zoo zal hij niet onder
mijn volk gerekend worden, opdat hij mijn volk niet verwoeste,
want ziet, ik [v] ken mijne schapen en zij zijn geteld.
32. Niettemin, gij zult hen niet uit uwe [w] synagogen of
uit uwe plaatsen van godsdienst uitwerpen, want aan dezulken
moet gij voortgaan te bedienen; want gij weet niet, waar dat
zij wederkeeren en bekeeren en met geheel hun harte tot mij
komen; en ik zal hen genezen en gij zult het middel zijn om
de zaligheid tot hen te brengen.
33. Daarom, onderhoudt deze woorden welke ik u geboden

---

o, ziet m. Mos. 16. p, verzen 22, 23. q, 3 Nep. 11 : 14, 16. r, ziet c. 3 Nep. 12. s, 3 Nep. 16 : 3. t, verzen 29, 30. 3 Nep. 20 : 8. Moro 9 : 29. u, ziet v. 2 Nep. 9. v, 1 Nep. 22 : 25. w, ziet u. Alma 16.

heb, opdat gij niet onder de verdoemenis komt, want wee hun die de Vader verdoemt.

34. En ik geef u deze geboden omreden de twisten welke onder u geweest zijn. En gezegend zijt gij, zoo gij [x] geene twisten onder u hebt.

35. En [y] nu ga ik tot den Vader, omdat het noodig is dat ik om uwentwil tot den Vader ga.

36. En het geschiedde toen Jezus geëindigd was dat hij zijne uitverkoren discipelen een voor een met zijn hand aanraakte, totdat hij het allen gedaan had en tot hen sprak als hij hen aanraakte.

37. En de scharen hoorden de woorden niet welke hij sprak; daarom getuigen zij er niet van; doch de discipelen getuigen dat hij hun [z] kracht gaf om den [2a] Heiligen Geest te geven. En [2b] verder zal ik u bewijzen dat deze getuigenis waarachtig is.

38. En het geschiedde toen Jezus hen allen had aangeraakt dat er eene wolk kwam en de schare overschaduwde, zoodat zij Jezus niet konden zien.

39. En terwijl zij overschaduwd waren vertrok hij van hen en voer op ten hemel. En de [2c] discipelen zagen en getuigden dat hij wederom ten hemel voer.

HOOFDSTUK 19.

1. EN nu, het geschiedde toen Jezus ten hemel [a] gevaren was, dat de schare uiteenging en een iegelijk man zijne vrouw en zijne kinderen nam en weder naar zijn eigen huis keerde.

2. En het werd onmiddelijk onder het volk bekend gemaakt, eer dat het duister werd, dat de schare Jezus gezien had en dat hij hen bediend had en dat hij zich den [b] volgenden dag wederom aan de schare zoude vertoonen.

3. Ja, en gedurende den geheelen nacht werd het bekend gemaakt aangaande Jezus; en voor zooverre zij tot het volk zonden waren er velen; ja, een buitengewoon groot getal dat den ganschen nacht naarstig arbeidde opdat zij aan den morgen op de plaats mochten zijn waar Jezus zich aan de scharen zoude vertoonen.

4. En het geschiedde in den morgen, toen de scharen te zamen vergaderd waren dat de twaalf [c] discipelen welke Jezus verkoren had, namelijk Nephi, en [d] zijn broeder Timotheus, die h j uit den doode opgewekt had; Jonas, zijn zoon, en Ma-

---

x, 3 Nep. 11 : 28—30. *y*, 3 Nep. 17 : 4. *z*, Moro 2. *2a*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *2b*, Moro 2. *2c*, ziet *c*. 3 Nep. 12.

a, 3 Nep. 18 : 39. *b*, 3 Nep. 17 : 3. *c*, 3 Nep. 7 : 19. *d*, Ziet *c*. 3 Nep. 12.

thoni en Mathonihah, zijnen broeder en Kumen en Kumeonho
en Jeremia en Shimnon en Jonas en Zedekia en Jesaja, voortkwamen en in het midden der schare stonden.
5. En ziet, de schare was zoo groot, zoodat ze in twaalf
deelen verdeeld werd.
6. En de twaalf leerden de schare en ziet, zij maakten
dat de schare op den grond zouden [e] nederknielen en in den
naam van Jezus tot den Vader zouden bidden.
7. En de discipelen baden eveneens tot den Vader en in
den naam van Jezus. En het geschiedde dat zij opstonden en
het volk dienden.
8. En toen zij diezelfde woorden welke Jezus gesproken
had aan hen toegediend hadden, in niets [f] afwijkende van de
woorden welke Jezus gesproken had, knielden zij wederom en
baden tot den Vader in den naam van Jezus.
9. En zij baden om datgene hetwelk zij het meest verlangden; en hun verlangen was dat de [g] Heilige Geest aan
hen gegeven zoude worden.
10. En toen zij aldus gebeden hadden gingen zij tot den
waterkant en de scharen volgden hen.
11. En het geschiedde dat Nephi in het water ging en
gedoopt werd.
12. En hij kwam op uit het water en begon te doopen.
En hij doopte alle degenen die Jezus verkozen had.
13. En het geschiedde toen zij [h] allen gedoopt en uit het
water opgekomen waren, dat de [i] Heilige Geest op hen daalde,
en zij vervuld waren met vuur en den Heiligen Geest.
14. En ziet, zij waren rondom [j] omsingeld alsof het door
vuur was, en het kwam neder [k] uit den hemel en de schare
zag het en gaf getuigenis, en engelen daalden neder uit den
hemel en dienden hen.
15. En het geschiedde terwijl de engelen de discipelen
dienden dat Jezus kwam en in hun midden stond en hen diende.
16. En het geschiedde dat hij tot de scharen sprak en
hun gebood dat zij wederom zouden neder [l] knielen op den
grond; alsmede zijne discipelen.
17. En het geschiedde toen zij allen ter aarde geknield
waren, dat hij zijne dicipelen gebood [m] te bidden.
18. En ziet, zij begonnen te bidden en zij baden tot Jezus,
hem hunnen Heer hunnen God noemende.
19. En het geschiedde dat Jezus uit hun midden vertrok
en een klein eind weg ging van hen en zich zelven ter aarde
boog en zeide:
20. Vader, ik dank u, dat gij den Heiligen Geest aan de-

---

e, Ziet *h*. 3 Nep. 17. *f*, 3 Nep. 11—18. *g*, Ziet *y*. 3 Nep. 9. *h*, Ziet *u*. 2 Nep. 9. *i*, Ziet *y*, 3 Nep. 9. *j*, Hela. 5 : 23, 24, 38, 43—45. 3 Nep. 17 : 24. *k*, Hela. 5 : 45. *l*, Ziet *h*. 3 Nep. 17. *m*, Ziet *e*, 2 Nep. 32.

zen, die ik uitverkoren heb, [n] gegeven hebt; en het is omreden
hun geloof in mij dat ik hen uit de wereld [o] verkoren heb.
21. Vader, gij hebt hun den Heiligen Geest willen [p]geven en
aan alle degenen die in hunne woorden zullen gelooven.
22. Vader, gij hebt hun den Heiligen Geest gegeven, omdat
zij in mij gelooven; en gij ziet dat zij in mij gelooven omdat
gij hen hoort; en zij bidden tot mij; en zij bidden tot mij om-
dat ik met hen ben.
23. En nu, Vader, ik bid u voor hen, en alzoo voor alle
degenen die in hunne woorden zullen gelooven, opdat zij in mij
gelooven; opdat [q] ik in hen zij gelijk als gij, Vader, in mij zijt,
opdat wij [r] één zijn.
24. En het geschiedde toen Jezus aldus tot den Vader
gebeden had, dat hij tot zijne discipelen kwam en ziet, zij gin-
gen stil zonder ophouden voort tot hem te bidden; en zij maak-
ten geene veelheid van woorden, want het was aan hen gegeven
[s] wat zij zouden bidden: en zij werden met verlangen vervuld.
25. En het geschiedde dat Jezus hen zegende als zij tot
hem baden en zijn gelaat over hen glimlachte; en het licht van
zijn gelaat scheen op hen en ziet, zij waren zoo wit als het gelaat en
evenals de kleederen van Jezus; en ziet, de witheid er van [t]overtrof
alle witheid; ja, er konde niets op aarde zoo wit zijn als hunne
witheid.
26. En Jezus zeide tot hen: Bidt voort; en zij hielden
niet op met bidden.
27. En hij keerde weder van hen en ging een weinig
verder, en boog zich ter aarde en bad wederom tot den
Vader zeggende:
28. Vader, ik dank u dat gij diegenen, die ik uitverkoren
heb, gereinigd hebt omreden hun geloof, en ik bid voor hen en
alzoo voor degenen die in hunne woorden zullen gelooven,
opdat zij in mij gereinigd mogen worden door geloof in hunne
woorden gelijk als zij in mij gereinigd zijn.
29. Vader, ik bid niet voor de wereld, maar voor degenen
die gij mij uit de wereld gegeven hebt omreden hun geloof,
opdat zij in mij gereinigd mogen worden, opdat ik [u] in hen zij
gelijk gij, Vader, in mij, opdat wij één moge zijn, opdat ik in
hen verheerlijkt mag worden.
30. En toen Jezus deze woorden gesproken had kwam
hij wederom tot zijne discipelen, en ziet, zij baden standvastig
tot hem, zonder ophouden, en hij glimlachte wederom over
hen en ziet, zij waren [v] wit gelijk Jezus.
31. En het geschiedde dat hij wederom een weinig verder
wegging en tot den Vader bad.
32. En geen [w] tong kan de woorden uiten welke hij bad;

---

n, ziet *v*. 3 Nep. 9. *o*, ziet *e*. 3 Nep. 12. *p*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *q*, ziet *p*. 3 Nep. 9. *r*, ziet *k*. 2 Nep. 31. *s*, vers 9. *t*, vers 30. *u*, ziet *p*. 3 Nep. 9. *v*, vers 25. *w*, 3 Nep. 17 : 16, 17. 26 : 14. 28 : 14, 16.

noch kunnen door 's menschenhand de woorden, welke hij bad, geschreven worden.

33. En de scharen hoorden en getuigden en hunne harten waren open en in hunne harten verstonden zij de woorden welke hij bad.

34. Niettemin, zoo groot en wonderlijk waren de woorden welke hij bad, dat zij niet geschreven noch door den mensch gesproken kunnen worden.

35. En het geschiedde toen Jezus met zijn gebed geëindigd was dat hij wederom tot de discipelen kwam en tot hen zeide: Zulk een groot geloof heb ik nimmer onder al de Joden gezien, daarom konde ik hun zulke [x] groote wonderen niet toonen omreden hun ongeloof.

36. Voorwaar, ik zeg u, daar is niemand hunner, die zulke groote dingen gezien heeft als gij; noch hebben zij zulke groote dingen gehoord als gij gehoord hebt.

HOOFDSTUK 20.

1. EN het geschiedde dat hij de scharen gebood dat zij zouden ophouden met bidden, alsook zijne discipelen. En hij gebood hun dat zij voort zouden gaan in hunne harten te bidden.

2. En hij gebood hun dat zij zich zouden oprichten en op hunne voeten zouden staan. En zij stonden op.

3. En het geschiedde dat hij wederom brood [a] brak, het zegende en het aan zijne discipelen gaf om te eten.

4. En toen zij gegeten hadden gebood hij hun dat zij het brood zouden breken en aan de scharen zouden geven.

5. En toen zij aan de scharen gegeven hadden gaf hij hun wijn te drinken, en gebood ook aan de scharen er van te geven.

6. Nu, er was geen brood, noch wijn door de discipelen gebracht, noch door de scharen.

7. Doch hij gaf hun waarlijk brood te eten en wijn te drinken.

8. En hij zeide tot hen: Hij, die dit brood eet, eet van [b] mijn lichaam tot zijne ziel; en hij, die van dezen wijn drinkt, drinkt van mijn bloed tot zijne ziel; en zijne ziel zal nimmer hongeren noch dorsten, maar zij zal verzadigd zijn.

9. Nu, toen de scharen gegeten en gedronken hadden, ziet, zoo waren zij [c] vervuld met den Geest, en zij riepen uit met luider stem, en gaven Jezus, dien zij zagen en hoorden de heerlijkheid.

10. En het geschiedde toen zij allen Jezus de eer gegeven hadden dat hij tot hen zeide: Ziet, nu voleindig ik het gebod,

---

x, ziet d. 3 Nep. 17.

[illegible] 3 Nep. 18, c, ziet y. 3 Nep. 9.

hetwelk de Vader mij gegeven heeft aangaande dit volk, dat
een overblijfsel is van het huis Israëls.
11. Gij herinnert u dat ik tot u sprak en zeide dat
[d] wanneer de woorden van Jesaja vervuld zouden worden:
Ziet, zij zijn geschreven; gij hebt ze voor u, daarom onderzoekt dezelve.
12. En voorwaar, voorwaar, ik zeg u, dat wanneer zij
vervuld zullen worden, dan is de vervulling van het [e] verbond
hetwelk de Vader met zijn volk gemaakt heeft, o huis Israëls.
13. En dan zullen de overblijfsels welke over de oppervlakte des aardrijks verspreid zijn te zamen [f] vergaderd worden uit het oosten en uit het westen, uit het zuiden en uit
het noorden, en zij zullen tot de kennis van den Heere, hunnen
God gebracht worden, die hen verlost heeft.
14. En de Vader heeft mij geboden dat ik [g] u dit land
voor uwe inwoning zoude geven.
15. En ik zeg u, dat indien de Heidenenen zich [h] niet bekeeren na de [i] zegeningen welke zij zullen ontvangen nadat zij
[j] mijn volk verspreid hebben.
16. Dan zult [k] gij, die een overblijfsel zijt van het huis
Jakobs, onder hen voortgaan en in het midden van hen zijn,
welke velen zijn; en gij zult onder hen zijn als een leeuw onder de dieren van het woud en als een jonge leeuw onder de
schapen, welke, wanneer hij doorgaat verscheurt en vertreedt,
en niemand zal hen kunnen verlossen.
17. Uwe hand zal verheven zijn tegen uwe tegenpartijders
en alle uwe vijanden zullen afgehouwen worden.
18. En ik zal mijn volk te zamen [l] vergaderen als een
man die zijne halmen in de schuur verzamelt.
19. Want ik zal mijn volk met wien de Vader een verbond
heeft gemaakt; ja, ik zal uwen hoorn ijzer en uwe hoeven koper
maken. En gij zult veel volk in stukken slaan en ik zal uwe
winst toewijden aan den Heere, en hun onderhoud tot den Heere
der gansche aarde. En ziet, ik ben het die het doet.
20. En het zal geschieden, zegt de Vader, dat het zwaard
der gerechtigheid te dien dage over hen zal hangen, en tenzij
zij zich bekeeren, zoo zal het op hen vallen, zegt de Vader;
ja, op [m] alle natiën der Heidenen.
21. En het zal geschieden dat ik mijn volk zal oprichten,
o huis Israëls.
22. En ziet, dit volk zal ik oprichten [n] in dit land tot de
vervulling van het [o] verbond, hetwelk ik met uwen Vader

---

d, 3 Nep. 16 : 17. Jes. 52 : 9, 10. *e*. ziet *j*. 3 Nep. 15. *f*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *g*, ziet *o*. 3 Nep. 15. *h*, ziet *l*. 3 Nep. 16. *i*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *j*, der Indianen, *k*, 3 Nep. 16 : 14, 15. 21 : 11—21. Mor. 5 : 22—24. Mich. 5 : 8—15. Mich. 4 : 12, 13, *l*, Mich. 4 : 12, 13. *m*, ziet *j*. 1 Nep. 14. *n*, ziet *o*, 3 Nep. 15, *o*, Gen. 49 : 22—26.

Jakob gemaakt heb, en het zal een [p] nieuw Jeruzalem zijn. En de [q] krachten der hemelen zullen in het midden van dit volk zijn gelijk [r] ik in het midden van u wil zijn.

23. Ziet, ik ben degene, van wien Mozes sprak, zeggende: [s] Een profeet zal u de Heere, uw God, verwekken onder uwe broederen, gelijk mij. Hem zult gij hooren in alles, wat hij ook tegen u zeggen zal. En het zal geschieden, dat iedere ziel, die dien profeet niet zal hooren uit het midden van het volk zal worden afgehouwen.

24. Voorwaar, ik zeg u: En [t] alle de profeten van Samuel en diegenen, die gevolgd waren, zoovelen als er gesproken hebben, hebben van mij getuigd.

25. En ziet, gij zijt de kinderen der profeten, en gij zijt van het huis Israëls, en gij zijt van het verbond hetwelk de Vader met uwe vaderen gemaakt heeft, zeggende tot Abraham: En [u] in uw zaad zullen alle de geslachten des aardrijks gezegend worden.

26. De Vader heeft mij eerst onder u verwekt, en zond mij om u te zegenen door een iegelijk uwer weg te keeren uit zijne boosheden; en dit, omdat gij kinderen des verbonds zijt.

27. En nadat gij gezegend zijt, vervult de Vader het verbond, hetwelk de Vader met Abraham gemaakt had, zeggende: [v] In uw zaad zullen alle de geslachten des aardrijks gezegend worden, tot de uitstorting van den Heiligen [w] Geest door mij op de Heidenen, welke zegening over de Heidenen hen machtig [x] zal maken boven alles tot de verspreiding van mijn volk o huis Israëls.

28. En zij zullen eenen [y] geesel zijn voor het volk van dit land. Niettemin, wanneer zij de [z] volheid van mijn evangelie zullen ontvangen hebben, en hunne harten dan tegen mij verharden, wil ik hunne boosheden over hen doen [2a] wederkeeren op hun eigen hoofden, zegt de Vader.

29. En ik zal mij het [2b] verbond, zegt de Vader, hetwelk ik met mijn volk gemaakt heb, herinneren, en ik heb mij met hen verbonden, dat ik hen in mijn eigen tijd te zamen zal [2c] vergaderen; dat ik hun wederom het land hunner vaderen voor hunne eeuwige erfenis zal geven, dat het land Jeruzalem is, hetwelk het beloofde land is.

30. En het zal geschieden dat de tijd komt waarop de volheid van mijn evangelie tot hen [2d] gepredikt zal worden.

31. En zij zullen in mij gelooven, dat ik Jezus Christus

---

p, 3 Nep. 21 : 23, 24. Ether 13 : 1—12. *q*, 3 Nep. 21 : 25. *r*, 3 Nep. 21 : 25. *s*, ziet *m*. 1 Nep. 22. Deut. 18 : 15, 18, 19. Hand. 3 : 19–26. *t*, Hand. 3 : 19—26. *u*, vers 27. Gen. 22 : 18. Hand. 3 : 25. *v*, ziet *u*. *w*, 3 Nep. 15 : 23. Hand. 10 : 44—48. [illegible] 1 Nep. 13 : 11—15, *y*, 1 Nep. 13 : 11, 14. 3 Nep. 16 : 8, 9. [illegible]p. 16 : 10. 2*a*, 3 Nep. 16 : 15. 20 : 15—20. 2*b*, ziet *i*. 3 [illegible] 2*c*, ziet *e*. 1 Nep. 15. 2*d*. ziet *f*. 2 Nep. 25.

ben, de zoon van God, en zij zullen in mijnen naam tot den Vader bidden.

32. Dan zullen [2e] hunne wachters hunne stem verheffen, en zij zullen te zamen juichen, want zij zullen oog voor oog zien.

33. Dan zal de Vader hen wederom te zamen [2f] vergaderen en hun Jeruzalem voor het land hunner erfenis geven.

34. Dan zullen zij opspringen van blijdschap: Juicht te zamen gij woeste plaatsen van Jeruzalem, want de Vader heeft zijn volk vertroost; hij heeft Jeruzalem verlost.

35. De Vader heeft zijnen heiligen arm ontbloot voor de oogen van alle natiën; en alle de natiën der aarde zullen het heil des Vaders zien; en de Vader en ik [2g] zijn één.

36. En dan zal datgene, hetwelk geschreven staat, geschieden. [2h] Waak op, waak op, trek uwe sterkte aan, o Sion, trek uwe sierlijke kleederen aan, o Jeruzalem, gij Heilige stad, want in u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer komen.

37. Schudt u zelven uit het stof, maakt u op, zit neder, o Jeruzalem, maakt u los van de banden van uwen hals, o gij gevangene dochter van Sion.

38. Want aldus zegt de Heere: Gij hebt u zelven om niet verkocht en gij zult ook zonder geld verlost worden.

39. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Mijn volk zal mijnen naam kennen; ja, te dien dage zullen zij weten dat ik het ben, die spreekt.

40. En dan zullen zij zeggen: [2i] Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten desgenen die het goede boodschapt, die den vrede doet hooren, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet hooren, die tot Sion zegt: Uw God is Koning!

41. En dan zal eene stem voortgaan: [2j] Vertrekt, vertrekt, gaat uit van daar, raakt het onreine niet aan; gaat uit het midden van haar, gij zijt rein die de vaten des Heeren draagt.

42. Want gij zult niet met haast uitgaan, noch met der vlucht henen gaan, want de Heere zal voor u gaan, en de God Israëls zal uwe achterhoede wezen.

43. Ziet, mijn knecht zal verstandig handelen, hij zal verhoogd en verheven; ja, zeer hoog worden.

44. Velen waren over u ontzet, alzoo verdorven was zijn gelaat meer dan van iemand, en zijne gedaante meer dan van andere menschenkinderen.

45. Alzoo zal hij vele natiën besprenkelen; de koningen zullen hunne monden over hem [2k] toehouden, want datgene, wat niet verteld was geworden, zullen zij zien; en hetgeen zij niet gehoord hadden, zullen zij opmerken.

46. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Alle deze dingen zullen

2*e*, Jes. 52 : 9, 10. 3 Nep. 16 : 18—20. 2*f*, ziet *e*. 1 Nep. 15. 2*g*, ziet *k*. 2 Nep. 31. 2*h*, Jes. 52 : 1—3, 6. 2*i*, Jes. 52 : 7. 2*j*, Jes. 52 : 11—15. 2*k*, 3 Nep. 21 : 8.

zekerlijk geschieden, gelijk de Vader mij geboden heeft. Dan zal [2l]dit verbond, hetwelk de Vader met zijn volk gesloten heeft, vervuld worden; en [2m]dan zal Jeruzalem wederom door mijn volk bewoond worden, en het zal het land hunner erfenis zijn.

HOOFDSTUK 21.

1. EN voorwaar, ik zeg u: Ik geef u een [a]teeken opdat gij den tijd moogt weten wanneer deze dingen ongeveer zullen geschieden, dat ik mijn volk uit hunne lange verstrooiing zal [b]vergaderen, o huis Israëls, en wederom mijn Sion onder hen zal oprichten.

2. En ziet, dit is het, wat ik u voor een [c]teeken geven zal; want voorwaar, ik zeg u, dat wanneer deze dingen, welke ik aan u verkondig, en welke ik hiernamaals van mij zelven aan u zal verkondigen, en door de kracht des [d]Heiligen Geestes welke u van den Vader gegeven zal worden, aan de heidenen zal [e]bekend gemaakt worden, opdat zij mogen weten aangaande [f]dit volk, hetwelk een overblijfsel is van het huis Jakobs, en aangaande dit, mijn volk, hetwelk door hen verspreid [g]zal worden.

3. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Wanneer deze dingen aan hen door den Vader bekend gemaakt zullen worden en, Vader, zullen voortkomen [h]van hen tot u.

4. Want het is wijsheid van den Vader dat zij in dit land zouden opgericht worden en opgezet zouden worden als een [i]vrij volk door de kracht des Vaders, opdat deze dingen van hen zouden voortkomen, [j]tot een overblijfsel van uw zaad, opdat het [k]verbond des Vaders, vervuld moge worden, hetwelk hij met zijn volk, o huis Israëls, gesloten heeft.

5. Daarom, wanneer deze werken, en de werken welke onder u hiernamaals gewrocht zullen worden van de Heidenen [l]tot uw zaad zullen voortgaan, hetwelk in ongeloof zal [m]ronddolen wegens de ongerechtigheid.

6. Want aldus behaagt het den Vader dat het van de Heidenen zoude voortkomen, opdat hij zijne [n]kracht aan de Heidenen zoude bewijzen, om deze reden, dat de Heidenen, zoo zij hunne harten niet zullen verharden, dat zij zich mogen bekeeren en tot mij komen en [o]gedoopt worden in mijnen

---

2*l*, ziet *j*. 3 Nep. 15. 2*m*, ziet *e*. 1 Nep. 15.

a, verzen 2, 7. Jes. 66 : 19. *b*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *c*. ziet *a*. *d*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *e*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *f*, de Indianen. *g*. ziet 2*c*. 3 Nep. 20. *h*, ziet *b*. 2 Nep. 30. *i*, 1 Nep. 13 : 17—19. ziet *f*. 2 Nep. 10. *j*, ziet *b*. 2 Nep. 30. *k*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *l*, ziet *b*. 2 Nep. 30. *m*, ziet *g* en *h*. 1 Nep. 12. *n*, ziet *i*. 1 Nep. 14. *o*, ziet *u*. 2 Nep. 9.

naam, en weten de waarachtige leer, opdat zij, o huis Israëls, onder mijn volk [p] gerekend zouden worden.

7. En wanneer deze dingen geschieden, dat uw zaad deze dingen zal [q] beginnen te weten, zoo zal het een [r] teeken voor hen zijn, opdat zij mogen weten dat het werk des Vaders [s] alreeds begonnen is, tot vervulling van het verbond hetwelk hij met het volk, dat van het huis Israëls is, gesloten heeft.

8. En wanneer die dag zal komen, zoo zal het geschieden dat [t] Koningen hunne monden zullen sluiten; want datgene hetwelk hun niet verteld was, zullen zij zien, en datgene wat zij niet gehoord hadden zullen zij bedenken.

9. Want te dien dage zal de Vader om mijnentwil een werk werken, hetwelk een [u] groot en wondervol werk onder hen zal zijn; en daar zullen onder hen zijn, die het niet gelooven willen, hoewel een mensch het hun verkondigen zal.

10. Doch ziet, het leven van mijnen [v] knecht zal in mijne handen zijn; daarom zullen zij hem niet beschadigen, hoewel hij omreden hen [w] mishandeld zal worden. Doch ik zal hem genezen, want ik zal hem bewijzen dat mijne wijsheid grooter is dan de [x] listen des duivels.

11. Daarom zal het geschieden, dat ieder, die niet in mijne woorden gelooven wil, die de Christus is, dien de Vader zal [y] doen laten voortbrengen tot de Heidenen; en zal aan hen kracht geven dat hij hen tot de Heidenen zal voortbrengen (het zal geschieden gelijk als [z] Mozes gezegd heeft) zij zullen uit het midden van mijn verbondsvolk afgehouwen worden.

12. En [2a] mijn volk, dat een overblijfsel van Jacob is, zal onder de Heidenen zijn; ja, het zal in hun midden zijn als een leeuw onder de dieren des wouds, als een jonge leeuw onder de kudde schapen, die wanneer hij doorgaat vertreedt en verscheurt, en niemand kan verlossen.

13. Hunne hand zal opgeheven zijn tegen hunne tegenpartijders en alle hunne vijanden zullen afgehouwen worden.

14. Ja, wee aan de Heidenen, tenzij zij zich bekeeren; want te dien dage zal het geschieden, zegt de Vader dat ik uwe paarden uit uw midden zal houwen, en uwe wagens zal verwoesten.

15. En ik zal de steden van uw land afsnijden en al uwe versterkingen nederwerpen.

16. En tooverij zal ik uit uwe hand afhouwen en gij zult geene waarzeggers meer hebben.

17. Uw gesneden beelden zal ik alzoo afhouwen en uwe staande afgoden uit uw midden, en gij zult het werk uwer handen niet meer eerbiedigen.

---

p, ziet *x*. 3 Nep. 16. *q*, 3 Nep. 16 : 10—13. *r*, ziet *a*. *s*, verzen 26—29. *t*, 3 Nep. 20 : 45. *u*, ziet *t*. 2 Nep. 25. *v*, vers 11. 3 Nep. 20 : 43, 45. *w*, 3 Nep. 20 : 44. *x*, Leer. en Ver. 10 : 43. *y*, ziet *e*. 2 Nep. 3. *z*, ziet *w*. 3 Nep. 20. *2a*, ziet *o*. 3 Nep. 20.

18. En ik zal uwe bosschen uit uw midden uitroeien en
zoo zal ik uwe steden verwoesten.
19. En het zal geschieden dat alle [2b] leugens en verlei-
dingen en nijd en twisten en priesterbedrog en hoererijen
weggedaan zullen zijn.
20. Want het zal geschieden zegt de Vader dat te dien
dage die zich niet wil bekeeren en tot mijnen geliefden Zoon
komt, dezelve uit het midden mijns volks [2c] uitgeroeid zal
worden, o huis Israëls.
21. En ik zal [2d] wraak en toorn over hen uitgieten, gelijk
als op de onbeschaafden zooals zij nooit gehoord hebben.
22. Maar zoo zij zich willen bekeeren en naar mijne
woorden luisteren, en hunne harten niet verharden zoo zal ik
[2e] mijne Kerk onder hen oprichten en zij zullen komen in het
[2f] verbond en onder dit, het overblijfsel van Jakob [2g] gerekend
worden, aan wien ik dit [2h] land voor hunne erfenis gegeven heb.
23. En zij zullen mijn volk, het overblijfsel Jakobs,
[2i] bijstaan, en eveneens zoovelen van het huis Israëls als er
zullen komen, opdat zij eene stad mogen bouwen welke het
Nieuw-Jeruzalem genoemd zal worden.
24. En dan zullen [2k] zij [2l] mijn volk bijstaan opdat zij te
zamen vergaderd mogen worden diegenen die over de gansche
aarde verspreid zijn tot het [2m] Nieuw-Jeruzalem.
25. En dan zal de [2n] kracht des hemels nederkomen onder
hen, en ik zal [2o] alzoo in hun midden zijn.
26. En te dien dage zal het werk des Vaders beginnen,
[2p] wanneer dit evangelie onder het overblijfsel van dit volk
gepredikt zal worden. Voorwaar, ik zeg u: te dien dage zal
het werk des Vaders onder al de verstrooiden mijns volks be-
ginnen; [2q] ja, onder de stammen welke verloren zijn, welke de
Vader uit het land Jeruzalem geleid heeft.
27. Ja, het werk zal onder al het verstrooide van mijn
volk beginnen, met den Vader om den weg te bereiden langs
welken zij tot mij mogen komen, opdat zij den Vader in mijnen
naam zouden aanroepen.
28. Ja, en dan zal het werk beginnen met den Vader
onder alle natiën in het bereiden van den weg waardoor [2r] zijn
volk naar huis vergaderd mag worden; tot het land hunner
erfenis.
29. En zij zullen gaan uit alle natiën en zij [2s] zullen niet
in haast noch vluchtende gaan, want ik zal voor hen gaan,
zegt de Vader, en ik zal hunne achterhoede zijn.

2*b*, verzen 11, 20, 21. 3 Nep. 29 : 4. 9, 30. Mor. 8 : 21, 41. 2*c*. ziet *w*. 3 Nep. 20. 2*d*, ziet 2*b*. 2*e*, 1 Nep. 14 : 12, 14. 2*f*, ziet *f* 3 Nep. 15. 2*g*, ziet *x*. 3 Nep. 16. 2*h*, ziet *o*. 3 Nep. 15. 2*i*, Ether 13 : 10. 2*j*, verzen 24. 25. 3 Nep. 20 : 22. Ether 13 : 1—12. 2*k*, de geloovige Heidenen. 2*l*, de Lamanieten. 2*m*, ziet 2*j*. 2*n*, 3 Nep. 20 : 22. 2*o*, 3 Nep. 20 : 22. 2*p*, ziet *b*. 2 Nep. 30. 2*q*, ziet *p*. 3 Nep. 15. 2*r*, ziet *e*. 1 Nep. 15. 2*s*, 3 Nep. 20 : 42. Jes. 52 : 11—15.

HOOFDSTUK 22, *(Ziet Jesaja 54.)*

1. EN dan zal geschieden, hetgeen geschreven is: Zing vroolijk, gij [a] onvruchtbare, die niet gebaard hebt; maak geschal met vroolijk gezang en gejuich, die geen barensnood gehad hebt; want de kinderen der [b] eenzamen zijn meer dan de kinderen der [c] getrouwden, zegt de Heere.
2. Maak de plaats uwer tenten [d] wijd, en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uwe koorden lang, en steek uwe pinnen vast in.
3. Want gij zult uitbreken ter rechter- en ter linkerhand, en uw zaad zal de heidenen erven, en zij zullen de verwoeste steden doen bewonen.
4. Vreest niet, want gij zult niet beschaamd worden, en wordt niet schaamrood, want gij zult niet te schande worden; maar gij zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en den smaad uwer weduwschap zult gij niet meer gedenken.
5. Want uw maker is uw man, Heere der heirscharen is zijn naam; en de Heilige Israëls is uw Verlosser, hij zal de God des ganschen aardbodems genoemd worden.
6. Want de Heere heeft [e] u geroepen als eene verlatene vrouw en bedroefde van geest; nochtans zijt gij huisvrouw der jeugd, hoewel gij versmaad zijt geweest, zegt uw God.
7. Voor een klein oogenblik heb ik u verlaten, maar met groote barmhartigheden zal ik u [f] vergaderen.
3. In eenen kleinen toorn heb ik mijn aangezicht van u een oogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal ik mij uwer ontfermen, zegt de Heere uw Verlosser.
9. Want dat zal mij zijn als de wateren Noachs, toen ik zwoer dat de wateren Noachs niet meer over de aarde zouden gaan: alzóó heb ik gezworen dat ik niet meer op u vertoornen noch schelden zal.
10. Want [g] bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar mijne goedertierenheid zal van u niet wijken, en het [h] verbond mijns volks zal niet wankelen, zegt de Heere uw Ontfermer.
11. Gij verdrukte, door onweder [i] voortgedrevene, ongetrooste, zie, ik zal uwe steenen gansch sierlijk leggen, en ik zal u op saffieren grondvesten.
12. En uwe glasvensters zal ik kristallijnen maken, en uwe poorten van robijnsteenen, en uwe gansche landpale van aangename steenen.
13. En [k] alle uwe kinderen zullen van den Heere geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.

---

a, Israël. *b*, Jés. 49 : 21. *c*, de Heidenen. *d*, Jes. 49 : 19, 20. *e*, Israël. *f*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *g*, Hela 12 : 8—12. Jes. 40 : 4, 5. *h*, ziet *f*. 3 Nep. 15. *i*, Jes. 49 : 21. *j*, de kostbaarheid en grootschheid hunner heilige steden. *k*, Jes. 60 : 21. Jer. 31 : 33. 34.

14. Gij zult door gerechtigheid bevestigd worden; wees verre van verdrukking, want gij zult niet vreezen, en verre van verschrikking zijn, want zij zal tot u niet naken.
15. Zie, zij zullen zich zekerlijk vergaderen, doch niet uit mij; wie zich [l] tegen u vergaderen zal, die zal om uwentwille vallen.
16. Zie, ik heb den smid geschapen, die de kolen in het vuur opblaast, en die het instrument voortbrengt tot zijn werk, ook heb ik den verderver geschapen om te vernielen.
17. Alle wapen dat tegen u bereid wordt zal niet gelukken, en alle tong die in het gericht tegen u opstaat zult gij verdoemen; dit is de erve der knechten des Heeren, en hunne gerechtigheid is uit mij, spreekt de Heere.

HOOFDSTUK 23.

1. EN nu, ziet ik zeg u, dat gij deze dingen moest onderzoeken. Ja, een gebod geef ik u, dat gij deze dingen zoudt onderzoeken, want groot zijn de woorden van Jesaja.
2. Want waarlijk, hij sprak over alle deze dingen aangaande mijn volk hetwelk van het huis Israëls is; daarom is het noodig dat hij alzoo tot de Heidenen moest spreken.
3. En alle dingen welke hij gesproken heeft, zijn en zullen vervuld worden, [a] volgens de woorden welke hij gesproken heeft.
4. Daarom, luistert naar mijne woorden; schrijft de dingen, welke ik u verteld heb, en volgens den tijd en den wil des Vaders zullen [b] zij tot de Heidenen voortgaan.
5. En zoo wie naar mijne woorden wil luisteren en zich bekeeren, en [c] gedoopt is, die zal zalig worden. Onderzoek de profeten, want velen zijn er, die van deze dingen getuigd hebben.
6. En nu, het geschiedde toen Jezus deze woorden gezegd had, dat hij wederom tot hen zeide, nadat hij hun de Schriften welke zij ontvangen hadden uitgelegd had: Ziet, andere Schriften wenschte ik dat gij zoudt schrijven, die gij niet hebt.
7. En het geschiedde dat hij tot [d] Nephi zeide: Brengt het verslag voor, hetwelk gij gehouden hebt.
8. En toen Nephi de verslagen voorgebracht en voor hem gelegd had, wierp hij zijne oogen over dezelve en zeide:
9 Voorwaar, ik zeg u: Ik gebood mijnen knecht Samuel, den Lamaniet, dat hij aan dit volk zoude getuigen, dat ten dage dat de Vader zijnen naam in mij zoude verheerlijken, er [e] vele heiligen zouden opstaan uit den doode en aan

---

l, ziet *j*. 1 Nep. 22.

a, 2 Petr. 1 : 19—22. *b*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *c*, ziet *u*. 2 Nep. 9
d, 3 Nep. 8 : 1, 2. *e*, ziet *g*. Jakob 4. Hela 14 : 25, 26.

velen zouden verschijnen, en hen zouden dienen. En hij zeide tot hen: Was het zoo niet?

10. En zijne discipelen antwoordden hem en zeiden: Ja, Heere, Samuel profeteerde volgens uwe woorden, en zij zijn alle vervuld.

11. En Jezus zeide tot hen: Hoe is het dat gij deze zaak niet beschreven hebt, dat vele heiligen zouden opstaan en aan velen zouden verschijnen en hen dienen?

12. En het geschiedde dat Nephi zich herinnerde dat deze zaak niet beschreven was geworden.

13. En het geschiedde dat Jezus gebood dat het beschreven zoude worden. Daarom werd het beschreven, zooals hij het gebood.

14. En nu, het geschiedde toen Jezus alle de Schriften welke zij geschreven hadden, had uitgelegd, hij hun gebood dat zij de dingen welke hij uitgelegd had zouden leeren.

HOOFDSTUK 24. *(Ziet Maleachi 3).*

1. EN het geschiedde dat hij hun gebood dat zij de woorden, welke de Vader aan Maleachi gegeven had, en die hij hun zoude vertellen, zouden opschrijven. En het geschiedde nadat zij beschreven waren, dat hij dezelve verklaarde. En deze zijn de woorden welke hij hun vertelde; zeggende: Aldus zegt de Vader tot Maleachi: [a]Zie, ik zend mijnen Engel die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal; en [b]snellijk zal tot den tempel komen die Heere dien gij lieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan welken gij lust hebt; zie, hij komt, zegt de Heere der heirscharen.

2. Maar wie zal den dag zijner toekomst [c]verdragen, en wie zal bestaan als hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur eens goudsmids en als zeep der vollers.

3. En hij zal zitten, louterende en het zilver reinigende, en hij zal [d]de kinderen van Levi reinigen en hij zal ze doorlouteren als goud en als zilver; dan zullen zij den Heere spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.

4. Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem den Heere zoet wezen, als in de oude dagen en als in de vorige jaren.

5. En ik zal tot ulieden ten oordeel [e]naderen. en ik [f]zal een snel getuige zijn tegen de toovenaars, en tegen de overspelers, en tegen degenen die valschelijk zweren, en tegen degenen die het loon des daglooners met geweld inhouden, die de weduwe

---

a, Leer. en Ver. 45 : 9. Jes. 66 : 6. 40 : 3—5, 9—11. 59 : 20, 21. *b*, Jes. 2 : 2—4. Mich. 4 : 1—4. 3 Nep. 20 : 22. 21 : 25. *c*, 3 Nep. 25. *d*, Leer. en Ver. 84 : 31—34. *e*, Ezech. 43 : 1, 2, 4—7. *f*, 3 Nep. 25 : 1, 3, 6. ziet *w*. 3 Nep. 20.

en den wees en den vreemdeling het recht verkeeren, en mij niet vreezen, zegt de Heere der heirscharen.

6. Want ik, de Heere, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs niet verteerd.

7. Van uwer vaderen dagen af zijt gij afgeweken van mijne inzettingen en hebt ze niet bewaard; keert weder tot mij, en ik zal tot u wederkeeren, zegt de Heere der Heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeeren?

8. Zal een mensch God berooven? Maar gij berooft mij, en zegt: Waarin berooven wij u? In de tienden en het offer?

9. Met eenen vloek zijt gij vervloekt, omdat gij mij berooft, zelfs het gansche volk.

10. [g]Brengt alle de tienden in het schathuis, opdat er spijze zij in mijn Huis; en beproeft mij nu daarin, zegt de Heere der Heirscharen, of ik u dan niet openen zal de vensteren des hemels; en u zegen afgieten, zoodat er geen schuren genoeg wezen zullen.

11. En ik zal om uwentwille den opeter schelden, dat hij u de vruchten des lands niet verderve; en de wijnstok op het veld zal u geene misdracht voortbrengen, zegt de Heere der Heirscharen.

12. En alle Heidenen zullen u gelukzalig noemen, want gijlieden zult een lustig land zijn, zegt de Heere der Heirscharen.

13. Uwe woorden zijn tegen mij te sterk geworden, zegt de Heere; maar gij zegt: Wat hebben wij tegen u gesproken?

14. Gij zegt: Het is te vergeefs God te dienen; want wat nuttigheid is het dat wij zijne wacht waarnemen, en dat wij in het zwart gaan voor het aangezicht des Heeren der Heirscharen?

15. En nu, wij achten de hoogmoedigen gelukzalig; ook die goddeloosheid doen worden gebouwd; ook verzoeken zij God en ontkomen.

16. Alsdan spreken die den Heere vreezen een [h]ieder tot zijn naaste: De Heere merkt er toch op en hoort, en daar is een [i]gedenkboek voor zijn aangezicht geschreven voor degenen die den Heere vreezen en voor degenen die aan zijn naam gedenken.

17. En zij zullen, zegt de Heere der Heirscharen, te dien dage dien ik [j]maken zal, mij een eigendom zijn, en ik zal ze verschoonen gelijk als een man zijnen zoon verschoont die hem dient.

18. Dan zult gijlieden wederom zien het onderscheid tusschen den rechtvaardige en den goddelooze, tusschen dien die God dient en dien die Hem niet dient.

---

g, Leer. en Ver. 64 : 23. 119 : 120. *h*, Moro 6 : 5, 6. *i*. 3 Nep 27 : 25, 26. *j*, Leer. en Ver. 101 : 3.

HOOFDSTUK 25. *(Ziet Maleachi 4).*

1. WANT zie, de dag komt, [a]brandende als een oven;
dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet een
stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt
de Heere der Heirscharen, die hun noch wortel noch tak
laten zal.
2. Ulieden daarentegen die mijnen naam [b]vreest, zal de
Zoon der gerechtigheid opgaan, en daar zal genezing zijn onder
zijne vleugelen, en gij zult uitgaan en toenemen als [c]mest-
kalveren.
3. En gij zult de goddeloozen vertreden; want zij zul-
len [d]asch worden onder de zolen uwer voeten, te dien dage
dien ik maken zal, zegt de Heere der Heirscharen.
4. Gedenkt der wet van Mozes, mijns knechts, die ik hem
bevolen heb op Horeb aan gansch Israël; der inzettingen en
rechten.
5. Zie, ik zend ulieden den Profeet [e]Elia, eer dat die
groote en die vreeselijke dag des Heeren [f]komen zal.
6. En hij zal het hart der vaders tot de kinderen [g]kee-
ren, en het hart der kinderen tot hunne vaders; opdat ik niet
kome en de aarde met den ban sla.

HOOFDSTUK 26.

1. EN nu, het geschiedde toen Jezus deze dingen verteld
had, dat hij dezelve aan de scharen verklaarde, en hij verklaarde
hun alle dingen beide klein en groot.
2. En hij zeide: [a]Deze geschriften welke gij niet bij u
hebt, heeft de Vader mij geboden u te geven, want het is in
zijne wijsheid dat zij aan toekomende geslachten zouden gege-
ven worden.
3. En hij verklaarde alle dingen, zelfs van het begin tot
op den tijd dat hij in zijne heerlijkheid zoude [b]komen; ja,
alle dingen welke op de oppervlakte des aardrijks zouden
geschieden, totdat de [c]elementen zouden smelten door de sterke
hitte en de aarde als een kleed opgerold, zoude worden, en
de hemelen en de aarde zouden voorbijgaan.
4. En zelfs tot den grooten en laatsten dag, [d]wanneer

---

a, vers 3. 1 Nep. 22 : 15, 17, 18, 23. 2 Nep. 27 : 3. 30 : 10. Jakob 6 : 3. Jes. 24 : 6. 66 : 16. *b*, vers 16. *c*, 1 Nep. 22 : 24. *d*, vers 1. *e*, Leer. en Ver. 110 : 13. Verscheen aan Jozef Smith in de Kirtland Tempel. *f*, De dag van de tweede komst van Christus. 3 Nep. 25 : 3. *g*, Leer. en Ver. 98 : 16, 17.

a, 3 Nep. 24 : 25. *b*, ziet *f*. 3 Nep. 25. *c*, Mor. 5 : 23. 2 Petr. 3 : 10, 12. Jes. 24 : 17—20. 24 : 1—4. Openb. 20 : 11. *d*, Mos. 16 : 1, 2, 10. Alma 12 : 12. 40 : 21. 3 Nep. 27 : 14, 15. Mor. 9 : 13, 14.

alle volkeren en geslachten en alle natiën en tongen voor God
zullen staan om geoordeeld te worden naar hunne werken,
hetzij zij goed, hetzij zij kwaad waren.
5. Zoo zij goed waren tot de [e] opstanding des eeuwigen
levens, en zoo zij kwaad waren tot de opstanding der verdoemenis;
zijnde een parallel, het eene aan de eene hand en het
andere aan de andere hand, volgens de barmhartigheid en de
rechtvaardigheid en de heiligheid welke in Christus is, die
was [f] voor het begin der wereld.
6. En nu, er kan in dit [g] boek niet alles beschreven
worden; zelfs geen honderdste gedeelte van de dingen welke
Jezus waarlijk aan het volk leerde.
7. Doch ziet, de [h] platen van Nephi bevatten meer van de
dingen, welke hij het volk leerde.
8. En deze dingen heb ik geschreven, welke het [i] mindere
gedeelte zijn van de dingen welke hij het volk leerde; en ik
heb ze geschreven met het doel, dat zij wederom tot dit volk
gebracht mochten worden; [j] van de Heidenen, volgens de
woorden welke Jezus gesproken had.
9. En wanneer zij deze ontvangen zullen hebben, welke
noodig zijn dat zij eerst zouden hebben om hun geloof te
proeven; en indien het zal zijn dat zij [k] deze dingen zullen
gelooven, dan zullen de [l] grootere dingen aan hen geopenbaard worden.
10. En indien het zoo zij, dat zij deze dingen niet zullen
gelooven, dan zullen de grootere dingen van hen [m] onthouden
worden tot hunne verdoemenis.
11. Ziet, ik was omtrent bereid [n] alles te schrijven, hetwelk
op de platen van Nephi gegraveerd was; maar de Heere verbood het,
zeggende: Ik wil het geloof van mijn volk [o] beproeven
12. Daarom, ik Mormom schrijf de dingen welke mij de
Heere geboden had. En nu, ik Mormon, maak een einde aan
mijne woorden, en ga voort de dingen te schrijven welke
mij geboden zijn.
13. Daarom wensch ik dat gij zoudt zien dat de Heere
waarlijk het volk leerde gedurende den tijd van drie dagen;
en daarna dat hij zich zelven dikwerf aan hen vertoonde en
dikwerf het brood [p] brak en het zegende en aan hen gaf.
14. En het geschiedde dat hij leerde en diende de [q] kinderen
der scharen van welke gesproken is geworden; en hij
maakte hunne tongen los, en zij spraken tot hunne vaderen
[r] groote en wondervolle dingen, zelfs grooter dan hij het volk

---

e, Mos. 16 : 11. ziet *d*. 2 Nep. 2. *f*, ziet *d*. Mos. 4. *g*, Woorden van Mor. 1 : 5. Hela 3 : 14. 3 Nep. 5 : 8. Ether 15 : 33. *h*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *i*, ziet *g*. *j*, ziet *b*. 2 Nep. 30. *k*, Het mindere deel. *l*, alles op de platen van Nephi. Ether 4 : 6—8, 13. *m*, Ether 4 : 8—10. *n*, vers 7. *o*, Ether 11 : 6. *p*. ziet *f*. 3 Nep. 18. *q*, ziet *g*. 3 Nep. 17. *r*, ziet *w*. 3 Nep. 19.

geopenbaard had; en hij maakte hunne tongen los, zoodat zij
konden spreken.
15. En het geschiedde nadat hij ten tweeden male ten
hemel gevaren was, dat hij zich zelven aan hen vertoonde, en
tot den Vader was gegaan, nadat hij alle hunne zieken, hunne
lammen [s] genezen, en de oogen hunner blinden geopend en
de ooren der dooven los gemaakt had; en zelfs alle soorten
van genezingen onder hen gedaan had en een mensch uit den
dood had opgewekt, en zijne kracht aan hen bewezen had en
tot den Vader gegaan was.
16. Ziet, het geschiedde dat in den morgen de scharen
zich te zamen vergaderd hadden, en zij zagen en hoorden deze
kinderen; ja [t] zelfs zuigelingen openden hunne monden en
uitten wonderlijke dingen; en de dingen welke zij spraken
waren verboden om te schrijven.
17. En het geschiedde dat de [u] discipelen die Jezus verkozen
had, van dien tijd af voortgingen te [v] doopen en te leeren
zoovelen als tot hen kwamen; en zoovelen als er in den
naam van Jezus gedoopt waren, werden [w] vervuld met den
Heiligen Geest.
18. En velen hunner zagen en hoorden onuitsprekelijke
dingen, welke [x] niet wettig zijn geschreven te worden.
19. En zij leerden en dienden elkaar, en zij hadden [y] alle
dingen onder elkaar gemeen, en een iegelijk handelde rechtvaardig
met zijnen naaste.
20. En het geschiedde dat zij alle deze dingen deden zooals
Jezus hun geboden had.
21. En degenen die in den naam van Jezus [z] gedoopt
waren, [2a] werden de Kerk van Christus genaamd.

HOOFDSTUK 27.

1. EN het geschiedde toen de [a] discipelen van Jezus reisden
en de dingen leerden welke zij gehoord en gezien hadden,
en doopten in den naam van Jezus, dat zij te zamen vergaderd
waren in krachtig [b] gebed en [c] vastende.
2. En Jezus vertoonde zich zelven wederom aan hen,
want zij baden tot den Vader in zijnen naam en Jezus kwam
en stond in hun midden en zeide tot hen: Wat wilt gij dat
ik u geven zal?
3. En zij zeiden tot hem: Heere, wij willen dat gij ons

---

s, 3 Nep. 17 : 7—10. t, ziet w. 3 Nep. 19. u, ziet c. 3 Nep. 12. v, 4 Nep. 1 : 1. ziet u. 2 Nep. 9. w, ziet y. 3 Nep. 9. x, ziet w. 3 Nep. 19. y, 4 Nep. 1 : 2, 3, 25, 26. z, ziet u. 2 Nep. 9. 2a, ziet d, Mos. 26.

a, ziet c. 3 Nep. 12. b, ziet e. 2 Nep. 32. c, ziet t. Mos. 27.

vertellen wilt den naam waarmede wij deze Kerk zullen noemen; want er zijn twisten onder het volk aangaande deze zaak.
4. En de Heere zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar, ik
zeg u; waarom is het dat het volk over deze zaak zoude
murmureeren en twisten?
5. Hebt gij de Schriften niet gelezen, welke zeggen dat
gij den [d] naam van Christus op u zoudt nemen, welke mijn
naam is? want met dezen naam zult gij ten laatsten dage genoemd worden.
6. En wie ook mijnen naam op zich neemt, en volhardt
tot het einde, die zal ten laatsten dage zalig zijn.
7. Daarom, wat gij ook zult doen, zult gij doen in mijnen
naam; daarom zult gij de Kerk met mijnen naam noemen, en gij zult den Vader in mijnen naam aanroepen, opdat Hij de Kerk om mijnentwil zal zegenen.
8. En hoe kan het mijne Kerk zijn, tenzij zij naar mijnen
naam genoemd wordt? want indien eene Kerk naar Mozes' naam genoemd wordt, dan is het de Kerk van Mozes, of indien zij naar den naam eens menschen genoemd wordt, dan is zij de Kerk van een mensch; maar indien zij naar mijnen naam genoemd wordt is zij mijne Kerk; indien het is dat zij op mijn evangelie gebouwd is.
9. Voorwaar, ik zeg u: dat gij op mijn evangelie gebouwd
zijt; daarom wat gij ook doet, gij zult het in mijnen naam doen en vragen; daarom, zoo gij den Vader aanroept voor de Kerk, zal de Vader u hooren zoo het in mijnen naam is.
10. En indien het zoo is, dat de Kerk op mijn evangelie
gebouwd is, dan zal de Vader zijne eigene werken daarin betoonen.
11. Maar zoo zij niet op mijn evangelie gebouwd is, doch
gebouwd is op het werk van menschen of op de werken des duivels, voorwaar, ik zeg u: Voor eenen tijd hebben zij blijdschap in hunne werken en spoedig komt het einde; zij worden [e] nedergehouwen en in het vuur geworpen, waaruit geene terugkeering is.
12. Want hunne werken volgen hen; want het is om hunne
werken dat zij nedergehouwen worden; gedenkt daarom de dingen welke ik u verteld heb.
13. Ziet, ik heb u mijn evangelie gegeven, en dit is het
evangelie hetwelk ik u gegeven heb; dat ik in de wereld gekomen ben om den wil mijns Vaders te doen, omreden mijn Vader mij gezonden heeft.
14. En mijn Vader zendt mij opdat ik verheven mocht
worden aan het kruis, en nadat ik verheven [f] ben aan het kruis dat ik alle menschen tot mij zoude trekken; opdat gelijk als ik door de menschen verheven ben geworden, de menschen

d, verzen 6—10. ziet *e*. Mos. 5. *e*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *f*, vers 15. 1 Nep. 19 : 10. 3 Nep. 28 : 6.

alzoo door den Vader zouden [g] worden, om voor mij te staan
om naar hunne werken geoordeeld te worden, hetzij zij goed
of kwaad zijn geweest.
15. En om deze reden ben ik verheven geworden; daarom
zal ik volgens de kracht des Vaders alle menschen tot mij
trekken, opdat zij naar hunne werken geoordeeld mogen worden.
16. En het zal geschieden, dat wie zich ook bekeert, en
[h] gedoopt is in mijnen naam, vervuld zal worden; en zoo hij
[i] volhardt tot het einde, zal ik hem onschuldig houden voor
mijnen Vader, te dien dage wanneer ik zal staan om de wereld
te oordeelen.
17. En hij, die niet volhardt tot het einde, is dezelfde die
alzoo [j] afgehouwen en in het vuur geworpen is, waaruit geene
terugkeering is omreden de rechtvaardigheid des Vaders.
18. En dit is het woord hetwelk hij aan de menschen-
kinderen gegeven heeft. En om deze reden vervult hij de
woorden welke hij gegeven heeft, en hij liegt niet, maar ver-
vult alle zijne woorden.
19. En [k] geen onrein ding kan in zijn Koninkrijk gaan;
daarom gaat niemand in zijne ruste, tenzij het diegenen zijn
wier kleederen in mijn bloed gewasschen zijn, omreden hun
geloof en de bekeering van alle hunne zonden en hunne ge-
trouwheid tot het [l] einde.
20. Nu, dit is het gebod: Bekeert u, alle gij einden des
aardrijks, en komt tot mij en wordt [m] gedoopt in mijnen naam,
opdat gij geheiligd moogt worden door het [n] ontvangen des Hei-
ligen Geestes, opdat gij ten laatsten dage vlekkeloos voor mij
moogt staan.
21. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: dit is mijn evangelie;
en gij weet de dingen welke gij in mijne Kerk doen moet;
want de werken welke gij mij hebt zien doen zult gij eveneens
doen; want hetgeen gij mij hebt zien doen, doet gij alzoo.
22. Daarom, zoo gij deze dingen doet, zijt gij gezegend;
want ten laatsten dage zult gij opgewekt [o] worden.
23. Schrijft de dingen welke gij gehoord en gezien hebt,
uitgezonderd de dingen [p] welke verboden zijn.
24. Schrijft de werken van dit volk, hetwelk zal zijn; ge-
lijk geschreven is geworden van dat hetwelk geweest is.
25. Want ziet, [q] uit de boeken welke geschreven zijn ge-
worden, en welke geschreven zullen worden zal dit volk ge-
oordeeld [r] worden; want door dezelve zullen hunne werken
aan den mensch bekend gemaakt worden.
26. En ziet, alle dingen zijn bij den Vader [s] geschreven

g, opstaan uit het graf. *h*, ziet *u*. 2 Nep, 9. *i*, ziet *h*. 2 Nep, 31
j, ziet *k*. 1 Nep. 15. *k*, Alma 11 : 37. ziet *r*, Alma 7. *l*, ziet *h*
2 Nep. 31. *m*, ziet *n*. 2 Nep. 9. *n*, ziet *y*. 3 Nep, 9. *o*, ziet *p*
Mos. 23. *p*, 3 Nep. 26 : 16, 18. *q*, vers 26. ziet *c*. 2 Nep. 27.
r, ziet *j*. 2 Nep. 29. *s*, 3 Nep. 24 : 16.

daarom zal de wereld geoordeeld worden [t] uit de boeken welke geschreven zullen worden.

27. En weet gij, dat [u] gij de rechters van dit volk zult zijn, volgens het gericht hetwelk ik aan u zal geven, hetwelk recht zal zijn; daarom ziet, wat soort mannen gij moet zijn? Voorwaar, ik zeg u: Even als ik ben.

28. En nu ga ik tot den Vader. En voorwaar, ik zeg u: Wat gij ook den Vader in mijnen naam zult vragen, zal u gegeven worden.

29. Daarom, [v] vraagt en gij zult ontvangen; klopt en u zal opengedaan worden; want die vraagt die ontvangt; en aan hem die klopt zal opengedaan worden.

30. Nu ziet, mijne blijdschap is groot; ja, zelfs tot eene volheid over u en alzoo over dit geslacht; ja, zelfs de Vader is verblijd en eveneens alle heilige Engelen omreden u en dit geslacht; want niemand hunner is verloren.

31. Ziet, ik wensch dat gij zoudt verstaan; want ik bedoel diegenen, die nu leven van dit geslacht, en geen hunner is verloren; en in hen is mijne vreugde vol.

32. Doch ziet, het bedroeft mij omreden het [w] vierde geslacht van dit geslacht; want zij zijn weggeleid door hem, ja door den [x] zoon des verderfs; want zij zullen mij verkoopen voor zilver en goud en voor datgene, hetwelk door de [y] mot verteerd wordt; en waarvoor dieven doorbreken en het stelen. En in dien dag zal ik u bezoeken, zelfs om hunne werken op hun eigen hoofden te [z] keeren.

33. En het geschiedde toen Jezus deze woorden gezegd had dat hij tot zijne discipelen zeide: [2a] Gaat gij in door de rechte poort; want recht is de poort en nauw is de weg die ten leven leidt; en weinigen zijn er die dien vinden; maar wijd is de poort en breed de weg welke tot den dood leidt, en velen zijn er die dezen weg bewandelen, totdat de nacht komt, waarin niemand werken kan.

HOOFDSTUK 28.

1. EN het geschiedde toen Jezus deze woorden gezegd had, dat hij aan elk zijner discipelen afzonderlijk vroeg: Wat is het dat gij van mij verlangt, na ik tot den Vader gegaan ben?

2. En zij allen, uitgezonderd drie, zeiden: Wij verlangen dat nadat wij hier geleefd hebben, tot den tijd van een mensch, dat onze bediening waartoe gij ons geroepen hebt een einde moge hebben, opdat wij spoedig tot u in uw Koninkrijk mogen komen.

---

t, vers 25. ziet *c*. 2 Nep. 27. *u*, 1 Nep. 12 : 9, 10. Mor. 3 : 19. *v*, 3 Nep. 14 : 7, 8. *w*, ziet *d*. 1 Nep. 12. *x*, 3 Nep. 29 : 7. *y*, 3 Nep. [illegible] 3 Nep. 14 : 13, 14. ziet 2a. 2 Nep. 9.

3. En hij zeide tot hen: Gezegend zijt gij, omdat gij deze
zaak van mij verlangt; daarom, nadat gij [a] twee-en-zeventig
jaar zijt geworden zult gij tot mij komen in mijn Koninkrijk
en met mij zult gij rust vinden.
4. En toen hij tot hen gesproken had keerde hij zich tot
de drie, en zeide tot hen: Wat wilt gij dat ik doen zal, wanneer
ik tot den Vader gegaan zal zijn?
5. En zij waren bedroefd in hunne harten, want zij durf-
den niet te zeggen hetgene zij verlangden.
6. En hij zeide tot hen; Ziet, ik weet uwe gedachten; en
gij hebt verlangd de zaak, welke [b] Johannes, mijn beminde, die
met mij was in mijne bediening voordat ik door de Joden
[c] verheven was van mij verlangde.
7. Daarom gezegender zijt gij, want gij zult nimmer den
[d] dood smaken, maar gij zult leven om alle de werken des
Vaders aan de kinderen der menschen te zien, zelfs tot alle
dingen vervuld zullen zijn volgens den wil des Vaders, wanneer
ik zal [e] komen in mijne heerlijkheid met de krachten des
hemels.
8. En nimmer zult gij de pijnen des doods [f] gevoelen;
maar wanneer ik in mijne heerlijkheid zal komen, zult gij in
een ommezien [g] veranderd worden van sterfelijk in onsterfelijk
en dan zult gij gezegend worden in het Koninkrijk mijns Vaders.
9. En wederom, gij zult geene [h] pijn hebben, terwijl gij
in het vleesch zult wonen, noch [i] verdriet, tenzij het is over
de zonden der wereld; en dit zal ik doen terwille van hetgeen
gij van mij verlangd hebt; want gij hebt verlangd dat gij de
zielen der menschen tot mij mocht brengen, terwijl de wereld
staat.
10. En om deze reden zult gij eene volheid van vreugde
genieten, en gij zult nederzitten in het Koninkrijk mijns Vaders;
ja, uwe vreugde zal vol zijn, zelfs als de Vader mij eene vol-
heid van vreugde gegeven heeft, en gij zult zijn gelijk ik ben;
en ik ben gelijk de Vader; en de Vader en ik zijn [j] één.
11. En de Heilige Geest geeft getuigenis van den Vader
en mij; en de Vader [k] geeft den Heiligen Geest om mijnentwil
aan de menschenkinderen.
12. En het geschiedde toen Jezus deze woorden gesproken
had, dat hij een iegelijk hunner met zijnen vinger aanraakte,
uitgezonderd de drie die zouden vertoeven; en toen vertrok hij.
13. En ziet, de hemelen waren geopend, en [l] zij werden
ten hemel opgenomen en zij zagen en hoorden onuitsprekelijke
dingen.

---

a, 4 Nep. 1 : 14. *b*, Leer. en Ver. 7. *c*, ziet *f*. 3 Nep. 27. *d*, verzen 8, 9, 19—22, 25, 37—40. 4 Nep. 1 : 14, 37. Mor. 8 : 10—12. Ether 12 : 17. *e*, 3 Nep. 20 : 22. 21 : 25. *f*, ziet *d*. *g*, verzen 15, 17, 38—40. *h*, ziet *d*. *i*, 4 Nep. 1 : 44. Mor. 8 : 10. *j*, ziet *k*. 2 Nep. 31. *k*, ziet *v*. 3 Nep. 9. *l*, de drie.

14. En het was hun [m] verboden dat zij zouden uiten;
noch was aan hen de kracht gegeven om te uiten die dingen
welke zij gezien en gehoord hadden.
15. En hetzij zij in of uit het lichaam waren, dat kunnen
zij niet zeggen, want het scheen hun eene gedaante verwisseling
gelijk, dat zij uit het vleeschelijke lichaam in eenen onsterfe-
lijken staat veranderd waren, opdat zij de dingen van God
konden zien.
16. Doch het geschiedde dat zij wederom op de opper-
vlakte des aardrijks bedienden, niettemin zij bedienden niet van
die dingen welke zij gezien en gehoord hadden, omreden het
[n] gebod hetwelk hun in den hemel gegeven was.
17. En nu, [o] of zij sterfelijk of onsterfelijk waren sedert
den dag hunner verheerlijking, weet ik niet.
18. Doch dit weet ik volgens het verslag hetwelk gegeven
is, dat zij voortgingen op de oppervlakte des aardrijks en aan
het gansche volk bedienden, vereenigende tot de Kerk zoovelen
als in hunne prediking wilden gelooven; dezelven [p] doopende;
en zoovelen als gedoopt waren [q] ontvingen den Heiligen Geest.
19. En zij werden door hen, die niet tot de Kerk be-
hoorden in de gevangenis geworpen. En de [r] gevangenissen
konden hen niet houden, want zij werden in tweeën gescheurd.
20. En zij werden ter aarde geworpen. Maar zij sloegen
de aarde met het woord Gods, zoodat zij door zijne kracht uit
de diepten der aarde verlost werden; en daarom konden zij
geene putten boren, voldoende om hen te houden.
21. En driemaal werden zij in eenen oven geworpen en
zij bekwamen geen letsel.
22. En tweemaal werden zij in eenen kuil met wilde
beesten geworpen, en ziet, zij speelden met de beesten als een
kind met een zwijgend lam, en zij bekwamen geen letsel.
23. En het geschiedde dat zij aldus voortgingen onder
het volk van Nephi en het evangelie van Christus, tot het
gansche volk op het land predikte; en zij werden bekeerd tot
den Heere en vereenigd met de Kerk van Christus, en aldus
was het volk van [s] dit geslacht gezegend volgens de woor-
den van Jezus.
24. En nu, ik Mormon maak voor eenigen tijd een einde
om aangaande deze dingen te spreken.
25. Ziet, ik zoude bijna de [t] namen geschreven hebben
dergenen, die nimmer den dood zouden zien; doch de Heere
verbood het; daarom schrijf ik ze niet, want zij zijn voor de
wereld verborgen.
26. Doch ziet, [u] ik heb hen gezien en zij hebben mij bediend.

---

m, ziet *v*. 3 Nep. 19. *n*, vers 14. *o*, verzen 36—40. *p*, ziet *v*. 2 Nep. 9. *q*, ziet *v*. 3 Nep. 9. *r*, 4 Nep. 1 : 5, 30—33. Mor. 8 : 24. *s*, 4 Nep. 27 : 30, 31. *t*, 3 Nep. 19 : 4. *u*, Mor. 8 : 11.

27. En ziet, zij zullen onder de Heidenen zijn, en de Heidenen kennen hen niet.

28. Zij zullen eveneens onder de Joden zijn, en de Joden zullen hen niet kennen.

29. En het zal geschieden wanneer de Heere het in zijne wijsheid noodig acht, dat zij zullen bedienen aan alle de verspreide stammen Israëls, en aan alle natiën, geslachten, talen en volkeren, en zij zullen velen hunner tot Jezus brengen, opdat hunne [v] wensch vervuld moge worden en omreden de [w] overtuigende kracht Gods welke in hen is.

30. En zij zijn als de engelen Gods, en zoo zij tot den Vader zullen bidden in den naam van Jezus, kunnen zij zich vertoonen aan welk mensch het hun goeddunkt.

31. Daarom zullen [x] groote en wonderlijke werken door hen gewrocht worden, voor den grooten en komenden dag, wanneer al het volk zekerlijk zal staan voor den rechterstoel van Christus.

32. Ja, zelfs onder de Heidenen zullen groote en wonderlijke werken door hen gewrocht worden voor dien oordeelsdag.

33. En indien gij [y] al de geschriften had welke een verslag geven van alle de wonderlijke werken van Christus, zoudt gij volgens de woorden van Christus weten dat deze dingen zekerlijk moeten geschieden.

34. En wee hem, die [z] niet naar de woorden van Jezus luisteren wil, en eveneens diegenen dien hij verkoren en onder hen gezonden heeft; want alwie ook de woorden van Jezus niet ontvangt, en de woorden dergenen die hij gezonden heeft, ontvangt hem niet, daarom zal hij ten laatsten dage hen niet ontvangen.

35. En het zoude beter voor hen geweest zijn dat zij niet geboren geweest waren. Want denkt gij dat gij de rechtvaardigheid van een beleedigd God kunt ontloopen, die onder de voeten van menschen vertreden is geworden, opdat de zaligheid daardoor komen mocht?

36. En nu, ziet, als ik sprak aangaande diegenen die de Heere verkoren had, zelfs, de drie die [2a] opgenomen waren in den hemel, weet ik niet of [2b] zij gereinigd waren van sterfelijkheid tot onsterfelijkheid.

37. Doch ziet, sedert ik schreef, heb ik van den Heere verzocht, en hij heeft het aan mij bekend gemaakt, dat het noodig was dat eene verandering aan hunne lichamen gewenscht werd, of [2c] anders moesten zij den dood smaken.

38. Daarom dan, opdat zij den dood niet zouden ondergaan, was er eene verandering in hunne lichamen gewrocht,

---

v, vers 9. *w*, verzen 30—33. *x*, ziet *w*. *y*, 3 Nep. 23 : 6—12. *z*, Ether 4 : 8—12. 2*a*, verzen 13—16. 2*b*, vers 17. 2*c*, ziet *d*.

opdat zij pijn [2d] noch verdriet zouden lijden, tenzij het was over de zonden der wereld.

39. Nu, deze verandering was niet gelijk aan die welke plaats zal vinden in den laatsten dag; maar er was eene verandering in hen gewrocht, zoodat Satan geene kracht over hen konde hebben, zoodat hij hen niet konde verzoeken; en zij waren geheiligd in het vleesch, zoodat zij heilig waren en de [2e] krachten der aarde hen niet konden houden.

40. En in dezen toestand waren zij te verblijven tot den oordeelsdag van Christus; en te dien dage ondergaan zij eene [2f] grootere verandering om ontvangen te worden in het Koninkrijk des Vaders om daar niet meer uit te gaan, maar om voor eeuwig met God in den hemel te wonen.

HOOFDSTUK 29.

1. EN nu, ziet, ik zeg u, dat wanneer de Heere het in zijne wijsheid noodig acht dat deze woorden tot de Heidenen zullen [a] komen volgens zijn woord, dan moogt gij weten dat het [b] verbond hetwelk de Vader met de kinderen Israëls gemaakt heeft, aangaande hunne herstelling tot de landen hunner inwoning alreeds begonnen is vervuld te worden.

2. En gij moogt weten dat de woorden des Heeren, welke gesproken zijn geworden door de heilige profeten alle vervuld zullen worden; en gij behoeft niet te zeggen dat de Heere zijne komst tot de kinderen Israëls vertraagt.

3. En gij behoeft niet te veronderstellen in uwe harten dat de woorden welke gesproken zijn geworden, ijdel zijn; want ziet, de Heere zal zijn verbond gedenken hetwelk hij met zijn volk van het huis Israëls gemaakt heeft.

4. En [c] wanneer gij deze woorden onder u zult zien voortkomen, dan hebt gij niet langer te spotten met de werkingen des Heeren, want het zwaard zijner rechtvaardigheid is in zijne rechterhand; en ziet, te dien dage, zoo gij zult spotten met zijne werkingen, zal hij maken dat [d] het u spoedig zal overvallen.

5. Wee hem, die spot met de handelingen des Heeren; ja, wee hem die Christus en zijne werken zal verloochenen.

6. Ja, [e] wee hem, die de openbaringen des Heeren zal verloochenen en zal zeggen dat de Heere niet langer door openbaringen, of door profetie, of door gaven, of door tongen, of door genezingen, of door de kracht des Heiligen Geestes zal werken.

2*d*, vers 9. 2*e*, vers 20. 2*f*, vers 8.

a, ziet *c*. 2 Nep. 27. *b*, ziet 2*j*. 3 Nep. 15. *c*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *d*, ziet 2*b*, 3 Nep. 21. *e*, Mor. 9 : 7—11, 15—26. Moro 7 : 35—38. 10 : 19—29.

7. Ja en wee hem, die te dien dage zal zeggen om winst te verkrijgen, dat er geene wonderen door Jezus Christus meer kunnen geschieden, want hij, die dit doet, zal den [f] zoon des verderfs gelijk worden, voor wien er geene genade is volgens het woord van Christus.
8. Ja, en gij behoeft niet langer te roepen noch te spotten; noch te spelen met de Joden, noch met eenigen van het overblijfsel van het huis Israëls, want ziet, de Heere gedenkt zijn [g] verbond met hen, en hij zal doen met hen naar hetgeen hij gezworen heeft.
9. Daarom hebt gij niet noodig te denken dat gij de rechterhand des Heeren kunt keeren ter linkerzijde, zoodat hij zijn oordeel niet kan [h] volbrengen tot vervulling van het verbond, hetwelk hij met het huis Israëls gemaakt heeft.

HOOFDSTUK 30.

1. LUISTERT, o gij Heidenen en hoort de woorden van Jezus Christus, den Zoon des levenden Gods, die [a] mij geboden heeft aangaande u te spreken; want ziet, hij gebiedt mij dat ik deze woorden zoude schrijven, zeggende:
2. Keert allen, gij Heidenen van uwe goddelooze wegen, en bekeert u van uwe booze werken, van uwe [b] leugens en bedriegerijen, van uwe [c] hoererijen en uwe [d] geheime en gruwelen uwe afgoden en uwe moorden en uw [e] priesterbedrog en uwe jaloerschheid, en uwe twisten en van alle uwe goddeloosheden en gruwelen en komt tot mij, en wordt [f] gedoopt in mijnen naam, opdat gij eene vergeving uwer zonden moogt ontvangen en [g] vervuld moogt worden met den Heiligen Geest, opdat gij [h] gerekend moogt worden onder mijn volk, hetwelk van het huis Israëls is.

---

f, 3 Nep. 27 : 32. *g*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *h*, ziet 2*b*. 3 Nep. 21. *i*, ziet *j*. 3 Nep. 15.

a, Mormon. *b*, 3 Nep. 21 : 19—21. *c*, ziet *y*. 2 Nep 9. *d*, ziet *t*. 2 Nep. 10. *e*, ziet *x*. 2 Nep. 26. *f*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *g*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *h*, ziet *x*. 3 Nep. 16.

IV. NEPHI.

HET BOEK VAN NEPHI,

DE ZOON VAN NEPHI, EEN VAN DE DISCIPELEN VAN JEZUS CHRISTUS.

HOOFDSTUK 1.

Een verslag van het volk van Nephi, volgens zijn verslag.

1. En het geschiedde dat het [a] vier-en-dertigste jaar en alzoo het vijf-en-dertigste jaar voorbijgegaan was; en ziet, de [b] discipelen van Jezus hadden eene Kerk van Christus opgericht in al het omliggende land. En zoovelen als tot hen kwamen, en zich oprecht bekeerden van hunne zonden, werden [c] gedoopt in den naam van Jezus Christus en ontvingen den Heiligen Geest.

2. En het geschiedde in het zes-en-dertigste jaar dat het volk op het gansche land zoowel de Nephieten als de Lamanieten tot den Heere bekeerd waren, en er geene twisten en verdeeldheden meer onder hen waren en dat een iegelijk rechtvaardig met zijne naasten handelde.

3. En zij hadden [e] alle dingen met elkaar gemeen; daarom waren er geene rijken en armen, gebondenen en vrijen, maar zij waren allen vrij gemaakt en deelgenooten van de [f] hemelsche gaven.

4. En het geschiedde dat het zeven-en-dertigste jaar eveneens voorbijging; en er was voortdurend vrede in het land.

5. En er werden groote en wonderlijke werken onder hen [g] gewrocht door de discipelen van Jezus, zoodat zij de zieken genazen, de dooden opwekten en de lammen wandelende maakten en de blinden het gezicht en dooven het gehoor teruggaven; en alle soorten van wonderen werkten zij onder de menschenkinderen en op geene andere wijze werkten zij dan in den naam van Jezus.

6. En aldus ging het acht-en-dertigste jaar voorbij en het negen-en-dertigste, het veertigste, het een-en-veertigste, ja zelfs het negen-en-veertigste jaar was voorbijgegaan en alzoo het vijftigste, een- en twee-en-vijftigste, zelfs tot het negen-en-vijftigste jaar was voorbijgegaan.

---

a, 3 Nep. 2 : 6—8. *b*, ziet c. 3 Nep. 12. *c*, ziet v. 2 Nep. 9.
d, ziet v. 3 Nep. 9. *e*, ziet v. 3 Nep, 26. *f*, ziet v. 3 Nep. 9.
g, ziet r. 3 Nep. 28.

7. En de Heere maakte hen zeer voorspoedig in het land, zoodat zij wederom steden stichtten waar steden verbrand waren geworden.

8. Ja, zelfs die groote [h] stad Zarahemla bouwden zij wederom op.

9. Doch er waren vele steden welke [i] verzonken waren en in welker plaats water gekomen was; daarom konden deze steden niet vernieuwd worden.

10. En nu ziet, het geschiedde dat het volk van Nephi sterk groeide en zeer vlug vermenigvuldigde en een buitengewoon schoon en zindelijk volk werd.

11. En zij trouwden en werden ten huwelijk uitgegeven en waren gezegend naar de menigte der beloften, welke de Heere aan hen gedaan had.

12. En zij wandelden niet meer naar de cermoniën en de inzettingen van de [j] wet van Mozes, maar zij wandelden volgens de geboden welke zij van hunnen Heer en God ontvangen hadden, voortdurend [k] vastende en biddende en dikwerf te zamen [l] vergaderende om te [m] bidden en de woorden des Heeren te hooren.

13. En het geschiedde dat er geene twist onder het geheele volk was in het gansche land, maar [n] machtige wonderen werden onder hen gewerkt door de discipelen van Jezus.

14. En het geschiedde dat het een-en-zeventigste en alzoo het twee-en-zeventigste jaar was voorbijgegaan; ja, ten laatste het negen-en-zeventigste jaar was voorbijgegaan, zelfs een honderd jaar waren voorbijgegaan en de discipelen van Jezus die hij verkoren had waren allen tot het [o] paradijs Gods gegaan, uitgezonderd de [p] drie die zouden vertoeven; en er waren [q] andere discipelen verordineerd in hunne plaats; en alzoo waren er velen van dat geslacht, die voorbijgegaan waren.

15. En het geschiedde dat er geene twist in het land was, omreden de liefde Gods welke in de harten van het volk woonde.

16. En er was geene tweedracht noch strijd, noch moeielijkheid, noch hoererij, noch leugen, noch moord noch eenige soort van ontucht, en er konde zekerlijk geen gelukkiger volk onder het gansche volk zijn, hetwelk door de hand Gods geschapen was.

17. Daar waren geene roovers, noch moordenaars, noch; waren er Lamanieten, noch was er eenig soort van verschil maar zij waren één, de kinderen van Christus en erfgenamen van het Koninkrijk Gods.

18. En hoe gezegend waren zij, want de Heere zegende hen in alle hunne werken; ja, zij waren gezegend en voor-

---

h, ziet *h*. Omni 1. 3 Nep. 8 : 8, 24. 3 : 9. *i*, 3 Nep. 8 : 9. 9 : 4, 7. *j*, ziet *o*. 2 Nep. 25. 3 Nep. 9 : 19. 15 : 2—8. *k*, ziet *t*. Mos. 27. *l*, 3 Nep. 24 : 16. *m*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *n*, ziet *r*. 3 Nep. 28. *o*, ziet *l*, 2 Nep. 9. *p*, ziet *d*. 3 Nep. 28. *q*, negen anderen als opvolgers.

spoedig totdat honderd en tien jaren waren verloopen en
het eerste geslacht van Christus was voorbijgegaan, en er was
geene twist in het gansche land.
19. En het geschiedde dat [r]Nephi, hij, die het laatste
verslag onderhield, (en hij onderhield het op de [s]platen van
Nephi) stierf, en zijn zoon Amos hield het in zijne plaats en
hij hield het eveneens op de platen van Nephi.
20. En hij onderhield het vier-en-tachtig jaren, en er
was steeds vrede in het land, uitgezonderd dat een klein
gedeelte van het volk van de Kerk afgeweken was en den
naam van Lamanieten op zich nam; daarom begonnen er
wederom Lamanieten in het land te zijn.
21. En het geschiedde dat Amos eveneens stierf (en het
was honderd vier-en-negentig jaar na de komst van Christus)
en zijn zoon Amos onderhield het verslag in zijne plaats en
eveneens op de platen van Nephi, en het was alzoo geschreven
in het boek van Nephi, hetwelk dit boek is.
22. En het geschiedde dat twee honderd jaren waren
verloopen, en het tweede geslacht uitgezonderd weinigen was
uitgestorven.
23. En nu, ik Mormon wensch dat gij zoudt weten dat
het volk vermenigvuldigd was, zoodat het over het gansche
land verspreid was; en het was zeer rijk geworden door hunnen
voorspoed in Christus.
24. Nu, in het jaar tweehonderd en een begonnen er onder
hen te zijn, die verheven waren in hoogmoed, zooals door het
dragen van kostbare kleeding en van alle soorten van fijne
parelen en van fijne dingen dezer wereld.
25. En van dien tijd af hadden zij hunne goederen en
hun onderhoud [t]niet meer gemeen.
26. En zij werden in klassen verdeeld en begonnen Kerken
voor zich zelven te bouwen om winst te verkrijgen en begonnen
de ware kerk van Christus te verloochenen.
27. En het geschiedde toen twee honderd en tien jaren
verloopen waren, dat er vele kerken in het land waren; ja,
er waren vele kerken welke voorgaven Christus te kennen,
en nog verloochenden zij het grootste gedeelte van het evangelie,
zoodat zij alle soorten van goddeloosheid ontvingen en bedien-
den datgene wat heilig was aan degenen wien het [u]verboden
was tengevolge hunner onwaardigheid.
28. En deze Kerk vermeerderde zeer omreden het kwaad,
en door de kracht van Satan die hunne harten overheerschte.
29. En er was wederom eene andere kerk welke de
Christus verloochende, en zij vervolgde de ware kerk van
Christus omreden hare nederigheid, en haar geloof in Christus;

---

r, Nephi's vader was een der twaalf. s, ziet f. 1 Nep. 1 : 17.
t, ziet y. 3 Nep. 26. u, 3 Nep. 18 : 28, 29.

en zij verachtte haar omreden de vele wonderen welke onder haar gewrocht werden,

30. Daarom oefende zij kracht en autoriteit uit over de [v] discipelen van Jezus, welke met hen verbleven, en zij wierpen hen in de gevangenis, doch door de kracht van het woord Gods, hetwelk in hen was, werden de [w] gevangenissen gescheurd en zij gingen voort, werkende groote wonderen onder hen.

31. Niettemin en niettegenstaande alle deze wonderen verhardde het volk hunne harten, en zij zochten hen te dooden evenals de Joden Jezus zochten te dooden te Jeruzalem naar zijn woord.

32. En zij wierpen hen in brandende [x] ovens en zij kwamen er uit zonder letsel.

33. En zij wierpen hen in de [y] kuilen van wilde beesten en zij speelden met de beesten gelijk een kind met een lam en zij kwamen uit het midden zonder letsel.

34. Niettemin, het volk verhardde hunne harten, want zij werden door vele priesters en valsche profeten geleid om vele kerken op te bouwen en om alle soorten van kwaad te doen. En zij vielen op het volk van Jezus; doch het volk van Jezus sloeg hen niet wederom. En aldus doolden zij in ongeloof en goddeloosheid van jaar tot jaar, zelfs tot twee honderd en dertig jaren waren voorbij gegaan.

35. En het geschiedde in dit jaar; ja, in het twee honderd en een-en-dertigste jaar, dat er eene groote verdeeldheid onder het volk was.

36. En het geschiedde in dit jaar dat er een volk opstond hetwelk Nephieten genoemd werd, en zij waren oprechte geloovigen in Christus; en onder hen waren diegenen, die door de Lamanieten genoemd werden: Jakobieten, Jozephieten en Zoramieten.

37. Daarom, de oprechte geloovigen in Christus en de waarachtige dienaren van Christus (onder wien de [z] drie discipelen van Jezus waren, die zouden vertoeven) werden Nephieten genoemd en Jakobieten, Jozephieten en Zoramieten.

38. En het geschiedde dat degenen, die het evangelie verwierpen Lamanieten werden genoemd en Lémuelieten en Ismaëlieten, en zij dwaalden niet in ongeloof, maar rebelleerden openlijk en [2a] moedwillig tegen het evangelie van Christus, en leerden hunnen kinderen dat zij niet zouden gelooven gelijk hunne vaderen van den beginne gedwaald hadden.

39. En het was omreden de goddeloosheid en de gruwelen hunner vaderen, gelijk het was in het begin. En zij waren geleerd de kinderen Gods te haten gelijk als de Lamanieten

---

v, de drie. ziet *d*. 3 Nep. 28. *w*, vers 5. 3 Nep. 28 : 19. *x*, 3 Nep. 28 : 21. *y*, 3 Nep. 28 : 22. *z*, ziet *d*. 3 Nep. 28. *2a*, 3 Nep. 27 : 32. Mor, 1 : 16.

van den beginne geleerd waren de kinderen van Nephi te
2b haten.
40. En het geschiedde dat twee honderd vier-en-veertig
jaren voorbijgegaan waren, en aldus waren de zaken van het
volk. En het meer goddelooze deel van het volk groeide sterk
en werd veel talrijker dan het volk van God.
41. En zij gingen voort kerken voor zich zelven te bouwen en dezelve te versieren met alle soorten van kostbare
dingen. En aldus gingen twee honderd vijftig en twee honderd
en zestig jaren voorbij.
42. En het geschiedde dat het goddelooze gedeelte van
het volk wederom hunne 2c geheime eeden en vereenigingen
van Gadianton begonnen op te zetten.
43. En alzoo het volk, hetwelk het volk van Nephi genoemd werd, begon trotsch te worden in hunne harten omreden
hunne buitengewone rijkdommen en werden ijdel gelijk hunne
broederen de Lamanieten.
44. En van dezen tijd begonnen de 2d discipelen verdrietig
te zijn over de zonden der wereld.
45. En het geschiedde toen drie honderd jaren waren
voorbijgegaan dat het volk van Nephi en de Lamanieten zeer
goddeloos waren geworden, de eenen zoowel als de anderen.
46. En het geschiedde dat de 2e Gadianton-roovers zich
over het gansche land verspreidden en er was niet een rechtvaardige uitgezonderd de discipelen van Jezus, En zij verzamelden goud en zilver in overvloed en dreven allerlei soort
van handel.
47. En het geschiedde dat na drie honderd en vijf jaren
waren voorbijgegaan (en het volk voortdurend goddeloos was)
dat Amos stierf, en zijn broeder Ammaron onderhield in zijne
plaats het verslag.
48. En het geschiedde nadat drie honderd en twintig jaren
waren voorbijgegaan, dat Ammoron, gedrongen zijnde door den
Heiligen Geest de geschriften verborg welke heilig waren; ja
zelfs 2f alle de heilige geschriften welke van geslacht tot geslacht
overhandigd waren, welke heilig waren, tot het drie honderd
en twintigste jaar na de komst van Christus.
49. En hij verborg ze op tot den Heere, opdat zij wederom zouden komen 2g aan het overblijfsel van het huis Jakobs
volgens de profetieën en de beloften des Heeren. En aldus
is het einde van het verslag van Ammaron.

———

2*b*, ziet *u*, Jakob 7. 2*c*, ziet *i*. 2 Nep. 10. Hela 2 : 3—14.
2*d*, 3 Nep. 28 : 9. 2*e*. ziet 2*c*. 2*f*, Alma 37. Hela 3 : 13, 15, 16,
2*g*, in het laatste der dagen.

HET BOEK VAN MORMON.

HOOFDSTUK 1.

1. EN nu ik, Mormon, maak een verslag van de dingen
welke ik gezien en gehoord heb, en noem het »het [a] Boek van
Mormon.»
2. En omstreeks den tijd dat [b] Ammaron de verslagen
verborg tot den Heere, kwam hij tot mij, (ik was omtrent tien
jaren oud, en begon een weinig geleerd te worden in de leer
van mijn volk) en zeide Ammaron tot mij: Ik weet dat gij een
goed kind zijt en vlug om op te merken.
3. Daarom, wanneer gij ongeveer vier-en-twintig jaar oud
zijt, wensch ik dat gij u zoudt herinneren de dingen welke gij
opgemerkt hebt aangaande dit volk; en wanneer gij dien leef-
tijd bereikt hebt, gaat dan naar het land [c] Antum, naar eenen
heuvel, welke [d] Shim genaamd wordt en daar heb ik tot den
Heere [e] gebracht alle de heilige graveeringen aangaande dit volk.
4. En ziet, gij zult [f] de platen van Nephi tot u zelven
nemen en het overblijfsel zult gij op de plaats laten waar het
is; en gij zult op de platen van Nephi graveeren [g] al de dingen
welke gij opgemerkt hebt, aangaande dit volk.
5. En ik, Mormon, zijnde een afstammeling van [h] Nephi
mijn vaders naam was Mormon) herinner mij de dingen welke
Ammaron mij geboden had.
6. En het geschiedde toen ik elf jaren oud was dat ik
door mijnen vader in het zuidelijke [i] land werd gebracht; zelfs
tot het [j] land Zarahemla.
7. Het gansche land was bedekt geworden met gebouwen
en het volk was bijna ontelbaar als het zand aan den zeeoever.
8. En het geschiedde in dit jaar dat een oorlog uitbrak
tusschen de Nephieten, die bestonden uit de Nephieten, Jako-
bieten, Jozefieten en Zoramieten; en de Lamanieten, Lemuelieten
en Ishmaëlieten,
9. Nu, de Lamanieten, Lemuëlieten en Ishmaelieten wer-
den Lamanieten genoemd en de twee partijen waren dus Nephie-
ten en Lamanieten.
10. En het geschiedde dat de oorlog onder hen begon in
de omstreken van Zarahemla, bij de [k] wateren van Sidon.
11. En het geschiedde dat de Nephieten een groot getal
mannen te zamen vergaderd hadden, zelfs het getal van dertig
duizend overtreffende. En het geschiedde dat in dat zelfde jaar

---

a, bestaande uit negen hoofdstukken in hunnen verkorten vorm. Mor. 2 : 17, 18. 5 : 9. *b*, 4 Nep. 1 : 47—49. *c*, Mor. 2 : 17. *d*, Mor. 4 : 23. Ether, 9 : 3. *e*, 4 Nep. 1 : 48. *f*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *g*, Mor. 2 : 18. *h*, 3 Nep. 5 : 12, 20. ziet *b*. Mos. 18. *i*. Zuid-Amerka. *j* ziet *h*. Omni 1. *k*, ziet *g*, Alma 2.

een aantal gevechten plaats vonden in dewelke de Nephieten de Lamanieten verjoegen en velen hunner versloegen.
12. En het geschiedde dat de Lamanieten hun voornemen lieten varen, en er werd vrede in het land gesloten, en de rust bleef bewaard gedurende eenen tijd van vier jaren, zoodat er geen bloed vergoten werd.
13. Doch goddeloosheid heerschte op het aardrijk, zoodat de Heere zijne [l] geliefde discipelen wegnam; en het werk van wonderen en genezen hield op, omreden de boosheid van het volk.
14. En er waren geene gaven van den Heere en de Heilige Geest daalde op niemand omreden hunne goddeloosheid en hun ongeloof.
15. En ik, vijftien jaar oud zijnde, en een weinig nederig van verstand, verzocht van den Heere en smaakte en wist van de goedheid van Jezus.
16. En ik beproefde tot dit volk te prediken, doch mijn mond werd gesloten en het werd mij verboden om tot dit volk te prediken; want ziet, zij hadden [m] moedwillig gerebelleerd tegen hunnen God en de geliefde [n] discipelen waren uit het land weggenomen omreden de boosheid van het volk.
17. Doch ik vertoefde onder hen, maar mij werd verboden tot hen te prediken, omreden de verhardheid hunner harten; en omreden de verhardheid hunner harten was het land [o] vervloekt om hunnentwil.
18. En deze [p] Gadianton-roovers die onder de Lamanieten waren, stroopten het land, zoodat de inwoneren hunne schatten in de aarde begonnen te verbergen; en zij werden glipperig omreden de Heere het land [q] gevloekt had, zoodat zij ze niet konden houden, noch wederom konden krijgen.
19. En het geschiedde dat er vele toovernaars, goochelaars en wijsgeeren waren, en de kracht der boozen werkte over het gansche aardrijk, zelfs tot de vervulling van alle de [r] woorden van Abinadi en van Samuël den Lamaniet.

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde in dat [a] zelfde jaar dat er wederom een oorlog uitbarstte tusschen de Nephieten en de Lamanieten. En niettegenstaande ik jong was, was ik groot van gestalte; daarom stelde het volk van Nephi mij tot hunnen leider of tot leidsman hunner legers aan.

---

l, de drie die dezen dood niet zouden smaken. ziet *d*. 3 Nep. 28. *m*, ziet 2*a*. 4 Nep. 1. *n*, ziet *l*. *o*, ziet *d*. 2 Nep. 1. *p*, ziet 2*c*. 4 Nep. 1 *q*, ziet *d*. 2 Nep. 1. *r*. Hela 13 : 18—23, 30—37. Mor. 2 : 10—15.

a, Mor. 1 : 12, 15.

2. Daarom geschiedde het in mijn zestiende jaar dat ik
voortging aan het hoofd van een leger der Nephieten tegen de
Lamanieten, en driehonderd zes-en-twintig jaren [b] waren
verloopen.
3. En het geschiedde in het driehonderd zeven-en-twin-
tigste jaar dat de Lamanieten op ons afkwamen met buitenge-
woon groote kracht, zoodat zij mijne legers schrik aanjoegen,
waardoor zij niet wilden strijden en begonnen terug te trekken
naar het [c] noordelijke land.
4. En het geschiedde dat wij tot de stad Angola kwamen
en de stad in bezit namen en toebereidselen maakten om ons
tegen de Lamanieten te verdedigen. En het geschiedde dat wij
de stad met onze machten [d] versterkten; doch niettegenstaande
alle onze vestingen kwamen de Lamanieten op ons en dreven
ons uit de stad.
5. En zij dreven ons voort uit het land David.
6. En wij trokken voort en kwamen tot het land Josua,
hetwelk in de omstreken ten westen bij den zeeoever lag.
7. En het geschiedde dat wij ons volk in dat land vergaderde,
zoo spoedig als mogelijk was, opdat wij ze als in een lichaam
te zamen mochten vergaderen.
8. Doch ziet, het land was overdekt met [e] roovers en
Lamanieten; en niettegenstaande de groote verwoesting welke
boven het hoofd mijns volks hing, bekeerden zij niet van hunne
booze werken; daarom was er bloed en slachting door het
gansche land verspreid, zoowel aan de zijde der Nephieten als
aan de zijde der Lamanieten; en het was eene geheele omkeering
door het gansche land.
9. Nu, de Lamanieten hadden eenen koning Aäron genaamd,
en deze kwam tegen ons met een leger van vier-en-veertig
duizend man, en ik wederstond hem met een leger van twee-
en-veertig duizend man. En het geschiedde dat ik hem sloeg
met mijn leger, zoodat hij voor mij vlood. En ziet, dit alles
geschiedde, en driehonderd en dertig jaren waren voorbijgegaan.
10. En het geschiedde dat de Nephieten zich van hunne
boosheid begonnen te bekeeren en begonnen te roepen gelijk
door [g] Samuël, den profeet, geprofeteerd was; want ziet, niemand
konde houden datgene wat zijn eigendom was, van wege de
dieven en de roovers en de moordenaars en de zwarte kunst
en de tooverij welke in het land was.
11. Aldus begon er treuring en geween te zijn door het
gansche land omreden deze dingen, en voornamelijk onder het
volk van Nephi.
12. En het geschiedde, dat toen ik, Mormon, hun geween
en treuring en verdriet zag, voor den Heere mijn hart in mij
verheugd begon te zijn, wetende de barmhartigheden en lank-

---

b, 3 Nep. 2 : 7, 8. *c*, tegen Noord-Amerika. *d*, ziet *c*. Alma 48
e, ziet 2*c*. 4 Nep. 1. *f*, Moro 9 : 17. *g*, ziet *r*. Mor. 1.

moedigheid des Heeren; daarom veronderstelde ik dat hij
hunner barmhartig wilde zijn, zoodat zij wederom een recht-
vaardig volk zouden worden.
13. Doch ziet, deze mijne blijdschap was ijdel, want hunne
droefheid was niet tot bekeering, omreden de goedheid Gods,
maar het was meer het berouw der verdoemden omdat de
Heere hun niet wilde toestaan om geluk te zoeken in de zonde.
14. En zij kwamen niet tot Jezus met gebroken harten
en verslagen geesten, maar zij vloekten God en wenschten te
sterven. Niettemin wilden zij met het zwaard voor hun leven
strijden.
15. En het geschiedde dat mijn berouw wederom tot mij
keerde, en ik zag dat de dag der genade voor hen voorbij was;
zoowel tijdelijk als geestelijk, want ik zag duizenden hunner
nedergehouwen in opstand tegen God en opgehoopt als opge-
worpen op het aardrijk. En aldus waren drie honderd vier-en-
veertig jaar voorbijgegaan.
16. En het geschiedde dat in het drie honderd vijf-en-
veertigste jaar de Nephieten wederom voor de Lamanieten be-
gonnen te vluchten; en zij werden achtervolgd totdat zij kwamen
tot het land Jashon, eer dat het mogelijk was hen in hunnen
vlucht te stuiten.
17. En nu, de [h] stad Jashon was nabij het land waar Am-
maron de verslagen tot den Heere [i] verborgen had opdat zij
niet vernietigd zouden worden. En ziet, ik was gegaan vol-
gens de woorden van Ammaron en nam de [j] platen van Nephi
en maakte een verslag volgens de woorden van Ammaron.
18. En op de platen van Nephi maakte ik een [k] volledig
verslag van alle de goddeloosheden en gruwelen; maar op deze
platen houd ik mij terug een volledig verslag hunner godde-
loosheden en gruwelen te geven; want ziet, een voortdurend
gezicht van goddeloosheden en gruwelen was immers voor mijn
aangezicht geweest sedert den tijd dat ik verstand genoeg had
de wegen der menschen te aanschouwen.
19. En wee mij, omreden hunne goddeloosheden, want
mijn hart is vervuld van verdriet alle mijne dagen, omreden
hun kwaad; niettemin weet ik dat ik ten laatsten dage [m] op-
gewekt zal worden.
20. En het geschiedde in dit jaar dat het volk van Nephi
wederom verjaagd en verdreven werd. En het geschiedde dat
wij verdreven werden totdat wij noordwaarts gekomen waren
tot het land Shem genaamd.
21. En het geschiedde dat wij de stad Shem [n] versterkten,
en wij vergaderden er ons volk zooveel als het mogelijk was,
opdat wij hen misschien voor verwoesting mochten vrijwaren.

---

h, Mor. 1 : 3. 4 : 23. *i*, 4 Nep. 1 : 48, 49. *j*, Mor. 1 : 4. ziet *f*. 1 Nep. 1. *k*, Mor. 1 : 4. *l*, ziet *g*. 3 Nep. 5. *m*, ziet *p*. Mos. 23. *n*, ziet *c*. Alma 48.

22. En het geschiedde in het drie honderd zes-en-veertigste jaar dat zij wederom op ons begonnen aan te trekken.
23. En het geschiedde dat ik tot mijn volk sprak en hen aanmoedigde met grooten ijver dat zij moedig tegen de Lamanieten zouden staan en zouden strijden voor hunne vrouwen en kinderen, voor hunne huizen en woningen.
24. En mijne woorden wekten den moed een weinig op, zoodat zij niet vluchtten voor de Lamanieten maar moedig tegenover hen stonden.
25. En het geschiedde dat wij streden met een leger van dertig duizend man tegen een leger van vijftig duizend. En het geschiedde dat wij met zulk eene standvastigheid tegenover hen stonden, dat zij voor ons vloden.
26. En het geschiedde toen zij gevlucht waren dat wij hen met onze legers achtervolgden en hen weder ontmoetten en hen versloegen; niettemin, de kracht des Heeren was niet met ons; ja, wij waren aan ons zelven overgelaten, zoodat de Geest des Heeren niet onder ons vertoefde; daarom waren wij zwak geworden gelijk onze broeders.
27. En mijn hart was verdrietig omreden dezen neteligen toestand van mijn volk, omreden hunne goddeloosheden en gruwelen. Doch ziet, wij gingen voort tegen de Lamanieten en tegen de [o] roovers van Gadianton totdat wij wederom bezit genomen hadden van de landen onzer inwoning.
28. En het drie honderd negen-en-veertigste jaar was voorbij. En in het drie honderd en vijftigste jaar maakten wij een verdrag met de Lamanieten en de Gadianton-roovers, onder dewelken wij de landen onzer inwoning verdeelden.
29. En de Lamanieten gaven ons het noordelijke [p] land; ja, tot den [q] nauwen weg welke tot het zuidelijke [r] land leidde. En aan de Lamanieten gaven wij het zuidelijke land.

HOOFDSTUK 3.

1. EN het geschiedde dat de Lamanieten gedurende de eerste tien jaren, niet wederom tegen ons ten strijde kwamen. En ziet, ik had mijn volk, de Nephieten hunne landen en legers laten voorbereiden tegen den tijd van den strijd.
2. En het geschiedde dat de Heere tot mij zeide: Roep tot dit volk: Bekeert u, en komt tot mij en wordt [a] gedoopt en bouwt wederom mijne Kerk op en gij zult gespaard worden.
3. En ik riep tot dit volk, doch het was ijdel, en zij waardeerden niet dat het de Heere was die hen gespaard had

---

o, ziet 2*c*. 4 Nep. 1. *p*, Noord-Amerika. *q*, ziet 2*v*. Alma 22. *r*, Zuid-Amerika.

a, ziet *u*. 2 Nep. 9.

en hun de gelegenheid gaf om zich te bekeeren. En ziet, zij verhardden hunne harten tegen den Heere, hunnen God.

4. En het geschiedde nadat het tiende jaar voorbij was, en in het geheel drie honderd en zestig jaren na de komst van Christus verloopen waren, dat de Koning der Lamanieten eenen brief tot mij zond, waarin hij mij meldde dat zij bereid waren om wederom tegen ons ten strijde te trekken.

5. En het geschiedde dat ik mijn volk te zamen liet vergaderen op het [b] land »Desolation" tot eene stad welke nabij den [c] nauwen weg, die naar het zuider [d] land leidde, gelegen was.

6. En daar plaatsten wij onze legers, opdat wij de legers der Lamanieten in hunnen voortgang zouden stuiten, opdat zij onze landen niet in bezit zouden nemen; daarom [e] versterkten wij ons met alle macht tegen hen.

7. En het geschiedde in het drie honderd een-en-zestigste jaar dat de Lamanieten tot de [f] stad Desolation kwamen om tegen ons te strijden; en het geschiedde dat wij hen in dat jaar sloegen zoodat zij zich weder tot hun eigen landen keerden.

8. En in het drie honderd twee-en-zestigste jaar kwamen zij wederom ten strijde. En wij versloegen hen wederom en brachten velen hunner om, en hunne dooden werden in de zee geworpen.

9. En nu, omreden deze groote overwinning welke mijn volk, de Nephieten behaald had, begonnen zij te roemen op hunne krachten en begonnen voor de hemelen te zweren, dat zij zich over het bloed hunner broederen dat door hunne vijanden vergoten was, zouden wreken.

10. En zij zwoeren bij den hemel en alzoo bij den troon Gods dat zij ten strijde zouden trekken tegen hunne vijanden en hen van het aardrijk zouden verdelgen.

11. En het geschiedde dat ik, Mormon, van dezen tijd af weigerde als leider of gebieder van dit volk op te treden omreden hunne goddeloosheden en gruwelen.

12. Ziet, ik had hen geleid niettegenstaande hunne goddeloosheden; ik had hen meermalen ten strijde geleid en had hen lief, volgens de liefde Gods welke in mij was, met geheel mijn hart; en mijne ziel had ik in gebed tot God voor hen uitgestort den ganschen dag; niettemin het was zonder geloof omreden hunne verhardheid des harten.

13. En [g] driemaal heb ik hen uit de handen hunner vijanden verlost en zij bekeerden zich niet van hunne zonden.

14. En toen zij [h] gezworen hadden bij al hetgeen hun verboden was door onzen Heer en Zaligmaker Jezus Christus, dat zij ten strijde zouden trekken tegen hunne vijanden, en

---

b, ziet 2*l*. Alma 22. *c*, ziet 2*v*. Alma 22, *d*, Zuid-Amerika. *e*, ziet *c*. Alma 48. *f*, ziet 2*l*. Alma 22. *g*, verzen 7, 8. Mor. 2 : 27—29. *h*, verzen 9, 10.

zich over het bloed hunner broederen zouden wreken, kwam
de stem des Heeren tot mij, zeggende:
15. Mij is de wraak; ik zal vergelden; en omdat dit volk
zich niet bekeert nadat ik het verlost heb, ziet, zullen zij
[i] afgehouwen worden van het aardrijk.
16. En het geschiedde dat ik volstrekt weigerde tegen
mijne vijanden op te trekken, en deed zooals de Heere mij
geboden had; en ik stond als een ijdele getuige om der wereld
bekend te maken hetgeen ik gezien en gehoord had, volgens
de bekendmakingen des Geestes, die van toekomende dingen
getuigde.
17. Daarom [j] schrijf ik aan u Heidenen en alzoo aan u,
huis Israëls, wanneer het werk zal [k] beginnen, dat gij omtrent
bereid zult zijn om tot het land uwer inwoning weder te keeren.
18. Ja, ziet, ik schrijf aan u, alle de einden des aardrijks;
ja, aan u twaalf stammen Israëls, welke geoordeeld zullen
worden volgens uwe werken [l] door de twaalf welke Jezus te
Jeruzalem als zijne discipelen verkozen had.
19. En ik schrijf ook aan u, het overblijfsel van dit volk,
hetwelk eveneens geoordeeld zal worden [m] door de twaalf welke
Jezus in dit land verkoren heeft; en [n] zij zullen geoordeeld
worden door de twaalf welke Jezus in het land Jeruzalem
verkoren had.
20. En deze dingen maakt de Geest aan mij bekend;
daarom schrijf ik ze aan u allen. En om deze reden schrijf
ik aan u, opdat gij moogt weten dat gij [o] allen moet staan
voor den rechterstoel van Christus; ja, iedere ziel welke tot
het geheele menschelijke geslacht van Adam behoort; en gij
moet staan om geoordeeld te worden voor uwe werken, hetzij
zij goed of kwaad zijn;
21. En alzoo opdat gij het evangelie van Jezus Christus
moogt gelooven, hetwelk gij onder u zult [p] hebben, en alzoo
opdat de Joden, het verbondsvolk des Heeren, [q] andere getuigen
zullen hebben buiten hem dien gij zaagt en hoordet, dat Jezus,
dien gij omgebracht hebt de Christus en [r] God was.
22. En ik wenschte dat ik alle de einden der aarde
konde bewegen om zich te bekeeren en om zich voor te berei-
den om voor den rechterstoel van Christus te staan.

———

HOOFDSTUK 4.

1. EN nu, het geschiedde in het drie honderd drie-en-
zestigste jaar dat de Nephieten met hunne legers uittrokken

i, Mor. 6. *j*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *k*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *l*, 1 Nep. 12 : 9. *m*, 1 Nep. 12 : 10. 3 Nep. 27 : 27. *n*, 1 Nep. 12 : 9. *o*, ziet *d*. 3 Nep. 26. *p*, 1 Nep. 13 : 20—29. 41 : 41. *q*, ziet *k*. 2 Nep. 25. *r*, 2 Nep. 26 : 12. ziet *b*. Mos. 3.

ten strijde uit het [a] land »Desolation" tegen de Lamanieten.

2. En het geschiedde dat de legers der Nephieten terug gedreven werden tot het land »Desolation". En terwijl zij nog vermoeid waren kwam een nieuw leger der Lamanieten op hen aan, en zij hadden een vreeselijken strijd, zoodat de Lamanieten de [b] stad Desolation in bezit namen en velen der Nephieten ombrachten en gevangen namen.

3. En de overigen vluchtten en vereenigden zich met het volk van [c] de stad Teancum. Nu, de stad Teancum lag in de omstreken van den zeeoever en was dus nabij de [d] stad Desolation gelegen.

4. En het was omdat de legers der Nephieten tegen de Lamanieten waren opgetrokken, dat zij verslagen waren; want ware dit het geval niet geweest, de Lamanieten zouden geene macht over hen gehad hebben.

5. Doch ziet, de oordeelen Gods zullen de goddeloozen overvallen; en het is door de goddeloosheid dat de goddeloozen gestraft worden; want het zijn de goddeloozen, die de harten der menschen tot bloedvergieting ophitsen.

6. En het geschiedde dat de Lamanieten toebereidselen maakten om tegen de stad Teancum op te trekken.

7. En het geschiedde in het drie honderd vier-en-zestigste jaar dat de Lamanieten wederom optrokken tegen de [e] stad Teancum, opdat zij alzoo die stad in bezit mochten nemen.

8. En het geschiedde dat zij teruggedreven werden door de Nephieten. En toen de Nephieten zagen dat zij hunne vijanden de Lamanieten teruggedreven hadden, roemden zij [f] wederom op hunne sterkte; en zij gingen voort in hun eigen kracht en namen wederom bezit van de [g] stad »Desolation."

9. En nu, alle deze dingen waren geschied; en duizenden waren er aan beide zijden verslagen; zoowel van de Nephieten als van de Lamanieten.

10. En het geschiedde dat het drie honderd zes-en-zestigste jaar was voorbijgegaan en de Lamanieten trokken wederom tegen de Nephieten ten strijde; en de Nephieten bekeerden zich niet van het kwaad hetwelk zij bedreven hadden, maar gingen voortdurend voort in hunne goddeloosheden.

11. En het is onmogelijk voor de tong te uiten, of voor den mensch eene volmaakte beschrijving te geven van het vreeselijke bloedbad en de slachting welke onder het volk werd aangericht; zoowel onder de Nephieten als onder de Lamanieten; en ieder hart was verhard zoodat zij behagen schepten in het aanhoudend vergieten van bloed.

12. En er was nooit zulke groote goddeloosheid onder de kinderen van Lehi aangetroffen, noch onder het gansche huis Israëls volgens de woorden des Heeren als er onder dit volk was.

---

a, ziet 2*l*. Alma 22. *b*, ziet 2*l*. Alma 22. *c*, verzen 6, 7. 14. *d*, ziet 2*l*. Alma 22. *e*, ziet *c*. *f*, Mor. 3 : 9. *g*, ziet 2*l*. Alma 22.

13. En het geschiedde dat de Lamanieten de [h] stad »Desolation" in bezit namen; en dit, omdat zij talrijker waren dan de Nephieten.

14. En zij trokken voort tegen de [i] stad Teancum en verdreven de inwoneren en namen velen hunner vrouwen en kinderen gevangen en offerden [j] dezelven als offeranden aan hunne afgoden.

15. En het geschiedde in het drie honderd zeven-en-zestigste jaar dat de Nephieten toornig waren omdat de Lamanieten hunne vrouwen en hunne kinderen [k] opgeofferd hadden, zoodat zij met hevigen toorn tegen de Lamanieten optrokken, zoodat zij hen wederom overwonnen en hen verdreven uit hunne landen.

16. En de Lamanieten kwamen niet wederom tegen de Nephieten voor het drie honderd vijf-en-zeventigste jaar.

17. En in dit jaar kwamen zij weder op tegen de Nephieten met alle hunne krachten en zij werden niet geteld omreden hun groot getal.

18. En van dezen tijd af verkregen de Nephieten geene kracht meer over de Lamanieten, maar werden weggeveegd als sneeuw voor de zon.

19. En het geschiedde dat de Lamanieten wederom tegen de [l] stad »Desolation" optrokken en er werd een vreeselijke slag geleverd in het land, waarin zij de Nephieten overwonnen.

20. En zij vloden wederom voor hen en kwamen tot de stad Boas, en daar streden zij tegen de Lamanieten met vreeselijke dapperheid, zoodat de Lamanieten de overwinning niet behaalden, alvorens zij voor de tweede maal op hen aantrokken.

21. En toen zij andermaal gekomen waren werden de Nephieten verdreven en eene zeer groote slachting onder hen te weeg gebracht; hunne vrouwen en kinderen werden [m] wederom aan de afgoden opgeofferd.

22. En het geschiedde dat de Nephieten wederom voor hen vluchtten, terwijl zij alle de inwoners der dorpen en der steden met zich namen.

23. En nu ik Mormon, ziende dat de Lamanieten het land zouden overwinnen, ging tot den heuvel [n] Shim en nam al de verslagen welke Ammaron tot den Heere [o] geborgen had.

HOOFDSTUK 5.

1. EN het geschiedde dat ik onder de Nephieten voortging en mijnen [a] eed brak dien ik gezworen had dat ik hen

---

h, ziet 2*l*. Alma 22. *i*, ziet *c*. *j*, verzen 15, 21. *k*, ziet *j*. *l*, ziet 2*l*. Alma 22. *m*, ziet *j*. *n*, Mor. 1 : 3, Ether 9 : 3. *o*, ziet 2*f*. 4 Nep. 1.

a, Mor. 3 : 11, 16.

niet meer zoude helpen; en zij gaven mij wederom het bevel over hunne legers, want zij zagen tot mij op alsof ik hen uit hunne ellenden konde verlossen.

2. Doch ziet, ik was hopeloos, want ik wist de oordeelen Gods welke over hen zouden komen, want zij bekeerden zich niet van hunne zonden, maar streden voor het behoud huns levens zonder dat Wezen aan te roepen dat hen geschapen had.

3. En het geschiedde dat de Lamanieten tegen ons kwamen daar wij tot de stad Jordon gevlucht waren; doch ziet, zij werden terug gedreven zoodat zij ditmaal de stad niet konden innemen.

4. En het geschiedde dat zij wederom tegen ons optrokken en wij behielden de stad. En er waren eveneens nog andere steden welke door de Nephieten in bezit gehouden werden, welke versterkingen hun den weg afsneden, zoodat zij niet in het land konden komen hetwelk voor ons lag, om de inwoneren te vernietigen.

5. Doch het geschiedde dat elk land waar wij voorbij getrokken waren, en waar de inwoners niet vergaderd waren door de Lamanieten verwoest werd, terwijl hunne steden, dorpen en gehuchten verbrand werden; en aldus ging het drie honderd negen-en-zeventigste jaar voorbij.

6. En het geschiedde in het drie honderd tachtigste jaar dat de Lamanieten wederom tegen ons ten strijde trokken, en wij stonden zeer dapper tegen hen op, doch het was alles te vergeefs; want zoo groot was hun getal, dat zij de Nephieten onder hunne voeten vertraden.

7. En het geschiedde dat wij wederom de vlucht namen; en diegenen die vlugger dan de Lamanieten waren, ontkwamen; en degenen die niet vlugger waren werden nedergehouwen en verwoest.

8. En nu ziet, ik Mormon verlang niet de zielen te verontrusten om hun zulk een vreeselijk schouwspel voor hun oog te ontsluieren als voor mijne oogen geschiedde; doch daar ik wist dat [b] deze dingen zekerlijk bekend gemaakt moeten worden, en dat alle dingen welke verborgen zijn op de toppen der huizen geopenbaard [c] moeten worden,

9. En dat eene kennis van deze dingen tot het overblijfsel van dit volk moet komen en eveneens aan de Heidenen van wien de Heere gezegd heeft dat zij dit volk zouden [d] verspreiden en dat dit volk als niets onder hen gerekend zoude worden, daarom schrijf ik een [e] klein uittreksel, daar ik geen volledig verslag durf te geven van de dingen welke ik gezien heb, omreden het gebod hetwelk ik ontvangen heb, en opdat gij

---

b, verzen 9—15. *c*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *d*, verzen 19, 20. 1 Nep. 13 : 14. 22 : 7. 2 Nep. 1 : 11, 12. 10 : 18. 26 : 19. 3 Nep. 16 : 8, 9. 20 : 27. 28. *e*, ziet *a*. Mor. 1,

alzoo niet te veel verdriet zoudt hebben over de goddeloosheid van dit volk.

10. En nu ziet, dit spreek ik tot [f] hun zaad en eveneens tot de Heidenen, die zorg hebben voor het huis Israëls, die waardeeren en weten vanwaar hunne zegeningen komen.

11. Want ik weet dat dezulken zorg hebben over de ramp van het huis Israëls; ja, zij zullen verdriet hebben over de verwoesting van dit volk; zij zullen treuren omdat dit volk zich niet bekeerde, opdat zij in de armen van Jezus omhelsd geweest zouden zijn.

12. Nu, deze dingen zijn aan het overblijfeel van het huis Jakobs geschreven, en zij zijn op deze wijze geschreven, omdat bij God bekend is dat goddeloosheid ze niet tot hem zal voortbrengen, en zij zijn tot den Heere [g] opgeborgen, opdat zij in zijn eigen tijd zouden voortkomen.

13. En dit is het gebod, hetwelk ik ontvangen heb, en ziet, zij zullen [h] voortkomen naar het gebod des Heeren, wanneer hij het in zijne wijsheid noodig zal achten.

14. En ziet, zij zullen gaan tot de ongeloovigen der Joden, en met dit doel zullen zij gaan, opdat zij [i] overtuigd mogen worden dat Jezus de Christus is, de Zoon des levenden Gods, opdat de Vader mag voortbrengen door zijnen geliefden, zijn groot en eeuwig doeleinde om de Joden of het gansche huis Israëls te [j] herstellen tot het land hunner inwoning, hetwelk de Heere, hun God hun gegeven heeft in vervulling van zijn verbond.

15. En dat alzoo het [k] zaad van dit volk zijn [l] evangelie hetwelk tot hen van de Heidenen zal voortgaan, beter mag gelooven, want dit volk zal [m] verspreid worden en zal een [n] donker, lui en vuil volk worden boven de beschrijving van datgene wat ooit onder ons geweest is; ja, zelfs boven datgene wat onder de Lamanieten geweest is; en dit omreden hun ongeloof en [o] afgoderij.

16. Want ziet, de Geest des Heeren heeft alreeds opgehouden met hunne vaderen te strijden; en zij zijn zonder Christus en God in de wereld en zij zijn hier en daar verdreven als kaf voor den wind.

17. Eens waren zij een heerlijk volk en hadden zij Christus tot hun herder; ja, zij werden zelfs geleid door God den Vader.

18. Doch nu, ziet, zij worden rondgeleid door Satan, gelijk als kaf voor den wind verdreven is; of als een schip voortgestuurd wordt op de golven, zonder zeil of anker, of zonder iets waarmede het gestuurd kan worden, en gelijk het is, zoo zijn zij.

19. En ziet, de Heere heeft zijne zegeningen welke zij in

---

f, de Lamanieten. *g*. Mor. 8 : 4, 13, 14. Moro 10 : 2. *h*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *i*, ziet *f*. 2 Nep. 25. *j*, ziet *e*. 1 Nep. 15. *k*, Indianen. *l*, 1 Nep. 13 : 20—29, 38—41. Mor. 7 : 8, 9. *m*, ziet *d*. *n*, ziet *d*. 1 Nep. 2, *o*, ziet *j*. Mos. 4.

dit land hadden mogen ontvangen voor de Heidenen, [p] die het land zullen bezitten, bewaard.

20. Doch ziet, het zal geschieden dat zij [q] verdreven en verspreid zullen worden door de Heidenen en nadat zij door de Heidenen verdreven en verspreid zijn geworden, ziet, [r] dan zal de Heere het verbond gedenken dat Hij met Abraham en met het gansche huis Israëls gesloten heeft.

21. En eveneens zal de Heere de [s] gebeden der rechtvaardigen gedenken, welke voor hen tot hem opgezonden zijn.

22. En dan, o gij Heidenen, hoe kunt gij staan voor de kracht Gods, tenzij gij u zult bekeeren en terug keeren van uwe booze wegen.

23. Weet gij niet dat gij in de handen van God zijt? Weet gij niet dat Hij alle macht heeft en dat op zijn groot gebod de [t] aarde als een kleed opgerold zal worden?

24. Daarom bekeert u, en vernedert u zelven voor Hem, opdat Hij niet in rechtvaardigheid tegen u kome, opdat niet een [u] overblijfsel van het zaad Jakobs onder u zal voortgaan als een leeuw en u in stukken zal scheuren, terwijl er niemand zal zijn om u te verlossen.

HOOFDSTUK 6.

1. En nu eindig ik mijn verslag aangaande de verwoesting van mijn volk, de Nephieten. En het geschiedde dat wij voorttrokken voor de Lamanieten.

2. En ik Mormon, schreef eenen brief aan den Koning der Lamanieten en verlangde van hem dat hij ons zoude toestaan om ons volk tot het land Cumora te vergaderen, bij eenen heuvel welke Cumora genaamd was, en daar zouden wij hen slag leveren.

3. En het geschiedde dat de Koning der Lamanieten mijn verzoek inwilligde.

4. En het geschiedde dat wij voorttrokken tot het land Cumora en wij sloegen onze tenten op rondom den heuvel Cumora, en het was in een land waar vele wateren, rivieren en fonteinen waren; en hier hoopten wij de overwinning op de Lamanieten te behalen.

5. En toen [b] driehonderd vier-en-tachtig jaren verloopen

---

p, 1 Nep. 13 : 12—19. 2 Nep. 1 : 11. 10 : 10—14, 18, 19. 26 : 19, 20. 30 : 3. *q*, ziet *d*. *r*, 3 Nep. 16 : 8—12. 21 : 1—11. *s*, Enos 1 : 12—18. Mor. 8 : 24—26. Mor. 9 : 36, 37. *t*, ziet *c*. 3 Nep. 26. *u*, ziet *o*. 3 Nep. 20.

a, verzen 4—6. 2 Mor. 8 : 2. De heuvel van Cumorah is te Manchester, graafschap Ontario, Staat New-York. *b*, 3 Nep, 2 : 7, 8.

waren hadden wij al het overblijfsel van het volk in het land
Cumora te zamen vergaderd.
6. En het geschiedde toen al ons volk in het land Cumora
te zamen vergaderd was, dat ik, Mormon, oud [c] begon te worden;
en daar ik wist dat het de laatste strijd van mijn volk
was, en door den Heere geboden was dat ik niet zoude toestaan
dat de [d] verslagen welke door onze vaderen overhandigd waren
en welke heilig waren, in de handen der Lamanieten zouden
vallen, (want de Lamanieten zouden ze vernietigen) maakte ik
[e] dit verslag uit de [f] platen van Nephi en [g] verborg in den
[h] heuvel Cumora [i] alle de verslagen welke aan mij toevertrouwd
waren door de hand des Heeren, uitgezonderd [j] deze weinige
platen welke ik aan mijnen zoon Moroni gaf.
7. En het geschiedde dat mijn volk met hunne vrouwen
en kinderen het leger der Lamanieten tegen hen zag optrekken,
en met die verschrikkelijke vrees des doods, welke de borsten
van alle goddeloozen vervult wachtten zij om hen te ontvangen.
8. En het geschiedde dat zij tegen ons ten strijde trokken;
en iedere ziel was met schrik vervuld vanwege hunne groote
hoeveelheid.
9. En het geschiedde dat zij mijn volk aanvielen [k] met
het zwaard, met hunne bogen en pijlen en bijlen en alle soorten
van oorlogswapenen.
10. En het geschiedde dat mijne mannen nedergehouwen
werden; ja, zelfs mijne tienduizend manschappen, en ik viel
gewond in hun midden en zij gingen mij voorbij, zoodat zij
geen einde aan mijn leven maakten.
11. En toen zij voortgegaan waren en al mijn volk neergehouwen
hadden, uitgezonderd vier-en-twintig onzer (tot welken
mijn zoon Moroni behoorde) en wij de dooden van ons volk
overleefden zagen wij den volgenden dag de Lamanieten die tot hun
kamp teruggekeerd waren van den top des [l] heuvels Cumora
de tienduizend van mijn volk welke nedergehouwen waren en
door mij als de frontrank geleid waren.
12. En wij zagen eveneens de tienduizend van mijn volk
die door mijnen zoon Moroni geleid waren.
13. En ziet, de tienduizend van Gidgiddonah waren gevallen
en hij in hun midden.
14. En Lamah was gevallen met zijn tienduizend, en
Gilgal was met zijne tienduizend gevallen en Limha was met
zijne tienduizend gevallen en Joneam was met zijne tienduizend
gevallen en Cameniha en Moroniha en Antionum en Shiblom
en Shem en Josh waren ieder met hunne tienduizend gevallen.
15. En het geschiedde dat er tien meer waren die ieder

---

c, 74 jaren oud. 4 Nep. 1 : 48. Mor. 1 : 2. *d*, ziet 2*f*. 4 Nep. 1. *e*, ziet *a*. Mor. 1. *f*, ziet *f*. 1 Nep. 1. *g*, ziet *g*. Mor. 5. *h*, ziet *a*. *i*, ziet 2*f*. 4 Nep. 1. *j*, ziet *a*. Mor 1. *k*, ziet 2*p*. Alma 43. *l*, ziet *a*.

met hunne tienduizend gevallen waren; ja, zelfs mijn gansche volk, uitgezonderd [m] die vier-en-twintig die met mij waren en eveneens [n] sommigen die naar het zuidelijke land gevlucht waren en sommigen die tot de Lamanieten waren [o] overgeloopen, waren gevallen en hun vleesch, hunne beenderen en bloed lag op de oppervlakte der aarde, verlaten door de handen dergenen die hen omgebracht hadden, om op het land te rotten, en te verkruimelen en om weder te keeren tot hunne moeder aarde.

16. En mijne ziel was gescheurd van verdriet, omreden de verslagenen mijns volks, en ik riep:

17. O gij schoonen, hoe kondet gij u afkeeren van de wegen des Heeren! O gij schoonen, hoe kondet gij dien Jezus verwerpen, die met open armen stond om u te ontvangen.

18. Ziet, zoo gij dit niet gedaan hadt zoudt gij niet gevallen zijn. Doch ziet, gij zijt gevallen en ik betreur uw verlies.

19. O, gij schoone zonen en dochteren, gij vaders en moeders, gij mannen en vrouwen, gij schoonen, hoe is het dat gij kondet vallen.

20. Doch ziet, gij zijt weg en mijn verdriet kan u niet terugbrengen.

21. En de dag komt spoedig dat uwe sterfelijkheid de onsterfelijkheid moet aan doen en dat deze lichamen welke nu in verderving [p] wegrotten spoedig onverderfelijke lichamen worden; en dan moet gij staan voor den rechterstoel van Christus om geoordeeld te worden naar uwe werken; en indien gij rechtvaardig geweest zijt, zult gij gezegend zijn met uwe vaderen die voor u geweest zijn.

22. O, dat gij u bekeerd hadt voor dat deze groote verwoesting over u kwam. Doch ziet, gij zijt weg, en de Vader, ja, de eeuwige Vader weet uwen toestand en hij doet met u naar zijne rechtvaardigheid en barmhartigheid.

HOOFDSTUK 7.

1. EN nu, ziet ik wil een weinig spreken tot het [a] overblijfsel van dit volk, hetwelk gespaard is, zoo God mij woorden wil geven, opdat het mag weten van de dingen hunner vaderen; ja, ik spreek tot u, gij overblijfsel van het huis Israëls, en deze zijn de woorden welke ik sprak.

2. Weet gij dat gij van het huis Israëls zijt?

3. Weet gij dat gij tot bekeering moet komen en dat gij anders niet zalig kunt worden?

4. Weet gij dat gij uwe oorlogswapenen moet nederleggen en u niet meer verblijden moet in het vergieten van bloed en

---

m, vers 11. *n*, Mor. 8 : 2. *o*, ziet *h*. Alma 45. *p*, ziet *d*. 2 Nep. 2.

a, Lamanieten of Indianen.

ze niet wederom opnemen moet, tenzij God het u gebieden zal?
5. Weet gij dat gij tot de [b]kennis uwer Vaderen moet
komen, en bekeeren moet van alle uwe zonden en boosheden,
en moet gelooven in Jezus Christus, dat hij de Zoon van God
is, en dat hij door de Joden was omgebracht en door de kracht
des Vaders wederom verrezen was, waardoor hij de [c]overwinning
over het graf verkregen heeft, en dat door hem alzoo
den [d]prikkel des doods is overwonnen?
6. En hij brengt de [e]opstanding der dooden, waardoor
de mensch opgewekt moet worden om voor den rechterstoel
te staan.
7. En door hem is de Verlossing der wereld geschied,
waardoor degenen die onschuldig voor hem bevonden zijn in
den oordeelsdag, gegeven is om in de tegenwoordigheid van
God in zijn Koninkrijk te wonen, om onophoudelijk met de
[f]koren des hemels lof te zingen tot den Vader en tot den Zoon
en tot den Heiligen Geest welke [g]één God zijn in eenen staat
van geluk waaraan geen einde is.
8. Daarom bekeert u en wordt [h]gedoopt in den naam
van Jezus en houdt vast aan het evangelie van Christus,
hetwelk voor u gezet zal worden niet alleen in [i]dit verslag,
maar eveneens in het verslag hetwelk [j]van de Joden tot de
Heidenen zal komen, welk verslag van de Heidenen tot u
zal komen.
9. Want ziet, [k]dit is geschreven met het doel dat gij
[l]dat zoudt gelooven; en zoo gij dat gelooft, zult gij dit eveneens
gelooven; en zoo gij dit gelooft zult gij [m]weten aangaande
uwe vaderen en eveneens de wonderlijke werken welke door
de kracht Gods onder hen gewrocht waren.
10. En gij zult eveneens weten dat gij een overblijfsel
van het zaad Jakobs zijt; daarom zijt gij onder het volk van
het eerste verbond gerekend, en zoo het zij dat gij in Christus
[n]gelooft en gedoopt zijt eerst met water dan [o]met vuur en
met den Heiligen Geest, navolgende het voorbeeld van onzen
Zaligmaker, volgens datgene hetwelk hij ons geboden heeft,
zal het wel met u zijn in den dag des oordeels. Amen.

HOOFDSTUK 8.

1. ZIET, ik [a]Moroni, eindig het verslag van mijnen vader
Mormon. Ziet, ik heb maar weinige dingen te schrijven, welke
mij door mijnen vader geboden zijn.

---

b, ziet *g*. 2 Nep. 3. *c*, ziet *h*. Mos. 16. *d*, ziet *i*. Mos. 16. *e*, ziet *d*. 2 Nep. 2. *f*, Mos. 11 : 28. *g*, ziet *k*. 2 Nep. 31. *h*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *i*, ziet *a*. Mor. 1. *j*, ziet *l*. Mor. 5. *k*, ziet *a*. Mor. 1. *l*, ziet *l*. Mor. 5. *m*, ziet *g*. 2 Nep. 3. *n*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *o*, ziet *y*. 3 Nep. 9.

a, Mor. 6 : 6. Moro 9 : 24.

2. En nu, het geschiedde na den [b] grooten en vreeselijken strijd te [c] Cumora dat de Nephieten welke tot het zuidelijke land [d] gevlucht waren, door de Lamanieten achtervolgd werden totdat zij allen omgebracht waren.

3. En mijn vader was eveneens door hen omgebracht, en ik zelf bleef alleen over om de droeve tijding van de verwoesting mijns volks te schrijven. Doch ziet, zij zijn weg en ik vervul het gebod mijns vaders. En of ze mij zullen ombrengen weet ik niet.

4. Daarom schrijf en [e] verberg ik de verslagen in de aarde en waarheen ik ga dat doet er niet toe.

5. Ziet, mijn vader heeft dit verslag [f] gemaakt, en met welk doel hij dit gedaan heeft, heeft hij geschreven. En ik zoude het eveneens schrijven, indien ik plaats op de [g] platen had, doch die heb ik niet, en ik heb geen metaal, want ik ben alleen; mijn vader is in den strijd [h] verslagen en mijn geheele geslacht met hem; en ik heb geene vrienden noch eene plaats waarhenen ik gaan kan; en [i] hoe lang mij de Heere zal toestaan te leven weet ik niet.

6. Ziet, vierhonderd jaren zijn voorbijgegaan sedert de komst van onzen Heer en Zaligmaker.

7. En ziet, de Lamanieten hebben mijn volk, de Nephieten, verjaagd van stad tot stad en van plaats tot plaats, totdat zij zelfs [j] niet meer zijn; en groot is hun val geweest; ja, groot en wonderlijk is de verwoesting van mijn volk, de Nephieten.

8. En ziet, het is de hand des Heeren welke het gedaan heeft. En ziet, ook de Lamanieten zijn in oorlog met elkaar, en het gansche land is eene voortdurende rondte van moord en bloed vergieten, en niemand weet het [k] einde van den oorlog.

9. En nu, ziet ik zeg niets meer aangaande hen, want er is niemand, uitgezonderd de Lamanieten en de [l] roovers die op het land bestaat.

10. En er is niemand die den waarachtigen God kent, uitgezonderd de [m] discipelen van Jezus, die in het land vertoefden totdat de goddeloosheid van het volk zoo groot was, dat de Heere hun niet wilde toestaan met het volk langer te [n] vertoeven; en of zij op de oppervlakte des lands zijn weet niemand.

11. Doch ziet, mijn [o] vader en ik hebben hen gezien en zij hebben ons gediend.

12. En zoo wie ook [p] dit verslag ontvangt en het niet zal veroordeelen omreden de onvolmaaktheden welke er in zijn,

---

b, Mor. 6 : 8—15. *c*, ziet *a*. Mor. 6. *d*, Mor. 6 : 15. *e*, ziet *g*. Mor. 5. *f*, ziet *a*. Mor. 1. *g*, Mormon's weinige platen gemaakt uit de platen van Nephi. Mor. 6 : 6. *h*, vers 3. *i*, Moro 1. 10 : 1, 2. *j*, ziet *d*. 1 Nep. 12. *k*, 1 Nep. 12 : 20—23. *l*, ziet 2c. 4 Nep. 1. *m*, de drie die vertoeven zouden. ziet *d*. 3 Nep. 28. *n*, Mor. 1 : 16. *o*, 3 Nep. 28 : 26. *p*, 3 Nep. 5 : 8—11, 13—18. ziet *a*. Mor. 1.

die zal [q] grootere dingen dan deze weten. Ziet, ik ben Moroni, en ware het mogelijk, zoo zoude ik alle dingen aan u bekend maken.

13. Ziet, ik eindig met over dit volk te spreken. Ik ben de zoon van Mormon en mijn vader was een [r] afstammeling van Nephi.

14. En ik ben dezelfde, die dit verslag voor den Heere [s] opberg; de platen er van zijn van geene waarde omreden het gebod des Heeren. Want hij zeide waarlijk, dat niemand dezelve zoude hebben om er winst mede te bejagen; maar het verslag er op is van groote waarde, en wie het aan het licht zal brengen, zal de Heere zegenen.

15. Want niemand kan kracht hebben om het aan het licht te brengen, tenzij hem die door God gegeven is; want God wil dat het gedaan zal worden met het doel tot zijne verheerlijking of tot het welzijn van het oude en lang verwijderde verbondsvolk des Heeren.

16. En gezegend is [u] degene die deze zaak aan het licht zal brengen, want het zal uit de duisternis in het licht gebracht worden, volgens het woord Gods, ja, het zal [v] uit de aarde gebracht worden en zal voortschijnen uit de duisternis en komen tot de kennis van het volk. En het zal geschieden door de kracht Gods.

17. En zoo er [t] fouten zijn, het zijn de [w] fouten van een mensch. Doch ziet, wij weten geene fout. Niettemin, God weet alle dingen; daarom, hij die het [x] veroordeelt, laat hij voorzichtig zijn opdat hij geen gevaar loope van het helsche vuur.

18. En hij die zegt: Bewijst mij of gij zult [y] geslagen worden, laat hem voorzichtig zijn opdat hij niet gebiedt datgene hetwelk door den Heere verboden is.

19. Want ziet, diegene die spoediglijk oordeelt zal wederom vlug geoordeeld worden, want naar zijne werken zal zijne belooning zijn; daarom hij die slaat, zal wederom geslagen worden door de Heere.

20. Ziet wat de Schrift zegt: De mensch zal niet slaan, noch zal hij oordeelen, want het oordeel is mij, zegt de Heere, en mij is de wraak; ik zal vergelden.

21. En hij die toorn en twist tegen het werk des Heeren zal uitblazen, en tegen het verbondsvolk des Heeren, hetwelk het huis Israëls is, en zal zeggen: Wij willen het werk des Heeren verwoesten en de Heere zal zich zijn verbond hetwelk hij met het huis Israëls gemaakt heeft niet herinneren, die

---

q, 3 Nep. 26 : 6—11. Ether 4 : 8, 13. *r*, 3 Nep. 5 : 20. *s*, ziet *s*. 1 Nep. 13. Mor. 10 : 1, 2. *t*, ziet *e*. 2 Nep. 3. *u*, ziet *e*. 2 Nep. 3. *v*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *w*, zie titelplaat. Mor. 9 : 31, 33. Ether 12: 22—28, 35. *x*, zie titelplaat. verzen 19, 21. 2 Nep. 28 : 29, 30. 3 Nep. 29. Ether 4 : 8 | 10. *y*, verzen 19, 20.

loopt gevaar om [z] nedergehouwen en in het vuur geworpen te
worden.
22. Want de eeuwige doeleinden des Heeren zullen voortrollen
totdat alle zijne beloften zullen vervuld zijn.
23. Onderzoekt de profetieën van Jesaja. Ziet, ik kan ze
niet schrijven. Ja, ziet ik zeg u dat die heiligen welke voor
mij geweest zijn, die dit land bezeten hebben, zullen roepen,
ja, zelfs uit het [2a] stof tot den Heere zullen roepen; en zoo
waar als de Heere leeft zoo zal hij zich het verbond hetwelk
hij met hen gemaakt heeft herinneren.
24. En hij kent hunne gebeden, dat zij ten voordeele hunner
broederen zijn. En hij weet hun geloof, want in [2b] zijnen
naam konden zij bergen verzetten, en in zijnen naam konden
zij de aarde doen beven, en door de kracht van zijn woord
lieten zij de gevangenissen tot de aarde vallen; ja zelfs de
gloeiende ovens konden hun geen letsel doen, noch wilde beesten,
noch vergiftige slangen, omreden de kracht van zijn woord.
25. En [2c] ziet, hunne gebeden waren alzoo voor [2d] hem,
aan wien de Heere zal toestaan deze dingen te doen voortbrengen.
26. En niemand behoeft te zeggen: Zij zullen niet komen,
want zij zullen zekerlijk komen; want de Heere heeft het
gesproken; want [2e] uit de aarde zullen zij spreken door de hand
des Heeren en niemand kan het tegenhouden, en het zal komen
in eenen dag, wanneer gezegd zal worden dat [2f] wonderen
opgehouden hebben en het zal komen gelijk alsof [2g] iemand uit
den doode zoude spreken.
27. En het zal komen in eenen dag wanneer het [2h] bloed
der heiligen tot den Heere zal roepen, omreden de [2i] geheime
vereenigingen en de werken der duisternis.
28. Ja, het zal komen in eenen dag wanneer de kracht
Gods [2j] verloochend zal worden, en kerken [2k] besmet, en menschen
verheven zullen worden in den hoogmoed huns harten;
ja zelfs in eenen dag wanneer de leiders der Kerken en de
leeraars in den hoogmoed huns harten diegenen benijden zullen,
die tot hunne Kerken behooren.
29. Ja, het zal komen in eenen dag wanneer [2l] er gehoord
zal worden van vuren, onweders en rookdampen in buitenlanden.
30. En er zal alzoo [2m] gehoord worden van oorlogen,
geruchten van oorlogen en [2n] aardbevingen op verscheidene
plaatsen.
31. Ja, het zal komen in eenen dag wanneer er groote

---

z, ziet *x*. *2a*, ziet *s*. Mor. 5. *2b*, ziet *o*. Jakob 4. *2c*, ziet *s*. Mor. 5. *2d*, ziet *e*. 2 Nep. 3. *2e*, ziet *c*. 2 Nep. 27. *2f*, 2 Nep. 28 : 4—6. 3 Nep. 29 : 7. Mor. 8 : 28. 9 : 15—26. ziet *r*. 2 Nep. 26. *2g*, 2 Nep. 26 : 15, 16. 33 : 13. Mor. 9 : 30. Moro 10 : 27. *2h*, ziet *f*. 2 Nep. 28. *2i*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *2j*, ziet *2f*. *2k*, verzen 32—38. ziet *q*. 2 Nep. 26. *2l*, 1 Nep. 22 : 18. 2 Nep. 27 : 1—3. *2m*, 1 Nep. 14 : 15—17. 22 : 13, 15. Jes. 66 : 15, 16. *2n*, 2 Nep. 27 : 2.

bezoedeling op aarde zal zijn, als [2o] daar zijn: moorden, rooven, leugens, verleidingen en hoererijen en alle soorten van gruwelen, wanneer er velen zullen zeggen: Doe dit, of doe dat en het komt er niet op aan want de Heere zal dezulken ten laatsten dage zegenen. Maar wee denzulken want zij zijn in eene bittere gal en eene samenknooping van ongerechtigheden.

32. Ja, het zal komen in eenen dag, wanneer er Kerken gebouwd zullen worden welke zeggen zullen: Komt tot mij, want voor uw geld zullen uwe zonden vergeven worden.

33. O gij goddeloos, verdraaid en hardnekkig volk waarom [2p] hebt gij kerken voor u zelven gebouwd om winst te verkrijgen? Waarom hebt gij de gedaante van het woord Gods [2q] verwisseld, zoodat gij de verdoemenis over uwe zielen brengt? Ziet op tot de [2r] openbaringen Gods. Want ziet, de tijd komt te dien dage, wanneer alle deze dingen vervuld moeten worden.

34. Ziet, de Heere heeft mij de [2s] groote en wonderlijke dingen getoond, aangaande datgene wat spoedig te dien dage moet komen, wanneer deze dingen onder u zullen voortkomen.

35. Ziet, ik spreek tot u, alsof gij tegenwoordig waart, en nochtans zijt gij het niet. Doch ziet, Jezus Christus heeft u aan mij getoond en ik weet uwe handelingen.

36. En ik weet dat gij in den [2t] hoogmoed uwer harten wandelt, en er is niemand uitgezonderd [2u] weinigen, die zich zelven niet in den hoogmoed huns harten verheffen, door het dragen van fijne kleeding, tot benijding en twisten en haat en vervolgingen en alle soorten van kwaad, en uwe kerken, ja, zelfs iedere kerk is bezoedeld geworden omreden den hoogmoed uws harten.

37. Want ziet, gij bemint geld, en uwe onderhoudingen en uwe fijne versieringen en het versieren van uwe Kerken meer dan dat gij den arme en den behoeftige, den zieke en den kranke [2v] bemint.

38. O gij bezoedelden, gij geveinsden, gij leeraars, die zichzelven verkoopen voor datgene dat kankeren wil, waarom hebt gij de heilige Kerk Gods bezoedeld? Waarom zijt gij beschaamd den [2w] naam van Christus op u te nemen? Waarom denkt gij niet dat de waarde van eindeloos geluk grooter is dan die ellende welke nimmer sterft, omreden de lof van de wereld.

39. Waarom versiert gij u zelven met datgene wat geen leven heeft, en [2x] staat toe dat de hongerige, de behoeftige, de naakte, de zieke en de kranke u voorbij te gaan zonder dat gij hen aanziet?

40. Ja, waarom bouwt gij uwe [2y] geheime vereenigingen op, en maakt gij dat weduwen treuren voor het aangezicht des

---

2*o*, 3 Nep. 16 : 10. 21 : 19, 30. 2*p*, ziet 2*k*. 2*q*, 1 Nep. 13 : 20—29. 32, 34, 35, 40, 41. 2*r*, 1 Nep. 14 : 18—27. Ether 4 : 16. 2*s*, ziet *i*. 2 Nep. 25. 2*t*, 2 Nep. 28. 3 Nep. 16 : 10. 2*u*, 2 Nep. 28 : 14. 2*v*, ziet *l*. Mos. 4. 2*w*, ziet *e*. Mos. 5. 2*x*, ziet *l*, Mos. 4. 2*y*, ziet *i*. 2 Nep. 10.

Heeren en dat weezen treuren voor den Heere, en dat alzoo
het [2z] bloed hunner vaderen en hunner mannen tot den Heere
roepen van den grond om wraak over uwe hoofden.
41. Ziet, het [3a] zwaard der wraak hangt over u en de tijd
komt spoedig, dat hij het [3b] bloed der heiligen op u wreekt,
want hij zal hun geroep niet langer verduren.

HOOFDSTUK 9.

1. EN nu spreek ik, alzoo aangaande diegenen die niet
in Christus gelooven.
2. Ziet, zult gij gelooven in den dag uwer bezoeking;
wanneer de Heere zal komen, ja, zelfs in dien grooten dag
wanneer de [a] aarde opgerold zal worden als een kleed en de
elementen door sterke hitte zullen smelten; ja, in dien grooten
dag wanneer gij gebracht zult worden om voor het Lam Gods
te staan, zult gij dan zeggen: Er is geen God?
3. Zult gij dan langer den Christns verloochenen of kunt
gij het Lam Gods aanschouwen? Denkt gij dat gij met hem
zult wonen onder het bewustzijn uwer schuld? Denkt gij dat gij
gelukkig zoudt zijn om met dat Heilige Wezen te wonen,
wanneer uwe zielen gefolterd worden door het bewustzijn van
uwe schuld dat gij zijne wetten vertreden hebt?
4. Ziet, ik zeg u, dat gij meer ellendig zoudet zijn door
met een Heilig, rechtvaardig God te wonen, onder het bewust-
zijn uwer onreinheid tegenover hem, dan dat gij zoudt zijn
wanneer gij met de verdoemde ziel in de hel woondet.
5. Want ziet, wanneer gij voor hem gebracht zult worden
om uwe naaktheid voor God te aanschouwen, en alzoo de heer-
lijkheid Gods en de heiligheid van Jezus Christus, zal het
eene vlam van een onuitbluschbaar vuur voor u ontsteken.
6. O dan, gij ongeloovigen, keert u tot den Heere, roept
machtiglijk tot den Vader in den naam van Jezus, opdat gij
misschien vlekkeloos bevonden moogt worden, rein, schoon en
wit, gereinigd zijnde door het [b] bloed des Lams in dien grooten,
laatsten dag.
7. En wederom spreek ik tot u, die de openbaringen Gods
verloochenen, en zeggen, dat zij weggedaan zijn, dat er geene
openbaringen meer [c] zijn, noch profetieën, noch gaven, noch
gezondmakingen, noch het spreken in talen of de uitlegging
der talen.
8. Ziet, ik zeg u, dat hij die deze dingen verloochent het
evangelie van Christus niet kent, neen, hij heeft de schriften

---

2z, ziet *f.* 2 Nep. 28. 3a, ziet *k.* 1 Nep. 14. 3b, ziet *f.* 2 Nep. 28.

a, ziet *c.* 3 Nep. 26. *b*, ziet, *f.* 2 Nep. 2. *c*, ziet *e.* 3 Nep. 29.
Ziet 2*f*, Mor. 8.

niet gelezen; en indien hij ze wel gelezen heeft, verstaat hij ze niet.

9. Want lezen wij niet, dat God [d] dezelfde is gisteren, heden en voor eeuwig; en dat in hem geene verandering noch schaduw van omkeering is?

10. En nu, zoo gij u zelven eenen God voorgesteld hebt, die verandert, en in wien eene schaduw van omkeering is, dan hebt gij u geen God van wonderen voorgesteld.

11. Doch ziet, ik zal u een God van wonderen toonen, zelfs den God van Abraham, den God van Izaäk en den God van Jakob; en hij is dezelfde God, die de hemelen en de aarde geschapen heeft en alle dingen die er in zijn.

12. Ziet, hij [e] schiep Adam en door [f] Adam kwam de val van den mensch. En door den val van den mensch kwam Jezus Christus, zelfs de [g] Vader en de [h] Zoon en door Jezus Christus kwam de verlossing van den mensch.

13. En door de verlossing van den mensch, welke door Jezus Christus kwam, worden zij teruggebracht in de tegenwoordigheid des Heeren; ja, dat is waarin [i] alle menschen verlost zijn. Door den dood van Christus ontstond de [j] opstanding, welke eene verlossing teweeg brengt van een [k] eindeloozen slaap, uit welken slaap alle menschen opgewekt zullen worden door de kracht Gods, wanneer de trompet zal schallen, en zij voort zullen komen, zoowel klein als groot, en zij allen zullen staan voor zijnen rechterstoel, terwijl zij verlost en losgemaakt zijn van de eeuwige banden des doods, welke is de tijdelijke dood.

14. En dan komt het oordeel van den Heilige over hen, en dan komt de tijd, dat degene die [l] vuil is, voortdurend vuil zal blijven en dat hij, die rechtvaardig is voortdurend rechtvaardig zal blijven; dat hij die gelukkig is voortdurend gelukkig zal zijn, en die ongelukkig is voortdurend ongelukkig zal zijn.

15. En nu, o gij allen, die u zelven eenen God voorgesteld hebt die [m] geene wonderen kan doen. Ik wil u vragen: Zijn alle deze dingen voorbij, waarvan ik gesproken heb? Is het einde gekomen? Ziet, ik zeg u: Neen, en God heeft niet opgehouden een God van wonderen te zijn.

16. Ziet, zijn niet de dingen, welke God gewrocht heeft wonderlijk in onze oogen? En wie kan de wonderlijke werken van God begrijpen?

17. Wie zal zeggen dat het geen wonder was dat door zijn woord hemel en aarde in 't aanzijn geroepen werd en dat door de kracht van zijn woord de mensch uit het [n] stof der

---

d, verzen 10, 19. 1 Nep. 10 : 18, 19. Alma 7 : 20. Moro 8 : 18. *e*, ziet *m*. Mos. 2. *f*, 2 Nep. 2 : 18, 19, 21. 9 : 6—9. Mos. 3 : 26. 16 : 3—5. Alma 12 : 22—26. Hela 14 : 16. Ether 3 : 13. Moro 8 : 8. *g*, ziet *c*. Mos. 15. *h*, ziet *b*. Mos. 3. *i*, ziet *f*. 2 Nep. 9. *j*, ziet *d*. 2 Nep. 2. *k*, ziet *g*. 2 Nep. 9. *l*, ziet *o*. 2 Nep. 9. *m*, ziet *c*. *n*, ziet *m*. Mos. 2.

aarde geschapen is, en door de kracht zijns woords wonderen gewrocht zijn geworden?

18. En wie zal zeggen dat Jezus Christus niet vele wonderen deed, en dat er vele machtige wonderen door de handen der Apostelen gewrocht werden?

19. En zoo er wonderen gewrocht zijn, waarom heeft God opgehouden een God van wonderen te zijn, en nochtans een onveranderlijk Wezen te zijn? En ziet, ik zeg u: Hij [o] verandert niet; en indien dit zoo was, zoude hij [p] ophouden God te zijn; en hij houdt niet op God te zijn, en is een God van wonderen.

20. En de reden, waarom hij ophoudt wonderen te doen onder de menschen, is [q] omdat zij in ongeloof ronddolen en zich afkeeren van de rechte wegen en den God niet kennen in wien zij moeten vertrouwen.

21. Ziet, ik zeg u, dat alwie ook in Christus gelooft en niet twijfelt, [r] alles gegeven zal worden, wat hij ook den Vader in den naam van Christus zal vragen; en deze belofte is voor allen, zelfs tot aan de einden der aarde.

22. Want ziet, aldus zegt Jezus Christus, de Zoon van God tot zijne discipelen die [s] zouden vertoeven; ja, evenzoo aan [t] alle zijne discipelen onder het gehoor der scharen: Gaat in de geheele wereld en predikt het evangelie aan alle creaturen.

23. En hij, die geloofd zal hebben en [u] gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd zijn.

24. En die geloofd zullen hebben zullen [v] deze teekenen volgen: in mijnen naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken; slangen zullen zij opnemen, en zoo zij iets doodelijks drinken het zal hun niet schaden, op kranken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden;

25. En al wie ook in mijnen naam zal gelooven, aan niets twijfelende, aan hem zal ik al mijne woorden bevestigen, zelfs tot de einden der aarde.

26. En nu ziet, wie kan staan tegen de werken des Heeren? Wie kan zijne woorden verloochenen? Wie zal opstaan tegen de almachtige kracht des Heeren? Wie zal de werken des Heeren verachten? Wie zal de kinderen van Christus verachten? Ziet, gij allen, die het werk des Heeren veracht, zult [w] verwonderd zijn en omkomen.

27. O, dan, veracht niet, en verwondert u niet, maar luistert naar de woorden des Heeren en vraagt den Vader in den naam van Jezus welke dingen gij ook noodig hebt. Twijfelt

---

o, ziet *d*. *p*, ziet *f*. 2 Nep. 11. *q*, ziet *d*. 3 Nep. 17. ziet *c*. *r*, 3 Nep. 18 : 20. *s*, de drie. ziet *d*. 3 Nep. 28. *t*, de twaalf. ziet *c*. 3 Nep. 12. *u*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *v*, ziet *c*. Alzoo Marc. 16 : 17, 18. *w*, vers 27.

niet, maar zijt geloovig en begin als in de tijden van ouds, en
komt tot den Heere met gansch uw hart en werkt uwe eigene
zaligheid uit voor hem met vreezen en beven.
28. Zijt wijs in de dagen van uwen proeftijd; ontdoet u zelven
van alle onreinheid; vraagt niet opdat gij het aan uwe lusten
zoudt verbruiken, maar vraagt met eene onbewegelijke stand-
vastigheid opdat gij u niet overgeeft aan verleiding, maar opdat
gij den waarachtigen en levenden God wilt dienen.
29. Ziet dat gij niet onwaardiglijk [x] gedoopt zijt; ziet dat
gij van het Sacrament van Christus niet [y] onwaardig gebruikt,
maar dat gij alle dingen in waardigheid doet en in den naam
van Christus, den Zoon van den levenden God; en zoo gij dit
doet en [z] volhardt tot het einde zult gij op geene wijze uitge-
worpen worden.
30. Ziet, ik sprak tot u, als of ik uit den doode sprak;
want ik weet dat gij mijne woorden zult hooren.
31. Veroordeel mij niet omreden mijne onvolmaaktheid,
noch mijnen Vader omreden zijne onvolmaaktheid, noch degenen
die voor hem geschreven hebben, maar geeft liever dank aan
God, dat hij [2b] onze onvolmaaktheden aan u geopenbaard heeft,
opdat gij moogt leeren wijzer te zijn dan wij geweest zijn.
32. En nu ziet, wij hebben dit verslag geschreven volgens
onze kennis in de figuren, welke onder ons de [2c] hervormd
Egyptische genoemd worden, overhandigd en door ons veran-
derd zijnde volgens onze manier van spreken.
33. En zoo [2d] onze platen groot genoeg geweest waren, wij
zouden in het Hebreeuwsch geschreven hebben, maar het He-
breeuwsch is eveneens door ons [2e] veranderd geworden; en
indien wij in het Hebreeuwsch geschreven hadden, zoudt gij
geene [2f] onvolmaaktheden in ons verslag gevonden hebben.
34. Doch de Heere weet welke dingen wij geschreven
hebben; en eveneens dat geen ander volk onze taal kent; daar-
om heeft hij [2g] middelen bereid om haar te vertalen.
35. En deze dingen zijn geschreven, opdat wij onze klee-
deren mochten zuiveren van het bloed onzer broederen, die in
ongeloof [2h] gedoold hebben.
36. En ziet, deze dingen welke wij verlangd hebben, aan-
gaande onze broederen; ja, zelfs aangaande hunne herstelling
tot de kennis van Christus is volgens [2i] de gebeden van alle
de Heiligen die in het land gewoond hebben.
37. En moge de Heere Jezus toestaan dat hunne gebeden

---

x, ziet *u*. 2 Nep. 9. *y*, ziet *t*. 3 Nep. 18. *z*, ziet *h*. 2 Nep. 31. *2a*, ziet *2g*. Mor. 8. *2b*, ziet *w*. Mor. 8. *2c*, ziet *a*. 1 Nep. 1. *2d*, ziet *a*. Mor. 1. ziet *g*. Mor. 8. *2e*, 1000 jaren maken groote veranderingen in een taal, niet gedrukt en onderhouden door boeken. *2f*, ziet *w*. Mor. 8. *2g*, Mor. 8 : 13—18. Ether 3 : 23, 28. Leer. en Ver. 17 : 1. *2h*, ziet *d*. 1 Nep. 2. *2i*, ziet *s*. Mor. 5.

verhoord mogen worden volgens hun geloof; en moge God de Vader zich het [2j] verbond, hetwelk hij met het huis Israëls gemaakt heeft, herinneren, en hen voor eeuwig zegenen door geloof in den naam van Jezus Christus. Amen.

HET BOEK VAN ETHER.

HOOFDSTUK 1.

1. EN nu, ik Moroni, ga voort om een verslag te geven van de oude inwoneren, die door de hand des Heeren op dit [a] noordelijke land verwoest zijn.
2. En ik neem mijn verslag van de vier-en-twintig [b] platen welke door het volk van Limhi gevonden waren, hetwelk het boek Ether genoemd wordt.
3. En daar ik veronderstel dat het eerste gedeelte van dit verslag hetwelk spreekt [c] aangaande de schepping der wereld en aangaande Adam, en een verslag van dien tijd af tot op den [d] grooten toren en wat alzoo gebeurde onder de menschenkinderen tot op dien tijd; bij de Joden berust,
4. Daarom schrijf ik niet die dingen welke geschiedden van af de dagen van Adam tot op dien tijd, want zij zijn op de platen; en wie dezelve vindt zal kracht hebben zoodat hij een volledig verslag zal verkrijgen.
5. Doch ziet, ik geef niet het geheele verslag, maar een [e] gedeelte er van geef ik van af den tijd van den [f] toren totdat zij verwoest werden.
6. En op deze wijze geef ik het verslag. Hij die dit verslag schreef was Ether en hij was een afstammeling van Coriantor.
7. Coriantor was de zoon van Moron.
8. En Moron was de zoon van Ethem.
9. En Ethem was de zoon van Ahab.
10. En Ahab was de zoon van Seth.
11. En Seth was de zoon van Shiblon.
12. En Shiblon was de zoon van Com.
13. En Com was de zoon van Coriantum.
14. En Coriantum was de zoon van Amnigaddah.

2*j*, ziet *j*. 3 Nep. 15.

a, Noord-Amerika. *b*, ziet *k*. Mos. 8. *c*, Mos. 28 : 17. *d*, verzen 5, 33. Omni 1 : 20—22. Mos. 28 : 17. *e*, Ether 3 : 17. 15 : 33. *f*, ziet *d*.

15. En Amnigaddah was de zoon van Aäron.
16. En Aäron was een afstammeling van Heth, die de zoon van Hearthom was.
17. En Hearthom was de zoon van Lib.
18. En Lib was de zoon van Kish.
19. En Kish was de zoon van Corum.
20. En Corum was de zoon van Levi.
21. En Levi was de zoon van Kim.
22. En Kim was de zoon van Morianton.
23. En Morianton was een afstammeling van Riplakish.
24. En Riplakish was de zoon van Shez.
25. En Shez was de zoon van Heth.
26. En Heth was de zoon van Com.
27. En Com was de zoon van Coriantum.
28. En Coriantum was de zoon van Emer.
29. En Emer was de zoon van Omer.
30. En Omer was de zoon van Shule.
31. En Shule was de zoon van Kib.
32. En Kib was de zoon van Orihah, die de zoon van Jared was.
33. Deze Jared kwam voort met zijne broederen en hunne huisgezinnen, met sommige anderen met hunne huisgezin van den [g] grooten toren, ten tijde de Heere de taal des volks verwarde [h] en in zijnen wraak zwoer dat zij [i] verspreid zouden zijn over de gansche aarde; en volgens de woorden des Heeren werd het volk verspreid.
34. En de broeder van Jared was een groot en machtig man en zeer begunstigd door den Heere, want Jared zijn broeder zeide tot hem: Roept tot den Heere, opdat hij ons [j] niet zal verwarren, zoodat wij elkander verstaan.
35. En het geschiedde dat de broeder van Jared tot den Heere riep en dat de Heere medelijden met hem had; daarom verwarde hij de taal van Jared niet en Jared en zijn broeder werden niet gescheiden.
36. Toen zeide Jared tot zijnen broeder: Roep wederom tot den Heere, opdat het moge zijn dat hij zijnen toorn wil afwenden van diegenen, die onze vrienden zijn, opdat hij hunne taal niet verwarre.
37. En het geschiedde dat de broeder van Jared tot den Heere riep, en de Heere had medelijden met zijne vrienden en hunne huisgezinnen en hunne taal [k] werd niet verward.
38. En het geschiedde dat Jared wederom tot zijnen broeder sprak, zeggende: Gaat, en verzoekt van den Heere of hij ons uit het land zal verdrijven, [l] en zoo hij ons uit het land zal verdrijven, vraagt hem, waar henen wij zullen gaan.

---

g, ziet *d*. *h*, verzen 34—37. Gen. 11 : 7, 9. Omni 1 : 22. Mos. 28 : 17. *i*, verzen 38—43. Omni 1 : 22. Mos. 28 : 17. Gen. 11 : 8, 9. *j*, ziet *h*. *k*, ziet *h*. *l*, ziet *i*.

En wie weet, of de Heere ons niet zal leiden naar een land, hetwelk uitverkoren is boven alle andere landen. En indien dat zoo is, laten wij dan getrouw aan den Heere zijn, opdat wij het voor onze inwoning moge ontvangen.

39. En het geschiedde dat de broeder van Jared tot den Heere riep volgens datgene hetwelk door den mond van Jared gesproken was geworden.

40. En het geschiedde dat de Heere den broeder van Jared hoorde en medelijden had en tot hem zeide:

41. Gaat, en vergadert uw vee te zamen, zoowel mannelijk en vrouwelijk, van iedere soort, en alzoo van iedere soort van het zaad der aarde; en [m] uwe familiën, en alzoo Jared, uwen broeder en zijn huisgezin en alzoo [n] uwe vrienden en hunne huisgezinnen en de vrienden van Jared en hunne huisgezinnen.

42. En wanneer gij dit gedaan hebt, zult gij aan 't hoofd van hen gaan in de vallei, welke ten noorden is. En daar zal ik u ontmoeten en u voorgaan naar [o] een land, hetwelk uitverkoren is boven alle landen der aarde.

43. En daar zal ik u en uw zaad zegenen, en mij eene groote natie verwekken van uw zaad en van het zaad uws broeders en van het zaad dergenen die met u gaan. Er zal geene grootere natie op de gansche aarde zijn dan de natie welke ik mij van uw zaad verwekken zal. En aldus zal ik u doen, omdat gij mij dezen langen tijd hebt aangeroepen.

HOOFDSTUK 2.

1. EN het geschiedde dat Jared en zijn broeder met hunne huisgezinnen, en hunne vrienden met hunne huisgezinnen in de vallei gingen welke ten noorden gelegen [a] was (en de naam der vallei was „Nimrod", genoemd zijnde naar den grooten jager) met hun vee hetwelk zij van [b] iedere soort vergaderd hadden.

2. En zij zetten trappen op en vingen de vogelen des hemels; en zij bereidden een schip of vat, in hetwelk zij de visschen medevoerden.

3. En zij namen eveneens met zich „Deseret", hetwelk vertaald zijnde »honigbij" beteekent; en aldus voerden zij met zich bijenzwermen, en al hetgeen wat op de aarde was; [c] zaden van iedere soort.

---

m, Uit dit vers is te zien dat de broeder van Jared meer dan een huisgezin had. Ether 6 : 20. *n*, Ether 6 : 16. *o*, De Heer bracht hen op de westelijke kust van Noord-Amerika. *p*, Ether 15 : 2.

a, Ether 1 : 42. *b*, Ether 1 : 41. 6:4. 9:18, 19. *c*, Ether 1:41.

4. En het geschiedde toen zij nedergekomen waren in de [d] vallei Nimrod, dat de Heere [e] nederdaalde en met den broeder van Jared sprak; en hij was in eene [f] wolk gehuld, en de broeder van Jared zag hem niet.

5. En het geschiedde dat de Heere hem gebood dat zij voort zouden gaan in de wildernis; ja, in dat gedeelte waar nooit te voren een mensch geweest was. En het geschiedde dat de Heere [g] voor hen ging en met hen sprak alsof hij in eene wolk gehuld was, en hun bevelen gaf waar henen zij zouden reizen.

6. En het geschiedde dat zij in de wildernis reisden en groote schepen bouwden, waarmede zij [h] vele wateren konden oversteken, voortdurend geleid wordende door de hand des Heeren.

7. En de Heere wilde niet toestaan dat zij buiten de zee in de wildernis zouden blijven, maar hij wilde dat zij zouden voortgaan tot het [i] land der belofte, hetwelk uitverkoren was boven alle andere landen, hetwelk de Heere God bewaard had voor een rechtvaardig volk.

8. En in zijnen toorn had hij den broeder van Jared gezworen, die wie ook dit land der belofte zoude bezitten van dien tijd af voor eeuwig, hem zoude dienen, den eeuwigen, waarachtigen God, of zij zouden weeggeveegd worden, wanneer de volheid zijner toorn over hen zoude komen.

9. En nu, wie kan de [j] bevelen van God aangaande dit land verstaan: dat het een land van belofte is, en welke natie het volk moge bezitten, zij zal God dienen, of zij zullen weggeveegd worden wanneer de volheid zijner wraak over hen zal komen. En de volheid zijner wraak komt over hen wanneer zij rijp in goddeloosheid zijn.

10. Want ziet, dit is een land, uitverkoren boven alle andere landen; hij die het bezit, moet God dienen of hij zal weggeveegd worden; want het is een eeuwig bevel van God. En het is niet dan tot de volheid der boosheid welke onder hen zal zijn, dat zij weggeveegd worden.

11. En dit komt tot u, o gij Heidenen, opdat gij de bevelen Gods moogt weten, opdat gij u moogt bekeeren en niet voortgaat in uwe boosheden, totdat de volheid komt, opdat gij niet de volheid van de wraak Gods over u brengt, zooals de inwoners van het land tot hiertoe gedaan hebben.

12. Ziet, dit is een uitverkoren land, en welke natie het ook zal bezitten, zal [k] vrij zijn van slavernnij en van banden en van alle andere natiën onder den hemel, zoo zij maar den

---

d, vers 1. *e*, Ether 1 : 42. *f*, verzen 5, 14. *g*, Ether 1 : 42. *h*, De binnenlandsche zeeën van Azië. *i*. verzen 8, 12—15. ziet *o*. Ether 1. Alzoo ziet *d*. 2 Nep. 1. *j*, verzen 10, 11. ziet *i*. *k*, 1 Nep. 13 : 19. 2 Nep. 1 : 7. 10 . 10—14.

God van het land willen dienen, die Jezus Christus is, die geopenbaard is door de dingen die wij geschreven hebben.

13. En nu, ik ga voort met mijn verslag; want ziet, het geschiedde dat de Heere Jared en zijne broederen zelfs bracht tot die groote zee, welke de landen verdeelt. En toen zij tot de zee kwamen sloegen zij hunne tenten op en noemden de plaats Moriancumer; en zij woonden in tenten aan den zeeoever gedurende den tijd van vier jaar.

14. En het geschiedde aan het einde der vier jaren dat de Heere wederom tot den broeder van Jared kwam en [l] in eene wolk stond en tot hem sprak. En gedurende eenen tijd van drie uur sprak de Heere met den broeder van Jared, en kastijdde hem omdat hij zich niet herinnerd had den naam des Heeren aan te roepen.

15. En de broeder van Jared bekeerde zich van het kwaad hetwelk hij gedaan had, en riep den naam des Heeren aan voor zijne broederen, die met hem waren. En de Heere zeide tot hem: Ik zal u en uwe broederen hunne zonden vergeven; maar gij zult niet meer zondiger, want gij zult u herinneren, dat mijn Geest niet altijd met den mensch zal strijden; daarom zoo gij wilt zondigen totdat gij vol rijp zijt, zoo zult gij afgesneden worden van de tegenwoordigheid des Heeren. En deze [m] zijn mijne gedachten over het land, hetwelk ik u voor uwe inwoning zal geven; want het zal een land zijn, uitverkoren boven alle andere landen.

16. En de Heere zeide: Gaat aan 't werk en bouwt op de wijze welke gij tot hiertoe [n] gevolgd hebt, schepen. En het geschiedde dat de broeder van Jared en zijne broeders aan 't werk gingen en schepen bouwden op de manier zooals zij vroeger gedaan hadden, volgens de inlichtingen des Heeren. En zij waren klein en licht op het water, gelijk de lichtheid van een vogel op het water.

17. En zij waren zoo gebouwd, dat zij zeer [o] dicht waren, zelfs dat zij evenals eene schaal water konden houden, en ook de bodem was zeer dicht gelijk eene schaal, en de zijden er van waren dicht gelijk eene schaal en de einden er van waren gepekt en de top was dicht gelijk een schotel, en hare lengte was de [p] lengte van eenen boom, en de deur, wanneer die gesloten was, was dicht gelijk eene schaal.

18. En het geschiedde dat de broeder van Jared tot den Heere riep, zeggende: O Heer, ik heb het werk, hetwelk gij mij bevolen hebt, volbracht; ik heb de schepen gebouwd zooals gij gezegd hebt.

---

l, ziet *f*, *m*, ziet *i*. *n*, Ether 6 : 7. *o*, Jes. 65 : 22. *p*, vers 24 : 25. Beide dezer luchtgaten wanneer zij dicht waren, waren waterdicht. Somtijds waren de schepen onder water; somtijds het onderste boven; wanneer zij op de oppervlakte des waters waren, konde het bovenste-luchtgat veilig geopend worden. ..her 6 : 6, 7, 10.

19. En ziet, o Heere, er is geen licht in dezelve. Waarheen zullen wij sturen? en wij zullen ook omkomen, want wij kunnen geen adem halen, uitgezonderd van de lucht welke zich daarin bevindt; daarom zullen wij omkomen.

20. En de Heere zeide tot den broeder van Jared: Ziet, gij zult een gat in het dek maken en een in den bodem; en wanneer gij lucht noodig hebt, zult gij het gat openmaken en lucht ontvangen. En zoo er water binnenkomt, zult gij het gat dichtmaken opdat gij niet in den vloed omkomt.

21. En het geschiedde dat de broeder van Jared deed zooals de Heere hem beval.

22. En hij riep wederom tot den Heere, zeggende: O Heere, ziet, ik heb gedaan zooals gij mij geboden hebt, en ik heb de schepen voor mijn volk toebereid en ziet, er is geen licht in dezelve. Ziet, o Heere, wilt gij toestaan dat wij dit groote water in duisternis zullen oversteken?

23. En de Heere zeide tot den broeder van Jared: Wat wilt gij dat ik doen zal, opdat gij licht in uwe schepen moogt hebben? Want ziet, gij kunt geene ramen hebben, want zij zouden stukgeslagen worden, noch zult gij vuur met u nemen, want gij zult niet gaan bij het licht van vuur.

24. Want ziet, gij zult zijn als een walvisch [r] in het midden der zee; want ziet, de golfbergen zullen tegen u slaan. Niettemin, ik zal u wederom opbrengen uit de diepten der zee, want de winden zijn voortgegaan uit mijnen mond en eveneens heb ik de vloeden en de regens uitgezonden.

25. En ziet, ik bereid u tegen deze dingen, want gij kunt deze groote diepte niet overtrekken, tenzij ik u bereid tegen de golven der zee, en de winden welke voortgegaan zijn en de vloeden welke zullen komen. Daarom, wat wilt gij dat ik u zoude bereiden opdat gij licht moogt hebben, wanneer gij in de diepten der zee zijt?

HOOFDSTUK 3.

1. EN het geschiedde dat de broeder van Jared (het getal der schepen welke toebereid waren was acht) voort ging tot den berg, welken zij den berg Shelem noemden omreden zijne groote hoogte, en uit eene rots zestien kleine steenen smolt; en zij waren wit en helder, gelijk [a] doorschijnend glas en hij droeg ze in zijne handen op den bergtop en riep wederom tot den Heere, zeggende:

2. O Heere, gij hebt gezegd dat [b] wij omringd zouden

---

q. vers 25. Ether 6 : 6, 7, 10.

a, Hieruit is het bewezen dat de kunst om glas te maken in dit vroege tijdperk bekend was. *b*, Ether 2 : 24, 25.

worden door den vloed. Nu ziet, o Heere en weest niet toornig op uwen knecht omreden zijne zwakheid tegenover u, want wij weten dat gij heilig zijt en in de hemelen woont en dat wij onwaardig voor u zijn; omreden den [c] val zijn onze naturen voortdurend boos geworden; niettemin o Heere, gij hebt ons een gebod gegeven dat wij u zouden aanroepen, opdat wij van u volgens onze verlangens mochten ontvangen.

3. Ziet, o Heere, gij hebt ons geslagen omreden ons kwaad, en ons voortgedreven en gedurende deze vele jaren zijn wij in de wildernis geweest; niettemin, gij zijt onzer barmhartig geweest. O Heere, ziet met medelijden op mij neder en keert uwen toorn van dit uw volk en staat niet toe dat zij zullen voortgaan over deze onmetelijke diepte in duisternis; maar ziet deze dingen [d] welke ik uit de rots gesmolten heb.

4. En ik weet, o Heere, dat gij alle kracht hebt en kunt doen wat gij ook wilt voor het welzijn van den mensch; daarom raakt deze steenen aan, o Heere, met [e] uwen vinger en bereid ze, dat ze in de duisternis mogen schijnen; en zij zullen ons licht verschaffen in de duisternis in de schepen welke wij bereid hebben, opdat wij licht mogen hebben, terwijl wij de zee oversteken.

5. Ziet, o Heere gij kunt dit doen. Wij weten, dat gij in staat zijt uwe groote kracht hierin te toonen, hetwelk klein schijnt voor het verstand van den mensch.

6. En het geschiedde toen de broeder van Jared deze woorden gezegd had, dat de Heere zijne hand uitstrekte en de steenen met zijnen vinger aanraakte een voor een, en de sluier [f] was weggenomen van de oogen van den broeder van Jared, en hij [g] zag den vinger des Heeren, en hij was als de vinger van een mensch gelijk vleesch en bloed, en de broeder van Jared viel neder voor den Heere, want hij was door vrees bevangen.

7. En de Heere zag dat hij tot den grond gevallen was en de Heere zeide tot hem: Staat op, waarom zijt gij gevallen?

8. En hij zeide tot den Heere: Ik zag den vinger des Heeren en ik vreesde dat hij mij zoude slaan, want ik wist niet dat de Heere vleesch en bloed had.

9. En de Heere zeide tot hem: Omreden uw geloof hebt gij gezien dat ik vleesch en bloed op mij zal nemen, en nooit is een mensch met zulk een groot geloof tot mij gekomen, als gij, want ware het niet zoo, gij hadt mijnen vinger niet kunnen zien. Zaagt gij meer dan dit?

10. En hij antwoordde: Neen, Heere, toont u zelven aan mij.

11. En de Heere zeide: Gelooft gij de woorden welke ik zal spreken?

---

c, ziet *f*. Mor. 9. *d*, verzen 1, 4, 6. Ether 6 : 2, 3, 10. *e*, verzen 6—9, 19. Ether 12 : 19—21. *f*, verzen 19, 20. Ether 12 : 19, 21. *g*, ziet *e*.

12. En hij antwoordde: Ja, Heere, ik weet dat gij de waarheid spreekt, want gij zijt een God van waarheid en kunt niet liegen.

13. En toen hij deze woorden gezegd had vertoonde de Heere zich aan hem en zeide: Omreden gij deze dingen weet, zijt gij verlost [h] van den val; daarom zijt gij in mijne tegenwoordigheid terug gebracht; daarom toon ik mij zelven aan u.

14. Ziet, ik ben degene die bereid was [i] van af de grondlegging der wereld om mijn volk te verlossen. Ziet, ik ben Jezus Christus. Ik ben de [j] Vader en de [k] Zoon. In mij zal geheel het menschdom licht hebben en dat voor eeuwig, zelfs degenen die aan mijnen naam gelooven zullen, en zij zullen mijne zonen en dochteren worden.

15. En [l] nimmer heb ik mij aan den mensch welke ik geschapen heb, getoond; want nimmer heeft de mensch in mij geloofd zooals gij. Ziet gij, dat gij geschapen zijt naar mijn beeld? Ja, zelfs [m] alle menschen waren in het begin naar mijn eigen beeld geschapen.

16. Ziet, dit lichaam hetwelk gij nu aanschouwt is het lichaam [n] van mijnen geest, en den mensch [o] heb ik geschapen naar het lichaam van mijnen geest; en zelfs zooals ik aan u verschijn in den geest te zijn, zal ik aan mijn volk in het vleesch verschijnen.

17. En nu, daar ik, Moroni, zeide dat ik [p] geen volledig verslag konde geven van deze dingen welke geschreven zijn, is het voldoende te zeggen, dat Jezus zich zelven aan dezen man vertoonde in den geest, zelfs naar de wijze en in de gelijkenis [q] van het zelfde lichaam, zooals hij zich aan de Nephieten vertoonde.

18. En hij diende hem, zooals hij de Nephieten gediend had; en dit alles, opdat deze man mocht weten dat hij God was, omreden de vele groote werken welke de Heere aan hem getoond had.

19. En omreden de kennis van dezen man konde hij niet terug gehouden worden om binnen [r] den sluier te zien; en hij [s] zag den vinger van Jezus, welke hem, toen hij dien zag met vrees [t] vervulde; want hij wist dat het de vinger des Heeren

---

h, Ether 12 : 19, 21. *i*, ziet *d*. Mos. 4. *j*, ziet *c*. Mos 15. *k*, ziet *b*. Mos. 3. *l*, Toen de Heere verscheen aan Adam en de rechtvaardigen, Henoch en het volk van het oude Sion, was het waarschijnlijk door vizioen en niet door een vol gezicht van zijne persoonlijkheid, gelijk aan den broeder van Jared gegeven was. Ziet Leer. en Verb. 107 : 54, *m*, vers 16. Mos. 7 : 27. Alma 18 : 34, *n*. 1 Nep. 11 : 11. De broeder van Jared zag den geest van Jezus in den voorbestaanden staat hetwelk later ingesloten was, in een tabernakel van vleesch en beenen. *o*, ziet *m*. *p*. ziet *e*. Ether 1. *q*, Het geestelijke lichaam zijnde in vergelijking met het tijdelijke lichaam. *r*, ziet *f*. *s*, ziet *e*. *t*, vers 6.

was en hij had geen geloof meer, maar hij wist, terwijl hij aan niets twijfelde.

20. Daarom, daar hij deze volmaakte kennis van God had, konde hij niet [u] buiten den sluier gehouden worden; daarom zag hij Jezus en hij [v] diende hem.

21. En het geschiedde dat de Heere tot den broeder van Jared zeide: Ziet, gij zult deze dingen welke gij gezien en gehoord hebt niet aan de wereld mededeelen voor dat de tijd [w] komt dat ik mijnen naam in het vleesch zal verheerlijken; daarom zult gij de dingen welke gij gezien en gehoord hebt in uwe gedachte houden en aan niemand bekend maken.

22. En ziet, wanneer gij tot mij zult komen, zult gij ze schrijven [x] en dezelve verzegelen, zoodat niemand ze kan verlaten; want gij zult ze schrijven in eene taal zoodat zij niet gelezen kunnen worden.

23. En ziet, deze twee [y] steenen zal ik u geven en gij zult ze alzoo verzegelen met de dingen welke gij schrijven zult.

24. Want ziet, de [z] taal welke gij zult schrijven, heb ik [2a] verward; daarom zal ik in mijn eigen tijd maken dat deze steenen de dingen welke gij zult schrijven voor het oog der menschen zullen [2b] verklaren.

25. En toen de Heere deze woorden gezegd had, [2c] toonde hij den broeder van Jared alle de inwoneren der aarde, welke geweest waren en alzoo welke er zouden zijn; en hij onthield hen niet aan zijn gezicht; zelfs tot aan de einden der aarde.

26. Want hij had in vroegere tijden tot hem gezegd, dat zoo hij in hem gelooven zoude, dat hij hem alle dingen konde toonen, het zoude aan hen getoond worden; daarom konde de Heere niets aan hem onthouden; want hij wist dat de Heere hem alle dingen konde toonen.

27. En de Heere zeide tot hem: Schrijft deze dingen en verzegelt [2d] ze, en in mijn eigen tijd zal ik ze aan de menschenkinderen toonen.

28. En het geschiedde dat de Heere hem gebood dat hij de twee steenen welke hij ontvangen had zoude [2e] verzegelen en niet zoude vertoonen, totdat de Heere ze aan de menschenkinderen zoude toonen.

HOOFDSTUK 4.

1. EN de Heere gebood den broeder van Jared van den [a] berg te gaan uit de tegenwoordigheid des Heeren en de dingen te schrijven, welke hij gezien had; en het was hem ver-

---

u, ziet *f.* *v*, vers 18. *w*, Ether 4 : 1, 2. *x*, vers 27. *y*, ziet *n.* Mos. 8. *z*, vers 22. 2*a*, ziet *h.* Ether 1. 2*b*, ziet *n.* Mos. 8. 2*c*, vers 26. Ether 4 : 4. 2*d*, 2 Nep. 27 : 6—23. Mos. 28 : 11—20. Alma 37 : 21—31. 2*e*, ziet *m.* Mos. 8.

a, Ether 3 : 1.

boden [b] ze aan de menschen bekend te maken tot na dat hij verheven zoude zijn aan het kruis; en om deze reden bewaarde Koning [c] Mosiah dezelve, opdat zij niet tot de wereld zouden komen voor Christus zich zelven aan zijn volk zoude vertoonen.

2. En nadat Christus zich zelven waarlijk aan zijn volk vertoond had, gebood hij dat ze bekend zouden gemaakt worden.

3. En nu, nadat zij allen in ongeloof rondgedoold hadden, en er niemand was, dan de Lamanieten, en zij het evangelie van Christus verworpen hadden, ben ik geboden om dezelve wederom in de aarde te [d] verbergen.

4. Ziet, ik heb op deze platen beschreven de [e] dingen welke de broeder van Jared zag, en nimmer waren grootere dingen bekend gemaakt, dan die, welke aan den broeder van Jared bekend gemaakt waren.

5. Daarom gebood de Heere mij dezelve te schrijven, en ik heb ze geschreven. En hij gebood mij dat ik ze zoude verzegelen en ook heeft hij geboden dat ik de uitlegging er van zoude verzegelen; daarom heb ik de [f] vertalers verzegeld, volgens de geboden des Heeren.

6. Want de Heere zeide tot mij: Zij zullen niet voortgaan tot de Heidenen [g] voor den dag waarop zij zich van hun kwaad zullen bekeeren en rein voor den Heere worden.

7. En te dien dage, zegt de Heere, dat zij geloof in mij zullen oefenen, [h] gelijk als de broeder van Jared, opdat zij in mij geheiligd mogen worden, dan zal ik aan hen bekend maken de dingen welke de broeder van Jared zag, zelfs tot het ontsluieren van alle mijne openbaringen, zegt Jezus Christus, de Zoon van God, [i] de Vader der hemelen en der aarde en van alle dingen welke in dezelve zijn.

8. En hij die tegen het woord des Heeren wil strijden, [j] laat hem vervloekt zijn; en hij die deze dingen verloochent, zij vervloekt, want aan dezulken zal ik geene [k] grootere dingen toonen, zegt Jezus Christus; want ik ben het, die spreekt.

9. En op mijn bevel zijn de hemelen geopend en gesloten, en op mijn woord zal de [l] aarde schudden en op mijn bevel zullen de inwoneren er van voorbijgaan, zelfs als [m] door vuur.

10. En die mijne woorden niet gelooft, gelooft mijne discipelen niet, en zoo het is dat ik niet spreek oordeelt gij; want gij zult ten laatsten dage weten dat ik het ben die spreekt.

11. Maar hij, die deze dingen welke ik gesproken heb.

---

b, Ether 3 : 21. *c*, Mos. 28 : 11—20. *d*, ziet *s*. 1 Nep. 13. Mor. 8 : 14. Moro 10 : 1, 2. *e*, verzen 5—7, 13—16. 2 Nep. 27 : 6—11, 15, 17, 21, 22. Ether 5 : 1. *f*. ziet *n*. Mos. 8. *g*, verzen 7—16. 2 Nep. 27 : 7, 8, 11, 21. *h*, Ether 3. *i*, ziet *a*. Mos. 3. Mos. 3 : 8. 4 : 2. 7 : 27. Hela 16 : 18. *j*, 2 Nep. 27 : 14. 28 : 29, 30. 33 : 11—15. *k*, verzen 13—16. 3 Nep. 26 6—12. *l*, Hela 12 : 8—18. 3 Nep. 26 : 3. Mor. 5 : 23. 9 : 2. *m*, ziet *a*. 3 Nep. 25.

gelooft, hem zal ik zegenen met de [n] openbaringen van mijnen Geest en hij zal weten en getuigenis geven. Want door mijnen Geest zal hij weten dat deze dingen waarachtig zijn, want hij bewerkt den mensch om het goede te doen.

12. En al hetgeen den mensch [o] beweegt om het goede te doen is van mij; want het goede komt van niemand, dan alleen van mij. Ik ben degene die den mensch tot al het goede leidt; hij die niet in mijne woorden wil gelooven, wil mij [p] niet gelooven dat ik ben, en hij die mij niet gelooven wil, wil den Vader niet gelooven die mij gezonden heeft. Want ziet, ik ben [q] de Vader, ik ben het [r] licht en het leven en de waarheid der wereld.

13. Komt tot mij, o gij Heidenen, en ik zal [s] grootere dingen aan u toonen, de kennis, welke verborgen is omreden het ongeloof.

14. Komt tot mij, o gij huis Israëls en het zal aan u geopenbaard worden welke groote dingen de Vader voor u weggelegd heeft van af de grondlegging der wereld; en het is niet tot u gekomen omreden het ongeloof.

15. Ziet, wanneer gij dien sluier van ongeloof welke u in uwen vreeselijken staat van goddeloosheid en hardnekkigheid des harten en blindheid des verstands doet vertoeven, wegdoet, dan zullen de [t] groote en wonderlijke dingen welke voor u verborgen zijn geweest van af de [u] grondlegging der wereld; ja, wanneer gij den Vader in mijnen naam zult aanroepen, met een gebroken hart en eenen verslagen geest, dan zult gij weten dat de Vader zich het [v] verbond herinnerd heeft, hetwelk hij met uwe vaderen gemaakt heeft, o huis Israëls.

16. En dan zullen mijne openbaringen welke ik door mijnen knecht [w] Johannes heb doen geschreven worden ontsluierd worden voor de oogen van het gansche volk. Gedenk wanneer gij deze dingen ziet dat gij zult weten dat de tijd nabij is, dat zij nauwkeurig geopenbaard zullen worden.

17. Daarom, [x] wanneer gij dit verslag zult ontvangen, dan moogt gij weten dat het werk des Vaders op de gansche aarde begonnen is.

18. Daarom, bekeert u allen gij einden der aarde en komt tot mij en gelooft in mijn evangelie en wordt [y] gedoopt in mijnen naam; want hij die gelooft en gedoopt is zal zalig worden; maar die niet gelooft zal verdoemd worden; en [z] teekenen zullen dengenen volgen die in mijnen naam gelooven.

19. En gezegend is degene die ten laatsten dage getrouw

---

n, Ether 5 : 4. Moro 10 : 4, 5. *o*. Moro 7 : 5—22. 10 : 6, 7. *p*, vers 10. 3 Nep. 28 : 34, 35. *q*, ziet *c*. Mos. 15. *r*, ziet *m*. Mos. 16. *s*, ziet *k*. *t*, ziet *i*. 2 Nep. 25. *u*, ziet *d*. Mos. 4. *v*' ziet *j*. 3 Nep. 15. *w*, 1 Nep. 14 : 18—28. *x*, 3 Nep. 21 : 1—11, 26—29. *y*, ziet *u*. 2 Nep. 9. *z*, ziet *e*. 3 Nep. 29. ziet 2*f*. Mor. 8.

aan mijnen naam bevonden zal worden; want hij zal [2a] opgewekt worden om in het Koninkrijk te wonen dat voor hem bereid is [2b] vanaf de grondlegging der wereld. En ziet, ik ben het die gesproken heeft. Amen.

HOOFDSTUK 5.

1. EN nu, ik Moroni heb de woorden geschreven welke mij geboden zijn, volgens mijne herinnering, en ik heb [a] u de dingen verteld welke ik [b] verzegeld heb; daarom raakt ze niet aan, opdat [c] gij ze vertalen moogt, want dat is u verboden, tenzij het op lateren tijd in Gods wijsheid zal zijn.

2. En ziet, gij moogt bevoorrecht worden, opdat gij de platen moogt toonen aan [d] diegenen welke mede zullen helpen om dit werk voort te brengen.

3. En aan [e] drie zullen zij door de kracht Gods getoond worden; daarom zullen zij zeker weten dat deze dingen waarachtig zijn.

4. En in den mond van [f] drie getuigen zullen deze dingen bestaan; en de getuigenis van drie in dit werk, in hetwelk de [g] kracht Gods getoond zal worden en eveneens zijn woord, van [h] hetwelk de Vader, de Zoon en de Heilige Geest getuigenis geven en dit alles zal ten laatsten dage als eene getuigenis tegen de wereld staan.

5. En indien het zoo is dat zij zich bekeeren en in den naam van Jezus tot den Vader komen, zoo zullen zij in het Koninkrijk Gods ontvangen worden.

6. En nu, zoo ik geene autoriteit voor deze dingen heb, oordeelt gij, want gij zult weten dat ik autoriteit heb, [i] wanneer gij mij zult zien; en ten laatsten dage zullen wij voor God staan. Amen.

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu, ik Moroni ga voort het verslag te geven van Jared en zijnen broeder.

2. Want het geschiedde nadat [a] de Heere de steenen bereid had welke de broeder van Jared tot den berg gebracht

---

2*a*, ziet *p*. Mos. 23. 2*b*, ziet *d*. Mos. 4.

a, Jozef Smith Jr. *b*, ziet *e*. Ether 4. *c*, Jozef Smith Jr. *d*, ziet de getuigenis der acht getuigen volgende het titelblad. ziet *d*. 2 Nep. 11. *e*, vers 4. ziet *c*. 2 Nep. 11. *f*, ziet *e*. *g*, ziet *t*. 1 Nep. 13. ziet *e*. 3 Nep. 29. ziet 2*f*. Mor. 8. *h*, 3 Nep. 11 : 32—36. *i*, ziet *g*. 2 Nep. 33.

a, ziet *d*. Ether 3.

had, dat de broeder van Jared van den berg kwam en de steenen in de [b]schepen deed welke gereed waren; een in ieder einde, en ziet, zij verlichtten de schepen.

3. En aldus maakte de Heere dat de [c]steenen in de duisternis schenen, om licht te geven aan mannen, vrouwen en kinderen opdat zij de wateren niet in duisternis over zouden steken.

4. En het geschiedde toen zij alle soorten van voedsel bereid hadden, opdat zij zich daarmede zouden voeden op de wateren, alsmede voedsel voor hun [d]vee, en elk beest of dier of vogel die zij met zich zouden nemen. En het geschiedde toen zij alle deze dingen gedaan hadden dat zij aan boord hunner schepen gingen en voortvoeren in zee, terwijl zij zich zelven aan den Heere, hunnen God, opdroegen.

5. En het geschiedde, dat de Heere God maakte dat er een sterke [e]wind over de wateren blies in de richting van het beloofde land; en aldus werden zij op de golven door den wind voortgestuwd.

6. En het geschiedde dat zij vele malen in de diepten der zee begraven waren, tengevolge der golfbergen welke op hen kwamen, welke door de sterkte van den wind veroorzaakt werden en door de hevige en verschrikkelijke onweders.

7. En het geschiedde toen zij in de diepten begraven waren, dat er geen water was dat hun konde schaden, daar hunne schepen [f]dicht waren gelijk eene schaal, en dus waren zij gesloten gelijk de ark van Noach; daarom riepen zij tot den Heere toen zij door vele wateren omringd waren en hij bracht hen wederom boven op de wateren.

8. En het geschiedde dat de wind nimmer ophield te waaien naar het beloofde land, terwijl zij op de wateren waren; en aldus werden zij door den wind voortgedreven.

9. En zij zongen den Heere lof; ja, de broeder van Jared prees den Heer en hij dankte en prees den Heere den ganschen dag; en toen de nacht kwam hielden zij niet op den Heere te prijzen.

10. En aldus dreven zij voort, en geen zeemonster konde hen breken, noch was er een walvisch die hen konde verhinderen; en zij hadden voortdurend [g]licht, of zij boven of onder de wateren waren.

11. En aldus werden zij voortgestuwd op het water gedurende drie honderd vier-en-veertig dagen.

12. En zij landden op de [h]kust van het beloofde land. En toen zij hunne voeten op de kust van het beloofde land

---

b, Ether 3 : 1. *c*, ziet *d*. Ether 3. *d*, ziet *b*. Ether 2. *e*, vers 6. Ether 2 : 24, 25. *f*, Ether 2 : 17, 20. *g*, ziet *d*. Ether 3. *h*, aan de Westelijke kust, en waarschijnlijk ten Zuiden van de golf van Californie en ten Noorden van het land Desolation, hetwelk ten Noorden van den Isthmus is. Ether 7 : 6. Alma 22 : 29—34.

gezet hadden bogen zij zich neder ter aarde en vernederden zich zelven voor den Heere en stortten tranen van blijdschap voor den Heere omreden de menigte zijner teedere barmhartigheden jegens hen,

13. En zij gingen voort in het land en begonnen de aarde te bewerken.

14. En Jared had vier zonen en zij heetten Jakob, Gilgah, Mahah en Orihah.

15. En de broeder van Jared ontving evenzoo zonen en dochteren.

16. En de vrienden van Jared en zijnen broeder waren ongeveer twee-en-twintig in getal, en zij ontvingen eveneens zonen en dochteren voordat zij tot het beloofde land kwamen; en daardoor begonnen zij talrijk te worden.

17. En hun werd geleerd om nederig voor den Heere te wandelen; en hen werd aldus uit de hoogte geleerd.

18. En het geschiedde dat zij zich begonnen uit te breiden over het land en te vermenigvuldigen en de aarde te bewerken; en zij groeiden sterk in het land.

19. En de broeder van Jared begon oud te worden, en zag dat hij spoedig in het graf zoude dalen; daarom zeide hij tot Jared: Laten wij ons volk te zamen vergaderen, opdat wij hen kunnen tellen; opdat wij mogen weten wat zij van ons [i] verlangen voor wij in onze graven dalen.

20. En het volk werd dientengevolge te zamen vergaderd. Nu, het aantal [j] zonen en dochteren van den broeder van Jared was twee-en-twintig; en het aantal zonen en dochteren van Jared was twaalf, waaronder vier zonen,

21. En het geschiedde dat zij hun volk telden; en nadat zij hen geteld hadden vroegen zij hun de dingen, welke zij wilden dat zij zouden doen alvorens zij in het graf zouden nederdalen.

22. En het geschiedde dat het volk [k] verlangde dat zij een hunner zonen zouden zalven om als Koning over hen te regeeren.

23. En nu, ziet dit was zeer droevig voor hen. Doch de broeder van Jared zeide tot hen: Dit [l] leidt zeker tot gevangenschap.

24. Doch Jared zeide tot zijnen broeder: Staat hun toe dat zij eenen Koning hebben; daarom zeide hij tot hen: Kiest gij uit onze zonen een, wien gij tot Koning hebben wilt.

25. En het geschiedde dat zij den eerstgeborene van den broeder van Jared kozen, wiens naam Pagag was. En het geschiedde dat deze weigerde en hunnen Koning niet wilde zijn. En het volk verlangde dat zijn vader hem zoude dwingen,

---

i, verzen 21, 22. *j*, Ether 1 : 41. Meer dan één huisgezin. *k*, verzen 19, 21. *l*, Ether 7 : 5.

doch deze wilde dit niet en gebood hun dat zij niemand zouden
dwingen om hun Koning te zijn.
26. En het geschiedde dat zij achtereenvolgens al de broe-
ders van Pagag kozen; doch zij weigerden.
27. En het geschiedde dat de zonen van Jared ook wei-
gerden; zelfs allen, uitgezonderd één; en [m] Orihah werd gezalfd
om Koning over het volk te zijn.
28. En hij aanvaardde de regeering en het volk begon
voorspoedig en zeer rijk te worden.
29. En het geschiedde [n] dat Jared en zijn broeder stierven.
30. En het geschiedde dat Orihah nederig voor den Heere
wandelde en zich herinnerde welke groote dingen de Heere
voor zijnen vader gedaan had; en leerde alzoo zijn volk de
groote dingen welke de Heere voor hunne vaderen gedaan had.

HOOFDSTUK 7.

1. EN het geschiedde dat Orihah in rechtvaardigheid over
het land regeerde gedurende al zijne dagen, welke vele waren.
2. En hij verkreeg zonen en dochteren, ten getale van
[a] een-en-dertig, waaronder drie-en-twintig zonen waren.
3. En het geschiedde dat hij [b] Kib ontving op zijnen ouden
dag. En het geschiedde dat Kib in zijne plaats regeerde: en
Kib ontving [c] Corihor.
4. En toen Corihor twee-en-dertig jaren oud was, rebel-
leerde hij tegen zijnen vader, en ging over en woonde in het
[d] land Nehor, en hij verkreeg zonen en dochteren en zij werden
zeer schoon, waardoor Corihor veel volk tot zich trok.
5. En toen hij een leger te zamen vergaderd had trok hij
op tot het land [e] Moron, waar de Koning woonde en nam hem
gevangen, hetwelk het gezegde van den broeder van Jared ver-
vulde, dat zij in gevangenschap [f] gebracht zouden worden.
6. Nu, het land van Moron, alwaar de Koning woonde,
was nabij het land hetwelk door de Nephieten [h] »Desolation"
genoemd werd.
7. En het geschiedde dat Kib en zijn volk in gevangen-
schap leefde onder zijnen zoon Corihor, tot hij zeer oud werd.
Niettemin verkreeg Kib Shule op zijn ouden dag, terwijl hij
nog in gevangenschap was.
8. En het geschiedde dat Shule toornig was op zijnen
broeder; en Shule groeide sterk op en werd machtig tot de

---

m, verzen 14, 30, Ether 1 : 32. 7 : 1. *n*, vers 19.

a, hij was waarschijnlijk een Polygamist. *b*, verzen 3—10. Ether 1 : 31, 32. *c*, verzen 3—15. *d*, vers 9. *e*, verzen 6, 16, 17. Ether 14 : 6 11. *f*, Ether 6 : 23. *g*, ziet *e*. *h*, ziet 21. Alma 22.

kracht van eenen man; en hij was eveneens ontwikkeld van verstand.

9. Daarom kwam hij tot den heuvel Efraïm en hij smolt metaal uit den heuvel en maakte zwaarden van [i] staal voor degenen die hij met zich had genomen; en nadat hij hen met zwaarden gewapend had keerde hij weder tot de [j] stad Nehor en streed met zijnen broeder Corihor, waardoor hij de macht over het Koninkrijk verkreeg en zijnen vader Kib in zijne waardigheid herstelde.

10. En nu, om hetgeen Shule gedaan had droeg zijn vader hem het bestuur over het Koninkrijk op. Daarom begon hij in de plaats zijns vaders te regeeren.

11. En het geschiedde dat hij in gerechtigheid oordeel velde; en hij breidde zijn Koninkrijk over het gansche land uit, want het volk begon zeer talrijk te worden.

12. En het geschiedde dat Shule vele zonen en dochteren verkreeg.

13. En Corihor bekeerde zich van de vele boosheden welke hij gepleegd had, daarom gaf Shule hem macht in zijn Koninkrijk.

14. En het geschiedde dat Corihor vele zonen en dochteren had. En onder zijne zonen was er een »Noach" genaamd.

15. En het geschiedde dat Noach tegen Shule rebelleerde en ook zijn vader Corihor, en trok Cohor zijnen broeder en alzoo al zijne broederen en veel volks achter zich.

16. En hij leverde slag aan Shule. den Koning, waarin hij het land hunner [k] eerste inwoning verkreeg, en hij werd Koning over dat gedeelte van het land.

17. En het geschiedde dat hij wederom slag leverde aan Koning Shule; en hij nam Shule, den Koning en bracht hem in [l] Moron gevangen.

18. En het geschiedde dat hij op het punt stond hem ter dood te brengen, zoodat de zonen van Shule bij nacht in het huis van Noach slopen en hem sloegen; en de deur der gevangenis verbraken en hunnen vader uit brachten en hem op zijnen troon plaatste in zijn eigen Koninkrijk.

19. Daarom bouwde de zoon van Noach het koninkrijk op in zijn plaats. Niettemin verkregen zij geene kracht meer over Koning Shule; en het volk dat onder het bestuur van Shule was, groeide sterk en was zeer voorspoedig.

20. En het land was verdeeld in twee Koninkrijken; het Koninkrijk van Shule en het Koninkrijk van Cohor, den zoon van Noach.

21. En Cohor, de zoon van Noach hitste zijn volk op om te strijden tegen Shule; doch Shule overwon hem en bracht hem om.

22. Nu, Cohor had eenen zoon Nimrod genaamd; en

i, ziet *a*. 1 Nep. 16. *j*, vers 4. *k*, vers 17. ziet *e*. *l*., ziet *k*.

Nimrod gaf het Koninkrijk van Cohor over aan Shule; en hij verkreeg genade in de oogen van Shule; daarom bewees Shule hem vele gunsten; en hij deed in het Koninkrijk van Shule naar zijn wil.

23. En er [m] stonden gedurende de regeering van Shule profeten op onder het volk, die door den Heere gezonden waren, profeteerende dat de goddeloosheid en afgoderij van het volk eenen vloek op het land bracht, en dat zij zouden verwoest worden indien zij zich niet bekeerden.

24. En het geschiedde dat het volk tegen de profeten opstond en hen bespotte. En het geschiedde dat Koning Shule richtte tegen alle degenen die tegen de profeten opstonden.

25. En hij vaardigde eene wet uit door het gansche land, waarin aan de profeten vrijheid gegeven werd over te gaan waar zij wilden; en hierdoor werd het volk tot bekeering gebracht.

26. En omdat het volk zich van hunne boosheden en afgoderij bekeerde spaarde de Heere hen, en zij begonnen wederom voorspoedig te zijn in het land. En het geschiedde dat Shule op zijnen oudendag zonen en dochteren verkreeg.

27. En er waren geene oorlogen meer in de dagen van Shule, en hij herinnerde zich de groote dingen welke de Heere aan zijne vaderen gedaan had door hen [n] over de groote diepte tot het beloofde land te brengen; daarom richtte hij in gerechtigheid gedurende alle zijne dagen.

HOOFDSTUK 8.

1. En het geschiedde dat hij Omer verkreeg en Omer regeerde in zijn plaats. En Omer verkreeg Jared; en Jared verkreeg zonen en dochters.

2. En Jared rebelleerde tegen zijnen vader en woonde in het land Heth. En het geschiedde dat hij veel volk medesleepte door zijne listige en vleiende woorden, totdat hij de helft van het Koninkrijk verkregen had.

3. En toen hij de helft van het Koninkrijk verkregen had streed hij tegen zijnen vader, en nam hem gevangen en zorgde dat hij hem in gevangenschap diende.

4. En nu, in de dagen van de regeering van Omer was hij de helft zijner dagen in gevangenschap. En het geschiedde dat hij zonen en dochters ontving, onder wie Esrom en Coriantumer behoorden.

5. En zij waren zeer toornig over de handelingen van Jared, hunnen broeder, zoodat zij een leger verzamelden en Jared slagleverden. En het geschiedde dat zij hem bij nacht bestreden.

6. En het geschiedde toen zij het leger van Jared gesla-

---

m, verzen 24—26. n, Ether 6 : 1—12.

gen hadden, dat zij op het punt stonden om ook hem te slaan; en hij pleitte met hen dat zij hen niet zouden ombrengen, onder voorwaarde dat hij het Koninkrijk aan zijnen vader zoude overgeven. En het geschiedde dat zij zijn leven spaarde.

7. En nu, Jared werd zeer verdrietig over het verlies van het Koninkrijk en op de heerlijkheid der wereld.

8. Nu, daar de dochter van Jared zeer sluw was en het verdriet van haren vader zag, bedacht zij een middel waardoor zij het Koninkrijk aan haren vader terug kon geven.

9. Nu, de dochter van Jared was zeer schoon. En het geschiedde dat zij met haren vader wandelde en tot hem zeide: Waarom hebt gij zooveel verdriet? Hebt gij het [a] verslag gelezen hetwelk onze vaderen over het groote water gebracht hebben? Ziet, is er niet een verslag aangaande de lieden van ouds, hoe zij door hunne [b] geheime plannen Koninkrijken en heerlijkheden verkregen hebben.

10. En daarom, laat gij om Akisch zenden, den zoon van Kimmor, en ziet, ik ben schoon, ik zal voor hem dansen en hem behagen en hij zal mij tot vrouw verlangen, zoodat gij mij tot vrouw aan hem zult geven; dan zult gij zeggen: Ik zal haar geven, zoo gij mij het hoofd van mijnen vader den Koning, wilt brengen.

11. En nu, Omer was een vriend van Akish; toen Jared om Akish gezonden had danste zij voor hem, zoodat zij hem behaagde met dat gevolg, dat hij haar tot vrouw verlangde. En het geschiedde dat hij tot Jared zeide: Geef mij haar tot vrouw.

12. En Jared zeide tot hem: Ik zal haar aan u geven, zoo gij mij het hoofd mijns vaders, des Konings, wilt brengen.

13. En het geschiedde dat Akish al zijn geslacht in het huis van Jared bracht en tot hen zeide: Wilt gij mij zweren dat gij mij getrouw zult zijn in de zaak welke ik van u zal verlangen?

14. En het geschiedde dat zij hem allen [c] zwoeren bij den God des hemels, en bij de hemelen en bij de aarde en bij hunne hoofden, dat wie ook zoude afwijken van den bijstand welke Akish verlangde zijn hoofd zoude verliezen; en wie ook zoude openbaren welke zaak Akisch aan hen bekend zoude maken, zijn leven zoude verliezen.

15. En het geschiedde dat zij aldus met Akish instemden. En Akish diende hun de eeden toe welke door hen [d] van ouds gegeven waren, welke alzoo kracht zochten, welke overhandigd

---

a, Een afschrift van de Schriften van af de schepping tot op den Toren van Babel. *b*, vers 15. Deze geheime plannen hadden hun ontstaan in de dagen van Kaïn. Paarl van Groote Waarde bl. 11. (Ziet geïnspireerde vertaling der Schriften door Jozef Smith. 2 en 3 Gen.) Hela 6 : 27. Ziet *i*. 2 Nep. 10. *c*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *d*, ziet *b*.

waren geworden zelfs van Kaïn af, die een moordenaar was van den beginne.

16. En zij werden door de kracht des duivels onderhouden om deze eeden aan het volk toe te dienen, om hen in duisternis te houden, om dezulken die kracht zochten te helpen kracht te verkrijgen en om te moorden en te rooven en te liegen en om alle soorten van goddeloosheden en hoererijen te bedrijven.

17. En het was de dochter van Jared die hem dit in zijn hart gaf om deze dingen van ouds op te zoeken; en Jared voerde het in het hart van Akish; daarom diende Akish het aan zijn geslacht en zijne vrienden toe, terwijl hij hen weg leidde door schoone beloften om te doen, wat hij ook van hen verlangde.

18. En het geschiedde dat zij eene geheime [e] vereeniging oprichtten, zooals die van ouds; welke vereeniging de gruwelijkste en goddelooste van alles is in de oogen Gods.

19. Want de Heere werkt niet in geheime vereenigingen, noch wil hij dat de mensch bloed zoude vergieten; maar in alle dingen heeft hij het verboden van af het begin van den mensch.

20. En nu ik, Moroni schrijf de wijze hunner eeden niet en evenmin hunner vereenigingen, want het is mij bekend gemaakt geworden dat zij onder het gansche volk zijn, en ook onder de Lamanieten.

21. En zij hebben de verwoesting van dit volk veroorzaakt van hetwelk ik nu spreek, en eveneens van de verwoesting van het volk van Nephi.

22. En de natie welke zulke geheime vereenigingen zal ondersteunen, om macht en winst te verkrijgen, totdat zij over de natie verspreid zijn; ziet, die natie zal verwoest worden; want de Heere zal niet toestaan dat het bloed [f] zijner heiligen hetwelk door hen vergoten zal worden, altijd tot hem van den grond om wraak over hen zal roepen; en nochtans wreekt hij ze niet.

23. Daarom o gij, Heidenen, het is wijsheid in God dat deze dingen aan u getoond zouden worden; opdat gij daardoor van uwe zonden moogt bekeeren en niet toestaat dat deze [g] moorden, de vereenigingen boven u zullen worden, welke opgebouwd zijn om kracht en winst te verkrijgen en het werk; ja zelfs het werk der verwoesting over u te doen komen; ja, zelfs het zwaard [h] der rechtvaardigheid van den eeuwigen God zal over u komen tot uwen val en verwoesting indien gij toestaat dat deze dingen onder u bestaan.

24. Daarom gebiedt de Heere u wanneer gij deze dingen in uw midden zult zien, dat gij tot eene gedachte van uwen vreeselijken staat zult ontwaken omreden deze geheime [i] ver-

---

e, ziet *i*. 2 Nep, 10. *f*, ziet *f*. 2 Nep. 28. *g*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *h*, ziet *k*. 1 Nep. 14. *i*, ziet *i*. 2 Nep. 10.

eeniging welke onder u zal zijn: of wee u, omreden het bloed [j] dergenen die verslagen zijn geworden: want zij roepen uit het stof om wraak over hetzelve en ook over diegenen die haar opgebouwd hebben.

25. Want het zal geschieden, dat wie het ook opbouwt, de vrijheid van alle landen, natiën en volkeren zoekt te [k] vernietigen; en het brengt de verwoesting van het gansche volk; want het is opgebouwd door den duivel, die de vader aller leugen is; dezelfde leugenaar die onze eerste ouders verleid heeft: zelfs die leugenaar, die de mensch heeft doen moorden van af den beginne; die de harten der menschen verhard heeft, zoodat zij de profeten vermoord en gesteenigd hebben en hen uitgeworpen hebben van af den beginne.

26. Daarom ben ik, Moroni, geboden deze dingen te schrijven, opdat het kwaad weggedaan moge worden, en dat de tijd moge komen dat Satan geene kracht meer zal hebben over de harten der menschenkinderen; maar dat zij overgehaald mogen worden om voortdurend goed te doen, opdat zij tot de fontein van alle gerechtigheid mogen komen en zalig worden.

HOOFDSTUK 9.

1. EN nu, ik Moroni, ga voort met mijn verslag. Daarom ziet, het geschiedde omreden de geheime [a] vereeniging van Akish en zijne vrienden dat zij het Koninkrijk van Omer overwonnen.

2. Niettemin, de Heere bewees barmhartigheid aan Omer, zijne zonen en dochteren, die zijne verwoesting niet zochten.

3. En de Heere waarschuwde Omer in eenen droom dat hij uit het land zoude vertrekken. Daarom vertrok deze met zijn huisgezin uit het land en reisde vele dagen en kwam voorbij den [b] heuvel van Shim, en kwam over bij de plaats waar de Nephieten verwoest [c] waren en trok van daar oostwaarts en kwam aan eene plaats bij den zeeoever [d] Ablom genaamd; en daar sloeg hij zijne tent op, evenals zijne zonen en dochteren en zijne geheele huishouding, uitgezonderd Jared en zijn huisgezin.

4. En het geschiedde dat Jared als Koning over het volk gezalfd werd door de hand der goddeloosheid, en hij gaf Akish zijne dochter tot vrouw.

5. En het geschiedde dat Akish het leven van zijnen schoonvader zocht; en hij vroeg diegenen welke hij door den [e] eed der ouden had doen zweren; en zij verkregen het hoofd

---

j, ziet *f*. 2 Nep. 28. *k*, verzen 21, 22. *l*, ziet *n*. 2 Nep. 30,

a, ziet *i*. 2 Nep. 10. *b*, ziet *d*. Mor. 1. *c*, Mor. 6 : 1—15. *d*, Waarschijnlijk aan den oever van de nieuwe Engelsche Staten. *e*, ziet *i*. 2 Nep. 10.

van zijnen schoonvader toen deze op den troon zat en audientie aan het volk verleende.

6. Want zoo wijd was deze goddelooze en geheime vereeniging verspreid, dat zij de harten van het gansche volk bedorven had; daarom werd Jared op zijnen troon vermoord en Akish regeerde in zijne plaats.

7. En het geschiedde dat Akish jaloersch begon te worden op zijnen zoon; daarom sloot hij hem in de gevangenis en gaf hem weinig of geen voedsel, totdat hij ten laatste stierf.

8. Nu, de broeder van hem die gestorven was (Nimrah genaamd) was toornig op zijnen vader omreden hetgeen zijn vader aan zijn broer gedaan had.

9. En het geschiedde dat Nimrah een klein getal zijner mannen te zamen vergaderde en uit het land vluchtte en overkwam en woonde [f] met Omer.

10. En het geschiedde dat Akish andere zonen ontving; en zij wonnen de harten van het volk, niettegenstaande zij hem gezworen hadden alle soort van kwaad te doen, zooals hij het verlangde.

11. Nu, het volk van Akish zocht naar winst, evenals Akish zocht naar macht; daarom offerden de zonen van Akish hen geld, waardoor zij het grootste gedeelte achter zich wegtrokken.

12. En daar brak een oorlog uit tusschen de zonen van Akish en hunnen vader, die gedurende vele jaren duurde, zoodat bijna al het volk van het Koninkrijk verwoest was; ja, zelfs allen, uitgezonderd dertig zielen en degenen die met het huis van Omer gevlucht waren.

13. Daarom werd Omer wederom in het [g] land zijner inwoning hersteld.

14. En het geschiedde dat Omer oud begon te worden. Niettemin verkreeg hij Emer op zijnen ouden dag, en hij zalfde Emer om als Koning in zijne plaats te regeeren.

15. En nadat hij Emer gezalfd had om Koning te zijn, zag hij vrede in het land gedurende den tijd van twee jaren; en hij stierf na vele dagen vol verdriet doorleefd te hebben, En het geschiedde dat Emer in zijne plaats regeerde, en deze volgde de voetstappen zijns vaders.

16. En de Heere begon wederom den vloek van het land weg te nemen en het huis van Emer was zeer voorspoedig onder de regeering van Emer; en in den tijd van twee-en-zestig jaren waren zij zeer sterk geworden, zoodat zij buitengewoon rijk waren.

17. Terwijl zij [h] alle soorten van vruchten en graan en [i] zijde en linnen en [j] goud en zilver en kostbare dingen hadden.

18. En eveneens [k] alle soorten van vee, ossen en koeien,

---

f, vers 3. *g*, ziet *e*. Ether 7. *h*, Ether 1 : 41. *i*, Ether 10 : 24. *j*, Ether 10 : 12, 23. *k*, verzen 31–34. Ether 10 : 12, 19, 20, 26.

schapen, zwijnen, geiten en nog vele andere soorten van beesten
welke voor voedsel gebruikt werden.
19. En zij hadden eveneens [l] paarden en ezels, olifanten,
cureloms en cumons welke alle zeer nuttig waren voor den
mensch, en voornamelijk de olifanten, cureloms en cumons.
20. En aldus stortte de Heere zijne zegeningen over dit
land uit, hetwelk [m] uitverkoren was boven alle andere landen
en hij gebood dat al wie het land zoude bezitten, het voor den
Heere zoude bezitten, of zij zouden [n] verwoest worden, wanneer
zij rijp zouden zijn in boosheid; want over dezulken zegt de
Heere zal ik de volheid mijns toorns uitgieten.
21. En Emer velde het oordeel in rechtvaardigheid gedu-
rende al zijne dagen en hij verkreeg vele zonen en dochteren;
waaronder Coriantum, en hij zalfde dezen om in zijne plaats
te regeeren.
22. En nadat hij Coriantum gezalfd had om in zijne plaats
te regeeren, leefde hij nog vier jaren; en hij zag vrede in het
land; en hij zag zelfs den Zoon der Gerechtigheid en verheugde
en verblijdde zich in zijnen dag; en stierf in vrede.
23. En het geschiedde dat Coriantum in de voetstappen
zijns vaders wandelde; vele machtige steden bouwde en datgene
voor het volk deed wat goed was, gedurende al zijne dagen. En
het geschiedde dat hij kinderloos was, zelfs tot op zeer hoogen
ouderdom.
24. En het geschiedde dat zijne vrouw stierf in den ou-
derdom van honderd en twee jaar. En het geschiedde dat Co-
riantum op zijnen ouden dag hertrouwde met eene jonge vrouw;
en hij verkreeg zonen en dochteren, en leefde tot in den ou-
derdom van honderd twee-en-veertig jaar.
25. En het geschiedde dat hij Com verkreeg. En Com
regeerde in zijne plaats; en regeerde negen-en-veertig jaren en
verkreeg Heth; en ook nog andere zonen en dochteren.
26. En het volk was wederom over het gansche land ver-
spreid, en er begon wederom eene zeer groote goddeloosheid
op het land te ontstaan en Heth omhelsde de [o] geheime plannen
van ouds en bracht zijnen vader om.
27. En het geschiedde dat hij zijnen vader onttroonde;
want hij sloeg hem met zijn eigen zwaard en nam het bestuur
zelf in handen.
28. En er kwamen [p] wederom profeten in het land, roe-
pende tot hen bekeering, opdat zij den weg des Heeren zouden
bereiden; dat er anders een vloek over het land zoude komen;
ja, er zoude zelfs een [q] groote hongersnood komen waardoor
zij verwoest zouden worden indien zij zich niet bekeerden.
29. Doch het volk geloofde de woorden der profeten niet,

---

l, ziet *m*. 1 Nep. 18. *m*, ziet *i*. Ether 2. *n*, Ether 2 : 8—11.
o, ziet *i*. 2 Nep. 10. *p*, vers 29. Ether 7 : 23. 11 : 1, 12, 20.
q, verzen 30—35.

maar wierpen hen uit; en sommigen hunner wierpen zij in
putten en lieten hen omkomen. En het geschiedde dat zij al
deze dingen deden op bevel van Koning Heth.
30. En het geschiedde dat er eene groote droogte over het
land kwam; en de inwoneren werden zeer spoedig verwoest
door de groote droogte; want er was geen regen op het land.
31. En er kwamen [r] vergiftige slangen op het land die
veel volk vergiftigde. En het geschiedde dat hun vee voor de
vergiftige slangen begon te vluchten tot het [s] zuidelijke land,
hetwelk door de Nephieten [t] Zarahemla genoemd werd.
32. En het geschiedde dat velen er van op den weg omkwamen,
terwijl sommigen het zuidelijke land bereikten.
33. En de Heere maakte dat de slangen ze niet zouden
achtervolgen, maar dat zij den weg zouden versperren, zoodat
het volk niet konde doorgaan, opdat een ieder, die beproeven
zoude door te gaan, door de vergiftige slangen zoude vallen.
34. En het geschiedde dat het volk den weg der beesten
volgde en de geraamten der beesten, welke op den weg gevallen
waren, verslonden, totdat zij ze allen verorberd hadden.
Nu, toen het volk zag dat zij moesten omkomen, begonnen zij
zich van hunne boosheden te bekeeren en de Heere aan te
roepen.
35. En het geschiedde toen zij zich zelven genoegzaam
voor den Heere vernederd hadden, dat hij regen op de aarde
zond; en het volk begon weder op te leven en er kwam vrucht
in het noordelijke land en in het land daar rondom. En
de Heere toonde zijne kracht aan hen door hen voor den hongersnood
te bewaren.

HOOFDSTUK 10.

1. EN het geschiedde dat Shez, een afstammeling was van
Heth; want Heth was met zijn geheele gezin, uitgezonderd
Shez omgekomen door den hongersnood; daarom begon Shez
wederom een gebroken volk op te bouwen.
2. En het geschiedde dat Shez zich de verwoesting zijner
vaderen herinnerde en een rechtvaardig Koninkrijk opbouwde;
want hij herinnerde zich wat de Heere gedaan had om Jared
en zijnen broeder [a] over het groote water te brengen; en hij
wandelde in de wegen des Heeren en verkreeg zonen en
dochters.
3. En zijn oudste zoon, wiens naam Shez was, rebelleerde
tegen hem. Niettemin Shez werd door de hand van eenen

---

r, verzen 32—34. Ether 10 : 19. *s*, Zuid-Amerika. *t*, ziet *b*. Omni 1.

a, Ether 6 : 1—12. 7 : 27.

roover verslagen, omreden zijne groote rijkdommen, hetwelk weder vrede aan zijnen vader bracht.

4. En het geschiedde dat zijnen vader vele steden bouwde in het land; en het volk begon zich wederom over het land te verspreiden. En Shez bereikte een zeer hoogen ouderdom, en hij verkreeg Riplakish en hij stierf. En Riplakish regeerde in zijne plaats.

5. En het geschiedde dat Riplakish niet datgene deed wat recht was in de oogen des Heeren; want hij had [b] vele vrouwen en bijwijven en legde zijne onderdanen lasten op die zwaar waren om te dragen; ja, hij belastte hen met zware belastingen; en van de gelden liet hij groote gebouwen zetten.

6. En hij bouwde zich een zeer schoonen troon en vele gevangenissen; en al wie zich niet aan de belastingen, wilde onderwerpen, wierp hij in de gevangenis; ook degene die niet in staat was om de belasting te betalen werd in de gevangenis geworpen; en hij liet hen voortdurend arbeiden om in hun onderhoud te voorzien; en wie ook weigerde om te arbeiden liet hij ter dood brengen.

7. Daardoor verkreeg hij al zijn fijn werk; ja zelfs zijn fijn goud liet hij in de gevangenis zuiveren en alle soorten van fijne bewerking liet hij in de gevangenis maken. En het geschiedde dat hij het volk bezocht met [c] hoererijen en gruwelen.

8. En toen hij gedurende twee-en-veertig jaren geregeerd had stond het volk tegen hem op en ontstond er een oorlog in het land zoodat Riplakish omgebracht werd en zijne afstammelingen uit het land verdreven werden.

9. En het geschiedde na eenen tijd van vele jaren dat Morianton, die een afstammeling was van Riplakish een leger van uitgeworpenen vergaderde en ten strijde trok tegen het volk; en hij verkreeg vele steden in bezit; en de oorlog begon zeer ernstig te worden en duurde vele jaren; en hij verkreeg het geheele land in zijne macht en stelde zich zelven als Koning over het geheele land aan.

10. En nadat hij zich zelven als Koning had aangesteld verminderde hij de lasten van zijn volk, waardoor hij zich de gunst van het volk verwierf, en zij zalfden hem tot hunnen Koning.

11. En hij handelde rechtvaardig met het volk; maar niet voor zich zelven, omreden zijne [d] vele hoererijen; daarom werd hij van de tegenwoordigheid des Heeren afgesneden.

12. En het geschiedde dat Morianton vele steden bouwde; en het volk werd zeer rijk onder zijn bestuur zoowel in gebouwen als in [e] goud, zilver, graan, [f] vee en kudden en zulke dingen als aan hen hersteld werd.

13. En Morianton leefde tot op zeer hoogen ouderdom;

---

b, ziet *k*, *l* en *q*. Jakob 2. *c*, ziet *i*. 2 Nep. 28. *d*, ziet *c*. *e*, ziet *j*. Ether 9. *f*, ziet *k*. Ether 9.

en verkreeg toen Kim; en Kim regeerde in de plaats zijns vaders gedurende acht jaren en zijn vader stierf. En het geschiedde dat Kim niet in rechtvaardigheid regeerde; daarom werd hij niet door den Heere begunstigd.

14. En zijn broeder stond tegen hem op, waardoor hij hem in gevangenschap bracht; en hij bleef gedurende al zijne dagen in gevangenschap; en hij verkreeg in zijne gevangenschap zonen en dochteren; en op zijnen ouden dag verkreeg hij Levi en stierf.

15. En het geschiedde dat Levi na den dood zijns vaders gedurende twee-en-veertig jaren in gevangenschap diende. En hij begon eenen oorlog tegen den Koning van het land, waardoor hij het Koninkrijk voor zich zelven verkreeg.

16. En nadat hij het Koninkrijk voor zich zelven verkregen had, deed hij hetgeen recht was in de oogen des Heeren; en het volk was voorspoedig in het land en hij leefde tot op hoogen ouderdom, en verkreeg zonen en dochteren, onder wie zich Corom bevond, die hij als Koning in zijne plaats zalfde.

17. En het geschiedde dat Corom rechtvaardig wandelde voor de oogen des Heeren gedurende al zijne dagen; en vele zonen en dochteren verkreeg; en nadat hij eenen hoogen ouderdom bereikt had stierf hij evenals de overigen der aarde. En Kish regeerde in zijne plaats.

18. En het geschiedde dat Kish eveneens stierf en opgevolgd werd door Lib.

19. En het geschiedde dat Lib eveneens deed wat recht was in de oogen des Heeren. En in de dagen van Lib werden de [g] vergiftige slangen verwoest, waardoor zij tot het [h] zuidelijke land gingen om voedsel voor het volk des lands te jagen; want het land was bedekt met [i] beesten des wouds. En Lib werd alzoo zelf een groot jager.

20. En zij bouwden eene groote stad bij de nauwe engte van het land, bij de plaats waar de zee het land verdeelt.

21. En zij bewaarden het [j] zuidelijke land voor eene wildernis voor wild. En het gansche noordelijke land [k] was bedekt met inwoners.

22. En de nijverheid werd zeer bevorderd en zij kochten en verkochten en handelden met elkander zoodat zij winst mochten verkrijgen.

23. En zij bewerkten alle [l] soorten van metaal; en zij maakten goud, zilver, ijzer, koper en alle soorten van metalen; en zij groeven het uit de aarde; daardoor wierpen zij groote [m] hoopen aarde op om verschillende metaalsoorten te verkrijgen. En zij maakten alle soorten van fijn werk.

24. En zij [n] hadden fijne zijde en fijn getwijnd linnen, en

---

g. ziet *r*. Ether 9. *h*, Zuid-Amerika. *i*, Ether 9 : 32. *j*, Zuid-Amerika. *k*, Noord-Amerika. *l*, ziet *j*. Ether 9. *m*, ziet *l*. *n*, Ether 9 : 17.

zij bewerkten alle soorten van kleeding, ten einde hunne
naaktheid te bedekken.
25. En zij vervaardigden alle soorten van [o] gereedschappen
om de aarde te bewerken; om te ploegen en te zaaien; om te
maaien en te eggen en te dorschen.
26. En zij maakten alle soorten van gereedschappen met
dewelke zij werkten met hunne beesten.
27. En zij maakten alle soorten van oorlogswapenen. En
zij werkten alle soorten van buitengewoon schoone bewerking.
28. En nimmer konde een volk meer gezegend zijn dan
zij waren, en meer begunstigd worden door de hand des Heeren.
En zij waren in een land hetwelk [p] uitverkoren was boven
alle andere landen, want de Heere had het gesproken.
29. En het geschiedde dat Lib vele jaren leefde en zonen
en dochters verkreeg, waaronder Hearthom.
30. En het geschiedde dat Hearthom regeerde in de plaats
zijns vaders. En ziet, toen Hearthom vier-en-twintig jaar
geregeerd had werd het Koninkrijk van hem genomen. En hij
diende vele jaren in gevangenschap; zelfs al de overige dagen
zijns levens.
31. En hij verkreeg Heth; en Heth leefde al zijne dagen
in gevangenschap en Heth verkreeg Aäron; en Aäron leefde
eveneens gedurende al zijne dagen in gevangenschap en ver-
kreeg Ammigaddah; en Ammigaddah leefde eveneens gedurende
al zijne dagen in gevangenschap en verkreeg Coriantum; en
deze bracht eveneens zijn geheele leven in gevangenschap door,
en hij verkreeg Com.
32. En het geschiedde dat Com de helft van het Konink-
rijk bemachtigde. En hij regeerde twee-en-veertig jaren daar-
over en trok ten oorlog tegen Koning Angid en streed gedurende
vele jaren in welken tijd hij Angid overwon en heerschappij
verkreeg over het overige gedeelte van het Koninkrijk.
33. En in de dagen van Com kwamen er roovers in het
land; en zij vatten de oude plannen op en bedienden de [q] eed
op de oude wijze en zochten wederom het Koninkrijk te ver-
woesten.
34. Nu, Com streed veel tegen hen, doch kon hen niet
overwinnen.

HOOFDSTUK 11.

1. EN in de dagen van Com stonden er [a] vele profeten
op en profeteerden van de verwoesting van dat groote volk:
tenzij zij zich zouden bekeeren en tot den Heere keeren en
hunne moorden en goddeloosheden nalieten.

---

o, Landbouwmachinerie. *p*, ziet *i*. I ther 2. *q*, ziet *i*. 2 Nep. 10.
a, ziet *p*. Ether 9.

2. En het geschiedde dat de profeten door het volk verworpen werden, en zij vloden tot Com om bescherming; want het volk wilde hen ombrengen.

3. En zij profeteerden vele dingen aan Com; en hij was gezegend al het overblijfsel zijner dagen.

4. En hij bereikte eenen hoogen ouderom en verkreeg Shiblom. En Shiblom regeerde in zijne plaats. En de broeder van Shiblom stond tegen hem op, en er ontstond een zeer hevige oorlog in het land.

5. En het geschiedde dat de broeder van Shiblom al de profeten die profeteerden van de verwoesting van het volk, ter dood liet brengen.

6. En er was een groote ramp in het gansche land, want zij hadden getuigd dat er een grooter vloek over het land en over het volk zoude komen; en dat er eene groote verwoesting onder hen zoude zijn, zooals nimmer op het land aangericht was, hunne beenderen zouden bij [c] hoopen op het land liggen tenzij zij zich van hunne goddeloosheden zouden bekeeren.

7. En zij luisterden niet naar de stem des Heeren omreden hunne [d] goddelooze vereenigingen; daarom ontstonden er oorlogen en twisten in het gansche land en eveneens een groote hongersnood en pestelentiën zoodat er eene groote verwoesting aangericht werd, zooals nimmer op het land geweest was; en dit alles geschiedde in de dagen van Shiblom.

8. En het volk begon zich van hunne boosheden te bekeeren en voor zooverre zij dit deden was de Heere barmhartig jegens hen.

9. En het geschiedde dat Shiblom verslagen was; en Zeth werd gevangen genomen en bracht al zijne volgende dagen in gevangenschap door.

10. En het geschiedde dat Ahah, zijn zoon, het bestuur over het Koninkrijk verkreeg; en hij regeerde gedurende al zijne dagen over het volk. En hij deed allerlei soorten van kwaad gedurende zijn leven, waardoor hij vele bloedbaden veroorzaakte; en zijne dagen waren weinige.

11. En Ethem, een afstammeling van Ahah, verkreeg het Koninkrijk, en hij deed in zijne dagen datgene wat goddeloos was.

12. En het geschiedde in de dagen van Ethem dat er vele [e] profeten opstonden en wederom profeteerden tot het volk; ja, zij profeteerden dat de Heere hen geheel en al zoude verwoesten van de aarde, tenzij zij zich van hunne boosheden zouden bekeeren.

13. En het geschiedde dat het volk hunne harten verhardde en niet naar hunne woorden wilde luisteren; en de profeten treurden en onttrokken zich aan het volk.

---

b, vers 1. *c*, De oude aardhoogten van Noord-Amerika. *d*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *e*, ziet *p*. Ether 9.

14. En het geschiedde dat Ethem het gericht in goddeloosheid uitoefende gedurende alle zijne dagen, en hij verkreeg Moron. En het geschiedde dat Moron in zijne plaats regeerde, en deze deed datgene wat kwaad was in de oogen des Heeren.

15. En het geschiedde dat er een opstand ontstond onder het volk omreden de geheime [f] vereenigingen welke samengesteld waren om winst en kracht te verkrijgen; en er stond een man onder hen op, machtig in goddeloosheid, die streed tegen Moron, waardoor hij de helft van het volk vernederde en hij behield de helft van het Koninkrijk gedurende vele jaren.

16. En het geschiedde dat Moron hem vernederde en zijn Koninkrijk wederom in bezit kreeg.

17. En het geschiedde dat er een ander machtig man opstond, die een afstammeling was van den broeder van Jared.

18. En het geschiedde dat deze Moron vernederde en het bestuur over het Koninkrijk in handen kreeg, waardoor Moron gevangen genomen werd en in gevangenschap verbleef gedurende het overige zijner dagen; en hij verkreeg Coriantor.

19. En het geschiedde dat Coriantor al zijne dagen in gevangenschap doorbracht.

20. En in de dagen van Coriantor stonden er [g] wederom vele profeten op en profeteerden van groote en wonderlijke dingen en riepen het volk tot bekeering; en tenzij zij zich zouden bekeeren, zoude de Heer het oordeel over hen uitstorten tot hunne gansche verwoesting.

21. En dat de Heere God een [h] ander volk zoude zenden of voortbrengen, die door Zijne kracht het land in bezit zoude krijgen gelijk hij hunne vaderen gebracht had.

22. En zij verwierpen al de woorden der profeten omreden hunne [i] geheime vereeniging en goddelooze gruwelen.

23. En het geschiedde dat Coriantor Ether verkreeg en stierf na alle zijne dagen in gevangenschap doorgebracht te hebben.

HOOFDSTUK 12.

1. EN het geschiedde dat Ether leefde in de dagen van Coriantumer, toen deze Koning over het gansche land was.

2. En Ether was een profeet des Heeren; daarom kwam hij voort in de dagen van Coriantumur en begon tot het volk te profeteeren; want hij konde niet tegengehouden worden omreden de Geest des Heeren welke in hem was.

3. Want hij riep van den morgen zelfs tot het ondergaan der zon, het volk vermanende om in God te gelooven tot

---

f, ziet i. 2 Nep. 10. *g*, ziet *p*. Ether 9. *h*, een kleine volkplanting van Jeruzalem. Ether 13 : 20, 21. *i*, ziet i. 2 Nep. 10.

bekeering, opdat zij niet verwoest [a] zouden worden, zeggende tot hen, dat door het geloof alle dingen vervuld worden.

4. Daarom, zoo wie ook in God geloofde mocht met [b] zekerheid hopen op eene betere wereld; ja, zelfs op eene plaats ter rechterhand Gods, welke hoop komt door het geloof, en een anker is voor de ziel der menschen, hetwelk hen zeker en standvastig maakt, altijd overvloeiende van goede werken, geleid wordende om God te verheerlijken.

5. En het geschiedde dat Ether groote en wonderlijke dingen tot het volk profeteerde, welke zij niet geloofden omdat zij ze niet zagen.

6. En nu, ik Moroni wensch een weinig aangaande deze dingen te spreken. Ik wil aan de wereld bewijzen dat geloof datgene is wat men hoopt en niet gezien heeft; spreekt het daarom niet tegen, omdat gij het niet gezien hebt; want gij ontvangt geene getuigenis alvorens gij de beproeving van uw geloof doorstaan hebt.

7. Want het is door het geloof dat Jezus Christus zich zelven aan onze vaderen vertoonde, nadat hij uit den doode verrezen was; en hij vertoonde zich niet aan hen alvorens zij geloof in hem gehad hadden; daarom was het noodig dat sommigen geloof in hem hadden; want aan de wereld vertoonde hij zich niet.

8. Doch omreden het geloof der menschen heeft hij zich zelven aan de wereld vertoond en den naam des Vaders verheerlijkt en eenen weg bereid opdat daardoor anderen deelgenooten mochten worden van de hemelsche gave, opdat zij in die dingen mochten hopen welke zij niet gezien hadden.

9. Daarom moogt gij eveneens hoop hebben en deelgenooten zijn der gaven, indien gij maar gelooven wilt.

10. Ziet, het was door geloof dat de ouden geroepen werden [c] volgens de heilige orde Gods.

11. Daarom, door het geloof was de wet van Mozes gegeven. Maar in de gave van zijnen Zoon heeft God eenen heerlijker weg bereid; en het is door het geloof dat het woord vervuld is geworden.

12. Want zoo er geen geloof onder de menschenkinderen is, kan God [d] geen wonder onder hen doen; daarom toonde hij zich niet aan hen alvorens zij geloofden.

13. Ziet, het was het geloof van Alma en Amulek dat de [e] gevangenis ter aarde deed vallen.

14. Ziet, het was het geloof van Nephi en Lehi, hetwelk de verandering over de Lamanieten teweeg [f] bracht, zoodat zij met vuur en den Heiligen Geest gedoopt werden.

15. Ziet, het was het [g] geloof van Ammon en zijne broe-

---

a, Ether 11 : 12. 20—22. *b*, verzen 6, 8, 9, 32. Moro 7 : 40—44. 8 : 26. 10 : 20—22. *c*, ziet *g*. Mos. 26. *d*, ziet *d*. 3 Nep. 17. *e*, Alma 14 : 26—29. *f*, Hela 5 : 20—52. 3 Nep. 9 : 20. *g*, Alma 17—29.

deren hetwelk zulk een groot wonder onder de Lamanieten
werkte.
16. Ja, zelfs alle degenen die wonderen werkten, werkten
dezelve door het geloof; zelfs degenen die voor Christus waren
en ook degenen die na hem kwamen.
17. En het was door geloof dat de drie discipelen eene
belofte verkregen dat zij den dood [h] niet zouden smaken; en
zij verkregen de belofte niet alvorens zij geloofden.
18. En niemand heeft ooit te eeniger tijd wonderen ge-
wrocht dan na hun geloof; daarom geloofden zij eerst in den
Zoon Gods.
19. En er waren velen wier geloof zoo sterk was voor de
komst van Christus, dat zij niet teruggehouden konden worden
[i] van de verborgenheden; maar waarlijk met hunne oogen de
dingen zagen welke zij met het oog van geloof aanschouwd
hadden; en zij waren zeer verblijd.
20. En ziet, wij hebben in dit verslag gezien dat een van
dezen de broeder van Jared was; want zoo groot was zijn ge-
loof in God, dat toen God zijnen vinger [j] uitstrekte, hij dien
niet voor het gezicht van den broeder van Jared konde ver-
bergen, omreden zijn woord hetwelk hij tot hem gesproken
had, welk woord hij door geloof verkregen had.
21. En nadat de broeder van Jared den vinger des Hee-
ren gezien had, omreden de [k] belofte welke hij door het geloof
verkregen had, konde de Heere [l] niets van zijn gezicht verber-
gen; daarom toonde hij hem alle dingen, want hij konde niet
[m] langer buiten de kennis gehouden worden.
22. En het is door het geloof dat mijne vaderen de [n] be-
lofte verkregen hebben dat deze dingen door de Heidenen tot
hunne broederen zullen komen; daarom heeft de Heere mij
geboden; ja, zelfs Jezus Christus.
23. En ik zeide tot hem: Heere, de Heidenen zullen met
deze dingen [o] spotten omreden onze zwakheden in het schrijven,
want Heere, gij hebt ons machtig in onze woorden gemaakt
door het geloof, maar gij hebt ons niet machtig gemaakt in het
schrijven; want gij hebt gemaakt dat al dit volk veel konde
spreken omreden den Heiligen Geest welke gij hun gege-
ven hebt.
24. En gij hebt ons gemaakt dat wij slechts weinig kon-
den schrijven, omreden de [p] onhandigheid onzer handen. Ziet,
gij hebt ons in het schrijven niet zoo machtig gemaakt als den
broeder van Jared; want gij hebt gemaakt dat de dingen [q] welke

h, ziet *d*. 3 Nep. 28. *i*, ziet *f*, Ether 3. *j*, ziet *e*. Ether 3. *k*. Ether 3 : 26. *l*, Ether 3 : 25, 26. *m*. ziet *f*. Ether 3. *n*, ziet *c*. Enos 1. *o*, verzen 26—28. ziet *w*, Mor. 8. *p*, Onhandigheid in het schrijven of graveeren op platen in Egyptische hyroglyphen of figuren. *q*, Ether 3 : 27. 4 : 1. Zonder twijfel was de taal in welke de broeder van Jared schreef volmaakter dan eenige der verwarde talen te Babel. Zie Ether 3 : 22—24.

hij geschreven heeft, machtig waren zooals gij zijt, tot de overwinning van den mensch om dezelve te lezen.

25. Gij hebt alzoo onze woorden krachtvol en groot gemaakt, zoodat wij ze zelfs [r] niet kunnen schrijven; daarom, toen wij schreven zagen wij onze zwakheden en struikelen door de plaatsing onzer woorden; en ik vrees dat de Heidenen met onze woorden zullen [s] spotten.

26. En toen ik dit gezegd had, sprak de Heere tot mij, zeggende: Dwazen spotten, maar zij zullen treuren; en mijne genade is voldoende voor de zachtmoedigen opdat zij geen voordeel over uwe zwakheden zullen behalen.

27. En zoo de menschen tot mij komen zal ik hun hunne zwakheden toonen. Ik geef den mensch zwakheden opdat zij nederig zouden worden; en mijne genade is voldoende voor alle menschen, die zich zelven voor mij vernederen; want zoo zij zich zelven voor mij vernederen en in mij gelooven zal ik de zwakke dingen sterk voor hen doen worden.

28. Ziet ik zal den Heidenen hunne zwakheden toonen; en ik zal hun bewijzen dat geloof, hoop en liefde de fontein van alle gerechtigheid tot mij brengt.

29. En toen ik, Moroni, deze woorden gehoord had was ik vertroost en zeide: O, Heere uwe gerechtigheid zal geschieden; want ik weet dat gij aan de menschenkinderen werkt volgens hun geloof.

30. Want de broeder van Jared zeide tot den berg Zerin: Wordt bewogen, en hij [t] was bewogen. En zoo hij geen geloof had gehad, de berg zoude niet bewogen zijn geworden; daarom werkt gij naar gelang de mensch geloof heeft.

31. Want aldus maaktet gij u aan uwe discipelen bekend. Want nadat zij geloof hadden en in uwen naam spraken vertoondet gij u zelven in groote kracht aan hen.

32. En ik herinner mij alzoo, dat gij gezegd hadt, dat gij een huis voor den mensch bereid hebt; ja, zelfs onder de [u] woningen uws Vaders, in welke de mensch eene heerlijker [v] hoop kan hebben; daarom moet de mensch hopen of hij kan geene inwoning ontvangen in de plaats welke gij bereid hebt.

33. En wederom herinnerde ik mij dat gij gezegd hebt, dat gij de wereld lief hebt, zelfs tot het nederleggen van uw leven voor de wereld, opdat gij het wederom mocht opnemen om eene plaats te bereiden voor de menschenkinderen.

34. En nu, ik weet dat deze liefde welke gij voor de kinderen der menschen hadt, reine liefde was; daarom, tenzij een

---

r, Eene gesproken taal kan machtig zijn omhelzende iedere geest van idee; maar hare geschrevene vertegenwoordiger kan zeer onvolmaakt wezen voornamelijk wanneer symbolen of hyroglyphen gebruikt zijn. *s*, verzen 23, 27. *t*, ziet e. Jakob 4. *u*, verzen 33, 34, 37. ziet *m*, Enos 1. *v*, ziet *b*.

mensch [w] liefde zal hebben, kan hij die plaats welke gij bereid
hebt in de woningen uws Vaders, niet verkrijgen.
35. Daarom weet ik door de woorden welke gij gezegd
hebt, dat zoo de Heidenen geene liefde hebben, omreden onze
zwakheden, dat gij hen zult beproeven en hun talent zult weg-
nemen; ja, zelfs datgene hetwelk zij ontvangen hebben, en geven
aan degenen die overvloediger zullen hebben.
36. En het geschiedde dat ik tot den Heere bad dat hij
de Heidenen genadig wilde zijn, opdat zij liefde mochten
hebben.
36. En het geschiedde dat de Heere tot mij zeide: Zoo
zij geene liefde hebben, het hindert u niet; gij zijt getrouw ge-
weest; daarom zullen uwe kleederen schoongemaakt worden.
En omdat gij uwe zwakheden [x] gezien hebt, zult gij sterk ge-
maakt worden, zelfs tot het nederzitten in de plaats welke ik
bereid heb in de [y] woningen mijns Vaders.
38. En nu, ik Moroni, zeg vaarwel aan de Heidenen en
eveneens aan mijne broederen die ik bemin totdat wij elkaar
voor den rechterstoel van Christus zullen ontmoeten waar alle
menschen zullen weten dat mijne kleederen niet besmet zijn
met uw bloed.
39. En dan zult gij weten dat ik Jezus gezien heb, en dat
hij met mij van aangezicht tot aangezicht gesproken heeft, en
dat hij mij in duidelijke eenvoudigheid verteld heeft, evenals
de menschen elkaar iets in hun eigen taal vertellen, aangaande
deze dingen.
40. En maar [z] weinig heb ik geschreven, omreden mijne
zwakheid in het schrijven.
41. En nu wil ik u vermanen dezen Jezus, van wien de
profeten en apostelen geschreven hebben te zoeken, opdat de
genade van God den Vader, en van den Heere Jezus Christus
en den Heiligen Geest die [2a] getuigenis van hen geeft in u moge
zijn en in u moge verblijven voor eeuwig. Amen.

HOOFDSTUK 13.

1. EN nu, ik Moroni, ga voort om mijn verslag aangaande
de verwoesting van het volk van hetwelk ik geschreven heb,
te eindigen.
2. Want, ziet, zij verwierpen al de woorden van Ether;
want hij vertelde hun waarlijk van alle dingen van af het begin
van den mensch; en nadat de wateren waren verdwenen van
de oppervlakte van dit land werd het een land, uitverkoren
boven alle andere landen; een verkoren land des Heeren; daar-

---

w, verzen 35—37. x, verzen 23—28, 35, 40. y, ziet u. z, ziet a.
Ether 1. 2a, 3 Nep 11 : 32, 36

om wilde de Heere dat alle menschen, die er op zouden wonen hem zouden dienen.

3. En dat het de [a]plaats was van het Nieuw-Jeruzalem, hetwelk uit den hemel zoude [b]nederkomen en de Heilige woonplaats des Heeren was.

4. Ziet, Ether zag de dagen van Christus en hij sprak aangaande een [c]nieuw Jeruzalem op dit land.

5. En hij sprak eveneens aangaande het huis Israëls en het Jeruzalem vanwaar Lehi [d]zoude komen, nadat het verwoest was, zoude wederom als eene heilige [e]stad tot den Heere opgebouwd worden; daarom konde het geen Nieuw-Jeruzalem zijn, want het was in de dagen van ouds geweest; maar het zoude wederom opgebouwd worden en eene heilige stad des Heeren worden, en het zoude voor het huis Israëls gebouwd worden.

6. En dat een nieuw [f]Jeruzalem op dit land gebouwd zoude worden voor het overblijfsel van het zaad Jozefs, voor welke dingen een voorbeeld geweest was.

7. Want evenals Jozef zijnen vader nederbracht in het land van Egypte, zoodat hij daar stierf, evenzoo bracht de Heere een overblijfsel van het zaad Jozefs uit het land van Jeruzalem opdat hij het zaad van Jozef barmhartig zoude zijn, zoodat [g]zij niet zouden omkomen, gelijk hij den Vader van Jozef genadig was opdat die niet zoude omkomen.

8. Daarom zal het overblijfsel van het huis Jozefs op dit land gebouwd worden; en het zal een land [h]hunner inwoning zijn; en zij zullen den Heere eene heilige [i]stad bouwen gelijk het Jeruzalem van ouds; en zij zullen niet meer verward worden tot het einde komt, wanneer de aarde zal voorbijgaan.

9. En [j]er zal een nieuwe hemel en eene nieuwe aarde zijn; en zij zullen gelijk de oude zijn, alhoewel het oude voorbijgegaan is en alle dingen nieuw geworden zijn.

10. En dan [k]komt het nieuw Jeruzalem; en gezegend zijn degenen die daarin wonen, want zij zijn het wier kleederen wit gewasschen zijn door het bloed des Lams; en zij zijn degenen die onder het overblijfsel van het zaad Jozefs [l]gerekend zullen worden, welke van het huis Israëls zijn.

11. En dan [m]komt alzoo het oude Jeruzalem, en de inwoneren er van; gezegend zijn zij, want zij zijn gewasschen in het bloed des Lams, en zij zijn degenen die verspreid en te zamen vergaderd zijn van de vier deelen der aarde en van de [n]noordelijke landen; en zij zijn deelgenooten van de ver-

---

a. ziet *t*. 3 Nep. 20. *b*. vers 10. Openb. 3 : 12. 21 : 2. *c*. ziet *t*. 3 Nep. 20. *d*, 1 Nep. 1—18. *e*. vers 11. Openb. 21 : 10—27. *f*, ziet *t*. 3 Nep. 20. *g*, 2 Nep. 3 : 5—24. Alma 46 : 24—26. *h*. ziet *o*. 3 Nep. 15. *i*, ziet *t*. 3 Nep. 20. *j*, Openb. 21 : 1. *k*, ziet *b*. *l*, ziet *r*. 3 Nep. 16. *m*, ziet *e*. *n*, de tien stammen,

vulling van het verbond hetwelk God met hunnen vader Abraham gemaakt heeft.

12. En wanneer deze dingen komen wordt de schrift vervuld, welke zegt: Daar [o] zijn er, die de eersten waren, die de laatsten zullen zijn; en er zijn er die de laatsten waren, die de eersten zullen zijn.

13. En ik zoude wel meer schrijven, maar het is mij verboden. Maar groot en wonderlijk waren de profetieën van Ether; maar zij achtten hem als niets en wierpen hem uit, en hij verborg zich zelven in de [p] holte der rotsen op den dag; en bij [q] nacht ging hij voort om de dingen te beschouwen welke over het volk zouden komen.

14. En terwijl hij in de holte eener rots woonde maakte hij de [r] rest van dit verslag, terwijl hij in den nacht de verwoestingen beschouwde welke over het volk zouden komen.

15. En het geschiedde dat er in hetzelfde jaar, waarin hij uit het midden van het volk uitgeworpen was een hevige oorlog uitbrak onder het volk; want er waren velen die opstonden en machtige lieden waren en Coriantumur zochten te verwoesten door hunne geheime plannen der goddeloosheid waarvan gesproken [s] is geworden.

16. En nu, daar Coriantumur zich zelven onderricht had in al de oorlogsoefeningen en in al de plannen der wereld, streed hij tegen degenen die hem zochten te verwoesten.

17. Maar hij bekeerde zich niet, noch zijne schoone zonen en dochters, noch de schoone zonen en dochteren van Cohor, noch de schoone zonen en dochteren van Corihor; en ten laatste er was geen enkele van de schoone zonen en dochteren op de oppervlakte van het gansche land die zich van hunne zonden bekeerde.

18. Daarom geschiedde het dat in het eerste jaar dat Ether in de [t] holte eener rots woonde, dat er veel volk was dat verslagen werd door het zwaard van die [u] geheime vereenigingen die tegen Coriantumur vochten opdat zij het Koninkrijk mochten verkrijgen.

19. En het geschiedde dat de zonen van Coriantumur veel streden en veel bloed vergoten.

20. En in het tweede jaar kwam het woord des Heeren tot Ether, dat hij tot Coriantumur zoude gaan en tot hem zoude profeteeren, dat indien hij en geheel zijn huisgezin zich wilde bekeeren, de Heere hem zijn Koninkrijk zoude geven en het volk zoude sparen.

21. Anderszins zouden zij en geheel zijn huisgezin verwoest worden, uitgezonderd hij zelf; en hij zoude alleen leven om de vervulling der profetieën te zien, welke gesproken waren geworden, aangaande een [v] ander volk dat het land voor hunne

---

o, 1 Nep. 13 : 42. *p*, verzen 14, 18, 22. *q*, vers 14. Ether 15 : 13. *r*, Ether 15 : 33. *s*, ziet *t*. 2 Nep. 10. *t*, ziet *p*. *u*, ziet *t*. 2 Nep. 10. *v*, ziet *x*. Omni 1.

inwoning zoude ontvangen. En Coriantumur zoude door hen eene begravenis ontvangen, en iedere ziel zoude [w] verwoest worden uitgezonderd Coriantumur.

22. En het geschiedde dat Coriantumur zich niet bekeerde; noch zijn huisgezin, noch zijn volk; en de oorlogen hielden niet op, en zij zochten Ether om te brengen; maar hij vluchtte voor hen en verborg zich weder in de [x] holte der rots.

23. En het geschiedde dat Shared opstond en Coriantumur slag leverde; en hij overwon hem, zoodat hij hem in het derde jaar in ballingschap wegvoerde.

24. En de zonen van Coriantumur overwonnen Shared in het vierde jaar en verkregen wederom het Koninkrijk voor hunnen vader.

25. Nu, er brak een oorlog uit over het gansche land; en een iegelijk met zijne bende streed voor datgene wat hij verlangde.

26. En er waren roovers en ten laatste alle soorten van goddeloosheid over het gansche land.

27. En het geschiedde dat Coriantumur zeer toornig op Shared was, en hij trok met zijne legers tegen hem ten strijde; en zij ontmoetten elkaar in grooten toorn; en zij ontmoetten elkaar in de vallei Gilgal, en de strijd werd zeer verwoed.

28. En het geschiedde dat Shared hem bestreed gedurende den tijd van drie dagen. En het geschiedde dat Coriantumur hem versloeg en hem achtervolgde totdat hij in de woestijn van Heshlon was.

29. En het geschiedde dat Shared hem wederom in de woestijnen bestreed, en ziet, hij versloeg Coriantumur en dreef hem wederom terug naar de vallei Gilgal.

30. En Coriantumur bestreed Shared opnieuw in de vallei Gilgal, waar hij Shared versloeg.

31. En Shared verwond Coriantumur in de dijen, zoodat hij niet meer ten strijde trok gedurende den tijd van twee jaren, in welken tijd het gansche volk op de oppervlakte van het land bloed vergoot; en er was niemand om hen terug te houden.

HOOFDSTUK 14.

1. Nu, er kwam een groote [a] vloek over het gansche land, omreden de boosheid van het volk; zoodat indien iemand zijn gereedschap of zijn zwaard verborg, of het legde op eene plaats waar hij het bewaren kon, hij het in den ochtend niet meer vinden kon. Zoo groot was de vloek over het land.

2. Daarom hechtte een iegelijk mensch zich aan hetgeen

w, Ether 15 : 29—32. *x*, ziet *p*.

a, ziet *l*. Hela 13.

zijn eigendom was, met zijne handen, en wilde niet leenen, noch borgen; en een iegelijk man hield het hecht van zijn zwaard in zijne rechterhand om zijne bezittingen, zijn leven, zijne vrouwen en kinderen te verdedigen.

3. En nu, na den tijd van twee jaren en na den dood van Shared stond de broeder van Shared op en leverde Coriantumur slag, waarin Coriantumur hem overwon en hem achtervolgde tot aan de wildernis van Akish.

4. En het geschiedde dat de broeder van Shared hem bestreed in de wildernis van Akish en de strijd was zeer verwoed, en vele duizenden vielen door het zwaard.

5. En het geschiedde dat Coriantumur de wildernis belegerde; en gedurende den nacht kwam de broeder van Shared uit de wildernis te voorschijn en sloeg een gedeelte van het leger van Coriantumur, toen zij dronken waren.

6. En hij trok voort tot het [b] land van Moron en plaatste zich zelven op den troon van Coriantumur.

7. En het geschiedde dat Coriantumur gedurende eenen tijd van twee jaar met zijn leger in de wildernis woonde, in welken tijd hij veel kracht voor zijn leger bijeenverzamelde.

8. Nu, de broeder van Shared, wiens naam Gilead was, ontving eveneens groote kracht voor zijn leger tengevolge der [c] geheime vereenigingen.

9. En het geschiedde dat zijn Hooge Priester hem vermoordde terwijl hij op den troon zat.

10. En het geschiedde dat een lid van deze geheime vereenigingen hem vermoordde op eenen geheimen weg en het Koninkrijk voor zich verkreeg; en zijn naam was Lib; en Lib was een man van groote gestalte, grooter dan eenig mensch onder het gansche volk.

11. En het geschiedde in het eerste jaar van Lib, dat Coriantumur op het [d] land Moron aantrok en Lib strijd leverde.

12. En het geschiedde dat hij met Lib streed, waarin Lib hem op den arm sloeg, zoodat hij gewond werd; niettemin kwam het leger van Coriantumur op Lib aan, zoodat hij vluchtte naar de grenzen der zeeoevers.

13. En het geschiedde dat Coriantumur hem achtervolgde en hem bestreed aan den zeeoever.

14. En het geschiedde dat Lib het leger van Coriantumur versloeg, zoodat zij wederom naar de wildernis van Akisch vluchtten.

15. En het geschiedde dat Lib hen achtervolgde totdat hij kwam aan de woestijnen van Agosh. En Coriantumur had al het volk met zich genomen toen hij voor Lib vluchtte in dat deel van het land waarheen hij vluchtte.

16. En toen hij in de velden van Agosh was gekomen,

---

b, ziet *e*. Ether 7. *c*, ziet *i*. 2 Nep. 10. *d*, ziet *e*. Ether 7.

streed hij tegen Lib en sloeg hem zoodat hij stierf; niettemin de broeder van Lib kwam wederom in de plaats van zijnen broeder tegen Coriantumur op, en de strijd werd zeer hevig, zoodat Coriantumur wederom op de vlucht moest gaan voor het leger van den broeder van Lib.

17. Nu, de naam van den broeder van Lib was Shiz. En het geschiedde dat Shiz het leger van Coriantumer achtervolgde en vele steden vernietigde en vrouwen zoowel als kinderen sloeg en hunne steden verbrandde.

18. En iedereen in het land was bevreesd voor Shiz; ja, er ging zelf een geroep door het land: Wie kan bestaan voor het leger van Shiz? Ziet, hij veegt de aarde voor zich schoon.

19. En het geschiedde dat het volk in legers te zamen vergaderde door het gansche land.

20. En zij waren verdeeld; en een deel hunner liep over naar het leger van Shiz; en een deel hunner vluchtte naar het leger van Coriantumur.

21. En de oorlogen en de bloedbaden waren zoo hevig en zoo langdurig geweest, dat het gansche land bedekt was met de lijken der verslagenen.

22. En zoo spoedig en vlug was de oorlog, dat er niemand overbleef om de dooden te begraven; maar van het bloedvergieten gingen zij voort tot bloedvergieten; de lijken van mannen, vrouwen en kinderen verstrooid latende op het land om eene prooi te worden van de vleeschwormen.

23. En de stank er van verspreidde zich over het land; zelfs door het gansche land; daarom werd het volk dag en en nacht verontrust omreden de stank.

24. Niettemin, Shiz hield niet op Coriantumur te vervolgen; want hij had gezworen zich op Coriantumur te wreken over het [e] bloed van zijnen broeder, die verslagen was geworden; en het woord des Heeren, hetwelk tot Ether kwam, luidde dat Coriantumur [f] niet door het zwaard zoude vallen.

25. En aldus zien wij dat de Heere hem in de volheid van zijnen toorn bezocht; en hunne goddeloosheden en gruwelen hadden eenen weg voor hunne eeuwige verwoesting bereid.

26. En het geschiedde dat Shiz Coriantumur oostwaarts achtervolgde, zelfs tot aan de grenzen van den zeeoever, en hij streed daar tegen Shiz gedurende drie dagen.

27. En zoo vreeselijk was de verwoesting onder de legers van Shiz dat het volk verschrikt begon te worden en voor de legers van Coriantumur begon te vluchten; en zij vloden naar het land Corihor, en veegden de inwoners voor zich weg; ja, al degenen die zich niet met hen wilde vereenigen.

28. En zij sloegen hunne tenten op in de vallei Corrihor. En Coriantumur sloeg zijne tenten op in de vallei Shur. Nu, de vallei Shur was nabij den heuvel Comnor; daarom ver-

---

e, vers 16. *f*, Ether 13 : 21.

gaderde Coriantumur zijne legers te zamen op den heuvel Comnor en blies de trompet tegen de legers van Shiz ten einde hen te verzoeken ten strijde op te komen.

29. En het geschiedde dat zij wederom voortkwamen, doch zij werden opnieuw verdreven; en zij kwamen ten tweeden male, en zij werden ten tweeden male verdreven. En het geschiedde dat zij ten derden male kwamen en de strijd werd zeer hevig.

30. En het geschiedde dat Shiz op Coriantumur sloeg en hem vele diepe wonden toebracht, en Coriantumur viel in zwijm door het verlies van zooveel bloed, en werd weggedragen alsof hij dood was.

31. Nu, het verlies van mannen, vrouwen en kinderen was aan beide zijden zoo groot, dat Shiz zijn volk gebood de legers van Coriantumur niet te achtervolgen; daarom keerden zij naar hun kamp terug.

HOOFDSTUK 15.

1. EN het geschiedde toen Coriantumur van zijne wonden genezen was, dat hij zich de [a] woorden, welke Ether tot hem gesproken had begon te herinneren.

2. Hij zag dat er ongeveer twee millioen zielen van zijn volk door het zwaard verslagen waren, en hij werd bedroefd van harte; ja, daar waren twee millioen [b] machtige mannen en eveneens hunne vrouwen en kinderen verslagen.

3. Hij begon zich te bekeeren van het kwaad hetwelk hij gedaan had; hij begon zich de woorden te herinneren welke gesproken waren geworden door de monden van alle de profeten; en hij zag dat ze aldus vervuld waren; iegelijk woord, en zijne ziel treurde en konde niet vertroost worden.

4. En het geschiedde dat hij eenen brief aan Shiz schreef, waarin hij hem verzocht zijn volk te sparen, en hij zoude hem het Koninkrijk ter wille van het leven zijns volks overgeven.

5. En het geschiedde toen Shiz zijnen brief ontving, dat hij eenen brief aan Coriantumur terugzond, waarin hij hem meldde dat hij het leven van zijn volk zoude sparen indien hij zich zelven wilde overgeven, zoodat hij hem met zijn eigen zwaard zoude kunnen slaan.

6. En het geschiedde dat het volk niet van hunne boosheid bekeerde; en het volk van Coriantumur werd tot toorn opgehitst tegen het volk van Shiz, en het volk van Shiz daarentegen werd opgehitst tot toorn tegen het volk van Coriantumur; daarom streden de beide legers tegen elkaar.

---

a, Ether 13 : 20, 21. *b*, Vrouwen en kinderen er onder begrepen, moet het getal zeer waarschijnlijk van tien tot vijftien millioen geweest zijn.

7. En toen Coriantumur zag dat hij op het punt stond van te vallen, vluchtte hij wederom voor het volk van Shiz.

8, En het geschiedde dat hij tot de [c] wateren van »Ripliancum" kwam, hetwelk vertaald zijnde beteekent »wijd" of »alles overtreffend"; daarom, toen zij tot deze wateren kwamen sloegen zij hunne tenten op, en Shiz sloeg eveneens zijne tenten nabij hen op. En den volgenden dag kwam het tot een strijd.

9. En het geschiedde dat zij eenen buitengewoon hevigen strijd voerden waarin Coriantumur wederom gewond werd en door bloedverlies in zwijm viel.

10. En het geschiedde dat de legers van Coriantumur voorttrokken tegen de legers van Shiz, zoodat zij overwonnen, en hen op de vlucht joegen; en zij vluchtten ten [d] zuiden en sloegen hunne tenten op in eene plaats »Ogath" genaamd.

11. En het geschiedde dat de manschappen van Coriantumur hunne tenten bij den [e] heuvel Rama opsloegen, en het was dezelfde heuvel waar mijn vader Mormon de verslagen, welke heilig waren tot den Heere [f] opgeborgen had.

12. En het geschiedde dat zij te zamen vergaderden al het volk van het gansche land dat niet omgebracht was, uitgezonderd Ether.

13. En het geschiedde dat Ether al de handelingen van het volk [g] zag; en hij zag dat het volk, dat voor Coriantumur was, te zamen vergaderd was met het leger van Coriantumur, en dat het volk dat voor Shiz was te zamen vergaderde met het leger van Shiz.

14. Gedurende vier jaren waren zij bezig het volk te zamen te vergaderen, opdat zij allen mochten verkrijgen welke op het land waren en opdat zij alle macht konden verkrijgen welke voor hen mogelijk was te ontvangen.

15. En het geschiedde toen zij allen vergaderd waren, een ieder tot zijn leger waarbij hij wilde, met hunne vrouwen en kinderen, werden allen, mannen, vrouwen en kinderen [h] gewapend met oorlogswapenen en schilden en borstplaten en hoofdplaten en gekleed op oorlogsmanier, en trokken zoo tegen elkander voort ten strijde; en zij vochten den ganschen dag, doch overwonnen niet.

16. En het geschiedde toen het nacht was dat zij vermoeid waren en tot hunne kampen terugkeerden; en nadat zij tot hunne kampen teruggekeerd waren [i] begonnen zij te huilen en te treuren over het verlies van de verslagenen onder hun volk; en zoo groot was hun geroep, hun geween en getreur, dat het de lucht scheurde.

---

c, Veronderstelt het meer Ontario te zijn. *d*, Zuidwaarts bracht hen in de streken nabij den heuvel door de Nephieten Cumorra genaamd. *e*, Rama was de heuvel Cumorra. *f*, Mor. 6: 6. *g*, Ether 13 : 14. *h*, Ether 10 : 27. *i*, vers 17.

17. En het geschiedde dat zij den volgenden dag wederom ten strijde gingen, en groot en vreeselijk was die dag; niettemin geen van beiden overwon; en toen de nacht daalde [j] scheurden zij de lucht met hun geroep, geween en getreur over het verlies van de verslagenen huns volks.

18. En het geschiedde dat Coriantumur [k] wederom eenen brief aan Shiz zond, waarin hij hem verzocht niet meer ten strijde te trekken, maar het koninkrijk in bezit te nemen, ten einde het leven van zijn volk te sparen.

19. Doch ziet, de Geest des Heeren had opgehouden met hen te strijden en Satan had alle macht over de harten van het volk; want zij waren overgegeven aan de verhardheid hunner harten en de verblindheid van hun verstand, opdat zij verwoest zouden worden; daarom trokken zij wederom ten strijde.

20. En het geschiedde dat zij dien ganschen dag streden; en toen de nacht kwam sliepen zij op hunne zwaarden.

21. En den volgenden dag streden zij, zelfs tot den nacht kwam.

22. En toen de nacht kwam waren zij dronken van toorn, evenals een mensch dronken is van wijn; en zij sliepen wederom op hunne zwaarden.

23. En den volgenden dag streden zij wederom; en toen de nacht kwam waren zij allen door het zwaard gevallen, uitgezonderd twee-en-vijftig mannen van Coriantumur en negen-en-zestig van het volk van Shiz.

24. En het geschiedde dat zij dien nacht op hunne zwaarden sliepen; en den volgenden dag streden zij wederom; en zij streden dien ganschen dag uit alle macht met hunne zwaarden, en met hunne schilden.

25. En toen de nacht kwam waren er twee-en-dertig van het volk van Shiz en zeven-en-twintig van het volk van Coriantumur overig.

26. En het geschiedde dat zij aten en sliepen en zich bereidden voor den dood tegen den volgenden dag. En zij waren groote en machtige lieden; wat hunne sterkte betrof.

27. En het geschiedde dat zij gedurende drie uren streden; en zij kwijnden door het verlies van bloed.

28. En het geschiedde toen de mannen van Coriantumur genoegzame kracht verzameld hadden zoodat zij konden loopen, dat zij op het punt stonden voor het behoud van hun leven te vluchten. Doch ziet, Shiz en zijne mannen stonden op en hij zwoer in zijnen wraak dat hij Coriantumur zoude slaan of dat hij anders zelf door het zwaard zoude omkomen.

29. Daarom achtervolgde hij hen, en den volgenden dag haalde hij hen in, en zij streden wederom met het zwaard. En het geschiedde toen zij allen door het zwaard gevallen waren

---

j, vers 16. *k*, vers 4.

uitgezonderd Coriantumur en Shiz, dat Shiz door het verlies van bloed in zwijm viel.

30. En het geschiedde nadat Coriantumur op zijn zwaard had geleund en een weinig gerust had, dat hij Shiz het hoofd afsloeg.

31. En het geschiedde nadat hij Shiz het hoofd had afgehouwen, dat Shiz op zijne handen oprees en viel; en na eene stuiptrekking stierf.

32. En het geschiedde dat [l] Coriantumur ter aarde viel en lag alsof hij dood was.

33. En de Heere sprak tot Ether, en zeide tot hem: Gaat voort; en hij ging voort en zag dat de woorden des Heeren alle vervuld waren geworden. En hij [m] eindigde zijn verslag (en het [n] honderdste gedeelte heb ik niet geschreven) en hij verborg het op eene wijze dat het [o] volk van Limhi het konde vinden.

34. Nu, de laatste woorden welke geschreven zijn door Ether zijn deze: Hetzij dat de Heere wil dat ik opgenomen zal worden, of dat ik naar den wil des Heeren zal moeten lijden in het vleesch, het komt er niet op aan, zoo ik gered ben in het Koninkrijk van God. Amen.

HET BOEK VAN MORONI.

HOOFDSTUK 1.

1. NU ik, Moroni, na een einde gemaakt te hebben met het [a] uittreksel van het verslag van het volk van Jared, had mij voorgesteld dat ik niet meer zoude schrijven; doch ik ben niet omgekomen en ik maak mij zelven niet aan de Lamanieten bekend opdat zij mij niet verwoesten.

2. Want ziet, hunne oorlogen zijn [b] zeer vreeselijk onder hen; en door hunnen haat brengen zij iederen Nephiet, die den Christus niet wil verloochenen, ter dood.

3. En ik, Moroni, zal den Christus niet verloochenen; daarom dwaal ik waarheen ik kan, voor het welzijn van mijn eigen leven.

4. Daarom schrijf ik eenige weinige dingen meer, niettegenstaande ik gedacht had niet meer te zullen schrijven; maar ik schrijf een weinig meer, opdat het misschien van [c] waarde moge zijn voor mijne broederen, de Lamanieten, in toekomende tijden volgens den wil des Heeren.

---

l, Omni 1 : 20—22. *m*, Ether 13 : 14. *n*, ziet *e*. Ether 1. *o*, ziet *k*, Mos. 8.

a, ziet boek van Ether. *b*, 1 Nep. 12 : 20—23. Mor. 5 : 15. *c*, 2 Nep. 3 : 7, 11, 12, 19—21. ziet c. 2 Nep. 27.

HOOFDSTUK 2.

1. DE woorden van Christus, welke hij tot zijne [a] discipelen, de Twaalven, sprak die hij verkoren had, als hij zijne handen op hen legde :

2. En hij noemde hen bij hunne namen, zeggende: Gij zult den Vader in mijnen naam aanroepen in machtig gebed; en nadat gij dit gedaan hebt, zult gij kracht hebben dat aan hem op wien gij uwe handen zult leggen, de Heiligen Geest [b] gegeven wordt; want in mijnen naam zult gij dien geven; want aldus doen mijne Apostelen.

3. Nu, Christus sprak deze woorden tot hen ten tijde zijner eerste verschijning; en de schare [c] hoorde het niet, maar de discipelen hoorden het; en op zoovelen als zij hunne handen [d] legden daalde de Heilige Geest.

HOOFDSTUK 3.

1. DE wijze waarop de [a] discipelen, die de Ouderlingen der Kerk genaamd werden, Priesters en Leeraars [b] verordineerden.

2. Nadat zij tot den Vader in den naam van Christus gebeden hadden legden zij hunne handen op hen en zeiden:

3. In den naam van Jezus Christus verordineer ik u een Priester te zijn, (of zoo hij een Leeraar is) verordineer ik u een Leeraar te zijn, om bekeering en vergeving der zonden te prediken door Jezus Christus, door de volharding van het geloof in zijnen naam tot het einde. Amen.

4. En op deze wijze verordineerden zij Priesters en Leeraars, volgens de gaven en de roepingen van God aan den mensch; en zij verordineerden hen door de [c] kracht des Heiligen Geestes, welke in hen was.

HOOFDSTUK 4.

1. DE wijze waarop hunne [a] Ouderlingen en Priesters het [b] vleesch en bloed van Christus aan de Kerk toedienden. En zij bedienden het volgens de geboden van Christus; daarom

---

a, ziet *c*. 3 Nep. 12 : 1. *b*, vers 3. 3 Nep. 18 : 37. *c*, 3 Nep. 18 : 37. *d*, ziet *b*.

a, ziet *c*. 3 Nep. 12 : 1. *b*, verzen 2—4. ziet *c*. Mos. 6. *c*, 1 Nep. 13 : 37. Moro 6 : 9.

a, vers 1. Moro 3 : 1. *b*, ziet *t*. 3 Nep. 18.

weten wij dat de wijze waarachtig is, en de Ouderling of Priester bediende het.

2. En zij [c] knielden neder met de Kerk en baden tot den Vader in den naam van Christus zeggende:

3. O God, de Eeuwige Vader, wij vragen U in den naam van Uwen Zoon Jezus Christus, dit brood te zegenen en te heiligen aan de zielen van alle degenen die daarvan nuttigen; dat zij het mogen eten ter gedachtenis van het [d] lichaam van uwen Zoon, en voor u getuigen, o God, de Eeuwige Vader dat zij gewillig zijn den [e] naam van uwen Zoon op zich te nemen; hem altijd te herinneren en zijne geboden onderhouden welke hij hun gegeven heeft, opdat zij altijd Zijnen Geest met zich mogen hebben. Amen.

HOOFDSTUK 5.

1. DE wijze om den wijn te bedienen. Ziet, zij namen den beker en zeiden:

2. O God, de Eeuwige Vader, wij vragen U in den naam van uwen Zoon Jezus Christus dezen wijn te zegenen en te heiligen aan de zielen van alle degenen die er van zullen drinken; dat zij het mogen doen ter gedachtenis van het [a] bloed van uwen Zoon, hetwelk voor hen vergoten is; dat zij voor u getuigen, O God, de Eeuwige Vader, dat zij hem altijd herinneren, dat zij zijnen Geest met zich mogen hebben. Amen.

HOOFDSTUK 6.

1. EN nu spreek ik aangaande den doop. Ziet, [a] Ouderlingen, [b] Priesters en Leeraars waren gedoopt; en zij werden niet [c] gedoopt tenzij zij vruchten voortbrachten, zoodat zij het waardig waren.

2. Noch ontving iemand den doop, tenzij zij voortkwamen met een gebroken hart en een verslagen geest en getuigden voor de Kerk dat zij waarlijk bekeerd waren van alle hunne zonden.

3. En niemand werd tot den doop toegelaten, tenzij hij den [d] naam van Christus op zich nam, met het vaste besluit hem tot het einde toe te dienen.

4. En nadat zij den doop ontvangen hadden en vervuld

---

c, Leer. en Ver. 20 : 76. *d*, ziet *t*. 3 Nep. 18. *e*, ziet *e*. Mos. 5.

a, ziet *t*. 3 Nep. 18. Leer. en Ver. 20 : 79. 27 : 2—4.

a. Moro 3 : 1. *b*, ziet *c*, Mos. 6. *c*, ziet *n*, 2 Nep. 9. *d*, ziet *e*, Mos. 5.

waren en gereinigd waren door de [e] kracht des Heiligen Geestes werden zij onder het volk gerekend van de Kerk van Christus, en hunne namen werden genomen opdat zij herdacht en gevoed mochten worden door het goede woord van God om hen in den rechten weg te houden, om hen voortdurend wakende te houden tot het [f] gebed, vertrouwende op de barmhartigheden van Christus, die de stichter en voleinder is van hun geloof.

5. En de Kerk moet dikwerf vergaderen om te [g] vasten en te bidden en om met elkaar te spreken aangaande de welvaart hunner zielen.

6. En zij vergaderden dikwerf om van het brood en den wijn te [h] gebruiken in herinnering van den Heere Jezus.

7. En zij waren nauwkeurig in het onderhouden dat er geen kwaad onder hen zoude zijn, en zoo wie ook gevonden werd kwaad bedrijvende, en [i] drie getuigen van de Kerk veroordeelden hen voor de ouderlingen, werden hunne namen uitgewischt en werden zij niet meer onder het volk van Christus gerekend, tenzij zij zich bekeerden.

8. Maar zoo [j] dikwerf als zij bekeerden en vergeving zochten met een oprecht voornemen werd hun vergeven.

9. En hunne vergaderingen werden geleid door de Kerk op de wijze zooals de Geest hen leidde, en door de kracht des Heiligen Geestes; want als de [k] kracht des Heiligen Geestes hen leidde om te prediken, of te vermanen, of te bidden, of te smeeken of te zingen, alzoo geschiedde het.

HOOFDSTUK 7.

1. EN nu, ik Moroni, schrijf eenige woorden van mijnen vader Mormon, die hij sprak [a] aangaande Geloof, Hoop en Liefde; want volgens deze wijze sprak hij tot het volk als hij hen [b] leerde in de synagogen welke zij voor hunne godsdienstoefeningen gebouwd hadden.

2. En nu ik, Mormon, spreek tot u, mijne geliefde broederen; en het is door de genade Gods, den Vader, en onzen Heere Jezus Christus en zijnen heiligen wil, omreden de [c] gave zijner roeping tot mij, dat mij op dit oogenblik toegestaan wordt om tot u te spreken.

3. Daarom wil ik tot u spreken, die tot de Kerk behooren, die vreedzame volgers van Christus zijn, en die eene vol-

---

e, ziet *y*. 3 Nep. 2. *f*, ziet *e*. 2 Nep. 32. *g*, ziet *t*. Mos. 27. *h*, ziet *b*. 3 Nep. 18. *i*, Leer. en Ver. 42 : 80, 81. *j*, Mos 26 : 31. *k*, ziet *c*. Moro 3.

a, verzen 21—39, 40—44, 45—48. Ether 12 : 3—37. Moro 8 : 14, 26. 10 : 20—23. *b*, ziet *u*. Alma 16. *c*, 3 Nep. 5 : 13. ziet *j*. 3 Nep. 5. ziet *q*. 4 Nep. 1.

doende hoop verkregen hebben, waardoor gij kunt ingaan in de
rust des Heeren van af dezen tijd en voortaan, totdat gij met
hem in den hemel zult rusten.
4. En nu, mijne broederen, ik oordeel deze dingen van
u, omreden uwen vreedzamen wandel met de kinderen der
menschen.
5. Want ik herinner mij het woord Gods, hetwelk zegt:
[d]Door hunne werken zult gij ze kennen; want indien hunne
werken goed zijn, zijn zij eveneens goed.
6. Want ziet, God heeft gezegd, dat een mensch die boos
is niet kan doen datgene wat goed is; want, zoo hij eene gave
offert, of bidt tot God, doet het hem geen nut, tenzij hij het
doet met een waarachtig voornemen.
7. Want ziet, het wordt hem niet tot rechtvaardigheid
gerekend.
8. Want ziet, indien een mensch, die boos is, een gave
geeft, hij doet het uit noode; daarom wordt het hem aange-
rekend alsof hij de gave behouden had; daarom wordt hij voor
God als boos beschouwd.
9. En insgelijks wordt het een mensch als kwaad aange-
rekend, zoo hij zal bidden zonder een oprecht voornemen des
harten; neen, het doet hem geen nut, want God ontvangt
dezulken niet.
10. Waardoor een mensch die boos is niet datgene kan
doen wat goed is; noch zal hij eene goede gave geven.
11. Want ziet, eene bittere fontein kan geen goed water
voortbrengen, noch kan eene goede fontein bitter water voort-
brengen, daarom kan een mensch die een dienstknecht des
duivels is, Christus niet volgen; en zoo hij Christus navolgt
kan hij geen dienstknecht des duivels zijn.
12. Daarom komen [e]alle dingen, welke goed zijn, van
God; en datgene wat boos is komt van den duivel; want de
duivel is een vijand van God, en strijdt voortdurend tegen hem;
en verzoekt en verleidt tot zonden en om voortdurend datgene
te doen, wat boos is.
13. Doch ziet, datgene wat van God is, verzoekt en spoort
voortdurend aan om goed te doen; daarom is iedere zaak die
verzoekt en aanspoort om het goede te doen en God te bemin-
nen en hem te dienen, van God ingegeven.
14. Luistert daarom, mijne beminde broeders, opdat gij
[f]niet datgene wat boos is »van God" noemt; en datgene wat
goed en uit God is, »uit den duivel" noemt.
15. Want ziet, mijne broederen, het is u gegeven om te
oordeelen opdat gij goed van kwaad zoudt kunnen onder-
scheiden; en de weg om te oordeelen is duidelijk, zoodat gij

---

d, 3 Nep. 14 : 15—20. *e*, ziet *o*. Ether 4. *f*, vers 18. 3 Nep.
14 : 2. Mor. 8 : 19.

met eene volmaakte kennis moogt onderscheiden gelijk de duisternis van het licht.

16. Want ziet, de Geest van Christus is aan een iegelijk gegeven opdat hij het goede van het kwade zoude kunnen onderscheiden; daarom toon ik u den weg om te oordeelen; want [g] iedere zaak die verzoekt om goed te doen, en overhaalt om in Christus te gelooven, is voortgezonden door de kracht en gave van Christus, waardoor gij met eene volmaakte kennis kunt weten dat het van God is.

17. Doch welke zaak den mensch ook verleidt om kwaad te doen, en om niet in Christus te gelooven, en hem te verloochenen, en God niet te dienen, dan moogt gij weten met eene volmaakte kennis dat die van den duivel is; want op deze wijze werkt de duivel; hij haalt niemand over om goed te doen; neen, niet één; noch zijne engelen, noch hen die zich aan hem onderwerpen.

18. En nu, mijne broeders, ziende dat gij het licht moogt weten door hetwelk gij kunt oordeelen, welk licht het licht van Christus is, ziet dat gij niet verkeerd [h] oordeelt; want met het zelfde oordeel waarmede gij oordeelt, zult gij ook geoordeeld worden.

19. Daarom bid ik u, broederen, dat gij naarstiglijk in het licht van Christus zoudt onderzoeken, opdat gij het goede van het kwade moogt onderscheiden; en zoo gij aan alles wat goed is wilt vasthouden en het niet veroordeelt, zoo zult gij zekerlijk een kind van Christus zijn.

20. En nu, mijne broederen, hoe is het mogelijk dat gij u aan alles wat goed is, kunt vasthouden?

21. En nu kom ik tot dat [i] Geloof, van het welk ik gezegd heb te zullen spreken; en ik zal u den weg wijzen waardoor gij kunt vasthouden aan alles wat goed is.

22. Want ziet, God [j] weet alle dingen, daar hij van eeuwigheid tot eeuwigheid [k] is; ziet, hij zendt zijne engelen om de kinderen der menschen te bedienen; om openbaar te maken aangaande de komst van Christus; en in Christus zoude alles, wat goed is, komen.

23. En God verkondigt alzoo aan de profeten door zijn eigen mond dat Christus zoude komen.

24. En ziet, er waren verschillende wegen, waardoor hij dingen aan de menschenkinderen openbaar maakte welke goed waren; en alle dingen welke goed zijn komen van Christus; anders waren de menschen gevallen en zoude er [l] geen goed ding tot hen komen.

25. Daarom, door de bediening van engelen en door ieder woord hetwelk voortkomt uit den mond Gods, begint de mensch

---

g, ziet *o*. Ether 4. *h*, ziet *f*. *i*, ziet *a*. *j*, ziet *r*. 2 Nep. 9. *k*, ziet *a*. Mos. 3. *l*, ziet *b* en *c*. 2 Nep. 2.

geloof te oefenen in Christus; en houdt aldus door het [m] geloof vast aan alles wat goed is; en aldus was het tot de komst van Christus.

26. En nadat hij gekomen was werd de mensch alzoo zalig door het geloof in zijnen naam; en door het geloof worden zij zonen van God. En zoo zeker als Christus leeft, sprak hij deze woorden tot onze vaderen, zeggende: Welk [n] ding gij den Vader ook vragen zult in mijnen naam, hetwelk goed is, in geloof geloovende dat gij het zult ontvangen, zal u geschieden.

27. Waarom, mijne geliefde broederen, hebben wonderen opgehouden omdat Christus ten hemel gevaren en gezeten is ter rechterhand Gods om van den Vader zijne rechten der barmhartigheid welke hij op de menschenkinderen heeft te [o] eischen?.

28. Want hij heeft de einden der wet beantwoord, en hij eischt al degenen, die [p] geloof in hem hebben; en degenen, die geloof in hem hebben, zullen overhellen tot iedere goede zaak; daarom [q] bepleit hij de zaak van de menschenkinderen, en voor eeuwig woont hij in de hemelen.

29. En omdat hij dit gedaan heeft, mijne geliefde broeders, [r] hebben wonderen daarom opgehouden? Ziet, ik zeg u: Neen; noch hebben engelen [s] opgehouden om de menschenkinderen te dienen.

30. Want ziet, zij zijn aan hen onderworpen om te bedienen volgens het woord van zijn gebod, terwijl zij zich aan hen vertoonen, die van een sterk geloof en een standvastige geest zijn, in iederen vorm van godzaligheid.

31. En het ambt hunner bediening is om de menschen tot bekeering te roepen; en om het werk van de verbonden des Vaders te vervullen; en te doen hetgeen hij aan de menschenkinderen gedaan heeft, om den weg onder hen te bereiden door het woord van Christus te verkondigen aan de uitverkoren vaten des Heeren, opdat zij getuigenis van hen mogen geven.

32. En zoodoende bereidt de Heere God den weg, opdat het overblijfsel der menschen geloof moge hebben in Christus; opdat de Heilige Geest plaats in hunne harten mag verkrijgen, volgens de kracht er van; en op deze wijze brengt de Vader de [u] verbonden voort welke hij met den mensch gesloten heeft.

33. En Christus heeft gezegd: Indien gij in mij gelooven zult, zoo zult gij de kracht hebben om in mij de dingen te doen welke ook nuttig zijn.

34. En hij heeft gezegd: [v] Bekeert u, alle gij einden der aarde en komt tot mij en wordt [w] gedoopt in mijnen naam en hebt geloof in mij, opdat gij zalig moogt worden.

---

m, ziet *a*. *n*, 3 Nep. 18 : 20. *o*, ziet *e*. 2 Nep. 2. *p*, ziet *a*. *q*, ziet *e*. 2 Nep. 2. *r*, ziet *r*. 2 Nep. 26. *s*, verzen 30—32, 36, 37, *t*, ziet *y*. 3 Nep. 9. *u*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *v*, 3 Nep. 27 : 20. Ether 4 : 18. *w* ziet *u*. 2 Nep. 9.

35. En nu, mijne geliefde broederen, indien het zoo is dat deze dingen, welke ik tot u gesproken heb, waarachtig zijn, en God u ten laatsten dage [x] met groote kracht en heerlijkheid zal bewijzen dat zij waarachtig zijn; en zoo zij waarachtig zijn, heeft de [y] dag van wonderen dan opgehouden?

36. Of hebben engelen daarom [z] opgehouden aan de menschen te verschijnen? Of heeft hij daarom de kracht des Heiligen Geestes van hen [2a] onthouden? Of zal hij dit doen zoo lang als de tijd zal zijn, of de aarde zal staan, of een mensch op de aarde zal zijn om zalig te worden?

37. Ziet, ik zeg u: Neen; want het is door het [2b] geloof dat wonderen gewrocht zijn; en het is door het geloof dat [2c] engelen den menschen verschijnen en hen bedienen; daarom, zoo deze dingen opgehouden hebben, wee aan de menschen, want het is [2d] omreden het ongeloof, en alles is ijdel.

38. Want niemand kan zalig worden volgens de woorden van Christus, tenzij hij geloof zal hebben in zijnen naam; daarom, zoo deze dingen opgehouden hebben, heeft het [2e] geloof eveneens opgehouden; en vreeselijk is de toestand van den mensch; want zij zijn als 't ware of er geene verlossing gemaakt is.

39. Doch ziet, mijne geliefde broederen, ik denk betere dingen van u; want ik denk dat gij geloof in Christus hebt, omreden uwe zachtmoedigheid; want zoo gij geen geloof in hem hebt, zijt gij niet in staat om onder het volk zijner kerk gerekend te worden.

40. En wederom, mijne geliefde broederen, ik wil tot u spreken aangaande de [2f] Hoop. Hoe is het dat gij tot het geloof kunt komen, tenzij gij hoop zult hebben?

41. En wat is het wat gij zult hopen? Ziet, ik zeg u, dat gij door de [2g] verzoening van Christus en de kracht zijner opstanding zult hopen om tot het eeuwige leven [2h] opgewekt te worden; en dit omreden uw geloof in hem volgens de belofte.

42. Daarom, zoo een mensch het geloof heeft moet het volgen dat hij de hoop heeft; want zonder geloof kan er geene hoop zijn.

43. En wederom, ziet, ik zeg u, dat hij geen geloof en hoop kan hebben, tenzij hij zachtmoedig en nederig van harte is.

44. Zoo zijn geloof ijdel is, want niemand is aangenaam voor God, tenzij de zachtmoedigen en nederigen van harte; en zoo een mensch zachtmoedig en nederig van harte is en door de kracht des Heiligen Geestes beleidt dat Jezus de Christus is, zoo moet hij [2i] liefde hebben; want zoo hij geene liefde heeft is hij niets; daarom is het noodig dat hij liefde heeft.

---

x, ziet g. 2 Nep. 33. y, ziet r. 2 Nep. 26. z, ziet s. 2a, 1 Nep. 10 : 17—19. 2 Nep. 28 : 4. Moro 10 : 4, 5, 7, 19, 24—27. 2b, ziet a. 2c, ziet s. 2d, vers 38. Moro 10 : 19, 23—27. 2e, vers 37. ziet 2d. 2f, ziet a. 2g, ziet f. 2 Nep. 2. 2h, ziet d. 2 Nep. 2. 2i, ziet a.

45. En liefde is lankmoedig en vriendelijk, niet jaloersch, niet opgeblazen, zoekt zich zelven niet, is niet vlug tot toorn, denkt geen kwaad en verblijdt zich niet in het kwaad, doch verheugt zich in de waarheid; getuigt alle dingen, gelooft alle dingen, hoopt alle dingen en verdraagt alle dingen.

46. Daarom, mijne geliefde broederen, zoo gij geene liefde hebt, zijt gij niets; want liefde vergaat nimmermeer. Daarom kleeft vast tot de liefde, hetwelk het voornaamste van alles is; want alles zal te niet gedaan worden.

47. Doch liefde is reine liefde van Christus en volhardt voor eeuwig; ieder die ook ten laatste gevonden zal worden in bezit daarvan, zal het wel gaan.

48. Daarom mijne geliefde broederen bid ik tot den Vader met al den ijver des harten opdat gij met deze liefde vervuld moogt worden, welke hij uitgestort heeft op alle degenen, die waarachtige navolgers van Zijnen zoon Jezus Christus zijn; opdat gij de zonen Gods moogt worden; opdat wanneer Hij zal verschijnen wij hem gelijk zullen [2j] zijn; want wij zullen hem zien gelijk hij is, opdat wij deze hoop mogen hebben, opdat wij gereinigd mogen worden, [2k] gelijk hij rein is. Amen.

HOOFDSTUK 8.

1. EEN brief van mijnen vader Mormon, geschreven aan mij, Moroni; en hij is aan mij geschreven spoedig na mijne roeping tot het werk der bediening; en op deze wijze schreef hij tot mij, zeggende:

2. Mijn geliefde zoon Moroni, ik ben zeer verheugd dat uw Heere, Jezus Christus, uwer gedachtig is geweest en u tot zijne bediening en zijn heilig werk geroepen heeft.

3. Ik ben u altijd gedachtig in mijne gebeden, terwijl ik voortdurend bid tot God den Vader in den naam van zijn heilig kind Jezus, opdat hij u door zijne eindelooze goedheid en genade wil bewaren door de [a]volharding des geloofs in Zijnen naam tot het einde toe.

4. En nu, mijn zoon, ik spreek tot u, aangaande datgene hetwelk mij zeer bedroeft; want het doet mij veel verdriet dat er verdeeldheden onder u ontstaan.

5. Want ik heb vernomen dat er verdeeldheden onder u zijn geweest aangaande den [b]doop uwer kleine kinderen.

6. En nu, mijn zoon, ik verlang dat gij naarstiglijk zoudt arbeiden opdat deze groote fout weggedaan moge worden uit uw midden; want hiervoor heb ik dezen brief geschreven.

2j, 3 Nep. 27 : 27. 2k, 3 Nep. 19 : 28, 29.

a, ziet h. 2 Nep. 31. b. verzen 9—26.

7. Want onmiddelijk nadat ik deze dingen van u geleerd had, verzocht ik de Heere aangaande deze zaak. En het woord des Heeren kwam tot mij door de [c] kracht des Geestes, zeggende:

8. Luistert naar de woorden van Christus, uwen Verlosser, uwen Heer en uwen God. Ziet, ik ben niet in de wereld gekomen om rechtvaardigen, maar om zondaren tot bekeering te roepen; de gezonden hebben den geneesheer niet noodig; maar degenen die ziek zijn; daarom, kleine kinderen zijn gezond; want zij zijn niet in staat om zonde te doen; daarom is de vloek van Adam van hen [d] weggenomen door mij, zoodat die geene kracht over hen heeft; en de [e] wet der besnijdenis is in mij vervallen.

9. En op deze wijze maakte de Heilige Geest mij het woord Gods bekend; daarom, mijn geliefde zoon, ik weet dat het [f] ernstig spotten is voor God wanneer gij kleine kinderen zult doopen.

10. Ziet, ik zeg u, dat gij deze zaak zoudt leeren: Bekeering en doop aan degenen die verantwoordelijk en in staat zijn zonde te begaan; ja, leert de ouders dat zij zich moeten bekeeren en gedoopt worden, en zich zelven moeten vernederen als hunne kleine kinderen; en zij zullen allen met hunne kleine kinderen zalig worden.

11. En hunne kleine kinderen hebben niet noodig te bekeeren, noch gedoopt te worden. Ziet, de doop is tot bekeering en tot vervulling der geboden voor [g] de vergeving der zonden.

12. Doch kleine kinderen zijn levens in Christus, zelfs [h] vanaf de grondlegging der wereld; indien dit zoo niet is, is God een partijdig en alzoo een veranderlijk God, en een aannemer des persoons; want hoevele kleine kinderen zijn gestorven zonder den doop.

13. Daarom, indien kleine kinderen niet zalig kunnen worden zonder den doop, moeten dezen tot eene eindelooze hel gaan.

14. Ziet, ik zeg u dat degenen, die denken dat kleine kinderen den doop noodig hebben, in eene gansch bittere gal en in eene samenknooping van ongerechtigheden zijn; want zij hebben [i] noch hoop. noch geloof, noch liefde; daarom moeten zij afgesneden worden in zulke gedachten; zij moeten nederdalen ter [j] helle.

15. Want vreeselijk is de goddeloosheid om te veronderstellen dat God een kind zalig maakt door den doop, en dat het andere moet omkomen omdat het niet gedoopt is.

16. Wee hun, die de wegen des Heeren op deze wijze

---

c, ziet *c*. Moro 3. *d*, ziet *m*. Mos. 3. *e*, Gen. 17 : 9—14. *f*, verzen 14, 23. ziet *b*. *g*, 3 Nep. 12 : 2. 30 : 2. *h*, ziet *d*, Mos. 4. *i*, ziet *a*. Moro 7. *j*, ziet *k*. 1 Nep. 15.

zullen verdraaien; want zij zullen omkomen, tenzij zij zich
bekeeren. Ziet, ik spreek met vrijmoedigheid hebbende autori-
teit van God ontvangen; en ik vrees niet wat de mensch kan
doen; want volmaakte liefde verdrijft alle vrees.
17. En ik ben vervuld van liefde, welke eeuwigdurende
liefde is; daarom zijn mij alle kinderen gelijk; daarom heb ik
kleine kinderen lief met eene volmaakte liefde; en zij zijn
allen gelijk en [k] deelgenooten der zaligheid.
18. Want ik weet dat God geen partijdig God is, noch
een veranderlijk Wezen; doch hij is [l] onveranderlijk van eeuwig-
heid tot in [m] alle eeuwigheid.
19. Kleine kinderen kunnen zich niet bekeeren; daarom
is het vreeselijke goddeloosheid de reine barmhartigheden van
God jegens hen te verloochenen; want zij zijn [n] allen levend
in hem gemaakt, door zijne [o] barmhartigheden.
20. En hij, die zegt, dat kleine kinderen gedoopt moeten
worden, verloochent de barmhartigheden van Christus en doet
de [p] verzoening van hem te niet; en alzoo de kracht zijner
verlossing.
21. Wee denzulken; want zij zijn in gevaar des doods,
[q] hel en eene eindelooze wroeging. Ik zeg het vrijmoediglijk.
God heeft het mij geboden. Luistert naar dezelve en geeft
gehoor, of zij staan tegen u voor den rechterstoel van Christus.
22. Want ziet, alle kinderen zijn [r] levend gemaakt in
Christus, en alzoo alle [s] degenen die zonder de wet zijn. Want
de kracht der verlossing komt over alle degenen die geene
wet hebben; daarom hij, die niet veroordeeld is, of hij, die
niet onder veroordeeling is, kan niet bekeeren; en voor dezulken
geeft de doop niets.
23. Doch het is spotternij [t] voor God om de [u] barmhartig-
heden van Christus en de kracht des Heiligen Geestes te ver-
loochenen en in doode werken te vertrouwen.
24. Ziet, mijn zoon, dit moest niet zijn; want bekeering
is voor degenen die onder veroordeeling zijn en onder den
vloek eener verbroken wet.
25. En de eerste vrucht der bekeering is de doop; en
de doop komt door het geloof, tot vervulling der geboden;
en het [v] vervullen der geboden brengt de vergeving der zonden.
26. En de vergeving der zonden brengt zachtmoedigheid
en nederigheid des harten; en door de zachtmoedigheid en
nederigheid des harten komt de [w] bezoeking des Heiligen
Geestes, welke trooster vervult [x] met hoop en volmaakte liefde,
welke liefde blijft door ijverig te zijn in 't gebed [y] totdat het
einde zal komen, wanneer alle de heiligen met God zullen wonen.

---

k, ziet *m*. Mos. 3. *l*, ziet *d*. Mor. 9. *m*, ziet *a*. Mos. 3. *n*, vers 22. *o*, verzen 20, 23. *p*, ziet *f*, 2 Nep. 2. *q*, ziet *k*. 1 Nep. 15. *r*, vers 19. *s*, ziet *j*. Mos. 3. *t*, ziet *f*. *u*, verzen 19. 20, 23. *v*, ziet *g*. *w*, ziet [illegible] 2 Nep. 32.

27. Ziet, mijn zoon, ik zal u wederom schrijven, zoo ik niet spoedig tegen de Lamanieten zal optrekken. Ziet, de hoogmoed dezer natie of van het volk der Nephieten is hunne verwoesting geworden, tenzij zij zich zouden bekeeren.

28. Bidt voor hen, mijn zoon, opdat bekeering tot hen moge komen. Doch ziet, ik vrees dat de Geest opgehouden heeft met hen te strijden: en in dit deel van het land zoeken zij eveneens om alle kracht en autoriteit welke van God komt te vernietigen; en zij [z] verloochenen den Heiligen Geest.

29. En door het verwerpen van zulk eene groote kennis moeten zij spoedig omkomen, tot vervulling der profetieën welke [2a] gesproken zijn geworden door de profeten, zoowel als door de woorden van onzen Zaligmaker zelven.

30. Vaartwel mijn zoon, totdat ik u wederom zal schrijven, of u wederom zal ontmoeten. Amen.

HOOFDSTUK 9.

De tweede zendbrief van Mormon aan zijnen zoon Moroni,

1. MIJN geliefde zoon, ik schrijf u wederom, opdat gij moogt weten dat ik nog in leven ben; doch ik schrijf u een weinig wat droevig is.

2. Want ziet, ik heb een zwaren strijd gehad tegen de Lamanieten, in welke wij niet overwonnen hebben; en Archeantus is door het zwaard gevallen, en evenzoo Luram en Emron; en wij hebben een groot getal onzer uitverkorene mannen verloren.

3. En nu ziet, mijn zoon, ik vrees dat de Lamanieten dit volk zullen [a] verwoesten; want zij bekeeren zich niet en Satan hitst hen voortdurend op om met elkaar te twisten.

4. Ziet, ik arbeid voortdurend met hen; en toen ik het woord Gods met [b] kracht sprak, beefden zij en waren toornig op mij; en toen ik niet scherp was verhardden zij hunne harten daartegen; daarom vreesde ik [c] dat de Geest des Heeren had opgehouden met hen te strijden.

5. Want zij waren zoo buitengewoon toornig dat het mij toescheen, alsof zij geene vrees voor den dood hadden; en zij hebben hunne liefde voor elkaar verloren; en zij [d] dorsten voortdurend naar bloed en wraak.

6. En nu, mijn geliefde zoon, niettegenstaande hunne verhardheid, laat ons naarstig arbeiden; want zoo wij zouden op-

---

z, Alma 39 : 5, 6. 2a, ziet d. 1 Nep. 12.

a, ziet d. 1 Nep. 12. b, ziet a. 1 Nep. 16. c, Moro 8 : 28. d, Mor. 4 : 11, 12.

houden met arbeiden, wij zouden onder de verdoemenis ge-
bracht worden; want wij hebben eenen arbeid te volbrengen
in deze tabernakel van stof, opdat wij den vijand van alle ge-
rechtigheid mogen overwinnen en onze zielen in het Koninkrijk
Gods mogen wonen.
7. En nu schrijf ik u een weinig aangaande het lijden van
dit volk. Want volgens het bericht dat ik van Amoron ont-
vangen heb, hebben de Lamanieten vele gevangenen, die zij uit
den toren van Sherrizah hebben genomen; en er waren mannen,
vrouwen en kinderen.
8. En de mannen en vaders van die vrouwen en kinderen
zijn verslagen geworden, en zij voeden de vrouwen met het
vleesch hunner mannen, en de kinderen met het vleesch hun-
ner vaders; en een zeer klein weinig water geven zij hun.
9. En niettegenstaande deze afschuwelijkheid der Lama-
nieten overtreft het niet die van ons volk in Moriantum. Want
ziet, velen van de dochteren der Lamanieten hebben zij gevan-
gen genomen; en na haar ontnomen te hebben wat hun het
liefste en voornaamste was boven alle dingen, hetwelk was
kuischheid en deugd;
10. En nadat zij dit gedaan hadden vermoordden zij haar
op de gruwelijkste wijze, hunne lichamen pijnigende zelfs tot
den dood; en nadat zij dit gedaan hadden verslonden zij hun
vleesch, aan wilde beesten gelijk zijnde; omreden de verhard-
heids huns harten; en zij doen dit als een bewijs van dap-
perheid.
11. O mijn geliefde zoon, hoe kan een volk bestaan gelijk
dit, dat zonder beschaving is.
12. En weinige jaren zijn slechts voorbijgegaan, sedert zij
een beschaafd en heerlijk volk waren.
13. Maar, o mijn zoon, hoe kan een volk gelijk dit be-
staan, wiens vreugde in zoovele gruwelen is?
14. Hoe kunnen wij verwachten dat God zijne hand in
gericht tegen ons zal terughouden?
15. Ziet, mijn hart schreit. Wee tot dit volk! Komt over
in gericht, o God en verdelgt hunne zonden en goddeloosheden
en gruwelen van voor uw aangezicht.
16. En wederom, mijn zoon, daar zijn vele weduwen en
hare dochteren, die in Sherrizah verblijven; en dat deel der
levensmiddelen hetwelk de Lamanieten niet weggedragen heb-
ben, heeft het leger van Zenephi medegenomen; en haar ver-
laten om te dwalen waar zij kunnen om voedsel; en vele oude
vrouwen bezwijken bij den weg en sterven.
17. En het leger dat met mij is, is zwak en de legers der
Lamanieten zijn tusschen Sherrizah en mij; en zoovelen als
gevlucht zijn tot het leger van [e] Aäron zijn eene prooi gewor-
den van hunne gruwelen.

Mor. 2 : 9.

18. O, de zedeloosheid van mijn volk! Zij zijn zonder orde en zonder barmhartigheid. Ziet, ik ben maar een mensch, en ik heb maar de sterkte van een mensch en ik kan mijne bevelen niet meer bekrachtigen.

19. En zij zijn sterk geworden in hunne verdraaiingen, en zij zijn allen even brutaal, niemand sparende, oud noch jong, en zij verheugen zich in alles, behalve in datgene wat goed is; en het lijden onzer vrouwen en kinderen over het gansche land overtreft alles; ja, geen tong kan het uiten, noch kan het beschreven worden.

20. En nu, mijn zoon, ik wil niet langer over dit vreeselijke gezicht schrijven. Ziet, gij weet de goddeloosheid van dit volk; gij weet dat zij zonder beginselen zijn en geen gevoel hebben en hunne goddeloosheid overtreft die der Lamanieten.

21. Ziet, mijn zoon, ik kan hen niet aan God opdragen, opdat hij mij niet slaat.

22. Maar ziet, mijn zoon, ik beveel u aan God en ik vertrouw in Christus dat gij zult zalig worden; en ik bid tot God dat hij uw leven wil [f] sparen om van de wederkeering van zijn volk tot hem, of van hunne gansche vernietiging te getuigen; want ik weet dat zij moeten omkomen, tenzij zij zich bekeeren en tot hem wederkeeren.

23. En zoo zij omkomen zal het zijn [g] gelijk de Jaredieten omreden de gewilligheid hunner harten, zoekende [h] naar bloed en wraak.

24. En indien het zoo is, dat zij omkomen, wij weten dat velen onzer broederen [i] overgegaan zijn tot de Lamanieten, en velen meer zullen tot hen overloopen; schrijf daarom een weinig zoo gij gespaard wordt en ik zal omkomen en u niet zal zien; doch ik vertrouw dat ik u spoedig mag zien, want ik heb heilige geschriften die ik aan u moet [j] overhandigen.

25. Mijn zoon, weest getrouw in Christus; en dat de dingen welke ik u geschreven heb u niet moge doen treuren, om u neder te buigen tot den dood; maar moge Christus u opwekken, en zijn lijden en sterven en de vertooning zijns lichaams aan onze vaderen en zijne barmhartigheid en lankmoedigheid en de hoop zijner heerlijkheid en des eeuwigen levens voor eeuwig in uwe gedachten zijn.

26. En moge de genade van God den Vader, wiens troon hoog in de hemelen is, en onzen Heere Jezus Christus, die ter rechterhand zijner kracht zit totdat alle dingen aan hem onderworpen zullen zijn, met u zijn en blijven. Amen.

———

f, Mor. 8 : 3. *g*, Ether 13 : 15. *h*, vers 5. Mor. 4 : 11, 12. *i*, 1 Nep. 13 : 31. Alma 45 : 14. *j*. Mor. 6 : 6.

HOOFDSTUK 10.

1. NU ik, Moroni, schrijf een weinig wat mij goed schijnt;
en ik schrijf aan mijne broederen de Lamanieten, en ik wil
dat gij zoudet weten dat meer dan vier honderd en twintig
jaren zijn verloopen sedert het [a]teeken van de komst van
Christus gegeven is.
2. En ik verzegel [b]deze geschriften, nadat ik eenige
weinige woorden van vermaning aan u geschreven heb.
3. Ziet, ik wil u vermanen, dat wanneer gij deze dingen
zult lezen, indien het in Gods wijsheid besloten is dat gij ze
leest, dat gij u zoudt herinneren hoe barmhartig de Heere
geweest is jegens de menschenkinderen, van af de [c]schepping
van Adam tot op den tijd dat gij deze dingen zult ontvangen
en overwegen in uwe harten.
4. En wanneer gij deze dingen zult ontvangen wil ik u
vermanen dat gij God den eeuwigen Vader in den naam van
Christus zoudet vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en
indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen,
en geloof hebt in Christus, zoo zal hij de waarheid er
van aan u bekend maken [d] door de kracht des Heiligen Geestes.
5. En door de kracht des Heiligen Geestes zult gij de
waarheid van alle dingen weten.
6. En elk ding dat goed is, is recht en waarachtig; daarom
niets dat goed is verloochent den Christus, maar erkent dat hij is.
7. En gij zult weten dat hij is door de kracht des Heiligen
Geestes; daarom vermaan ik u dat gij de kracht Gods
[e]niet verloochent; want hij werkt door kracht [f]volgens het
geloof der menschen, [g]hetzelfde heden, morgen en voor eeuwig.
8. En wederom vermaan ik u, mijne broederen, dat gij
de gave Gods niet [h]verloochent; want zij zijn vele en zij komen
van denzelfden God. En er zijn verschillende manieren waarop
die gaven bediend worden; doch het is dezelfde God die alles
in alles werkt; en zij worden gegeven door de openbaringen
des Geestes van God aan den mensch voor zijn nut.
9. Want [i]ziet, den een is door den Geest gegeven dat hij
het woord der wijsheid moge leeren.
10. En aan een ander dat hij het woord der kennis door
dienzelfden Geest mag leeren.
11. En aan een ander buitengewoon groot geloof, en aan
een ander de gaven der gezondmaking door denzelfden Geest.
12. En wederom aan een ander dat hij machtige wonderen
kan doen.

---

a, 3 Nep.. 2 : 8. *b*, Mor. 6 : 6. c. ziet *m*. Mos. 2. *d*, verzen 5, 7. ziet *c*. Moro 3. *e*, ziet *r*. 2 Nep. 26. *f*, ziet *d*, 3 Nep. 17. *g*, ziet *d*. Mor. 9. *h*, ziet *e*. 3 Nep. 29. *i*, ziet *e*, 3 Nep. 29. 1 Cor. 12 : 8—11.

13. En wederom aan een ander dat hij van alle dingen mag profeteeren.
14. En wederom aan een ander het aanschouwen van engelen en de bediening van geesten.
15. En wederom aan een ander alle tongen.
16. En wederom aan een ander de uitlegging der talen en van verschillende tongen.
17. En al deze gaven komen door den Geest van Christus; en zij komen tot ieder mensch, afzonderlijk zooals hij wil.
18. En ik wil u vermanen mijne geliefde broederen, dat gij u herinnert dat [j] iedere goede gave van Christus komt.
19. En ik wil u, mijne broederen vermanen dat gij u herinnert dat hij [k] dezelfde is, gisteren, heden en voor eeuwig; en dat alle gaven waarvan ik gesproken heb, welke geestelijk zijn, [l] nimmer weggedaan zullen worden zoolang de wereld bestaat, alleen naar het ongeloof van de menschen.
20. Daarom [m] moet er geloof zijn; en zoo er geloof moet zijn, moet er ook hoop zijn; en zoo er hoop moet zijn moet er ook liefde wezen.
21. En tenzij gij liefde hebt kunt gij op geene wijze zalig worden in het Koninkrijk Gods; noch kunt gij zalig worden in het Koninkrijk Gods wanneer gij geen geloof hebt; noch kunt gij dat Koninkrijk beërven zoo gij geene hoop hebt.
22. En zoo gij geene hoop hebt zoo moet gij dientengevolge wanhopig zijn; en wanhoop komt door goddeloosheid.
23. En Christus zeide waarlijk tot onze vaderen: Zoo [n] gij geloof hebt kunt gij alle dingen, welke noodig zijn, in mij doen.
24. En nu spreek ik tot alle einden der aarde, dat zoo de dag komt [o] dat de kracht en de gaven van God onder u weggedaan zullen zijn, het zal wezen omreden uw ongeloof.
25. En wee den menschenkinderen indien dit zoo is; want er zal niemand onder u zijn die goed doet; neen, niet een. Want zoo er onder u zijn die goed doen, zoo zullen zij door de kracht en de gave Gods werken.
26. En wee hun welke deze dingen zullen wegdoen en sterven; want zij sterven in hunne zonden en kunnen niet zalig worden in het Koninkrijk Gods; en ik spreek het volgens de woorden van Christus en ik lieg niet.
27. En ik vermaan u, u deze dingen te herinneren; want de tijd komt spoedig dat gij zullt [p] weten dat ik niet lieg; want gij zult mij zien voor den rechterstoel van God; en de Heere God zal tot u zeggen: Heb ik u niet mijne woorden verkondigd, welke door dezen man, geschreven zijn, gelijk als een [q] roepende uit de dooden; ja, zelfs als een sprekende uit de aarde?

---

j, ziet *o*. Ether 4. *k*, ziet *d*. Mor. 9. *l*, ziet 2*d*. Mor. 7, *m*, ziet *o* Moro 7. *n*, Moro 7 : 33. *o*, ziet 2*d*. Moro 7. *p*, ziet *g*. 2 Nep. 33. *q*, ziet *s*, Mor. 5.

28. Ik verkondig u deze dingen tot vervulling der profetieën. En ziet, zij zullen voortgaan uit den mond van den eeuwigen God, en zijn woord zal [r] gehoord worden van geslacht tot geslacht.

29. En God zal u [s] toonen dat hetgeen ik geschreven heb waarachtig is.

30. En wederom wil ik u vermanen dat gij tot Christus komt, en vasthoudt aan iedere [t] goede gave; en [u] raakt der boozen gift niet aan, noch het onreine.

31. Waak op, [v] uit het stof, o Jeruzalem en trek uwe sierlijke kleederen aan. O dochter Zions, versterk uwe streken en strekt uwe grenzen voor eeuwig uit, opdat gij [w] niet meer verward moogt worden, opdat de [x] verbonden des eeuwigen Vaders, welke hij met u gesloten heeft, o huis Israëls, vervuld mogen worden.

32. Ja, komt tot Christus en wordt in hem volmaakt en verloochent in u zelven alle goddeloosheid, en zoo gij in u zelven alle goddeloosheid zult verloochenen en God zult beminnen met al uwe macht, verstand en sterkte, dan is zijne genade genoeg voor u, opdat gij door zijne genade volmaakt moogt worden in Christus; en indien gij door de genade Gods volmaakt zijt in Christus, kunt gij op [y] geene wijze de kracht Gods verloochenen.

33. En wederom, zoo gij door de genade Gods in Christus volmaakt zijt, en zijne kracht niet verloochent, dan zijt gij in Christus door de genade Gods geheiligd, door het [z] vergieten van het bloed van Christus, hetwelk in het verbond des vaders is tot de vergeving uwer zonden, opdat gij zonder spot heilig moogt worden.

34. En nu, ik bid u allen Vaartwel. Ik ga spoedig tot de rust in het [2a] paradijs Gods, totdat mijn geest en mijn lichaam zich wederom zullen [2b] vereenigen en ik overwinnend voortgebracht ben en u voor den [2c] grooten rechterstoel van den grooten Jehova, den Eeuwigen Rechter van levenden en dooden zal ontmoeten. Amen.

---

r, ziet *d*. 2 Nep. 29. *s*, ziet *g*. 2 Nep. 33. *t*, ziet *o*. Ether 4. *u*, 2 Nep. 18 : 19. *v*. Jes. 52 : 1.2. *w*, Ether 13 : 8. *x*, ziet *j*. 3 Nep. 15. *y*, ziet *e*. 3 Nep. 29. *z*. ziet *f*. 2 Nep. 2. 2*a* ziet *l*. 2 Nep. 9. 2*b*, ziet *d*. 2 Nep. 2. 2*c*, Jacob, 6 : 13.

E R R A T A.

—o—

Bl.	XV	(Inhoud) onderste regel				staat:	64	leest:	646
»	6	vers	14	regel	1	staat:	dat mijn broeder	»	nadat mijn broeder
»	10	»	32	»	3	»	hem in het leven	»	in het leven.
»	11	»	10	»	3	»	doorliep van	»	doorliep ze van.
»	14	»	13	»	5	»	de Heere	»	den Heere
»	15	»	19	»	4	»	en niet	»	en zij niet
»	19	»	12	»	2	»	zouden	»	zoude
»	23	»	35	»	2	»	mijnen	»	mijn
»	24	»	7	»	2	»	viel en	»	daalde die
»	37	»	5	»	3	»	en	»	in
»	38	»	27	»	2	»	gescheven	»	geschreven
»	40	»	3	»	3	»	bekrachtigd	»	bekrachtigt
»	50	»	12	»	4	»	van den	»	van de
»	55	»	23	»	5	»	verachten	»	verwachten
»	59	»	31	»	4	»	laatste dagen	»	laatsten dage
»	60	»	10	»	10	»	een	»	den
»	65	»	21	»	1	»	van den	»	van de
»	66	»	23	»	2	»	staat staat	»	staat
»	68	»	14	»	5	»	zullen	»	zal
»	73	»	14	»	4	»	wordt	»	werd
»	80	»	16	»	1	»	hob	»	heb
»	92	»	21	»	4	»	doen te	»	te doen
»	98	»	2	»	1	»	zegende	»	zeggende
»	98	»	14	»	1	»	ullieden	»	ulieden
»	99	»	16	»	1	»	west	»	weet
»	103	»	10	»	1	»	handen	»	hand
»	108	»	20	»	1	»	zijn zijn	»	zijn
»	116	»	8	»	5	»	komen	»	omkomen

Bl.	118	vers	22	regel	6	staat:	bind	leest:	bindt
»	126	»	1	»	3	»	op	»	om
»	128	»	10	»	3	»	volk hij zal	»	volk zal hij
»	142	»	5	»	4	»	leid	»	leidt
»	143	»	6	»	1	»	ee	»	en
»	143	»	11	»	7	»	vleesh	»	vleesch
»	156	»	14	»	4	»	geschied	»	geschiedt
»	160	»	3	»	5	»	vewijderd	»	verwijderd
»	162	»	15	»	1	»	dezen	»	deze
»	171	»	12	»	1	»	gelijk ik toegestaan ben	»	hoewel mij toegestaan is
»	187	»	27	»	1	»	den	»	de
»	188	»	6	»	4	»	kende	»	kon
»	192	»	14	»	1	»	want in	»	want het geschiedde in
»	194	»	14	»	1	»	hen	»	hem
»	194	»	16	»	2	»	zohals	»	zooals
»	195	»	8	»	1	»	een	»	en
»	195	»	8	»	3	»	zilzer	»	zilver
»	204	»	12	»	5	»	heef	»	heeft.
»	207	»	26	»	3	»	dingen	»	degenen
»	220	»	2	»	3	»	hunnen kudde	»	hunne kudden
»	222	»	10	«	3	»	besteld.	»	gesteld.
»	236	»	35	»	6	»	profetiën	»	profetieën
»	249	»	25	»	1	»	wij	»	zij
»	251	»	17	»	2	»	zal uw	»	zal u
»	263	»	5	»	4	»	nant	»	want
»	266	»	9	»	1	»	harten van	»	harten van het volk van
»	266	»	11	»	1	»	hen	»	hem
»	280	»	9	»	6	»	hen	»	hem
»	282	»	28	»	2	»	zonde	»	zouden
»	283	»	37	»	5	»	Aij	»	Hij
»	287	»	2	»	4	»	tegenver	»	tegenover
»	291	»	5	»	6	»	hond	»	hand

Bl.	297	vers	21	regel	2	staat:	zij	leest:	zijn
»	298	»	25	»	4	»	dee	»	der
»	321	»	15	»	9	»	onze	»	onzer
»	328	»	32	»	3	»	in grond	»	in den grond
»	328	»	36	»	1	»	reemen	»	roemen
»	354	»	40	»	3	»	uitwerden	»	uitwerpen
»	356	»	15	»	4	»	bedrofd	»	bedroefd
»	357	»	9	»	1	»	zelven verwoest	»	zelven niet verwoest
»	387	»	19	»	4	»	stemmen	»	stemme
»	395	»	10	»	2	»	de Christenen	»	der Christenen
»	414	»	4	»	3	»	Ammoron	»	Moroni
»	430	»	22	»	2	»	leger hadden uitgezonderd,	»	leger uitgezonderd.
»	459	»	10	»	4	»	hij hij	»	hij
»	469	»	19	»	3	»	wilt u	»	u wilt
»	495	»	24	»	2	»	in	»	over
»	508	»	24	»	3	»	over land	»	over het land
»	520	»	11	»	1	»	waren de de	»	waren de
»	527	»	27	»	1	»	den	»	de
»	540	»	24	»	2	»	beschijnen	»	beschijne
»	556	»	12	»	1	»	Mormom	»	Mormon
»	590	»	40	»	3	»	roepen	»	roept
»	611	»	6	»	4	»	spaarde	»	spaarden
»	617	»	4	»	1	»	zijnen	»	zijn
»	621	»	21	»	2	»	die	»	dat
»	628	»	31	»	1	»	verwond	»	verwondde
»	629	»	14	»	2	»	Akisch	»	Akish.

